Τῶν παρειςπεσόντων σφαλμάτων διώρθωσις.

1. 2. 24. Χρισος. Χρυσος. 4. 1. 41. Γεγράπται. Γέγραπται. & 2. 3. σϋνελθόπων. συνελθόντων. 13. 2. 15. οἰον. οἶνον. 29. 2. 34. κεφ. ιδ'. 13. 36. 1. 38. -θαῖς. -θηταῖς. 40. 1. 32. -καρχον. -χον. 65. 2. 42. κριπὰ. κρυπὰ. 72. 1. 2. δῦνναι. δῦναι. 107. 1. 40. ἐδεκάπλεω. ἐνδεκάπλεω. 109. 2. 10. ὑμῶν. ἡμῶν. 133. 1. 28. πὰ. τὰ. 135. 2. 6. ἐθῶν. ἐθνῶν. 137. 2. 11. Σαυνάγον). Σωνάγον). 149. 2. 19. -παθίς. -παθίς. 155. 2. 16. ἐκλεξάμβες. ἐκλεξάμβος. 158. 1. 10. σοτηρίαν. σωτηρίαν. & 35. καταρομένης. καταρωμένης. 161. 2. 12. μῦθ'. μετ'. 167. 1. 1. κετεπατήθη. κατεπατήθη. 178. 2. 28. πλειώνων. πλειόνων. 180. 1. 41. αὔξη. αὔξει. 187. 2. 40. μείνοσιν. μείνωσιν. 199. 1. 24. θελεζωμέναι. θελεζωσμέναι. 202. 1. 41. ἀυτιὼ;. ἀυτιὼ. 221. 1. 3. ἀρτειῶντα. ἀροτειῶντα. 223. 1. 22. καταλήπῃ. καταλίπῃ. 227. 1. 9. ἐυδιάλακτε. ἐυδιάλλακτε. 232. 1. 1. -ρισαν. -ρησαν. 248. 1. 20. ἐκκλείψσι. ἐκλείψσι. 252. 1. 20. σαρκοθέντι. σαρκωθέντι. 258. 2. 20. ὐ. ἐκ. 263. 1. 20. ἠδύντο. ἠδύνατο. 265. 2. 13. προσελθῶντων. προσελθόντων. 268. 1. 21. ἐσ̄ρομένον. ἐσ̄ρωμένον. 280. 1. 29. κεχραγότα. κεκραγότα. 282. 1. 28. Ἱερρὺς. Ἱερὰς. & 2. 38. κληρονωμίαν. κληρονομίαν. 283. 2. 37. Βασιλείας. Βασιλείας Θυ. 287. 1. 30. Ἱερρὺς. Ἱερὺς. 294. 2. 12. ἐπ̄νίς. ἐπ̄νίοις. 298. 2. 41. τῷ σωμ. τῷ ψυχῶν ἡμῶν, & τῶν σωμ. 306. 1. 34. ζωποιῶν. ζωοποιῶν. 310. 2. 13. δειλειάσας. δειλιάσας. 316. 2. 3. -ρωσον. -ροσον. 324. 1. 32. σύσκηνσο. σύσκιωσος. 333. 2. 5. ἡμῶν. ὑμῶν. 350. 1. 9. Πεδμα. Πνεδμα. 357. 2. 39. πρωφήτυ. προφ. 359. 2. 2. ἐκρατέυε). ἐγκρ. 365. 1. 14. δεθῶμεν. δεηθ. 367. 1. 9. ἀμδρῆας. ἀμῦρίας. 368. 1. 18. ἀγιαμὸς. ἀγιασμ. 384. 1. 3. δώκετα. δώδεκα. 400. 2. 36. παιδίων. παιδίον. 402. 1. 38. ἀποκαλήψις. ἀποκαλύψ. 405. 2. 27. Παγράπε. Παγκράπε. 424. 2. 34. Εἶπεν. Εἶπεν: & 39. ἐν. ἐκ.

REGESTVM.

* ** *** A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz
Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq
Rrr Sss Ttt a b c d.

Ab A. vſque ad Z. ſunt folia ſimplicia, cætera duplicia.

ROMAE,
Apud Ioannem Baptiſtam Buſſottum, 1683.
Superiorum Permiſſu.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩι ΤΟΥΤΩι ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀκολυθία τῆς θείας Λειτουργίας
Τοῦ Χρυσοστόμου. 296
Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. 287
Τῶν Προηγιασμένων. 300

Ἀκολυθίαι Κοιναί.

Ἀκολυθία εἰς τὸν Ἀσωμάτους. α'
Εἰς ἕνα Προφήτην. β'
Εἰς πολλοὺς Προφήτας. γ'
Εἰς ἕνα Ἀπόστολον. γ'
Εἰς πολλοὺς Ἀποστόλους. ε'
Εἰς ἕνα Μάρτυρα. ε'
Εἰς πολλοὺς Μάρτ. ς'
Εἰς Ἱερομάρτυρα. ζ'
Εἰς ἕνα Ἱεράρχην. η'
Εἰς πολλοὺς Ἱεράρχας. θ'
Εἰς ἕνα Ὅσιον. θ'
Εἰς πολλοὺς Ὁσίους. ι'
Εἰς γυναῖκα Μάρτυρα. ια'
Εἰς Ὁσίαν Παρθένον. ιβ'

Ἀκολυθίαι διάφοροι.

Ἀκολυθία εἰς τὴν παναγίαν Τριάδα. ιϛ'
Εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. ιγ'
Εἰς τὸ πανάχραντον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. ιγ'
Εἰς τὸ τίμιον Σταυρόν. ιδ'
Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. ιδ'
Εἰς ναὸν ἐγκαίνια. ιε'
Εἰς εὐχαριστίαν. ιϛ'
Εἰς μετανοοῦντα. ιζ'
Εἰς ἀσθενοῦντα. ιη'
Εἰς δωμβείαν. ιη'
Εἰς Ἀπόδρομὼ Ἐθνῶν. ιθ'
Εἰς Κοιμηθέντας. ιθ'
Τῶν ὀκτὼ ἤχων. κ'
Τῆς Ἑβδομάδος. κγ'

Εὐλογίαι διάφοροι.

Εὐλογία τῆς τέφρας. 243
Τῶν βαΐων. 256
Τῶν κηρίων. 380
Τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Θεοφανίας. 362
Τοῦ ὕδατος, ἔξω τῆς ἡμέρας τῆς Θεοφανίας. κϛ'
Εἰς πᾶν βρώσιμον. κζ'
Τοῦ Δίσκου, καὶ τοῦ Πολιτίου. κζ'
Τῶν Ἱερατικῶν ἐνδυμάτων κατὰ γένος. κθ'
Εἰς ἕκαστον ἔνδυμα κατὰ ἰδίαν. κθ'
Τῶν ἐθονίων, ἤτοι καλυμμάτων τῆς ἱερᾶς ζαπέζης. κθ'
Τῶν εἰλητῶν. λ'

ΤΩι ΘΕΩι ΧΑΡΙΣ.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ἔπιβλεψον Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν, καὶ τὰ ὀθόνια ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ ἱεροῦ σου θυσιαστηρίου παρεσκευασμένα εὐλο✠γεῖν, καὶ ἁγιά✠ζειν ἀξίωσον διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ τὸν θεράποντά σου Μωϋσέα, καλλωπίσματα, καὶ ὀθόνια ποιεῖν, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα διδάξας, ἃ καὶ Μαριὰμ ὕφανε, καὶ κατεσκεύασεν εἰς χρῆσιν τῆς διακονίας τοῦ σκηνώματος τῆς ὁρκου, εὐλο✠γῆσαι, ἁγιά✠σαι, καὶ καθιε✠ρῶσαι ἀξίωσον τὰ ὀθόνια ταῦτα, εἰς τὸ καλύπτειν, καὶ ἐντυλίττειν τὸ θυσιαστήριον τοῦ ὑπερδεδοξασμένου σου υἱοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ. Εἶτα ῥαντίζει αὐτά.

Εὐλογία τῶν Εἰλητῶν, ἤτοι Κορποραλίων. Μέλλων ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ Εἰλητὰ εὐλογεῖν, ἰσάμβυος ἀνὴρ μίτρας, λέγει.
Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.
Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ἀνεύαλωτε Κύριε, οὗ ἀδιήγητος ἡ δύναμις, οὗ τὰ μυστήρια θαυμασίοις, καὶ ἀπορρήτοις ἁγιστείαις ἱερουργεῖται, ᾧ πάρεσμεν δεόμεθα, ἵνα τὸ ὀθόνιον τοῦτο τῇ εὐλογίᾳ τοῦ ἐλέους σου καθαγιασθῇ, πρὸς τὸ καθιερῶσαι ἐπ' αὐτὸ, τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑλο✠γῆσαι, ἁγιά✠σαι, καὶ καθιε✠ρῶσαι ἀξίωσον, παντοκράτορ αἰώνιε Θεὲ, τὸ ὀθόνιον τοῦτο, πρὸς τὸ καλύπτειν, καὶ ἐντυλίττειν τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ταῖς χερσὶν ἡμῶν, παντοκράτορ θεὲ, τὴν βοήθειαν τῆς εὐλογίας σου ἔγχυσον, ἵνα διὰ τῆς ἡμετέρας εὐλο✠γίας τὸ ὀθόνιον τοῦτο ἁγιασθῇ, καὶ τοῦ παναχράντου σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν καινὸν σουδάριον χάριτι τοῦ ἁγίου πνεύματος χύσῃ, διὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλογία τῶν Ἱερατικῶν ἐνδυμάτων κ͞τ͞ γένω.

Ἱσάμβυος ὁ Ἀρχιερεὺς ἄνδυ μίτρας, λέγ. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίυ. Ἀπό. Τ͞ῦ ποιήσαντος τ͞ὸν οὐρανὸν, καὶ τ͞ὴν γῆν. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Τ͞ῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Παντοκράτορ ἄϊδιε Θεέ, ὁ διὰ τ͞ῦ θεράποντός Σου Μωϋσέως τὰ ἀρχιερατικὰ, καὶ ἱερατικὰ, ἤτοι λβϊϊπκὰ ἱμάτια, εἰς τὸ ἐκπληρῶσαι ἐνώπιόν σου τὴν διακονίαν αὐτῶν εἰς τιμὴν, καὶ εὐπρέπειαν τ͞ῦ ὀνόματός σου, κατασκευαθῆναι νομοθετήσας· παρέσο ἵλεως ταῖς ἡμῶν ἐπικλήσεσι, καὶ τὰ ἱερατικὰ ταῦτα ἱμάτια, τῆς σῆς χάριτος ἄνωθεν ἐμπλησθέντα, εὐμεγέθη εὐλογίαν διὰ τῆς ἐκ τῆς ταπεινότητος ἡμῶν δεήσεως, καθαρί✠σαι, εὐλο✠γῆσαι, καὶ καθιε✠ρῶσαι ἀξίωσον· ἵνα ταῖς θείαις λατρείαις, τοῖς τε ἱεροῖς μυστηρίοις ἐπιήδεια, καὶ εὐλογημένα ὑπάρχωσι· ταῦτά τε τὰ ἱερὰ ἱμάτια οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, ἢ Λευῖται σου ἐνδεδυμένοι ἀπὸ πάντων τ͞ῶν ἀθεσμιῶν, εἴτε πειρασμῶν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐκχυρῶσθαι, καὶ περιφρηπῆσθαι ἀξιωθείησαν· καὶ τοῖς μυστηρίοις σου ἱκανῶς, καὶ ἐπαξίως αὐτοὺς δουλεύειν, καὶ προσκεῖσθαι, καὶ ἐν αὐλαῖς εὐαρέστως σοι, καὶ εὐλαβῶς διατελεῖν παράσχου, διὰ Χριστ͞ῦ τ͞ῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τ͞ῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀνικήτου δυνάμεως θριαμβευτὴς, καὶ πάντων τῶν ὄντων δημιουργὸς, καὶ ἀγαστὴς, πρόσχες ἵλεως ταῖς ἡμετέραις δεήσεσι, καὶ τὰ ἐνδύματα ταῦτα τῆς λβϊϊπκῆς ἱερατικῆς, καὶ ἀρχιεραϊκῆς δόξης τῷ ἰδίῳ σου σώματι εὐλο✠γῆσαι, ἁγιά✠σαι, καὶ καθιε✠ρῶσαι ἀξίωσον· πάντας δὲ τοὺς αὐτοῖς χρωμένους τοῖς μυστηρίοις σου ἱκανοὺς, καὶ σοὶ ἐν αὐτοῖς εὐλαβῶς, καὶ ἀξιεπαίνως λατρεύοντας, εὐαρέστους ἀναδεῖξαι ἀξίωσον, διὰ τ͞ῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ͞ῦ Χριστ͞ῦ, τ͞ῦ υἱ͞ῦ σου, μθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύ, νδν.

Εἶτα ραντίζει αὐτά.

Ἰδία ἑκάστου ἐνδύματος Εὐλογία.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίυ. Ἀπόκρ. Τ͞ῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Τ͞ῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάσας παρέχων τὰς ἀγαθὰς δωρεάς, καὶ πάσας τὰς εὐλογίας ἀφθόνως ἐγχέων, σὲ ἱκετεύοντες δεόμεθα, ἵνα ταῖς ἡμετέραις χερσὶ τ͞ὴν βοήθειαν τῆς εὐλογίας σου ἐγχέῃς, καὶ τὸ σοὶ χάριον, ἢ φελόνιον, ἢ ἐπιζαχήλιον, ἢ ἐπιμανίκιον, καὶ ἐξῆς, τοῦτο πρὸς τ͞ὴν θείαν παρευασμένον λατρείαν, εὐλο✠γῆσαι, ἁγιά✠σαι, καὶ καθιε✠ρῶσαι τῇ δωρεᾷ τ͞ῦ παναγίου πνεύ͞ματος ἀξίωθῇς. Πᾶσι δὲ τοῖς αὐτῷ χρωμένοις τιμῇ χάριν τ͞ῦ ἁγιασμοῦ τ͞ῦ ἱεροῦ σου μυστηρίου ἐμβλὴς παράσχου, ἵνα ἐνώπιόν σου ἅγιοί τε, καὶ ἄσπιλοι, καὶ ἄμεμπτοι ὀφθέντες, τ͞ῦ ἐλέους σου τιμῇ βοήθειαν προσλήψωνται, διὰ τ͞ῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ͞ῦ Χριστ͞ῦ, τ͞ῦ υἱ͞ῦ σου, μεθ' ὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύ, νδν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τ͞ῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ραντίζει αὐτά.

Εὐλογία τῶν ὀθονίων, ἤτοι καλυμμάτων τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ἱσάμβυος ὁ Ἀρχιερεὺς ἄνδυ μίτρας, λέγ. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίυ. Τ͞ῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τ͞ὴν γῆν.

σε πρὸς ἀξίας, εὐλο✝γῆσαι, ☩ ἁγι✝άσαι, ☩ καθι✝ερῶσαι ἀξίωσον τὸν δίσκον τοῦτον εἰς διακονίαν τοῦ Μυστηρίου τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑοῦ σε, ὃς ὑπὲρ τῆς ἡμῶν, καὶ πάντων σωτηρίας ἑαυτὸν σοὶ τῷ Θεῷ, καὶ Πατρὶ ὑπὲρ τοῦ ἱκρίου τοῦ σταυροῦ τυθῆναι ἠρετίσατο. μεθ' ὧν εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ☩ ἀγαθῷ, ☩ ζωοποιῷ σε πνεύματι, νῦν. Ἀμήν.

Εἶτα δώσαλαβὼν τὴν μίτραν, ἐμβάψας τῷ χείσματι τὸν δεξιᾶς χεῖρος, ποιεῖ σταυρὸν ὑπὲρ τοῦ δίσκου ἀπὸ χείλους εἰς χεῖλος, εἶτα ἀλείφει, καὶ ἀφιερώνει αὐτῷ τὴν ὑπεράνειαν ὅλην αὐτῷ τῷ ἀντίχειρι, λέγων.

Καθιε✝ρῶσαι, ☩ ἁγιά✝σαι ἀξίωσον Κύριε ὁ Θεὸς, τὸν δίσκον τοῦτον διὰ τῆς χείρεως ταύτης, καὶ τῆς ἡμετέρας εὐλο✝γίας, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε πνεύματι, νῦν. Ἀμήν.

Εὐλογία, ἥτις καθιέρωσις τοῦ Ποτηρίου.

Ἔτι ἱσάμβωνος ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἀναδεδεμένος μίτραν, ἀκολουθεῖ πρὸς τὴν καθιέρωσιν τοῦ Ποτηρίου, λέγων.

Ὑψώμεθα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, ἵνα καθαγιάσῃ ὁ Θεὸς, καὶ Κύριος ἡμῶν τῇ ἐμπνεύσει τῆς οἰκείας χάριτος τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸ εἰς χρῆσιν τῆς περὶ αὐτὸν διακονίας καθιερωθησόμενον, καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην καθιέρωσιν τὸ πλήρωμα τῆς θείας αὐτοῦ εὐδοκίας ἐφαρμόζῃ, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα τὴν μίτραν ἀποθεὶς, λέγει.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐλο✝γῆσαι ἀξίωσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸ εἰς χρῆσιν τῆς περὶ σὲ διακονίας εὐσεβεῖ θεραπείας εὐλαβείᾳ καθιερωθησόμενον, καὶ τῷ αὐτῷ ἁγια✝σμῷ ἀξιῶσαι αὐτὸ μεταλαμβάνειν, ὡς Μελχισεδὲκ, τοῦ θεοπρεποῦς σου τὸ ποτήριον περιέχειν. καὶ ὅπερ τέχνῃ, καὶ τῇ μεταλλικῇ φύσει ἐδώρω τῷ θυσιαστηρίῳ σου ἄξιον ἀναδείχθῆναι, τῇ εὐλο✝γίᾳ σου καθαγιασθείη, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ. Ἀμήν.

Εἶτα ἀναλαβὼν τὴν μίτραν, ποιεῖ σταυρὸν ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ἐκ τοῦ χείσματος τῷ ἀντίχειρι τῆς δεξιᾶς, ἀπὸ χείλους εἰς χεῖλος, εἶτα ἀφιερώνει αὐτὸ ἔντοθεν ὅλον, λέγων.

Καθιε✝ρῶσαι, ☩ ἁγιά✝σαι ἀξίωσον, Κύριε ὁ Θεὸς, τὸ ποτήριον τοῦτο διὰ τῆς χείσεως ταύτης, καὶ τῆς ἡμετέρας εὐλο✝γίας, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε πνεύματι, νῦν. Εἶθ' ὕπως ἀποθέμενος τὴν μίτραν, λέγει ὑπὲρ τοῦ ποτηρίου, καὶ δίσκου,

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ταῖς χερσὶν ἡμῶν, δεόμεθα, παντοκράτορ αἰώνιε θεὲ, τὴν βοήθειαν τῆς εὐλογίας σου ἐγχεῦσαι, ἵνα διὰ τῆς ἡμετέρας εὐλο✝γίας τὸ ἀγγεῖον, καὶ ὁ δίσκος ὅτος ἁγιασθῶσι, καὶ τοῦ σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου πνεύματος, καινὸς τάφος γλυφῶν), διὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὑοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν. Εἶτα ῥαντίζει τὸ ποτήριον, καὶ δίσκον, εἶθ' ὕπως εἷς τῶν Ἱερέων ἀποσμήχει, καὶ καθαρίζει ἀμφότερα μὴ ψιχίων ἄρτου. ἀλλὰ δὲ τὰ ψίχια βαλλέτω εἰς τὸ πῦρ, ἢ εἰς τὸ χωνευτήριον.

Εὐλο-

ποιὸς, ἀποχωρισθῇ πάντα τὸ λαυθάνοντος ἐχθροῦ τὰ ἐνέδρα· & εἴπ ὅτιν, ἢ τῇ ὑγείᾳ τῶν ἐνοικούντων βασκαίνον, ἢ τῇ ἡσυχίᾳ, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ ὕδατος τούτου ἀποτραπῇ· ἵνα ἡ σῴα διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ παναγίου σου ὀνόματος ἁγιασθεῖσα ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀποσκεπασθῇ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, & ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, & ἀεί. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα βάλλει σταυροειδῶς τὸ ἅλας, εἰς τὸ ὕδωρ, λέγων.

Ἡ Σύμμιξις τοῦ ἁλὸς, καὶ τοῦ ὕδατος, ὁμοίως γένοιτο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, & τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀνίκητος δυνάμεως αὐτουργὸς, & ἀήττητος κράτους Βασιλεὺς, ἀεί τε μεγαλοπρεπὴς θριαμβευτὴς, ὁ τῆς ἐναντίας ἐπικρατείας τὰς ἰσχὺς ἀναστέλλων, ὁ τοῦ ὠρυομένου ἐχθροῦ ὑπερνικῶν τὴν ὠμότητα, ὁ τοῖς δυσμενέσι πονηρίας ἐκπολεμῶν κράτος· σῶσον Κύριε, τρέμοντες, & ἱκετεύοντες δεόμεθα, & σὲ αἰτούμεθα, ἵνα τῷ κλύσμῳ τοῦ ἅλατος, καὶ ὕδατος τούτην ἀξιώσῃς τοῦ ἐπόπτου εὐμενῶς, καταυγάζῃς, καὶ τῇ δρόσῳ τῆς σῆς παραμυθίας καθαγιάζῃς· ἵνα ὅπου ἂν ῥαντισθῇ, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ παναγίου σου ὀνόματος, πᾶσα τοῦ ἀκαθάρτου πνεύματος ἐπήρεια ἀποσοβηθῇ, καὶ ὁ φόβος τοῦ ἰοβόλου ὄφεως πόρρω ἀπελαθῇ, ἥτε τοῦ παναγίου πνεύματος παρουσία ἡμῖν τοῖς τὸ ἔλεός σου αἰτουμένοις παραγένοιτο ἀξιωθῇ. διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλογία εἰς πᾶν βρῶσιμον.

Ὁ Ἱερ. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυ'.

Ἀποκρ. Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, & τὴν γῆν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐλόγησον Κύριε ὁ Θεὸς, τὴν κτίσιν ταύτην N. ταύτῃ, ἵνα γένηται τῷ ἀνθρωπείῳ γένει σωτήριον θεράπευμα· καὶ παράσχῃ διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ παναγίου σου ὀνόματος, ἵνα ὅσοι ἂν ἀὐτῆς μεταλάβωσιν, ὑγείαν σώματος, & ψυχῆς ἀσφάλειαν ὑποδέχωνται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, & ἀεί.

Εἶτα ῥαντίζει αὐτό.

Εὐλογίαι ἕτεραι ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, ἢ ἄλλων τὴν ἐξουσίαν ἐχόντων γίνομεναι.

Εὐλογία, ἤτοι Καθιέρωσις τοῦ Ποτηρίου, καὶ τοῦ Δίσκου.

Ἐν τῇ καθιερώσει τοῦ δίσκου ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναδεδεμένος μίτραν, & ἐπιτραχηλίῳ κεκοσμημένος, ἰσάμβους λέγει.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου

Ἀπόκρ. Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Εὐχώμεθα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, ἵνα ἡ τῆς θείας χάριτος εὐλογία καθιερωθῇ, & ἁγιάσῃ τὸν δίσκον τοῦτον, εἰς τὸ κατακλᾶν ἐν αὐτῷ, τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς τὸ ἐπὶ σταυροῦ πάθος, ὑπὲρ τῆς πάντων ἡμῶν σωτηρίας ὑπέμεινε.

Εἶτα ἀποθεὶς τὴν μίτραν λέγει.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Παντοκράτορ ἀΐδιε Θεὲ, ὁ τῶν νομικῶν ὑπάρχων θυσιῶν νομοθέτης, καὶ ἐν αὐταῖς πεφυρμένην σεμίδαλιν ἐπὶ χρυσῶν, & ἀργυρῶν δίσκων προσενεχθῆναι τῷ θυσιαστηρίῳ

ΕΥΛΟΓΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΓΙΝΟΜΕΝΑΙ.

Εὐλογία, ἤτοι ἁγιασμὸς τ̃ ὕδατος. Προπαρασκευαζόντων τ̃ ἁλατος, καὶ τ̃ ὕδατος, ἐνδυσάμενος ὁ Ἱερεὺς ὑπερδερμάτινον, ἤτοι σκεπαρνίκιον, καὶ ἐπιτραχηλίῳ κεκοσμημένῳ, λέγει. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀπόκρ: Τ̃ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

Εἶτα ἄρχεται τ̃ ἁγιασμ̃ τ̃ ἁλατος.

Ἐξορκίζω σὲ, ἡ τ̃ ἅλατος κτίσις κτ̄ι Θε̃ ✠ ζῶντος, κτ̄ι Θε̃ ✠ ἀληθινῦ, κτ̄ι Θε̃ ✠ ἁγίου, κτ̄ι Θε̃ τ̃ σε διὰ Ἐλισαιέ τ̃ προφήτου εἰς τὸ ὕδωρ βληθῆναι κελεύσαντος, εἰς τὸ ἰαθῆναι τ̃ ὑδάτων τὸ ἄγονον· ἵνα γένηθῆς ἅλας ἡγιασμένον εἰς σωτηρίαν τ̃ πιστευόντων, καὶ πᾶσι τοῖς δεχομένοις σε εἴης ἴαμα ψυχῆς τε, καὶ σώματος· καὶ ἀποτραπῇ δὲ, καὶ ἀποστῇ ἀπὸ τ̃ τόπου ἐν ᾧ ἂν ἐπιπασθῇς, πᾶσα φαντασία, ἡ πανουργία τῆς διαβολικῆς ἀπάτης, πᾶν τε ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἐξορκισμένον κτ̄ι τ̃ ἐρχομένου κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, καὶ τ̃ αἰῶνα διὰ πυρός. Ἀμήν.

Τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἀμέτρητόν σου εὐσπλαγχνίαν Θεὲ παντοκράτορ αἰώνιε, ἐπιφωνοφρόνως ἐπικαλούμεθα, ἵνα ταύτην τὴν ἅλατος κτίσιν, ἣν εἰς χρῆσιν τ̃ γένους τ̃ ἀνθρώπων ἐπρόβαλες, εὐλογ✠γεῖν, καὶ ἁγι✠άζειν τῇ σῇ χρηστότητι ἀξιωθῇς· ὥστε γένεσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς σωτηρίαν νοός τε, καὶ σώματος· καὶ πᾶν ὅτου ἂν ἅψηται, ἢ αὐτῷ ἐπιπασθῇ, ἐκτὸς γένοιτο παντὸς μολυσμοῦ, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τῆς πνευματικῆς πονηρίας, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί. Ἀμήν.

Ἐξορκισμὸς τ̃ ὕδατος.

Ἐξορκίζω σὲ, ἡ τ̃ ὕδατος κτίσις, ἐπ' ὀνόματι Θε̃ ✠ Πατρὸς τ̃ παντοκράτορος, ἐπ' ὀνόματι τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ✠ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει τ̃ ἁγίου ✠ Πνεύ̄, ἵνα γένηθῆς ὕδωρ ἐξορκισμένον, εἰς τὸ φυγαδεῦσαι πᾶσαν τ̃ ἐχθρ̃ τὴν δυνασείαν· δυνηθῆς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν ἅμα τοῖς ἀποστάταις αὐτ̃ ἀγγέλοις ἐκριζῶσαι, καὶ ἐκφυτεῦσαι, διὰ τῆς δυνάμεως τ̃ αὐτ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τ̃ ἐρχομένου κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, καὶ τὸν αἰῶνα διὰ πυρός. Ἀμήν.

Τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπὶ σοφίᾳ τ̃ γένους τῶν ἀνθρώπων τὰ μείζονα τῶν μυστηρίων ἐν τῇ τ̃ ὑδάτων ὑποστάσει δημιουργήσας, πάρεσο ἵλεως ταῖς ἡμῶν ἐπικλήσεσι, καὶ τῷ στοιχείῳ τούτῳ, πολυτρόποις καθαρισμοῖς παρεσκευασμένῳ, τὴν δυνάμιν τῆς εὐλογίας σου ἔγχυσον· ἵνα ἡ κτίσις σου, τοῖς σοῖς δουλεύουσα μυστηρίοις, πρὸς τὸ ἀποδιώκειν τοὺς δαίμονας, καὶ ἀπελαύνειν τὰς νόσους, τῆς θείας χάριτος τὴν ἐνέργειαν λάβῃ· ὅπως, ὅτι ἂν ἐν οἴκοις, ἢ τῶν πιστῶν τόποις τὸ νᾶμα τοῦτο ῥαντίσῃ, ἐκτὸς γένηται πάσης ἀκαθαρσίας, καὶ βλάβης ἀπαλλαγῇ, μὴ προσμείνῃ ἐκεῖ πνεῦμα λοιμῶδες, ἢ ἀὴρ φθορο-

γος αὐτῷ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

Τῷ Σαββάτῳ μνήμην ἐποιήσατο πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῶν κεκοιμημένων.

πιστῶν: Τροπ. ἦχ. β΄.

Ἅγιοι μάρτυρες, καὶ προφῆται, Ἰερεῖς, ὅσιοι, καὶ δίκαιοι, σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν, ὡς ἀγαθὸν, ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα πρί.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς, πάντων δούλων σου, καὶ, ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτοσαν, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ, ὁ δωρούμενος καὶ τοῖς μετὰ τοῦτο ἀναπαύσεσιν.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφεγγοῦς φωτὸς, ἀγγελικοῖς σεμνοῖς ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Προκείμ. ἦχ. πλ. β΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Κύριε. στίχ. Πρός σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Ἀλληλ. ἀλλ.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε. στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Κοινωνικ.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω. ὡς ἄνω.

Κοινων. Ὁ ποιῶν τὺς Ἀγγέλυς αὐτῦ. ὡς ἄνω·

Τῇ γ'. τῦ Προδρόμου.

Τροπάρ. ἦχ. δ'.

ΠΡοφῆτα, καὶ Πρόδρομε τῆς παρυσίας Χριστῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε ὐκ ἐυπορῦμυ ἡμεῖς οἱ πόθῳ πεμῶντές σε· σείρυσις γὰρ τεκύσης, καὶ πρὸς ἀφωνία λέλωται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπῇ σε χλυνήσει, καὶ σάρκωσις ὑὸ τῦ Θεῦ κόσμῳ κηρύπεται. Δόξα. καὶ νῦν. Ὅπ πάντων ὡ ἀρχὰς τῶν. ὡς ἄνω.

Κοντάκιον.

ΗΠρὶν σείρα, σήμερον Χριστὸν τὸν Πρόδρομον λίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας. ὃν γὰρ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, τῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη θείᾳ λόγῳ Προφήτης, Κήρυξ ὁμῦ, καὶ Πρόδρομος. Προκ. ἦχ βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκυσον ὁ Θς φωνῆς μυ ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ἀλλήλ. Ἀλλήλ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσυνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσυνης αὐτῦ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλ. ἐκ γ'.

Τῇ δ'. καὶ τῇ ε'. τῦ Ἁγίυ Σταυρῦ.

Τροπ. ἦχ βαρύς. α'.

ΣΩσον, Κυριε, τὸν λαόν συ, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρύμυος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τῦ σῦ συ, πολίτευμα. Δόξα. καὶ νῦν.

ΟΙ τὴν σὴν προσασίαν κεκτημένοι, ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρύμυοι, τῷ σῷ σῦ τὸν υἱὸν συ ἐν παντὶ φρουρύμενοι, καθαιρέως σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

ΟΥ̓ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ συ κτίσει τὴν οἰκειρμύς συ δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει συ τὺς πισὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὸ συμμαχίαν ἔχυσι τὸ σὸ, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον, τρόπαιον. Προκ. ἦχ. πλάγ. β'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν συ, καὶ εὐλόγησον τὸ κληρονομίαν σου. στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι· ὁ Θεός μυ, μὴ παράσιωπήσης ἀπ' ἐμῦ. Ἀλλήλ. Ἀλλ. Μνήσθητι, Κε, τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ἀλλ. Ἀλληλ. Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῦ προσώπυ σου, Κύριε. Ἀλληλ. ἐκ γ'.

Τῇ ε'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Τροπάριον. ἦχ. γ.

ΑΠόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν βραβεύσῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. καὶ νῦν.

ΚΑταφυγὴ, καὶ δυνάμις ἡμῶν, θκε, ἡ κεραταία βοήθια τῷ κόσμῳ ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τὺς δύλυς συ ἀπὸ πάσης θλίψεως, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκιον.

ΤΟὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγυς κήρυκας, τῦ κορυφαίυ τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, προσελάβυ εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν συ, καὶ ἀνάπαυσιν· τὺς πόνυς γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γνώστης τὰ ἐγκάρδια. Προκειμενα. ἦχ πλαγ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-

θένος, ϗ ἐν τόκῳ Παρθένος, ⁊ μ᾽ τόκον πάλιν μένεις Παρθένος. Κοντάκ.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τ῀ θανάτ῀ ἰσχύσῃ κατέχειν σὺ βροτούς· Χ῎ γὰρ καπῆλθε συντρίβων, λύων τὰς δωδάμεις αὐ῀. δεσμεῖται ὁ ᾅδης, προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, Ἐπέση, λέγοντες, ὁ σωτὴρ τοῖς ἐν πίσῃ· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τ῀ ἀνάστασιν.

Προκείμενα.

Κύριος ἰσχυὸ τῷ λαῷ αὐ῀ δώσῃ, Κύριος εὐλογήσῃ τ῀ λαὸν αὐ῀ ἐν εἰρήνῃ. στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κῷ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἀλληλ. ἀλλ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, ⁊ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σε, ὕψιστε. στίχ. Τ῀ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σε, ⁊ τὴν ἀλήθειάν σε κ᾽ νύκτα. Ἀλλ. ἀλλ. Κοιν. Αἰνεῖτε τ῀ Κ᾽ ὡς ἄνω.

Τ῀ πλ. δ᾽. ἦχ. Τροπάρια.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες, ὁ δι᾽ ἀπλαγχνος, ταφῇ κατελθὼν τεταρτήμερος, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. ἡ ζωή, ϗ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. ⁊ νῦν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ⁊ σαρκώσας ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τ῀ θάνατον σκυλεύσας, ϗ ἔγερσιν δείξας, ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς ὃς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τ῀ φιλανθρωπίαν σου ἐλεήμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεὸν πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, ϗ σῶσον, σπεῦσον ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Κοντάκιον.

Ἐξαναστὰς τ῀ μνήματος τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, ϗ τ῀ θανάτου τὸ κράτος συνέτριψας, ϗ τῷ Ἀδὰμ ἀνέστησας, ϗ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, ⁊ κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι τῇ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσει σου, πολυέλεε.

Προκείμενα.

Εὔξασθε, ϗ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐ῀. Ἀλληλ. ἀλλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐ῀ ἐν ἐξομολογήσει, ϗ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κ᾽ ἐκ τ῀ οὐρανῶν. ὡς ἄνω.

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τροπάρια, Θεοτοκία, Κοντάκια, Προκείμενα, Ἀλληλ. ϗ Κοινωνικά.

Τ῀ Β᾽ τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων.

Τροπ. ἦχ δ᾽.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπεῖσθε ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς δόξης ὑμῶν φρουροῦντες ἡμᾶς, προστρέποντας ἐκτενῶς, ⁊ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δωδεκάδων.

Δόξα. ϗ νῦν.

Ὅτι πόνων ὑπάρχεις τ῀ ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἀξίως μὴ δυνάμενοι, Θεοτόκε, δωρεάν, αἰτούμεθά σε, ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν Ἀγγέλων ὁδηγοὶ, ⁊ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν προσβούσατε, ⁊ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι. Προκ. ἦχ. δ᾽.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐ῀ πνεύματα, ⁊ τοὺς λειτουργοὺς αὐ῀, πυρὸς φλόγα. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἀλληλ. ἀλλ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐ῀. στίχ. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, ⁊ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, ϗ ἐκτίσθησαν. Ἀλληλ. ἀλλ.

Κοινων.

Τῷ πλ. α'. ἤχῳ. Τροπάρια.

ΤΟν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεότας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ. Δόξα. Καὶ νῦν,

ΧΑῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος, καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σε· χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου, καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ παρίδῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον.

ΠΡὸς τὸν ἅδην, σῶτερ μου, καταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας σωτηρίας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας, ὡς κύριος, συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον, Χριστὲ, συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τὸν κατάρας ἐρρύσθη, φιλάνθρωπε, διὸ πάντες κράζομέν σοι· σῶσον ἡμᾶς.

Προκείμενα.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλήλ. Ἀλληλ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. στίχ. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. ὡς ἄνω.

Τῷ πλ. β'. ἤχῳ Τροπάρ.

ΑΓγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἱστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ἀπήντησας τῇ Παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωήν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι. Δόξα. Καὶ νῦν.

ΟΤὴν θλιβομένην καλέσας σου μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητοῦσαν θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις, συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς, δόξα σοι. Κοντάκιον.

ΤΗ ζωαρχικῇ παλάμῃ, καὶ δωρεᾷ ἐκ τῶν ζοφερῶν τοῦ ἅδου δεινῶν νευθμώνων ἀναστήσαντα χοὺς ἀνθρώπων, καὶ τελείμερον τοῦ μνήματος ἀναστάντα, ὡς Θεὸν ἡμῶν εὐχαρίστως ἀνυμνήσωμεν· αὐτὸς γὰρ τῶν πιστῶν ἡ ζωὴ, καὶ τὸ φῶς. Προκείμενα.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀλλήλ. ἀλλ. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Τῷ ἤχῳ βαρέι Τροπάρια.

ΚΑτέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἀνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ὑπέταξας, ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. καὶ νῦν.

ΩΣ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θεσπέσιον, καὶ τοῖς πεποιθόσι, παντὸς μύσους καὶ λύθρου πάσματος ἀνάγαιον· σὺ γὰρ τοῦ ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὸν σωτῆρα ἡμῶν· ἢ πρὸ τόκου Παρ-

θένος,

σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον

Ἀνέστης, σὴρ, ἐκ τοῦ τάφου παντοδύναμε, καὶ ὁ ᾅδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ συνανίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα, συνχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ ὁ κόσμος, σὴρ μου, ἀνυμνεῖ σε ἀεί. Προκείμενα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κς, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σρίαν. στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀλλ. ἀλλ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. στίχ. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. Ἀλλ. ἀλληλ. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα. ἀλληλ. ἀλληλ.

Τῇ γ'. ἦχος Τροπάρια.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. καὶ νῦν.

Σὲ τὸν μεσιτεύσαντα τὸν σρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ ὁ υἱός σου, καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ πρωτοπλάσου πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος. Κοντάκιον.

Ἐξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου, οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα· ἅμα δὲ, καὶ οἱ προφῆται, σὺν πατριάρχαις ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου. Προκείμενα.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς σωτέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδωθείη ἡ αἴνεσις. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἐπὶ σοὶ, Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείω εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴ, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν, τοῦ σῶσαί με. Ἀλληλ. Ἀλλ. Κοινων. ὡς ἄνω.

Τῇ δ'. ἦχος Τροπάρια.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀποφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ, Θκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ πρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀνέστησας τὸν πρωτόπλασον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον.

Ὁ Σὴρ, καὶ ῥύσης μου ἀπὸ τοῦ τάφου ἐγερθείς, ὡς Θεὸς, ἀνέστησας ἐκ τῶν δεσμῶν σου γυμνοῦς, καὶ πύλας ᾅδου σωτείλας, καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστης τριήμερος. Προκείμενα.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἀλλ. Ἀλλ. Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμασίως ἡ δεξιά σου. στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Ἀλληλ. ἀλλ. Κινων. Αἰνεῖτε. ὡς ἄνω.

οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε, καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. Κοινων. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε. Ἀλληλ. ἐκ γ'.

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ
ΤΡΟΠΑΡΙΑ, ΘΕΟΤΟΚΙΑ,
ΚΟΝΤΑΚΙΑ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ, ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑΡΙΑ.

Τοῦ α'. Ἤχου Τροπάρια.

ΤΟῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος, σῶτερ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι, Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δόξα. Καὶ νῦν.

ΤΟῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκώθη ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ· Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κλίσαντα σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου. Κοντάκιον.

ΕΞανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον σωτανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος οὐφάνισαι, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη χαίρει, κραζούσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Προκείμενα.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἅπαξ, καὶ πάλιν δὶς τὸ, Γένοιτο. Καὶ τοιουτοτρόπως λέγεται τὰ ἄλλα προκείμενα. Ἀλληλ. ἀλληλ. Ὁ Θεὸς ὁ δικάζων ἐκδικήσεως ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ Χριστῷ αὐτοῦ. Ἀλληλ. ἀλλ. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλληλ.

Τοῦ β'. Ἤχος Τροπάρια.

ΟΤε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος. Ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δόξα. Καὶ νῦν

ΠΑντα ὑπὲρ ἔννοιαν πάντα ὑπερένδοξα, πάσα, Θεκτόκε, μυστήρια τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένῃ, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένῃ, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε,

πίστιν Θεοῦ. Ζήτει τῇ δ'. ᾧ λβ'. ἑβδ. Κοινω. Γ ὁτήριον σρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλ. ἐκ γ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἐπδρομὴν ἐθνῶν.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σ ὡσον ἡμᾶς γὲ Θεοῦ, ὁ ἐν πολέμοις κραταιός, ψάλλ. ἀλλ. Τροπ. καὶ Κοντάκ. τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠλιοῦ. ζήτει κ'. τῆ Γ ὐλίου. Προκ. ἦχ. δ'. Κύριος κραταιός, ☩ δωατὸς, Κύριος δωατὸς ἐν πολέμῳ. στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, ☩ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, ☩ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην. Ζήτει Κυρ. κγ. Ἀλληλ. Ἔμβλεψον ἐπέμοὶ, καὶ ἐλέ. στίχ☩. Τὰ διαβήματά μου. ὡς ἐν τῇ προελθούσῃ ἀκολουθίᾳ. Εὐαγγ. κῆ Λουκᾶ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσάν τινες. Ζήτει τῇ ε'. τοῦ κε'. ἑβδομ. Κοινων. Ποτήριον σρίου λήψομαι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Κοιμηθέντας.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σ ωσον ἡμᾶς, γὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς πάλαι κεκοιμημένοις θαυμαστὸς, ψάλλ. ἀλλ. Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

Ὁ Βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως τὰ πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργὲ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ, ☩ πλάστῃ, ☩ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. ☩ νῦν.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, ☩ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε· τῶν πίστων ἡ σρία. Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Προκ. ἦχ. πλ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Κύριε. στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκραξόμαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Γ ρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπισ. κεφ. δ.

Ἀδελφοί· Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς ☩ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, οὕτω ☩ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, Ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ☩ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ. ☩ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. Ἀλληλ. Ἀλλ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, ☩ προσελάβου, καταπαύσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε. στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ☩ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων ☩ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ☩ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται. Ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ☩ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ☩

Κοινων. Λύτρωσαί με, Κύριε, ἐκ τ̃ βορβόρυ τ̃ ἔργων μυ : Ἀλληλ. ἐκ γ.'

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Ἀδενοῦντα.

Εἰς τὸ γ.' ἀνλίφ. Σ ὥσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεῦ, ὁ τῶν ἀδενούντων ἰατρός, ψάλλ. Ἀλλ.

Τροπάριον. ἦχ. πλ. δ.'

Ἅγιοι ἀνάργυροι, καὶ θαυματοργοί, ἐπισκέψασθε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Χαῖρε ἡ πύλη τ̃ Βασιλέως τ̃ δόξης, ἰδοὺ ὕψος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν εἰς σρίαν τ̃ ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τ̃ ἰαμάτων, ἐφωτίσθητε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. Ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει καὶ τ̃ πολεμίων τὰ θράση καθυπάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν. Προκ. ἦχ. δ.' Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μυ, ὅτι ἥμαρτόν σοι. στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν, καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Καθολικῆς ἐπ. Ἰακώβυ. κεφ. ε.'

Ἀδελφοί· Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τ̃ Κυρίυ. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος, κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ συ ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μυ. Εὐαγ. κ̃τ̃ Ἰωάννου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰδοὺ τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ. ζήτει τῇ β.' τ̃ς γ.' ἑβδομ. ἀπὸ τ̃ Πάσχα 21. Κοινωνικ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μυ. Ἀλληλ. ἐκ γ.'

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Ἀνομβρίαν.

Εἰς τὸ γ.' ἀνλίφ. Σ ὥσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεῦ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγός, ψάλλοντ. Τροπ. καὶ Κοντάκ. τ̃ Προφήτυ Ἠλιοῦ. ζήτει Ἰουλίυ κ.' Γρηγ. ἦχ. δ.' Ἐπίσχεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τ̃ σρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόσχεψον τὸν θυμόν συ ἀφ' ἡμῶν. στίχ. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Καθολικῆς ἐπ. Ἰακώβυ. κεφ. ε.'

Ἀδελφοί· Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τ̃ς γ̃ς, ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτ̃ς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τ̃ς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτ̃, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτυ, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με κ̃τ̃ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά συ. στίχ. Τὰ διαβήματά μυ κατεύθυνον κ̃τ̃ κατὰ τὸ λόγιόν συ, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μυ πᾶσα ἀνομία. Ἀλληλ. Ἀλλ. Εὐαγ. κ̃τ̃ Μάρκου. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἔχετε

λημα ὑμῖν· Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν. Ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω, ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὸ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν, μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Κοινων. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰηλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα ἀλλ. ἀλλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Μετανοοῦντα

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ὁ ἐν ἐλέει θαυμαστὸς, ψάλλ. ἀλληλ.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

Ὡς ἡ πόρνη τοῖς δακρύοις προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας προσφέρω σοι· ἵνα ὡς ἐκείνῃ οἰκτιρήσῃς με σπλάγχνοις, καὶ δράξῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· λύτρωσαί με τῆς βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Δόξα. καὶ νῦν. Κοντάκ.

Σωτηρίας χεῖράς μοι ὄρεξον, ὁ πολυσπλαγχνος Λόγε, καὶ βυθοῦ ἀνάγαγε τῶν χαλεπῶν ἐγκλημάτων· ἴδε μου τὴν κάκωσιν ὁ πρὸ αἰώνων, πρόσχες τῇ δεήσει μου ὁ ἐκ Παρθένου δι' ἐμὲ ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν φύσει ἀναμάρτητος. Προκ. ἦχ. βαρύς. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τῇ δεήσει μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Καθολικῆς α'. ἐπ. Ἰω. ἐκ τ. α'. κ. β'. κεφ.

Ἀδελφοί· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι, καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε, καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου· Ἀλληλ. ἀλλ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. στίχ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Ἀλλ. ἀλλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. β'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι, καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατὶ μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ, μάθετε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·

σεν, ὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δωάμιν, ϗ ὡζώσατο. ℭ γὰρ ἐστερέωσε τ̃ οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπ̃ⷭ. Παύλου. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον, ℭ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς ℭ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθόσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος. Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός. Ἀλληλ. ἀλληλ. Σὸι πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς, ἐν Σιὼν, ϗ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἰλημ̃. στίχ. Γλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τ̃ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἀλληλ. ἀλλ.

Ἐκ τ̃ ϗ τ̃ Ἰωάννου. κεφ. ι΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐγίνετο τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, ϗ χειμὼν ἦν· ℭ περιπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, ℭ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ϗ οὐ πιστεύετε. Τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τ̃ πρ̃ός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. Οὐ γὰρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, ℭ ἀκολουθοῦσί μοι, κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς. Κοινωνικόν.

Κύριε ἠγάπησα τὴν ὐπρέπειαν οἴκου σου, ϗ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Εἰς εὐχαριστίαν, ἦτοι χάριτος ὁμολόγησιν

Εἰς τὸ γ΄. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐν τῷ ἁγιοποιεῖν θαυμαστός, ψαλλ.

Τροπ. ἦχος δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐμεγάλυνας τὸ ἔλεός σου ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας σου Μρ̃ός. ταῖς γὰρ αὐτῆς ἱκεσίαις ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν πολίτην σου τῆς πλάνης τ̃ πολεμίου, διδοὺς ἰσχὺν τοῖς δούλοις σου, ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα. ϗ νῦν.

Κοντάκιον.

Προσασία τ̃ χειμαζομένων ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τοὺς πίστει κραυγάζοντάς σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, ℭ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ θεοτόκε, τ̃ τιμώντων σε.

Ἦχος βαρύς· Τίς θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου.

Πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοί. ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλήν. ζήτει κυρ. κγ΄. Ἀλληλ. ἀλληλ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τ̃ γῆς τὸ σωτήριον τ̃ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐκ τ̃ ϗ τ̃ Ἰωάννου. κεφ. ιε΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ℭ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό, ℭ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελά-

Δόξα. καὶ νῦν. Κοντάκιον.

Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ, καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἠλευθερώθησαν, ἁχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· αὐτοὶ ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κραζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεόν, καὶ θρέφον τὴν ζωῆς ἡμῶν.

Προκ. ἦχ. γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πρ. Ἀλληλ. ἀλληλ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πρ σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ι'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία· ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινων. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι· Ἀλληλ. ἐκ γ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ναὸν Ἐγκαίνια.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐν τῷ ναῷ σου θαυμαστός, ψαλ. ἀλλ.

Τροπαρ. ἦχ. δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω σωματοπέδειξας ὡραιότητα τοῦ ἁγίου σηκώματος τῆς δόξης σου, Κύριε. στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωή, καὶ ἀνάστασις. Δόξα. καὶ νῦν. Κοντάκιον.

Ὁ τοῦ κόσμου πολύφωτος, ἡ ἐκκλησία ἀνεδείχθη, ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς. ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν, τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον, Κύριε. Προκ. ἦχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὸν πρῶτον, ἐν Ζωοποιὸν Σταυρόν.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλ. Ἀλληλ.

Τροπ. ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου, πολίτευμα. Δόξα. Καὶ νῦν.

Οἱ τὴν σὴν θεοσέβειαν κεκτημένοι, ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν πανὶ φρυαγμοῖς, καταπλήττουσι πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως τὴν ἐπωνύμῳ σου κλῆσιν πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὸ συμμαχίαν ἔχουσι τὸ σὸν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον. Προκ. ἦχ. πλάγ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι· ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Κορινθίους α'. ὑπερ. κεφ. ά'.

Ἀδελφί· Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σῳζομένοις, ἡμῖν, δυνάμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω· Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσι· Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε, καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν, Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ἀλληλ. ἀλλ. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ἀλληλ. ἀλλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. γ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος διʼ αὐτοῦ. Κοινων. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλ. ἐκγ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλ. ἀλλ.

Τροπαρ. ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου, Θεκὲ Παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. Ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὸν αἰώνιον.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ. Παύλ. κεφ. α'.

ΑΔελφοί· Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας, καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς, τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου. Αλλ. Ἀλλ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐσανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. στίχ. Ἐξ οὐσανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ευαγ. κατὰ Ἰωάν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ζήτει σαββ. ς'. ἀπὸ τοῦ πάσχα ϛο. Κοινων. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ.

Τροπ. ἦχ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοφυὴς τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλανθρωπε δόξα σοι. Δόξα. Καὶ νῦν. Κοντ. Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας. ὡς ἄνω. Φύλ. ϐι'. Προκ. ἦχ. δ'. Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Πρὸς Ρωμαίους ἐπ. Παύλ. κεφ. η'.

ΑΔελφοί· Ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ· Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ· Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Ἀλληλ. ἀλληλ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀνταναλῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀλληλ. ἀλλ. Εὐαγ. κατὰ Ἰωαννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας. ζήτει τῇ γ'. τῆς ζ'. ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ πάσχα. ϛγ. Κοινων. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλ. ἐκ γ'. Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ παναγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ ὅλην, ζήτει τῇ ε'. τῆς β'. ἑβδομ. μετὰ τὸν ν'. ψαλμόν. πλὴν οὐ λέγομεν τὰ γ'. ἀπόφ. ὡς ἐκεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἑορτῇ, ἀλλὰ τὰ μὲν δύο, ὡς ἔθος, εἰς τὸ Γ'. δὲ, Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ σωσθῆναι τοῖς Μαθηταῖς.

ἐκεῖναι, & ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, & ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος, & αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται & αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται) Κοινωνικ. Α' πενεχθήσονται) τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀλληλ. ἐχ γ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Ὁσίαν Παρθένον.

Εἰς τὸ γ' ἀντίφ. Σ ὥσον ἡμᾶς ἐν Θεοῦ ὄντας Ὁσίαις παρθένοις θαυμασοὺς, ψάλ.

Τροπ. ἦχ. δ'.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τῷ λαμπάδι σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας, πανεύφημε. Ὅθεν εἰσελήλυθας σὺν αὐτῷ εἰς τὸν γάμον, τὸ τέρφος τῆς ἀσκήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς ἐκτελοῦντας Ὁσία Ν. τὴν μνήμην σου. Δόξα. καὶ νῦν.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Κοντ.

Τὸ σῶμα, σεμνή, νηστείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς & κλίσεσι καθικέτευσας, ἵνα εὕρωμεν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων ἅπαντες, ἔνδοξε· σὺ γὰρ πᾶσι θείαν ὁδὸν τῆς μετανοίας ἔδειξας. Προκ. ἦχ. δ'. Α πενεχθήσονται) τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. στίχ. Α χθήσονται) εἰς ναὸν βασιλέως. ὁ λόγος κατὰ εὐαγγ. ὡς ὀπισθεν εἰς μόρτ. γυναῖκα. Ἀλλ. & κοινων. ὁμοίως αὐτόθι. φυλ. ιά

ΑΛΛΑΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς τὴν Παναγίαν Τριάδα

Εἰς τὸ γ' ἀντίφ. Σ ὥσον ἡμᾶς, Τριὰς ἁγία, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα.

Τροπ. ἦχ. γ.

Τριὰς ὁμοούσιε, & ἀδιαίρετε, μονὰς ζωοποιὸς ἀτε, καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῷ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον, & σῶσον ὑμᾶς.

Δοξά. & νῦν. Κοντάκ.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψιστος· ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμε, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε. & συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα. Προκ. ἦχ. γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν & μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, & τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις.

& τρυφῆς τ σεσσκαίρω, ἐντεῦθεν ἠξιώθητε οἰκῶν βασιλείας. Διὸ βοῶμεν πάντες ἐκτενῶς· Ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς διασώσατε. Προκ. ἦχ. βαρύς. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων. Τὸν ἀπος. & τὸ Εὐαγ. ζήτει ἄνω, εἰς ἕνα ὅσιον. φύλ. ι. Ἀλληλ. ἀλλ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πρῆς ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, & τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἀλληλ. ἀλλ. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ. ἐκ γ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἁγίαν Μάρτυρα γυναῖκα.

Εἰς τὸ γ. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ταῖς Ἀθλοφόροις θαυμασὸς, ψάλλ.

Τροπάριον. ἦχος δ.

Ἡ Ἀγάπας σε, Ἰησοῦ, κεκράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, & σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· & πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί. & θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω συνὼ σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέξαι τὴν μετ' πόθου τυθεῖσάν σοι. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας μάρτυρος Ν. ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν.

Χαῖρε πύργε σύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Κοντάκιον.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη ἡ φωσφόρος σήμερον τῆς ἀθλοφόρου ἑορτὴ, ἣν ἀνυμνοῦντες, δοξάζομεν τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον Προκ. ἦχος δ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλ. κεφ. γ.

Ἀδελφοί· Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι· ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε, διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν & θῆλυ. Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Ἀλληλ. ἀλλ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, & προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχ. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου παλαιπωρίας, & ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Ἀλληλ. ἀλλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κε.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, & αἱ πέντε, μωραί· Αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, & ἐκάθευδον· Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι

αἴτησαι τὸν σὸν δεσπότην, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ Ν. πνῖ ἡμῶν. Προκ. ἦχ. βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Ἐ ἰσάκουστον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῆσθαί με, πρὸς σέ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ε'.

ΑΔελφοί· Ὁ καρπὸς τ πνεύματός ἐστιν, ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τ Χριστ, τ σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν· Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοί, καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τ Χριστ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

Ἐκ τ κ τ Ματθαῖον. κεφ. ια'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τ πρ μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πρ. Οὐδὲ τὸν πρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλ. ἐκ γ.

Εἰς ὅσιον δὲ τὸν ἐκ ἐν ἐρήμῳ πολιτευσάμενον, τὰ μὲν ἄλλα πάντα λέγεται ὡς καὶ ἐν τῇ ἄνωθεν ἀκολουθίᾳ.

Τροπάριον δὲ ἦχ. πλ. δ'.

ΕΝ οἷ περ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σ̄ρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ν. τὸ πνεῦμά σου. Δόξα. καὶ νῦν.

ΧΑίρει ἡ πόλις τ βασιλέως τῆς δόξης, ἐν ᾗ ὁ ὕψιστος μόνος διῴδυσε, καὶ μόνῳ ἐσφραγισμένῳ ἐφύλαξεν εἰς σ̄ρίαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς δύο, ἢ πολλοὺς Ὁσίους.

Τὸ γ'. ἀνὰ φ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα ὅσιον.

Τροπάριον ἦχ. δ'.

ΟΘεὸς τ πρώων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μθ, ἡμῶν καὶ τ σὺν ἐπείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ διαβίβασον τ ζωὴν ἡμῶν. Δόξα. καὶ νῦν.

ΣΕ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτ, τ τὸν κτίσαντα τῶν ὁρατῶν τε, καὶ ὁρατῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

ΤΩν ἐπιγείων, καὶ φθαρτῶν τ ἀπόλαυσιν καταφρονήσαντες σαφῶς, μακάριοι, τὴν τ ἐρήμου οἴκησιν ἠγήσασθε κόσμου λυπρότερον,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς δύο, ἢ πολλοὺς Ἱεράρχας.

Τὸ πρίτον ἀνλίφ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα Ἱεράρχλω.

Τροπάριον. ἦχ. δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πρόων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μθ' ἡμῶν κ τὸ σλὸ ὀπείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρλίῃ κυβέρνησον τὸ ζῶλό ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σὲ τὸ ὑπερένδοξον νύμφλω, καὶ παναγίαν Θκὸν, τὸ τ πίστλω τκθῶσαν τ ὁρατῶν τε, καὶ ὁρατῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομθ. Κοντάκ.

Τοὺς Ἱεράρχας τῦ Χριστῦ ἐπαξίως ἀνθυφημήσωμθ πιστοὶ καταχρέως, τῆς ἐκκλησίας σύλλς, καὶ σοφπύργια. Οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τ ἀθέων τὰς γλώσσας, καὶ δόγματα σοφώτατα ἀνεκήρυξαν πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ τῆς θεοσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Προκ. ἦχ. βαρύς. Τίμιος ἐνανλίον Κυρίε ὁ θάνατος τ Ὁσίων αὐτῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσομθ τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὁ αὐτός. Ἀδελφοί. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν. Ζήτει ὄπισθεν εἰς Ἱερομάρτ. φύλ. ζ' Ἀλλλ. Οἱ ἱερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσύνλω, καὶ οἱ Ὅσιοί σε ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅπ ἐξελέξατο Κύριος τὸν Σιὼν ἠρετίσατο αὐτὸν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τῦ κόσμε. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρες κειμένη. Οὐδὲ καίσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· Οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῦ νόμε, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλλλ. ἐκγ.'

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἕνα Ὅσιον.

Εἰς τὸ γ.' ἀνφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ὁ ἐν τοῖς Ὁσίοις θαυμαστὸς, ψάλλ. ἀλλ.

Τροπάριον ἦχ. α.'

Τῆς ἐρήμε πολίτης, καὶ ἐν σώμασιν ἄγγελος, καὶ θαυματργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πρ ἡμῶν Ν. νῆσειαν, ἀλγυπνίαν, προσευχὴν, οὐρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχὺν, δόξα τῷ στεφανώσαντί, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σε πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἀκοὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θκὲ, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Τὸν βίον διαπρεπῶς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν τὸ τὸ πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς πίστει σοι προστρέχοντας, μακάριε. Ὅθεν

& φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς, ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα, & σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ & ὑπὸ γονέων, & ἀδελφῶν, & συγγενῶν, & φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, & θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς τὸ γ. ἀνίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἱεράρχαις θαυμαστὸς, ψάλλ.

Τροπάριον. ἦχος δ.

Κανόνα πίστεως, & εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· Διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει, τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ, τὰ πλούσια, πατὴρ Ἱεράρχα Ν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. & νῦν.

Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώκαμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· Διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ πρωθεὶς ἱεράτατε, τὸν νοῦν περωθεὶς τῇ αἰγλῃ τοῦ πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὸν πρᾶξιν εὗρες, θεόπνευστε, θυσιαστήριον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Προκείμενα. ἦχος α. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, & ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς. Ζήτει ὅπισθεν εἰς Ἱερομάρτ. φύλ. ζ Ἀλληλ. Ἀλλ.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ σκανδαλισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ι'

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, & ἐξελεύσεται, & νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ, ἵνα κλέψῃ, & θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, & περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, & ἀφίησι τὰ πρόβατα, & φεύγει, & ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, & σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, & γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, & τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, & γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλ. Ἀλλ. Ἀλλ.

ἅπαντα κατεργασάμενοι, σῴναι. Στῆτε ἓν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδυσάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι. Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος: Ἀλλ. Ἀλλ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς, ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ζήτει ὅπισθεν εἰς ἕνα Μάρτυρα. Φύλ. ς'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὸ γ'. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐν τοῖς Ἀθλοφόροις θαυμαστός, ψάλλ.

Τροπάριον. ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνῳ διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὴν εὐσέβειαν εὗρες, θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει συνήθλησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Ν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν.

Σὲ τὸν ἀχώρητον Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν, θεοτόκε ἀγνή, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ἱερέων πέφυκας λαμπρὸς φωσφόρος, καὶ πατέρων κήρυγμα σεμνολογήματι τερπνῷ, Ἱερομάρτυς ἀοίδιμε. Σὺ γὰρ φυλάττῃς ἐκ βλάβης τοὺς δούλους σου. Προκ. ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σε.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ζ'

Ἀδελφοί· Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος. Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· Τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν. Ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. Τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Οὗ ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. κα'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς,

ἀνθήσῃ, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσῃ. Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιε΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. Νυνὶ δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβήσεται. Ἀλλήλ. ἐκγ΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς δύο, ἢ πολλοὺς Μάρτυρας· Τὸ γ΄ ἀνάφ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα Μάρτ. Τροπάριον. ἦχος δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἔχοντες γὰρ τὸ ἰσχύειν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν δὲ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. καὶ νῦν. Τῶν ἀσωμάτων τόπον σου, Θεὲ ἀρξάντες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. Κοντάκιον Τῶν Μαρτύρων σήμερον τοῦ θείου μνήμου οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων ὑπάρχεις καταύχημα. Προκ. ἦχ. δ΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ς΄.

Ἀδελφοί. Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα, καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ

χθύομβυαι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκῳ, ☩ ἀποδῷ καθήμεναι μετενόησαν· Γλίῳ Τύρῳ ☩ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν· Καὶ σὺ Καπερναούμ, μὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ. Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλ. ἐκ γ΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς δύο, ἢ πολλοὺς Ἀποστόλους.

Τὸ γ΄. ἀντίφ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα Ἀπος.

Τροπάριον. ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν βραβεύσῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ☩ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. ☩ νῦν.

Καταφυγὴ, ☩ δυνάμις ἡμῶν, θεοτόκε, καὶ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης θλίψεως, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, ☩ θεοφθόγγους κήρυκας, τὸν κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, πρεσβεύσαντας εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου, ☩ ἀνάπαυσιν. Τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων, ☩ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ὡς ἄνω εἰς ἕνα Ἀπόστολον. φύλ. γ΄

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἕνα Μάρτυρα.

Εἰς τὸ γ΄. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν τοῖς Ἀθλοφόροις θαυμαστὸς, ψαλλ. ἀλληλ. Τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σου Ν. Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυραννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. καὶ νῦν.

Σὲ μεγαλύνομεν, θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. Κοντάκιον.

Τὸν μάρτυρα Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες, αὐτὸς γὰρ τὴν ἡμῶν σρίαν πρεσβεύει. καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτὸν μετὰ πίστεως. Οὗτος δίδωσι πᾶσι ἰαμάτων τὴν χάριν, ὅστις φάλαγγας ἀποδιώκει δαιμόνων, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως. προκείμενα. ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Πρὸς Τιμόθεον ϛ΄. Ἐπιστ. Παὐλ. κεφ. β΄.

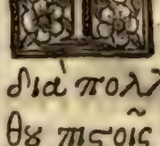

Τεκνον Τιμόθεε· Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ☩ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω, δώσῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω, διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα ☩ αὐτοὶ σρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου. Ἀλλη. ἀλλη. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ

νη ἀγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.
Ὁ μαθητὴς, ⁊ φίλος σε, κὴ μιμητὴς τῦ πάθους σε, τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος, Κύριε. Ταῖς αὐτῦ ἱκεσίαις ἐξ ἐθνῶν πλανωμένων τὴν ἐκκλησίαν σε, τὴν πολιτείαν σε διά τ Θκῦ σωτήρησον, πολυέλεε. Προκείμενα. ἦχ Θ πλαγ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, κὴ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Πρὸς Κορινθ. α'. ἐπ. Παύλ κεφ. δ'.

Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, ⁊ Ἀγγέλοις, ⁊ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ, διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ. Ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. Ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τ ἄρτι ὥρας, κὴ πεινῶμεν, κὴ διψῶμεν, κὴ γυμνιτεύομεν, κὴ κολαφιζόμεθα, ⁊ ἀστατοῦμεν ⁊ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν. Ὡς περικαθάρματα τῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. Ἀλληλ. Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σε Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σε ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, κὴ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Ἀλληλ. Ἀλληλ.

Ἐκ τ κτ Λουκᾶν. κεφ. ι'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνέδειξεν ὁ Ἰησοῦς, ⁊ ἑτέρους ἑβδομήκοντα μαθητὰς, κὴ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτῦ εἰς πᾶσαν πόλιν, ⁊ τόπον, οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα, κὴ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθίοντες κὴ πίνοντες τὰ παρ' αὐτοῖς. Ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, κὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, ⁊ λέγετε αὐτοῖς. Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, κὴ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε· Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν. Πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαί σοι Χωραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ, κὴ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ

γενό-

Ἀλληλ. ἀλληλ. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. κίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κγ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν Προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· Εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πρώτων ἡμῶν, οὐκ ἤμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν Προφητῶν. Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς Προφήτας, καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πρώτων ὑμῶν. Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς. Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς Προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἀλληλ. ἐκ γ΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς δύο, ἢ πολλοὺς Προφήτας.

Τὸ γ΄. ἀντίφ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα προφ.

Τροπ. ἦχος δ΄.

Προφητῶν ἡ σεπτὴ νῦν παννύχιος ὠδὴν τὴν ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν ἀγγέλοι. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα. καὶ νῦν. Σὲ μεγαλύνομεν, θεοτόκε. ὡς ἄνω φύλ. β΄. Κοντάκ.

Προφῆται Θεοῦ, καὶ κήρυκες τῆς χάριτος, τὸν πόθον ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζοντας ἐκτενῶς δεήθητε λυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως. Παρρησίαν γὰρ ἔχετε προσβεύειν Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Προκείμ. ἀποστ. Ἀλληλ. καὶ Εὐαγ. ὡς ἄνω εἰς ἕνα προφήτην. β΄. Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ. ἐκ γ΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἕνα Ἀπόστολον.

Εἰς τὸ γ΄. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις θαυμαστός, ψάλλ.

Τροπ. ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Ν. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν.

Καταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μό-

ἀθετεῖ τὸν ἀπος εἰλαπάμε. Υ πέρρε-ψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μ̄ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σε. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι πατέρ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Κοινων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς ἕνα Προφήτην.

Εἰς τὸ γ΄. ἀντίφ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις θαυμαστός, ψάλλ.

Τροπάρ. ἦχος δ΄.

Ἡ σεπτὴ τοῦ Προφήτου Ν. πανήγυρις οὐρανὸν τὴν ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Δόξα. καὶ νῦν.

Σὲ μεγαλύνομεν, θεοτόκε, δοξάζοντες· σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ᾅδου συνέξηρας. Κοντ.

Προφήτης Θεοῦ, καὶ κῆρυξ ἀληθέστατος ἐδείχθης, Σοφέ, τὴν χάριν τὴν τοῦ πνεύματος σαφηνίζων ἅπασι, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἔλευσιν, ἔνδοξε· ᾧ καὶ πρεσβεύειν μὴ ἐλλείπεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Τροπ. ἦχ. δ΄. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χρισῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ια΄.

Ἀδελφοί· Οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Κύριε τοὺς Προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου. Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις, οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις, ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραήλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν, ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο. Ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι, ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΚΟΙΝΑΙ
ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΝΗΜΑΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
Εἰς τὸν Ἁγίους Ἀσωμάτους

Τὰ μὲν δύο ἀντίφ. ὡς ἔθος, εἰς τὸ γ'. δὲ, ἤχου, Δεῦτε ἀγαλλ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀσωμάτοις θαυμαστὸς, ψάλλ. ἀλλ. Τροπ. ἦχ. δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωπῶμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς αὐλῆς ὑμῶν δόξης φρουροῦντες ἡμᾶς, ὡροσπίπτοντας ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Δόξα. καὶ νῦν.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ δυνάμενοι, Θεοτόκε, δωρεάν, αἰτοῦμαί σε, ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν Ἀγγέλων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν προσβυσάτε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι. Προκ. ἦχ. δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος, ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις, καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε, καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν· Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ που τις, λέγων· Τί ἐστιν ἄνος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους, δόξῃ, καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δέ, οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ, καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου· Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι. Ἀλληλ. ἀλληλ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. στίχ. Ὅτι εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν· Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ι'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν,

μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε. Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινων. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

λὴν αὐτῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐλὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκόσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῦ, ἦλθον, & ἦραν τὸ πτῶμα αὐτῦ, & ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ σωάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, & ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς ὐ φοβηθήσε).

Τῇ λ. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μρτύρων Εἰρηναίου, Ὡρ, & Ὀρέψεως, & τὸ μθέορτον τῦ Προδρόμου.

Τροπ. Μνήμη δικαίυ. & τ Μαρτ. Οἱ μρτυρές συ Κύριε. φύλ. ς. τὰ λοιπὰ ὡς χθές. ὁ Ἀπος. & τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ λα. τ αὐ Μηνός.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, τὴν τιμίαν ζώνην τῦ ἀχράντυ συ σώματ& κραταιὰν τῇ πόλει συ πρεσβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ συ τόκῳ ἄφθαρτον διαμείναση· ἐπὶ σοὶ γὰρ ἡ φύσις καινοτομεῖται, & χρόνος. διὸ δυσωπῦμέν σε· φρήνην τῇ πολιτείᾳ συ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς νῦν ζώνης ἡ Ἐκκλησία συ φαιδρῶς ἑορτάζει, & ἐκτενῶς κραυγάζει σοι, Παρθένε ἁγνή· ἅπαντας πρίζωσον κατ' ἐχθρῶν δυναστείαν· θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἀθέων βαρβάρων, & τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πρεσβεύειν Κυρίῳ τὰ θεῖα θελήματα. Προκ. ἦχ δ.

Μνησθήσομαι τῦ ὀνόματός συ ἐν πάσῃ γενεᾷ. καὶ γενεᾷ. στίχ. Τῦ ποταμῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνυσι τὴν πόλιν τῦ Θεῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτῦ ὁ Ὕψιστος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ. κεφ. β.

Ἀδελφοί. Τῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεῦ ὑπάρχων, ὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσαο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλυ λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρ, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτυ, θανάτυ δὲ σταυρῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσαλο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησῦ Χριστῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεῦ πρς.

Ἀλλήλ. ἦχ. γ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μυ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μυ. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τῦ νῦν μακαριῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἐκ τῦ κτ Λυκᾶν. κεφ. ι.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς κώμην τινά. γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξαλο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. & τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλυμένη Μαρία. Ἥ & παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τῦ Ἰησῦ, ἤκυε τὸν λόγον αὐτῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· Ἐπισᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, ὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μυ

μόνην

καιος ἐν Κυρίῳ, ϗ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς φωνῆς μυ, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Γράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. ιγ'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ὡς ἐπλήρυ ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ἰδὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ· ὗ ὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γλύς Ἀβραάμ, ϗ οἱ ἐν ὑμῖν φοβύμυοι τ̃ Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σ̄ρίας ταύτης ἀπεσάλη. Οἱ γὰρ κατοικῦντες ἐν Ἱλημ̄, ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τ̃ τον ἀγνοήσαντες, ϗ τὰς φωνὰς τ̃ ωεοφητῶν τὰς κ̄τ̄ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτυ εὑρόντες, ἠτήσαντο Πιλᾶτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτ̃ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τ̃ ξύλυ, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείυς τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱλημ̄· οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτ̃ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμθα τ̃ πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησ̃ν. Ἀλληλ. ἦχ@ β'.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, ϗ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, εὐφροσύνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, ϗ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τ̃ ἁγιωσύνης αὐτ̃.

Ἐκ τ̃ κ̄τ̄ Μάρκον. κεφ. ς'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἤκυσεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησ̃· Φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτ̃, ϗ ἔλεγυ· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, ϗ διὰ τ̃το ἐνεργῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι Ἠλίας ὅστιν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι ωεοφήτης ὅστιν, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν, Ἀκύσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν. Ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, ὗτός ὅστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ Ἡρῴδης ἀποστείλας, ἐκράτησε τ̃ Ἰωάννην, ϗ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππυ, τ̃ ἀδελφ̃ αὐτ̃, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· Οὐκ ὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τ̃ ἀδελφ̃ συ. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ· ϗ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ϗ ὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον, ϗ ἅγιον· Καὶ συνετήρει αὐτὸν, ϗ ἀκύσας αὐτ̃, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτ̃ ἤκυεν. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρυ, ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτ̃ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτ̃, ϗ τοῖς χιλιάρχοις, ϗ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ, ϗ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με, ὃ ἐὰν θέλῃς, ϗ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσυς τῆς βασιλείας μυ. Ἡ δὲ ἐξελθῦσα, εἶπε τῇ μρὶ̄ αὐτῆς. Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννυ τ̃ Βαπτιστ̃. Καὶ εἰσελθῦσα εὐθέως μτ̄ σπυδῆς πρὸς τ̃ βασιλέα, ἠτήσατο λέγυσα· Θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τ̃ Κεφαλὴν Ἰωάννυ τ̃ Βαπτιστ̃· ϗ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκυς, ϗ τοὺς συνανακειμένυς ὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφα-

λὴν

σμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, ὃν ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. Νυνὶ δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Ποιμένος.
Τροπ. ἦχ. πλ. δ.

Ἐν οἷς περ, ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων σὺν ἁγίοις ὅσιε πάτερ Ποιμένιε, τὸ πνεῦμά σου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως καὶ δόξης, διὰ σοῦ ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνῃ σοφεσχισμένῃ ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου ὅσιε πάτερ, καὶ ἁγία σήμερον ἐπέστη μνήμη, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμένιε θεόφρων πατὴρ ἡμῶν. Τὰ λοιπὰ ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον. Φύλ. ι'.

Τῇ κη. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Τῇ κθ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Η' Ἀποτομὴ τοῦ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Προδρόμου.
Τροπάριον. ἦχ. β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Οὗτος τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων, εὐαγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες. Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον. Κοντάκιον.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομὴ οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή· ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. θρηνείτω οὖν Ἡρωδιὰς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα. ὃ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, ὃ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δί-

αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια. Καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε, ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις, ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι. Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεράπευον.

Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ κϛ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομάρτ. Ἀδριανοῦ, καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συμβιώσεως αὐτῶν.

Τροπάριον. ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν, καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄφραστον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ἐν βασάνοις ἄριστοι, καὶ ἐν στεφάνοις εὑρεθέντες δόκιμοι, Ἀδριανὸς ὁ στρατιώτης, καὶ Ναταλία ἡ πανσέμνος, ἐξητήσατε λαβεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Προκειμ. ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰηλ'. στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί. Ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε, καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται. Ἀλλ' ἦχ. δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·

καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω, ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Τροπ. πλ. γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Βαρθολομαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παραπτωμάτων ἄφεσιν δωρήσηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη.

Κοντάκιον.

Ὁ Μαθητὴς, καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος, Κύριε. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις ἐξ ἐθνῶν προσαγόμενον τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν πολιτείαν σου διὰ τὸ Θεοτόκε σωτήρησον, πολυέλεε.

Προκείμενον. ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Πρὸς Κορινθ. α'. ἐπιστ. Παύλου. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί· Οἱ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ, διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ. Ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. Ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν. Ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. Ἀλλήλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ς'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν, δύο δύο· καὶ ἐδίδου

Τροπ. ἦχ☉ δ'.

Χρησότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴ σὺνεύδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τῆς Σκεύης τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα, καὶ τελῶ πίστιν τηρήσας, ☧ ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, Ἱερομάρτυς Τίτε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεολογικ☧.

Χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγηλον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Κοντακ.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς σύνομιλος, Ἀπόστολε. σὺ τούτῳ ἡμῖν τὸ λόγον τῆς καταγγελίας τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε ἀοίδιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμενα. ἦχ☉ πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ☉. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρὸς Τίτον ἐπιστ. Παύλου. κεφ. α'

Παῦλος δοῦλος Θεοῦ, Ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου· ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ· καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην. Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου καταφρονείτω· ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς, καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι· πειθαρχεῖν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδένα βλασφημεῖν· ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι· ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ, καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔριδας, καὶ μάχας νομικὰς παραιτοῦ. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μάταιοι. Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν, καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς, ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε, ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν, καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. Ἀλληλ.ἦχ.α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ☉. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ἐκ τ. δ'. καὶ ιε'. κεφ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτὸ,

καὶ πᾶν

αὐτ̃. Ἐ᾽μεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, ϗ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
Κοινωνικ. Γ᾽στήριον σωτηρίυ λήψομαι, ☪ τ̀ ὄνομα Κυρίυ ἐπικαλέσομαι.

Τῇ ιζ.῾ τ̃υ αὐτ̃ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Μύρωνος, ☪ τ῀ σὺν αὐτῷ. ☪ τ̃υ ὁσίυ πρ̃ς ἡμῶν Ἠλίυ τ̃υ ἐν Καλαβρίᾳ.
Τροπ. τ῀ς ἑορτ. ☪ τ῀ ἁγίων.

Οἱ μάρτυρές συ, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σ̃υ τ̃υ Θεο῀ ἡμῶν. Ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν συ τοὺ̀ τυράννυς καθεῖλον, ἔθραυσαν, ☪ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τ̃υ ὁσίυ. ἦχ. α.

Τῆς ἐρήμυ πολίτης, ☪ ἐν σώμασι ἄγγελος, ϗ θαυματυργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πάτ῀ ἡμῶν Ἠλία· νηστείαν, ἀγρυπνίαν, προσευχὴν, ὑψηλὰ χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺ̀ νοσοῦντας, ϗ τὰς ψυχὰς τῶν πίστ῀ προσερχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σ̃υ πᾶσιν ἰάματα. Τὰ δὲ ἄλλα τ̃ς ἑορτ. ὡς χθὲς. ὁ ἀπόσ. ϗ τ̀ Εὐαγγ. τ῀ς ἡμέρας.

Τῇ ιθ.῾ τ̃υ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ μάρτ. Ἀνδρέου τ̃υ Σταυλάτυ, ϗ τῶν σὺν αὐτῷ χιλίων, πενταποσίων, ἑννενήκοντα τεσσάρων.
Πάντα ὡς χθές.

Τῇ κ.῾ τ̃υ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ Προφήτυ Σαμυήλ.
Τροπ. τ̃υ Προφήτυ. ἦχ. δ.

Ἡ Σεπτὴ τ̃υ Προφήτυ Σαμυὴλ πανήγυρις οὖν τὸν Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, ☪ τοῖς ἀνοῖς συγχορεύουσιν. Ἄγγελοι· ταῖς αὐτ̃υ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, κυβέρνησον τ῀ ζωῆ ἡμῶν. Τὰ λοιπὰ τ῀ς ἑορτ῀ς. ὁ Ἀπόσ☩ ϗ τ̀ Εὐαγγέλιον τ῀ς ἡμέρας.

Τῇ κα.῾ τ̃ῦ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ Ἀποσόλυ Θαδδαίυ.
Τροπ. ἦχ☩ γ.

Ἀπόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παῦσμάτων ἄφεσιν δῷ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ϗ τὸ μέγα ἔλε☩.
Τὰ λοιπὰ, ὡς χθές.

Τῇ κβ.῾ τ̃ῦ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ μάρτυρος Ἀγαθονίκυ.
Τροπάριον. ἦχ. δ.

Ὁ Μάρτις συ Κε῾, Ἀγαθόνικος, ἐν τῇ ἀθλήσ῀ αὐτ̃ τ̀ στέφος ἐκομίσα☪ τ῀ς ἀφθαρσίας ἐκ σ̃υ τ̃υ Θεο῀ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν συ τοὺ̀ τυράννυς καθεῖλεν, ἔθραυσε ☪ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτ̃υ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τὰ λοιπὰ, τ῀ς ἑορτ῀ς, ὁ. Ἀπόσ. ϗ τ̀ Εὐαγγ. τ῀ς ἡμέρας.

Τῇ κγ.῾ τ̃ῦ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ μάρτ. Λύπυ. ϗ ἡ ἀπόδοσις τ῀ς ἑορτ῀ς.
Πάντα τ῀ς ἑορτ῀ς, ὡς ἐν τῇ ιε.῾ φύλ. 419

Τῇ κδ.῾ τ̃ῦ αὐτ̃ Μηνός.
Τ̃υ ἁγίυ Ἀποσόλυ Τίτυ Ἐπισκόπυ Κρήτης.

τῦ ὄχλυ, εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαςάσασά σε, καὶ μαςοὶ, ὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῦ Θεῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινων. Γοτήριον σρὶς λήψομαι, Ϛ τὸ ὄνομα Κυρίυ ἐπικαλέσομαι.

Τῇ ις΄ τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτ. Διομήδυς, Ϛ τὸ Μεθέορτ(ῳ) τῆς Θεοτόκυ.

Τροπάρι(ῳ). ἦχ(ος) δ΄.

Ὁ Μάρτις σε Κε, Διομήδης, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτ τὸ σέφος ἐκομίσαϚ τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σε τὺς τυράννυς καθεῖλεν, ἔθραυσε Ϛ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα σράτη. αὐτῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ, Δόξα Ϛ νῦν. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ χθυνήσει τ παρθενίαν. Κοντάκ. Τὸν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμηϚον.

Προκείμ. ἦχ(ος) πλ. β΄.

Μνησθήσομαι τῦ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ, Ϛ γενεᾷ. στίχ. Ἄκυσον θύγατερ, Ϛ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὖς σε, καὶ ἐπιλάθυ τῦ λαῦ σε, καὶ τ οἴκυ τῦ πρς σε.

Πρὸς Ἑβραίυς ἐπις. Παύλυ. κεφ. θ΄.

Ἀδελφοί. Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται, ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, χρυσῦν ἔχυσα θυμιατήριον, Ϛ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχυσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω δὲ αὐτῆς, Χερυβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον. Περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τύτων δὲ ὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελῦντες. εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἅπαξ τ ἐνιαυτῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτῦ, καὶ τ τῦ λαῦ ἀγνοημάτων. Ἀλλήλ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σε, σὺ, Ϛ ἡ κιβωτὸς τῦ ἁγιάσματός σε. στίχ. Ὥμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρπῦ τῆς κοιλίας σε θήσομαι ἐπὶ τῦ θρόνυ σε.

Ἐν τῇ κϛ΄ Λυκᾶν. κεφ. α΄.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἀναςᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετ σπυδῆς εἰς πόλιν Ἰύδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίυ, Ϛ ἠσπάσαϚο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκυσεν ἡ Ἐλισάβετ τ ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήσθη Πνς ἁγίυ ἡ Ἐλισάβετ. Ϛ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Ϛ εἶπεν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Ϛ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε. Ϛ πόθεν μοι τῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μητὴρ τ Κυρίυ μυ πρός με; Ἰδὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τ ἀσπασμῦ σε εἰς τὰ ὦτά μυ, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μυ. Καὶ μακαρία ἡ πιςύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίυ. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, Ϛ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μυ ἐπὶ Τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μυ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δύλης αὐτῦ. Ἰδὺ γὰρ ἀπὸ τῦ νῦν μακαριῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, Ϛ ἅγιον τὸ ὄνομα

Τῇ ιε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Ἀνάφωνα γ΄.

Τὸ α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ.

Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχος α΄.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε, μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτροῦμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸ, Σοφία ὀρθή, πάλιν τὸ αὐτὸ ἦχος. εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, πάφος, καὶ νεκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ ζωῆς μήτηρ πρὸς τὸν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον. Γρηγ. ἦχ. γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου: ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστ. κεφ. β.

Ἀδελφοί. Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλ. ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ι.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία. Ἥτις καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· Ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ

Τῇ ιγ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Γάντζα τῆς ἑορτῆς φύλλ. ις. ὁ Ἀπ̄ος. καὶ τὸ Εὐαγγ. τ̄ ἡμέρας.

Τῇ ιδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός,

Τὰ προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τ̄ ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Τροπ. τ̄ Προφήτου. ἦχ. δ'.

Ἡ Σεπτὴ τοῦ Προφήτου Μιχαίου πανήγυρις οὐρανὸν τ̄ Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι. Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τ̄ ζωὴν ἡμῶν. Ἄλλο τ̄ Προεορ. ἦχ. δ'.

Λαοὶ προσκυνήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε σήμερον, χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. Τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτ̄ μέλλει τῶν ὑπηγείων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις φόβῳ ἀνύμνησαν.

Κοντάκιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις τῶν προσφευγόντων σοί, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι. μή με παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια.

Προκείμενα. ἦχ. πλ. β'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Ὁ Ἀπ̄ος. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. ζήτει τοῦ Σεπτ. τῇ ζ'. φύλλ. 311 Αλληλ.

Ἀνάστηθι Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Εὐαγγέλ. καὶ Λειτ̄ν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀναστᾶσα Μαριάμ. ζήτει Σεπτεμβ. ζ'. φύλλ. 312

Κοινωνικ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τῇ η.′ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίυ Αἰμιλιανυ̃ Ἐπισκ. Κυζίκυ Τροπ. τ̃ης ἑορτ̃ης, ☾ τ̃ ἁγίυ, Κανόνα πίστεως, φύλ. η.′ Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς χθές.

Τῇ θ.′ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τοῦ ἁγίυ Ἀποστόλυ Ματθία.

Τροπ. τ̃ ἑορτ̃ης, ☾ τ̃ Ἀποστ. ἦχ☉. γ.′

Ἀ Πόστολε ἅγιε Ματθια, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλε☉.

Θεοτοκίον.

Κ Αταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεὲ, ἡ κραταιὰ βοήθεια τ̃ κόσμυ, ταῖς πρεσβείαις συ ῥῦσαι τὸν δούλυς συ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.

Φ Ωταυγὴς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα τ̃ κόσμον ἐξελθὼν ὁ φθόγγος συ, καταφωτίζει τ̃ν ἐθνῶν τὴν ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, Ματθία Ἀπόστολε.

Προκ. ἦχ. πλ. δ.′ Εἰς πᾶσαν τὴν γ̃ν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτ῀ν, ☾ εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτ῀ν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦν☩ δόξαν Θεῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτ̃ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ὁ Ἀπόστ. πράξ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι. ζήτ. τῇ β.′ τ̃ διακαινησ. φύλ 4 Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά συ Κύριε, ☾ γὰρ τὴν ἀλήθειάν συ ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βυλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστιν ἐπὶ πάντας τὺς περικύκλῳ αὐτ̃. Εὐαγγ. κ̃ τ̃ Λυκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συγκαλεσάμενος, ὁ Ἰησῦς. ζήτει ἐν τῷ Σαββ. τ̃ κδ.′ Ἑβδομ. φύλ. 179 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γ̃ν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτ῀ν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τ̃ς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτ῀ν.

Τῇ ι.′ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἱερομάρτ. Λαυρεντίυ Ἀρχιδιακ. ☾ Ξύστυ Πάπα Ῥώμης, καὶ Ἱππολύτυ. Τροπ. τ̃ης ἑορτ. καὶ τ῀ν ἁγίων· Οἱ μάρτυρές συ Κύριε: φύλ. ς.′

Κοντάκιον.

Τ Ω Θείῳ πυρὶ τ̃ Παρακλήτου ἐνδοξε, ψυχμύ τε, καὶ νῦν πυρποληθεὶς Λαυρέντιε, τῷ πυρὶ ὁπλώμενος, τ῀ν εἰδώλων πῦρ ἀπετέφρωσας, ☾ πυρσὸς ἐδείχθης λαμπρὸς· πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμ. ἦχ☉ δ.′

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτ῀ν, ὁ Θεὸς Ἰηλ′. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰηλ′. Ὁ Ἀπόστ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί· Ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ. ζήτει εἰς πολλὰς μάρτ. φύλ. ς.′ Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκυσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τ῀ν θλίψεων αὐτ῀ν ἐῤῥύσατο αὐτύς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τ῀ν δικαίων. ☾ ἐκ πασῶν αὐτ῀ν ἐῤῥύσατο αὐτὺς ὁ Κ̃ς. Εὐαγγ. κ̃ τ̃ Λυκ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθ. Προσέχετε ἀπὸ τ῀ν ἀνων′. ζήτ. εἰς ἱερομάρτ. φύλ ζ.′ Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ια.′ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ῀ν ἁγίων μάρτ. Φωτὶυ, ☾ Ἀνικήτυ. Τροπ. τ̃ης ἑορτ. ☾ τ῀ν ἁγίων· Οἱ μάρτυρές συ· Πᾶσαν δὲ τὴν λοιπὴν ἀκολυθ. ζήτει εἰς μάρτυρας, φύλ. ς.′

Τῇ ιβ.′ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίυ ἱερομάρτ. Ἐὐπλυ. Τροπ. τ̃ης ἑορτ. ☾ τ̃ ἁγίυ. Καὶ τρόπων μέτοχος, φύλ. ζ.′ τὰ λοιπὰ τ̃ης ἑορτ̃ης φύλ. 415 ὁ Ἀπόστ. ☾ τὸ εὐαγγέλ. τ̃ης ἡμέρας.

Καθολικῆς β΄. Ἐπιστ. Πέτρου. κεφ. α΄.

Δελφοί. Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν, καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω, ἡμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν, καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν, καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον· ᾧ, καλῶς ποιεῖτε, προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Ἀλληλ. ψαλ. δ΄. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ, καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Μακάριος ὁ λαὸς, ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιζ΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς, καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· Εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. Κοινωνικ. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης σου Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ζ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δονάτου Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Τροπ. δ΄ ἑορτ. καὶ τοῦ ὁσίου. Κανὼν πίστεως. Τὰ λοιπὰ, δ΄ ἑορτῆς, ὡς χθές. Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγ. Τῆς ἡμέρας.

ἡμῶν ἠκούσαμεν· οἱ πρεσ' ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Ἔ σωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς καῃσχυνας. Εὐαγ. κατ' Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρός μου. ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον, Φύλ. ι'. Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Στεφάνου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κύ. καὶ τὸ Θεόλογ. καὶ τὸ Κοντάκ. ζήτει Φύλ. ς'.

Ἄλλο τοῦ Προφήτου.

Ἡ Σεπτὴ τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιὴλ πανήγυεις σύνοδον τῷ Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνοῖς συγχορεύουσιν. Ἄγγελοι· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ, κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Προκ. Ἀλληλ. καὶ Κοινων. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀπος. καὶ τὸ Εὐαγγ. ὡς ἐν τῇ Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων, Φύλ. 67.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὰ θεοπέσια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Εὐσυγνίου. Τροπ. ἦχ. γ'.

Τῆς θείας σου δόξης ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδυνάσθη, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς μαθηταῖς σου ἐν τῷ ὄρει μεταμορφούμενος. οἷς συνελλαμφθείημεν καὶ ἡμεῖς, οἱ ὑμνοῦντές σε μόνε ἀναλλοίωτε, καὶ ἀθάνατε Κύριε. σοὶ γὰρ ἐν πίστει βοῶμεν. δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ τοῦ μάρτ. Ὁ μάρτυς σου Κύριε, Εὐσίγνιος. Φύλ. ε' Κοντάκ. Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα Φύσις θεοπρεπῶς ἐκλάμπει θείως, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. Ὁ Ἀπος. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἀντίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ δοξασθεὶς μεταμορφωθεὶς, ψαλλόντας σοι, Ἀλληλ. Εἰς τὸ γ'. Ἀντίφ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. βαρ.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδόπα, δόξα σοι. καὶ νῦν τὸ, Σοφία ὀρθή, τὸ αὐτὸ Τροπ. καὶ Κοντάκιον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρησαν οἱ μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ εἶ ἀπαύγασμα ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπάυγασμα. Προκ. ἦχ. δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὴν α'.
Τῶν ἁγίων Μακκαβαίων.
Τροπ. ἦχ. δ'.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ περὶ τῆς χάριτος μάρτυρες, διάβολον, καὶ τύραννον τὴν ὑπομονὴν τῶν βασάνων καταξιωθέντες, θεσμὸς παρεκινήσατε, καὶ ὀργὴν ἀδελφότητος τῇ φύσει ὑποδείξαντες. διὸ μὴ παύσησθε πρεσβεύειν Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄφθορον τόκον σου, Θεοτόκε ἀνύμνησαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ὑπὲρ πατρῴων μαρτυρήσαντες νόμων, θεῖοι παῖδες, ἀνδρειοτάτῃ σου μοίρᾳ, καὶ πανσόφῳ Ἐλεαζάρῳ, φύλακες ὡς νόμου ἀκριβεῖς, πόλιν τὴν οὐρανίαν ἐν χαρᾷ κατοικεῖτε, ἧς τυχεῖν, τὴν πάνσεπτον, καὶ φαιδρὰν ὑμῶν μνήμην σὺν ἐκτελοῦντας πόθῳ, ἐκτενῶς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε.

Προκ. ἦχ. δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ὁ Ἀπ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί· οἱ ἅγιοι πάντες. ζήτει Κύρ. τῶν ἁγίων πάντων, φύλ. 67

Ἀλλη. ἦχ. α'. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως. στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι· καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Εὐαγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει εἰς ἱερομ. ζ'

Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ὁσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγίας πρωτομάρτ. Στεφάνου.

Τροπ. Προκ. Ἀλλη. καὶ Κοινων. ζήτει ἐν τῇ κζ'. τοῦ Δεκεμβ. φύλ. 354

Κοντάκιον.

Πρῶτος ἐπάρης ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ τοῦ οἰκείου γεωργοῦ, πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας, μακάριε. πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω, ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα, τὸ μαρτύριον ὁ προπάθλος. Ὁ Ἀπ. Πράξ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Στέφανος πλήρης. ζήτει τῇ β'. τ' γ'. Ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα, φύλ. 20

Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης. ζήτει Κυρ. ιγ'. 129

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Τροπ. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ζήτει φύλ. ι'.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας, ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ, Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐλὸν δυσωπῆσαι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμενα. ἦχ. βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὁ Ἀπ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. ζήτει Κυρ. ιε'. 139

Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλυνόμεθα. Κοντάκιον.

Μιμητὴς ὑπάρχων τῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν κομισάμενος ἀθλοφόρε, καὶ μάρτυς Χριστῦ τῦ Θεῦ, ταῖς θλίψεσι σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων πίστει· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Πᾶσαν τὴν λοιπὴν ἀκολυθ. ζήτει εἰς ἕνα μάρτυρα, φύλ. ε'.

Τῇ κη'. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Ἀποστ. Γρόχωρε, Νικάνορος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τὸ μεθέορτ. τῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Τροπ. Μητέρα τὴν εὐσέβειαν. καὶ τὸ Ἀπόστολοι ἅγιοι. φύλ. ε'. Θεοτοκίον. Μήτηρ ἁγία τῦ ἀφράστου. Κοντάκιον.

Δικαίοις σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τῦ Λόγου, καὶ σκεύη ἐκλογῆς ἀνεδείχθητε πᾶσι, Νικάνωρ, Πρόχωρε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· ὅθεν σήμερον τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας ὑμᾶς μακαρίζοντες. Ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα ἀκολυθ. εἰς Ἀποστόλους. φύλ. ε'.

Τῇ κθ'. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης.

Γάντα εἰς μάρτυρας, φύλ. ς'. ἐκτὸς τῦ Κοντακίου, καὶ τῦ Εὐαγ.

Κοντάκιον.

Τὰ ἄνω φρονεῖν ἀξίως νῦν κεκλήμεθα. Χεὶς γὰρ σφοδρῶς τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τὸν πυρὸς Καλλίνικε δι' αὐτὸν ἀνδρείως κατετόλμησας. ὧ καὶ νῦν ἐπαγάλλεται, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς. ζήτει τὴν δ'. τῆς γ'. Ἑβδομ. φύλ. 76.

Τῇ λ'. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων ἀπος. Σίλα, καὶ Σιλβανῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Πᾶσα ἡ ἀκολυθ. εἰς Ἀποστόλ. φύλ. ε'.

Τῇ λα'. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Ἰουλίττης. καὶ τῦ ὁσίου Εὐδοκίμου. Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

Φῶς δικαίοις διαπαντὸς· οἱ γὰρ ἅγιοι ἐν σοὶ φωλιαθέντες, καλαλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. ὧν ταῖς εὐχαῖς σῶσον ἡμῶν, σὺ φωλεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με. Θεοτοκ.

Χαῖρε ἡ πύλη τῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντακ.

Ἀρεταῖς εὐδοκιμήσας, ἐνθέως Ἰωσὴφ ἐζήλωσας τελειμάχαρ τὴν σωφροσύνην, καὶ ἤθη, Ἰωὰβ δὲ τὴν ἀνδρίαν, καὶ ἀκακίαν· μεθ' ὧν ὅσιε, ἐγένου συγκληρονόμος τῶν οὐρανίων σκηνῶν.

Προκείμ. ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. Ὁ Ἀπός. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε· Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. φύλ. ε'. Ἀλλ. ἦχ. πλ. α'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτῦ. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθ. Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου. ζήτει τῇ ε'. τῆς η'. Ἑβδομ. φύλ. 102

Καὶ ἄλλο τῆ ὁσίᾳ. ἦχ@ βʹ.

Ἰορδάνίω περάσας Ἀβραὰμ γόνος, λαὸν διέσωσεν ὡς ἐν ἠπείρῳ. ὅτω & σὺ θεόφρον, τὸν Μέπαυρον σὺν Βαλσαμίῳ, & ἵππους ἐπέρασας, Φανῆνε μάκαρ περ ἡμῶν, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Κοντάκιον.

Φωτοειδὴς ὤφθης σοφὲ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πήρυγας χρυσᾶς, ᾗ πρὸς ὕψος τῶ οἰκῶν κατέπαυσας χεῖρα σεμνή. ὅθεν σου τὸ ἔνδοξον ἑορτιῶ ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντες σου τὸ λιψάνων τὸ θήκιον, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε, ᾗ σώματος. Τὰ λοιπὰ πάντα ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτυρα, φύλ. ιαʹ.

Τῇ κεʹ τοῦ αὐτοῦ Μηνός,

Τῆς ἁγίας ΑΝΝΗΣ, μητρὸς τῆ Θεοτόκου· καὶ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης.

Τροπ. ἦχ@ δʹ.

Σιὼν νῦν εὐφράνθητι, ᾗ ὕμνον χόρευσον· λαοὶ συνελθέτε ἀγαλλιάσει πολλῇ, χορεύοντες ἅσμα Θεῷ· τέξασα γὰρ τῷ πλάστῃ ἡ δυὰς τῶν ἁγίων ὄχημα κατοικίας, τὴν παρθένον Μαρίαν, διὸ & μελετήσαν κόσμῳ πρὸς τὸν ἀγήρω ζωήν. Ἄλλο τῆς ὁσίας.

Τὸν νυμφίον σου Χριστόν. φύλ. ιβʹ. Κοντάκιον@.

Προγόνων Χριστὲ τὴ μνήμῃ ἑορτάζομεν ὅμ, τὴν τούτων πίστιν αἰτούμενοι βοηθῆσαι, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κράζοντας. ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ἠυδόκησας. Προκ. ἦχ. δʹ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰηλʹ. στίχ. Ἐ ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε @ Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰηλʹ. Τὸν Ἀπόστολον, πρὸς Γαλάτ. Ἀδελφοί. Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς. ζήτει τῆ Σεπτ. θʹ. ὁμοίως ᾗ τὰ Ἀλληλ. φύλ. 313.

Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος· ὑμεῖς λύχνον ἅψας ζήτει Σαββ. τῆς κγʹ. Ἑβδομ. φύλ. 175 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κςʹ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρ@ Παρασκευῆς. Πᾶσαν τὴν ἀκολούθ. ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτ. φύλ. ιαʹ. Κοντάκιον@.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸ ὑμνητήριον Παρασκευῇ, δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμιναν, & παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε μάρτυς πολύαθλε.

Τῇ κζʹ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Παντελεήμονος. Ἀντίφωνα γʹ.

Τὸ αʹ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Τῆ αὐτοῦ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Τὸ βʹ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς ἀθλοφόροις θαυμαστὸς, ψάλλ.
Τὸ γʹ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. βʹ.

Μητρικὴν εὐσέβειαν ἐπιποθήσας δι' Ἑρμολάου τὸν τεθνεῶτα εὐχαῖς σου ἀνέστησας, & τὸν πρὶν θεοῖς φῶς ἐπανήγαγες, Παντελεήμων πολύαθλε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. μτ, τὸ Σοφία ὀρθή.

Ἄλλο ὅμοιον.

Ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἐπληθύνθης ὡς κέδρος τοῖς θαυμασίοις, & ὡς ἐλαία εὐειδὴς ἐβλάστησας καρπὸς, πάντας θεοῦ τῷ ἐλέει ἁρδεύουσα, Παντελεήμων ἔνδοξε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Θεοῦ-

σε, ἐυλόγησε τὰς υἱάς σε ἐν σοί. Ὁ Ἀπ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς. ζήτει Κυρ. ια. Φύλ. 119

Ἀλλη. ἦχος δ.

Σὺ Κύριε ἀναστὰς, οἰκτειρήσεις Σιὼν, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἦκει καιρός. στίχ. Ὅτι ἠὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σε τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. κ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι. Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ. Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ. Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κγ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Ἀπολλιναρίου, Ἐπισκ. Ραβέννης. Τροπ. τοῦ ἁγίου Φωκᾶ. Καὶ ζόπον μέτοχος. ζήτει Φύλ. ζ'.

Ἄλλο τοῦ ἁγ. Ἀπολλιναρίου. ἦχ. β.

Μαθητευθεὶς σὺ Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ, σὺν ἐκείνῳ διεῖλε πάντα τὸν κόσμον θαυματουργῶν, λαοὺς στρέφων πρὸς Κύριον, Ῥαβεννησίων ἡ δόξα, καὶ καύχημα, ἱερομάρτυς Ἀπολλινάριε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Κοντάκιον.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην Φοκᾶν ἐν ὕμνοις ὀρθοδόξων τὰ πλήθη δεῦτε συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, πόθῳ γεγηθότες. καὶ γὰρ φαιδρύνει τὸν κόσμον τοῖς θαύμασιν· αὐτὸν πιστῶς βοήσωμεν· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Κύριον.

Προκειμ. ἦχ. δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Ὁ Ἀπ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί. Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν. ζήτει εἰς ἱερομάρτ. Φύλ. ζ'. Ἀλλη. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων. καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς. ζήτει εἰς Ἱεράρχας, Φύλ. θ'. Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Χριστίνης, καὶ τοῦ ὁσίου πρεσβ. ἡμῶν Φανλίνου τοῦ θαυματουργοῦ. Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κεκράζει.

Καὶ

μαπ τῦ Κυρίυ. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσῃ τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίυ ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ αὐτόν τις, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδῦ αὐτῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτυ, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. α.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τ ἁγιωσύνης αὐτῦ. Εὐαγγ. κτ Λυκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις. ζήτει τῇ ς. τ ιη. Ἑβδομάδ. φύλ. 151 Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κα. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ὁσίων πρώτων ἡμῶν Συμεὼν τῦ διὰ Χν Ζαλῦ, καὶ Ἰωάννυ Ζωναρικῆ αὐτῦ. Τροπ. Ὁ Θεὸς τῶν πρώτων ἡμῶν. φύλ. ι.

Κοντάκιον.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀοράτως φανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα Συμεὼν ἱσάγγελον, καὶ θεοφόρον εὐφημήσωμεν, σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Χριστῷ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Προκ. ἦχ. βαρ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὁ ἀπός. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότυς φῶς λάμψαι. ζήτει Κυρ. ιε. 139 Ἀλληλ. ἦχ. δ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχυνας. Εὐαγ. κτ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθ. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῦ πρός μυ. ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον, φύλ. ι. Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κβ. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας Μαρίας τ Μαγδαληνῆς. Τροπ. ἦχ α.

Χριστῷ τῷ δι ἡμᾶς ἐκ Παρθένυ τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνὴ ἠκολούθεις Μαρία, αὐτῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμυς φυλάξασα. ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν συ μνήμην ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς συ λαμβάνομεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν δυνατὸν ἐν ἰσχύι κτίσασα, παναμωμε, τὸ ἀσθενές μυ, ἱκετεύω σε, δυνάμωσον, καὶ δολίας ῥύσαι δυναστείας με ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων, ἀχρεῖλε. Κοντάκιον.

Τὴν Χριστῦ μαθήτειαν, καὶ πρώτην ἐν Μυροφόροις, τὴν εὐαγγελίσασαν τοῖς Ἀποστόλοις τὸ χαῖρε, ἅπαντες ψαλμῳῖς, καὶ ὕμνοις δυσωπήσωμεν. αἴνεσιν δυνάμεντοντες Θεῷ τῶν ὅλων, τῷ τοιούτῳ ἐν τῷ κόσμῳ πηγὴν θαυμάτων χαρισαμένῳ ἡμῖν. Προκ. ἦχ. δ. Ἐπαινεῖ Ἰερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεόν συ Σιών. στίχ. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν

ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία· ἀλλὰ πληρῶσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες, καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ:

Ἀλληλ. ἦχος β΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι. καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχος. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

Ἐκείνῳ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθισάντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ, υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ πυρφόρος ἀνάβασις Ἠλίου τοῦ Προφήτου.

Τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ὁ Ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῷ θεοφόρῳ ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος θεόδρομος τῆς θεουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χαριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς πιστῶς αὐτὸν βρύει ἰάματα. Θεοτοκ.

Ἡ Μόνη ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον:

Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην ὁ ἀναλαβὼν ἐν ἅρματι πυρὸς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, δός μοι τῆς ψυχῆς μου τὸ παραμύθιον, καὶ τοῦ γήρους μου τὸ στήριγμα. Προκείμ. ἦχ. δ΄. Μὴ ἀπόστρεψον τὸν χεῖρά μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύσησθε. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καθολικῆς ἑσπερινῆς Γαμῶβ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί. Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ. ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνό-

μαπ

πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. ζήτει τῇ κα. τοῦ Μαΐου μηνός, Φύλ. 394 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ιζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας, καὶ καλλινίκου μάρτ. Μαρίνης. Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς γυναῖκα μάρτ. Φύλ. ια. Κοντάκ.

Στερρῶς τῷ ψυχίῳ Μαεῖνα καθοπλισθεῖσα, αὐτὴ δὲ σαφῶς τὸν δόλιον κατέτηρωσας, καὶ χειρωσοφέρες, παυολβία, πλῆτον ἀσυλήτον σεαυτῷ, βοῶσα αὐτῷ· σὲ μόνον σὴρ μου, ἐπεπόθησα.

Τῇ ιη. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Αἰμιλιανοῦ.

Τροπ. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Κοντάκ.

Κρατυνθεὶς ὑπερτάτως ὑπὲρ Κυρίου, δικαίως ἐξεπώσω τοὺς τυραννοῦντας, καὶ τῶν θαυμάτων τῷ χάριν δεξάμενος τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἀρρήτως προΐσῃ, Αἰμιλιανὲ παυόλβιε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Προκ. ἦχ. δ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Τὸν αὐτὸν. καὶ Τὰ Ἀλληλ. καὶ τὸ Κοινων. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. Φύλ. ε. Εὐαγγ. καὶ Λιτ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ζήτει ὀπίσθεν ἐν τῇ η. Φύλ. 405

Τῇ ιθ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ΜΑΚΡΙΝΗΣ, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δίου.

Τροπάριον ἦχ. δ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τῷ λαμπάδι σου φαιδρῶς ἐντρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας, πανεύφημε. ὅθεν εἰσεληλυθας σὺν αὐτῷ εἰς τὸν γάμον, τὸ σέφος τῆς ἀσκήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλὰ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας, ὁσία Μακρῖνα, τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός. Χαῖρε γέφυρα, μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Κοντάκιον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ μήτρας ἐκλελεγμένη, καὶ τῷ Θέκλαν ἐμφρόνως μιμησαμένη, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας ἄσπιλον, καὶ ἀπαθείας εἰς ὕψος ἀνέδραμες, Μακρῖνα καλλιπάρθενε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Προκ. ἦχ. δ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. στίχ. Ἀκούσατε) εἰς ναὸν βασιλέως.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ε.

Δελφοί. Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες, τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γενόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται). Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν, πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες, τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ,

τὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοδομεῖ, καὶ δοξάζει τὴν εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Προκ. ἦχ. δ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. Ὁ Ἀπὸς. πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων. ζήτει τῇ ιη. τοῦ Ἰανουαρίου. φύλ 374 Ἀλληλ. ἦχ. δ.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς, ζήτει εἰς Ἱεράρχας, φύλλ θ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ιδ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.
Πᾶσα ἡ ἀκολουθία εἰς ἕνα Ἀπὸς. φ. γ.

Τῇ ιε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ Βιάτωρος Σωσάτωρος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κε. Ἄλλο.

Τοὺς πόθῳ τὴν ἔνδοξον μνήμην τελοῦντας ὑμῶν, Σωσάτωρ μακάριε, Βιάτωρ παύενδοξε, καὶ Καισιόδωρε τίμιε σὺν τῇ μητρὶ Δομινάτα, ἀναγκῶν, καὶ κινδύνων, καὶ πικρῶν νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς πάντας πρεσβείαις ἡμῶν ἁγίαις, μάρτυρες ἔνδοξοι.

Κοντάκιον.

Ὁ τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταλύσας ὑπεροπλίαν, καὶ κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας τὸ ἀνθρώπινον Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ γυναῖκας ἔδειξας ὑπεραθλούσας σου, καὶ νηπίων στόματα εὐλογοῦντά σε, τὸν μόνον ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. Προκ. Ἀλληλ. καὶ Κοινων. εἰς πολλοὺς μάρτ. Φύλ. ε'. Ὁ Ἀπὸς. πρὸς Κορινθ. Α' ἀδελφοί. Ὅτε ἤμην νήπιος· ζήτει τῇ δ. τῆς θ. ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ μέσου, φύλλ. 106. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες. ζήτει Σαββ. τῆς ι. ἑβδομ. Φ. 114

Τῇ ις'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Ἀθηνογένους, καὶ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ.
Τροπ. ἦχ. β.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, ὡς φῶς προῆλθες, κατελθὼν ἐν τῇ μάνδρᾳ, τέκνα ἐχ εὗρες. ἐν τῷ σῷ ἀνεβοᾶς μακάριε· πῶς μου τὰ τέκνα σὲ παρεβάσμιε, Ἀθηνόγενες πολύαθλε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Κοντάκιον.

Ὥσπερ φοίνιξ πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἀνθήσας, ἐν τοῖς ἄθλοις πάλιν δὲ καθάπερ κέδρος ὑψώθης· ὁμιλον μυρίων Χριστῷ προσῆξας θείαις σου τελεσμάκαρ διδασκαλίαις, μεθ' ὧν πίστει σε ὑμνῶμεν, ἱερομάρτυς Ἀθηνόγενες σοφέ. Προκειμ. ἦχ. βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὁ Ἀπὸς. πρὸς Ἑβραίους Α' ἀδελφοί. Χριστὸς παραγενόμενος. ζήτει Κυρ. ε'. τῶν νηστ. φύλ. 253 Ἀλληλ. ἦχ. β. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, προείλατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. Ὁ Ἀπ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν. ζήτει εἰς ἱερομάρτ. Ζ' Ἀλληλ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Γ' εφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς. ζήτει εἰς Γεράσας. Φύλ. θ'. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ι'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων, μετὰ μάρτ. τῶν ἐν Νικοπόλει
Πᾶσα ἡ ἀκολουθία εἰς μάρτ. Φύλ. ς'.

Τῇ ια'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῆς ἁγίας μάρτ. Εὐφημίας.
Τροπ. ἦχ. δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, κεκράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου, ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα, ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισματί σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέξαι τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη ναύλε, ὁδηγοῦσα τὸν ἐν σκότει· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Κοντάκ.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι προέβαλε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ τρισὶ δεξακοσίων τελέσασα θεοφόρων πατέρων τὸν ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάξασα, παναθύμνητε. Προκ. ἦχ. δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ Ἀπ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· συνεργοῦντες. ζήτει Κυρ. ις'. Φύλ. 144 Ἀλληλ. Ὑμνοῦμεν ὑπέρμαχον τὸν Κύριον, καὶ σωζόμεθα, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεως μου. στίχ. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐφάπαξ. ζήτει τῇ ϛ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Φύλ. 162 Κοινωνικ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Τῇ ιβ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.
Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς μάρτυρας. ς'.

Τῇ ιγ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι τῆς τετάρτης Συνόδου.
Τροπ. ἦχ. δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ σὸν ἐπιεικές, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὸν βίον ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ὑπερένδοξον νύμφιον, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὸν ἐκ Κρίσεως πᾶσαν τῶν ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα, τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν πίστιν ἐσφράγισαν, ἣ καὶ χιτῶνα φορέσασα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαν-

κτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος. Κοντάκιον.

Τῷ Θείῳ Χριστῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ σταυρῷ τοῦ ζωοποιοῦ φρυαγμάτων, καὶ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα, καὶ τὸ θράσος κατέβαλες ἁγιε, ἐκκλησίαν ἀνυψώσας, τῇ πίστει τεθεμελιωμένην, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Προκείμ. ἦχ@ δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ὁ Ἀπος. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε· Πιστὸς ὁ λογος. ζήτει Κυρ. λα'. φύλ. 214 Ἀλληλ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Γ' εφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἐκ τοῦ κγ' Λουκᾶ. κεφ. θ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, Ἰλημ', καὶ τῆς παραλίου Τύρου, καὶ Σιδῶνος. Οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς, κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. Ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ πάτερ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ θ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Παγκρατίου Ἐπισκοπ. Ταυρομενίας.
Τροπ. ἦχ. β'.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου πεφωτισμένος, πέτρῳ ἱλαρῶς ἠκολούθησας. Ταυρομενίᾳ τῇ πόλει ἐκπέμπεται σε, καὶ διὰ σοῦ Σικελία λαμπρύνεται, ἱερομάρτυς Παγκράτιε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Μαρία μῆτερ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων, μετέχω τοῦ τόκου σου. Κοντάκιον.

Τὰ ἡδύτατα τῆς μελῳδίας σου γλώττης ἔπη, λαμπρυνόμενα ἐκ θείων βολίδων, πάντας σοὺ ἐν τῇ δύσει κατεφώτισαν, Παγκράτιε· κηρύξας ζωηφόρως τῆς Τριάδος τὴν πίστιν, πᾶσαν ἀχλὺν εἰδωλικὴν ἐξῆρας Ἱεραρχῶν ὁ ἀποστολικώτατος. Ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἱκέτευε.

ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὁ Ἀπος. τοῦ Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Εἶχεν ἡ πρώτη σιλωή. ζήτει Σεπτεμ. τῇ ζ. φύλ. 311 Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη. ζήτει ὁμοίως τοῦ Σεπτεμ. τῇ ζ. φύλ. 312. Κοινωνικ. Ποτήριον σωτήριον λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός,
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Υακίνθου.
Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Ὁ μάρτυς σου Κύριε, Υάκινθος, φύλ. ε'. τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτ. Ὁ Ἀπόστ. δὲ, καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου Ἀνδρέου Κρήτης.
Τροπ. τῆς ἑορτ. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι. φύλ. 401. καὶ, Κανόνα πίστεως, φύλ. η'. Εἶτα Θεοτοκ. Κοντάκιον.

Σαλπίσας τρανῶς τὰ θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστὴρ τῷ κόσμῳ πλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὁσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· μὴ πάυσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Προκ. ἦχ. βαρ. Ἐυφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. Ὁ Ἀπος. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· Ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις. ζήτει Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα φύλ. 370 Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Ἦσαν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου τινός. ζήτει τῇ ς'. τοῦ ιθ'. ἑβδομ. φύλ. 156 Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Στεφάνου, καὶ τῆς σωσθείσης αὐτοῦ.
Τροπ. τῶν μαρτύρων. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. Φύλ. ς'. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἑορτ. Ὁ Ἀπος. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Σισώη. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Πάντα τῆς ἑορτ. ζήτει ἐν τῇ κθ'. τοῦ Ἰουνίου, φύλ. 401. Ὁ Ἀπος. καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῆς ἁγίας μάρτυρος Κυριακῆς.
Πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτ. φύλ. ια'.

Τῇ η'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Προκοπίου.
Τροπ. ἦχ. δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Προκόπιος ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ τέλος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὸν ἰσχυρόν σου, τὸν τύραννος κατεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέ-

αὐτῷ. Μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ-Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ, καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ σύναξις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Τροπ. Κοντάκ. Προκείμ. Ἀλληλ. καὶ Κοινων. ὡς χθές. Ὁ Ἀπ. δὲ πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους. ζήτει εἰς ἕνα Ἀπ. φύλ. δ' Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς. ζήτει τῇ β' τοῦ γ' Ἑβδομάδος μεθ' ἣν ν'. 74 Ἑορτάζομεν δὲ τοῦ ἑορτοῦ τῶν ἁγίων Ἀπ. Πέτρου, καὶ Παύλου ἡμέρας η'.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Εἰς τοὺς α'.

Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Τροπάριον. ἦχος πλ. δ'.

Ἅγιοι ἀνάργυροι, καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. Καὶ τῆς ἑορτ. Οἱ τοῦ Ἀποστόλων. ζήτει φύλ. 401 Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Οἱ τοῦ χάριν λαβόντες τοῦ ἰάματων ἐφαπλῶτε τοῦ ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀσθενοῦσι θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. Ἀλλὰ τῆς ὑμῶν ἐπισκέψεως τοῦ πολεμίους τὰ σθένη κατεδυνάστευσε, τὸ κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι. Προκ. ἦχος δ' Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Εἰς ἐκκλησίας εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Τὰ Ἀλληλ. Ἀπ. τὸ εὐαγγ. καὶ Κοινωνικὸν ζήτει ἐν τῇ α' τοῦ Νοεμβρίου, φύλ. 329

Τῇ β' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ καταθέσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου.

Τροπ. τοῦ Ἀπ. Οἱ τοῦ Ἀποστόλων τοῦ προφήται: καὶ Θεοτόκ. ἦχ. πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, τιμίαν ἐσθῆτα τοῦ ἀχράντου σου σώματος κραταιὰν τῇ πόλει σου προβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ σου τόκῳ ἄφθαρτον διαμείναση. ἐπεὶ σοῦ καὶ φύσις καινοτομεῖται, καὶ χρόνος. διὸ δυσωπῶμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς νῦν ἐσθῆτος, ἡ ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει. καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε ἁγνή· Ἅπαντας περίζωσον κατ' ἐχθρῶν δυνασείας. θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα προστάγματα. Προκ. ἦχος γ' Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχος. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐκ δ' ἱα'. ἕως ιϛ'. κεφ.

ΑΔελφοί· Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ. Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὁδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, ἐν κόπῳ, καὶ μόχθῳ. Ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ, καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει, καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως, ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, Ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἴρηκέ μοι. Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, Ἀλληλ. ἦχ. α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐνοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιϛ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν· Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε. Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν

σήσῃ· Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Φευρωνίας, καὶ τὸ μεθέορτον τοῦ Προδρόμου.

Τροπ. Προφῆτα, καὶ πρόδρομε καὶ θεράπων Ἡ ἀμνὰς σου Ἰησοῦ, κεκράζει. Θεοτοκ. Χαῖρε πύλη σὺ ὁδηγῶν τὸν ἐν σκότει. χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. Κοντάκιον. Ἡλίου τὸ κάλλος ὑπερηκόντισας, φαιδροποιοῖς ἀρεταῖς διαλάμψασα, Φευρωνία φωτόμορφε. διὸ ἐν τῇ μνήμῃ σου συνελθόντες, κραυγάζομεν. τὴν ἄνω δόξης ἐξιωμένη, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πρέσβευε. Τὰ λοιπὰ εἰς ἁγίαν Μαρίαν. Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις,

Τῇ κς΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου. Ἦχος. Γοτθίας Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς ὁσίους, φύλ. ι΄.

Τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. ὡς ἐν τῇ ιβ΄. τοῦ Νοεμβρίου, φύλ. 332 Ἐν δὲ τῷ Τροπαρίῳ, καὶ Κοντακίῳ ἀντὶ τοῦ Ἰωάννου Ἐλέησον, λέγε, Σαμψὼν πρεσβεύων ἡμῶν.

Τῇ κη΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Γαλίου, καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Κύρου, καὶ Ἰωάννου. Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς ἱερομάρτ. φύλ. ζ΄.

πλὴν τοῦ Εὐαγγ. καὶ Κοινων. καὶ. Εὐαγ. κζ΄. Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πορευθέντες τῷ Ἰησοῦ οἱ ιβ΄. μαθ. ζήτει τῇ ς΄. ὁ κα΄. Ἑβδομ. φύλ. 165. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κθ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων, καὶ Κορυφαίων Ἀποστόλων ΠΕΤΡΟΥ, καὶ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἀντίφωνα γ΄.

Τὸ α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ ἐν τοῖς ἀποστόλοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. δ΄.

Οἱ τοῦ Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρηνεῦσαι τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθε. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Μετὰ τὸ, Σοφία ὀρθή, πάλιν τὸ αὐτὸ ζωπάριον. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα. Χαῖρε τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους κήρυκας τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Κύριε, πρεσβεύσει εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων, καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Προκ. ἦχ. πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσαι χαρά σοι, καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου, καὶ οἶνον, καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ. Καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων· ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου, προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ, οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ. Καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν. Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσαι; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κλη-

θήσῃ·

Τῇ κδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὸ Γενέθλιον τοῦ ἁγίου, καὶ ἐνδόξου προφήτου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Προδρόμου.

Ἀντίφωνα γ΄.

Τὸ α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Σῶσον ἡμᾶς ὑὲ Θεοῦ, ὁ ἐν σοῖς προφήταις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι.
Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Προκ. ἦχ. δ΄.

Προφῆτα, καὶ πρόδρομε τῆς πρεσβείας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε ἐκ ἐυπορούμεν ἡμεῖς οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. σειρῆσις γὰρ τεκούσης, καὶ πρὸ ἀφωνία λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει. καὶ σάρκωσις ὑὲ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττει. μετὰ τὸ Σοφία ὀρθή, πάλιν τὸ, Προφῆτα, καὶ πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπέρτερα, δυνάμενόν σε ἀξίως μὴ ἐυπορούντες Θεοτόκε, δωρεάν, αἰτούμεθά σε, ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκ.

Ἡ πεῖσα εἶρα, σήμερον Χριστῷ τὸν Πρόδρομον πέπτει· καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς Προφητείας. ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, διεδείχθη θείου Λόγου Προφήτης, κήρυξ ὁμοῦ, καὶ Πρόδρομος. Προκ. ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῆσθαί με πρὸς σέ. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. ἐκ τῆς ιγ΄. καὶ ιδ. κεφ.

Ἀδελφοί· Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σῴα, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα, ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις, καὶ μέθαις, μὴ κοίταις, καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι, καὶ ζήλῳ. ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει· ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν. Ἀλληλ. ἦχ. α΄. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. α΄.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά. καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν

τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Αὕτη ἡ ἑορτὴ ἑορτάζεται ἡμέρας η'.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίτου.

Τροπάρ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ τοῦ μεγάλου. ἦχος δ'.

Βίτος, Μόδεστος, καὶ Κρισκεντία, οἱ τρισάριθμοι μάρτυρες νομίμως, καὶ καταξίως ἀεὶ εὐφημεῖσθωσαν. ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ νομίμως σὺν ἠθλήσαν, καὶ τὸ βεβαιοῦν τῆς νίκης ἐδέξαντο· καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων αὐτῶν τὴν θείαν ἄθλησιν.

Θεοτοκίον Κοντάκ. Προκείμεν. Ἀλληλ. καὶ Κοινων. τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές. ὁ Ἅπος. δὲ, καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμὼς, καὶ τοῦ ἁγίου Τύχωνος Ἐπισκ. Κύπρου.

Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τοῦ Προφήτου.

Ἡ Σεπτὴ τοῦ προφήτου Ἀμὼς πανήγυρις ὠφέλησεν τὴν Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε. καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχαρούσιν Ἄγγελοι ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐειρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν. Καὶ τοῦ ἁγίου Τύχωνος. Κανόνα πίστεως, φύλ. η'. τὰ δὲ ἄλλα, τῆς ἑορτῆς. ὁ δὲ Ἅπος. δὲ, καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μιχαὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Οἱ τῶν ἁγίων. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. φύλ. ς'. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα τῆς ἑορτῆς. ὁ Ἅπος. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου.

Οἱ μάρτυς σου Κύριε. Τὰ ἄλλα, ὡς χθές.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φορτουνάτου.

Τροπ. τοῦ Ἀπος. Ἀπόστολε ἅγιε, Φ. γ'. τὰ ἄλλα, ὡς χθές.

Τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Μεθοδίου Ἐπισκ. Πατάρων.

Τροπ. τοῦ ἱερομάρτ. Καὶ ζόπων μέτοχος. τὰ ἄλλα τῆς ἑορτῆς ὁ ἀπὸς. καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κα' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Γελιδωνοῦ, καὶ Βασιλίσσης. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. τοῦ ἁγίου πρωτομ. ἡμῶν Βασιλείου.

Πάντα τῆς ἑορτῆς. ὁ ἀπος. δὲ καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός,

Τοῦ ὁσίου πρωτομ. ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκ. Παπλαγονίας, καὶ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ, καὶ Γαβριήλ.

Τροπ. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. φύλ. α'. καὶ τοῦ ὁσίου. Κανόνα πίστεως. φύλ. η'. τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἔθος.

Τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Ἀγριππίνης, καὶ τῶν ἁγίων μαρτ. Ζήνωνος, καὶ Ζηνᾶ.

Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

Τῇ ιδ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ.

Ἀνάφ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τῇ σῇ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀλλ. β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐν τοῖς ἱεράρχαις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ. Εἰς τὸ γ΄. Ἀνάφ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξάμενην τὸν λόγον σου, διὸ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ὑπεράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, βασίλειον ἱερούργημα, περ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸ Σοφία ὀρθή, πάλιν, Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Θεοτοκ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀπαύγασμα τῆς ζωῆς τοῦ Κύριον. κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσον τοὺς σὲ μεγαλύνοντας. Κοντάκιον.

Ὀρθῆς βάσις ἀσφαλὴς τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἀσύλου τὴν ἀκρότητα βροτοῖς, ἀποφεύγουσι τοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντωρ Βασίλειε ὅσιε. Προκ. ἦχ. α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Πρὸς Ἑβραίους ἀπὸ τ. Παύλ. κεφ. ζ΄

Ἀδελφοί· Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος. Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τοῦ λαοῦ. τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν. Ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. Τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλη. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ι΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ, ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ

ἑαυτῦ μαθητάς· Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει. ζήτει Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. Φύλλ. 68

Τῇ θ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ ι.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μ̄ρτ. Μελείου, Στεφάνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ ια.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Τροπάριον. ἦχος γ.'

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη.

Κοντάκιον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος τῆς ἐκκλησίας, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν φωταγωγῶν τοὺς πιστῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε. Προκ. ἦχος πλ. δ.' Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἐ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Διαπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι. ζήτει Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, φύλ. 34 Ἀλληλ. ἦχος α.'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ πίστιν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. ζήτει τῇ δ.' τῆς ιε.' ἑβδομ. Φύλλ. 136 Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ ιβ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Ὀνουφρίου. Πάντα εἰς ἕνα ὅσιον, φύλ. θ.' πλὴν τοῦ Κοντακίου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Κοντάκιον.

Ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μοναζουσιν· ὡς φέγγος νυκτὶ αὐγάζει ἐν τοῖς πέρασιν, οὕτω περ' ἔλαμψας ἐν τῇ ἀσκήσει, ὥσπερ ἥλιος. διὰ τοῦτο, Ὀνούφριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους, φῶς. ζήτει Κυρ. ιε.' φύλ. 139

Τῇ ιγ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μ̄ρτυρος Ἀκυλίνης.

ἀνοιγει, & τὰ πρόβατα τ̃ φωνῆς αὐτ̃ ἀκούει, κὴ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, κὴ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅτ' ἂν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύε). κὴ τὰ πρόβατα αὐτῳ ἀκολυθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτ̃. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολυθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτ̃, ὅτι οὐκ οἴδασι τ̃ ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς· Ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν ὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τ̃ προβάτων. Πάντες, ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶ, καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσε), & εἰσελεύσε), κὴ ἐξελεύσεται, κὴ νομὴν εὑρήσ. Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτ̃, & εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκυμένης τὰ ῥήματα αὐτ̃.

Τῇ κβ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου μάρτυρος Βασιλίσκου.

Τῇ κγ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν Συμεὼν τ̃ ἐν τῳ Θαυμαστῷ ὄρει.

Τῇ κδ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου ἱερομάρτ. Τιμοθέου Ἐπισκ. Γρύσης, καὶ τ̃ σὺν αὐτῳ.

Τῇ κε. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Ἡ τρίτη εὕρεσις τ̃ τιμίας κεφαλ̃ τ̃ Προδρόμου.

Τῇ κς. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Ἀπος. Ἰάσονος τ̃ ἀδελφοθέου, καὶ τ̃ ἁγίου Ἀπος. Κάρπου.

Τῇ κζ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου μάρτυρος Ἑλλαδίου.

Τῇ κη. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίου Θεοδώλου, & τ̃ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν Ἀνδρέου τ̃ διὰ Χριστὸν σαλ̃.

Τῇ κθ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας.

Τῇ λ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν Ἰσαακίου.

Τῇ λα. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου μάρτυρος Ἑρμίου.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Εἰς τὴν α.

Τῶν ἁγίων μάρτ. Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, & τῳ σὺν αὐτοῖς.

Πᾶσα ἡ ἀκολυθία, εἰς μάρτ. φύλ. ς.

Τῇ β. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινυπόλεως.

Τῇ γ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου μάρτυρος Λουκιλλιανου.

Τῇ δ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν Μιχαὴλ Ὁμολογητ. Κωνσταντίνυπ.

Τῇ ε. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Εὐσταθίου Ἐπισκ. Ἀντιοχείας κὴ τ̃ ὁσίου Πέτρου· κὴ Κυρίλλου Ἐπισκ. Γορτυνίας.

Τῇ ς. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, & τῳ ὁσίων πατέρων ἡμῶν Μιχαὴλ Ὁμολογητ. καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινυπ.

Τῇ ζ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου.

Τῇ η. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τ̃ λειψάνων τ̃ ἁγίου μεγαλομάρτ. Θεοδώρου τ̃ στρατηλάτου. Τροπ. κὴ Κοντάκ. Προκείμ. Αλληλ. & Κοινωνικόν, ζήτει ἐν τῇ ζ. τ̃ Φεβρουαρίου φύλ. 383 Ὁ Ἀπ̃ς· πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. Νῆφε ἐν πᾶσι· ζήτει Κυρ. πρὸ τ̃ Φώτων, φύλλ. 354 Εὐαγγ. κτ̃ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς

Τῇ ιη.' τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Διονυσίυ, Ἀνδρέου. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ ιθ.' τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων ἱερομάρτ. Πατερμίυ, Πολυμίνυ. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ κ.' τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῦ ἁγίυ μάρτυρος Θαλλελαίυ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ κα.' τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων Βασιλέων Κωνσταντίνυ, καὶ Ἑλένης. Τροπ. ἦχ. δ.'

ΤΟῦ σροῦ σε τὸν τύπον ἐν οὐρῷ θεασάμενος, καὶ ὡς Παῦλος τὴν κλῆσιν ἐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀποσολός σε Κύριε, βασιλεύσαν πόλιν τῇ χάρισε παρέθεο, ἣν φείπωο διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

ΚΩ σταῦρος σήμερον σὺν τῇ μητρὶ Ἑλένῃ Ⓦ σρὸν ἐμφαίνεσι, τὸ παντεβάσμιον ξύλον, ἅπαντας σὺν Ἰσραὴλ σϋναγαγόντες. τύτυς ἓν ἀνθυφημήσωμεν ἐπαξίως. διὰ αὐτῦ γὰρ διεδείχθη σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Προκ. ἦχ. γ.'

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε. ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Πράξεων τῶν Ἀποσόλων. κεφ. ς.'

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς Ⓦ Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτῦ λέγειν· Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Γορβυόμενος εἰς Δαμασκὸν μετ' ἐξυσίας, καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τῦ ἡλίυ περιλάμψαν με φῶς, καὶ τὸν σὺν ἐμοὶ πορευομένυς. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκυσα φωνὴν λαλῦσαν πρός με, καὶ λέγυσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαὺλ, Σαὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησῦς, ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τὸν πόδας σου. Εἰς τῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρύμενός σε ἐκ τῦ λαῦ, καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς ὓς ἐγώ σε ἀποσέλλω, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· τῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότυς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξυσίας τῦ σατανᾶ ἐπὶ Ⓦ Θεόν· τῦ λαβεῖν αὐτὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίσει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐκ ἐγυώμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰυδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ Ⓦ Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλλ. ἦχ. α.'

Ὑψωσά σε ἐκλεκτὸν ἐκ τῦ λαῦ μυ. εὗρον Δαβὶδ Ⓦ δῦλόν μυ, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μυ ἔχρισα αὐτόν. στίχ. Ἡ γὰρ χείρ μυ συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μυ καταρτίσει αὐτόν.

Ἐκ τῦ κατ' Ἰωάννην. κεφ. ι.'

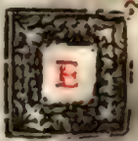

Ἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰυδαίυς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐσὶ, καὶ λῃσής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐσι τῶν προβάτων· Τύτῳ ὁ θυρωρὸς

Τροπ. ἦχος δ΄.

Ἡ Σεπτὴ Ἡσαΐᾳ τὸ προφήτῃ παρήμυρις οὐρανὸν τῷ Ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, καὶ τοῖς ἀνδράσιν συγχορεύουσιν Ἀγγέλοις· ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τὸ μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε Χριστοφόρος ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τὸν τύραννος καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ ἁγίου Νικολάου. Κανόνα πίστεως. φύλ. η΄. Θεοτοκ.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες, σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος. Κοντάκ. τοῦ μῦρ.

Γνῶσιν θείαν ἔνδοξε, ἐν σῇ καρδίᾳ πλατύνας, πρὸς ἀγῶνας εὐθύμως τῆς μαρτυρίας εἰσέδυς. ἔτρεψας τὰς παρατάξεις τῶν ἀσεβούντων, εὐφρανας ἐν τοῖς σοῖς ἄθλοις τὸν δεσπότην· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, Χριστοφόρε· χαῖρε ἀσπίλε ἀείφωτε. Τὰ λοιπὰ ζήτει ἐν τῇ Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. 67

Τῇ ι΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. Σίλωνος τοῦ Ζυλωτοῦ, ἑνὸς τῶν ιβ΄. καὶ τῶν ἁγίων μαρτ. Ἀλφίου, Φιλαδέλφου, καὶ Κυρίνου.

Τῇ ια΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Μωκίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρμοδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Φιλίππου τοῦ Ἀργυρείου.

Τροπάρ. τοῦ ὁσίου ἦχος β΄.

Ἀργυρείου τὸ ὄρος φῶς ἀπαστράπτει, καὶ ἡ μία σου λαύρα ἰάσεις βρύει· οἱ ἐν ἀγάχαις, καὶ νόσοις περισπάμενοι, καὶ παραλύσει τὴν ῥῶσιν ἐρύσεσθε. βρύει γὰρ πᾶσιν ἰάματα Φιλίππου ὁ σορός, τοῖς πίστει προσέχουσιν. Τὰ ἄλλα ὡς ἔθος

Τῇ ιβ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἐπισκοπ. Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τροπ. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. φ. ι΄.

Κοντάκιον.

Ἱεραρχῶν τὸ θαυμασιώτατον ξυνωρίδα ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ καταξρέως, σὺν Γερμανῷ τῷ θεῖον Ἐπιφάνιον. οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν ἀεὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Προκείμ. ἦχ. βαρ. Καυχήσονται) ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται) ἀπὸ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Ὁ ἀπόστ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· Ἑκάστῳ δίδοται) ἡ φανέρωσις. ζήτει τῇ κε΄ τοῦ Ἰανουαρ. φύλ. 377

Ἀλληλ. ἦχ. β΄. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται) δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται). στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. προῃρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ. ζήτει εἰς ἕνα Ἱεράρχων, φύλ. η΄.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ιγ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου.

Τῇ ιδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Ἰσιδώρου.

Τῇ ιε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου Θεοδώρου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Παχωμίου.

Τῇ ις΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου Μητροπολ. Λαρίσης.

Τῇ ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. Ἀνδρονίκου, ἑνὸς τῶν ο΄. καὶ τῆς ἁγίας Ἰουνίας. καὶ τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Γεωργίου.

πῆ τῆ πλερύγων τῆς αὐλῆς Σου δόξης, φρυρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας· Ἐκ τῆ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων. Ἄλλο τῦ Ἀποστ. ἦχ. β΄

Ἀπόστολε Χῦ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, σπεύσαντα τάχιον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ σπεύσας τῷ σῇ καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε, Θεολόγε, καὶ σπόνον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενός σε ἡμῖν εἰρηνεῦσαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. τῦ Ὁ. Τῆς ἐρήμου πολίτης· ζήτει φύλ. θ΄

Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ὑμνεῖν σε ἀξίως μὴ δυνάμενοι, Θεοτόκε, δωρεάν, αἰτούμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον τῦ Ἀποστόλε.

Τὰ μεγαλεῖά σε, παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος, καὶ φίλος Χριστῦ. Προκ. ἦχ. πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Καθολικῆς α΄. Ἐπιστ. Ἰωάννου. κεφ. α΄.

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τῦ Λόγυ τῆς ζωῆς. καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. Ὃ ἑωράκαμεν, καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τῦ πρὸς, καὶ μετὰ τῦ υἱῦ αὐτῦ Ἰησῦ Χριστῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἐπαγγελία, ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησῦ Χριστῦ, τῦ υἱῦ αὐτῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἄλλη. ἦχ. α΄. Ἐξομολογήσονταί σοι οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά Σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτῦ.

Ἐκ τῦ κτ΄ Ἰωάννου. κεφ. ιθ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τῦ Ἰησῦ ἡ μήτηρ αὐτῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτῦ Μαρία ἡ τῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν, ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ θ΄ τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῦ ἁγίυ προφήτυ Ἡσαΐυ, καὶ τῦ μεγαλομάρτ. Χριστοφόρυ, καὶ τῦ ἁγίυ μάρτυρος Κυρίακου, καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῦ ἁγίυ πρεσβ. ἡμῶν Νικολάυ, ὅτε ἀνεκομίσθησαν ἀπὸ τῆς Μύρων εἰς τὴν πόλιν Βάριν.

δόλους ζωῆς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἀγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, πρὸ ἐμοῦ πλανὰς διέλυσας, Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἀπάτης σαθρᾶς ἐλευθέρωσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ Δεσπότῃ πρεσβεύων σωθῆναι ψυχάς, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον, Προκ. ἦχ. πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ὁ ἀπόστ. Πράξεων. Κατ' ἐκεῖνον Φ καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεύς. ζήτει Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα, φύλ. 32 Ἀλληλ. ἦχ. α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς ιβ' μαθητὰς αὐτοῦ. ζήτει Σαββ. τῆς κδ'. Ἑβδομ. Φύλ. 179

Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ κς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως Ἐπισκόπου Ἀμασίας:

Τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Συμεὼν, Ἐπισκ. Ἱεροσολύμων.

Τῇ κη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Ἀποστ. Ἰάσονος, καὶ Σωσιπάτρου

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου Μέμνονος.

Τῇ λ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. Ἰακώβου ἀδελφοθέου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Πάντα ὡς ἄνω ἐν τῇ κε'. τοῦ παρόντος μηνός. ἐκτὸς τοῦ Κοντακίου, καὶ τοῦ Εὐαγγ.

Κοντάκιον.

Τὸν Ζεβεδαίου γόνον τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην, καὶ κήρυκα ἄριστον, ἀναβοῶντες τάδε πιστῶς. Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἑορταζόντων ἐν πόθῳ τὴν μνήμην σου. Εὐαγγ. κατὰ Μαρκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς ιβ' μαθ. αὐτοῦ. ζήτει ἐν τῇ Κυρ. ε' τῶν νηστ. φύλ. 254

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὴν α'.

Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου πρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου.

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Γελασίας τῆς παρθένου, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Διμηθίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ ζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ φανέρωσις τοῦ λειψάνου τοῦ φανέντος ἐπὶ Κωνσταντίου, ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου.

Τῇ η'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. καὶ μνήμη τοῦ γενομένου θαύματος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν Χωνῇ, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου. Τροπ. ἦχ. δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι. ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τύχωμεν ἡμᾶς σκέ-

Τῇ ιε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ὁσίων Γεωργίου, καὶ Ἰακώβου.

Τῇ ις. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων τριακοσιομαρτύρων, Εἰρήνης, Ἀγάπης, καὶ Χιονίας.

Τῇ ιζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀνακλήτου Ἐπισκ. καὶ Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῇ ιη. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρεσβ. ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ ιθ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μαρτ. Θεοδώρου, καὶ Ζωσίμου.

Τῇ κ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παφνουτίου.

Τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτ. Ἀναστασίου, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ.

Τῇ κβ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Σικεώτου.

Τῇ κγ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
Ἀνάφ. α. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Τῇ σῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου.
Ἀνάφ. β. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἐν τοῖς ἀθλοφόροις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι.
Ἀνάφ. γ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. δ.

Σήμερον γῆ μακαρίζεται, ἡ πανθεῖσα σῷ αἵματι. καὶ σκιρτᾷ ἀγαλλιάζεται ἡ δεξαμενή σου τὸ σῶμά σου, μεγαλομάρτυς Γεώργιε. τῇ γὰρ γεωργίᾳ τῶν πόνων σου ἀνὶ βοτρύων προβαλλόμεθα σῶν μελῶν τὰ λακίσματα ὡσὼ διάζοντα, καθαίροντα, καὶ παρέχοντα τῷ κόσμῳ πᾶσιν ἴασιν. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ἄχραντε, τῆς προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. διό σε Θεοτόκον ἐν ὑπηκόῳ δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ, ἀνδείχθης τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῆς ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· ταύτῃ γὰρ ἐν δάκρυσιν, ἐν φροσυνίῳ θερίζεις. ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Κύριον ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις ἁγίε ταῖς σαῖς πᾶσι παρέχεις πλουσμὸν ἰαμάτων συγχώρησιν. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. ὁ λαός. Πρόξ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασ. ζήτει τὸ ζβ. τοῦ δ'. Εὐαγγ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα, φύλλ. Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Ἐφυλλωμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει ζβ. τοῦ γ'. Εὐαγγ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κδ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῆς ἁγίας, καὶ θαυματουργοῦ Ἐλισάβετ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ κε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.
Τροπ. ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ· ἵνα παρασμάτων ἄφεσιν πρὸ δῷ τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς

δούλους

Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ, τοῦ πρὸ αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς. καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος. Κοινων. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Τὴν δὲ μεγάλην λειτουργίαν ἀδόμβυ σωνημμένην τῷ Ἑσπερινῷ τῷ τυπωθέντι εἰς τὰς κς'. μεθ' ὧν τὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, ἐκφωνεῖται τὸ τελεσάγιον, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τὰ Προκείμ. καὶ Ἀλληλ. ὁ Ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγγ. καὶ τὰ ἄλλα, ὡς πρόκειται πρώην. Τοῦτο δὲ γίνεται, ἐὰν τύχῃ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν ἐν νηστησίμῳ ἡμέρᾳ, εἰ δὲ μὴ, τελεῖται ἡ λειτουργία καθ' ἑαυτήν.

Τῇ κς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας Μάρωνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ κη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος.

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Ἐπισκ. καὶ ὁμολογητοῦ.

Τῇ λ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος.

Τῇ λα'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀβδοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Βενιαμὶν Διακόνου.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὸν α'.

Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τίτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Νικήτα ἡγουμένου, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Θεοδότου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ὁσίας, καὶ θαυμαλργοῦ Θεοδώρας.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Εὐτυχίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ ζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός·

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλίνης.

Τῇ η'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων ὁσίων Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ θ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐψυχίου, καὶ Καλλιοποῦς.

Τῇ ι'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ ια'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντύπα.

Τῇ ιβ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάβα.

Τῇ ιγ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός·

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.

Τῇ ιδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός·

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Ἀριστάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Τῇ κγ'. τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῦ ἁγίυ μάρτ. Νίκωνος, & τ' σὺν αὐτῷ.
Τῇ κδ'. τῦ αὐτῦ Μηνός.
Τῦ ὁσίυ πρ ἡμῶν Ζαχαρίυ.

Τῇ κε'. τῦ αὐτῦ Μηνός.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τ ὑπεραγίας
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.
Τροπ. ἦχος δ'.

Σημερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίυ ἡ φανέρωσις. ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ υἱὸς τ Παρθένυ γίνεται, & Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. αὐτῇ & ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μ' σῦ.

Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τ δεινῶν, εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις συ, Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀήττητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Προκ. ἦχος δ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτῦ. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ᾄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλυ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί. Ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά συ τοῖς ἀδελφοῖς μυ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ, & τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς, & αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τῦ θανάτυ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῦ θανάτυ, τυτέστι τ διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τύτυς, ὅσοι φόβῳ θανάτυ, διὰ παντὸς τῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπυ Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι. ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῦ λαῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Ἀλληλ. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζυσα ἐπὶ τὴν γῆν. στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῦ εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνας· πρὸ τῦ ἡλίυ διαμένει τὸ ὄνομα αὐτῦ.

Ἐκ τ κατὰ Λυκᾶν. κεφ. α'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίυ· & περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγυσα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μυ ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τῦ Θεῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκυ Δαβίδ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένυ Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μ' σῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῦ, & διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ. Μὴ φοβῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· & ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, & τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἰησῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστυ κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ

κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου, ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. Τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

Ἄλλη.

Ἀναλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εὐαγ. κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ. ζήτει τῇ δ' τῆς θ' ἑβδομ. φύλ. 107 Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Καὶ αὖθις ὑμῖν ἐστὶν ἡ διάταξις ὑπὲρ τῶν λιτῶν λειτουργιῶν, τὴν δὲ μεγάλην λειτουργίαν ἄδομεν σωθησομένην τῷ Εὐφρανθήσεται δὲ, ὡς εἴρηται ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ μεγάλου πρὸς ἡμῶν Βασιλείου, φύλ. 287 πλὴν οὐκ ἄδομεν τὰ ἀντίφωνα, ἀλλ', ἐν ᾧ ὁ χορὸς ἀναγινώσκει τὰ ἀναγνώσματα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὰ ἀντίφωνα. Τὰ ἄλλα μένει τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ εἰσαγίου. Μὴν δὲ τὰ ἀναγνώσματα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Ὅτι ἅγιος, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Προοιμ. Ἀλληλ. Ἀπόστ. Εὐαγγέλ. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ὡς ἄνω τετύπωται. Εἰ δὲ τύχοι ἡ ἑορτὴν Σαββάτῳ, ψάλλομεν τὴν λειτουργ. καθ' ἑαυτὴν, ὡς προετυπώθη.

Τῇ ι' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ ια' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τῇ ιβ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ὁσίων, Θεοφάνους, Ἰσακίου. Καὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης, τοῦ Διαλόγου.

Τῇ ιγ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Νικηφόρου Ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλ.

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παύλου.

Τῇ ις' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πάπα.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Χρυσάντου, καὶ Δαρίας.

Τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ἀναιρεθέντων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα.

Τῇ κα' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου, ἡγουμένου τοῦ ὄρους Κασίνου.

Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου.

προηγιασμένων, ἐν ᾗ λέγεται εἰς τὸ, Κατευθυνθήτω, μόνον τὸ προσόμοιον εὐαγγ.

Τῇ κε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου πόλεως.

Τῇ κς. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Γορδίου ἐπισκ. Γάζης.

Τῇ κζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Βασιλίσσης ἐπισκ. Σμύρνης.

Τῇ κη. τοῦ αὐτοῦ Μηνος.

Τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῇ κθ. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, εἰς ἑσιβίσεκτος.

Τοῦ ὁσίου, καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὴν α.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐδοκίας.

Τῇ β. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Θεοδότου ἐπισκ. Κυρινίας.

Τῇ γ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κλεονίκου, Εὐτροπίου, καὶ Βασιλίσκου.

Τῇ δ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Τῇ ε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Κόνωνος.

Τῇ ς. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα δύο μαρτύρων τῶν νεοφανῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ.

Τῇ ζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μάρτ. τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων Βασιλέως, Ἐφραὶμ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ η. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Νικομηδείας.

Τῇ θ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων.

Τροπ. ἦχος α.

Τὰς ἀληθινὰς τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας τὰς ὁδυνάς ἡμῶν, ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα. Ἄλλο.

Τὴν τετραετίαμον δεκάδι τῆς ἐγκρατείας, τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθέντες, καὶ τὰς καρδίας, σὺν ἰσαρίθμους πυρσοῖς τοὺς Μάρτυρας, καὶ τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες κράζομεν· αὐτῶν πρεσβείαις, Κύριε, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἰδεῖν σου τὴν ἔνδοξον. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμίαντον ἐν ὠδῖνι, ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἀκοίτου, ἀπὸ γῆς ἀπάτορα ἔπεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Πᾶσαν σχολὴν τῷ κόσμῳ καταλιπόντες, τῷ ἐν δώμασι Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου τεσσαράκοντα. διὰ πυρὸς γὰρ, καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε δόξαν ἐκ τῶν δώμασιν, καὶ στεφάνων πληθύν. Προκ. ἦχ. πλ. α.

Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου κεφ. ιβ.

Ἀδελφοί· Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· Ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ

κάμητε,

Τῇ ιζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος. Τροπ. ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσωλοκαυτώθη. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκ. Μητρ ἁγία. ὡς ἄνω, ἐν τῇ ια.

Κοντάκιον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, ὡς ἀήττητος.

Τὰ Προκείμ. Ἀλληλ. ᾗ Ἀπόστολον. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. Φύλ. ε'.

Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμ. ζήτει ἐν τῷ Σαββ. μετὰ τὸν Κυρ. τοῦ Τελώνου. Φύλ. 232.

Αὕτη δὲ ἡ διάταξις κρατεῖ, ἐὰν τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἔξω τῶν νηστειῶν. ἐὰν γὰρ τύχῃ ἔσω τῆς μ'. γίνεται ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐν τῷ α'. Σαββ. τῶν νηστειῶν, ὡς ἐκεῖ ἐτυπώθη.

Τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Τῇ ιθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Τῇ κ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.

Τῇ κα'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσ. πρ. ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Τῇ κβ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η' εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγουίου ἁγίων Μαρτύρων.

Τῇ κγ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τῇ κδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η' εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Τροπ. ἦχος δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τιμὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα, καὶ Πρόδρομε. πάντες ἓν συνελθόντες ἐν τῇ πανηγύρει εὑρέσει, ἄσμασι θεηγόροις τὴν ζωηρὰν ὑμνῳδίαν, τὸν σώζοντα ἡμῶν τὴν ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου. Θεοτόκιον.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἀχράντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ἐκ τῆς γῆς σου προφανεῖσα ἡ κάρα, τοῦ ἡλίου ὑπερλάμπει τὸ φέγγος, τὰς ἀκτῖνας φωτοβολοῦσα τῆς δικαιοσύνης τοῖς πίστει σε τιμῶσι, καὶ κραυγάζουσιν· Η' φωνὴ τῆς πυρίνης σου γλώσσης καταφλέγει τὴν ἀμυρίαν, ὦ προφήτης ὁ πρωτάθλος.

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφράνθησεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῆσθαί με πρός σέ. Ὁ ἀπόστ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους, φῶς. ζήτει Κυρ. ιε'. Φυλ. 139. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. στίχ. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. μετὰ τὸν ν'. Φύλ. 80

Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Η' δὲ προγραφεῖσα ἀκολουθία γίνεται, ἐὰν λάχῃ αὐτὴ ἡ ἑορτὴ ἔξω τῆς Πεντηκοστῆς· ἐὰν γὰρ συμβῇ ἔσω αὐτῆς, εἰς τὸ ἑσπερινὸν γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν

Τῇ η.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου ἐνὸς τῶν δώδεκα Προφητῶν.
Τροπ. Ἡ σεπτὴ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου πανήγυρις. Φύλ. β.' Θεοτοκ. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως τῆς ἑορτ. ὁ ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ θ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου. Καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.
Πάντα τῆς ἑορτῆς, φύλ. 381. Ὁ ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ι.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτ. Χαραλάμπους. ὡς ἔθος.

Τῇ ια.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.
Τροπ. ἦχος β.'

Ὡς στερρὸν ἀθλοφόρον πιστοί σε πάντες οἱ λαοὶ ὁμοφρόνως μέλποιμεν ὕμνοις· τῆς ἐννεαπλόκου σφεκτὴς γὰρ ἠγώνισμος, Ἀγρικολάου τὸ ἄθεον ἤλεγξας, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφθάρτου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ὡς ἐμπρέψαντος χάριτι ἱεραρχίας ἔνδοξε, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς ἑορτάζει σου τὸν ἄθλησις, ἱερόφαντα, ὃς ὑπὲρ τῆς γλυκαίως, καὶ ὑπήνεγκας χάριν, Βλάσιε πανεύφημε, φωστὴρ παγκόσμιε, καταλάμψας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ὡς ἀοίδιμος.

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. Ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς. ζήτει εἰς Ἱερομάρτ. φύλ. ζ.

Ἀλληλουϊάρ.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Εὐαγγ. κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς. ζήτει εἰς Ἱεράρχας, φύλ. θ.'
Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιβ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.
Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς Ἱεράρχην. φύλ. ιη.'
Κοντάκιον.

Τῷ συναναρχῷ Λόγῳ πρὶν, καὶ γνῆναι δι' ἀτεθεὶς ἐκ βρέφους, ἀγνὸν ὡς κειμήλιον, Μελέτιε ἱερομάκαρ, φωτοειδὴς ἐγένου, ὡς ἥλιος, πρεσβεύων ὑπὲρ ὑμῶν, τοὺς ἑορτάζοντας ἐν πόθῳ τιμῶν μνήμῃ σου.

Τῇ ιγ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ Ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.
Πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ζήτει εἰς ἕνα ὁσίους φύλ. θ.' Κοντάκιον.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου πολίτην, καὶ οἰκήτορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν Μαρτινιανὸν τὸν εἰσέβαστον. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Τῇ ιδ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου Ἀνυζενλίου.

Τῇ ιε.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

Τῇ ις.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων.
Πάντα εἰς μάρτυρας, φύλ. ε.'

Τῇ γ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου, καὶ δικαίου Συμεὼν, τοῦ Θεοδόχου. Τροπ. καὶ Κοντάκ. ὡς χθές. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ὁ αὐτός. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί· Χριστὸς παραγιόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων. ζήτει Κυρ. τῶν νηστῶν Φ. 253 Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰηλ'. Εὐαγ. κατὰ Λουκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἰερουσαλήμ. τέλος. καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰηλ'. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ Εὐαγ. τὸ χθές ἑορτ. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρὸ ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἐν σοὶ πεπλήρωται ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε πατὴρ Ἰσίδωρε, τὸ πνεῦμά σου. Καὶ τὸ δ' ἑορτ. ἧς ὅλη καὶ τὰ λοιπά. ὁ αὐτός. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης.

Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ. Φύλ. ια'. καὶ τὸ δ' ἑορτ. Χαῖρε κεχαριτωμένη· Κοντ. Τὴν ἀγνείαν αἵμασι τοῦ μαρτυρίου θεοφρόνως ἔσωσεν Ἀγάθη, μάρτυς παγκλεὴς, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλεται, πᾶσιν αἰτοῦσα τὸ ἄφθαρτον στέφανον. τὰ λοιπὰ, εἰς γυναῖκα μάρτ.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Φαύστης.

Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου· Φύλ. ια· καὶ τῆς ἑορτῆς, ἧς ὅλη καὶ τὰ ἄλλα. ὁ αὐτός. δέ, καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Τροπάριον. ἦχος β'.

Τῷ ἐχθρῷ περιπαλαίσας ἐν τῷ σταδίῳ, νικητὴς ἀνεδείχθης ζωηφόρος· τοὺς γὰρ ποσί σου τὸν δράκοντα ὤλεσας, καὶ Λυκιάρχου τὸ ἆθρασος κατέαξας, μεγαλομάρτυς Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. καὶ τὸ δ' ἑορτῆς Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον.

Ἀνδρίᾳ ψυχῆς τὸν πύργον περικαλλῶς σαμβος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειροσάμβος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμ. ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ αὐτός. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον. ζήτει Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. 354 Ἀλληλ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς, ὃς ἂν ὁμολογήσῃ. ζήτει Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. Φύλ. 68. Κοινωνικ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτηται· τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μεταλαμβανομένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γάρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι καταδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γάρ, Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλ. ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰηλ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. β'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, Ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν· Καὶ ἰδού, Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἰερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος, καὶ εὐλαβὴς προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν. Καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τοῦ λαοῦ, Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν ὁ πατὴρ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετ' ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ αὕτη χήρα, ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις, καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἰερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας. Καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ἵνα πάντα τὰ μέλη, ἅπερ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου, εἰς μεγαλοπρέπειαν τοῦ ὀνόματός σου ὑποδεχόμενοι, πυρὶ ἀνημμένα βαστάζειν ἐπιθυμοῦμεν, εὐλογεῖν, καὶ ἁγιάζειν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς ἄνωθεν χάριτος ἀνάψαι καταξιώσῃς· ὥστε, αὐτά σοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν προσφέροντες, ἄξιοι, καὶ τῷ γλυκυτάτῳ τῆς ἀγάπης σου πυρὶ καιόμενοι, τῷ ἁγίῳ τῆς δόξης σου ναῷ παραστῆναι καταξιωθῶμεν, διὰ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ ἀληθινὸν φῶς, ὁ φωτίζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, ἔκχεε τὸ εὐλογοῦν σου ἔλεος ἐπὶ τὰ κτίσματά σου, καὶ ἁγίασον αὐτὰ τῷ τῆς χαρίτος σου φωτί· καὶ πρόσχου ἵλεως, ἵνα, καθὼς οἱ φωσφόροι οὗτοι τὸν νυκτερινὸν ἀπελαύνουσι σκότος, οὕτω καὶ ἡμῶν αἱ καρδίαι τῷ ὁρατῷ πυρὶ, τυπούμενοι τῇ αὐγῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταυγασθεῖσαι, τῆς ἀβλεψίας ἁπασῶν τῶν πονηριῶν ἐκτὸς γενώμεθα· ἵνα κεκαθαρμένῳ τῷ τῆς διανοίας ὄμματι τὰ εὐαρεστοῦντά σοι, τῇ τε ἡμῶν σωτηρίᾳ συμφέροντα διαβλέπειν δυνώμεθα. ὥστε μὴ σοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου ζοφώδης κινδυνεύσῃς, εἰς τὸ ἄληκτον φῶς φθάσαι ἀξιωθῶμεν, διὰ σοῦ, Χριστὲ Ἰησοῦ, σωτῆρος τοῦ κόσμου, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν.

Μετὰ ταῦτα ῥαντίζει τοὺς τὰ κτίσματα, λέγων ὁμαλῶς τὸ, Ῥαντιεῖς με. εἶτα θυμιᾷ αὐτὰ ὁμοίως τρίς· μετέπειτα, δέχεται αὐτὸς πρῶτος τὸ διαπρέπον ἐν τοῖς Μοναζουσι τὸ κτίσμα, μήτε χρυσοῦν, μήτε καταφιλῶν τὰς χεῖρας· εἶθ' οὕτως διανέμει αὐτὸς καὶ τάξιν τοῖς πρεσβυτέροις, καταφιλοῦσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ γονυπετοῦσι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Ἀντίφ. γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ· Τροπ. ἦχ. α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν. Καὶ μετὰ τὸ. Σοφία ὀρθή, πάλιν τὸ αὐτὸ Τροπ. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ὁ Μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας, τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶνος εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε, προφθάσας. καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα. καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος. Προκείμ. ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ζ'.

Ἀδελφοί. Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος, ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ, καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνελήφθησαν

καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλισε τούτους, καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν, τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, ὃς καί ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ; θλῖψις; ἢ στενοχωρία; ἢ διωγμός; ἢ Λιμός; ἢ γυμνότης; ἢ κίνδυνος; ἢ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε Ἄγγελοι, οὔτε Ἀρχαὶ, οὔτε Δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλ. ἦχος πλ. δ'.

Ἄνασον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ ἑτέρας. ζήτει ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ εἰς ἕνα Ἀπόστολον. Φύλλ. δ'. Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τῇ β' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Μετὰ τὴν τρίτην ὥραν, ἐνδεδυμένος ὁ Ἱερεὺς πλουβιάλιον ἰάνθινον, ἅμα τοῖς ὑπηρέταις ὁμοίως ἐνδεδυμένοις, προσελθὼν τῷ θυσιαστηρίῳ, εὐλογεῖ τὰ κηρία. καθεὶς δὲ εἷς τὸ μέρος τοῦ Ἐπισκόπου, λέγει. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἅγιε, Πατὴρ παντοκράτορ, αἰώνιε Θεὲ, ὁ τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δημιουργήσας, καὶ τῇ σῇ προστάξει διὰ μελισσῶν ἐνεργείας τὸ χῦμα τοῦτο εἰς κηρίων τελειότητα ἐλθεῖν προσταξάμενος, καὶ τῇ σήμερον ἡμέρᾳ τοῦ δικαίου Συμεὼν τὸ αἴτημα ἐκπληρώσας· σοῦ παρακαλοῦντες ἱκετικῶς δεόμεθα, ἵνα τὰ κηρία ταῦτα, εἰς τοῦ ἀνθρώπων χρήσεις, καὶ ὑγείαν ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων, εἴτε ἀπὸ γῆς, εἴτε ἐφ' ὑδάτων, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ παναγίου σου ὀνόματος, καὶ διὰ μεσιτείας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἧς τὴν ἑορτὴν σήμερον μετ' εὐλαβείας ἄγομεν, καὶ διὰ πρεσβειῶν πάντων τῶν ἁγίων σου, εὐλογῆσαι, καὶ ἁγιάσαι καταξιώσῃς· καὶ τοῦ λαοῦ σου τούτου, ὃς ἐπιποθεῖ αὐτὰ ἐνδίμως ἐν χερσὶ βαστάζειν, καὶ σὲ ψάλλων ὑμνεῖν, τὰς φωνὰς ἐπακούσῃς ἐκ τοῦ ἁγίου σου οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλειότητός σου· καὶ ἵλεως ἦς πᾶσι τοῖς πρὸς σὲ κεκραγόσιν, ὃς ἐλυτρώσω τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ υἱοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Παντοκράτορ αἰώνιε Θεὲ, ὁ τὴν σήμερον ἡμέραν μονογενοῦς σου υἱοῦ ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν, ἐν τῷ ναῷ σου ὑποδεχθήσομενον παράσχων· τῆς σῆς ἱκετεύοντες φιλανθρωπίας δεόμεθα,

ἵνα

Τῇ κθ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτ. Ἰγνατίου. Τροπ. ἦχ. δ.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνῳ διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τοῦ πρᾶξιν εὗρες, θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο ⟨ω⟩ λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθολομῶν, ⟨καὶ⟩ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ.

Σὲ τὸν ἀχώρητον Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, τὸν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν, Θεοτόκε ἄχραντε, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Κοντάκ.

Ὤφθης σύλλος ἄσηπτος τῆς Ἐκκλησίας, ἱερεὺς Ἰγνάτιε, ὡς τοῦ Κυρίου ἀθλητὴς, καὶ Ἀποστόλων διάδοχος. πρέσβευε, μάκαρ, σωθῆναι τὴν ποίμνην σου. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. ὁ Ἀπόστ. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί· Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν. φύλ. 250. Ἀλληλ.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγέλ. κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ζήτει τῇ ς'. ἑβδ. λ'. Ἐβδ. φύλ. 208. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ λ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Κλαυδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς πολλοὺς μάρτ. ς'. Ὁ Ἀπόστ. δὲ καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ λα'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου Πάντα εἰς πολλοὺς μάρτ. φύλ. ς'. πλὴν τοῦ Κοντακ. καὶ Εὐαγ. Κοντάκιον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων εἰληφότες, ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χάριτι τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ. ἡμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθ. προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνῶν. ζήτει εἰς Ἱερομάρτ. φύλ. ζ'.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὸν α'.

Τὰ Προοίμια ὑπαπαντῆς· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Τρύφωνος. Τροπ. ἦχ. δ.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, προϋπαντήσωμεν φαιδρῶς, τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ, καὶ θεασώμεθα Χριστὸν, ἐποχούμενον ἀχράντοις αὐτῆς ὠλέναις. τάξεις νοεραὶ προπορεύονται· χαίρει τῇ ψυχῇ ὁ θεῖος πρέσβυς, καὶ ἐν ἀγκάλαις δέχεται, ὃν πάλαι ἐχρημάτιζε θεάσασθαι, παιδίον ὄντα, ⟨ω⟩ πρὸ αἰώνων ἐκ Πρς γεγεννημένον. Κοντάκ. τοῦ ἁγίου.

Τριαδικῇ στερρότητι πολυθείαν ἔλυσας ἐκ τῶν περάτων, ἀοίδιμε, τίμιος, ἐν Χριστῷ γεγόμενος. καὶ νικήσας τυράννους ἐν Χριστῷ σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀπήρτισας. Προκ. ἦχ. γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ια'.

Ἀδελφοί. Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν. Ὅτι οὓς προ-

⟨καὶ⟩ προ-

δαίας, ⁊ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. Καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ⁊ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, ⁊ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε, ⁊ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ξενοφῶντος ⁊ τῆς δύο τέκνων αὐτοῦ.

Τροπ. Θεοτοκ. ⁊ τὰ ἄλλα, ζήτει εἰς ὁσίους φύλ. ι'. Κοντάκ.

Ἐν αὐλαῖς ἠγρύπνησας ταῖς τοῦ Δεσπότου, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σὺν τὸν πλοῦτον, μάκαρ, ἱλαρῶς Ξενοφῶν, σοῖς τῇ συζύγῳ, καὶ τοῖς τέκνοις σου· διὸ κληρωθῆτε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν. ὁ αὐτὸς. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἐπανοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου πρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τὸ Τροπ. Θεοτοκίου, καὶ Κοντάκιον. ζήτει ἐν τῇ ιγ'. τοῦ Νοεμβ. φύλ. 333 Τὰ δὲ ἄλλα, ἐν τῇ ἀκολουθ. εἰς ἕνα Ἱεράρχαν. φύλ. ια'.

Τῇ κη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. Κανὼν Τροπ. ᾠχου. α'.

Μετανοίας θεμέλιος, ὑπογεγραμμὸς καταινύξεως, σεσοφισμένη, ⁊ παράκλησις πνευματικὴ διαδόσεως ὁ ἰσάγγελος βίος σου ἐν σεσοφισμέναις, καὶ δάκρυσι, περὶ Ἐφραὶμ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν, ⁊ ἀκοὴν, ὑπὲρ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν, Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Ἐκλογῆς δεδειγμένος σκεῦος ὡραῖον, ἀπορρεῖς ἐκ χειλέων ῥεῖθρα τῶν λόγων, τοῦ οἰκουμένου πολίζεις κατάνυξιν, καθυπογράφων τοῦ ὥραν τῆς κρίσεως, σοφὲ Ἐφραὶμ φιλήσυχε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Προκ. ᾠχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν: στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. ὁ αὐτὸς. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί, Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων. ζήτει τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, φύλ. 374 Ἀλληλ. ᾠχου πλ. δ'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. ζήτει εἰς Ἱεράρχας φύλ. θ'. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

φυσρὸν ἀλλέλουια. Προκ. ἦχ. α΄.
Τὸ στόμα μου λαλήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ὁ ἀπόστ. πρὸς Φιλιππ. Ἀδελφοί. Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς· ζήτει τὸ Νοεμβρ. τῇ κε΄. Φύλ. 337. Ἀλλήλ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. ζήτει τῇ ς΄. τοῦ δ΄. ἑβδομ. μετὰ τὸν ν΄. Φύλ. 83 Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθ.

Τῇ κδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης.
Τροπ. Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα.
Κοντάκιον.

Τὸν ξενιτεύσατα δι οἴκτον, παρθένε, ἀπορθήσασα, σεμνὴ θεία Ξένη, τῆς ἀπογείου δόξης ἐξενίτευσας. καλλος ἐβδελύξω δὲ τοῦ πρόσκαιρου νυμφίου· μόνον ἐπεπόθησας τὸ ἀμήχανον κάλλος τοῦ ἰδίου Λόγου, καὶ αὐτὸς θείῳ στεφάνῳ τῆς δόξης σε ἔστεψεν. Τὰ ἄλλα πάντα εἰς Ὁσίαν παρθ. ιβ΄.

Τῇ κε΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τοῦ Θεολόγου. Τρπ. ἦχ. α΄.

Ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντα, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσεπέθηκε. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πατὴρ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀπόρρητα πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σῶσον σὲ μεγαλύνοντας Κοντάκ.

Φωτοβολῶν τῇ μελιρρύτῳ γλώττῃ σου ἀκραιφνῶς, καὶ ἀπερίττου φύσεως, τοὺς βλασφήμων ἀπατεφρασας αἱρετίζοντας τὰ φρονήματα, τελεσίλιον αὐγὴν, καὶ ὁμοούσιον κηρύξας, μυσολέκτα Γρηγόριε, ὡς θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ. Προκ. ἦχ. α΄.
Τὸ στόμα μου λαλήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες, οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπ. Παύλ. κεφ. ιβ.

Ἀδελφοί· Ἑκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον· ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ, λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα. ἑτέρῳ δὲ, πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ, χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ, ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ, προφητεία· ἄλλῳ δὲ, διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέρῳ δὲ, γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ, ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἕν, καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ, καθὼς βούλεται. Ἀλλ. ἦχ. β΄. Προσέχετε λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας,

πασῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτὸὺς ὁ Κύριος. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κβ.΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστ. Τιμοθέου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τροπ. ἦχ. δ.΄

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴ σωρεύθησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα. καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας. ⓐ ἴσον δρόμον ἐτέλεσας. Τιμόθεε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Κοντάκ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες ⓐ σοφὸν Ἀναστάσιον, ⓐ ἐκλάμψαντα ἐκ τῆς Περσίδος ἀσκέσει, καὶ ἐλαύνοντα τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος. Προκ. ἦχ. πλ. δ.΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιοῦσι δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Πρὸς Τιμόθεον β.΄ ἐπ. Παύλ. κεφ. α.΄

Ἔχων Τιμόθεε Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ· ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ· πέπεισμαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν σοί· Δι' ἣν αἰτίαν ὑπομιμνήσκω σε, ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ· Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ ⓐ δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν Θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς. Ἀλληλ. ἦχ. α.΄

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα. ζήτει τῇ δ.΄ τῆς γ.΄ ἑβδομ. μετὰ τὸν ν.΄ Φύλ. 76 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ κγ.΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Κλήμεντος Ἐπισκ. Ἀγκύρας. Τροπ. ἦχ. δ.΄

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπώσεις θεοδέκτους τοῖς πιστοῖς, πανάγιε, ἀειθαλὲς δεδώρησαι. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων συνάθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἔχοντές σε, Θεοτόκε, ἐλπίδα, καὶ περάσασαν, ἐχθροῦ ἐπιβουλὰς ὑπεροπτεύομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ, πανεύφημε Κλῆμες· πολυάθλως ὀφθεὶς, σὺν τοῖς συναθλοις ἐκραύγαζες· σὺ τῶν μαρτύρων, Χριστὲ,

Κοντάκιον.

ΕΝ τῷ οἴκῳ Κύριος τῆς ἐγκρατείας ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἄπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, πατέρων Μακάριε ὅσιε. Ὁμοίως δὲ καὶ πάλλα, ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον, φύλ. ὡς ἄνω. ὁ ἀπός. δὲ, καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

Τροπάριον. ἦχος δ.

ΕΥφραίνου ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα. εὐθύμησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι ἐπληθυνέσθησαν τέκνα ἀνὴρ ὑπεθυμιῶν τὴν τοῦ πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας εἰς ἀρετῶν τελειότητα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΕΚ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαξε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

ΤΩ Θεῷ ὑπὸ μήτρας ἐκλελεγμένος, Σαμουὴλ τῇ προβλέψει ἀνηγορεύθης, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνας τοῖς θαύμασι, καὶ τὰς ἐρήμους πυκνώσας τοῖς πλήθεσι, τερατουργὲ Εὐθύμιε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Προκείμ. ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; Ὁ ἀπός. πρὸς Κορινθ. Α'. ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς. ζήτει Κυρ. ιε. φύλ. 139 Ἀλλη. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Εὐαγγ. κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· παντα μοι παρεδόθη. ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον φύλ. ι'. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος; ἀπο ακοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτ. Νεοφύτου.

Τροπ. ἦχος γ.

ΔΟγμα ἔνθεον ὑπερεκτύνων, τύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, καὶ κεραύνωμα, θεόφρον, τῆς πίστεως, δυσὶν οὐσίαις καὶ δύο θελήσεσιν ἀναμηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάτερ Μάξιμε· οὗ νῦν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. καὶ τοῦ μάρτ. Ὁ μάρτυς σου Κύριε Νεόφυτος ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. φ.ε'.

Θεοτοκίον.

ΚΑταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκιον.

ΤΟν τῆς Τριάδος ἐραστὴν, καὶ μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα ζαφανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὴν Θεὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε, καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ᾠδαῖς πιστοὶ πιμπσωμεν, ἀνακεκράζοντες· χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως.

Προκ. ἦχος δ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Ὁ ἀπός. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. Ἀλλη. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ

Τροπ. ἦχ. γ'.

Στύλος γέλονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων τὴν Ἐκκλησίαν, Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ περὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατήχησας Ἄρειον, περ' ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. καὶ τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, ὅμοιον.

Πλῶτος γνώσεως τῆς Ἐκκλησίας, λόγοις γέγονας τῆς ἀληθείας, θησαυρὸς ὀρθοδοξίας ἀκηνύμβυος, τὸν Νεστορίου καθεῖλες τὸ βλάσφημον, καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἐτράνωσας σάρκωσιν, περ' Κύριλλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς αἰνέσεως σου ὁ Γαβριὴλ κατεπλάγη, ἐβόα σοι, Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δέ σε ὀνομάσω σέ; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς τεθεσπέσιον βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον.

Τὰ θεόφθογγα τῆς ἐμμελοῦς σου γλώττης, ῥεῖθρα πλουσιώτερα τοῦ χρυσορρόα Νείλου, βλύζων, τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀθανάσιε, κατήρδευσας. καὶ δείξας αὐτῷ ὡς παράδεισον ἄλλον, καθεῖλες αὐτῆς τὰς τερβόλους αἱρέσεις, Ἱεραρχῶν ὁ πολυκαρπερώτατος· ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἱκέτευε. Προκ. ἦχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιγ'.

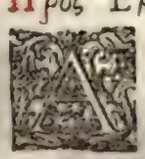

Ἀδελφοί· Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστός, χθὲς, καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· διδαχαῖς ποικίλαις, καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε. Καλὸν γὰρ, χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας, εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιΐας, καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἀλλήλ. ἦχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἡμεῖς ἐστε τὸ φῶς. ζήτει εἰς Ἱεράρχας φύλ. θ'. Κοινωνικ.

Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρὸ ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος. ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον φύλ. θ'.

Κον-

καὶ ὅπως ἄρξασθαι ἀναγινώσκειν τοὺς Ἀποστόλους, καὶ τὰ Εὐαγγέλια, ἕως τῆς ῥηθείσης Κυριακῆς. Ἀλληλ. ἦχος δ'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. Τροπ. ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών, ὡς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, τῶν Ἀποστόλων συστοιχῶν· ὡς ἐν πίστει προσκυνοῦντες, δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν, Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκιον.

Τὴν πέτραν Χριστοῦ, καὶ πέτραν τῆς πίστεως ὑμνήσωμεν φαιδρῶς, Χριστὸν τὸν πρωτόθρονον. Συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι τιμῶ μνήμῃ τοῦ θαύματος τῆς τιμίας ἁλύσεως, καὶ δοθῶσι πλασμάτων τιμῶ συγχώρησιν. Προκ. ἦχ. πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ὁ ἀπόστ. Πράξεων. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρῴδης. Ζήτει Σαββ. τῆς δ'. Ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ πάσχα, φύλ. 32 Ἀλληλ. ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς. Ζήτει Σαββ. τῆς ζ'. Ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα φύλ. 59 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ὡς ἄνω.

Τῇ ιζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Τροπάριον. ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς ζόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ θεοείκελος, ταῖς ζοίβοις ἑπόμενος, πατὴρ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστὴς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας θείαις σου διδαχαῖς. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ. ὡς ἄνω. Κοντάκιον.

Ἐν σαρκὶ τοῖς Ἀγγέλοις σωόμιλος γέγονας, τῆς ἐρήμου πρεσβοπολίτης· σοὶ Ἀποστόλοις ἀνθεῖ σε ἡ Αἴγυπτος, ἡ οἰκουμένη θρυλλεῖ σου τὸ ὄνομα, πρωτοπάτερ Ἀντώνιε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖ τὸν Κύριον. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ἀλληλ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Τὸν ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγ. ζήτει ἐν τῇ ιβ'. τοῦ Νοεμβ. φύλ. 332

Τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἐπάνοδος ἐκ τῆς ἐξορίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. καὶ μνήμη Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

νος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Εἶπε ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ζήτει τῇ ε. τῆς ιθ. ἑβδομ. Φύλ. 156. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται:

Τῇ ιβ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ταπαναῆς. Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τῆς ἁγίας. Ἡ ἀμνὰς σου, Ἰησοῦ, φύλ. ια. τὰ δὲ ἄλλα, τῆς ἑορτ. ὡς ἐν τῇ η. ὁ ἀπόστ. Πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν. ζήτει τῇ ε. τῆς Διακαν. Φ. 8 Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι πάσχα τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χώρας αὐτοῦ· καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον. Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν. πάντα δὲ, ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν. καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Τῇ ιγ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μάρτ. Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. Πάντα τὰ ἑορτ. ὡς ἐν τῇ ε. ὁ ἀπόστ. δὲ, Καθολ. Ἐπιστ. Ἰω. Ἀγαπητοί· Ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν. ζήτει τῇ ε. τῆς Ἀποκρεω 236 Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα, ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν Ὁσίων Ἀββάδων τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων. Πάντα εἰς Ὁσίους. ζήτει φύλ. ι.

Τῇ ιε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Τροπ. ἦχ. δ.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον ὑπομείνας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ πρᾶγματα, καὶ ἤσκησας ἄρισται. ἔπηξας τοὺ καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔφραξας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας, παμμάκαρ. διό σε, Ἰωάννη, Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ὑπερένδοξον νύμφιον, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὸν Κτίσαντα πάντων ὁρατῶν τε, καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Τῶν ἄνω τυχεῖν πανσόφως ἐφιέμενον, τῷ κάτω τερπνῶν ἐμφρόνως κατεφρόνησας, καὶ Χριστῷ πανσθενῶς συμπανσθένησας, χαίρων ἠκολούθησας, Ἰωάννη. πρὸς ὃν ἐκτενῶς μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν· στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ.

Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν, ἔνθεν καὶ διελίπομεν· ἢ μᾶλλον, ἀναγκαῖον λογίσασθαι, πόσαι εἰσὶν ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐνισταμένης ιε. μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Τελωνῶν, καὶ τοῦ Φαρισαίου, εἶτα ἀναπολίζειν ἀπ' αὐτῆς τοσαύτας ἡμέρας, ὅσαι ἂν ὦσι,

Κοινωνικ. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῇ θ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πολυεύκτου.

Τροπ. Ὁ μάρτυς σου Κε', φύλ. ε'. καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς χθές. ὁ ἀπὸς. πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε· Μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον. ζήτει τῇ ς'. τῆς κζ'. Ἑβδομ. ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. φ193 Ἐκ τῶν κζ' Λουκᾶν. ἐκ τοῦ γ'. καὶ δ'. κεφ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγένετο ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτὸν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα. Ἰησοῦς δὲ Γνς' ἁγίου πλήρης, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνι' εἰς τὸν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Καὶ ὑπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Γνς' εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Τῇ ι'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου πρ' ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου πρ' ἡμῶν Βασιλείου.

Τροπάρ. Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος· φύλ. η'. καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου. φύλλ. 361 Κοντάκιον.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς Σοφίας σεβάσμιος μυσταγωγὸς, Νύσσης ὁ Γρηγόριος, νοῦς γρήγορος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ συντυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται) δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπὸς. πρὸς Ἐφεσ. Ἀδελφοί. Ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη. ζήτει ὀπισθεν ἐν τῇ Κυρ. μ' τὰ Φῶτα φύλ. 370 Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται) δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται). στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. ἠρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. ζήτει ἐν τῇ ιβ'. τοῦ Νοεμβρ. φύλ. 333. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται).

Τῇ ια'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρ' ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Τροπ. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος. φύλ. θ'. καὶ τὸ δ' ἑορτ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. ζήτει φύλ. 361 Κοντάκιον.

Φυτευθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐξανθεῖς ἐγκρατείᾳ ὡς φοίνιξ, ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης παγκόσμιος, ὁ ἀγελάρχης τῶν θείων ἐπαύλεων, σημειοφορεῖ Θεοδόσιε, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως ἱκέτευε. Προκ. ἦχ. βαρ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ὁ ἀπὸς. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων. ζήτει τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, φύλ. 374 Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμέ-

ὀκότει κατυγάζοντο, ἀνυμνοδντές σε Ⓣ φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσε᾽ δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ᾽ αὐτόν. στίχ. Εἰσάκυσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεεθαίμε πρὸς σέ. ὁ ἀπός. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐχύετο ἐν τῷ Ⓣ Ἀπόλλω. Ζήτει τῇ ς᾽. τῆς ς᾽. Ἑβδομ. ἀπὸ τῦ Πάχ. 49 Ἀλληλ. ἦχ. πλ. α᾽. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Ⓒ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, εὐφροσύνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, Ⓒ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτῦ.

Ἐκ τῦ κῦ Ἰωάννου. κεφ. α᾽.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Βλέπει ὁ Ἰωάννης Ⓣ Ἰησῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, Ⓒ λέγει. Ἴδε ὁ ἀμνὸς τ̃ Θεῦ, ὁ αἴρων τ̃ ἁμαρτίαν τ̃ κόσμυ. Οὗτός ἐστι, περὶ ὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μυ ἔρχε᾽ ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μυ γέγονεν· ὅτι πρῶτός μυ ἦν; κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰηλ᾽, διὰ τῦτο ἦλθον ἐγὼ, ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανῦ, Ⓒ ἔμεινεν ἐπ᾽ αὐτόν, κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· Ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ᾽ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον, Ⓒ μένον ἐπ᾽ αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, Ⓒ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ̃ Θεῦ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσε᾽: Ἰστέον, ὅτι ἐὰν ἐμπέσῃ εἰς τὰς ζ᾽ Σάββατον, καταλιμπάνομεν αὐτὸ, καὶ περιμένομεν τ̃ ἐνθάδε διάταξιν· εἰ δὲ ἐμπέσῃ Κυρ. προλαμβάνομεν αὐτ̃· πλὴν λέγομεν τὰ γ᾽. αὐτοῦ φ. ὡς ὧδε τετύπωται.

Σαββάτῳ μ᾽ τὰ Φῶτα.

Τροπ. Ἀποστολοι, μάρτ. καὶ ὁ ἑορτ. σὺν τῷ Κοντ. Προκ. ἦχ. δ᾽. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτ̃ ὁ Θεὸς Ἰηλ᾽. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε Ⓣ Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰηλ᾽. ὁ Ἀπός. πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοί· Ἐνδυναμῦσθε ἐν Κυρίῳ. Ζήτει εἰς πολλὰς μάρτυρ. Φ ς᾽. Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, Ⓒ ὁ Κύριος εἰσήκυσεν αὐτῶν, Ⓒ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τ̃ δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ Κς᾽.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιδ᾽.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνήχθη ὁ Ἰησῦς ὑπὸ τ̃ Πνεύματος εἰς τὸν ἔρημον, πειρασθῆναι ὑπὸ τ̃ διαβόλυ· Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. Ⓒ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τ̃ Θεῦ, εἰπὲ, ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται᾽. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται᾽· οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσε᾽ ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τ̃ ἱερῦ, Ⓒ λέγει αὐτῷ. Εἰ υἱὸς εἶ τ̃ Θεῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· Γέγραπται᾽ γάρ, ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτ̃ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, Ⓒ ἐπὶ χερῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον Ⓣ πόδα σου· Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησῦς. Πάλιν γέγραπται᾽· οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον Ⓣ Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τ̃ κόσμυ, Ⓒ τὴν δόξαν αὐτῶν, Ⓒ λέγει αὐτῷ· Ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν, προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῦς. Ὕπαγε

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, καὶ τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ βαπτίζει τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ ὁ χορὸς ᾄδει τὸ Ζωπ. ἦχος α.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. Σοῦ γὰρ ὁ Γεννήτωρ ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τὸν λόγον τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. Καὶ πάλιν ὁ Ἡγούμενος σφραγίζει ἐκ περισσοῦ ἄνω, ἐπαίρων ὀλίγον ἐπὶ πλεῖον τὴν φωνὴν, καὶ λέγων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, καὶ τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἡγούμενος βαπτίζει ἐκ δευτέρου τὸν λαόν. Καὶ ὁ χορός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε· καὶ τὸ ἑξῆς σφραγίζει ἐκ περισσοῦ ἄνω, ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ λέγων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, καὶ τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἡγούμενος βαπτίζει τελευταῖον τὸν ταῦρον. ὁ χορός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου. Καὶ ὁ Ἡγούμενος ῥαντίζει τὸν περισσὸν λαόν. ὁ δὲ χορὸς ἀκολουθεῖ ᾄδων πάντα τὰ Ζωπ. εἰς ἦχον πλ. δ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις. καὶ ῥίπτου ὁ Ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων νομάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, θεασάμενον ὀπτῶν ῥυπόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες, Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ ἀγλύκαντον βάπτισμα λαβεῖν οὐκ ἠνέσχου ἀγαθὲ, ἀλλὰ τῷ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε. Δόξα. καὶ νῦν. ἦχ. δ.

Σήμερον, Τριὰς ἡ ἐν μονάδι Θεότητος, ἔδειξεν ἡμῖν τὴν αὐτῆς ἀγαθότητα. Πατὴρ γὰρ ἠκούετο οἰκόθεν φθεγγόμενος· Υἱὸς ἐγνωρίζετο ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενος· Πνεῦμα ἁγίον ἐμηλλάτο παρουσία· ἣν ἐν πίστει λαβόντες, πάντες κραυγάζομεν συμφώνως. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Τῇ ζ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὸ μεθέορτον τῆς Θεοφανίας, καὶ ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Προδρόμου. Ἀντίφ. α. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ. Ἀντίφ. β. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ᾀλληλοντάς σοι, ἀλληλ. Εἰς τὸ γ. ἀντίφ. Ζωπ. τῆς ἑορτ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτ. Εἰς τὴν εἴσοδον Ζωπ. τῆς ἑορτ. καὶ ἄλλο εἰς ἦχον β.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, οἱ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Γρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπερασπίσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ Θεὸν, φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης δρόμῳ ὑπεσέλλετο. τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ

σκε-

ρφιμβύον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμβυοι, καὶ μεταλαμβάνοντες ἐξ αὐτοῦ, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, καὶ σωμάτων, πρὸς ἰαζρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἁπανθάδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος καὶ Πνς ἀναγεννίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τῶ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ διὰ Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χειμάῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαὸν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος, καὶ πυρὸς, διὰ Ἠλιοῦ ἀπαλλάξας Ἰηλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ πικρὰ, καὶ ἀπεννέοντα ὕδατα ἐπὶ Ἐλισαιέ ἅλατι θεραπεύσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἀδιάστατον τῆς Τριάδος συμφωνίαν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενος ὑποδείξας, καὶ τὸ ὁμοούσιον τῆς πατρικῆς σου Θεότητος ἡμῖν ἐν αὐτῷ φανερώσας. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνι σου τῷ ἁγίῳ δός τε πᾶσι τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χρωμένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν, καὶ σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου τὸν πιστὸν ἡμῶν πρᾶ Ν. Πάπαν Ῥώμης, καὶ φύλαξον αὐτὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον αὐτῷ πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Χάρισαι αὐτῷ πάντα τὰ πρὸς σρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ διὰ σοιχείων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ παναγιον ὄνομα, τοῦ Πρς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἡγούμενος. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορός. Καὶ τῷ πνι σου. Ὁ Ἡγούμ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίναπε. Ὁ χορός. Σοὶ, Κύριε.

Εἶτα κλινόμβυος ἐπεύχε) πραεία φωνῇ.

Κλῖνον Κύριε τὸ ὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως. καὶ χρεάθω ἡμῖν εἰς ὑγείαν ψυχῆς, καὶ σώματος. Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ἁγιασμὸς, καὶ σὲ τὸν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.

Ἐυχε) ἔτι πραεία φωνῇ

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισαιέ ἅλατι θεραπεύσας, καὶ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἁγιάσας, αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις, καὶ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εὐλογίας πηγὴν, ἰατρείαν παθῶν. ἁγίασμὸν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατοῦ τε, καὶ ἀοράτου, ἀλεξητήριον. Ἐκφώνως. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πρς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν. Εὐλαῦθα ὁ Ἡγούμενος θυμιᾷ ἅπαξ τὸν σταυρὸν, εἶτα ἐπιλαβόμενος, αὐτὸν σφραγίζει μετ' αὐτοῦ τρὶς τὸ ὕδωρ, λέγων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι κατέλαμψας τὰ Ἰορδάνου νάματα, καὶ ὁ Ἰωάννης βλέπων ἐβόα. Τί ἡ πηγὴ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔφθασε; τί ὁ Δεσπότης πρὸς τὸν δοῦλον ἐλήλυθεν; Ὑπὸ κρείττονος τὸ ἔλαττον εὐλογεῖται· ὑπὸ τοῦ κτίσαντος τὸ κτίσμα καινουργεῖται. Ἐγὼ τὸ τῆς μετανοίας κηρύσσω βάπτισμα, αὐτὸς δὲ τὸ τῆς φιλανθρωπίας παρέχεις χάρισμα. Ἀλλ' ἤκουσε τὸ, Ἄφες ἄρτι· καὶ ἐξέτεινε τὴν παλάμην ἐπὶ σὲ, Χριστὲ, τὸν ἔχοντα τὸ μέγα ἔλεος. Γυμνωθεὶς γὰρ τοῦ ἀλγήσαντος σου σώματος, ἐβαπτίσθη τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ὑπὸ Ἰωάννου, ἐβόησαν τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστως φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντα. Ἅγιος ὁ ἐλθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ φωτίσας πᾶν γένος ἀνθρώπων. Αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, δὸς ἡμῖν χάριν εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἐν οἷς τὸ κράτος ἔχοντες, ἐπιτάσωμεν τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασι. καὶ νῦν δεόμεθά σου, Κύριε, ἐξάλειψον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ κατάξιωθῆναι ἡμᾶς ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς ταύτης· ἵνα ἀκατακρίτως τολμῶμεν βοᾶν, καὶ λέγειν· Εἶτα ἐκφωνότερον, καὶ ἐναργέστερον ἀκολουθεῖ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῆς θαυμασίων σου. Σὴ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παρεγαγὲς τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας τεσσαρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ὑπακούει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς. σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι. σὲ δεδοίκασιν αἱ πηγαί. σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοάς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τοῦ Ἀρχαγγέλου χοροὶ σὲ περισκοποῦσι. τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κυκλοῦσῶτα, καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δοῦλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ ἀναγκαίαν ἔλεγξιν τοῦ διαβόλου, τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸ ἔλεος, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, τὴν παρθενικὴν ἁγιάσας μήτραν τῷ τόκῳ σου. Πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνεῖ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὗτόθεν καταπέμψας τὸ παναγιόν σου Πνεῦμα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν ✠ τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλο✠γίαν τοῦ Ἰορδάνου· ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσί✠ας πηγὴν, ἁγιασμοῦ✠ δῶρον, ἁ✠μαρτιῶν✠ ἀλεξητήριον, δαίμοσιν✠ ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ✠ ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος ✠ πεπλη-

ρωμέ-

τῦ ὕδατος τύτυ διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν εἶναι τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας τὴν δύναμιν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ Βασιλείας ἀφθάρτυ καταξιωθῆναι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνυ, πηγὴν ζωῆς, διὰ τὴν Ἐπιφανείας, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ δοθῆναι ἡμῖν δύναμιν ἰαματικὴν, καὶ ἐνεργητικὴν, διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ ἐπιβλέψαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, τῦ Κῦ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ γενέσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῆς τε, καὶ σώματος, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς εἰς ὃν ἐξῆς χρόνον μεταλαβεῖν ἐκ τῶν ἡγιασμένων ὑδάτων τύτων, εἰς φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, διὰ τὴν Ἐπιφανείας, τῦ Κῦ δεηθῶμ. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ ξένους γενέσθαι ἡμᾶς ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσι, τῦ Κῦ δεηθ. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ καταπεμφθῆναι τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῦτο, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας, τῦ ἁγίυ ἐνδόξυ, προφήτυ, πρόδρομυ, καὶ Βαπτιστῦ Ἰωάννυ, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλυς, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τῦ Πρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ ἐκ τῦ φωτὸς φῶς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, τῦ φωτίσαι αὐτὸν, καθάρισον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ συ Πνεύματι· καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσυνίᾳ, καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ὑπὲρ τοὺς ἀπ' αἰῶνος θαυμασθέντας συ μεγαλυργήμασι, καὶ τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σῳζῷσαν οἰκονομίαν· ἐν οἷς τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς, καὶ πλοῖον περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῦ ἀνθρωπείας μέτροις συγκαλιῶν ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ ἀνθρωπίνῃ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσῃς, ὁ ἀναμάρτητος· καὶ ὁδοποιήσας ἡμῖν τὸ διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατάστασης ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείας μυσηρίυ τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, ῥᾶον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλυς συ, καὶ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς δυσωδίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τύτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου χαρισθῆναι, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ σωτηριώδει, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία. ὁ Ἀναγνώστης.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωκεφ. ιϛ'.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰηλ ἐν μέσῳ αὐτῆς. ὁ Ἡγούμενος.

Προοίμιον. ἦχος δ'.

Εὐλογημένος, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία, ὁ Ὑποδιάκονος ἄλλην ἐπιστολήν.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἦτις. Παῦλ. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί. Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν, πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. Ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ὁ Ἡγούμενος ἀπόλυσιν τὴν μείζονα, ὁ δὲ Διάκ. ἄλλην τὸ εὐαγγ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Εἶθ' ὕστερον, ὁ Ἡγούμενος διανέμει τὰ κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ μετὰ τοῦτο διανομὴν, ἄρχεται ἀναγινώσκειν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πιστῶν ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας. καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἐκπαίρων τὴν δεξιὰν σφραγίζει τὸ ὕδωρ.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα τῇ χάριτι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἁγιάσαι αὐτὰ, δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι ἐν αὐτοῖς τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν δυπλεόντων, καὶ ἀρυομένων ἐκ

σθε. Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν· αὐτὸς ἥξει, καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσουσι. Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τραυλὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων. Ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὰ διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται ζῶντος. Ἐκεῖ ἔσται διφροσύνη ὀρνέων καὶ ἐπαύλεις στρουθίων, καὶ κάλαμοι, καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. Οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἐκεῖ ἔτι ὁδὸς ἀκάθαρτος. Οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι' αὐτῆς. οἱ δὲ δέσμιοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ σεσωσμένοι ὑπὸ Κυ. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν ἐν Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάματος. καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ἄνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα· καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. Ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ λύπη, καὶ στεναγμός.

Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία. ὁ Ἀναγνώστης. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγν. κεφ. νε'.

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, καὶ πορεύεσθε, καὶ ἀγοράσατε ἄνευ ἀργυρίου, καὶ τιμῆς, οἶνον, καὶ σῖτον. Ἱνατί πωλεῖσθε, ἀργύριον ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά· καὶ τρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. Εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· Καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μάρτυριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα, καὶ στρατάρχοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδοὺ ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδάσι σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰηλ· ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ἐν τῷ ὑμᾶς εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε. Ἡνίκα δὲ ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ὁ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὥσπερ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἕως ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν συντελέσῃ πάντα, ὅσα ἠθέλησα. Καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐνθυμήματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. Τὰ γὰρ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις· καὶ ἀντὶ τοῦ σκοληοῦ ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Ὁ Ἡγού-

μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς· ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Ἀλληλ. ᾠχ. δ'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. γ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος. Καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Κοινωνικ. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΦΑΝΙΟΙΣ.

Πορευθέντες, ὅπου δεῖ τὸ ὕδωρ εὐλογεῖσθαι, ὁ, τε Ἡγούμενος ἱεραρχικῶς ἐνδεδυμένος, καὶ οἱ λοιποὶ ὑπηρέται, καὶ μονάζοντες, ἄδουσιν ἐκ δευτέρου τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον, ἐξαρχομένου τοῦ Ἡγουμένου, εἰς ᾠδὴν πλάγ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ, λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα ἅγιον, Πνεῦμα Σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τὸν ἐπιφανέντα ἡμῖν σαρκί· Ὁ Ἡγούμενος Σοφία, ὁ δὲ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰς προφητείας.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγν. κεφ. λε'.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· καὶ ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω, ὡς κρίνον, καὶ ἐξαιθήσει, καὶ εὐλογήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου. Καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε. Εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε μὴ φοβεῖ-

σθε.

Τῇ ς.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ.

Ἀνλίφωνον α.' ἦχ. β.'

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἐγήνθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· Ἰηλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Ταῖς πρεσβ.

Δόξα πρὶ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ πνὶ. Ταῖς πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβ.

Ἀντίφωνον β.' ἦχ. β.'

ΗΓάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Σῶσον ἡμᾶς.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὑρόσαν με. Σῶσον ἡμᾶς.

Θλῖψιν, καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πρὶ. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ. Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφ. γ.' ἦχ. α.'

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. Τροπ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου.

Εἰπάτωσαν οἱ οἶκος Ἰηλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Εἰπάτωσαν δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Εἰς τὸ Σοφία ὀρθή. στίχ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἶτα τὸ Ζωπ. ἦχ. α.'

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κε ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τὸ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τὸν λόγον τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. Κοντάκ.

ΕΠεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Ἀνθ' ὧν σε εἴσαν. Ὅσοι εἰς Χριστόν· Καὶ τοῦτο ἕως τοῦ Ἀποστ. τοῦ ἑορτ. Προκ. ἦχ. δ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Τίτον ἐπιστ. Παύλου. κεφ. β.'

ΕΚεινον Τίτε· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα, ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακα-

ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος, καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται). Καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αὐτοῖς. Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μηδὲν πλέον, παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν, πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες. Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς. Ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Μετὰ δὲ τὸ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, λέγεται τὸ τροπάριον.

Ἀπεστράφη ποτὲ ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς τὴν μιλωτὴν Ἐλισαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ· καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν, καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὸν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Κοινωνικ. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῇ θ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γολουκτος.

Τροπ. Ὁ μάρτυς σου Κε', φύλ. ε. καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς χθές. ὁ ἀπὸς. πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε· Μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον. ζήτει τῇ ς'. τῆς κζ' Ἑβδομ. ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Φ. 193 Ἐκ τῶν κζ' Λουκᾶ. ἐκ τοῦ γ'. καὶ δ'. κεφ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγένετο ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτὸν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα. Ἰησοῦς δὲ Πνς' ἁγίου πλήρης, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνι' εἰς τὴν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Καὶ ὑπέστρεψεν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνς' εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Τῇ ι'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου πρ̄ ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου πρ̄ ἡμῶν Βασιλείου.

Τροπάρ. Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος· φύλ. η'. καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου. φύλλ. 361

Κοντάκιον.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς Σοφίας σεβάσμιος μυσταγωγὸς, Νύσσης ὁ Γρηγόριος, νοῦς γηγορος, ὁσιωθεὶς Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ συντυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπὸς. πρὸς Ἑβρ. Ἀδελφοί. Ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη. ζήτει ὀπισθεν ἐν τῇ Κυρ. μ' τὰ Φῶτα φύλ. 370 Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. ἠρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατ' Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. ζήτει ἐν τῇ ιβ'. τοῦ Νοεμβρ. φύλ. 333. Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ια'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Τροπ. Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος. φύλ. θ'. καὶ τὸ τ' ἑορτ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. ζήτει φύλ. 361 Κοντάκιον.

Φυτευθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐξανθεῖς ἐγκρατείᾳ ὡς ἐλαία, ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης παγκόσμιος, ὁ ἀγελάρχης τῶν θείων ἐπαύλεων, σημειοργὲ Θεοδόσιε, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως ἱκέτευε. Προκ. ἦχ. βαρ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Ὁ ἀπὸς. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων. ζήτει τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, φύλ. 374 Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμέ-

ὀπίσω μου Σατανᾶ. Γέγραπ) γὰρ. Κύριον τ̃ Θεόν σου προσκυνήσεις, κ̀ αὐτ̣ῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτ̃ ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελοι προσῆλθον, ⁊ διηκόνουν αὐτῷ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυριακῇ μ̃ Τὰ Φῶτα.

Τροπ. ὃ ἦχ. Φυλ. χ. ⁊ τ̃ ἑορλης. Κοιν. Ὃ ὁμοίως τ̃ ἤχ. Προκίμ. ἦχ̃ δ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεος· εἴδοσάν σε ὕδατα, ⁊ ἐφοβήθησαν. στίχ̃. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τ̃ Θεὸν, ⁊ προσέσχε μοι. Γ̃ρὸς Ἐφεσίους ἁγ̃ις. Παύλ. κεφ. δ.

Ἀδελφοί· Ἑνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κ̀ τὸ μέτρον τ̃ς δωρεᾶς τ̃ Χριστ̃· διὸ λέγει. Ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ⁊ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀνέβη τί ἐστιν, εἰ μὴ, ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τ̃ γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι κ̀ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τ̃ οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας ⁊ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τ̃ σώματος τ̃ Χριστ̃, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τ̃ς πίστεως, κ̀ τ̃ς ἐπιγνώσεως τ̃ υἱ̃ τ̃ Θε̃, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τ̃ πληρώματος τ̃ Χριστ̃. Ἀλληλ. ἦχ̃ δ.

Ἐνέγκατε τ̣ῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θε̃, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ̃. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τ̃ς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ἐκ τ̃ κ̣τ̃ Ματθαῖον. κεφ. δ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ⁊ καταλιπὼν τ̃ Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν, κ̀ Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τ̃ Προφήτου, λέγοντος· Γῆ Ζαβουλὼν, ⁊ γῆ νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τ̃ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τ̃ν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· κ̀ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ, ⁊ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς· Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, κ̀ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Κοινωνικ.

Αἰνεῖτε τ̃ Κύριον ἐκ τ̃ν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Τ̃ῃ η. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ς Ὁσίας Δομνίκας.

Τροπ. Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν. Ζήτει Φύλ. ιβ. κ̀ τὸ Τ̃ς ἑορλ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κ̀ Τὸ Κοντάκ. Ἐπεφάνης σήμερον Φύλ. 361

Γρολ. ἦχ. δ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, ⁊ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τ̃ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃. ὁ λαὸς. πρὸς Θεοπλ. Ἀδελφοί. Ἐξαλῶμεν ὑμᾶς κ̀ παρακαλοῦμεν. ζήτει τ̃ῃ δ. τ̃ς κδ. ἑβδομ. Φύλ. 177. Ἀλληλ.

Ἐνέγκατε τ̃ Κυρίῳ υἱοὶ Θε̃, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τ̃ν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τ̃ς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, Εὐαγ. κ̣τ̃ Ἰωάννην. Τ̃ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ⁊ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃· ζήτει τ̃ῳ Σαββ. τ̃ Διακαινησίμου. Φύλ. 10

σκότει καπυγάζοντο, ἀνυμνοδντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα. Προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. ὁ ἀπόστ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐχρίετο ἐν τῷ τὸν Ἀπόλλω. Ζήτει τῇ ς'. τῆς ς'. Ἑβδομ. ἀπὸ τὸ Πάσχ. 49 Ἀλληλ. ἦχ. πλ. α'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, εὐφροσύνη. στίχ. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. α'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει. Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστι, περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν; κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ, ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν, κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· Ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται: Ἰσχύον, ὅτι ἐὰν ἐμπέσῃ εἰς τὰς ζ' Σάββατον, καταλιμπάνομεν αὐτὸ, καὶ ποιοῦμεν τὴν ἐνθάδε διάταξιν· εἰ δὲ ἐμπέσῃ Κυρ. προλαμβάνομεν αὐτὸ· πλὴν λέγομεν τὰ γ'. αὐτῷ φ. ὡς ὧδε τετύπωται.

Σαββάτῳ μετὰ τὰ Φῶτα.

Τροπ. Ἀποστολοι, μάρτ. καὶ τὸ ἑορτ. σὺν τῷ Κοντ. Προκ. ἦχ. δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ Ἀπόστ. πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοί· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ. Ζήτει εἰς πολλὰς μάρτυρ. Φ ς'. Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. δ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου· Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ, ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ ἀποκριθείς, εἶπε· Γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ. Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· Γέγραπται γάρ, ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν, προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ὕπαγε

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, & σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, καὶ τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, & ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ βαπτίζει ⓟ τρὶς εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ ὁ χορὸς ᾄδει Τὸ ζωπ. ἦχος α.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. Σὲ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει θεοσεβεῖς, ἐβεβαίου τὸ λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, & ⓟ κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. Καὶ πάλιν ὁ Ἡγούμενος σφραγίζει ζεῖς ὡς ἄνω, ἐπαίρων ὀλίγον ἐπὶ πλεῖον τὴν φωνὴν, καὶ λέγων.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, & σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, καὶ τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἡγούμενος βαπτίζει ἐκ δευτέρου ⓟ τρὶς. Καὶ ὁ χορός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε· Καὶ τὸ ζεῖπον σφραγίζει ζεῖς ὡς ἄνω, ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ λέγων.

ΟΤι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ ✠, & τῷ Υἱῷ ✠, καὶ τῷ ἁγίῳ ✠ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἡγούμενος βαπτίζει τελευταῖον τὸν σταυρόν. ὁ χορός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου. Καὶ ὁ Ἡγούμενος ῥαντίζει ⓟ πρεσβύτατα λαόν. ὁ δὲ χορὸς ἀκολουθεῖ ᾄδων ταῦτα τὰ ζωπ. εἰς ἦχον πλ. δ.

ΣΗμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις. καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότου ὀρῶν ῥυπόμενον.

ΩΣ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἦλθες, Χριστὲ Βασιλεῦ, & δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν οὐκ ἠνέσχου ἀγαθὲ, ὑπὸ τὴν τοῦ Προδρόμου χεῖρα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε. Δόξα. & νῦν. ἦχ. δ.

ΣΗμερον, Τριὰς ἡ ἐν μονάδι Θεότητος, ἔδειξεν ἡμῖν τὴν αὐτῆς ἀγαθότητα. Πατὴρ γὰρ ἠκούετο οὐρανόθεν φθεγγόμενος· Υἱὸς ἐγνωρίζετο ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενος· Πνεῦμα ἁγίου ἐδηλοῦτο παρουσία· ἰσχὺν ἐν πίστει λαβόντες, πάντες κεκράξομεν συμφώνως. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ⓟ κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὸ μεθέορτον τῶν Θεοφανίων, καὶ ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Προδρόμου. Ἀντίφ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ. Ἀντίφ. β' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφ. ζωπ. τῶν δ' εορτ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζ. Εἰς τὴν εἴσοδον ζωπ. τῆς εορτ. καὶ ἄλλο εἰς ἦχον β'.

ΜΝήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, οἱ δὲ ἀρχὴ σοφίας ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφήτου σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης ⓟ κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπερασπίσας, χαίρων εὐηγγελίσω & τοῖς ἐν ᾅδῃ Θεὸν, φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, ⓟ αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, & παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

ΤΗν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστράφη· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης δρόμῳ ὑπεστέλλετο. τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ

σκε-

ρωμον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι, καὶ μεταλαμβάνοντες ἐξ αὐτοῦ, ἔχωσιν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, καὶ σωμάτων, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἀπαθείαν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ἐκ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος καταπλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ διὰ Μωσέως τὸν λαὸν τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χειμάῤῥοι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος, καὶ πυρὸς, διὰ Ἠλιοῦ ἀπαλλάξας Ἰηλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ πικρὰ, καὶ ἀπεννύντα ὕδατα διὰ Ἐλισαιὲ ἄλατι θεραπεύσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἀδιάσπαστον τῆς Τριάδος συμφωνίαν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενος ὑποδείξας, καὶ τὸ ὁμοούσιον τῆς πατρικῆς σου Θεότητος ἡμῖν ἐν αὐτῷ φανερώσας. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ δός τε πᾶσι τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τοῖς τε χρωμένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν, καὶ σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου τὸν πιστὸν ἡμῶν πρᾶον. Πάπαν Ῥώμης, καὶ φύλαξον αὐτὸν ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑποτάξον αὐτῷ πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Χάρισαι αὐτῷ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ παναγιον ὄνομα, τοῦ Πρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ Ἡγούμενος. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Ἡγούμ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Ὁ χορός. Σοὶ, Κύριε.

Εἶτα κλινόμενος ἐπεύχεται πρὸς ἑαυτὸν φωνῇ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, σοῦ διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως. καὶ χάρισαι ἡμῖν εἰς ὑγίειαν ψυχῆς, καὶ σώματος. Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ἁγιασμὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἔτι πρὸς φωνῆ.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερὰ ὕδατα ἐπὶ Ἐλισαιὲ ἅλατι θεραπεύσας, καὶ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἁγιάσας, αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις, καὶ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ εὐλογίας πηγὴν, ἰατρείαν παθῶν. ἁγίασον μὲν οἴκων, πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατοῦ τε, καὶ ἀοράτου, ἀλεξητήριον. Ἐκφώνως. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγούμενος θυμιᾷ τρὶς τὸ σταυρὸν, εἶτα ἐπιλαβόμενος, αὐτὸν σφραγίζει μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ὕδωρ, λέγων.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι κατέλαβες τὰ Ἰορδάνου νάματα, καὶ ὁ Ἰωάννης βλέπων ἐβόα. Τί ἡ πηγὴ πρὸς τὸ ὕδωρ ἔφθασε; τί ὁ Δεσπότης πρὸς τὸν δοῦλον ἐλήλυθεν; Ὑπὸ τοῦ κρείττονος τὸ ἔλαττον εὐλογεῖται. Ὑπὸ τοῦ κτίσαντος τὸ κτίσμα καινουργεῖται. Ἐγὼ τὸ τῆς μετανοίας κηρύσσω βάπτισμα, αὐτὸς δὲ τὸ τῆς φιλανθρωπίας παρέχει χάρισμα. Ἀλλ' ἤκουσε τὸ, Ἄφες ἄρτι· καὶ ἐξέτεινε τὴν παλάμην ἐπὶ σὲ, Χριστὲ, τὸν ἔχοντα τὸ μέγα ἔλεος. Γυμνωμένου γὰρ τοῦ ἁγίου σου σώματος, προβαλέσθαι τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ὑπὸ Ἰωάννου, ἐβόησαν τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστως φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντα. Ἅγιος ὁ ἐλθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ φωτίσας πᾶν γένος ἀνθρώπων. Αὐτὸς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, δὸς ἡμῖν χάριν εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχοντες, ἐπιτάσσωμεν τοῖς πονηροῖς, καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασι. Καὶ νῦν δεόμεθά σου, Κύριε, ἐξάλειψον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ φάνηθι ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς ταύτης· ἵνα ἀκατακρίτως τολμήσωμεν βοᾶν, καὶ λέγειν· Εἶτα ἐκφωνότερον, καὶ ἐναργέστερον ἀκολουθεῖ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. Σὴ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Συνέστησας τῶν τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας τέσσαρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ συντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς. Σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι. Σὲ δυσωποῦσιν αἱ πηγαί. Σοὶ ἐξετείνας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι. Τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλῳ ἑστῶτα, καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης καταπετάζονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ παντὸς ἐλέους σου θεαθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμέν σου τὴν χάριν, κηρύττομέν σου τὸ ἔλεος, κηρύττομέν σου τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἁγιάσας μήτραν τῷ τόκῳ σου. Πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνεῖ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ παναγιόν σου Πνεῦμα καὶ τὰς κεφαλὰς τοῦ ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων σωτηρίως δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν ✠ τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλο✠γίαν τοῦ Ἰορδάνου· ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας ✠ πηγὴν, ἁγιασμοῦ ✠ δῶρον, νοσημάτων ✠ ἀλεξητήριον, δαίμοσιν ✠ ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ✠ ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος ✠ πεπλη-

ρωμέ-

τῦ ὕδατος τούτου διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν εἶναι τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας τὴν δύναμιν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ Βασιλείας ἀφθάρτου καταξιωθῆναι ἡμᾶς διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ χωρεῖσθαι αὐτὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, πηγὴν ζωῆς, διὰ τὴν Ἐπιφανείας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ δοθῆναι ἡμῖν δύναμιν ἁγιαστικὴν, καὶ εὐεργετικὴν, διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἐπιβλέψαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ χωρεῖσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῆς τε, καὶ σώματος, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς εἰς ὃν ἐξῆς χρόνον μεταλαβεῖν ἐκ τοῦ ἡγιασμένων ὑδάτων τούτων, εἰς φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, διὰ τῆς Ἐπιφανείας, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ξένους χωρεῖσθαι ἡμᾶς ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσι, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου, προφήτου, πρόδρομου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πρός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ ἐκ τοῦ φωτὸς φῶς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, κατάπεμψον ἡμῶν τὴν δεδωρημένην τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσυνῶν, καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σοι οἰκονομίᾳ· ἐν οἷς τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς, καὶ πλοχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας μέτροις συγκαλιῶν ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δεδεμένῃ χαρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας. ἵνα τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσῃς, ὁ ἀναμάρτητος· καὶ ὁδοποιήσας ἡμῖν τὸ δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν πρώτιμον ἡμᾶς ἀποκατάστασης ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, καὶ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀναξίων εὐπροσδέκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου χαρισθῆναι, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου, καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ συναϊδίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία. ὁ Ἀναγνώστης. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμ. κεφ. ιϛ'.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰηλ ἐν μέσῳ αὐτῆς. ὁ Ἡγούμενος.

Προοίμιον. ἦχος δ'.

Εὐλογημένος, ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία. ὁ Ὑποδιάκονος ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τὴν ἐπιστολήν.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ι'.

Δελφοί. Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν, πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. Ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλλὰ. ἦχ. δ'. Εὐφράνατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, εὐφράνατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ὁ Ἡγούμενος. Ἀπόλυσι τὴν μίξαν, ὁ Ἱερ. Διάκ. ἀπὸ τοῦ ἀναπ.

Ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον. κεφ. α'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Εἶθ' ὕστερον, ὁ Ἡγούμενος διανέμει τὰ κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ μετὰ τοῦτο διανομὴν, ἄρχεται ἀναγινώσκειν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας. καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἐπαίρων τὴν δεξιὰν σφραγίζει τὸ ὕδωρ.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὰ ὕδατα ταῦτα τῇ χάριτι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ καθαπέμψαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἁγιάσαι αὐτὰ, δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ καθαρθῆναι ἐν αὐτοῖς τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν δυτλεύντων, καὶ ἀρνουμένων ἐκ

σθε. Ἰδὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν· αὐτὸς ἥξει, καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τραυλὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων. Ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὰ διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται ζώντος. Ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων καὶ ἐπαύλεις στρουθίων, καὶ κάλαμοι, καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. Οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἐκεῖ ἔτι ὁδὸς ἀκάθαρτος. Οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι' αὐτῆς. οἱ δὲ δέσμιοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ μὴ θηρίων μὴ πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ σεσωσμένοι ὑπὸ Κυ. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν ἐν Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάματος. καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· Ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα· καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. Ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ λύπη, καὶ στεναγμός.

Ὁ Ἡγούμενος. Σοφία. ὁ Ἀναγνώστης. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀναγν. κεφ. νε'.

ΤΑδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, καὶ πορεύεσθε, καὶ ἀγοράσατε ἄνευ ἀργυρίου, καὶ ἀτιμίας, οἶνον, καὶ σῖτον. Ἱνατί πωλεῖσθε, ἀργύριον ἐπὶ οὐκ ἄρτοις, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά· καὶ τρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. Εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· Καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδὲ μάρτυριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα, καὶ στρατάρχοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἰδὲ ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ, οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰηλ· ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ἐν τῷ ὑμᾶς εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε. Ἡνίκα δὲ ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ὁ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῆς ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὥσπερ ἐὰν καταβῇ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἕως ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, καὶ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν συντελέσῃ πάντα, ὅσα ἠθέλησα. Καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐνθυμήματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. Τὰ γὰρ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ ἀλαλάξονται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις· καὶ ἀντὶ σχοίνου ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. Καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Ὁ Ἡγού-

μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς· ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. Ἀλληλούϊα. δ'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. γ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος. Καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Κοινωνικ. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνοῖς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΦΑΝΙΟΙΣ.

Προβληθέντες, ὅτε δεῖ τὸ ὕδωρ εὐλογεῖσθαι, ὁ, τε Ἡγούμενος ἱεραρχικῶς ἐνδεδυμένος, καὶ οἱ λοιποὶ ὑπηρέται, καὶ μονάζοντες, ἄδουσιν ἐκ ζήτει τὸ πρὸν Ἰδιόμελον, ἐξαρχομένου τοῦ Ἡγουμένου, εἰς ἦχον πλάγ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ, λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα ἅγιον, Πνεῦμα Σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τὸ ἐπιφανέντος ἡμῖν σαρκί. Ὁ Ἡγούμενος Σοφία. ὁ δὲ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰς προφητείας.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγν. κεφ. λε'.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· καὶ ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω, ὡς κρίνον, καὶ ἐξανθήσει, καὶ εὐλογήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου. Καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε. Εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε μὴ φοβεῖ-

σθε.

Τῇ ϛ'. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ.

Ἀνλίφωνον α'. ἦχ. β'.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτ̃. Ταῖς πρεσβείαις τ̃ης Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτ̃, οἴκ̃ Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρ̃. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἐγ̃ήθη Ἰ̃δαία ἁγίασμα αὐτ̃. Ἰηλ̃ ἐξουσία αὐτ̃. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἡ θάλασσα εἶδε, κ̀ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Ταῖς πρεσβ.

Δόξα πρ̃ί, κ̀ ν̃ῦ, κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ταῖς πρεσβείαις. Καὶ ν̃ῦν. Ταῖς πρεσβ.

Ἀντίφωνον β'. ἦχ. β'.

ΗΓάπησα, ὅτι εἰσακούσε) Κύριος τ̃ης φων̃ης τ̃ης δεήσεώς μ̃ου. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσε) Κύριος τ̃ φων̃ης τ̃ης δεήσεώς μ̃ου, ὅτι ἔκλινε τὸ ὦς αὐτ̃ ἐμοὶ, κ̀ ἐν ταῖς ἡμέραις μ̃ου ἐπικαλέσομαι. Σῶσον ἡμᾶς.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτ̃, κίνδυνοι ᾅδ̃ου εὑρόσαν με. Σῶσον ἡμᾶς.

Θλίψιν, κ̀ ὀδύνην εὗρον, κ̀ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μ̃ου. Σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πρ̃ί. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ. Καὶ ν̃ῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς κ̀ Λόγ̃.

Ἀντίφ. γ'. ἦχ̃ α'.

ΕΞομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. Τροπ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου.

Εἰπάτωσαν δὴ οἱ̃νος Ἰηλ̃, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Εἰπάτωσαν δὴ οἱ̃κος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Εἰς τὸ Σοφία ὀρθή. στίχ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ̃, Θεὸς Κύριος, κ̀ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἶτα τὸ Ζωπ. ἦχ̃ α'.

ΕΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε ἡ τ̃ῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τὸ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα, κ̀ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τὸν λόγον τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, κ̀ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. Κοντάκ.

ΕΠεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, κ̀ τὸ φῶς σου, Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Ἀνλὶ τ̃ὸ πεισαγ. Ὅσοι εἰς Χριστόν. Καὶ τ̃ὸ τέως τ̃ὸ ἀποδ. τ̃ὴ ἑορτ. Προκ. ἦχ. δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, κ̀ ἐπέφανεν ἡμῖν. στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τ̃ὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃. Πρὸς Τίτ̃ ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β'.

ΕΦανέρωσε γὰρ ἡ χάρις τ̃οῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα, ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, κ̀ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, κ̀ δικαίως, κ̀ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ ν̃ῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακα-

ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος, καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. Καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αὐτοῖς. Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μηδὲν πλέον, παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν, πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες. Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς. Ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὸν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Μετὰ δὲ τὸ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, λέγεται τὸ τροπάριον.

Ἀπεστράφη τότε ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς τῇ μηλωτῇ Ἐλισαιέ, ἀναλημφθέντος Ἠλιοῦ· καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν, καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν· Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ. ἦχος γ.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. Ἀπόκ. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἀλληλ. γ.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἀλληλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλλ.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων. Ἀλληλ. γ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς ὀπίσω; Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλληλ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν τὸ ἁγιάζειν. ὁ χορ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλ. Προκ. ἦχ. γ.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Πρὸς Κορινθίους α. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. θ.

Ἀδελφοί. Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις, ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεοῦ, ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ,) ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν, ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι· οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων, ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες, τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. στίχ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. γ.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας, καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος· ἐπ' ἀρχιερέων Ἄννα, καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ

ὡς χθές· ὁ ἀπ. δὲ πρὸς Φιλιπ. Ἀδελφοί. Ἡμεῖς ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι. ζήτει τῇ ε. τῆς κ. ἑβδομ. ἐν τῷ μέσῳ, φύλ 159· Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Ἰῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων. ζήτει Σαββάτῳ τῇ τῶν Φώτων φύλ. 353

Τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Ἀμμιάς.

Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου· φύλ. ια'. Καὶ τῶν προεορτ. Τὰ ἄλλα, ὡς πρόκειται.

Πρὸς Ρωμαίους ἀπ. Παύλ. κεφ. ιγ'.

Ἀδελφοί· Οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν, οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν. Εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ζήτει τῇ β'. τ' Διακαινησίμου. φύλ 4

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανίων. Ἰστέον, ὅτι εἰ μὲν τύχοι αὕτη ἡ παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λειτουργοῦμεν τὸ ὡρολόγιον τοῦ τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίαν, καὶ εἰς τὸ Ἐπουράνιον ποιοῦμεν, ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· Εἰ δὲ τύχοι ἐν ἄλλαις ἡμέραις, τελοῦμεν τὸν λειτουργίαν τοῦ μεγάλου πρὸς ἡμῶν Βασιλείου τὴν μεμελετημένην τῷ Ἐπουρανίῳ. Καὶ μετὰ τὰ ἀναγνώσματα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν, εἶτα ἐκφωνεῖ τό, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις ὁ χορός· Ἀμήν. Καὶ ψάλλει τὰ ἀντίφωνα, ὡς ἀκολουθεῖ

Ἀντίφωνον α'. εἰς ἦχον γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; ὁ χορ. ἀπόκρ. Βοήθησόν μοι Κύριε.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Βοήθησόν μοι, Κύριε.

Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν, καὶ ἔπεσον. Βοήθησόν μοι Κύριε.

Ἐὰν παραταξῆ ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Βοήθησόν μοι Κύριε.

Δόξα Πρὶ, καὶ νῦν, ἦχος, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Βοήθησόν μοι, Κύριε.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Βοήθησόν μοι Κύριε.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Ἐνέγκαλε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ. Ἀπόκ: Τὰς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου Σῶτερ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκαλε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Τὰς πρεσβείας. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Τὰς πρεσβείας. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης, ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Τὰς πρεσβείας. Δόξα πρὶ, καὶ νῦν, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Τὰς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου.

Καὶ

σθησαν ἡμέραι ὀκτὼ, τῷ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠυξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον Σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν. Καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε. Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἰδοὺ ὁ πατήρ σου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρὲτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ, καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ β' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης· καὶ τὰ Προεόρτια τῶν Φώτων. Τροπ. Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. καὶ τὸ τροπ. προεορτ. ἦχος δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλὶμ, Ἰορδάνη πολυμερίσθητι, ὑποδέξασθαι σπαρτῶν, τὸν βαπτισθησόμενον ἐρχόμενον Δεσπότην· ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σοὶ τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ ποτέ. Καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ἡμᾶς, ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι. Κοντάκ. προεόρτιον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐβόα· Μὴ δουλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον. Προκ. ἦχος δ'.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. στίχ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ὁ Ἅγιος. πρὸς Κολασσαεῖς. Ἀδελφοί. Χριστὸς ἐστὶν ἡ κεφαλή. ζήτει τῇ δ' τοῦ κα' ἑβδομ. Φύλ. 164

Ἄλλ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς· εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. στίχ. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι. Εὐαγ. κατὰ Ἰωάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀνοστέρησιν ἐν τῇ Φαρισαίων. ζήτει τῇ ε' τοῦ Διαθ. Φύλ. 8

Κοινων. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον, καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Τῇ γ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου. Τροπ. Ἡσεπὴς τοῦ προφήτου, Φύλ. β' καὶ τῆς προεορτ. τὰ ἄλλα τῆς προεορτ.

ὁ ἀπ̃ος. πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί· Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν. ζήτει τῇ β. τῆς δ. Ἑβδομ. μ̃ τ̃ ν. ἀπὸ τ̃ μέσ̃ φύλ. 80 Εὐαγγ. κατὰ Λυκ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν διδάσκων ὁ Ἰησ̃ς ἐν μιᾷ· ζήτει Κυρ. κζ. φύλ. 194

Τῇ λα. τ̃ αὐλ̃ Μηνός·

Τῆς Ὁσίας Μελάνης.

Καὶ ἡ ἀπόδοσις τ̃ ἑορτῆς. Πάντα τ̃ ἐορτ. ὁ ἀπ̃ος. Ὃ θεὸς Γαλάτ. Ἀδελφοί· πρὸ τ̃ ἐλθεῖν τὴν πίστιν. ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτ. φύλ. ια. Εὐαγγ. κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησ̃. ζήτει Κυρ. ιε. 140

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν α.

Ἡ ὀκταήμερος θέλομή τ̃ Κυ̃ ἡμῶν

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Καὶ τ̃ ἁγίου, καὶ Μεγάλου πρ̃ ἡμῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Ἀντίφ. α. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ. Εἰς τὸ γ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. α.

Εἰς πᾶσαν τ̃ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, καὶ ὃν θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας. τ̃ φύσιν τῶν ὄντων ἐπράνωσας, τὰ τ̃ ἀνω ἤθη κατεκόσμησας, βασίλειον ἱεράτευμα· περ̃ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τὸ Σοφία ὀρθή, Τροπ. τ̃ θέλομης. ἦχ. α.

Ὁ θρόνῳ πυρὶμόρφῳ ἐν ὑψίστοις καθήμενος σὺν Πν̃ι τῷ ἀνάρχῳ καὶ τῷ θείῳ σου Πν̃ι, ηὐδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς ἐκ κόρης ἀπειρανδρου σου Μρ̃ς. διὰ τοῦτο καὶ θεοτμήθης, ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος. δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου. δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε. Κοντάκ.

Ὤφθης βάσις ἀσφαλὴς τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἀσύλητον τὴν κυριότητα ζωτοῖς, ἀποφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οἰνοφάντωρ Βασίλειε ὅσιε.

Προκ. ἦχ. α. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. ἐνωπισθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἀπ̃ς. Παῦλ. κεφ. β.

Ἀδελφοί. Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, καὶ κενῆς ἀπάτης κ̃τ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κ̃τ τὰ στοιχεῖα τ̃ κόσμου, καὶ οὐ κ̃τ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τ̃ Θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι· ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας. Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τ̃ σώματος τ̃ ἁμαρτιῶν τ̃ σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τ̃ Χριστ̃· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι· ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τ̃ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰηλ̃ πρόσεχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτ̃ λαλήσει κρίσιν.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. β.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν, καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλη-

σθησαν

τόαθλε. Σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σε τὸ Σωτῆρα τῷ Πρὸ δεξιόθεν. Αὐτὸν ἓν ἐνδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὸ δ' ἑορτ. Ἡ γέννησίς σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν μὲν σαρκὸς ἐπεφάνη, καὶ ὁ ἅδης σήμερον ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει, χθὲς ὁ βασιλεὺς σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται δι' αὐτὸν, ἵνα τελειῶται, ὁ πρωτομάρτυς, καὶ θεῖος Στέφανος. Προκ. ἦχ. πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ὁ ἀπόστολ. πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Στέφανος πλήρης πίστεως. ζήτει τῇ β' τῆς γ' ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα, Φύλ. 20 Ἀλλ. ἦχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς οἰκοδεσπότης. ζήτει Κυρ. ιγ' Φύλ. 129 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγ.

Τῇ κθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρῴδου ἀναιρεθέντων. Τροπ. ἦχ. α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων σου, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε. Καὶ πάσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα. καὶ τὸ δ' ἑορτ. Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Κοντάκ.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, Μάγοι ἐκ δυσμῶν σὺν δώροις ἐπεδημοῦσι, δι' ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρῴδης ταραχθείς, καὶ θεωρῶν τὰ Νήπια, ὥσπερ σῖτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ. Προκ. ἦχ. δ'. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ὁ ἀπόστολ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· Ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. ζήτει τοῦ μαρτὺς τῇ κε'. Ἀλλήλ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Τελος. ὅπου ἐκεῖσε ζήτει τῇ κς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, 351 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κθ' τῆς αὐτῆς Μηνός.

Τῶν Ἁγίων δισμυρίων διακοσίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει· Φύλ. ς'. καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, σὺν τῷ Κοντακ. καὶ Προκ. καὶ Ἀλληλ. καὶ Κοινων. ὁ ἀπὸς. πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί· Τὸ ἀδύνατον τοῦ νόμου. ζήτει τῇ δ' τῆς γ' Ἑβδομ. ὀλίγον ἀπὸ τ' ἀρχῆς, Φύλ. 76 τέλος. Πνεῦμα

Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. ζήτει εἰς Ἀσωμάτους, Φύλ. α'.

Τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνυσίας.

Τροπ. Ἡ ἁμνάς σου. Φύλ. ια. καὶ τῆς ἑορτ. τὰ ἄλλα ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. Πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν. Ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μού ἐστιν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Κοινωνικόν.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε.

Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

Τροπ. Κοντάκ. β΄ ἦχ. Προκ. ἦχ. πλ. δ΄

Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκραξόμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον δ΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ΄.

Τέκνον Τιμόθεε. Νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον Εὐαγγελιστοῦ. τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Κριτής. οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ΄.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α΄.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύοντο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου προφητομάρτ. Στεφάνου.

Τροπ. ἦχ. δ΄

Βασίλειον διάδημα ἐτέθη σῇ κορυφῇ ἐξ ἄθλων, ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων προτόαθλε

σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τοῦ ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα ἀνυμνοῦσι, καὶ βοῶσιν. οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας. Προκ. ἦχ. πλ. β.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι. στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. ὁ ἀπ. πρὸς Γαλάτ. Ἀδελφοί. γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν. ζήτει Κυρ. κ΄ φύλ. 161 Ἀλληλ. ἦχ. δ΄

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ. στίχ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. ζήτει ὄπισθεν τῇ κς΄ φύλ. 351 Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον, καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων.

Τροπ. τῆς ἡμέρας, Ἀπόστολοι μάρτυρες. εἶτα τὸ ζωπ. καὶ κοντ. ἑορτῆς, ἢ προεορτῆς, ἧς ἂν μετάσχῃ τύχῃ τὸ Σάββατον. Προκείμ. ἦχ. πλ. δ΄

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Πρὸς Τιμόθεον α΄. ἐπ. Παύλ. κεφ. γ΄.

Πιστὸν Τιμόθεε. Οἱ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς, πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στύλος, καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει· ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν, μετ' εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς, καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν· καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον. ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ, καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλ. ἦχ. πλ. γ. β΄

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε. στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. γ΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ. Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· Ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς

ὄναρ φαίνει) τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων. Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ. τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν· Ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται).

Κοινων. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἰστέον, ὅτι ἐὰν μὲν τύχῃ εἰς τὰς κς'. Σάββατον, ποιητέον παύτην τὴν διάταξιν, καὶ παλαιστέον Τῷ τοῦ Σαββάτου. ἐὰν δὲ τύχῃ Κυριακὴ ποιοῦμεν τὴν Κυρ. τὴν λέγομεν ἐν αὐτῇ τὰ γ'. ἀντίφ. τῆς μεθορίου, ὡς προεγράφη.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν γένηται) μεταξὺ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ τῶν Φώτων, ἤγουν Σάββαλον, καὶ μία Κυριακὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται) τὸ μετὰ Χριστοῦ Γέννησιν, ἡ δὲ Κυριακὴ, ἡ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐὰν δὲ λάχωσι δύο Σάββατα καὶ δύο κυριακαὶ, ἕκαστον αὐτῶν ἀναγινώσκεται), ὡς ἐν αὐτοῖς τετύπωται). Τροπ. Ἀπόστολοι μδρί. εἶτα τὸ Ζπ. καὶ κοντάκ. τῆς ἑορτῆς ζήτει φύλλα 349

Προκείμενα. ἦχος δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ· ὁ λόγος. τοῦ πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε. Δίωκε δικαιοσύνην. ζήτει Σάββ. μετὰ τὸ Κυρ. τὸ Τελώνου. 232 Ἀλληλ. ἦχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται) δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιβ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· Θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κεκραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Μνήμη τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Προφήτου, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Τροπ. ἦχος β'.

Εὐηγγελίζου Ἰωσὴφ τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι. Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας, μετὰ Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς, ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντακ.

Εὐφροσύνης σήμερον Δαβὶδ πληροῦται), ὁ θεῖος Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν

μετὰ τὸ εὐαγγέλιον ἑλληνιστὶ ἐκφωνηθὲν ἄδεται τὸ αὐτὸ λατινιστί.
Sequentia Sancti Euangelij secundum Matthæum. In illo tempore: cum natus esset Iesus in Bethleem Iudæ.
Ἀδομὲν δὲ τοιαύτροπως τ̃ λειτουργ. ἐν ταύταις ταῖς ἑορταῖς, ἐν τῇ ἑορτῇ τ̃ς Χριστ̃ Γεννήσεως. ἐν τῇ ἑορτῇ τ̃ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ τ̃ Πεντηκοστ̃ς, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τ̃ς κοιμήσεως τ̃ ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ ἐν ᾗ ἂν ὁ ἡγούμενος ἔτους ὁρίσει.
Γνωστέον, ὅτι κ τὸ ἔθος τ̃ς Ἑλληνικ̃ς Ἐκκλησίας λειτουργοῦμεν καὶ σήμερον ἕκαστος ὑτρὶς, ἀλλ' ἅπαξ.

Τῇ κς'. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.
Τὸ Μεθέορτον τ̃ς Χριστ̃ Γεννήσεως καὶ ἡ σωτάξις τ̃ς ὑπεραγίας Θεοτόκου
MARIAS.
Ἀντίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τ̃ς Θεοτόκου.
Ἀντίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλ.
Εἰς τὸ γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπάριον.
Ἡ Γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τ̃ς γνώσεως, ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τ̃ς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε δόξα σοι. Κοντάκ.
Ὁ Πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πρ̃ς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τ̃ς γ̃ς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μ̃ποιμένων ὑμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σου, ἡ κεχαριτωμένη. Ἀντὶ τ̃ τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. ὅπερ λέγεται μέχρι τ̃ ἀποδόσεως τ̃ ἑορτ̃.

Προκ. ἦχ. γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τ̃ ταπείνωσιν τ̃ δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τ̃ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὁ ἀπὸς. πρὸς Ἑβραίους.
Ἀδελφοί. Ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. ζήτει τοῦ μηνὸς τῇ κε'.
Ἀλληλ. ἦχ. πλ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. στίχ. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. β'.

Ναχωρησάντων τ̃ Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων. Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι. Μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τ̃ς τελευτ̃ς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τ̃ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρῴδης, ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τ̃ Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας, ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτ̃ς, ἀπὸ διετοῦς, καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τ̃ Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τ̃ Προφήτου, λέγοντος. Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρήνου, καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτ̃ς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παῦλ. κεφ. δ'.

Δελφοί· Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. Ὥστε, οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός. Εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλ. ψαλμ. α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα: εἰς. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα. καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. β'.

Οὐ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς, ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. Ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν, ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, διὰ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Κοινωνικ.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. ἅγιον, καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ὁ Ἀββᾶς ἱεραρχικῶς τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκτελέσῃ, τότε μετὰ τὴν ἐπιστ. ἑλληνικὴν ἅδε ταύτην τὴν εὐχήν.

Oremus.

CONcede quæsumus omnipotens Deus: vt nos Vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem Dominum.

Μεθ' ἣν ὁ Ὑποδιάκονος ἀναγινώσκει τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴν λατινιστί.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apostoli ad Galatas. Fratres: vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum, factum ex muliere, factum sub lege.

Ταύτης δὲ πληρωθείσης εὐθέως ὁ Ἀββᾶς ἀποκρίνεται. Εἰρήνη σοι· Σοφία. ὁ χορὸς ψάλλει τὰ Ἀλληλ. εἰς ἦχον α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, ὡς ἄνω. Ὥσαύτως καὶ

μετὰ

Τῇ κε΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ.

Ἀνάφωνον α΄. ἦχος β΄

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων, καὶ συναγωγῇ· μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ· ἐξομολόγησις, καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ταῖς πρεσβ. Δόξα πρῖ. Ταῖς πρεσβ. Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς· Ταῖς πρεσβείαις.

Ἀντίφωνον β΄. ἦχος β΄

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, ἀλλη. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ. Δόξα, καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ. Δόξα πρῖ. Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς. Ὁμοούσιος υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀνάφωνον ξ΄ πον. ἦχος δ΄

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Τροπ. Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἡ γέννησίς σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών. καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Ἡ γέννησίς σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, Ἡ γέννησίς σου. Εἰς τὸ Σοφία ὀρθή. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ εἶ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Εἶτα τὸ Ζοπ. ἦχος δ΄

Ἡ Γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει· καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. διὰ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλλ.

Προκείμενα. ἦχος πλ. δ΄

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι. στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἐκ τῦ κτ Λουκᾶ. κεφ. β.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράφεσθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. Καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον. Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ, καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν, καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Μετὰ τὸ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, λέγεται τὸ ἑξῆς.

Ἀπεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεέμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως καὶ τόπος οὐ εὑρεῖς τῷ καταλύματι, ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἑτοίμαστο. Χριστὸς γὰρ γυνᾶται τὸν πρὶν πεσοῦσαν ἀνασήσων εἰκόνα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα. Καὶ δύο ψάλται ἄρχονται ψάλλειν τὸ α΄. ἀντίφωνον εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. ὁ ὄχορ. διαπορίνεται. Ἀνάπλασόν μου, Κύριε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀνάπλασόν μου Κύριε. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας, καὶ νυκτός. Ἀνάπλασόν με, Κύριε. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ἀνάπλασόν με Κύριε.

Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται. Ἀνάπλασόν μου, Κύριε. Δόξα πρῶτον, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀνάπλασόν μου Κύριε.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος· Οἱ δὲ ψάλται, τὸ β΄. ἀντίφωνον εἰς ἦχον β΄.

Ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; ὑπακρ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις.

Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ταῖς πρεσβείαις.

Ὁ καθήμενος ἐν οὐρανοῖς ἐγγελάσεται αὐτοῖς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Ταῖς πρεσβείαις.

Δόξα πρῶτον, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀνάπλασόν με Κύριε.

Εἶτα, Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ Λόγος. Εἶτα ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ, Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος· Οἱ δὲ ψάλται τὸ γ΄. ἀντίφωνον εἰς ἦχον γ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ἀλληλούϊα ἀλληλούϊα. ἀλληλούϊα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλληλ.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλληλ.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλλ.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Ἀλληλούϊα ἀλληλ. ἀλλ.

Σὺ εἶ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλ. ἀλλ. ἀλλ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν εἰσάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ. ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τό, Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Προκ. ἦχ. πλ. δ΄

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβραίους. Πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως. ζήτει Ματθ. α΄. τῶν νικητηρίων φύλ. 244. Ἀλλ. ἦχ. πλ. α΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. στίχ. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἀλληλ.

δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλ.

Τῇ κ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Τροπ. Καὶ τρόπων μέτοχος. ζήτει φύλ. ζ΄. καὶ τῆ προεορτ. Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, ζήτει ὄπισθεν ἐν τῇ ιη. φύλ. 343 Κοντάκιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου ἡ φωτοφόρος ἡμέρα προκηρύττει ἅπασι τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου καταξιοῦσθαι ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο Θεοφόρος θεοσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε. Προκ. ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ᾽ αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῆσθαί με πρὸς σέ. Πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοί· Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα, ζήτει τῇ Κυριακῇ γ. τῶν νηστ. φύλ 250 Ἀλληλ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἐπέσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπερναούμ. ζήτει τῇ ς΄. τῆς λ΄. ἑβδομ. φύλ 208 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ κα΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Ἰουλιανῆς. Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ. φύλ. ια΄. καὶ τῶν προεορτίων, Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοιχται. καὶ ὁμοίως τὸ Κοντάκιον. Ἐν τῇ Βηθλεὲμ ὁρῶντες. ὡς ἐν τῇ ιη΄. φύλ. 343 Τὰ λοιπὰ, πάντα ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτ. φύλ. ια΄.

Τῇ κβ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ὁσίας μάρτ. Ἀναστασίας πάντα. ὡς χθές.

Τῇ κγ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ. Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. καὶ τὸ Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. Κοντάκ. Ἐν τῇ Βηθλεέμ. ὡς πρόχθες. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα. ζήτει εἰς μάρτυρας φύλ. ς΄.

Τῇ κδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἰστέον, ὅτι εἰ μὲν τύχοι αὕτη ἡ παραμονὴ ἐν Κυριακῇ, ἢ Σαββάτῳ, τὸ μὲν πρωῒ λειτουργεῖται ἡ σύνηθης λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν ᾗ πάντα λέγεται, ὡς ἐν αὐτῇ τῇ Κυριακῇ, ἢ Σαββάτῳ τετύπωται. Εἰς τὸ λυχνικὸν δὲ, μετὰ τὰ ἄλλα, ὡς σύνηθες, καὶ μετὰ τὰ ἀναγνώσματα, λέγεται τὰ τοῦ εἱμάτιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἀπόστολος, εἶτα τὸ εὐαγγέλιον τῆς παραμονῆς, ὡς κάτωθεν. μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, τὸ Ἐπῶμεν πάντες, καὶ εἰς τὴν ἐκφώνησιν, τὸ Καταξίωσον, μεθ᾽ ἃ εἶτα, τὸ Πληρώσωμεν, καὶ ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων, καὶ εὐχὴ τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ ἡ ἀπόλυσις. Κατὰ μὲν δὲ τὴν τοιαύτην διάταξιν καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων. Εἰ δὲ τύχοι ἡ παραμονὴ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ἢ Κυριακῇ, καὶ Σαββάτῳ, τελεῖται μὲν τὸ λειτουργίαν τοῦ μεγάλου πρὸ ἡμῶν Βασιλείου σὺν μικρᾷ μεταθέσει τῶν ἐφεξῆς. μετὰ γοῦν τὰ ἀναγνώσματα, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν, εἶτα ἐκφωνεῖ·

Ὅτι

μος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. Ἀλληλ. ἦχ. δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. στίχ. Σώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς καταισχύνας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. α'.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς, καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θαμάρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ, τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλιακὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ. Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες. καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων. Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς

δὲ ὁ

ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. ὁ ἀπος. πρὸς Κολασσ. Ἀδελφοί· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ. ζήτει Κυρ. κθ' φύλ. 204 Ἀλληλ. Εὐδόκησας Κύριε, τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. στίχ. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος, τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνος τις ἐποίησε δεῖπνον. ζήτει Κυρ. κη' φύλ. 199 Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Τροπ. τῆς ἡμέρας τὸ, Ἀποστόλοι, μάρτυρες, καὶ τῶν προεορίων σὺν τῷ Κοντακίῳ, ὡς ἄνω, ἐν τῇ ιη' Προκ. ἦχ. πλ. δ' Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. ὁ ἀπος. πρὸς Γαλ. Ἀδελφοί· προϊδοῦσα ἡ γραφὴ. ζήτει Σαββ. τῆς κς' Ἑβδομάδ. φύλ. 189 Ἀλληλ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως ζήτει Σαββ. τῆς κθ' Ἑβδ. φ. 203 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. τοὺς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Ἀναφωνα τρία.

Ἀντίφ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρ. Εἰς τὸ γ' ἀντίφ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. Τροπ. κατ' ἦχ. πλ. β' Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως. Εἰς τὸ Σοφία ὀρθή, πάλιν τὸ αὐτὸ Τροπ. καὶ τὸ Θεοτοκ. καὶ τὸ Κοντάκ. Χειρόγραφον εἰκόνα. ζήτει αὐτὰ ἐν τῇ ιζ' ὅπισθεν. Προκ. ἦχ. δ' Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ια'

Ἀδελφοί· Πίστει ἐφώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. ἐξεδέχετο γὰρ τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης, καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαράκ τε, καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθαὲ, Δαβίδ τε, καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν. οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβεσαν δύναμιν πυρός. ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν, καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν, καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον. Περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος,

Προφήτης Δανιὴλ λεόντων ποιμήν, ὡς σκοβάτων ἐδείκνυτο, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀχράφῳ ὑσίᾳ θωρακισθέντες τειμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰσάμωμοι Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε, ταχὺν, ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσαι βουλόμενος. Τὰ ἄλλα πάντα εἰς μάρτυρας. Φύλ. ς'.

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τὰ προεόρτια τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου. Καὶ ἄλλο τῶν προεορτίων.

Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδὲμ· εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος γάρ τις ἐκείνης γαστὴρ ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐκ ὡς Ἀδὰμ, τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὸν πρὶν πεσοῦσαν ἀνασῶσαι εἰκόνα. Κοντάκ. πρεόρτιον.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ ὁρῶντες σπαργανούμενον τὸν πᾶσαν τὴν γῆν περιέχοντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ προεόρτια ἄσματα τῇ τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν. μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Τὸν λοιπὸν ἀκολουθ. ζήτει εἰς πολλοὺς μάρτ. Φ. ς'.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μάρτ. Βονιφατίου, καὶ Ἀθηνοδώρου. Πάντα ὡς χθές.

Σαββάτῳ τῶν ἁγίων Προπατόρων. Τροπ. Κοντάκ. τῆς ἡμέρας, ζήτει Φ. κε'. Εἰ δὲ τύχοι τοῦτο τὸ Σάββατον μεταξὺ τῆς ὀκταημέρου τῆς συλλήψεως, ἢ μεταξὺ τῶν προεορτίων, λέγε μόνον τὸ, Ἀπόστολοι, μάρτ. τὸ Τροπ. τῆς ἑορτῆς τῆς συλλήψεως, ἢ τῶν προεορτίων σὺν τῷ Κοντακίῳ αὐτῶν. καὶ τοῦτο πρόσθες εἰς πάντα τὰ ὁμοῖα Σάββατα. Προκ. ἦχ. δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἐφεσίους Ἀδελφοί, μιμνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ποτε. ζήτει Σαβ. τῆς κθ' Ἑβδομ. Φύλ 203 Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ὢν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ζήτει Σαββ. τῆς κε'. Ἑβδομ. Φύλ. 199 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Κυριακῇ τῶν ἁγίων Προπατόρων. Τροπ. κατ' Ὦ εἶχον τοῦ ἀναστασίμου. Φ. κ'. Καὶ ἄλλο τῶν ἁγίων. ἦχ. β'.

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὸν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν. καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐλογίας, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Κοντάκ. Χειρόγραφον εἰκόνα. ζήτει ὅπισθεν. ἐν τῇ ιζ'. Προκ. ἦχ. βαρ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ

Τῇ ιβ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ὁσίᾳ πρ̃ ἡμῶν Σπυρίδωνος.

Τὰ μὲν ἄλλα ὡς χθὲς: Τροπάρ. δὲ τ̃ ὁσίᾳ. ἦχος δ΄.

Τὸ ἄπλαστον τ̃ Ἰακὼβ, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, τ̃ Δαβὶδ τὸ ἄκακον ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, γέγονας τ̃ σκεύους τῆς ἐκλογῆς ἀπεικόνισμα· ᾗ τῆς πρὸς πάντας ἀγάπης ὁμοίως ἔχων τὸ πλέον, περ Σπυρίδων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τ῀ ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ιγ. τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μεγαλομάρ. Εὐσταλίου, Ἀὐξεντίου Εὐγλυκίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου, ᾗ Λευκίας τῆς Παρθένου. Τροπάρ. ἦχος β΄.

Ἡ πενθὰς τ῀ μαρτύρων ἀνθυμνείσθω, παρ ἡμῶν εὐφροσύνως τ̃ φιλεόρτων, σὺν Εὐσταλίῳ Ὀρέστης, Εὐγένιος, καὶ Ἀὐξεντίῳ, ὁ μέγας Μαρδάριος, ᾗ Λευκία ἡ πάνσεπτος, Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ γὰρ πρεσβεύουσι.

Ἄλλο τῆς ἁγίας ὅμοιον.

Λαοὶ τίνι ἄθλησιν ἑορτάζωμεν πάντες οἱ πιστοὶ, ὅτι παράσιον κατήχησε κ῀ κράτος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύει μ῀ τῆς θείας Ἀγάθης. ὁμοῦ γὰρ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Τροπ. τῆς ἑορτῆς. Σήμερον ἡ ἀπ᾽ ἀρχῆς τῆς σ῀ρίας. ὡς ἄνω. Κοντ.

Ὡς ἥλιος ἐφάνης λαμπρύνας τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθημένους, ἀθλοφόρε. πίστιν ὡς δόρυ γὰρ θεοθέμελος, τ῀ δυσμενῶν τὰ φρόνημα ἐκένωσε, Εὐστάθιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος. Προκ. ἦχ. δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτ̃, ὁ Θεὸς Ἰηλ΄. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τ̃ Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Ὁ ἀπ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ. ζήτει εἰς πολλὰς μ῀ρτ. φύλ. ς΄. Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τ῀ θλίψεων αὐτῶν, ἐῤῥύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγγ. κ῀ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς: Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ζήτει εἰς Ἱερομάρτ. φύλ. ζ΄ Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ιδ΄ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μ῀ρτύρων Θύρσου, Λεύκιου, ᾗ τ῀ σὺν αὐτοῖς.

Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ᾗ τ῀ ἁγίων μαρτύρων. Οἱ μάρτυρες σου. Φ. ε΄. τὰ ἄλλα τ̃ ἑορτῆς. ὁ ἀπ. καὶ τὸ εὐαγγ. τ̃ ἡμέρας.

Τῇ ιε΄ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Ἱερομάρτ. Ἐλευθερίου.

Τροπ. Κατὰ τρόπων μέλος ζήτει Φ. ζ΄ Τὰ δὲ ἄλλα τ̃ ἑορτῆς. ὁ ἀπ. ᾗ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ις΄ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τ̃ ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου.

Καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. πάντα ὡς ἐν τῇ θ΄ τ̃ αὐτ̃ μηνός.

Τῇ ιζ τ̃ αὐτ̃ Μηνός.

Τ̃ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τροπ. ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ

Τὸν Ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγ. ζήτει εἰς Ἱεράρχας φύλ. θ΄ Ἀλληλ. ἦχος β΄.
Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. εἶχος.
Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ η΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός,
Τοῦ ὁσίου Παπαπίου, καὶ τὰ προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης.
Τροπ. ἦχος α΄.

Σπαργανωθεῖσα ὡραϊσμοῦ, σπαργάνοις ἐν φάτνῃ, ἀνθρωπίνων ἐξ ὠδίνων ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὡραία φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν βοῶσί σοι, Θεοτόκε. Δόξα τῇ ἐγέρσει σου ἀγνή, δόξα τῇ Συλλήψει σου, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, μήτηρ ἀνύμφευτε. Κοντάκ.
Τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀΰλῳ πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε Πάρθενε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Τὰ ἄλλα πάντα, ὡς ἐν τῇ ζ τοῦ Σεπτεμβρίου. φύλ. ιβ.

Τῇ θ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης, ὅτε συνέλαβε τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον
ΜΑΡΙΑΜ.
Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τρία.
Ἀντίφ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἀντίφ. β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ.
Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχος α΄.

Σήμερον ἡ ἀπαρχὴ τοῦ σπορίμου ἡμῶν φύσεως, καὶ καρποφορεῖ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀκάρπου γαστρός, καὶ ἀγάλλεται λοιπὸν ἡ Ἄννα σὺν τῷ Ἰωακείμ, καὶ Ἀδὰμ συγχαίρει ἐλευθερούμενος, μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς τῇ ἁγίᾳ σου μνήμῃ βοήσωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Κοντάκιον.

Ἑστεῖλε σήμερον τῆς παρθενίας τὸ κλέος ταῖς ἐνθέοις νοήσεσι περιχαρῶς συλλαμβάνει· χορεύει ἡ οἰκουμένη ἀκηπσθεῖσα. αὐτὴ γὰρ ἐλπὶς βεβαία τῶν σωζομένων, ἐξ ἧς μέλλει ὁ Δεσπότης τεχθῆναι, πάντας φθορᾶς λυτρούμενος. Προκ. ἦχ. δ΄
Ἡγίασε τὸ σπήλαιον αὐτῆς ὁ Ὕψιστος. εἶχος. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ὁ Ἀπόστ. πρὸς Γάλ.
Ἀδελφοί· Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. ζήτει ἐν τῇ θ΄ τοῦ Σεπτ. φύλ. 313
Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ΄ Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. εἶχος. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Θεοτόκου φύλλ. ιε΄. Κοινωνικόν.
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τῇ ι΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τροπ. δ΄ ἑορτῆς
Σήμερον ἡ ἀρχὴ. καὶ τῶν ἁγίων Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. ζήτει φύλλα ς΄. τὰ μὲν ἄλλα πάντα τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀπόστ. δὲ, καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ια΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου Δανιὴλ τοῦ συλίτου.
Πάντα ὡς χθές. Τροπ. δὲ τοῦ ὁσίου.
Ὑπομονῇ σύλους γέλονας. ζήτει φύλ. 309

Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Σάβα τοῦ ἐρημοπολίτου. Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

ΤΑῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάβα πατὴρ ἡμῶν πρέσβευε Χριστῷ, τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. ὡς ἄνω. Κοντάκιον.

ΕΡασθεὶς παιδιόθεν τῆς εὐσεβείας, ἀνδρικῶς τοὺς ἀγῶνας καθυπέδυσω, τῆς ἐγκρατείας φυτεύσας παράδεισον, καὶ γεωργήσας τὴν πρᾶξιν ἀθάνατον, θαυματουργὲ πατὴρ ἡμῶν Σάβα· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα εἰς ἕνα ὅσιον. Φύλ. ι'.

Τῇ ς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου πρ̄ ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων.

Ἀντίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Τοῖς τῆς εὐσεβείας τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἱεράρχαις. Εἰς τὸ Γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. Τροπ. ἦχ. δ'.

ΚΑνόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκπίσω τῇ ταπεινώσει, τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ, τὰ πλούσια περὶ Ἱεράρχα Νικόλαε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μετὰ τό, Σοφία ὀρθή. Τροπ. ἦχ. β'.

ΗΛιοῦ ἐμιμήσω τὴν παῤῥησίαν, βασιλεῖς διελέγχων ἀγγελοτρόπως· στρατιλατῶν γὰρ ἐῤῥύσω δίκης τρεῖς ἄνδρας· καὶ μύστης τέλος ἐκλάμπεις τοῖς θαύμασι, θαυματουργὲ Νικόλαε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε κλίμαξ ἐπουνίε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεὸς, χαῖρε ἁφύρα, μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Κοντάκιον.

ΕΝ τοῖς Μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ, ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθῴους ἐκ τοῦ θανάτου. διὰ τοῦτο ἠγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Προκ. ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρὸς σέ. Τὸ ἀπὸς. καὶ τὸ εὐαγγ. ζήτει ἐν τῇ ιβ. τοῦ Νοεμβρίου, Φύλ. 332

Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολάνων. καὶ τὸ μεσόρτιον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τροπ. τοῦ Ὁ Ἀμβροσίου. Κανόνα πίστεως, ὡς ἐν τῇ ς'. καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἡλιοῦ ἐμιμήσω. Κοντακ. τοῦ αὐτοῦ. Ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε. ὡς ἄνω ἐν τῇ ς'.

Προκ. ἦχ. βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Μετὰ τὸ, Σοφία ὀρθή, πάλιν, Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγηλον στόμα. χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων· τὸ ἀνίκητον θάρσος. Κοντάκ.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν πρωτόκλητον τοῦ σωτῆρος, καὶ Πέτρου τοῦ σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τότε, καὶ νῦν ἡμῖν κέκραγε· εὑρήκαμεν, δεῦτε, τὸν ποθούμενον. Προκ. ἦχ. πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ὁ Ἀπόστ. πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί. ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοῦ Ἀποστόλους. Ζήτει εἰς ἕνα Ἀπος. φ. δ'. Ἀλλ. ἦχ. α' Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ὅσιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγέλ. κατὰ Ἰω. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλθεν ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν. τέλος. ὁ ἑρμηνεύεται Πέτρος. ζήτει τῇ δ' τῆς διακαινησίμου φύλ. 7. Κοινωνικ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν α'.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ζήτει εἰς ἕνα Προφήτην φ. ς'. ὁ Ἀπόστ. ἦχ. δ', καὶ τὸ Εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ β' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβακούμ. ὡς χθὲς

Τῇ γ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. ὡς χθές.

Τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Τροπ. Τῆς ἁγίας ἦχ. πλ. δ'

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν ὑμνήσωμεν. ἐχθρὸς γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς σκεῦος ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθείᾳ, καὶ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ ἡ πάνσεμνος. Καὶ τοῦ Ὁσίου. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τοῦ οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῷ Προφήτῃ ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα, διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ἡ Ἐν βασάνοις τῷ αἵματι ῥαντισθεῖσα, καὶ τὴν ψυχὴν φαιδρύναντα τῷ ἐλαίῳ μάρτυς πολύαθλε, ἐξαιτοῦμέν σε, τὴν νεολαίαν ταύτην ἐλεήμονα δεῖξαι, καὶ ἐνδυναμωμένων ἐχθρῶν διάσωσον, δοξάζουσαν, Βαρβάρα, τὸν σὸν ἆθλησιν. Προκ. ἦχ. δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰηλ'. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰηλ'. Τὸν Ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγ. ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτυρα. φύλ. ια'.

Ἀλληλ. ἦχ. β' Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

γελίῳ σὺν ἡμῖν ἀγαλλιάσασθαι, μὴ τοῦ Κλίμακος, καὶ τῶν λοιπῶν σωτηρίων μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. Ἀλληλ. Εἰ κατέλαβεν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. φύλ. ς'. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ.

Τῇ κς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Συλίτου.

Τροπάρ. ἦχος α'.

Γονιμὸν σύλον γεγονας, ζηλώσας τὸν θεοπάτορα ὅσιε, καὶ Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, καὶ Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τῷ τῶν Ἀσωμάτων πολιτεύματι ὑπάρχων ἐν σώματι, Ἀλύπιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ. Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἀκούσιον ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες, αὐτὸν, Θεοτόκε, ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κοντάκ. Τὸν βίον εὐσεβῶς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν γέγονας τοῦ Πνεύματος, φωτίζων τοὺς πίστει σοι προσιόντας, μακάριε. ὅθεν αἴτησαι τὸν Δεσπότην, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, Ἀλύπιε πατὴρ ἡμῶν.

Προκείμ. ἦχος βαρ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ. ὁ Ἀπός. ὃ, καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας. Ἀλληλ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Πάντα εἰς ἕνα μάρτυρα, φύλ. ε'. ὁ Ἀπός. καὶ τὸ Εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κη'. τῷ αὐτῷ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηναρχου. Ὁ Ἀπός. καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας, τὰ δὲ ἄλλα εἰς ἕνα μάρτ. φύλ. ε.

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πρεσβυτέρου ἡμῶν, καὶ μάρτ. Στεφάνου, τοῦ νέου. Τροπ. ἦχ. δ'

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας, μακάριε, τοῦ σταυροῦ. Ἆθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε. Τὰ δὲ ἄλλα, ὡς χθές.

Τῇ λ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Τῇ τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου. Ἀνίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις θαυμαστὸς, ψάλλ. Εἰς τὸ γ'. ἀνίφ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχ. δ'

Ὡς τοῦ Ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀδελφὸς, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ἀνδρέα, ἱκέτευε, εἰρηνεύειν τῇ οἰκουμένῃ

δωρη-

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ. Κανόνα πίστεως, ζ' ἄλλα ὡς χθές, ℣ ἀπός. δὲ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. ζήτει εἰς ἕνα Ἱεραρχῶν φύλ. κ.

Τῆ κδ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, ℭ ἡ ἀπόδοσις τ' ἑορτῆς.

Τροπ. τ' ἑορτ. ℭ τοῦ ἁγίου.

ΚΑνόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει, τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ, τὰ πλούσια· περ Ἱεράρχα Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα, τ' ἑορτ. ὡς ἄνω, τῇ κα' ὁ ἀπός. ℣ πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί ἐκάστω δίδου ἡ φανέρωσις: ζήτει τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, φύλ. 335 Εὐαγ. κ͞τ Ματ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. ζήτει ἐν τῇ α' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, φύλ. 329

Τῆ κε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, ℭ Πέτρου Ἀλεξανδρείας, ℭ τ' ἁγίας μεγαλομάρτ. Αἰκατερίνης, ℭ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Μερκουρίου.

Τροπ. τῶν Ὁσίων πρων͞. ἦχ. δ'

Ὁ Θεὸς τῶν πρων͞ ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κ͞τ τὸν σὸν ἐπιείκειαν· μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνῃ κυβέρνησον τ' ζωὴν ἡμῶν. Τοῦ μάρτ.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Μερκούριος ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ θλῖψιν ἰσχυράν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἁγίας. ἦχ. β'

ΤΩ Χριστῷ, καὶ σωτῆρι προσαγαγοῦσα, ἀριθμῷ τῶν Ἀγγέλων, χοροστασίαις σὺν Πορφυρίῳ πεντήκοντα ῥήτορας, καὶ Μαξεντίου τὸ θράσος κατέβαλες, Αἰκατερῖνα πανσόφως. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ℣ Κύριον.

Θεοτοκίον.

ΣΕ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τ' Κτίστην τεκοῦσαν τῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

ΧΟρείαν σεπτὴν ἐνθέως, φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν γεραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερῖναν. αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων γνῶσιν καταπαύσασα. Προκείμ. ἦχ. δ'

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Γροσεφόμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς. κεφ. γ'

Ἀδελφοί· Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν· ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κ͞τ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ, καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. Ναὶ ἐρωτῶ καὶ σὲ, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγ-

γελίῳ

Κοντάκιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη ἐπληρώθη ἅπασα ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ τῆς Θετόκου, κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουρανίου.

Προκ. ἦχος γ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Ὁ ἁγιάζων, καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. ζήτει ἐν τῇ κε΄ τοῦ μαρτίου μηνός. Ἀλλήλ. ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάπαυσιν Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου. Εὐαγ. κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ. ζήτει ἐν τῇ αὐτῇ κε΄ τοῦ μαρτίου. Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Τῇ κα΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ ἐν τῷ ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας

ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἀπόστ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλ. Εἰς τὸ γ΄. ἀντίφ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις· ἐν ναῷ τοῦ Θεοῦ φανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν πᾶσιν προκαταγγέλλει· αὐτῇ, καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς οἰκονομίας τὸ Κτίσμα ἡ ἐκπλήρωσις. Κοντάκιον.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς, καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα τῷ ἐν πνεύματι θείῳ, ᾠδὴν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη γὰρ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Προκείμ. ἦχος δ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὁ ἀπόστ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί· εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή. ζήτει τῇ Σεπτεμ. τῇ ζ΄ φύλ. 311

Ἀλλήλ. ἦχος πλ. δ΄

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Λουκ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀναστᾶσα Μαριὰμ. ζήτει τῇ Σεπτεμβ. τῇ ζ΄ φύλ. 312 Κοινων. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἑορτάζομεν δὲ ταύτην τὴν ἑορτὴν ἡμέρας δ΄

Τῇ κβ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Κικιλίας.

Τροπ. τῆς ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου. ζήτει φύλ. ια΄. καὶ τῆς ἑορτῆς. τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως τῆς ἑορτῆς. ὁ ἀπόστολος ἦ, καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κγ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου, πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Τροπ. τῆς ἑορτ. Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Καὶ

Τῇ ιζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τροπ. ἦχος πλ. δ'.

Ἐν προσευχαῖς χηρῶν, ταῖς τοῦ θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτέρων ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πατὴρ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον. Καὶ τὸ τῆς ἑορτ. Ἰωσὴφ τιμῶ ἀγγέλων. ζήτει φύλ. 332 Θεοτοκίον. Σὲ τὸν ὑπερένδοξον νύμφιον. ὡς ἄνω.

Κοντάκιον.

Θαυμάτων πολλῶν δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε. διὰ τοῦτο θαυματουργὸς ἐκλήθης, ἐξ ἔργων θαυμασίων, καὶ φρικτῶν. προκ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιδ'.

Ἀδελφοί· Ἑκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι. ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι. ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ, προφητεία· ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέρῳ δὲ, γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἕν, καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται. Ἀλληλ. ἦχος β'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρέτισατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Εὐαγγ. κατὰ Ματθ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς ιβ'. μαθ. ζήτει εἰς τὸ α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, φύλ. 329 Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος, καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου πρὸς ἡμῶν Βαρθολομαίου.

Πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ.

Τροπ. Θεοτοκίον, Κοντάκιον, Προκείμ. Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικόν, ζήτει εἰς ἕνα Προφήτην φύλ. β'. ὁ ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἄρχεται ἡ μ. τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ δι' ὅλης αὐτῆς, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, καὶ Κυριακῶν, ἔτι δὲ καί τινων ἑορτῶν, ἐν αἷς ἄλλο ἰδίᾳ τετύπωται, κρατεῖται τοιαύτην διάταξιν, ὥστε πάντα ἀναγινώσκειν καὶ τὰ τοῦ ἁγίου μνήμης, καὶ τὰ τῆς ἡμέρας. τὰ δὲ κοινὰ εἰς διαφόρους ἁγίων μνήμας ζήτει ἀπὸ τοῦ α'. φύλ. μέχρι τοῦ ιδ'.

Τῇ κ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ ἁγίου Πρόκλου καὶ τῶν προεόρτ. τῶν ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου τοῦ Θεοῦ. Τροπ. Ὁ Θεὸς τῶν πρώτων. καὶ ἄλλο τῶν προεορτ. ἦχ. α'.

Δίκαιοι ὁ καρπὸς Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης, θεοσφόρε) Θεῷ ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ νηπάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν εὐλόγησεν ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου μητέρα, πιστοὶ, μακαρίσωμεν.

των ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, & τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῦ Ὁσίου. Ἰωσὴφ τῷ ἀγνείαν. Θεοτοκίον.

ΚΑταφυγὴ, & δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῶσαι σὸν δῆλυς σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.

ΟΝ οἱ Προφῆται, & Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ Μεσίαν ἔγραψαν, εἰσοφὸν μυστολέκτα, ὃν Θεὸς ἐκήρυξας τοῖς πέρασι. πάντας ἐπιστρέψας δὲ ἐξ ὁδῦ ἀσεβείας, ζῆβον καθυπέδειξας τῆς καλῆς μετανοίας, ἵνα διοδεύσωμεν, & ἡμᾶς καλῶς διὰ νηστείας ἱκέτευε, Φίλιππε. Προκείμ. ἦχ. πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ὁ Ἀπ. Πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον. ζήτει τῇ ε'. δ γ'. ἑβδομ. ἀπὸ τῦ πάσχα, φύλ. 22 Ἀλληλ.

Ἐξομολογησόνται) οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε: & γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ.

Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας, & φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτῦ.

Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ζήτει τῇ δ' Διακαινησίμου ἀπὸ τῦ μέσου, φύλ. 7 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. ὡς ἄνω.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Σαμωνᾶ, Γουρίου, & Ἀβίβου.

Τροπ. τῆς ἑορτ. Ἰωσὴφ τὸν ἀγνείαν,

Καὶ τῶν ἁγίων. ἦχ. δ'.

ΟΙ τῆς Ἐδέσσης θεοστάτης, καὶ θεόμαχοι, θαυματουργεῖτε μεγάλως ἐν κόσμῳ τὰ θαύματα. τὴν γὰρ κόρην μητρικαῖς χερσὶν ἀπεδώκατε, & παράνομον Γότθον κρίσει δικαίᾳ κατακριτὸν ἀπεδείξατε. Ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα τῆς ἑορτ. φύλ. 332 ὁ Ἀπ. Ὃ ἦχ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Τροπ. ἦχ δ'.

ΤΟ τελώνιον καταλιπὼν, καὶ εὐαγγέλιον ἀνεδέξω, τῶν φθαρτῶν καταφρονήσας, & Ἀπόστολος ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ. διὸ ἱκέτευε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὸ τῦ Ὁσ. Ἰωσὴφ τὸν ἀγνείαν. Θεοτοκίον.

ΣΕ τὸν ὑπερένδοξον νύμφιον, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὸν τῦ Κτίσαντα πεῦσαν τῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

ΤΟν τελώνιον τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ θεοσπρόβλητος, & ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλῦτον κομισάμενος τὸν ἐξ ὕψους σοφίαν. Ὅθεν ἀνεκήρυξας ἀλήθειας τὸν λόγον, & τὰ ῥαθύμων ἥμαρτε ψυχὰς, καθυπογράψας τὸν ὥραν τῆς κρίσεως. Προκ. ἀλλη. & Κοινων. ὡς πρόχυσις. ὁ Ἀπ. πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τὸν Ἀπ. ζήτει εἰς ἕνα ἀπ. φύλ. Εὐαγγ. κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον. ζήτει Σαβ. τῆς ε' Ἑβδομ. μετὰ τὴν ν'. φύλ. 88.

ποιθαιμὶ γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν πᾶσι, καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα πάχιον ὑπόμνημα καταλάθω ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Τροπ. ἦχος πλάγ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πατὴρ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ τὸ τοῦ ὁσίου Βαρθολομ. Ἰωσὴφ τὴν ἀγωνίαν. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ἄχραντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. Διό σε Θεοτόκον ἐν ὑμνῳδίαις δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεὸν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε· ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ζητεῖ εἰς ἕνα Ἱεράρχην. Φύλ. η.

Τῇ ιδ΄ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ιβ΄.

Τροπάριον ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παρασκευά-

Τροπ. ἦχος β'.

Ἰωσὴφ τὴν ἀγνείαν, καὶ σωφροσύνην, τὸν Δαβὶδ τε τὸ πρᾶον περιέκτησω, καὶ τῶν πατέρων τὸν βίον ἐζήλωσας, μεθ' ὧν χορεύεις γηθόμενος, Βαρθολομαῖε πρέσβευε ἡμῶν. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Ἄλλο ὅμοιον.

Ἐξ αὐτῆς τῆς Παρθένου καθηγνισμένος παρθενικὸν καὶ βίον κατεκλεφσω, ὡς πρὶν Ἠλίας, καὶ αὖθις ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰωάννης, βροντῆς ὁ Χρυσόφιλος, Βαρθολομαῖε μέγιστε, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Καὶ ἄλλο.

Ὡς ἀκτὶς ἐξ ἡλίου ἐκ Ῥωσιάνων ἐξαστράψας, διῆλθες ἕως Ῥωμαίων, ἀποστολικὸς ἐξ ἀρχάντου Θεοπαίδος ἀχειροτεύκτου μορφῆς, ὡς σωτήριος κήρυξ ἐλέγχων, καὶ σώζων τοὺς πρόσφυγας. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Κύριον. Εἰς τὸ, Σοφία ὀρθή. πάλιν τὸ, Ἰωσὴφ τὸν ἀγνείαν. Εἶτα Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· χαῖρε ῥάβδος ἐξ ἧς ἀστόργως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον. Κοντάκιον.

Φανεὶς ὡς ἥλιος ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ, ποιμενάρχης γέγονας θεοσυλλέκτου ποιμνίου· ἴθυνας τῷ ἐκλογάδα τῶν σῶν θεοβάτων πρὸς νομὰς ζωφίμους, καὶ ἀθανάτους, καὶ πηγὰς ζωοπαρόχους τῶν διδαχῶν σου, Βαρθολομαῖε σοφέ.

Προκείμ. ἦχος βαρ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Τὸν ἀπόστ. δὲ καὶ τὸ Εὐαγ. ζήτει εἰς ἕνα ὅσιον. Φύλ. ι. Ἀλληλ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος, τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιβ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.

Τροπ. τῆς ἑορτ. Ἰωσὴφ τὴν ἀγνείαν. Καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου. ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου περίσιε, ταῖς θεοσθυχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοῖς πτωχοῖς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, περὶ Ἰωάννου Ἐλεήμονος, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. Διό σε Θεοτόκον ἐν ὑπογώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν ἐσκόρπισας τοῖς πένησι. καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε. Διὰ τοῦτο πάντες σὲ γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Προκείμ. ἦχος βαρ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιγ'.

Ἀδελφοί. Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθα-

πιον τῶν Ἀγγέλων τῦ Θεῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τῦ ἀνθ', ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσε). Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε. τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ζ. τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐκτῦ, καὶ Ταυρείωνος. ὡς ἐθ.

Τῇ η.' τῦ αὐτῦ Μηνός.

Ἡ Σύναξις τῦ Ἀρχιστρατήγυ Μιχαὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς Ἀσωμάτους φ. α.'

Τῇ θ.' τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Ὀνησιφόρου Πορφυρείου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τὸ μεθέορτ. τῶν Ἀσωμάτων.

Πάντα ὡς χθές. ὁ Ἀπὸς. καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρ. Τροπ. τῶν μαρτ. Οἱ μάρτυρες.

Τῇ ι.' τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ὁρέστου, Μιλιᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, καὶ τῦ Ὁσίου πρεσβ. ἡμῶν Θεοδώρου, τῦ Στουδίτου.

Τροπ. Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε. φύλ. ς.'

καὶ τῦ Ὁσίου ἦχος πλ. δ'

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τῦ Πνς'. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄφραστον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας ἡ ἐκκλησία γεραίρει, δοξάζουσα τοὺς θείους ἄθλους σήμερον Μιλιᾶν τὸν ἀθλοφόρον, Βίκτορος τὸν γενναῖον, καὶ Βικεντίαν τὸν γενναιόφρονος καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα Φιλάνδρου. Προκ. ἦχ. δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῦ, ἐθαυμάσσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Ὁ Ἀπὸς. πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. ζήτει εἰς ἕνα μαρτ. φύλ. ε.' Ἀλλήλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσε) αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθ. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ζήτει ἐν τῇ αὐτῇ ἀκολουθίᾳ εἰς ἕνα μάρτ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ια.' τῦ αὐτῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ τῦ Νέου.

Ἀνάφ. α.' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφ. β.' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεῦ ὁ ἐν τοῖς Ὁσίοις. Εἰς τὸ γ.' ἦχου, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, λέγεται καθ' ἕκαστον στίχον ἐν τύποις τῶν ζωπυρίων.

Τροπ.

μὴν τὴν ἀπολυθίαν εἰς Κοιμηθέντας. ζήτει φύλλ. ιθ.'

Τῇ γ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Ἀκεψιμᾶ, Ἀφθαλᾶ, καὶ Ἰωσήφ.
Πᾶσα ἡ ἀπολυθ. εἰς πολλοὺς μάρτυρας φύλ. ς.'

Τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων· ὡς ἔθος.

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μάρτ. Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης· ὡς ἔθος.

Τῇ ς.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου πρὸ ἡμῶν Λεονάρδου.
Τροπ. τοῦ ἁγίου. ἦχ. γ.'

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ ἄλλον Παῦλόν σε ἡ ἐκκλησία, ζηλωτὴν ἐν Γερεδσιν ἀνέδειξε. σωτηρίαν σοι, καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίᾳ τὸ αἷμα τὸ δίκαιον· περ' οὗ σε Χριστὸν τοῦ Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἄλλο τοῦ Ὁσίου. ἦχ. β.'

Καθαρῶς βιώτευσας, καὶ φιλοφρόνως, μιμητὴς ἀσωμάτων περ' ἐδείχθης, ἐνυφειδὼν τὸ ζίον σου, Λεόναρδε μακάριε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τῇ σαρκὶ τῆς γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ υἱός σου, καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ προπατορικὸν κατακριθὲν πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος. Κοντάκιον.

Πίστει θείᾳ ψήφῳ τὴν ἐκκλησίαν, ἐναθλήσας ὑπὲρ ταύτης μέχρι θανάτου, τὸ τῆς Τελάδος τραῦμα ὁμόδουλον, καὶ ἀμαυρώσας Ἀρείου τὸ βλάσφημον, ὁμολογητὰ μακάριε, ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεὸν ἱλέωσαι.

Προκείμ. ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός, φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ι'.

Δελφοί. Τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε, καὶ θυσίας καθίσταται. Ὅθεν ἀναγκαῖον, ἔχειν τι καὶ τοῦτον, ὃ προσενέγκοι. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν Ἱερεύς, ὄντων τῶν Ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα, οἵτινες ὑποδείγματι, καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων. Καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν. Ὅρα, γάρ φησι, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει. Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. Ἄλλη. ἦχ. β.'

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐσκολιάνθησεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιβ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώ-

Κοντάκιον.

Οἱ τῷ χάριν λαβόντες τῆς ἰαμάτων, ἐφαπλῶτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰαζοὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβυθίσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι. Προκ. ἦχ. δ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐκ τῆς ιβ'. ⁊ ιγ'. κεφ.

Ἀδελφοί· Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν· Μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ, καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Ἀλληλ. ἦχ. β'.

Ἰδοὺ δὴ, τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; στίχ. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ι'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς. λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ· Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός·

Τῶν ἁγίων μαρτύρ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθία εἰς πολλοὺς Μάρτυρας. ζήτει Φύλλ. ς'.

Ἐπὶ δὲ τῇ αὐτῇ τὴν σύναξιν τῆς ἁγίας πάτης ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας μνημεύω ἐπιτελοῦμεν τῶν κεκοιμημένων πιστῶν, διὰ τοῦτο μὴ τὴν καθημερινὴν λειτουργίαν εἰς Μάρτυρας, ὡς ἄνω τετύπωται, εἰς τὰς λοιπὰς λειτουργίας ποιοῦ-

μεν

ἐπορφύρωσεν, ὁ δὲ Θς τὸ κράτος ἀπήλιζεν, καὶ ἀθυμέπων τὴν πόλιν σε ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα

Προκ. ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ Ἀπὸς. πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε· ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. Φύλ. ε'.

Ἀλληλ. Σωτῆρας τὸν γῆν, καὶ σωτῆρας αὐτῆς· ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. στίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, εὐφροσύνη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιδ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβὰντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς· ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς. Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι, καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Νεστορίου, καὶ μεθέορτ. τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς μάρτυρας. ζήτει Φύλ. ς'. Ζητάριον δὲ Μέγαν εὕρηλο. ὡς ἄνω. Θεοτ. Σὲ τὸν μεσιτεύσασαν τῷ σωτῆρι. Φύλ. κα'.

Τῇ κη'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Τερεντίου, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Πάντα εἰς μάρτυρας, Φύλ. ς'. ὁ Ἀπός. καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Ἀναστασίας. Πάντα εἰς μάρτ. γυναῖκα. Φύλ. ια.

Τῇ λ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μάρτ. Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας Πᾶσα ἡ ἀκολουθία εἰς μάρτυρας. ζήτει Φύλ. ς'. ὁ Ἀπός. καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ λα'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων Ἀποστόλ. Στάχυος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ὡς ἔθος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὸν α'.

Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ. Κατὰ δὲ τὸν ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων πάντων.

Τροπάρ. τῶν Ἀναργύρων. ἦχ. πλ. δ'.

Ἅγιοι ἀνάργυροι, καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Τροπ. τῶν Ἁγίων πάντων. ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ ἐκκλησία σου προσαμύνει, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· τὸν λαόν σου τὰς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα. ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἰδοὺ ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνῳ ἐσφραγισμένῳ ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ κ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Ἀρτεμίου.
Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς ἕνα μάρτ. Φύλ. ε.

Τῇ κα. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ Ὁσίου πρ̄ ἡμῶν Ἰλαρίωνος.
Γ Πᾶσα ἡ ἀκολ. εἰς ἕνα Ὅσιον. Φύλ. θ.

Τῇ κβ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου.
Πᾶσα ἡ ἀκολουθ. εἰς Ἱεράρχ. Φύλ. ιη.

Τῇ κγ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτ. καὶ Ἀποστ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Τροπ. ἦχ. β.

Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητής, δικαίως ἐδέξω, ἀπόστολε, τὸ εὐαγγέλιον, ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀποφάγεσθαι, τῷ παῤῥησίαν ὡς ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφέσεως φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκι(ον).

Ὁ τοῦ πρ̄ μονογενὴς Θεὸς Λόγος ἐπεδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῆς Ἱεροσολύμων ποιμάνα, καὶ διδάσκαλον, καὶ πρὸν οἰκονόμην τῆς μυστηρίων τοῦ πνικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν, Ἀπόστολε. Προκείμ. ἦχ. πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ὁ Ἀπ. πρὸς Γαλάτ. Ἀδελφοί. Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγ. ζητεῖται Κυρ. κ. Φ. 161 Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος· ἀδελφὲ λύχνον ἅψας. ζητεῖται τῷ Ζαβ. δ' κγ'. Φύλ. 175 Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ κδ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μάρτ. Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ζήτει εἰς πολλοὺς μάρτ. Φύλ. ς'. Κοντάκιον.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ἑορτή, ἐν ᾗ ἐκτελοῦντες, δοξάζομεν τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Τῇ κε'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ Νοταρίων Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου.
Πᾶσα ἡ ἀκολ. εἰς μάρτυρας. Φύλ. ς'.

Τῇ κς'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Δημητρίου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ. Τροπ. ἦχ. γ.

Μέγαν ἔφηνε ἐν τοῖς κινδύνοις σε ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη ζωπυροῦντα· ὡς ἂν λυμεὼν καθεῖλες τῷ ἔπαρσιν, καὶ ἐν σαδίῳ θαῤῥύνας τὴν Νέσσον, ὅτως ἅγιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, Καὶ ἄλλο ἦχ. δ'.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ φοβεροῦ τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ καλάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Κοντάκι(ον).

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς

ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. Ἠλεὶ, Ἠλεὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· Καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν, καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες. Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Κοινωνικόν.

Γῆς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ.

Πάντα ὡς εἰς ἕνα προφήτην, φύλ. β'. ὁ Ἄτος. ἢ καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Γρηγ. καὶ Ἄλλα ἐν τῇ θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Κοντάκιον.

Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστικὸν τῶν ἀπορρήτων ῥήτορα, τὸν ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας, Λουκᾶν τὸν θεῖον ἀνυμνήσωμεν· ὁ Λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν Παύλῳ τῷ σοφῷ, ἐθνῶν διδάσκαλον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ'

Ἀδελφοί. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς, ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ, καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν, πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε, ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. ζήτει εἰς Ἀσωμάτους φύλ. α'.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Οὐαρου. ὡς ἐν

Τῇ κ'

θεῖοι μάρτυρες, σὺν Ταραχῷ Πρόβος τε, καὶ Ἀνδρόνικος· ἤλεγξαν γὰρ ἅπασαν τῶν τυράννων τὴν ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἀναθλήσαντες.

Τῇ ιγ.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου, καὶ Παπύλου. ὡς χθές. Κοντάκ. ὁ'

Ὡς θησαυρὸν πολυτελῆ, ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρυνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἀπὸ γῆς ἀνέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν, νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βεβαιοῦντα ταῖς ψυχαῖς ἀεννάως. διὸ συμφώνως πόθῳ τιμῶ ὑμῶν, μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτ. Ναζαρίου, Προτασίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ζήτει πᾶσαν τιμὴν ἀκολουθίαν εἰς πολλοὺς μάρτυρας. Φύλ. ς'.

Τῇ ιε.' αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Λουκιανοῦ. ὡς ἔθος.

Τῇ ις.' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. Τροπάρ. ἦχος δ'.

Ἐπεφάνη ὄντως σε πρὸς τὸν Δεσπότην ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, μακαρ Λογγῖνε, ἐν σταυρῷ, ὅτε τῶν πάντων Δεσπότην ἑώρακας, καὶ πᾶσι τοῦτον Θεὸν ὡμολόγησας. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως, Μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος. Κοντάκιον.

Ὑφροσύνως γέγηθεν ἡ ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ Λογγίνου, ἀνακραυγάζουσα. σύ μου τὸ κραταίωμα, Χριστέ, καὶ στερέωμα.

Προκείμ. ἦχ. βαρ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσόν μου ὁ Θεός, φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρός σε. ὁ Ἀπ. πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι. Ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. Φύλ. ε'. Ἀλλήλ. ἦχ. δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κζ'.

Ἐκείνῳ καιρῷ ἐκείνῳ· Οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν. Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων, καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον. Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεὸν,

Κοντάκιον.

Τοὺς γενναίους μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει συνελθόντες, σέβωμεν ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις. Σέβεται τὸν τῆς Τριάδος σεβάσιον ὁπλίτην, Βάκχον τε, καὶ ἐν βασάνοις ἐγκαρτερήσαντα, καὶ Χριστὸν ὁμολογήσαντα καὶ ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός. ὁ ἀπ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ τῆς πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλ. ζήτει κυρ. τῶν ἁγίων πάντων φυλ. 67

Τῇ η΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός,
Τῆς Ὁσίας Πελαγίας.

Ὡς ἔθος τῶν λιτῶν ἡμερῶν, καθὼς εἴρηται εἰς φυλ. 69 Τροπ. τῆς Ὁσίας. Τὸν νυμφίον σου. ζήτει β΄. Ὁμοίως ποίημα ἐν αἷς ἡμέραις οὐδὲν ἰδιάτυπον).

Τῇ θ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου.
Τροπάριον ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παρασμάτων ἄφεσιν παράσχηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ, καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἰσχυρὰ βοήθεια τοῦ κόσμου· ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι τοῦ δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. Κοντάκ.

Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμασος, καὶ μαθητὴς ἀναδειχθεὶς ὁμοιότατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει πλεῖστον, σκέπει θλιβομένους, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας. διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ. σῶζε τοὺς πάντας, πρεσβείαις σου, Ἀπόστολε.

Προκείμενα ἦχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ὁ ἀπ. πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί· Λέγει ἡ γραφή. πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ. ζήτει τῇ γ. τῆς δ΄ ἑβδ. μετὰ τὴν ν΄. φ80 Ἀλλήλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας, καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγ. κατὰ Λουκ. Εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ζήτει Σαβ. τῆς κη΄. ἑβδ. Φυλ. 199 Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῇ ι΄. αὐτοῦ Μηνός.
Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.
Πᾶσαι ἀκολουθ. εἰς μάρτυρας, φυλ. ς΄.

Τῇ ια΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.
Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.
Γράψατε ὡς πρόχθες ἐν τῇ θ΄. πλὴν τῶν ἰδίων τετυπωμένων. Κοντάκ.

Φωτισθεὶς ἐν πνεύματι τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πλεονάσματα φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρύνεσιν, ἱερόμυστα Ἀποστόλε Φίλιππε. Ὁ ἀπ. Πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Φίλιππος κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας. ζήτει τῇ γ΄. τῆς γ΄ ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα φυλ. 21.

Τῇ ιβ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός·
Τῶν ἁγίων μαρτύρων Γρήγορίου, Ταραχίου, καὶ Ἀνδρονίκου·
Πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ζήτει εἰς πολλοὺς μάρτ. φύλ. ς΄. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄.

Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ γενναῖοι Χριστοῦ ὁπλῖται,

τα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ, καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ, καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν, καὶ εὕροιεν, καίγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμὲν, ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι. Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ, ἢ ἀργύρῳ, ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης, καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ Θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ, ᾧ ὥρισε, πίστιν παράσχων πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον. Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν. ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλλη. ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας. ζήτει τῇ ς' τῆς ς' ἑβδομ. μετὰ τὴν ν' ἐν τῷ μέσῳ. φύλ 93 Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ δ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν Τροπ. Θεοτοκίον, Κοντάκιον, προκ. Ἀλληλ. καὶ Κοινων. ζήτει εἰς Ἱεράρχων. φύλ. η'. ὁ ἀπὸς. δὲ, καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας:

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαμέλχθης. Πᾶσαν τὴν ἀκολουθ. ζήτει εἰς μάρτυρα γυναῖκα. φύλ. ια'. ὁ ἀπὸς. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας

Τῇ ς' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.
Τροπ. Θεοτοκί, Προκ. ἀπὸς. Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικ. ζήτει εἰς ἕνα ἀπόστολον. φύλ. γ'.

Κοντάκιον.

Ὁ Σοφίας, καὶ λόγου πεπληροφορημένος, ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθὴς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι. Σὺ μου ὑπάρχεις Θεὸς, καὶ Κύριος. Εὐαγγ. κατὰ Ἰωάννην. Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων. ζήτει κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ φύλλα 12

Τῇ ζ, τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μάρτ. Σεργίου, καὶ Βάκχου. Τροπ. Θεοτοκ. Προκ. Ἀλληλ. Κοινων. καὶ Εὐαγγ. ζήτει εἰς πολλοὺς μάρτ. ς'.

Κοντα-

γος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ὁ Ἀπόστ. Πράξεων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Φίλιππος εὑρέθη εἰς Ἄζωτον. ζήτει τῇ ς'. τῆς γ'. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα 23 Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθ. τῶν Ἁγιομαρτύρων φυλ. α'. Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς παρθένου.

Τροπ. Καὶ ζόπων μέτοχος. Τὰ δὲ ἄλλα τῆς ἑορτῆς, τοῦ ζ' Νεῖλου. ζήτει ὅπισθεν. ὁ Ἀπόστ. καὶ τὸ Εὐαγγέλ. Τῆς ἡμέρας.

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. τοῦ Ὁσίου πρὸ ἡμῶν Νείλου.

Τροπάριον. Μωϋσέως, Δαβὶδ τε. Καὶ τοῦ Ἱερομάρτ. ἦχ. δ'

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ πίστιν ἐν πᾶσιν, ἀγαθοῦ συνειδήσιος ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς Ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα. καὶ τοῦ πίστιν τηρήσας, ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις ὑμνοῦντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ τοῦ κόσμου τῷ κήρυκι μαθητευθείς, ἐχθρῶν κἀυτὸς σκεῦος πέμιον, Διονύσιε ὁσιοφάντορ, ὁ συγγραφεὺς τῶν ἄνω δυνάμεων. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἑορταζόντων ἐν πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Προκ. ἦχ. βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κεφ. ιζ'

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου τοῦ Παύλου τὸν Σίλαν, καὶ Τιμόθεον, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων, καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ. καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ, ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι, καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάν-

τα ὡς

Σῶσον ἡμᾶς, ὑὲ Θεοῦ ὁ ἐν τοῖς Ὁσίοις· Ἀλλήφ. γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα Τροπάριον ἦχος β΄.

Μωϋσέως, Δαβίδ τε, περ, τὸ πρᾶον, Φινεές, ☩ Ἠλιοῦ τὸν θεῖον ζῆλον, τοῦ Ἀβραὰμ δὲ τὴν πίστιν κτησάμενος, νῦν σὺν ἐκείνοις χορεύεις γηθόμενος, Νεῖλε Ὁσίων καύχημα. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύ΄. Καὶ μὴ τὸ Σοφία ὀρθή· πάλιν ὁ ἦχος. Μωϋσέως, Δαβίδ τε, ☩ Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις πιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Κοσμικῆς ἀπανέσης τῆς ῥᾳθυμίας, ☩ πρὸς ὕψος ἀνήχθης τῆς ἀπαθείας, τῷ ποθουμένῳ κατ' ἴχνος ἑπόμενος, τῶν ἀρετῶν ἔνθα φθάνεις τὸ ἔσχατον, Νεῖλε ὁσίων ἀγλάϊσμα· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Προκείμ. ἦχος βαρ.

Τίμιος ἐνώπιον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ⓐ ἀπὸς. δὲ καὶ τὸ Εὐαγγ. ζήτει εἰς ἕνα Ὅσιον φύλ. ι΄.

Ἀλληλ. ἦχος πλάγ. δ΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύ΄, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα, στίχ. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ. γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κζ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Καλλιστράτου, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐπιχάρεως.

Τροπ. τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁσίου Νείλου, καὶ τῶν ἁγίων· Οἱ μάρτυρές σου. Φύλ. ς΄ Τὰ δὲ λοιπὰ, κοντακ. προκ. Ἀλληλ. ☩ κοινωνικ. τοῦ ☉. Νείλου. ὁ ἀπὸς. καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κη΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος. Τροπάριον τοῦ Ὁσίου Νείλου. ☩ τοῦ Ὁσίου Χαρίτωνος. ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν σοῦ πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ ἄλλα πάντα τῆς ἑορτ. ὁ Ἀπὸς. καὶ τὸ εὐαγγέλ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κθ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ· Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ Ὁσίου Κυριακοῦ Τῆς ἐρήμου πολίτης. ζήτει καινὰ εἰς ἕνα Ὅσιον φύλ. θ΄. τὰ ἄλλα, ὡς χθές.

Τῇ λ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτ. Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμηνίας.

Πάντα ὡς χθές. Τροπ. τοῦ Ἱερομάρτ. Καὶ πρόσων μετοχή. ζήτει φύλ. ζ΄.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν α΄.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου. Τροπ. Ἀπόστολε ἅγιε. ζήτει εἰς ἕνα Ἀπὸς. φύλ. γ΄. Μωϋσέως Δαβίδ τε. καὶ Θεοτοκ. Καταφυγὴ, ☩ δυνάμις. Κοντάκιον.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀνυλλήπτωρ, ☩ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα εἰσακούων, δέξαι τὴν δέησιν, Ἀνανία, ἡμῶν· ☩ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι σοῦ ὑμνοῦντάς σε, Ⓐ μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

Προκείμενα. ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-

γος

παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης.

Τροπάρ. ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ὑπάκουον, ῥύσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε ταπεινοῖς, ὁ ὑπερέχοντα τῷ ἤθει καταδέξάμενος. ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ὑπήκοον νέφος ἐθνῶν διασπεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ τῆς Ὁσίας.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐζεπίσασα ταῖς ἐλεημοσύναις, πανόλβιε. ὅθεν εἰσελήλυθας σὺν αὐτῷ εἰς τὸν γάμον, τὸ στέφος τῆς ἀσκήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς ἐκτελοῦντας, ὁσία Εὐφροσύνη, τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφεγγοῦς φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις πιστοὶ ὑμνοῦντες, μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Τὰ μεγαλεῖά σου, παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ. Προκ. ἦχ. πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Καθολικῆς ἐπιστ. Ἰωάννου. κεφ. δ'.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει. Ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἀλλ. ἦχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Εὐαγ. κατὰ Ἰωάννην Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ζήτει ἐν τῷ Ματθ. τ. ζ'. ἑβδ. ἀπὸ τοῦ Πάσχα φύ. 59 Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν· καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλ.

Τῇ κς' αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΝΕΙΛΟΥ τοῦ Νέου.

Ἀντίφ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Ἀλληλ. ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στίχ. Γεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλ. κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. ζήτει εἰς ἕνα μάρτ. φύλ. ε΄. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κγ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Τροπ. ἦχος δ΄.

Ἡ Πρώλιν οὐ τέκτουσα εἶρα βράνθη. Ἰδοὺ γὰρ σωέλαβες ἠλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζοντος τὰ πέρατα. σκίρτησον Ἐλισάβετ τοῦ παιδὸς τῇ κυήσει· χόρευσον Ζαχαρία, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ· Προφήτης Ὕψίστου ὄντα ὁ μέλλων πίστεσθαι. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφιον, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τῶν ἡλίων τεκοῦσαν τῶν ἀοράτων τε, καὶ ὁρατῶν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ πανευκλεεῖ Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβάνοντες Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν ὁ ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνω ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος. Προκ. ἦχ. βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός, φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρός σέ. Ὁ ἀπ. πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί. Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία. ζήτει Κυρ. τῆς τυροφάγου φύλ. 242

Ἀλληλ. ἦχος α΄.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰηλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου. τέλ. τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνοῖς. ζήτει τῇ κδ΄. τοῦ Ἰουνίου ἀπὸ τοῦ μέσου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Τῇ κδ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης. Τροπ. Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, κράζει. Καὶ Θεοτόκ. ζήτει ἐν τῇ ἀκολουθ. εἰς γυναῖκα Μάρτυρα φύλ. ια΄ Κοντάκιον.

Ὁ Θέκλαν δείξας πρωτομάρτυρα ἐν γυναιξίν, ὡς Στέφανον ἐκλάμποντα ἐν ἀθλήσεσι, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου οἰκτείρησον ἡμᾶς. τὸν μὲν γὰρ θῆρες ἄγριοι οὐκ ἔπλησαν, οἱ δὲ λίθοι οὐκ ἔτρωσαν. αὐτὸς γὰρ προέχῃ ἰσχύι. ὁ Θέκλαν δοξάσας Χριστέ, σῶσον ἡμᾶς.

Προκειμ. ἦχος δ΄.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. στίχ. Ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. ὁ ἀπ. πρὸς Τιμόθ. Τέκνον Τιμόθεε. παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ. ζήτει Κυρ. τοῦ Τελώνου φύλ. 227. Ἀλλ. ἦχ. α΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. στίχ. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. ζήτει εἰς γυναῖκα μάρτυρα φύλ. ια΄. Κοινων. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ

Ἀλληλ. Μνήσθητι Κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τὸν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ. ζήτει τῇ β. τῆς κα. ἑβδομ. Φύλ. 162 Κοινωνικόν. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Τῇ ιζ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς ἁγίας μάρτ. Σοφίας, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων. Αἱ μάρτυρές σου φύλ. 313 Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τῆς ἑορτῆς. ὁ Ἀπόστ. δὲ καὶ τὸ Εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐμβρίου Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ ἱερομάρτ. Καὶ τρόπων μέτοχος πάντα ἄλλα πάντα, ὡς χθές.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Τροφίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τῶν ἁγίων. Οἱ μάρτυρές σου φύλ. 5. Τὰ ἄλλα τῆς ἑορτ. ὡς καὶ χθές. ὁ Ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Εὐσταθίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τροπ. Οἱ Μάρτυρές σου καὶ Σῶσον Κύριε. Κοντάκιον.

Τὰ πάθη Χριστοῦ παμμάκαρ, μιμησάμενος, καὶ τούτου πόθῳ θυμοῦ τὸ πολίτευμα, κοινωνὸς, Εὐσταθίε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ λαμβάνων ἀφθάρτων θείαν δύναμιν: Τὰ προκείμ. καὶ ἀλληλ. καὶ Κοινωνικόν, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἀπόστολον, Ἀδελφοί. Ἐνδυναμοῦσθε. ζήτει ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ εἰς πολλούς μάρτ. φύλ. 5.

Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος. προσέχετε. ζήτει ἐν τῇ ἀκολουθ. εἰς Ἱερομάρτυρα. φύλ ζ.

Τῇ κα' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. πάντα τῆς ἑορτῆς. ὁ ἀπόστ. ἡ καὶ τὸ εὐαγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτ. Φωκᾶ.

Τροπ. ἦχος δ'.

Καὶ ζόπων μέτοχος, καὶ θρόνῳ διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τῷ πρᾶξιν εὑρεῖν θεοπνεύστῳ, εἰς θεωρίας ἐπέβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει συνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Φωκᾶ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀῤῥήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ᾅδου σωτείρει ψῇ. Κοντάκιον.

Ἱερέων πέφυκας λαμπρὸς φωσφόρος, καὶ πρῶν καύχημα σεμνολογήμασι τερπνῷ, ἱερομάρτυς ἀοίδιμε. σὺ γὰρ φυλάττεις ἐκ βλάβης τοὺς δούλους σου. Προκ. ἦχ. βαρύς. Εὐφράνθησεται δίκαιος ἐν τῷ Κῷ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. Ὁ Ἀπόστ. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ζήτει Κυριακ. φύλ. 119

θέντος αὐτῷ· Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Κοινων. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Τροπ. καὶ Κοντάκ. τῆς ἡμέρας. Φύλ. κε'.

Προκ. Ὃ ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ ἀπ. Πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί· Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν. Ζήτει Ζαβ. δ' ιϛ'. ἑβδ. Φύλ. 123 Ἀλληλ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος, εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με. Ζήτει τῇ ς'. τῆς δ'. ἑβδομ. ἀπὸ τοῦ πάσχα, φύλ. 32 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος, φύλ. κ'. ὁ ἀπ. πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοί· Εἰδότες, ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου. Ζήτει Κυριακῇ κα'. 166. Εὐαγγ. κατὰ Μάρκον:

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅς μου θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν. Ζήτει Κυρ. γ'. τῆς νης'. Φύλ. 251 Ἰστέον, ὅτι μετὰ ταῦτα τὴν Κυριακὴν ἐρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγ. ὡς εἴρηται εἰς φύλ. 148

Τῇ ιε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μάρτ. Νικήτα.

Τροπ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦ μάρτ. Ὁ μάρτυς σου Κύριε. Φύλ. ε'. τὰ ἄλλα πάντα τῆς ἑορτῆς. Ζήτει Φύλ. 315 ὁ ἀπ. δὲ καὶ τὸ εὐαγγ. τῆς ἡμέρας.

Τῇ ις'. τοῦ αὐτοῦ Μηνός,

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας.

Τροπ. τῆς ἑορτ. Σῶσον κε'. καὶ τῆς ἁγίας.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοὶ, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σοὶ συνοικοῦσα. Ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ ἐμποροῦντες, Θεοτόκε, δωρεὰν, αἰτούμεθά σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι, πανεύφημε. Ὅθεν σὲ τὴν κοίμησιν τὴν ἁγίαν ἑορτάζομεν, πίστει παρισάμενοι τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ. ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀπολήψωμεν. Προκ. τῆς ἑορτ. ἦχ. βαρ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοὶ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Ὁ ἀπ. πρὸς Κορινθίους: Ἀδελφοί: Σωεργοῦντες παρακαλοῦμεν. Ζήτει Κυρ. ις'. Φύ 144

Πῦ σοφός; πῦ γραμματεύς; πῦ συζητητὴς τῦ αἰῶνος τύτυ; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τ̃ κόσμου τύτυ; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τῦ Θεῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τ̃ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε, καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεῦ δύναμιν, καὶ Θεῦ σοφίαν. Ἀλληλ. ἦχος α.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην κεφ. ιθ'.

ΕΚΕΙΝΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. καὶ ἀπαγόντες πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Πάλιν ὁ Πιλᾶτος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Τότε οὖν ὁ Πιλᾶτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθά. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παραλαβόντες δὲ τὸν Ἰησοῦν, ἤγαγον εἰς τὸ πραιτώριον. Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν ἑαυτῷ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν· καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν, καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον. Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί· Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν, ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα τετέλεσται, ἵνα κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρω-

θέντος

Τῇ ιδ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἀνίφωνα γ'. τὸ α'. ἦχ. β'.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ταῖς πρεσβείαις. Δόξα πρὶ. Ταῖς πρεσ. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, ἀλληλ. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς. Μνήσθητι Κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Σῶσον ἡμᾶς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρ. Δόξα πρὶ. καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀνίφωνον γ'. ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Τροπάριον ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Σῶσον Κύριε. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν, καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σῶσον Κύριε. Εἰς δὲ Σοφία ὀρθή·

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν. Εἶτα.

Σῶζον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα. Κοντάκιον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστούς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὸ σὸν συμμαχίαν ἔχουσι τὸ τρόπαιον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἀνὶ τῆς εἰσαγούσης λέγει τὸ,

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Πρόκ. ἦχος βαρύς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α'.

Ἀδελφοί· Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ. Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω·

Πῶς σο-

Τῇ ια. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῆς Ὁσίας Θεοδώρας.

Τροπ. τ̃ ἑορτῆς. Ἡ χορηγήσις σου. ☩ τ̃ Ζ̃.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς ἐυρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας, πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας σοὶ αὐτῷ εἰς Ⓦ γάμον, τὸ στέφος τῆς ἀσκήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς ἐκτελοῦντας, ὁσία Θεοδώρα, τὴν μνήμην σου. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, τ̃ ἑορτῆς, ὡς χθές. ὁ Ἀπός. καὶ τὸ Εὐαγγέλ. Τῆς ἡμέρας.

Τῇ ιβ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐξιβίου.

Τροπ. τῆς ἑορτῆς, ☩ τ̃ ἁγίου Ἱερομάρτ.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ ζήλου διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὸν περαξιν εὗρες, ἀποπνεύσε, εἰς θεωρείας ἐμβάσιν· διὰ τοῦτο Ⓦ λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Αὐξάνομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα, ὡς πρόχθες.

Τῇ ιγ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. Πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Θεοτόκου ζήτει φύλ. ιδ.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς ὑψώσεως.

Τροπ. ☩ Κοντάκ. τῆς ἡμέρας, ἦχου. Ἀπόστολοι, μάρτυρες. ζήτει φύλ. κε.

Προκ. ἦχ. δ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. στίχ. Ⓦ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε Ⓦ Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. ὁ Ἀπός. πρὸς Κορινθ. Ἀδελφοί. Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις. ζήτει ἐν τῷ Ζαβ. τ̃ ιγ. ἑβδ. 128

Ἀλληλ. ἦχ. δ.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Εὐαγ. κατὰ Ματθ. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν τ̃ πρᾶ. ζήτει ἐν τῷ Ζαββάτῳ τῆς ζ̃ ἑβδομ. μετὰ τὴν ν̃. φύλ. 99

Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κῷ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλλ.

Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως.

Τροπ. καὶ Κοντάκ. Τοῦ ἤχου. Φύλ. κ.

Προκ. ἦχ. γ. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Ⓦ. Αἰνεῖτε Ⓦ Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. Ὁ Ἀπός. Πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοί· Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν. ζήτει Κυρ. κϐ. φύ. 171

Ἀλληλ. ἦχ. πλ. α.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐκ τοῦ κ̃ Ἰωάννου. κεφ. γ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς Ⓦ οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ̃, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ Ⓦ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ̃· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς Ⓦ κόσμον, ὥστε τ̃ υἱὸν αὐτοῦ Ⓦ μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τ̃ υἱὸν αὐτοῦ εἰς τ̃ κόσμον, ἵνα κρίνῃ τ̃ κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τ̃ Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κοντάκιον.

Ἐυφραίνεται νεῦ ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ ζέφει τῷ παναχράντῳ, συγκαλέσασα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον ἐκ τοῦ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὸ μόνιμον μέγα, καὶ ἀπέραντον.

Προκ. ἦχος πλ. β.

Εὐφράνθητε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός, φωνῆς μου, ἐν τῷ δεήσθαί με πρός σέ. Γρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ.

Ἀδελφοί· Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἄρα ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε. Ἀλληλ. ἦχος α΄.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπεράσπισις αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. στίχ. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅμοιός ἐστιν ἄνθρωπος βασιλεῖ συναραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ζήτει τῷ Σαββάτῳ τοῦ κγ΄. Ἑβδομ. Φύλ. 175 Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Τῇ ι΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Τροπ. Ἡ γενεσίου σου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτ.

Αἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχουσαι γὰρ τὸ ἰσχύειν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔφθασαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίερα ἔφθασαν· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα ὀνειδισμὸν ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ, καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἠλευθερώθησαν, ἁγνῶς τε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γενέσει σου. αὐτῷ ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πλασμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· ἡ στεῖρα τίκτει τὸν Θεοτόκον καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Προκ. ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὁ ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἀλληλ. ἦχος πλ. δ΄.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Κοινωνικ. Τὸ στόμιον σου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς, Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον. Περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες. εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλ. ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου. στιχ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. α΄.

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὸ ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ· καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τῇ η΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

ΜΑΡΙΑΣ.

Ἀντίφωνα γ΄.

Εἰς τὸ α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ. Εἰς τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ. Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ. Τροπ. ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε Παρθένε. Ζητεῖ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Θεοτόκου φύλ. ιδ΄. ὁμοίως καὶ πᾶσαν τὴν λοιπὴν ἀκολουθίαν. Ἰστέον, ὅτι ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ταῖς ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐὰν τύχῃ ἡ ὡρῶσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνομεν τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ πάντα ποιοῦμεν, ὡς ὧδε τετύπωται. ὅπερ ὁμοίως τηρητέον ἐν ταῖς τῶν ἁγίων ἑορταῖς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ταῖς ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν.

Ἔτι ἰστέον, ὅτι ἑορτάζομεν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἡμέρας ε΄.

Τῇ θ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης. Τροπ. τῆς ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς σου, Θεοτόκε Παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοι-

Προκείμενα ἦχος πλ. β΄.

Εὐφράνθησε) δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ. ὁ Ἀπ. πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί. Χριστὸς προσελθόμενος ἀρχιερεὺς. ζήτει Κυριακῇ ε. τῶν νηστῶν φύλ. 253. Ἀλλη. ἦχ. δ΄.

Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι. ζήτει Κοινὰ εἰς ἕνα Προφήτων φύλ. γ΄. Κοινωνικ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται).

Τῇ ς΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Τροπάριον ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχήσῃς ἡμᾶς σκέπῃ τῇ περύσῃ τῆς αὐλῆς σου δόξης, φρουροῦντας ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς, καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων. Θεοτοκ.

Ὅταν σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προέστασο προσβοῶσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σὺ γὰρ τοὺς σοὺς δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν. Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγὲ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρόσβαλε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὰ ὑπόλοιπα πάντα, ζήτει Κοινὰ εἰς τοὺς Ἀσωμάτους φύλ. α΄.

Τῇ ζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου. καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Τροπάριον ἦχος α.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, παρθενικῶν δὲ ὠδίνων ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν. ὡραῖος φανεῖσα γῇ βλαστός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὸν ζωὸν. διὰ τοῦτο αἱ δωδεκάμηνοι τῶν ὀδυνῶν σωσμοί σοι, Θεοτόκε. δόξα τῇ προόδῳ σου ἁγνή, δόξα τῇ κυήσει σου, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, μήτηρ ἀνύμφευτε. καὶ τοῦ ἁγίου Ὁ μάρτυς σου Κύριε Σώζων ἐν τῇ ἀθλήσει. ζήτει ὅπαθεν τῇ β΄. Κοντάκ.

Τὴν σεπτὴν γέννησιν σου ἡ οἰκουμένη τῷ αὐλῷ σπηλαίῳ πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε Παρθένε, ξενιτευόντων τὸ καύχημα.

Προκείμ. ἦχ. πλάγ. β΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. στίχ. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. θ΄.

Ἀδελφοί. Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται, ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὸν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ, ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα,

Τῇ β. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος. Τροπ. τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως. Καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Μάμας ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοῦ τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε δὲ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ. Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως. ὡς ἄνωθεν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τῇ ῥάβδῳ ἅγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμαινον, ὑπ' νομὰς ζωηφόρους. Θήρας δὲ τοῦ ἀοράτους, καὶ ἀνημέρους σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτιν, Μάμαν, θερμὸν σε κέκτηνται.

Προκ. ἀλλήλ. καὶ κοινωνικ. τῆς ἑορτῆς, ὡς χθές. ὁ Ἀπόστ. καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ γ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου.

Τροπάρ. ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνῳ διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὸν πρᾶξιν εὗρες, θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκ. Σὲ τὸν τοῦ ἀχωρήτου Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, τὸν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν Θεοτόκε ἀγαλλόμενοι ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ἐν Ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίῳ τὸν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, θεόμαχος γενόμενος τῆς σῆς ποίμνης θεόφρον. Διό σε καὶ γεραίρομεν, μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πρὸ ἡμῶν Ἄνθιμε. Τὰ δὲ ἄλλα πάντα ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρα φύλ. ζ'.

Τῇ δ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα. Πάντα ὡς χθές. Κοντάκ. δὲ τοῦτο.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν σῇ καρδίᾳ θεμενοῖς, ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δηλήσασθαι τὸν τύραννον, Χριστὸν θεσπίσαντα. διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

Τῇ ε. τοῦ αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου πρὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Τροπάρ. ἦχ. δ'.

Ἱερωσύνης σολισμὸν θεοβαλλόμενος σοφὲ, καὶ νόμον τοῦ Θεοῦ ὁλοκαυτώματα δεκτὰ ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας, Ζαχαρία. καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τοῦ χάους φέροντα ἐδείχθης πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Χριστὸν ἱκέτευε, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβεσι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτόκ.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, δυνάμενόν σε ἀξίως μὴ ὑπορθῶντες, Θεοτόκε, δωρεάν, αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ὁ Προφήτης σήμερον, καὶ Ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας πρόθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γονεὺς, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης, πίστει ἐκλεφών· πόμα γὰρ δικαιοσύνης πᾶσι κεράσας, διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τοῦ χάους.

Προ-

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩι ΑΓΙΩι, ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ
Ἐνιαυτοῦ τῶν Ἁγίων μνήμας, καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν καθημερινῶν
αὐτῶν ἀκολουθίας, καὶ τὴν τάξιν τοῦ ἡμετέρου
Τυπικοῦ τῆς Κρυπτοφέρρης.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν α'.

Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοῦ νέου Ἔτους.
Καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.
Εἰς τὴν λειτουργ. Ἀνέφωνα ξία, ἤγουν
Τὸ πρῶτον. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Τὸ δεύτερον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον.
Εἰς τὸ τρίτον. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.
Τροπάριον. ἦχος α'.

Ὁ Πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιρὸς, καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὰς πόλεις σου εἰρηνεύοντας, διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.
Καὶ μετὰ τὸ, Σοφία ὀρθή. πάλιν λέγει τὸ ζητ. Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως
Καὶ ἄλλο τοῦ Ὁσίου.

Ὑπομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τὸν προπάτορας ὅσιε, ᾧ Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, ᾧ Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τῷ τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν πτῆ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀπορρήτως πηγὴν ζωῆς, ᾧ Κύριον. κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σῴζου τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἅρμα πυρὸς ᾧ σύλον ἐργασάμενος, διὰ αὐτῆς συνόμιλος τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, ὅσιε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρέσβευε μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμενα. ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις· ὁ λαός. πρὸς Κολασσαεῖς. Ἀδελφοί· Ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ. ζήτει Κυριακῇ λ. φύλ. 209.

Ἀλληλ. ἦχος δ'.

Εὐλόγησον ᾧ στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ. ζήτει τῇ ε' τοῦ ιη' ἑβδόμαδι μετὰ τὴν ν'. 151
Κοινωνικόν. Εὐλόγησον ᾧ στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.
Μετὰ τὸ, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς ἀδελφοὶ, πάλιν τὰ αὐτὰ ζητήρια Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως. Ὑπομονῆς σύλος γέγονας. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Καὶ εἰς τὸ τέλος τ̃ ψαλμῶν ὁ Ἰ̃ς. λέγ. Δόξα σοι, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χορός. Δόξα πρὶ, κὴ ἰῶ, & ἁγίῳ πνι̃, νδν, & ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμλώ. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον.

Ο Ἱερεὺς τελειοῖ τ̃ ἀκολουθίαν τ̃ προηγιασμένων, λέγων τ̃ Ἀπόλυσιν ταύτην.

ΧΡιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀῦ̃ Μρ̃ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, & ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τ̃ ἁγίου, κὴ δικαίου Λαζάρου, & πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, & διαφυλάξῃ πάντας ὑμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, & φιλάνθρωπος. Ο χορός. Ἀμλώ. Τῷ δὲ Σαββάτῳ τ̃ δικαίου Λαζάρου, ἥγουν τῇ παρασκευῇ εἰς τὰ προηγιασμένα, Ἀπόλυσις.

ΟΑνάστας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀῦ̃ Μρ̃ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, & ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ τ̃ ἁγίου, κὴ δικαίου Λαζάρου, & πάντων τῶν ἁγίων. Τῇ ἁγίᾳ & μεγάλῃ β'. & γ'. Εἰς τὰ προηγιασμένα, Ἀπόλυσις.

ΕΡχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τ̃ παναχράντου ἀῦ̃ Μρ̃ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, & ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, & πάντων τῶν ἁγίων. Τῇ ἁγίᾳ κὴ μεγάλῃ δ'. εἰς τὰ προηγιασμένα, Ἀπόλυσις.

ΟΕμπυσμὸς, & μάστιγας, κὴ κολαφισμὸς, & σταυρὸν, κὴ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τ̃ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἀῦ̃ Μρ̃ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου & ἀειπαρθένου Μαρίας, τ̃ ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, κὴ πάντων τῶν ἁγίων, σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ὑμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, & φιλάνθρωπος. Ο χορός. Ἀμλώ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐν τῷ μέλαξυ μερίζει, ὡς ἔθος, τὸν θεῖον ἄρτον. Εἶτα κατέχων αὐτὸν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ τῇ δεξιᾷ πλήττων ἑαυτὸν τὸ στῆθος, λέγει ἐκφώνως. Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ἡ ψυχή μου.

Μετὰ δὲ τὴν μέλαλῆψιν ἀναγγίζει ὡς ἔθος, ᾧ δίσκον. Εἶτα ἀπονιψάμενος τὰς δακτύλους, καὶ τὰ ἄλλα ποιήσας ὡς ἔθος, εὔχεται ὡς ἀκολουθεῖ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κῦριε Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς, καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Εἶτα λέγει.

Ὀρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐπόμενον πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ. Ἀμήν.

Στρέφει ἑαυτὸν ὁ Ἱ. πρὸς τὸν λαὸν, καὶ λέγει.

Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορός.

Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ Ἱερεύς.

Κλίνωμεν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, καὶ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς παυσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν, καὶ σωμάτων, πρὸς ἁγιασμὸν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως. ὁ διὰ τεσσαρακονθημέρων πλάκας χρίσας, τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκαταγνώστως φθάσαι προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου τοῦ Πρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἐκ τρίτου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως λέγει.

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λέγουσι τοὺς ψαλμοὺς, ἤτοι τὸν λγ.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ τὸν ρμδ.

Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.

Ὅταν ὁ Ἱερεὺς, ἐν ὅσῳ ὁ χορὸς λέγει τοὺς ψαλμοὺς, λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς παυσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου μυστηρίων, σύναψον ἡμᾶς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου νῦν, καὶ ἀεὶ.

Καὶ

Τ ἡν ἑνότητα τ πίστεως, & τὴν κοινωνίαν τ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, & ἀλλήλους, & πᾶσαν τ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθώμεθα. Σ οἱ Κύριε. Ε κφωνῶς.

Κ Λὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε Τ ἐπουράνιον Θεὸν πατέρα, κ λέγειν.

Π Ατερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, κ ἐπὶ τ γ. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν· Ὡς κ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ο χορός.

Α λλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ πονηροῦ. Ο Ἱ Χ.

Ο τι σόν ἐστιν ἡ βασιλεία, κ ἡ δύναμις, & ἡ δόξα τοῦ πρ, & τοῦ υ, κ τοῦ ἁγίου πν, νῦν, κ ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τ αἰώνων. Α μήν.

Ε ἰρήνη πᾶσι. Κ αὶ τῷ πνι σου.

Τ ὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Σ οὶ Κύριε.

Ο Ἱ Χ κλινόμενος ἐπεύχε μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς, κ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, & τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε ἐυσπλάγχνως ὄμμασι Τ ἐπὶ πάντα τ λαόν σου, κ φύλαξον αὐτὸν, & ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μεταλαχεῖν τ ζωποιῶν σου τούτων μυστηρίων. Οἱ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Εἶτα ἐκφώνως.

Χ άριτι, & οἰκτιρμοῖς, κ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ ἁγίου εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, κ ἀγαθῷ, & ζωοποιῷ σου Πνι, νῦν, κ ἀεὶ, κ εἰς τοὺς αἰῶνας τ αἰώνων. Α μήν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος ἔυχεται μυστικῶς.

Π Ρόχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, κ ἀπὸ θρόνου δόξης τ βασιλείας σου, κ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συνκαθήμενος, & ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· & καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου, κ τοῦ τιμίου αἵματος, & δι ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ ταῦτα τ δίκαιον Ἰάκωβ ἀποκαλύψας ὁ Ἰσαὰκ τ θεῖον ἄρι, & προσκυνήσας, ἐπαίρει τῇ δεξιᾷ, ἵνα κ ὑπὸ τ λαοῦ προσκυνηθῇ, ὑποζυθέμενος τῷ θείῳ ἄρτῳ τ δίσκον, & λέγει ἐκφώνως.

Π ρόχωμεν, τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις. Ο χορός.

Δ Εξαι φωνὰς οὐρανίας, πεισάγιε, σωτὴρ ἡμῶν.

Υ πὸ ἡμῶν τ ἐπὶ γῆς ἑστώτων, κ ὑμνούντων σε.

Τ ῷ ἀκοιμήτῳ ὄμματι, ἐπίβλεψον φιλάνθρωπε,

Ε ἰς τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, κ δὸς ἡμῖν κατάνυξιν.

Δ έξαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, & ἄνες ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μ ὴ ματαιώσωσιν ἡμῶν αἱ ἁμαρτίαι τὴν δέησιν.

Τ ῇ ὀδυρμῷ τῆς κρίσεως ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς δούλους σου.

Κ αὶ τῶν ἁγίων τ χορῶν τοὺς δούλους σου ἀξίωσον.

Δ όξα πρὶ, κ τῷ υἱῷ, κ τῷ ἁγίῳ πνεύματι,

Κ αὶ νῦν, κ ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α μήν.

Εἶτα ἐκ τρίτου.

Γ εύσασθε, κ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ αὐτόν. Α λλη. ἀλλη. ἀλλη.

Ἡ εὐχὴ δὲ τ̃ χερουβικ̃ οὐ λέγε-
ται· ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον,

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτ̃ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικ̃ς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τ̃ παναγίου Πν̃ς, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργ̃ς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ, μυστικῶς.

Ὁ Τῶν ἀῤῥήτων, καὶ ἀθεάτων μυστηρίων Θεὸς, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τ̃ σοφίας, καὶ τ̃ γνώσεως ἀπόκρυφοι, ὁ τ̃ διακονίαν τ̃ λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ δέομαι ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε, καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τ̃ τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς δέσποτα Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε, καὶ θαυμάσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, καὶ εἰς τῷ ἁγίῳ τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ χερουβικῷ σου παρεστηκότας θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν διὰ τ̃ προκειμένων φρικτῶν ἐπανεπαύετο μυστηρίων· καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστὸν σου λαὸν ἐλευθέρωσον ἀκαθαρσίας, ἁγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ τ̃ θείων τούτων με-
ταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων, καὶ ἑνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τ̃ρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικήσαντος ἐν ἡμῖν, καὶ ἐμπεριπατήσαντος τ̃ λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τ̃ παναγίου, καὶ προσκυνητ̃ σου πν̃ς, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικ̃ς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τ̃ ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου τοῖς ἀπ' αἰῶνος σοὶ εὐαρεστήσασιν.

Ἀνυπλαβ̃, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τ̃ ψυχῶν, καὶ τ̃ σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τ̃ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τ̃ ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα,

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τ̃ ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τ̃ ἐπὶ τοῦ φοβερ̃ βήματος, παρὰ τ̃ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Βάπτισμα εὐτρεπιζομένων, μυστικῶς.

Ἐπίφωνον Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ τοὺς προς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ποθοῦντας τὴν τῆς ἀφθαρσίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· κατάπεμψον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐλοὺς ἐν τῇ πίστει, στήριζον ἐν ἐλπίδι, τελείωσον ἐν ἀγάπῃ, μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σε ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε, οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, μὴπω τῶν κατηχουμένων· ὅσοι πιστοὶ, ἐπὶ καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῶν Γιστῶν, μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἀνέλιπτος, ὁ τῷ ζωοποιῷ σου Χριστοῦ σε θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀμέτοχος ἔστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. ἁγνίσον δὲ ἡμῶν, καὶ τὰ χείλη τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ καταφαλιζόμενος χάριτι. Εἶτα λέγει. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Εἶτα μυστικῶς.

Δέσποτα ἅγιε, ὁ ὑπεραγαθὲ, δυσωπούμέν σε τὸν ἐλέει πλούσιον, ἵλεως γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποίησον τοῦ ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν αἷμα, καὶ πάντα παρεῖσαν ὧδε εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προλίθεσθαι μέλλει τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς ἀοράτως δορυφορούμενα· ὧν τὴν μετάληψιν, ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τοῦ τῆς διανοίας ὄμματα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Σοφία. Εἶτα ἐκφώνως λέγει.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς. ὁ χορός. Ἀμήν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξάγει ἐκ τοῦ ἁγιασμοῦ τὰ προκαθιερωμένα δῶρα, καὶ ἀποθησιν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ δίσκον ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ θυμιᾷ αὐτὰ καὶ τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ τὸ ἔθος, καὶ ἐν ὅσῳ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ἱερέως γίνονται, ὁ χορὸς ψάλλει γ'. εἰς ἦχον πλ. γ. β. πο.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστει, καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλληλ.

Ἡ εὐχὴ

κπτόεφον τ ἁγίας μονῆς ταύτης, & πάντων τ προαναπαυσαμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ παντοχῆ ὀρθοδόξων.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, & σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πρὶ, καὶ τῷ ὑῷ, & τῷ ἁγίῳ πνὶ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὔχεται ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων. Καὶ μέχει μὲν τῆς ξίτης τῆς δ΄. Ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν ἀναγινώσκει μέχει τ πρώτου Ὅσοι κατηχούμενοι. εἶτα τ εὐχὴν, Ὁ Θεὸς ὁ μέγας. ὡς κάτωθεν. τῇ δ΄ τετάρτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος, & ἑξῆς ποιεῖσθαι καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς κάτωθεν.

ΕΥξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Ἀπόκρ. Κύριε ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν, ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς ⓦ λόγον τῆς ἀληθείας. Κύριε ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τ δικαιοσύνης. Κύριε ἐλέησον.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Κύριε ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, φύλαξον, διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ, Κύριε.

Εὐχὴ Μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσης, & δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, & εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, & λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, & τ μισοδοξίας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τ ζωὴν τ αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, & συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' οἷς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται. Εἶτα λέγει. Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάνσεμνον, & μεγαλοπρεπές ὄνομά σου τοῦ Πρὸς, καὶ τ υἱοῦ, & τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, & ἀεί, & εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, μὴ τις τῶν κατηχουμένων· ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀπὸ δὲ τῆς δ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος μετὰ τὸ, Ἵνα καὶ αὐτοὶ, λέγει. Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε· εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, & τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυ δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς, καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως, καὶ ἀληθείας, τοῦ Κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τ παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τ πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Συναριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, & ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ, Κύριε.

τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων.
Καὶ ἀνυψοῖ μικρὸν τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου, λέγων, Σοφία ὀρθί. Ὁ κληρικὸς λέγει τὸ, Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἰησοῦς προσκυνήσας, ἀνέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, εἶτα ἀποδίδωσι τὸ θυμιατήριον εἰς χεῖρας ἑνὸς τῶν διακονούντων κληρικῶν. καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὰ προκείμενα τῆς τυχούσης προφητείας. μετὰ δὲ τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα ὁ Ἰησοῦς κρατῶν τὸ μανδήλιον μετὰ τελῶν κηρίων ἀνημμένων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει. Σοφία ὀρθί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν παροιμίαν. εἰς ἣν τὸ τέλος ταύτης, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ χορῷ ψάλλειν ὅπως. ὁ Ἰησοῦς.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή. ὁ χορὸς ἀναλαμβάνει τὸ αὐτό. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς ἄνω. ὁ Ἰησοῦς
Κύριε ἐκέκραξα πρός σε, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Κατευθυνθήτω. ὁ Ἰησοῦς.
Θὲς Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Κατευθυνθήτω. ὁ Ἰησοῦς.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Κατευθυνθήτω. Ὁ Ἰησοῦς ἀναλαμβάνει τὸ αὐτό.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ὁ χορός.
Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.
Ὁ Ἰησοῦς. Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.
Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον, ὅταν ἀναγνωστέον, καθὼς εἴρηται εἰς

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ Ἰησοῦς λέγει.
Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ θεοφυλάκτου βασιλέως ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου (Ϟ) Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πλέον σωτηρίαν, καταδουλῶσαι αὐτοῦ ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Κύριε ἐλέησον.
Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας, μυστικῶς.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα (Ϟ) λαόν σου τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. Εἶτα λέγει
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Πάπα N. Κύριε ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ αἰδεσιμωτάτου παιδὸς ἡμῶν. N. Κύριε ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ. Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν κοπιώντων, ψαλλόντων, τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος. Κύριε ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερομονάχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων, καὶ μακαρίων

τιὼ προσευχιὼ ἡμῶν, ⁊ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σε, τε πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε, εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ, ⁊ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος, ⁊ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, ⁊ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύει, εἰς τὸ βοηθεῖν, ⁊ παρακαλεῖν, ⁊ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τῷ πρὶ, ⁊ τῷ ὑῷ, ⁊ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, ⁊ ἀεί. Καὶ σταυροῖ ὁ Ἱερεύς, ἐκφωνεῖ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Τῇ δὲ χειρὶ ψάλλοντος τοὺς ψαλμούς, ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ταύτας τὰς εὐχὰς, ὡς ἀπολυθεῖ.

Ἔτι, ⁊ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ⁊ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, ⁊ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ⁊ ἡ δύναμις, ⁊ ἡ δόξα τοῦ πρὸς, ⁊ τοῦ υἱοῦ, ⁊ τοῦ ἁγίου πνος, νῦν, ⁊ ἀεί, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ μυστικῶς.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τιὼ ἐπιείκειάν σε, ἰάζαι, ⁊ θεράπευσαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σε. φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, ⁊ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν, ⁊ ἀναμάρτητον, ⁊ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ⁊ πάντων τῶν ἁγίων σε.

Ἔτι, ⁊ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου. ὡς ἄνω.

Ὅτι ἀγαθὸς, ⁊ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· ⁊ σοὶ τιὼ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πρὶ, ⁊ τῷ ὑῷ, ⁊ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Εὐχὴ, μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ⁊ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον, ⁊ προσκυνητόν ὄνομά σου, ⁊ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ⁊ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, ⁊ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, ⁊ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν, ⁊ σώζειν· ⁊ σοὶ τιὼ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πρὶ, ⁊ τῷ ὑῷ, ⁊ τῷ ἁγίῳ πνὶ, νῦν.

Μετὰ δὲ τὰ ςιχηρὰ, ⁊ ἰδιόμ. ⁊ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθες, ὁ Ἱερεὺς, καταβαίνων εἰς τὸν καλωτέρω βαθμὸν τοῦ ἁγίου βήματος, λαμβάνει τὸ θυμιατήριον, ⁊ κλίνας τιὼ κεφαλιὼ, λέγει μυστικῶς τιὼ Εὐχιὼ ταύτιν.

Ἑσπέρας, ⁊ πρωΐ, ⁊ μεσημβρίας αἰνοῦμέν, εὐλογοῦμέν εὐχαριςοῦμεν, ⁊ δεόμεθά σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ⁊ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν διωκόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, ⁊ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ⁊ προσκύνησις τῷ πρὶ, ⁊ τῷ ὑῷ, ⁊

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Μετὰ τὴν ἐννάτην ὥραν προσελθὼν ὁ Ἱερεὺς τῷ θυσιαστηρίῳ, ἰανθίνην στολὴν, ἢ μελαίνην ἐνδεδυμένος, βάλλει, διακονοῦντος τοῦ ὑπηρέτου, οἶνον, καὶ ὕδατος ὀλίγον εἰς τὸ ποτήριον, μηδὲν ἅπαξ λέγων. Εἶτα ἐκφωνήσαντος τοῦ διακονοῦντος κληρικῶς τὸ, Εὐλόγησον δέσποτα. ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς ἑπτάκοον πάντων.

Ὑλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνὸς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς.

Ὅπου σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνὸς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Δεῦτε προσκυνήσωμεν. ὡς ἔθος. καὶ μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ργ'. ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν συναπτὴν μεγάλην.

ΕΝ εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ Πάπα ἡμῶν Ν. τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμοῦντος, καὶ ὑποτάσσοντος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πᾶν ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην ὁμοίως ἐκφώνως.

ΚΥριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι

τὴν

νωνίαν τῦ ἁγίυ σώματος ϗ αἵματος τ̃ Χριστ̃υ, εἰς πίστιν ἀκατάισχυντον εἰς ἀγάπλω ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονλὼ σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς, ϗ σώματος, εἰς ἀποζοπὴν παντὸς ἐναντίυ, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν συ, εἰς ἀπολογίαν ἐυπροσδεκτον, τλὼ ἐπὶ τ̃ φοβερο῀ βήματος το῀ Χριστο῀ συ. Ἀποσμήξας τὸ δακτύλυς λαμβάνει τὸ ἀπόνιμμα, ϗ λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, ϗ ἀεὶ, ☩ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Ὑπηρέτης. Πληροθήτω τὸ ϛόμ. Ὁ δὲ Ἱρεὺς ἀποσμήξας ἑαυτ̃ τὸ ϛόμα, ☩ τὸ ποτήριον καλῶς προσαγαγίσας, συϛέλλει τὰ ἱερὰ, λέγων. Ὁ ῥθοὶ, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, ☩ ζωοποιῶν μυϛηρίων, ἀξίως εὐχαριϛήσωμλν τ̃ Κυρίῳ. Ἀπόκ. Κε ἐλέησον. Ἀνυλαβ῀, σῶσον, ἐλέησον, ☩ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τ῀ σ῀ χάριτ. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ϗ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἀλλὺς, ϗ ἄλλήλυς, ☩ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστ῀ τ῀ Θε῀ προθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τ῀ πατρὶ, ϗ τ῀ υἱ῀, ϗ τ῀ ἁγίῳ πνι̃, νῦν, ϗ ἀεὶ. Ἀμήν. Εἰρήνη πασι. Καὶ τῷ πνι̃ συ. Τὰ κεφάλα ἐπιγραφεὶς πρὸς τ῀ λαὸν, λέγει. ἐκφώνως. Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν. Ὁ χορός. Ἔλεος εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. Τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας, λέγει ἐκφώνως τ῀ ἐυχλὼ ταύτλν.

Ὁ Εὐλογῶν τὺς εὐλογουν῀τάς σε Κύριε, ☩ ἁγιάζων τὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τ῀ λαόν συ, ϗ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ. τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας συ φύλαξον, ἁγίασον τὺς ἀγαπῶντας τλὼ εὐπρέπειαν τ῀ οἴκυ συ. σὺ αὐτὺς ἀνταδόξασον τῇ θείκῇ συ δυνάμει, ϗ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρλώλω τῷ κόσμῳ συ δόρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις συ, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ ϛρατῷ, ☩ παντὶ τῷ λαῷ συ. Ὅπ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, ϗ πᾶν δόρημα τέλειον ἄνωθέν ἐϛι, καταβαῖνον ἐκ σ῀ τ῀ πατρὸς τ῀ φώτων. ϗ σοὶ τὴν δόξαν, ☩ εὐχαριϛίαν, ☩ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τ῀ πρὶ, ϗ τ῀ υἱ῀, ϗ τ῀ ἁγίῳ πνι̃, νῦν, ϗ ἀεὶ. Ὁ χορός λέγει τρὶς τὸ.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίυ εὐλογημένον ἀπὸ τ῀ νῦν, ϗ ἕως τ῀ αἰῶνος. Δόξα. ϗ νδν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογία Κυρίυ ἐφ' ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, πάντοτε, νδν, ☩ ἀεὶ, ☩ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἱρεὺς λέγει τὸ ζοπάριον, καὶ θεοτοκ. ϗ μυϛικῶς τ῀ ἐυχλὼ ταύτλν.

Ἡνυσα, ϗ τετέλεσα ὅσον εἰς τλὼ ἡμετέραν δυνάμιν, Χριϛὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τ῀ σῆς οἰκονομίας μυϛήριον. ἐμόλυν γὰρ τ῀ θανάτυ συ τλὼ μνήμλν, εἶδομεν τ῀ ἀναϛάσεώς συ τ῀ τύπον, ἐνεπλήσθημεν τ῀ ἀπελθυτήτυ συ ζωῆς, ἀπολάυσαμεν τ῀ ἀκενώτυ συ, ζυφῆς, ἧς ☩ ἐν τῷ μέλλονλι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι δὸς ὁ Θεὸς, χάριτι τ῀ ἀγαθ῀ συ πατρὸς, ☩ τ῀ ἁγίυ, ☩ ἀγαθ῀, ☩ ζωοποιο῀ πνς, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τ῀ αἰώνων. Ἀμήν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῇ αὐτ῀ θείᾳ χάριλι, ϗ φιλανίᾳ, πάντοτε, νῦν, ☩ ἀεί. Ἀμήν.

Ἡ ἁγία Τριὰς, ὁ εἷς Θεὸς, ἐλεήσῃ, ζώσῃ, ϗ εὐλο✠γήσῃ, πάντας ὑμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, ☩ φιλάνθρ. Ἀμήν

ρίδιον, καλύπτει αὐτὸ, καὶ γονυπετήσας προσκυνεῖ. εἶτα ἀνίσταμενος πλήττει τρὶς ἑαυτοῦ τὸ στῆθος, λέγων,

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, δὸς ἡμῖν εἰρήνην.

Εἶτα ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ ἔπραξα. πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου Μητρὸς ἀκατακρίτως ἀξίωσόν με δέξασθαι τὸ τίμιον, καὶ ἄχραντον σῶμά σου, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα γονυπετήσας, προσκυνεῖ, λέγων.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἔπειτα κλινόμενος ὀλίγον, λαμβάνει μεταξὺ τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ λιχανοῦ τὸ δεξιὸν χεῖρος ἄμφω τὸν ἱερὸν ἄρτον τῷ μέρει, καὶ τὸ δίσκον μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ λιχανοῦ, καὶ τοῦ μέσου, καὶ ὁμοῦ λέγει.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος ἐγώ εἰμι.

Εἶθ' ἑστὼς τύπτων τῇ δεξιᾷ ἑαυτοῦ τὸ στῆθος, λέγει μετ' εὐλαβείας ἐκ ξίτου.

Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ἡ ψυχή μου.

Καὶ σφραγίζει τῇ δεξιᾷ ἑαυτὸν μετὰ τοῦ θείου ἄρτου ἐπάνω τοῦ δίσκου, λέγων.

Τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ μεταδιδόμενον ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Λαμβάνει μετ' εὐλαβείας ἄμφω τοὺς θείους ἄρτους τῷ μέρει, καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας ἡσυχάζει, μελετῶν πρὸς ὀλίγον τὸ παναγιον μυστήριον. εἶτ' ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, γονυπετήσας προσκυνεῖ, καὶ συλλέγει, εἴτι ὁπωσοῦν κλασμάτιον, ἐκμάξεων ἐπάνω τοῦ ποτηρίου τὸν δίσκον. εἶθ' ἑστὼς, λαβὼν τῇ δεξιᾷ τὸ ποτήριον, σφραγίζει ἑαυτὸν, λέγων.

Αὐτὸ τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον αἷμα Τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δίδοταί μοι εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ μεταλαμβάνει τὸ τίμιον αἷμα μετὰ τοῦ ἐν ἀσπῷ μετανοίας. εἶτα λέγει.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ πίστεως προσέλθετε.

Ἀπόκ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν: Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὀρέγει πρὸς τὸν Ὑπηρέτην τὸ ποτήριον· ἐγχέαντος οἴνου ὀλίγου, καθαρίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεύς. μετέπειτα, ἀποπτόμενος καὶ τοῦ δακτύλου, λέγει τὸ κοινωνικὸν, καὶ μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' ἐνεργεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν σωμάτων· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοι-

δωα, δώεπαίχυνα, εἰρωνικά, ⁊ καλὴν ἀπολογίαν τ̃ ἀπ τ̃ φοβερ̃ βήματος, παρὰ τ̃ Κυρίυ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὴν ἑνότητα τ̃ πίστεως, ⁊ τὴν κοινωνίαν τ̃ ἁγίυ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, ⁊ ἀλλήλυς, ⁊ πᾶσαν τ̃ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν πατέρα, ⁊ λέγειν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά συ. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία συ. Γενηθήτω τὸ θέλημά συ, ὡς ἐν οὐρανῷ, ⁊ ἐπὶ τ̃ς γ̃ς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν· ὡς ⁊ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ὁ χορός.
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̃ πονηρ̃. ὁ Ἱερ.
Ὅτι σ̃ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ⁊ ἡ δύναμις, ⁊ ἡ δόξα τ̃ πρ̃ς, ⁊ τ̃ υἱ̃, ⁊ τ̃ ἁγίυ πν̃ς, νῦν, ⁊ ἀεὶ, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνί συ. ὁ Ἱερεύς. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίναλε. Ἀπόκ. Σοὶ Κύριε.

ὁ Ἱερεὺς εὐχὴν μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ πᾶν τ̃ν οἰκτιρμῶν, ⁊ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτ̃ν κεφαλὰς, εὐλόγησον ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργυ πονηρ̃ ἀπόσησον, παιδεύσον δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναφον, ⁊ καταξίωσον ἀκατακρίτως μεταχεῖν τ̃ ἁγίων συ τύπων, ⁊ ζωοποιῶν μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ⁊ εἰς πν̃ς ἁγίυ κοινωνίαν.

Εἶτα ἐκφώνως.
Χάριτι, ⁊ οἰκτιρμοῖς, ⁊ φιλανθρωπίᾳ τ̃ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' ὧν εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ⁊ ἀγαθῷ, ⁊ ζωοποιῷ σου πν̃ι, νῦν, ⁊ ἀεὶ, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.
Ὁ Ἱερεὺς ἐκτείνας τὰς χεῖρας ἐπάνω τῶν θείων δώρων λέγει μυστικῶς.
Πρόχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίυ σου, ⁊ ἀπὸ θρόνυ δόξης τ̃ βασιλείας συ, ⁊ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συνκαθήμενος, ⁊ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· ⁊ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ συ χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν ⁊ ἀχράντυ σώματός συ, ⁊ ⁊ τιμίυ αἵματος, ⁊ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.
Εἶτα σφραγίζων ἑαυτὸν, λέγει ἐκ τρίτυ.
Ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ⁊ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτ̃, ὅτι ἅγιός ἐστιν. Καὶ εἰς τὸ τρίτον σωπᾷ. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
Εἶτα ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, ⁊ σφραγίζει μετ' αὐτ̃ τρὶς ἐπάνω τ̃ ποτηρίου, λέγων ἐκφώνως:
Γρόχωμεν ✠ τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ὁ χορός. Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς μερίζει τὸν ἅγιον ἄρτον εἰς μερίδας δύο ἐπάνω τ̃ ποτηρίυ, λέγων.
Μελίζεται, ⁊ διαμερίζεται ὁ ἀμνὸς τ̃ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τ̃ Πατρὸς, ὁ μελιζόμενος ⁊ μὴ διαιρούμενος. ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει. Καὶ τὸ μὲν μέρος τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἀποτίθησι ἐπὶ τ̃ δίσκυ, ἐκ δὲ τ̃ ἑτέρυ πάλιν λαμβάνει μερίδιον, μεθ' ὧν σφραγίζει τρὶς ἐν τῷ ποτηρίῳ, λέγων.
Πλήρωμα πίστεως ✠ Πν̃ς ἁγίυ. Ἀμήν.
Καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸ ποτήριον τὸ με-

ρίδιον,

ρας ἀμαρτίας. τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Ἔπειτα λέγει.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ὑμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πρς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀπόκρ. Ἀμήν. ὁ Ἰερεύς. Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀπόκρ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ὁ Ἰερεύς. Πάλιν τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυ δεηθῶμεν. Κύ ἐλέησον. Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον, Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου Πνς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἰερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ προσδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα. καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ σώματι, καὶ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, κατοικοῦντα τὸν Χριστὸν καὶ οἰκοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου σου πνεύματος. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μὴ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχὴν, καὶ σώματα, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν ἐλπίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπροσδεκτον τῇ ἐπὶ τοῦ βήματος φοβερᾷ τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ἔπειτα λέγει.

Ἀνεπλάβου, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,

ϗ τῶν δι βλόγυς αἰτίας ἀπολειφθέντων, ☩ ἐλέησον αὐτὺς, ☩ ἡμᾶς, κ͞ῦ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς συ. τὰ παμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρλώῃ, ϗ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἔκθρεψον, τλῶ νεότητα παιδαγώγησον, τὸ γῆρας ἀνακράτησον, τὺς ὀλιγοψύχυς παραμύθησαι, τὰς ἐσκορπισμβύας ἐπανάγαγε, ☩ σώσαψον τῇ ἁγίᾳ συ Καθολικῇ, ϗ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τὰς ὀχλυμένυς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλλθέρωσον· τοῖς πλέυσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιπόροις σῶσόδυσον· χηρῶν πρόσηθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτυς ῥῦσαι· νοσῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, ϗ μεθάλλοις, ☩ ἐξορίαις, ϗ πικραῖς δυλείαις, καὶ πάσῃ θλίψι, ☩ ἀνάγκῃ, ☩ πρόσεισόσι ὄνλων μνημόνυσον ὁ Θεός· ϗ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεθάλης συ εὐσπλαγχνίας, ϗ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς ☩ τ̄ μισύντων, ϗ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτ̄, ☩ παντὸς τ̄ λαῦ συ μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλύσιόν συ ἔλεος, πᾶσι πρόσχων τὰ πρὸς σῴαν αἰτήματα· ☩ ὧν ἡμεῖς ὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνυσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστυ τ̄ ἡλικίαν, ☩ τλῶ πρόσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῦ· σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σπῆρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμήν· ὁ ἰῶν νοσύντων ἰατρός· αὐτὸς πᾶσι τὰ πάντα γένυ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, ☩ τὸ αἴτημα αὐτῦ, οἶκον, ϗ τ̄ χρείαν αὐτ̄. Ῥῦσαι Κύριε τλῶ πόλιν ταύτην, ☩ πᾶσαν πόλιν, ϗ χώραν ἀπὸ λιμῦ, λοιμῦ, σεισμῦ, καταποντισμῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ☩ ἐμφυλίυ πολέμυ. ὁ Ἱερεύς. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει. καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τ̄ μακαριωτάτυ τ̄ρς̄ ἡμῶν Πάπα Ν. ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις Σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρλώῃ, σῶον, ἔνλιμον ὑγιῆ, μακροημερεύονθα, ὀρθοτομῦντα τ̄ λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Ἀμλώ.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ζεύξας τὰς χεῖρας, μνημονεύει, ὧν θέλει· ἔπειτα ἐκτείνας τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν τῦ στήθυς λέγει μυστικῶς ταύτλω τλῶ εὐχλώ.

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τλῶ ὀρθοτομύντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε κ͞ῦ τὸ πλῆθος τλῶ οἰκτιρμῶν Σου ϗ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκύσιόν τε, ϗ ἀκύσιον, ☩ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμῦρίας κωλύσῃς τὴν χάριν τῦ ἁγίυ Πν̄ς̄ ἀπὸ τλῶ προκειμένων δώρων. Μνήσθητι Κύριε τῦ Πρεσβυτερίυ, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, ϗ παντὸς Ἱερατικῦ τάγματος, ☩ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τ̄ κεκλύντων τὸ ἁγιόνυ θυσιαστήριον. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί συ, Κύριε. Ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλυσίοις συ οἰκτιρμοῖς, δυκεάτυς, ☩ ἐπωφελεῖς τὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι. Ὄμβρους εἰρηνικὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τ̄ στέφανον τῦ ἐνιαυτῦ τῆς χρηστότητός συ. πᾶυσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν· τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως καὶ ἄλυσον, τῇ δυνάμει τῦ ἁγίυ συ Πν̄ς̄. πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τλῶ βασιλείαν συ, υ͞ὸς φωτὸς, ϗ υ͞ὸς ἡμέ-

ἄρτε, ⁊ τῦ ποτηρίε μετέχοντας, ἑνῶσαι ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνς ἁγίε κοινωνίαν, ⁊ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μεταλαβεῖν τῦ ἁγίου σώματος, ⁊ αἵματος τ̃ Χριστ̃ σου· ἀλλ' ἵνα εὑρεθῶμεν ἐλεον, ⁊ χάριν μ̃ πάντων τ̃ ἁγίων, τ̃ ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, προπατόρων, πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, ⁊ παντὸς πνς δικαίε ἐν πίστ τετελειωμένε.

Ἐκφώνησις.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε Θεοτόκου ἡμῶν Θκ̃, ⁊ ἀειπαρθένε Μαρίας.

Ὁ χορός. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ⁊ τὰ λοιπὰ μεγαλωστί. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀκολουθεῖ μυστικῶς.

Τῦ ἁγίε Ἰωάννε τῦ Προφήτε Προδρόμε, ⁊ Βαπτιστ̃, τῶν ἁγίων, ⁊ πανευφήμων Ἀποστόλων, Καὶ προσθήσι, Τῦ ἁγίε πρ̃ ἡμῶν Βασιλείε τ̃ Μεγάλε, ⁊ πάντων τ̃ ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ⁊ μνήσθητι πάντων τ̃ προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίε.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς εὐχ̃ ὑπὲρ ὧν θέλει, ζώντων, ⁊ τεθνεώτων. Ὑπὲρ ζώντων λέγ.

Ὑπὲρ σρίας, ἐπισκέψεως, ⁊ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τ̃ δ̃λων τῦ Θεῦ N.N. Ὑπὲρ τεθνεώτων λεγ. Ὑπὲρ ἀναπαύσεως ⁊ ἀφέσεως τῶν ψυχῶν τῶν δ̃λων σου N.N. Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, στεναγμὸς, ἀνάπαυσον αὐτὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν ⁊ ἀνάπαυσον αὐτὺς, ὅπε ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τ̃ προσώπε σε.

Ἔτι σὲ δεόμθα· μνήσθητι Κύριε τῆς ἁγίας σε Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, ⁊ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αἵματι τ̃ Χριστ̃ σου, ⁊ τὸν ἅγιον οἶκον τῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τ̃ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε, τ̃ σ̃ τὰ δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, ⁊ ὑπὲρ ὧν, ⁊ δι' ὧν, ⁊ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε, τ̃ σ̃ καρποφορούντων, ⁊ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σε Ἐκκλησίαις, ⁊ μεμνημένων τ̃ πενήτων· ἄμειψαι αὐτὺς τοῖς πλουσίοις σε, ⁊ ἐπτνίς χαρίσασι. χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τ̃ σ̃ ὑπηρεσιῶν τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τ̃ φθαρτ̃ σ̃ τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, ⁊ ὄρεσι, ⁊ σπηλαίοις, ⁊ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, ⁊ εὐλαβείᾳ ⁊ ἀσκήσ, ⁊ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τ̃ εὐσεβεστάτων, ⁊ πιστοτάτων ἡμῶν βασιλέων, ὃς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ὑπὲρ τῆς γῆς. ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτὺς· ὑπερίσχυσον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτ̃ ἐν ἡμέρᾳ πολέμε, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιάν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τὺς πολέμους θέλοντα. χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, ⁊ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σε, ⁊ παντὸς τ̃ λαῦ σε· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον, ⁊ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ⁊ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς, ⁊ ἐξουσίας, ⁊ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ⁊ παντὸς τ̃ στρατοπέδε· τὺς ἀγαθὺς ἐν τῇ ἀγαθότητι διατήρησον, τὺς πονηρὺς ἀγαθὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σε. Μνήσθητι Κύριε τ̃ εὐσεβεστῶτος λαῦ,

ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἄρτον, Λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτῆ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ☩ εὐλογήσας τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ εὐαβλέπων, λέγει, Εὐχαριστήσας. ☩ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κατέχων τὸν ἄρτον, μὴ δὲ δεξιᾶς σφραγίζει λέγων, Εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτῆ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών. Λάβετε, φάγετε. ☩ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει μὴ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας τὰ τῆς καθιερώσεως ῥήματα μυστικῶς.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ Σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν

Προσκυνεῖ, ☩ ὑψοῖ, δηκνύων τῷ λαῷ. ἔπειτα σφραγίσας ἐπάνω τῆ ποτηρίου, αἴρει τὸ κάλυμμα, λέγων. Ὁμοίως, καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τῆ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ὁ Ἰβὺς λαμβάνει τὸ ποτήριον λέγων, Λαβὼν, κεράσας, εὐαβλέπτ, Εὐχαριστήσας, κατέχων αὐτὸ τῇ ἀριστερᾷ, τῇ δεξιᾷ σφραγίζει λέγων, εὐλογήσας, ἁγιάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτῆ μαθηταῖς, ☩ ἀποστόλοις, εἰπών· πίετε ἐξ αὐτῆ πάντες.

Καὶ κλίνας ὡσαύτως τὴν κεφαλὴν προσφέρει μετὰ εὐλαβείας, ☩ προσοχῆς τὰ τῆς καθιερώσεως ῥήματα μυστικῶς.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσκυνεῖ, ☩ ὑψοῖ τὸ ποτήριον. Εἶτα κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, ☩ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. μεμνημένοι ὧν, Δέσποτα, ☩ ἡμεῖς τῶν σῶν παθημάτων, τῆ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου, ☩ φοβερᾶς δευτέρας αὖθις παρουσίας,

Εἶτα λέγει.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, ☩ διὰ πάντα. Ἀπόκρ. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, ☩ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς, μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα παναγία, ☩ ἡμεῖς οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, ☩ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥοῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου σώματος, ☩ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, ☩ σὲ παρακαλοῦμεν, ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐλθεῖν τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, ☩ εὐλογῆσαι αὐτὰ, ☩ ἁγιάσαι. καὶ ἀναδεῖξαι μὲν ἄρτον τοῦτον, ☩ σφραγίζει ἐπὶ τὸ δίσκον, αὐτὸ τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου, ☩ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἀπόκ. Ἀμήν.) Τὸ δὲ ποτήριον τοῦτο, ☩ σφραγίζει ἐπὶ τὸ ποτήριον, αὐτὸ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Κυρίου, ☩ Θεοῦ, ☩ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (Ἀμήν.) Τὸ ἐκχυθέν, ☩ πάλιν σφραγίζει, ὑπὲρ τοῦ τοῦ κόσμου ζωῆς (Ἀμήν.) ☩ ἀκολουθεῖ μυστικῶς. Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς

ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ, ὁ Θεός, ἐτίμησας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγελλόμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντά σε, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν τὸν πλάσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον· καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. οὐ γὰρ ἀπέστρεψας τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὁ ἐποίησας, ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν ἁγίων σου τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι, ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοι τῷ Θεῷ, καὶ πατρί. Ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθείς, ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφὴν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σου υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ, καὶ πατρός, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, καθαρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δώσῃ προσάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σου, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ πατρός, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς ἐν πᾶσι τὰ πάντα πρωτεύων. καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὡς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάθους ταῦτα, ἃ προετεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. μέλλων γὰρ ἐλεύσεσθαι ἐπὶ τὸν ἑκούσιον, καὶ ἀοίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου ζωῆς.

Σφραγίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεύς, ☩ ἀσπάζεται τ' ἁγίαν τράπεζαν. Εἶτα ἔμπροσθεν ἐπάνω αὐτῆς ἔνθεν, καὶ ἔνθεν τὰς χεῖρας, λέγει ἐκφώνως.

Σῶμεν καλῶς, σῶμεν μ' φόβ· πρόσχωμεν τ' ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. ὁ χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησ' Χριστ', καὶ ἡ ἀγάπη τ' Θεοῦ, καὶ Πρς', ☩ ἡ κοινωνία τ' ἁγίου Πνς', εἴη μεθ' πάντων ἡμῶν. ὁ χορός.

Καὶ μετὰ τ' πνεύματός σου.

Εἶτα ἐπάρας ὀλίγον τὰς χεῖρας, λέγει.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. ὁ χορός.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν τ' σήθους, κλίνει ὁ Ἱερεὺς τ' κεφαλήν, ☩ λέγει.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. ὁ χορός.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον.

Εἶτα διαζεύξας τὰς χεῖρας, ἀκολουθεῖ ὁ Ἱερεὺς ὕτως.

Ὄντως Δέσποτα Κύριε Θεὲ, Πατὴρ παντοκράτωρ, σεβάσιος, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, ☩ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τ' ἁγιωσύνης σου, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν, τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, ☩ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τ' σῆς ἀληθείας. ☩ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σου; ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα Δέσποτα τ' ἁπάντων, Κύριε οὐνὲ, ☩ γῆς, ☩ πάσης κτίσεως ὁρωμένης, καὶ οὐχ ὁρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, ☩ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκαταλήπτωτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ πρὸ τ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησ' Χριστ' τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ σωτῆρος τ' ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνύς σε τὸν πατέρα, λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν· παρ' ὃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας· ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τ' ἁγιασμοῦ. παρ' ὃ πᾶσα κτίσις λογικὴ τε, ☩ νοερὰ δεδουλωμένη, σοὶ λατρεύει, ☩ σὲ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν. Ὅτι τὰ σύμπαντα δι' αὐτοῦ σοὶ. σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, ☩ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ. σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ· ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ☩ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. ☩ ταῖς μὲν δυσὶ καταπετάλυπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, ☩ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγόν τε ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις. Κλίνας ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας, ἀκολουθεῖ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τ' δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σφραγίζει ἑαυτ', ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ ἐν ὅσῳ δὲ ὁ χορὸς ᾄδει τὸ Ἅγιος Ἅγιος ὁ Ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, ☩ λέγομεν, ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς, ☩ πανάγιος, ☩ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, καὶ ὅσιος

& φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας. Εἶτα λέγε.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον & διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἀπόκρ. Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην & ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν & τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς & ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, & ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ἀπόκρισις.

Πατέρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, & ἀχώριστον. ὁ Λαός. Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ προσχωμεν.

Καὶ ἱσάμβλος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θυσιαστηρίου ἀρχὴ & ἁγίου συμβόλου ἐκτείνων ἐπαίρων, & ζωγνὺς τὰς χεῖρας, ἀκολουθεῖ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, & ἀοράτων, Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, Γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, Καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, & Μαρίας τῆς Παρθένου, & Ἐνανθρωπίσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, & ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, & καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς, & Υἱῷ ἐκπορευόμενον, Τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίζει ἐπάνω τοῦ ποτηρίου, ☩ τ̃ δίσκου, λέγων.

Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ εἰς τ̃ κόσμον ἐλθών. Καὶ ἆρει τὸ πρῶτον κάλυμμα. Εἶτα σφραγίζῃ καὶ ἐπάνω τ̃ δίσκου καὶ λέγῃ Ἅγιος ἰσχυρός, ☩ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ πρόσλαβε.

Καὶ ἀποκαλύψας αὐτόν, σφραγίζει ἐπάνω τ̃ ποτηρίου, λέγων.

Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ μ τοῦτο ἀφυψοῖ μικρὸν ἀπὸ τῆς ξαπέζης τ̃ δίσκον, ☩ λέγῃ.

Ὁ Εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τ̃ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, ☩ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας, ἀπέθετο.

Καὶ κατέχων τῇ ἀριστερᾷ τ̃ δίσκον, ☩ τῇ δεξιᾷ ἀνυψῶν ὡσαύτως μικρὸν τὸ ποτήριον, λέγῃ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, ☩ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης. τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης; Κύριος κραταιὸς, ☩ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης.

Καὶ ἀποθεὶς τὸ ποτήριον, καὶ τ̃ δίσκον, μεταφέρῃ αὐλὰ σταυροειδῶς, λέγων Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εἶτα ἀποκαλύπτει τὸ ποτήριον μόνον. καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν τράπεζαν, στρέφει πρὸς τὸν λαὸν, ☩ λέγει. Εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀδελφοί. Ἀπόκρ. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσῃ σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κῷ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τ̃ ἁγίου οἴκου τούτου, ☩ τῶν μ πίστεως, εὐλαβείας, ☩ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, ☩ ἀνάγκης, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σῳτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τ̃ πν̃ός σου τ̃ ἁγίου. σύδεησον δὴ Κύριε τ̃ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τ̃ καινῆς σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων. προσδέξαι ἡμᾶς προσερχομένους τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ κ τὸ πλῆθος τ̃ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τ̃ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τ̃ λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, ☩ νοερόν σου θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀνταπόστειλον ἡμῖν τὴν χάριν τ̃ ἁγίου σου πν̃ός. ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ☩ ἐπίδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ προσδέξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις, Μωσέως, ☩ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς· ὡς προσδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν· οὕτω ☩ ἐκ τ̃ χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν προσδέξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν,

καὶ Φρο-

κονίαν ταύτην, καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου πνεύματος ἐπὶ τοὺς μελλόντας προσφέρεσθαι δώρων. Εἶτα λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον. Σοφία.

Ἐκφώνως. Ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός. Ἀμήν. καὶ ψάλλει τὸν ὕμνον τὸν χερουβικόν.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν νῦν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξώμεθα, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐυχὴν μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ αἱμάκτου θυσίας, τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τὸν μόνον εὐσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ κάθάρισόν με τῷ ψυχῇ, καὶ τῇ καρδίᾳ ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν προσελθεῖν τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σὲ γὰρ προσεύχομαι, κλίνας τὸν ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου. Ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην προβὰς ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ θυσιαστηρίου μέρος, ἀποτίθησι τὰς χεῖρας, λέγων.

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσῃς μετ' ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετ' ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ιστέον, ὅτι ταύτῃ τῇ λειτουργίαν οὐκ ἐκτελοῦμεν, εἰ μὴ ἐν τοῖς τεταγμένοις καιροῖς, ἤγουν τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ τῇ τῶν φώτων. ἡ δὲ διάταξις ταύτης τῆς λειτουργίας ὅση ἡ αὐτὴ τῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μέχρι τῆς εὐχῆς, Σὺ Κύριε, ὡς κάτωθεν. Τελοῦμεν δὲ αὐτὴν σωπωμένην τῷ Ἑσπερινῷ. μετὰ ὃν τὸ, Ἄγγελος Κυρίου καταβαθμοί, ἐκφωνεῖ ὁ Ὑπηρέτης, Εὐλόγησον, Δέσποτα. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀντεκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων: Ὁ χορός. Ἀμήν. καὶ ἀκολουθεῖ ψάλλων τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἔθος, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ ργ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ὁ Ἱερεὺς πάλιν ἐκφωνεῖ, λέγων. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός, Κύριε ἐλέησον, καὶ ἀκολουθεῖ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκων ἕλα δὴ εἰρηνικὰ· ὧν ἀναπληρωθέντων ἐκφωνεῖ κατὰ τὸν ἦχον τῶν ἰδιομέλων, τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρός σε. Τετελειωμένης δὲ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας, ὑστέροις τοῖς ἰδιομέλοις, καὶ τοῖς ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τῷ ἤχῳ τὸ πρώτου Ἀντιφώνου, καὶ τὴν μικρὰν συναπτήν. εἶθ' ὕστερον ἐκφωνεῖ τὸ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα. Τοῦ δὲ χοροῦ ψάλλοντος, ὅταν δέῃ ψάλλεσθαι, τὰ ἀντίφωνα, ὡς ἐν ταῖς ἰδίαις παραμοναῖς κεῖνται, αὐτὸς τὰ πάντα ἀκολουθεῖ ἀναγινώσκων, καὶ ἐκφωνῶν, ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τοῦ, Ὅσοι κατηχούμενοι προσέλθετε, κατακλείτως· μεθ' ὃ λέγει μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ, μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σῴας μυστήριον. σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσαγάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. σὺ γὰρ ὁ ἐνεργῶν τὰ σύμπαντα ἐν πᾶσι. Δὸς Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων δεκτὴν γένεσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου. Εἶτα λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι, Κύριε ἐλέησον. ὁ Ἱερεύς. Σοφία. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνὶ, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ὁ Ἱερεύς. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀπροσκέφαλος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τῶν ταπεινώσεων ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου πνὸς εἰς τὴν διακονίαν

Ὁ Ἱερεύς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Καὶ ἐκτείνας ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγει ἐκφώνως τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνευσον τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων: καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ὑπηρέτης λέγει τρίς.
Εἰπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀκολουθεῖ.
Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεύς.
Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ κγ' τὴν ἡμέραν ὅλην. καὶ θεοδοκ. καὶ μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, καὶ τῶν Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει.
Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ ταῦτα λέγει
Ἡ ἁγία Τριὰς, ὁ οἰκτίρμων Θεὸς, ἐλεήσῃ, σώσῃ, Ἀναστήσασα τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν, εὐλογεῖ αὐτὸν καὶ εὐλογήσῃ, πάντας ὑμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. (Σφραγίζει δὲ, κινῶν τὴν δεξιὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἐκ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ὅπως ὁσάκις ἂν δέῃ σφραγίζειν.) Ἀμήν.

δωα, δὼ ἐπαίχυντα, εἰρωνικὰ, ⁊ καλὼ ἀπολογίαν τ̃ ὑπὲ τ̃ φοβερ̃ βήματος, παρὰ τ̃ Κυρίυ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τ̃ πίστεως, ⁊ τὼ κοινωνίαν τ̃ ἁγίυ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτὺς, ⁊ ἀλλήλυς, ⁊ πᾶσαν τ̃ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. ὁ Ἰερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μ̃ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ὑπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν πατέρα, ⁊ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά συ. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία συ. Γενηθήτω τὸ θέλημά συ, ὡς ἐν οὐρανῷ, ⁊ ἐπὶ τ̃ γ̃ς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν· Ὡς ⁊ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ὁ χορός.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̃ πονηρ̃. ὁ Ἱερ. Ὅτι σ̃ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ⁊ ἡ δύναμις, ⁊ ἡ δόξα τ̃ πρ̃ς, ⁊ τ̃ υἱ̃, ⁊ τ̃ ἁγίυ πν̃ς, νῦν, ⁊ ἀεὶ, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πν̃ί συ. ὁ Ἰερεύς. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίναλε. Ἀπόκ. Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς εὐχὴ μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ πὴρ τ̃ν οἰκτιρμῶν, ⁊ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτ̃ν κεφαλὰς, εὐλόγησον ἁγίασον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργυ πονηρ̃ ἀπόσησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναφον, ⁊ καταξίωσον ἀκατακρίτως μεταχεῖν τ̃ ἁγίων συ τύτων, ⁊ ζωοποιῶν μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ⁊ εἰς πν̃ς ἁγίυ κοινωνίαν.

Εἶτα ἐκφώνως.

Χάριτι, ⁊ οἰκτιρμοῖς, ⁊ φιλανθρωπίᾳ τ̃ μονογενο̃ς συ υἱ̃ συ, μεθ' ὃ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ⁊ ἀγαθῷ, ⁊ ζωοποιῷ συ πν̃ι, νῦν, ⁊ ἀεὶ, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ν αἰώνων. ὁ χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκτείνας τὰς χεῖρας ἐπάνω τ̃ν θείων δώρων λέγει μυστικῶς.

Πρόχες Κύριε Ἰησο̃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίυ καταπετάσματός συ, ⁊ ἀπὸ θρόνυ δόξης τ̃ βασιλείας συ, ⁊ ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συνκαθήμενος, ⁊ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως σωῶν· ⁊ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ συ χειρὶ μεταδ̃ναι ἡμῖν τ̃ ἀχράντυ σώματός συ, ⁊ τ̃ τιμίυ αἵματος, ⁊ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Εἶτα σφραγίζων ἑαυτὸν, λέγει ἐκ τρίτυ. Ὑψ̃τε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ⁊ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τ̃ν ποδ̃ν αὐτ̃, ὅτι ἅγιός ἐστιν. Καὶ εἰς τὸ τρίτον σωάπει. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Εἶτα ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, ⁊ σφραγίζει μετ' αὐτ̃ τρὶς ἐπάνω τ̃ ποτηρίυ, λέγων ἐκφώνως:

Πρόσχωμεν ✠ τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ὁ χορός. Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησο̃ς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεο̃ Πατρὸς, Ἀμήν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς μερίζει τὸν ἅγιον ἄρτον εἰς μερίδας δύο ἐπάνω τ̃ ποτηρίυ, λέγων.

Μελίζεται, ⁊ διαμερίζεται ὁ ἀμνὸς τ̃ Θεο̃, ὁ υἱὸς τ̃ Πατρὸς, ὁ μελιζόμενος ⁊ μὴ διαιρούμενος. ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει. Καὶ τὸ μὲν μέρος τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἀποτίθησι ἐπὶ τ̃ δίσκυ, ἐκ δὲ τ̃ ἑτέρυ πάλιν λαμβάνει μερίδιον, μεθ' ὃ σφραγίζει τρὶς ἐν τῷ ποτηρίῳ, λέγων.

Πλήρωμα πίστεως ✠ Πν̃ς ἁγίυ. Ἀμήν. Καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸ ποτήριον τὸ με-

ρίδιον,

ερας ἀναδείξας. τιὼ σιὼ εἰρήνιω, ⁊ τιὼ σιὼ ἀγάπιω χάρισαι ἡμῖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Ἔπειτα λέγει.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, ⁊ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ὑμνεῖν τὸ πάνσεμνον, ⁊ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, ⁊ τοῦ ἁγίου πνς, νῦν, ⁊ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀπόκρ. Ἀμήν. ὁ Ἱερεύς. Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀπόκρ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ὁ Ἱερεύς. Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, ⁊ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον, Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, ⁊ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου Πνς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

ΟΘεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. σὺ εἰ ὁ Θεὸς ὁ προσδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα. καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνς, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὸν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἑνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ σώματι, καὶ αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, ⁊ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σῶμα τοῦ Χριστοῦ καθοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ⁊ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου σου πνς. Ναὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, μὴ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν φρικτῶν σου τούτων, ⁊ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχὴν, ⁊ σώματα, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τιὼ ἐλπίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπροσδέκτον τιὼ ἐπὶ τοῦ βήματος Φοβεροῦ τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν ⁊ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ἔπειτα λέγει.

Ἀνυπλαβῶς, σῶσον, ἐλέησον ⁊ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

ΤΗν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην, ⁊ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ⁊ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώ-

δυνα,

ϗ τῶν δι' ὐλόγυς αἰτίας ἀπολειφθέντων, ☩ ἐλέησον αὐτυς, ☩ ἡμᾶς, κ͞ῃ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς σε. τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρλνῃ, ϗ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἔκθρεψον, τλῳ νεότητα παιδαγώγησον, τὸ γῆρας ἀνακράτησον, τυς ὀλιγοψύχυς παραμύθησαι, τυς ἐσκορπισμένυς ἐπανάγαγε, ☩ σῶσον τῇ ἁγίᾳ σε Καθολικῇ, ϗ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τυς ὀχλυμένυς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέυσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιπορῦσι σῶον ὁδευσον· χηρῶν πρόσηται· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτυς ῥῦσαι· νοσῦντας ἴασαι· τῷ ἐν βήμασι, ϗ μεθόδοις, ☩ ἀξορίαις, ϗ πικραῖς δυλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει, ☩ ἀνάγκῃ, ☩ πρόσεισάσῃ ὄνλων μνημόνευσον ὁ Θεός· ϗ πάντων τῷ δεομένων τῆς μεγάλης σε εὐσπλαγχνίας, ϗ τῷ ἀγαπώντων ἡμᾶς ☩ τ͞ μισύντων, ϗ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, ἔυχεσθαι ὑπὲρ αὐτ͞, ☩ παντὸς τ͞ λαῦ σε μνήσθητι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλύσιόν σε ἔλεος, πᾶσι πρόσχων τὰ πρὸς σ͞ρίαν αἰτήματα· ☩ ὧν ἡμεῖς ὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἑκάστυ τ͞ ἡλικίαν, ☩ τλῳ πρόσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτ͞· σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σ͞ήρ, ὁ Τῶν πλεόντων λιμὴν ὁ Τῶν νοσύντων ἰατρός· αὐτὸς πᾶσι τὰ πάντα γένυ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, ☩ τὸ αἴτημα αὐτῦ, οἶκον, ϗ τ͞ χρείαν αὐτ͞. Ῥῦσαι Κύριε τλῳ πόλιν ταύτην, ☩ πᾶσαν πόλιν, ϗ χώραν ἀπὸ λιμῦ, λοιμῦ, σεισμῦ, καταποντισμῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ☩ ἐμφυλίυ πολέμυ. Ὁ Ὑπηρέτης. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει. καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

ΕΝ πρώτοις μνήσθητι Κύριε τ͞ μακαριωτάτυ πρ͞ ἡμῶν Πάπα Ν. ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις Σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρλνῃ, σῶον, ἔνλιμον ὑγιῆ, μακροημερεύοντα, ὀρθοτομοῦντα τ͞ λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Ἀμήν. Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ζεύξας τὰς χεῖρας, μνημονεύει, ὧν θέλει· ἔπειτα ἐκείνας τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν τῦ στήθυς λέγει μυστικῶς ταύτην τλῳ εὐχλν.

ΜΝήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων τῷ ὀρθολομούντων ☩ λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι Κύριε κ͞ῃ τὸ πλῆθος τῷ οἰκτιρμῶν Σου ϗ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος. συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἑκύσιόν τε, ϗ ἀκύσιον, ☩ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμῦδίας κωλύσης τὴν χάριν τῦ ἁγίυ Πν͞ὸς ἀπὸ τῷ προκειμένων δῶρον. Μνήσθητι Κύριε τῦ Πρεσβυτερίυ, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, ϗ παντὸς Ἱερατικῦ τάγματος, ☩ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τ͞ πεπλύντων τὸ ἁγιόνσε θυσιαστήριον. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σε, Κύριε. Ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλυσίοις σε οἰκτιρμοῖς, βυκεάτυς, ☩ ἐπωφελεῖς τὰς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι. Ὄμβρους εἰρηνικὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τ͞ στέφανον τῦ ἐνιαυτῦ τῆς χρηστότητός σε. πᾶυσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν· Τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τῦ ἁγίυ σε Πν͞ὸς. πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τλῳ βασιλείαν σε, υἱὸς φωτὸς, ϗ υἱὸς ἡμέ-

ἄρτε, ⁊ τε ποτηρίε μετέχοντας, ἑνῶσαι ἀλλήλοις εἰς ἑνὸς Πνς ἁγίε κοινωνίαν, ⁊ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιῆσαι μεταλαβεῖν τε ἁγίου σώματος, ⁊ αἵματος τ̃ Χριστ̃ σου· ἀλλ' ἵνα εὑρεθῶμεν ἔλεον, ⁊ χάριν μετ' πάντων τ̃ ἁγίων, τ̃ ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων, προπατόρων, πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, ⁊ παντὸς πνὸς δικαίε ἐν πίστ τετελειωμένε.

Ἐκφώνησις.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξε Δεσποίνης ἡμῶν Θκε, ⁊ ἀειπαρθένε Μαρίας.

Ὁ χορός. Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ⁊ τὰ λοιπὰ μεγαλυνάρια. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀκολουθεῖ μυστικῶς.

Τ̃ ἁγίε Ἰωάννε τ̃ Προφήτε Προδρόμε, ⁊ Βαπτιστ̃, τῶν ἁγίων, ⁊ πανευφήμων Ἀποστόλων, Καὶ προσθῆσι, Τ̃ ἁγίε πρ̃ ἡμῶν Βασιλείε τ̃ Μεγάλε, ⁊ πάντων τ̃ ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ⁊ μνήσθητι πάντων τ̃ προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίε.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς εὐχεῖ ὑπὲρ ὧν θέλει, ζώντων, ⁊ τεθνεώτων. Ὑπὲρ ζώντων λέγει.

Ὑπὲρ σ̃ρίας, ἐπισκέψεως, ⁊ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τ̃ δούλων τ̃ Θε̃ N.N. Ὑπὲρ τεθνεώτων λέγει. Ὑπὲρ ἀναπαύσεως ⁊ ἀφέσεως τῶν ψυχῶν τῶν δούλων σου N.N. Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, στεναγμός, ἀνάπαυσον αὐτὺς ὁ Θεὸς ἡμῶν ⁊ ἀνάπαυσον αὐτὺς, ὅπε ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τ̃ προσώπε σε.

Ἔτι σ̃ δεόμεθα· μνήσθητι Κύριε τῆς ἁγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων, ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, ⁊ εἰρήνευσον αὐτὴν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αἵματι τ̃ Χριστ̃ σου, ⁊ τὸν ἅγιον οἶκον τ̃τον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τ̃ αἰῶνος. Μνήσθητι Κύριε, τ̃ν τὰ δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, ⁊ ὑπὲρ ὧν, ⁊ δι' ὧν, ⁊ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι Κύριε, τ̃ν καρποφορούντων, ⁊ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, ⁊ μεμνημένων τ̃ πενήτων· ἄμειψαι αὐτὺς τοῖς πλουσίοις σου, ⁊ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τ̃ ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τ̃ φθαρτ̃ τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν ἐρημίαις, ⁊ ὄρεσι, ⁊ σπηλαίοις, ⁊ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐν παρθενίᾳ, ⁊ εὐλαβείᾳ ⁊ ἀσκήσει, ⁊ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι Κύριε τ̃ εὐσεβεστάτων, ⁊ πιστοτάτων ἡμῶν βασιλέων, ὃς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς. ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτὺς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτ̃ ἐν ἡμέρᾳ πολέμε, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὕψωσον αὐτῶν τὴν δεξιὰν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰς τὺς πολέμους θέλοντα. χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν, ⁊ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, ⁊ παντὸς τ̃ λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον, ⁊ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, ⁊ σεμνότητι. Μνήσθητι Κύριε πάσης ἀρχῆς, ⁊ ἐξουσίας, ⁊ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ⁊ παντὸς τ̃ στρατοπέδε· τὰς ἀγαθὰς ἐν τῇ ἀγαθότητι διατήρησον, τὰς πονηρὰς ἀγαθὰς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι Κύριε τ̃ εὐσεβεστῶτος λαοῦ,

ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἄρτον, Λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καὶ ἀνατείναντων χεῖρας, ☩ εὐλογήσας τῷ Θεῷ, καὶ πατρὶ, καὶ ἀναβλέπων, λέγει, Εὐχαριστήσας. ☩ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κατέχων τὸν ἄρτον, μετὰ δὲ δεξιᾶς σφραγίζει λέγων, Εὐλογή*σας, ἁγιά*σας, κλά*σας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, καὶ ἀποστόλοις, εἰπών. Λάβετε, φάγετε. ☩ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας τὰ τῆς καθιερώσεως ῥήματα μυστικῶς.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ Σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν

Προσκυνεῖ, ☩ ὑψοῖ, δεικνύων τῷ λαῷ. ἔπειτα σφραγίσας ἐπάνω τοῦ ποτηρίου, αἴρει τὸ κάλυμμα, λέγων. Ὁμοίως, καὶ τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ὁ Ἰησοῦς λαμβάνει τὸ ποτήριον λέγων, Λαβὼν, κεράσας, εὐλογήσας, εὐχαριστήσας, κατέχων αὐτὸ τῇ ἀριστερᾷ, τῇ δεξιᾷ σφραγίζει λέγων, εὐλογή*σας, ἁγιά*σας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, ☩ ἀποστόλοις, εἰπών· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες.

Καὶ κλίνας ὡσαύτως τὴν κεφαλὴν προσφέρει μετ' εὐλαβείας, ☩ προσοχῆς τὰ τῆς καθιερώσεως ῥήματα μυστικῶς.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσκυνεῖ, ☩ ὑψοῖ τὸ ποτήριον. Εἶτα κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, ☩ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, ☩ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου, ☩ φοβερᾶς δευτέρας αὖθις παρουσίας,

Εἶτα λέγει.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, ☩ διὰ πάντα. Ἀπόκρ. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, ☩ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ Ἱερεὺς, μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα παναγιε, ☩ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου, ☩ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαῤῥοῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου σώματος, ☩ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, ☩ σὲ παρακαλοῦμεν, ἅγιε ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐλθεῖν τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, ☩ εὐλογῆσαι αὐτὰ, ☩ ἁγιάσαι. καὶ ἀναδεῖξαι τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, * σφραγίζει ἐπὶ τοῦ δίσκου, αὐτὸ τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου, ☩ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ἀπόκ. Ἀμήν.) Τὸ δὲ ποτήριον τοῦτο, * σφραγίζει ἐπὶ τὸ ποτήριον, αὐτὸ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Κυρίου, ☩ Θεοῦ, ☩ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (Ἀμήν.) Τὸ ἐκχυθὲν, * πάλιν σφραγίζει, ὑπὲρ τοῦ τοῦ κόσμου ζωῆς (Ἀμήν.) ☩ ἀκολουθεῖ μυστικῶς. Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς

ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν. πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῇ, ὁ Θεός, τιμήσας, θέωσας αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγελάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντά σε, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν τὸν κτίσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑποχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρισίᾳ σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον· καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. καὶ γὰρ ἀπέστρεψας τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας, ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου. Προφήτας ἐξαπέστειλας, ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν ἁγίων σου τῶν καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστησάντων σοι, ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοι τῷ Θεῷ, καὶ πατρί. Ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθείς, ἐκένωσεν ἑαυτόν, μορφὴν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σου υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸ, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, καθαρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προσάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σου, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ πατρός, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καὶ καθαρίσας ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ σταυροῦ εἰς τὸν ᾅδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ᾖ αὐτὸς ἐν πᾶσι τὰ πάντα πρωτεύων. καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς, ὡς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τῆς σωτηρίας αὐτοῦ παθῆς ταῦτα, ἃ προετεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. μέλλων γὰρ ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸν ἑκούσιον, καὶ ἀοίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ τοῦ κόσμου ζωῆς.

Σφραγίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεύς, ☩ ἀσπάζεται τ' ἁγίαν τράπεζαν. Εἶτα ἑλμενος ἐπάνω αὐτῆς ἔνθεν, καὶ ἔνθεν τὰς χέιρας, λέγει ἐκφώνως.

Σὺν τῶμεν καλῶς, σῶμεν μ' φόβυ· πρόσχωμεν τ' ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνη προσφέρειν. ὁ χορός. Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τῦ Θεῦ, καὶ Πρς', ☩ ἡ κοινωνία τῦ ἁγίυ Πνς', εἴη μεθ' πάντων ἡμῶν. ὁ χορός.

Καὶ μετὰ τ' πνεύματός Συ.

Εἶτα ἐπάρας ὀλίγον τὰς χέιρας, λέγει.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. ὁ χορός.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Καὶ ζεύξας τὰς χέιρας ἐμπρόσθεν τ' σήθυς, κλίνει ὁ Ἱερεὺς τ' κεφαλὴν, ☩ λέγει.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. ὁ χορός.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον.

Εἶτα διαζεύξας τὰς χέιρας, ἀκολυθεῖ ὁ Ἱερεὺς ἑτως.

Ὄντως Δέσποτα Κύριε Θεὲ, Πατὴρ παντοκράτωρ, σεβασμιώτατε, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, ☩ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τ' ἁγιωσύνης Συ, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ σεβασμιεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ δοξάζειν, τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν, ☩ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τ' σῆς ἀληθείας. ☩ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας σε; ἀκουστὰς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις Συ; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα Δέσποτα τ' ἁπάντων, Κύριε οὐνὲ, ☩ γῆς, ☩ πάσης κτίσεως ὁρωμένης, καὶ ἀόρατος, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνυ δόξης, ☩ ἐπιβλέπων ἀβύσσυς, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκαταλήπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ πατὴρ τ' Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ τῦ μεγάλυ Θεῦ, καὶ σωτὴρος τ' ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνύς σε τὸν πατέρα, λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς, πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμὸς δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν· παρ' ὃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλύσης κληρονομίας· ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τῦ ἁγιασμῦ. παρ' ὃ πᾶσα κτίσις λογικὴ τε, ☩ νοερὰ δεδουλωμένη, σοὶ λατρεύει, ☩ σὲ τὴν ἀΐδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν. Ὅτι τὰ σύμπαντα δι' ἐλάσσα. σὲ γὰρ αἰνέσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, ☩ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ. σοὶ παρίστανται κύκλω τὰ Σεραφίμ· ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, ☩ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. ☩ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, ☩ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγόν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκατάπαυστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις. Κλίνας ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ζεύξας τὰς χέιρας, ἀκολυθεῖ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐνὸς, καὶ ἡ γῆ τ' δόξης σε, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σφραγίζει ἑαυτ', ἐν ὀνόματι Κυρίυ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ ἐν ὅσῳ δὲ ὁ χορὸς ᾄδει τὸ Ἅγιος Ἅγιος ὁ Ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Μετὰ τοὺτων τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, ☩ λέγομεν, ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς, ☩ πανάγιος, ☩ ὄντως μέτεστι τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σε, καὶ ὅσιος

& φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ φοβερᾶ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας. Εἶτα λέγ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον & διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἀπόκρ. Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην & ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, & τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καλὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, & ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν, & ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ἀπόκρισις.

Πατέρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, & ἀχώριστον. ὁ Ἱερεύς. Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ προσχωμεν.

Καὶ ἰσάμην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θυσιαστηρίου σου ἀρχιερέως σου ἁγίας συμβόλας ἐκτείνων ἐπαίσεων, & ζωογονοῦς τὰς χεῖρας, ἀκολουθεῖ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, & ἀοράτων, Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, Γεννηθέντα & ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, Καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου & Μαρίας τῆς Παρθένου, & Ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, & ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, & καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς, & Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, Τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Σφρα-

Εἶτα σφραγίζει ἐπάνω τοῦ ποτηρίου, ☩ τ̃ δίσκου, λέγων.

Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ εἰς ☩ κόσμον ἐλθών. Καὶ αἴρει τὸ πρῶτον καλυμμα. Εἶτα σφραγίζῃ καὶ ἐπάνω τ̃ δίσκου καὶ λέγῃ Ἅγιος ἰσχυρός, ☩ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ προσλαβε. Καὶ ἀποκαλύψας αὐτὸν, σφραγίζει ἐπάνω τῆ ποτηρίου, λέγων.

Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ μ τοῦτο ἀνυψοῖ μικρὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης ☩ δίσκον, ☩ λέγῃ.

Ὁ Εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τ̃ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, ☩ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας, ἀπέθετο. Καὶ κατέχων τῇ ἀριστερᾷ ☩ δίσκον, ☩ τῇ δεξιᾷ ἀνυψῶν ὡσαύτως μικρὸν τὸ ποτήριον, λέγῃ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, ☩ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης. τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης; Κύριος κραταιὸς, ☩ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης. Καὶ ἀπολιθεὶς τὸ ποτήριον, καὶ ☩ δίσκον, μεταφέρῃ αὐτὰ σταυροειδῶς, λέγων Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εἶτα ἀποκαλύπτει τὸ ποτήριον μόνον. καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν τράπεζαν, στρέφει πρὸς τὸν λαὸν, ☩ λέγει. Εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀδελφοί. Ἀπόκρ. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσῃ σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κῷ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τ̃ ἁγίου οἴκου τούτου, ☩ τῶν μ τ πίστεως, εὐλαβείας, ☩ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τ̃ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, ☩ ἀνάγκης, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς, καὶ ἀγαγὼν εἰς τὸν ζωὸν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδὸς εἰς σῶσιν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐνίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τ̃ πν̃ός Σου τ̃ ἁγίου. δέσποσον δὴ Κύριε τ̃ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τ̃ καινῆς Σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων. προσδέξαι ἡμᾶς προσερχομένους τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ κ τὸ πλῆθος τ̃ ἐλέους Σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τ̃ προσφέρειν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδέξαι εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, ☩ νοερόν Σου θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, ἀνταπόστειλον ἡμῖν τὴν χάριν τ̃ ἁγίου σου πν̃ός. ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ☩ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ προσδέξαι αὐτὴν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὁλοκαρπώσεις, Μωσέως, ☩ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς· ὡς προσδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν· οὕτω ☩ ἐκ τ̃ χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν προσδέξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν,

καὶ Φρο-

κονίαν ταύτην, καὶ δὸς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὸν χάριν τοῦ ἁγίου σου πνεύματος ἐπὶ τοὺς μελλόντων προσφέρεσθαι δώρων. Εἶτα λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον. Σοφία.

Ἐκφώνως. Ὅπως ὦσι τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ λαός. Ἀμήν.

καὶ ψάλλει τὸν ὕμνον τὸν χερουβικόν.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν νῦν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξώμεθα, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλλ.

Ὁ ἱερεὺς Ἱερεὺς εὐχὴ μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὸν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχειροτόνησας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας, τὸν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τὸν μόνον ἄγαθον, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ κάθαρισόν με τῷ ψυχῇ, καὶ τῇ καρδίᾳ ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὸν τῆς ἱερατείας χάριν προσφέρειν τῷ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Οἱ γὰρ προσεύχομαι, κλίνας τὴν ἐμαυτοῦ ἀυχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου. ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην παρελθεῖς ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ θυσιαστηρίου μέρος, ἀπονίπτει τὰς χεῖρας, λέγων.

Νίπτομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὸν ζωήν μου.

Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ιστέον, ὅτι ταύτῃ τῇ λειτουργίαν οὐκ ἐκτελοῦμεν, εἰ μὴ ἐν τοῖς τεταγμένοις καιροῖς, ἤγουν τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ τῇ τῶν φώτων. ἡ δὲ διάταξις ταύτης τῆς λειτουργίας ἐστὶν ἡ αὐτὴ τῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μέχρι τῆς εὐχῆς, Σὺ Κύριε, ὡς κάτωθεν. Τελοῦμεν δὲ αὐτὴν σωπωμένῳ τῷ Ἑσπερινῷ. μεθ' ὃν ὁ, Ἄγγελος Κυρίου καταβαίνοι, ἐκφωνεῖ ὁ Ὑπηρέτης, Εὐλόγησον, Δέσποτα. ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀντεκφωνεῖ.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνός, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων: Ὁ χορός. Ἀμήν. Καὶ ἀκολουθεῖ ψάλλων τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἔθος, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ψαλμοῦ ργ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. ὁ Ἱερεὺς πάλιν ἐκφωνεῖ, λέγων. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ὁ χορός, Κύριε ἐλέησον, καὶ ἀκολουθεῖ ὁ Ἱερεὺς ἀναγνώσεων ἅλα καὶ εἰρηνικὰ· ὧν ἀναπληρωθέντων ἐκφωνεῖ καὶ τὸν ἦχον τῶν ἰδιομέλων, τὸ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ. Τετελειωμένης δὲ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας, ἵστησι τὰ ἰδιόμελα, καὶ τὰ ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τῷ ἤχῳ δ' πρώτου Ἀντιφώνου, καὶ τὴν μικρὰν σωτηρίαν. εἶθ' ὕστερον ἐκφωνεῖ τὸ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα. Τοῦ δὲ χοροῦ ψάλλοντος, ὅταν δεῖ ψάλλεσθαι τὰ ἀντίφωνα, ὡς ἐν ταῖς ἰδίαις παραμοναῖς κεῖνται, αὐτὸς τὰ πάντα ἀκολουθεῖ ἀναγινώσκων, καὶ ἐκφωνῶν, ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τοῦ, Ὅσοι κατηχούμενοι προσέλθετε, κατακλείσας· μεθ' ὃ λέγει μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐχὴ, μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σῳτηρίου μυστήριον. σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Σὺ ἱκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. σὺ γὰρ ὁ ἐνεργῶν τὰ σύμπαντα ἐν πᾶσι. Δέσποτα Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου. Εἶτα λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι, Κύριε ἐλέησον. ὁ Ἱερεύς. Σοφία. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνί, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ὁ Ἱερεύς. Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς εὔχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου πνός εἰς τὴν διακονίαν

Ὁ Ἱερεύς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Καὶ ἐκτείνας ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγει ἐκφώνως τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τ̃ οἴκου σου. σὺ αὐτοὺς ἀνταδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. εἰρήνευσον τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τ̃ πατρὸς τ̃ φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ὑπηρέτης λέγει τοῦτο.

Εἰπὲ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τ̃ νῦν, καὶ ἕως τ̃ αἰῶνος. καὶ ἀκολουθεῖ. Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεύς.

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ κ̃ τ̃ ἡμέραν ξηπ. καὶ θεοδοκ. καὶ μυστικῶς τ̃ εὐχὴν ταύτην.

Τὸ πλήρωμα τ̃ νόμου, καὶ τ̃ Προφητῶν αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει.

Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῇ αὐτ̃ θείᾳ χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Μετὰ ταῦτα λέγει

Ἡ ἁγία Τριὰς, ὁ εἷς Θεὸς, ἐλέησε, σῶσε, Ἀξίωσον τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ σταθεὶς πρὸς τ̃ λαὸν, εὐλογεῖ αὐτὸν καὶ εὐλογῶν, πάντας ὑμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. (Σφραγίζει δὲ, κινῶν τ̃ δεξιὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἐκ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ἔστιν ὁσάκις ἂν δέῃ σφραγίζειν.) Ἀμήν.

Εἶθ' ὕτως τύπτων τῇ δεξιᾷ ἑαυτ̃ τὸ στῆθος, λέγει μετ' εὐλαβείας ἐκ ζόϊτυ. Κύριε ὐκ εἰμὶ ἄξιος; ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μυ εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, ⁊ ἰαθήσεται ἡ ψυχή μυ.

Καὶ σφραγίζει τῇ δεξιᾷ ἑαυτὸν μ̃ τ̃ θεῖκ ἄρτυ ἐπάνω τ̃ δίσκυ, λέγων. Τὸ τίμιον, ⁊ ἅγιον σῶμα τ̃ Κυρίυ, ⁊ Θεῦ, ⁊ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, τὸ μεταδιδόμενον ἐμοὶ τῷ ἀμ̃ρτωλῷ εἰς ἄφεσιν ἁμ̃ρτιῶν, ⁊ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Λαμβάνει μετ' εὐλαβείας ἅμφω τ̃ θείυ ἄρτυ τὰ μέρη, ⁊ ζεύξας τὰς χεῖρας ἡσυχάζει, μελετῶν πρὸς ὀλίγον τὸ παναγίον μυστήριον. εἶτ' ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, γονυπετήσας προσκυνεῖ, ⁊ συλλέγει, εἴτι ὀν κλασμάτιον, ἐκμάσσων ἐπάνω τ̃ ποτηρίυ τ̃ δίσκον. εἶθ' ὕτως, λαβὼν τῇ δεξιᾷ τὸ ποτήριον, σφραγίζει ἑαυτὸν, λέγων. Αὐτό τὸ τίμιον, ⁊ ἅγιον αἷμα τ̃ Κυρίυ, ⁊ Θεῦ, ⁊ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃ δίδοταί μοι εἰς ἄφεσιν ἁμ̃ρτιῶν, ⁊ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ μεταλαμβάνει τὸ τίμιον αἷμα μ̃ τ̃ ἐν αὐτῷ μερισθέν. εἶτα λέγει. Μετὰ φόβυ Θεῦ, ⁊ πίστεως προσέλθετε.

Ἀπόκ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίυ, Θεὸς Κύριος, ⁊ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς ⁂ λαόν συ, ⁊ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὀρέγει πρὸς τὸν Ὑπηρέτην τὸ ποτήριον, ὃ ἐγχέαντος οἴνυ ὀλίγον, καθαρίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεύς. μετέπειτα, ἀποτιθέμενος ⁊ τ̃ δισκάριον, λέγει τὸ χ̃ τ̃ ἡμέραν κοινωνικὸν, ⁊ μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ καταξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων μυστηρίων· ὀρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδὸν, στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τὰς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς, ⁊ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξυ Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας, ⁊ πάντων τ̃ ἁγίων σου.

Ἀποσμήξας τ̃ δακτύλυς λαμβάνει τὸ ἀπόνιμμα, καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, ⁊ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ ὑπηρέτης. Ἀμήν. Εἶτα.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μεταλαχεῖν τῶν ἁγίων, ἀθανάτων, καὶ ἀχράντων σου μυστηρίων· στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτην τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλληλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀποσμήξας ἑαυτ̃ τὸ στόμα, ⁊ τὸ ποτήριον καλῶς θεραπεύσας, συστέλλει τὰ ἱερὰ, λέγων. Ὀρθοὶ, μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, ⁊ ζωοποιῶν μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀπόκ. Κ̃ ἐλέησον.

Ἀνυλάβ̃, σῶσον, ἐλέησον, ⁊ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλυς, ⁊ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἀναστὰς τ̃ ἁγίαν ἔκτεζαν, ⁊ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν, λέγει.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων τρὶς ἑαυτὸν, λέγει ἐκ τρίτου μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθηθί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ἔπειτα ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, λαμβάνει τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ σφραγίζει μετ' αὐτοῦ τρὶς ἐπάνω τοῦ ποτηρίου λέγων.

Πρόκειται τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἀπόκρ. Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς μερίζει τὸν ἅγιον ἄρτον εἰς μερίδας δύο ἐπάνω τοῦ ποτηρίου λέγων.

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἁγιάζει. Καὶ τὸ μὲν μέρος τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἀπολύσῃ ὑπὲρ τοῦ δίσκου, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου, πάλιν λαμβάνει μερίδιον, μεθ' οὗ σφραγίζει τρὶς ἐν τῷ ποτηρίῳ, λέγων.

Πλήρωμα πίστεως. Πνεῦ ἁγίε. Ἀμήν.

Καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸ ποτήριον τὸ μερίδιον, καλύπτει αὐτὸ, καὶ γονυπετήσας προσκυνεῖ. εἶτα ἀνιστάμενος πλήττει ἑαυτοῦ τὸ στῆθος, λέγων,

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, δὸς ἡμῖν εἰρήνην.

Ἐν δὲ ταῖς ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων λειτουργίαις ἐξευγμένος τὰς χεῖρας, λέγει.

Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, δὸς αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

Εἰς δὲ τὸ ζήτον προσίθησιν, αἰώνιον.

Ὁ Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ σύζευξας ὁμοίως, ἀλλήλαις τὰς χεῖρας εὔχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ ἔπραξα. πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου Μητρὸς ἀκατακρίτως ἀξίωσόν με δέξασθαι τὸ τίμιον, καὶ ἄχραντον σῶμά σου, εἰς ἴασιν ψυχῆς, καὶ σώματος. ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα ὑπὸ τὴν ῥυπαρὰν στέγην τῆς ψυχῆς μου εἰσέλθῃς. ἀλλ' ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ τὴν ὁμοίαν μου πόρνην τὴν ἁμαρτωλὸν προσερχομένην σοι καταδεξάμενος, οὕτως κατάξίωσον καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν τοῦ νεκροῦ, καὶ λεπροῦ. καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ σῶμα τὸ ῥυπαρὸν τῆς πόρνης καταφιλήσης τοὺς ἀχράντους σου πόδας, οὕτω, δέσποτα Θεέ μου, μὴ βδελύξῃ καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλ' ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος ἀξίωσόν με κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ παναγίου σώματος, καὶ αἵματός σου.

Εἶτα γονυπετήσας, προσκυνεῖ, λέγων.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εἶτα κλινόμενος ὀλίγον, λαμβάνει μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ τοῦ δεξιοῦ χειρὸς ἄμφω τοῦ ἱεροῦ ἄρτου τὼ μέρη, καὶ τὸ δίσκον μεταξὺ τοῦ ἀνὼ λιχανοῦ, καὶ τοῦ μέσου, καὶ ὁμοῦ λέγει.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος ἐγώ εἰμι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ⁊ ἀναμάρτητον, παρὰ τ̄ Κυρίυ αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τ̄ ψυχῶν, ⁊ τ̄ σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τ̄ Κυρίυ αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε. Συγγνώμην, ⁊ ἄφεσιν τ̄ ἁμαρτιῶν ⁊ τ̄ πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τ̄ Κυρίυ αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε. Τὰ καλὰ, ⁊ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ⁊ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τ̄ Κυρίυ αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τ̄ ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ⁊ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς, παρὰ τ̄ Κῦ αἰτησώμεθα. Παράσχ Κε. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ, καλὴν ἀπολογίαν τῷ ἐπὶ τ̄ φοβερ̄ βήματος, παρὰ τ̄ Κυρίου αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε. Τὴν ἑνότητα τ̄ πίστεως, ⁊ τὴν κοινωνίαν τ̄ ἁγίυ Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, ⁊ ἀλλήλους, ⁊ πᾶσαν τ̄ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ζεύξας ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τ̄ θρόνυ τὰς χεῖρας, λέγει.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν πατέρα, καὶ λέγειν,

Εἶτα διαζεύξας, καὶ ἐκτείνας ἀκολουθεῖ.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά συ. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία συ. Γενηθήτω τὸ θέλημά συ, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν. Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀπόκρ. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̄ πονηρ̄.

Ὅτι σ̄ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, ⁊ ἡ δόξα τ̄ πρ̄, ⁊ τ̄ υἱ̄, καὶ τ̄ ἁγίυ πν̄ς, νῦν, καὶ ἀεὶ, ⁊ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̄ν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ζεύξας τὰς χεῖρας. Εἰρήνη πᾶσι Ἀπόκ. Καὶ τ̄ πν̄ι συ.

Ὁ Ἱερεὺς κλίνας τὴν ἑαυτ̄ κεφαλὴν πρὸς τὴν ἁγίαν τράπεζαν λέγει.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίναμεν

Ἀπόκρισις Σοὶ Κύριε.

Κλινόμενος, ⁊ ἐκτείνας τὰς χεῖρας ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τ̄ ἐλέους συ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρεγαγὼν τὰ σύμπαντα. Αὐτὸς Δέσποτα οἰκτίρησον ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς. οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ, καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. σὺ οὖν Δέσποτα, τὰ παρακείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον καὶ τὴν ἑκάστυ ἰδίαν χρείαν, τοῖς πλέουσι σύμπλευσον, τοῖς ὁδοιπορῦσι συνόδευσον, τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τ̄ ψυχῶν, καὶ τ̄ σωμάτων.

Εἶτα λέγει.

Χάριτι, ⁊ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τ̄ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, ⁊ ζωοποιῷ σου Πν̄ι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τ̄ν αἰώνων. Ἀπόκρ. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἔχων ἐφαπλωμένας ἐπάνω τ̄ θείων δώρων τὰς χεῖρας, λέγει μυστικῶς.

Πρόσχες Κε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θς ἡμῶν, ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνυ δόξης τ̄ βασιλείας σου ἐλθὲ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ πατρὶ συνκαθήμενος, ⁊ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως παρών. ⁊ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τ̄ ἀχράντου σώματος σου, καὶ τ̄ τιμίου αἵματος ⁊ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Εἶτα

μὰς, ἀνάπαυσον αὐτὴν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν ἀναπαυσον αὐτὴν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τ̃ προσώπου σου.

Ἔτι παρακαλέσμεν σε, μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξου τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τ̃ σ̃ς ἀληθείας, παντὸς τ̃ Πρεσβυτερίου, τ̃ ἐν Κυρίῳ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τ̃ς οἰκουμένης, ὑπὲρ τ̃ς ἁγίας καθολικ̃ς, καὶ ἀποστολικ̃ς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τ̃ στρατοπέδου αὐτῶν. δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν. ἤρεμον, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν πάσῃ ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι. Ἀπόρισις.

Καὶ πάντων, καὶ πασῶν.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τ̃ μακαριωτάτου πάπα ἡμῶν Πάπα N. ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον ὑγιῆ, μακροημερεύοντα, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τ̃ς σ̃ς ἀληθείας. Ἀπόκρ. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ζάξας τὰς χεῖρας, μνημονεύει, ὧν θέλει· ἔπειτα ἐκείνας τὰς χεῖρας ἐμπροσθεν τ̃ στήθους λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν.

Μνήσθητι Κύριε τ̃ς πόλεως ἐν ᾗ κατοικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι Κύριε πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τ̃ς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων. καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον,

Εἶπε λέγει.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ὑμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου τ̃ πρ̃ς, καὶ τ̃ υἱ̃, καὶ τ̃ ἁγίου πν̃ς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τ̃ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μ̃ πάντων ἡμῶν. Ἀπόκρ.

Καὶ μ̃ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἐπ̃ τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον,

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτ̃ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικ̃ς, ἀνταποστείλῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ παναγίου Πν̃ς, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργ̃ς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς εὐχεται μυστικῶς.

Σοὶ παρακαταθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τ̃ς ἱερ̃ς, καὶ πνευματικ̃ς τραπέζης, μ̃ καθαρῷ συνειδότος εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς τ̃ ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Εἶπε λέγει.

Ἀνυλάβου, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μȣ τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Μετὰ δὲ τὴν καθιέρωσιν, ἀποθέμενος ἐπάνω τ῀ εἱλητ῀ τὸ ποτήριον, προσκυνεῖ γονυπετήσας, εἶτα ἀνίσταται καὶ ἀνυψοῖ, ⁊ δείκνυσι τῳ̃ λαῳ̃, εὐχόμενος μυστικῶς.

Μεμνημένοι δίκαιων τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, ⁊ πάντων τ῀ ὑπὲρ ἡμῶν γενομένων, τ῀ σταυροῦ, τ῀ ταφȣ̃, τ῀ τριημέρȣ ἀναστάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας, ⁊ ἐνδόξȣ πάλιν παρουσίας.

Καὶ ἀποδίδωσι, ⁊ ἀποκαλύπτει, ⁊ προσκυνεῖ πάλιν, λέγων.

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, ⁊ διὰ πάντα. Ἀπόκρ. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, ⁊ δεόμεθά σȣ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν κλίνας τ῀ κεφαλὴν ἐπεύχεται μυστικῶς, λέγων.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην, ⁊ ἀναίμακτον λατρείαν, ⁊ παρακαλοῦμεν, ⁊ δεόμεθα ⁊ ἱκετεύομεν, κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σȣ τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, ⁊ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα· Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, ✻σφαγίζει ἐπάνω τ῀ δίσκȣ, τίμιον σῶμα τ῀ Χριστοῦ σου (Ἀπόκρ. Ἀμήν) Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ, ✻σφραγίζει ἐπάνω τ῀ ποτηρίου, τίμιον αἷμα τ῀ Χριστοῦ σου, (Ἀμήν) Μεταβαλὼν τῷ πνεύματί σȣ ✻σφαγίζει ἐπάνω ἀμφοῖν, τῷ ἁγίῳ, ὥστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τ῀ ἁγίȣ πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ἔτι προσφέρομέν σοι τ῀ λογικὴ ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυομένων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, ⁊ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ἔπειτα λέγει.

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξȣ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ, ⁊ ἀειπαρθένȣ Μαρίας.

ὁ Ὑπηρέτης.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τ῀ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τ῀ Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τ῀ ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν. Ὁ ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθεῖ μυστικῶς.

Τ῀ ἁγίȣ Ἰωάννȣ τ῀ Προφήτȣ Προδρόμȣ, ⁊ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τ῀ ἁγίȣ N. πρεσβεύσατε τὸν Θεὸν τὸν κ῀ν τὴν ἡμέραν ἁγίȣ, ⁊ πάντων τῶν ἁγίων σου, ὧν τὰς ἱκεσίας ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίȣ.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει ζώντων, ⁊ τεθνεώτων.

Ὑπὲρ ζώντων λέγει.

Ὑπὲρ σῴας, ἐπισκέψεως, ⁊ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ N.

Ὑπὲρ τεθνεώτων, λέγει.

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ ἀφέσεως τῆς ψυχῆς τ῀ δούλου σου N. Ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, στεναγμὸς,

Ἔπειτα διαζεύξας τὰς χεῖρας, ἀκολουθεῖ ὁ Ἱερεὺς ὕστερος.

Ἄξιον, καὶ δίκαιον, σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν, ὡσαύτως ὤν, σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. σὺ εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν. καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἁπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων, ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγονυιῶν. Εὐχαριστοῦμέν σοι ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι καταξίωσας. καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, ἑξαπτέρυγα, πολυόμματα, μεθάρσια, πτερωτὰ, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἀδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα, Κλίνας ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας ἀκολουθεῖ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σφραγίζει ἑαυτὸν, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εἶτα ἐφαπλώσας τὰς χεῖρας ἐπάνω τῶν δώρων, λέγει μυστικῶς.

Μετὰ τούτων, καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν, Ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, σὺ, καὶ ὁ μονογενής σου υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. ἅγιος εἶ, καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου, ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ σου υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ὃς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, καὶ σωτηρίας, Καὶ λαβὼν τὸν ἄρτον, λέγει, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ, καὶ ἀχράντοις χερσὶν, Καὶ τῇ δεξιρᾷ χειρὶ κατέχων τὸν ἄρτον, καὶ ἀναβλέπων, λέγει, εὐχαριστήσας. εἶτα σφραγίζων αὐτὸν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ, λέγει. εὐλόγησε, ἁγίασε, κλάσε σας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς, καὶ ἀποστόλοις εἰπών· Λάβετε, φάγετε. Καὶ κρατῶν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὸν ἄρτον μεταξὺ τοῦ τε ἀντιχείρου, καὶ τοῦ λιχανοῦ, προφέρει μυστικῶς, διαρθρώτως, καὶ προσεχόντως τὰ τοῦ καθιερώσεως ῥήματα.

Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ Σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν

Μετὰ τοῦτο καθιέρωσιν, εὐθέως τὸ θεῖον Μυστήριον προσκυνεῖ, γονυπετήσας, εἶτα διϊστάμενος δείκνυσιν αὐτὸ τῷ λαῷ. καὶ ἀποστάμενος ἐπὶ τοῦ δίσκου, πάλιν προσκυνεῖ. διαζεύγνυσι δὲ τὰς ἀντίχειρας, καὶ τοῦ λιχανοῦ, εἰ μὴ ὅταν δέῃ τοῦ θείου ἅψασθαι ἄρτου, ἕως ἂν ἀποτέλεσῃ τοῦ ἁγίου. εἶτα ἀποκαλύψας τὸ ποτήριον, σφραγίζει αὐτὸ λέγων.

Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Καὶ προφέρει τὰ τοῦ καθιερώσεως ῥήματα ἐπάνω τοῦ ποτηρίου μυστικῶς, κρατῶν αὐτὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ἐπ' ὀλίγον ἐπηρμένον.

Τοῦ-

ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσωμεν, ἡμᾶς, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τ̃ ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τ̃ ἐπὶ τ̃ φοβερ̃ βήματος, παρὰ τ̃ Κυρίυ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τ̃ παναγίας, ἀχράντυ, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας, μν̃ πάντων τ̃ ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλυς, καὶ πᾶσαν τ̃ ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.
Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τ̃ μονογεν̃ς συ μετ̀ οὗ, μεθ' ἁ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ πνι̃, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ὁ Ἱερεύς.
Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνι̃ συ.
Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλυς, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν. Ἀπόκρισις.
Πατ̀ρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. ὁ Ἱερεύς.
Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.
Καὶ ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τ̃ θυσιαστηρίυ ἀρχιερ̃ς ἁγίυ Συμβόλυ ἐκτείνων ἐπαίρων, καὶ ζυγοὺς τὰς χεῖρας, ἀκολυθεῖ· καὶ εἰς, τὸ Καὶ σαρκωθέντα, κλίνει τὰ γόνατα, ἕως τ̃ Ἐνανθρωπήσαντα.

ΠΙστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων, Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τ̃ Θεῦ τὸν μονογεν̃, Τὸν ἐκ τ̃ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινῦ, Γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπυς, καὶ διὰ τ̃ ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, Καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίυ, καὶ Μαρίας τ̃ Παρθένυ, καὶ Ἐνανθρωπίσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίυ Πιλάτυ, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κ̀τ̀ τὰς γραφὰς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τ̃ Πατρὸς, Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μν̃ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρὺς, οὗ τ̃ βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κν̃, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τ̃ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, Τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τ̃ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Σφαγίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς καὶ ἀσπάζεται τ̀ ἁγίαν τράπεζαν. καὶ ἅπτεται τ̃ ἱερᾶς τραπέζης ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῖς χερσὶ, λέγει.
Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μν̃ φόβυ, προσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ἀπόκρισις.
Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, καὶ ἡ ἀγάπη τ̃ Θεῦ, καὶ Πρς̀, καὶ ἡ κοινωνία τ̃ ἁγίυ Πνς̀, εἴη μεθ' ἁπάντων ἡμῶν. Ἀπόκρισις.
Καὶ μν̃ τ̃ πνεύματός συ.
Εἶτα ἐπαίρας ὀλίγον τὰς χεῖρας, λέγει.
Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. Ἀπόκρ.
Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
Καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν τ̃ στήθυς, κλίνει ὁ Ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν, καὶ λέγει.
Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ἄξιον, καὶ δίκαιον.

Καὶ αἴρει τὸ πρῶτον κάλυμμα.
Εἶτα σφραγίζῃ καὶ ἐπάνω τοῦ δίσκου, καὶ λέγῃ
Ἅγιος ἰσχυρός, ἐλέησον ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ προσλαβε.
Καὶ ἀποκαλύψας αὐτὸν, σφραγίζει ἐπάνω τῆ ποτηρίῳ, λέγων.
Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνυψοῖ μικρὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν δίσκον, καὶ λέγῃ.

Ὁ Εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας, ἀπέθετο.

Καὶ κατέχων τῇ ἀριστερᾷ τὸν δίσκον, καὶ τῇ δεξιᾷ ἀνυψῶν ὡσαύτως μικρὸν τὸ ποτήριον, λέγῃ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Καὶ ἀποθεὶς τὸ ποτήριον, καὶ τὸν δίσκον, μεταφέρῃ ἀνὰ χεῖρας λέγων
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εἶτα ἀποκαλύπτει τὸ ποτήριον μόνον. καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν τράπεζαν, στρέφει πρὸς τὸν λαὸν, καὶ λέγει.
Εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀδελφοί. Ἀποκρ.
Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσῃ σοι.

Ἔπειτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κῷ.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε, καὶ θυσίας πνικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου. Εἶτα λέγει.

Ἀνεπλαβῶς, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἀποκρ.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν

πᾶσαν νῦν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξώμεθα, ταῖς ἀγγελικαῖς ὁρατῶς δορυφορύμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλ. ἀλλ.

Ὁ ἱ Ἱερεὺς εὐχὴ μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῷ σωδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῖ τῆς δόξης. τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα, καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίοις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὸν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχειροτόνησας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας, τὸν ἱερουργίαν προέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἁπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφὶμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν, καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ κάθαρισόν με τῷ ψυχῇ, καὶ τῇ καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ ἱκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὸν τῆς ἱερατείας χάριν προσελθεῖν τῇ ἁγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Οἱ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας μου ἐμαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου. ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην πορευθεὶς ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ θυσιαστηρίου μέρος, ἀπονίπτει τὰς χεῖρας λέγων.

Νίπτομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὸν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὸν ζωήν μου.

Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

Ἐν τῇ μεγάλῃ λειτουργίᾳ ἐν ᾗ παρίστανται ὁ Διάκονος, καὶ ὁ Ὑποδιάκονος, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ Χερουβικοῦ νίπτει τὰς χεῖρας ἀλλ' εὐθὺς, λέγει Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὡς κάτωθεν, μέχρι τοῦ Εὔχεσθε, πάντα ποιῶν ὡς τέτυπται. εἶτα συγκαλύψας πάλιν τὸ ποτήριον, καὶ τὸ δίσκον, θυμιᾷ ὡς ἔθος τὴν προσφοράν, καὶ τὸ βῆμα, καὶ μετὰ τὸ θυμιατίσαι ἑαυτὸν, νίπτει ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων, Νίπτομαι, ὡς ἄνω. ἔπειτα στρέφει ἑαυτὸν πρὸς τὸν λαὸν, λέγων, Εὔχεσθε, καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐν δὲ ταῖς λιταῖς λειτουργίας, μετὰ τὸν ψαλμὸν σφραγίζει ἐπάνω τὸ ποτήριον, καὶ τὸ δίσκον, λέγων.

Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθών.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ, Κύριε.

Εὐχὴ μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτήριαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου υἱόν, καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκλινικότας σοι τὰ ἑαυτῶν αὐχένα. καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἕνωσον αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ σου καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ. Εἰπὲ λέγε.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ. Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχούμενοι προσέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προσέλθετε, ὅσοι κατηχούμενοι προσέλθετε. μήπως τῶν κατηχουμένων· ὅσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πιστῶν μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς, νῦν παρασταθῆναι καὶ τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· πρόσδεξαι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς, εἰς ἔθος εἶναι τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος σου τοῦ ἁγίου, ἀκατακρίτως, καὶ ἀπροσκόπτως ἐν καθαρῷ τῷ μυστηρίῳ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ· ἵνα εἰσακούσῃ ἡμῶν, ἵλεος ἡμῖν εἶναι ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς, μυστικῶς.

Πάλιν, καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ, καὶ φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνεύματος, καὶ δῴης ἡμῖν ἀνένοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς σωζομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς. δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως, καὶ ἀκαταγνώστως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Σοφία. Ὀρθοὶ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ὑπηρέτης λέγει τὸν χερουβικὸν τοῦτον ὕμνον, ἢ ψάλλει αὐτὸν ὁ χορὸς ἐν ταῖς μεγάλαις λειτουργίαις.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες,

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν εὐαγγελισμὸν τῦ ἁγίυ Ἀποστόλυ, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ν. καὶ ὁ Ἰησοῦς.

Ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τῦ ἁγίυ ἐνδόξυ Ἀποστόλυ, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ν. δῴη μοι ῥῆμα ἐν τῷ εὐαγγελίσασθαι, τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ. καὶ σφαγίζει αὐτόν. ὁ δὲ καταφιλεῖ τὰς χεῖρας τῦ Ἱερέως, καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις ὑπηρέτας μετὰ φώτων, καὶ θυμιάματος, παραχθόμενος εἰς τὸν τόπον τῦ Εὐαγγελίυ, ζεύξας τὰς χεῖρας, λέγει. Σοφία ὀρθή. καὶ τὰ ἑξῆς, σφαγίζων ὡς ἄνω. ὁ χορός. Δόξα σοι Κύριε. ὁ Ἰησοῦς. Πρόσχωμεν. ὁ δὲ Διάκονος ἐν τῷ μεταξὺ θυμιᾷ τρὶς τὴν βίβλον, καὶ πάλιν ζεύξας τὰς χεῖρας, ἀκολυθεῖ τὸ εὐαγγέλιον.

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ Ἰησοῦς λέγει.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ἀπόκρ. Κύριε ἐλέησον. Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά συ, ἐπάκυσον, καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ, δεόμεθά συ, ἐπάκυσον, καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτυς, νίκης διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ὑποπλέον συνεργῆσαι, καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας, μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ ἐκτενὲς ταύτην ἱκεσίαν προσδέξαι πρὸς τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τῦ ἐλέυς συ, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς συ καθάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὑπὲρ πάντα τὸ λαόν συ, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ μακαριωτάτυ Παπᾶ ἡμῶν Γάπα Ν. Κύριε ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῦ ἁγιωτάτυ Πάπα ἡμῶν Ν. Κύριε ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερομονάχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων, ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ. Κύριε ἐλέησον. Ὑπὲρ τῶν κοπιώντων, ψαλλόντων, τοῦ εὐλεσῶτος λαοῦ, καὶ ἀπεκδεχομένυ τὸ παρά σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος. Κύριε ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀειμνήστων, καὶ μακαρίων κτητόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, καὶ πάντων τῶν προδιαπαυσαμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ πανταχοῦ ὀρθοδόξων. Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Ἀπόκρ. Κύριε ἐλέησον. Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν, ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ: Κύριε ἐλέησον. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας: Κύριε ἐλέησον. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης: Κύριε ἐλέησον. Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ, καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Κύριε ἐλέησον. Σῶσον, ἐλέησον, φύλαξον, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Οἱ κα-

Ἶρεὺς εἰς τὸ μέσον τῆς ἱερᾶς τραπέζης καὶ ἐκτείνας ἔνθεν, καὶ ἔνθεν ἐπ' αὐτὴν τὰς χεῖρας, ἐκφωνεῖ λ, Ὅτι ἅγιος, καὶ ὁ χορὸς ἅδει τὸ τρισάγιον, ὡς ἄνω. Ὁ δὲ Ἶρεὺς ἐν τῷ μέρει τῆς ἀποστολῆς, λέγει μυστικῶς τὴν

Εὐχὴν τοῦ τρισαγίου

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, ὁ κλίσας τὸν οὐρανὸν κατ' εἰκόνα σοῦ, καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αὐτοῖς σοφίαν, καὶ σωφρονῶν, καὶ μὴ παροραῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἀπὸ σοῦ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τινὰ ὀφείλομεν σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν πρέπουσαν· αὐτὸς Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισάγιον ὕμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα, καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὴν ἁγίαν τράπεζαν διασείσας εἰς τὸ μέσον, γράφει ἑαυτὸν πρὸς τὸν λαὸν, καὶ λέγει. Πρόχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Ἀπόκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Ἶρεύς. Σοφία. Ἀπόκρ. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. καὶ ὁ Ἶρεὺς αὖθις. Πρόχωμεν. Εἶτα ἀναγινώσκει τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας, καὶ μετ' αὐτὰ λέγει ὁ Ἶρεὺς, Σοφία. καὶ ἀναγινώσκει τὴν ἀπόστολον τοῦ Ἀποστόλου. εἰς τὸ τέλος τῆς ἀποστολῆς, λέγει. Εἰρήνη σοι. Σοφία. Ἀπόκρ. Ἀλληλούϊα. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Εἶτα λέγει ὁ Ἶρεὺς τὰ Ἀλληλουϊάρια, καὶ μὴ ταῦτα, ζώσας τὰς χεῖρας, καὶ κλίνας ἑαυτὸν εἰς τὸ μέσον τῆς ἁγίας τραπέζης, λέγει μυστικῶς.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀεὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ. Ν.

Εἶτα καθεὶς ἐν τῷ μέρει τοῦ εὐαγγελίου, λέγει Σοφία ὀρθί. ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Ἐκ τοῦ κατὰ Ν. ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, σφραγίζων τῷ ἀντίχειρι τῆς δεξιᾶς πρῶτον τὸ βιβλίον ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἑαυτὸν ἐν τῷ μετώπῳ, στόματι, καὶ στήθει. Ἀπόκρ. Δόξα σοι, Κύριε. καὶ πάλιν ὁ Ἶρεύς. Πρόχωμεν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον. καὶ εἰς τὸ τέλος. Ἀπόκρ. Δόξα σοι, Κύριε.

Ἐὰν δὲ ἀναγνῷ ὁ Διάκονος τὸ Εὐαγγέλιον, πάντοτε τὸ βιβλίον τῶν Εὐαγγελίων εἰς τὸ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὁ Ἶρεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμίαμα, αὐτῷ τῷ Διακόνῳ τὸ τοῦ θυμιάματος σκαφίδιον διακονοῦντος. Εἶτα αὐτὸς ὁ Διάκονος, γονυπετήσας ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐζωσμένας τὰς χεῖρας, λέγει. Κύριος δώσει ῥῆμα. ὡς ἄνω. Καὶ λαβὼν τὸν βίβλον τῶν Εὐαγγελίων, αἰτεῖ παρὰ τοῦ Ἷρέως τὴν εὐλογίαν, λέγων.

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας, ἀπρεπῶς ἐνανίσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δύο, καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων συ τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν καὶ τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος. Εἶτα ἀκολουθεῖ. Ἔτι καὶ ἐπ' εἰρήνης τοῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχράντυ ὑπερευλογημένης, ἐνδόξυ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ, καὶ ἀειπαρθένυ Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλυς, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις τοῦ γ'. Ἀντιφώνυ.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ζήτων ἀκόλυθον. Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἀπόκρ. Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. Ὁ Ἱερεύς.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς. ὡς ἄνω. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτῦ εἰσι. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς. Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι αὐτῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῦ ἔπλασαν. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐνοῖς τάγμασι, καὶ στρατιὰς Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτυργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων συλλειτυργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ. Σοφία ὀρθή. Ἀπόκρ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκ Παρθένυ τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὸ ζωπάριον, καὶ κοντάκιον τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν. τούτων δὲ πληρωθέντων, λέγει.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀπόκρ. Ἀμήν. Εἶτα. Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ τρίτυ, εἶτα. Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ πάλιν, Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὡς ἄνω.

Ὅταν δὲ ἄρηται ἡ λειτυργία, καθεὶς ὁ

καὶ ἐπὶ Φ ἅγιον οἶκον τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν σὺν-δεδεμένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, & τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀπόκρ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, & διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, & ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις τοῦ α'. Ἀντιφ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, & προσκύνησις τῷ Πρὶ, σφραγίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς, & οὕτως ἐν τοῖς ὁμοιοκαταλήκτοις στίχοις καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνι, νῦν, καὶ ἀεὶ, & εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶθ' ὕστως τὰ δύο φωνα, ὡς ἀκολουθεῖ

Ἀντίφωνον α'. ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε. Ἀπόκρ. Τῆς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς. ὁ Ἱερεύς.

Τοῦ διαγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, & τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Τῆς πρεσβείας. ὡς ἄνω. ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Τῆς πρεσβείας. ὁ Ἱερεύς.

Δόξα Πρὶ, & υἱῷ, & ἁγίῳ Πνεύματι. Τῆς πρεσβείας. ὁ Ἱερεύς.

Νῦν, & ἀεὶ, καὶ. Τῆς πρεσβείας.

Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἑορταῖς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἑκάστου δύο φώνου, ᾄδει τὰ ἀντίφωνα ὁ χορὸς, ὅλα, ὡς κεῖται.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν τοῦ εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἶτα λέγει·

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θς τῇ σῇ χάριτι. Κε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ, Κύριε.

Ἐκφώνησις τοῦ β'. ἀντίφ.

Ὅτι σοῦ τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, & ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πρς, καὶ τοῦ υἱοῦ, & τοῦ ἁγίου πνς, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὸ δεύτερον ἀντίφωνον. ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, & περιέζωσατο. Ἀπόκρ. Πρεσβείαις τῆς ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε. ὁ Ἱερεύς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις. ὡς ἄνω. ὁ Ἱερεύς.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου. ὁ Ἱερεύς.

Δόξα πρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνι. Ἀπόκρ.

Νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς. Εἶτα.

Ὁ μονογενὴς υἱὸς, & Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος

διὰ

θείας λειτυργίας, σφραγίζει ἑαυτὸν ὁ Ἱερεύς, λέγων ξανῶς.

Ὧν εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν, δόξα σοι. Ἀπόκρ. Δόξα πρὶ, καὶ ὑφ', καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε εὐλόγησον. Ἡ χάρις, καὶ ἡ βοήθεια τῦ παναγίυ, καὶ ἀγαθῦ, καὶ ζωοποιῦ πνεύματος εἴη μεθ' ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς καθ' ἑαυτόν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ ταῦτα λέγει δῆς μυστικῶς,

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ἅπαξ δὲ λέγει,

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μυ ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν συ. ποιῶν καθ' ἑκάστην προρρήσιν μελάνοιαν μίαν. Καὶ ἀπαρτίζει τὴν ἁγίαν τράπεζαν, λέγων· Ἄγγελος Κυρίυ κατευθύνοι τὴν ὁδόν μυ, καὶ συλλειτυργήσοι μεθ' ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀπόκρ. Ἀμήν. Εὐλόγησον, Δέσποτα: Εἶπε σὺ ἐν τῷ μέρει τῦ ὀπισθίυ σφραγίζει ἑαυτὸν, λέγων.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῦ πρὸς, καὶ τῦ υἱῦ, καὶ τῦ ἁγίυ πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν. Ἀπόκρ. Ἀμήν. Εἶτα ἐπλείνας ταῖς χεῖρας ἔμπροσθεν τῦ πλήθυς, λέγει τὴν μεγάλην συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Ἀπόκρ. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῦ σύμπαντος κόσμυ, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τῦ Θεῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῦ ἁγίυ οἴκυ τούτυ, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβυ Θεῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῦ Πάπα ἡμῶν Ν. τῦ πμίου Πρεσβυτερίυ, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τῦ Κλήρυ, καὶ τῦ Λαῦ, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τῦ παλατίυ, καὶ τῦ στρατοπέδυ αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον, τῦ Κυ δεηθ. Κε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τῦ Κυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνυ, καὶ ἀνάγκης, τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα λέγει μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾧ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, ᾧ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτὸς δέσποτα κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν συ ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς,

ὑπὲρ τῆς τ̃ κόσμου ζωῆς, καὶ σωτηρίας.
Προσβείαις, Κύριε, τῆς πενίας σε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀεὶ Παρθένου Μαρίας, τ̃ πρώων Ἀσωμάτων, ἐπουρανίων δυνάμεων, τ̃ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστ̃ Ἰωάννου, τ̃ ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τ̃ ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τ̃ Μεγάλου, Γρηγορίου τ̃ Θεολόγου, Ἰωάννου τ̃ Χρυσοστόμου, τ̃ ἁγίου Ν. προσθῆναι τὸ ὄνομα τ̃ κ̃ τ̃ ἡμέραν ἁγίαν, καὶ πάντων τ̃ ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Καὶ σφραγίσας μ̃ τ̃ δίσκου τ̃ ἱερὰν τράπεζαν, ἀποτίθησιν αὐτὸν, καὶ ζεύξας τὰς χεῖρας, μνημονεύει ὧν θέλει. εἶτα λαμβάνων τὸ πρόσφορον, λέγει.
Ἕνωσις Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.
Καὶ εἰς τ̃ σφραγῖδα λόγχη τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν, καὶ βάλλει εἰς τὸ ποτήριον οἶνον, λέγων, Αἷμα ✠ Ἀπόκρ. Ἀμήν. εἶτα ὕδωρ, λέγων, καὶ ὕδωρ. Ἀπόκρ. Ἀμήν. καὶ ἀποθέμενος ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τὸ ποτήριον, ἀκολουθεῖ,
Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν τ̃ ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Εἶτα ζεύξας τὰς χεῖρας, λέγει τ̃ εὐχὴν τ̃ προθέσεως, καὶ σφραγίζει, πρῶτον τ̃ ἄρτον, δεύτερον τὸ ποτήριον, εἶτα ἐπ' ἀμφοῖν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν ἐπουράνιον ἄρτον τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας Σρᾶ, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Διεργέτην, εὐλογοῦντα, καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον. Μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκαταγνώστως διαφύλαξον ἐν τ̃ ἱερουργίᾳ τ̃ θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τ̃ πρ̃, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τ̃ ἁγίου πν̃, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Μεθ' ἣν λαμβάνων τὸ πρῶτον κάλυμμα, σκεπάζει τὸν δίσκον, λέγων.
Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τ̃ στόματος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
Εἶτα σκεπάζει καὶ τὸ ποτήριον, λέγων.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τ̃ οἰκουμένην, ἣ οὐ σαλευθήσεται.
Εἶτα σκεπάζει τὸν δίσκον ὁμοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τῇ νεφέλῃ, λέγων.
Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετή σου, Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.
Μετὰ ταῦτα σφραγίζων ἑαυτὸν ὁ Ἱερεὺς, ἄρχεται τῆς θείας λειτουργίας, λέγων·
Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, ὡς κάτωθεν.
Εἰ δὲ εὐλογητέον τὸ θυμίαμα, ὡς ἐν ταῖς μεγάλαις λειτουργίαις, εὐλογεῖ αὐτὸ οὕτως.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ πρόσδεξαι Δέσποτα εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιόν, καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, καὶ ἀνταπόπεμψόν ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.
Εἶτα θυμιᾷ ζ̃ις τὴν πρόθεσιν. ἔπειτα θυμιᾷ καὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ὡς ἔθος· ἃ γνωμεύει, ἀποδιδοῖ τὸ θυμιατήριον τῷ Διακόνῳ, καὶ ἀρχόμενος τῆς

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ, ὡ̃ ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸ τ̃ ἐνδύσασ τὰ ἱερὰ ἐνδύματα, μυστικῶς.

Δ Εσποτα Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ πηρ̀ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, ἔπδε ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, κ̀ ἀνάξιον δ̃λόν σε ἐν τ̃ ὥρᾳ ταύτῃ· κ̀ σολιῶ̃ ἀφιβαλλόμ̀ον με τ̃ ἱερ̃ν, δύναμιν ἐξ ὕψους ἀφίζωσον, κ̀ ἐνίσχυσόν με τ̃ ἁγίᾳ σε χάειτ πρὸς τ̃ διακονίαν σε ταύτ̃, τ̃ ἀπαξαπείπως παρασ̃ῶαι τ̃ ἱερᾷ ταύτ̃ τραπέζ̃, ὁ ἀφοσενέγκαι σοι τ̃ ἀναίμακτον θυσίαν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ὁ προσκύνησις τ̃ πρὶ, ὁ τ̃ ὑῷ, τ̃ ἁγίῳ πνὶ, νῦν, ὁ ἀεὶ, ὁ εἰς τοὺς αἰ̃νας τ̃ν αἰώνων. Ἀμὴ.

Εἶτα ἐνδύε). ὁ εἰς τὸ ἐπίβλημα τ̃ς κεφαλ̃ς λέγει.

Οἱ σραλιῶται πλέξαντες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν, σοὶ ἀφιέθηκαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸ σοιχάριον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μ̀ ἐπὶ τ̃ Κυρίῳ. ἐνέδυσέ με ἱμάτιον σωτηρίσ, κ̀ χιτ̃να εὐφροσύνης ἀφιέβαλέ με, κ̀ ὡς νυμφίῳ ἀφιέθηκέ μοι μίτραν, κ̀ ὡς νύμφ̃ κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Εἰς τὴν ζώνην.

Περίζωσαι τ̀ν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τ̃ ὡραιότ̃ι σε, κ̀ τ̃ κάλλει σε· κ̀ ἔντεινε, ὁ κατευοδ̃, κ̀ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, κ̀ ἀφοπίζος, ὁ δικαιοσύνης· ὁ ὁδηγήσ σε θαυμασῶς ἡ δεξιά σε. πάντοτε, νῦν κ̀ ἀεί.

Εἰς τὸ ἐπιμανίκιον.

Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, κ̀ ἔπλασάν με. συνέτισόν με, ὁ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. πάντοτε νῦν, κ̀ ἀεὶ, κ̀.

Εἰς τὸ ἐπιβραχίλιον.

Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, ὁ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι.

Εἰς τὸ φελόνιον.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται) δικαιοσύ̃ν, κ̀ ὅσιοί σε ἀγαλλιάσονται). σκέπασόν με, Κύριε, ἐν τ̃ σκέπ̃ τ̃ πτερύγων σε. πάντοτε νῦν, ὁ.

Προσελθὼν δὲ ὁ Ἱερεὺς τ̃ ἱερᾷ τραπέζ̃ κ̀ ἀφασευάζων τὰ ἱερὰ, λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόσ̃λόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους ἁγίσ σε, ὁ ἐνίσχυσόν με εἰς τ̀ν διακονίαν σου ταύτ̃, τ̃ παρασ̃ῶαί με ἀκατακρίτως τῷ φοβερῷ σε βήματι, καὶ ἀφοσενέγκαι σοι τ̀ν ἀναίμακτον θυσίαν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, κ̀ σ̃ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ ἡ δύναμις, ὁ ἡ δόξα τ̃ πατρὸς, νῦν κ̀.

Εἶτα λαβὼν ἐν τ̃ ἁριστερᾷ τ̃ δίσκον ὑπ̀ τ̃ς προσφορ̃ς τ̃ ἄρτου, κ̀ τ̃ δεξιᾷ σφραγίζων αὐτὸν τρὶς, λέγει.

Εἰς ἀνάμνησιν τ̃ Κυρίου, ὁ Θεοῦ, κ̀ σ̃ρ̃ ἡμῶν Ἰησ̃ ✠ Χριστ̃, τ̃ τυθέντος ὑπὲρ τ̃ς τ̃ κόσμου ζωῆς, κ̀ σωτηρίας.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ὁ ὡς ἀμνὸς ἄκακος ἐναν̀ίον τ̃ κείροντος αὐτὸν, ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ σ̀μα αὐτ̃, ἐν τ̃ ταπεινώσει αὐτ̃ ἡ κρίσις αὐτ̃ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτ̃ τίς διηγήσεται); ὅτι αἴρεται ἀπὸ τ̃ς γ̃ς ἡ ζωὴ αὐτ̃. πάντοτε, νῦν, κ̀.

Καὶ πάλιν σφραγίζων τρὶς τὴν αὐτὴν προσφορὰν, λέγει.

Θυσιαστήριον ὁ ἀμνὸς ✠ τ̃ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τ̃ κόσμου

ἔθνεσι. Εἶτα ἄδει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὸ, Χαίρετε, κρέμαμαι τοὺς κώδωνας, καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἀποθεὶς, ὃν εἶχε στολὴν ἀνθίνην, ἐνδύεται τὴν λαμπρὰν, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ λοιπὸν τῆς Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κη'.

Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας. Ἄγγελος γὰρ Κυρίου, καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν, ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ, ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν, ὡσεὶ χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς. οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε. ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου, καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων· Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν, ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων. Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. Κοινωνικόν. Ἐξηγέρθη ὡς ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. ἀνθ' ὧν Ἀλληλούϊα. Μετὰ τοῦτο, Εὐλογία Κυρίου. Τὰ ἑξῆς.

Ὅτε καταπλήττει πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀθανασία, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια, τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ τῇ θεότητι φυλαττομένη, Μήτηρ εἰνοώσης ἀψευδῶς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος. Ἀδομὲν τὴν λατρείαν τοῦ ἁγίου, καὶ μεγάλου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, συνημμένην τῷ Εὐαγγελίῳ, ὡς ἔθος. Εἰς τὸ τέλος ὃν ψαλμῶν ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ ἀντιφώνου, καὶ εἰσαγίει μόνας, καὶ εὐθὺς, δύο ψάλται ψάλλουσιν εἰς ἦχον βαρὺ τὰ προκείμενα.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. ὁ χορὸς Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν. ὡς ἄνω. (α) ψάλται. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. ὁ χορός. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν. (α) ψάλται. Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. ὁ χορός. Μακάριοι. ὧν ἀφέθησαν. καὶ οἱ ψάλται. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. ὁ χορός. Καὶ ὧν, ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. καὶ πάλιν οἱ ψάλται. Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Πρὸς Ῥωμαίους ἁγίας. Παύλου. κεφ. ς'.

Ἀδελφοί· Ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς. Εἰρήνη σοι. Σοφία. Ὁ χορ. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. μόνον, ἀνὰ τὴν ἀλληλούϊα. καὶ ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς εἰς ἦχον βαρύν.

Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. Καὶ ὁ χορὸς ἀποκρίνεται Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον. ὅλον, ὡς ἄνω. ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. ὁ χορ. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον. ὁ Ἱερεύς. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε. ὁ χορ. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι. ὁ Ἱερεύς Κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν, καὶ πένητα δικαιώσατε. ὁ χορός. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν. ὁ Ἱερεύς. Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ πτωχὸν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. ὁ χορος. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν. ὁ Ἱερεύς. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ὁ χορός. Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν. ὁ Ἱερεύς. Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ὁ χορ. Ἀνάστα ὁ Θεὸς. ὁ Ἱερεύς. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε· ὁ χορός. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον. καὶ πάλιν ὁ Ἱερεύς Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν. ὁ χορ. Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. καὶ πάλιν ὁ Ἱερεύς. Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς

ἔθνεσι.

των, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ. Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι.

Ἀντὶ τοῦ Ἅγιος ὁ Θεός, οἱ τὰ Χερουβὶμ, ψάλλε τρὶς εἰς τὴν πλ. β΄. τοῦτο τὸ ζωπ.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι. μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ἀντὶ τοῦ κοινωνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ, Γλυκάνθητω τὸ στόμα μου. καὶ μετὰ τοῦτο, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, ἀδελφοί.

Τελεσθείσης τῆς λειτουργίας, ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος πλατύλιον λευκὸν ἐξέρχεται πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου, πᾶσι θυμίαμα δυσὶ θυμιατηρίοις, μηδενὸς εὐλογοῦντος, καὶ θυμιᾷ ἑκατέρῳ αὐτῶν θυμιᾷ ἓξ τὸ ἀπαράγιον Μυστήριον, γονυπετῶν. εἶτα λαβὼν ἐκ χειρὸς τοῦ Διακόνου τὸ πολήριον μετὰ τοῦ Μυστηρίου, καὶ καλύψας αὐτὸ ταῖς ἑξαπτεροῦσι σπεπάσμασιν, ᾧ αὐτοῦ οἱ ὦμοι σπεπάζουσι προέρχεται μεταξὺ τοῦ Διακόνου ἐκ δεξιῶν, καὶ τοῦ Ὑποδιακόνου ἐξ ἀριστερῶν ὑπὸ τὸ βαλδαχῖνο, ἄλλο μὲν λῖνος Ὑποδιακόνου ἀπὸ σταυρὸν βασάζοντος, δύο δὲ ἀκολούθων σωρεχῶς τὸ Μυστήριον θυμιώντων τοῖς δυσὶ θυμιατηρίοις, τὸ δὲ λοιπὸν μετὰ φώτων συνακολουθούντων. ᾄδεται δὲ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ ζωπ. Τοῦ δείπνου σου· ὡς ἄνω. καὶ τὸ, Ναὶ αἱ δυνάμεις, εἰς ἦχον πλ. β΄. τοῦτο δὲ ζητεῖ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τὰ προηγιασμένων. ἐπὰν δὲ ἔλθωμεν ἔνθα δεῖ ἀποτεθῆναι, διαπεθησόμενον μέχρι τοῦ ἀμβωνος (δεῖ δὲ τὸν τόπον εὐπρεπῶς ὅσην δύναμις τοσοκαλακοσμεῖσθαι, μετὰ σκεπασμάτων, καὶ φώτων) ὁ Διάκονος γονυπετήσας, δέχεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐσώτατος τὸ πετήριον ἐν ᾧ τὸ Μυστήριον· ὃ, πρῶτον μὲν τίθησιν ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου, ὅπου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως γονυπετοῦντος θυμιᾶται, εἶτα τίθησιν αὐτὸ εἰς τὸ κιβώτιον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἀποδύει τὰ θυσιαστήρια, λέγων τὸ Ἀπόφωνον τοῦτο, Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. εἶτα ὅλον τὸν κα΄. ψαλμόν.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι.

Τῇ ἁγίᾳ, καὶ μεγάλῃ πρασκευῇ, μετὰ τὸ ἑνδέκατον ὥρᾳ συνεκπορευόμενοι εἰς τὸ Εὐκτήριον, ἐν ᾧ τὸ πῆμιον, καὶ πανάγιον τοῦ Χριστοῦ Σῶμα κεῖται, καὶ κεῖθεν αὐτὸ ἐπίμως λαμβάνοντες, κομίζομεν αὐτὸ εἰς τὸ ἱεροφυλακεῖον, εἰς τόπον, ὡς ἐνὶ ἁρμόττως κεκοσμημένον, ἔνθα αὐτὸ φυλάσσομεν μέχρι τοῦ μεγάλου Σαββάτου. ἐν ᾧ μετὰ τὸ τελεσιουργίαν τῆς λειτουργίας πάλιν αὐτὸ εἰς τὴν κυριακὴν ἀναπομίζομεν, ἔνθα πρότερον ἐφυλάσσετο.

τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. Καὶ ἀφεὶς αὐτούς, ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ δ΄ίτερ, τ̃ αὐτὸν λόγον εἰπών. Τότε ἔρχε) πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃, ⁊ λέγ αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, κ̀ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα, κ̀ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ΄ρώπ παραδίδο) εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτ̃ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε· ⁊ μετ΄ αὐτ̃ ὄχλος πολὺς μ τ̀ μαχαιρῶν, κ̀ ξύλων ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων, κ̀ Πρεσβυτέρων τ̃ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων. Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησ̃ εἶπε· Χαῖρε Ῥαββί. κ̀ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ΄ ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τ̃ Ἰησοῦν, κ̀ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μ τ̀ Ἰησ̃ ἐκτείνας τ̃ χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτ̃· ⁊ πατάξας τ̃ δοῦλον τ̃ Ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτ̃ τὸ ὠτάριον. Τότε λέγ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τ̃ μάχαιραν εἰς τ̀ τόπον αὐτῆς. πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦν) . Ἢ δοκεῖς, ὅτι δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τ̃ πατέρα μου, ⁊ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας Ἀγγέλων; Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μ τ̀ μαχαιρῶν, κ̀ ξύλων συλλαβεῖν με. Καθ΄ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, ⁊ οὐκ ἐκρατήσατέ με; Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τ̃ Προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαντες τ̀ Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τ̃ Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς, ⁊ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τ̃ αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μ τ̀ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, κ̀ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κ τ̀ Ἰησ̃, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι, κ̀ οὐχ εὗρον. Καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον. Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τ̃ ναὸν τοῦ Θεοῦ, ⁊ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κ τ̀ Θεὸν τὸν ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ΄ ἄρτι ὄψεσθε τ̀ υἱὸν τοῦ ἀνθ΄ρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τ δυνάμεως, κ̀ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων. Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων. ἴδε νῦν ἠκούσατε τ̃ βλασφημίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον. Ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ⁊ ἐκολάφισαν αὐτόν. Οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα. Καὶ σὺ ἦσθα μ τ̀ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου· Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάν-

νίπτειν τοὺ πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, κ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν. Μὴ ἐγώ εἰμι, Κύριε; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. Ὁ ἐμβάψας μετ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, εἶπε. Μήτι ἐγώ εἰμι, Ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε. Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό ἐστι τὸ Σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πρὸς μου. Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τοῦ ποίμνης. Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με· Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος. Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσωμαι. Ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι, καὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε, μετ ἐμοῦ. Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ ἐμοῦ; Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν, εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐ-

τῆς

Εἰς τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. κς΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Οἴδατε, ὅτι μ̃ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνε), ⁊ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃ πραδίδο) εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, ⁊ οἱ Γραμματεῖς, ⁊ οἱ Πρεσβύτεροι τ̃ λαῦ εἰς τὴν αὐλὴν τ̃ Ἀρχιερέως, τ̃ λεγομένου Καϊάφα· ⁊ συνεβουλεύσαντο, ἵνα τ̃ Ἰησ̃ν κρατήσωσι δόλῳ, ⁊ ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τ̃ δὲ Ἰησ̃ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τ̃ λεπρ̃, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτ̃ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, ⁊ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τ̃ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσε) ⁊ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτ̃. Τότε πορευθεὶς εἷς τ̃ δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν πραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησ̃, λέγοντες αὐτῷ· Πῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, ⁊ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα μ̃ τ̃ μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ, ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς, ⁊ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μ̃ τῶν δώδεκα. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησ̃ς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πὴρ εἰς τὰς χεῖρας, ⁊ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, ⁊ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρε) ἐκ τ̃ δείπνου, ⁊ τίθησι τὰ ἱμάτια, ⁊ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, ⁊ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, ⁊ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχε) οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησ̃ς, ⁊ εἶπεν αὐτῷ. Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μ̃ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος. Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τ̃ αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησ̃ς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ ⁊ τὰς χεῖρας, ⁊ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησ̃ς· Ὁ λελουμένος, οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας, νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος. Καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ᾔδει γὰρ τ̃ παραδιδόντα αὐτ̃, διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχί πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, ⁊ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτ̃, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Διδάσκαλος, ⁊ Κύριος, ⁊ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ Κύριος, ⁊ Διδάσκαλος, ⁊ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων

ῥήσῃ ποιῆντα ἔτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Καὶ ἀντὶ τοῦ β΄ ψαλ. λέγει τὸ ζωπ. ἦχ. πλάγ. δ΄.

Ὡς ἡ πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀνίσι μύρῳ τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας προσφέρω σοι, ἵνα, ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με, σπρ', καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὰ προηγιασμένα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κς΄.

Ὁδ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου. καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς· Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ· οὐ πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Καὶ ἀντὶ τοῦ β΄ ψαλ. λέγει τὸ ζωπ. ἦχ. πλάγ. δ΄.

Ὡς ἡ πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀνίσι μύρῳ τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας προσφέρω σοι, ἵνα, ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με, σπρ', καὶ παράσχῃς μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τῆς ἁγίας, καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος.

Ἀ δὲ ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου, καὶ μεγάλου πάσχα τῶν ἡμῶν Βασιλείου, σῴζηται ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὡς ἔθος· ἐν ᾗ ὁ Ἱερεὺς καθίσει δύο προσφοράς, ὧν τὴν μὲν λαμβάνει αὐτός, τὴν δὲ φυλάσσει ἀποτεθησομένην, ὡς κάτωθεν. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε τὰ ἀντίφωνα, ὅτε τὸ εἰσαγωγικὸν λέγει, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλομεν τὰ προκείμενα. ἦχ. βαρύς. Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. στίχ. Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπιστολῆς Παύλου. Ἀδελφοί· Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου. ζήτει ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. φύλ. 71

Ἀλλη. ἦχ. πλ. β΄. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν, καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. στίχ. β΄. Οἱ ἐχθροί μου ἐμεγάλωσαν ἐπ' ἐμὲ πλεονασμόν· σὺ δὲ Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. στίχ. γ΄. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

λείψις κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι, καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα, καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε, Ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται καὶ οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται· Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως, καὶ δόξης πολλῆς. καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος, καὶ φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ᾽ ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω, ὑμῖν, ὅτι μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Ἀντὶ δὲ τοῦ ψαλμῶν τοῦ λϛ. καὶ οὗ ρμδ΄. λέγε τὸ ζῳπ. εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κληθῇς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὰ προηγιασμένα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κδ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος. Ὥσπερ δὲ, αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες, καὶ πίνοντες, γαμοῦντες, καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται. δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι, μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος, καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ. Μακάριος ὁ δοῦλος, ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὑ-

ὅτι, ⁊ ἦλθον, ϗ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα ⁊ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα ⁊ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, ⁊ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολύς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, ⁊ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, ⁊ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, ⁊ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, ⁊ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο ⁊ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Κοινων. Ἐκ στόματος νηπίων, ⁊ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον.

Τῇ Δευτέραι τῆς ἁγίας ⁊ μεγάλης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὰ προηγιασμένα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ.κδ'.

ΕΚεῖνο καιρῷ ἐκείνῳ· Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν· πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, ⁊ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες. Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός, ⁊ πολλοὺς πλανήσουσι· Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, ⁊ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, ⁊ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ⁊ ἔσονται λιμοὶ, ⁊ λοιμοὶ, ⁊ σεισμοὶ κατὰ τόπους· Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, ⁊ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, ⁊ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, ⁊ ἀλλήλους παραδώσουσι, ⁊ μισήσουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, ⁊ πλανήσουσι πολλούς. Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, ⁊ τότε ἥξει τὸ τέλος· Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων, νοείτω. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ⁊ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω, ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, ⁊ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται, ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ. Ἔσαι γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται· Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκ-

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνον. α΄.
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφ. β΄.
Ὁ Κς ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις θαυ. Ἀντίφ. γ΄.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Τροπάριον. ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός. ὅθεν κἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εἰς δόξαν Σοφία ὀρθή.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἶτα τοῦτο τὸ Ζωπ. ἦχ. δ΄.

Σωζαφέντες οἱ διὰ τοῦ βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ γῆς ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω, βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι. Προκ. ἦχ. δ΄.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν στίχος. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους ἀπόστολος. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, Χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
Ἀλληλ. ἦχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιβ΄.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει. Ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ, οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου. Ἀδελφοί· ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγώ. ζήτει τῆς. ϛ δ'. Ἐβδ. μ̅ τ̅ν. φύλ. 82 Ἀλληλ. ἦχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. εἰχ. Ε ἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τ̅ς γ̅ς τὸ σ̅ρ̅ιον τ̅οῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἐπειδὴ ὁ Διάκ. Σοφία ὀρθί. Ἀκούσωμεν τ̅οῦ ἁγίου εὐαγγελίου, ἐκ τ̅ῆς κ̅ατ̅ὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀναγνωσμα. κεφ. ια.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθσφαγὴ, πρὸς τὸ ὄρος τ̅ῶν Ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς. Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς, λύσαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει. Εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος. Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών. Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον, υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον, καὶ τ̅ὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος, ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ. Ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τ̅ῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι, οἱ προάγοντες, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υ̅ἱ̅ῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εἶτα. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. Ὁ χορός. Κύριε ἐλέησον. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τ̅ῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σ̅ωτ̅ηρίας αὐτῶν, καὶ τ̅οῦ Κύριον τ̅ὸν Θεὸν ἡμῶν ὑπερεύχεσθαι, κατδυοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον. Κύριε ἐλέησον. Ὁ τ̅ὸν ἐλεήμονα, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τ̅ῷ π̅ρ̅ὶ, καὶ τ̅ῷ, καὶ τ̅ῷ. Εἶτα Ἰδ. ἦχ. γ'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τ̅οῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀναλαλέσασθαι τ̅ὸν τεθνεῶτα τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξαι τὴν ἀνάστασιν. Ὑπεδέξαντο αὐτὸν καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα, καὶ Μαρία, ἀδελφαὶ τ̅οῦ Λαζάρου, ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν. Κύριε εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· Οὗ προεῖπον ὑμῖν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται; ὑποδείξατέ μοι, ποῦ τεθείκατε αὐτόν. Καὶ ἐβόα πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος τ̅ῶν ἁπάντων· Λάζαρε δεῦρο ἔξω. Δόξα ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν· Χαίροις πόλις Βηθανία, πατρὶς ἡ τ̅οῦ Λαζάρου. Χαίρετε Μάρθα, καὶ Μαρία, αἱ τ̅οῦτ̅ο ἀδελφαί. Ἄνριον γὰρ Χριστὸς παραγίνεται, ζωώσαι, ῥήμαλι, τ̅ὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· ὃ φωνῆς ἀκούσας ὁ πικρὸς, καὶ ἀκόρεστος ᾅδης, φόβῳ ζημάξας, καὶ μέγα σεισάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, χειρίαις ἐσφιγμένον. ὃ τῷ θαύματι δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγείς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, αὐτῷ προσυπαντήσωσι. Καὶ ὀφθήσονται εὐφημοῦντες παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Βασιλεὺς τ̅οῦ Ἰσραήλ.

τῦ· ἧ παραγενομένυ εἰς τὴν Ἱλημ εἰς τὸ ἑκούσιον πάθος, ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτυ, λαβόντες τῆς νίκης τὰ σύμβολα, τὰ κλάδυς τῶν δένδρων, καὶ βαΐα τῶν φοινίκων, τὰ ὡσάσασιν προεμήνυσαν· αὐτὸς Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κτ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ βαΐα, καὶ κλάδυς δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι, καὶ οἱ παῖδες, τὸ ὡσαννά τοι βοῶντας, διαφύλαξον· Οὕτως ἐν ὕμνοις, καὶ ᾄσμασι, καὶ ᾠδαῖς πνικαῖς καταξιωθῶμεν, καὶ τ ζωοποιᾶ ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μθ' ὧ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνι, νῦν, καὶ.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Αἰτούμεθα Κύριε ἅγιε, Πάτερ παντοκράτορ, αἰώνιε θεὲ, ἵνα ταύτην τὴν ἐλαίας κτίσιν, ἣν ἐκ τῆς τῦ ξύλυ προαγθῶσαι ὕλης προστάξας, ἣν τε ἡ περιστερὰ εἰς τὸν κιβωτὸν ὑποστρέψασα τῷ ἰδίῳ ἤνεγκε στόματι, εὐλογεῖν, καὶ ἁγιάζειν καταξιωθῆς, ἵνα πάντες οἱ αὐτὴν δεξάμενοι λάβωσιν ἑαυτοῖς ὑπεράσπισμὸν ψυχῆς τε, καὶ σώματος. καὶ γένοιτο τῆς ἡμῶν σωτηρίας θεράπευμα τὸ τῆς χάριτός συ Μυστήριον. Ὅτι σὸν τὸ κράτος. Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς, ὁ τὰ διεσκορπισμένα συνάγων, καὶ τὰ σωθέντα διαφυλάττων, ὁ τοὺς λαοὺς εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησῦ κλαδοφορήσαντας εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τούτυς τοὺς φοίνικας, καὶ ἐλαίας κλάδυς, ὥσπερ οἱ σὺν προσπόντες εἰς πίστιν τῦ ὀνόματός σου πιστῶς ὑποδέχονται, ἵνα, ὅπυ ἂν εἰσαχθῶσι, τὰ πρὸς σῦ εὐλογίας οἱ τῦ τόπυ ἐκείνυ οἰκήτορες ἐπιτύχωσι. καὶ παντὸς δεινῦ φυγαδευθέντος πρόεισι συ ἡ δεξιὰ, ὃς ἐξηγόρασεν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱός συ, καὶ Κύριος ἡμῶν. μθ' ὧ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συ Πνι, νῦν. Εἶτα θυμιᾷ καὶ ραντίζει τὰς κλάδυς. καὶ λαμβάνει αὐτὸς πρῶτος διὰ χειρὸς τ ἐν μονάζυσι διαπρέποντος. εἶθ' ὕτω διανέμει αὐτὸς τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τοῖς παρεστῶσι τῦ λαῦ. ἐν ᾧ δὲ γίνεται ἡ διανομὴ, ᾄδη ὁ χορὸς τὰ ἑξῆς. Τὸν κοινὸν ἀνάστασιν. καὶ Σωταφέντες εἰς· εἶτα πάντες ἐξέρχονται τ ἐκκλησίας, ψάλλοντες τ ψαλμ. ρμβ. Κύριε εἰσάκυσον τῆς φωνῆς. ἐλθόντες δέ, ὅπυ ἔστιν ὁ τάφος σῦ, λέγει ὁ Διακ. τὸν μεγάλων σωστάτην. Ἐν εἰρήνῃ τῦ Κυρίυ· ζήτει ἐν τῇ λειτυργ. τῦ ἁγίυ Ἰω. τ Χρυσος. καὶ μτ' τὸ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα, δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις τῷ πρὶ καὶ τῷ υἱῷ. ἀρχόμεθα ψάλλειν τῦτο τὸ Ἰδιόμελον εἰς ἦχον δ.

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ, καὶ θεάσασθε σήμερον τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων, ὡς ἐπὶ θρόνυ ὑψηλῦ, ἐπὶ πώλυ εὐτελῦς τὴν Ἱλημ προσεπιβαίνοντα. Γενεὰ Ἰουδαίων ἄπυσε, καὶ μισιχαλὶς, δεῦρο θέασαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραλυόμενον, πῶς νυμφεύεται, ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιὼν, καὶ ἀποβάλλεται τὴν καπάκριτον συναγωγήν. Ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ, καὶ ἀμάντῳ ἀμίαντοι συνέδραμον, εὐφημοῦντες οἱ ἀπειρόκακοι παῖδες· μθ' ὧν ὑμνοῦντες, βοήσωμεν ὕμνον τῷ ἀγγελικόν. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔθνη τὸ μέγα ἔλεος. προκειμ. ἦχ. δ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίυ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν σιχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῦ.

πεν ἓν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα, ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη, καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν, καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου, καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοῦ ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος, Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου, ἐγὼ δὲ ἤδειν, ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε. Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας, καὶ τὰς χεῖρας χειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι, ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΒΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Μετὰ τὴν τρίτην, καὶ τὴν ἕκτην ὥραν, ἐνδύεται ὁ ἡγούμενος ἱεραρχικῶς, καὶ προελθὼν τῷ θυσιαστηρίῳ, εὐλογεῖ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαιῶν, καὶ φοινίκων, λέγων· Εἰρήνη πᾶσι· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Τὸν Κύριον δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ δεξιούμενος τὴν δωρεὰν σου, καὶ δοξάσας τὸν μονογενῆ σου υἱὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ σταυροῦ, τοῦ ταφῆς, καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-

Πρὸς Ἑβραίους. ἐκ τῆς ιβ'. ἕως ιγ'. κεφ.

Ἀδελφοί· Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετ' αἰδοῦς, καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω· τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῆς κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος πόρνους δὲ, καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν. Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδὲ οὐ μή σε ἐγκαταλείπω· ὥστε θαῤῥοῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς, καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλ. ἦχος πλάγ. α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὡραιότητα ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ια'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας, καὶ Μάρθας, τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ· Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας, ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν· Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ· Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν, τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· Ἦν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ τὴν Μάρθαν, καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν· Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκουσεν, ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶ-

λύτρωσιν ευρέμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων, καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως, ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ι'.

ΕΝ ἐκείνῳ καιρῷ. Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. Ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες. Διδάσκαλε, θέλομεν, ἵνα ὃ ἐὰν, αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου, καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου, καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς. Οἴδατε, ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν ὑμῶν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν· καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ΤΩι ΕΚΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι
Τῶν νηστῶν.

Μνήμη τοῦ Δικαίου Λαζάρου. Ἀντίφ. α'.
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Ἀνίφ. β'.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀντίφ. γ'.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Τροπάριον ἦχος α'.

ΤΗν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες τῷ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Κοντάκιον.

Η Πάντων χαρὰ Χριστὸς, ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς, ἡ ζωὴ καὶ τοῦ κόσμου, ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι γεγονὼς τύπος τῆς ἀναστάσεως, καὶ πᾶσι προσφέρων θείαν ἄφεσιν. Ἀντὶ τοῦ τερασαγίου. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. ἀλλ. Προκείμ. ἦχος γ'. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

κωφὸν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε. Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ, καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν, ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ΤΩΙ ΠΕΜΠΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ Τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὴν λειτουρ. πάντα ὡς ἐν τῷ β΄ Σαββάτῳ ὀπίσω φύλ. 247

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. θ΄.

Ἀδελφοί. Οὐκ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῆς ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐδὲ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ. Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο, κρίσις· οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. η΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν, ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν Προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ Τῶν νηστειῶν.

Πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Κοντακ. τόδε.

Ὁ Κύριος, καὶ ποιητὴς, ὁ πλάστης, καὶ λυτρωτὴς ἄνες, ἄφες μοι Χριστὲ ὁ Θεός. τὸν ψυχόν μου ἐλέησον. ὅταν μέλλῃς ἐξεπάζειν με, τότε φείσαί μου, ὡς εὔσπλαγχνος. δέξαι τὸν δάκρυσιν τοῦ οἰκέτου σου, ὁ ἐν θρόνῳ φρικτῷ ἐποχούμενος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. θ΄.

Ἀδελφοί· Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος, καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων, καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν

τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά· ὅ ἐστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους, λαλεῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα τὸ τυχόντος ἦχος. Κοντάκ. δὲ τόδε.

Τῷ κλίναντι τὴν καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, καὶ σαρκοθέντι ἐκ τῆς Παρθένου δίχα φθορᾶς, πάντες ἀμύητοι προσδράμωμεν, δάκρυα προσφέροντες μύρα ἱλαστήρια, καὶ πίστει βοήσωμεν· Κύριε ἄνες τοῖς δούλοις σου, χεῖρα ἡμῖν ἔκτεινον ἐξ ὕψους τὸ ἄχραντον· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ὁ γινώσκων τὰ ἐγκάρδια πάντων.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί. Τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν, εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων, πληθυνῶ σε· Καὶ οὕτως μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὅρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε, καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν Τάξιν Μελχισεδὲκ Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. θ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἄνθρωπος εἷς προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων. Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται. Καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρός με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν. Καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ, Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ. Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον, καὶ

τελοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι, καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ᾠδείκειτο ἀδύναν. Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν. Υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς, καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλλ. ἦχ. α΄. Μνήσθητι Κύριε τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. η΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὅς θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι, καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. Κοινωνικ. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Γένου, ὅτι ἐν τῇ δ΄. εἰς τὰ προηγιασμένα προσκυνοῦμεν ὁμοίως τὸν τίμιον Σταυρόν. μετὰ γοῦν τὴν ἑσπερινὴν πρώτην ᾠδὴν, καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, ψάλλει ὁ χορὸς τὸ προπ. Τοῦ σταυρόν σου τὸ ξύλον, εἶπατε, Τὸν σταυρόν σου, ὡς ἄνω, καὶ προσκυνήσαντες, ᾄδομεν τὸ ἰδιόμελον, Δεῦτε πιστοὶ. μεθ' ὃ προβιβάζοντες εἰς τὸν χορὸν, ψάλλομεν τὸ Κύριε ἐκέκραξα. καὶ τὰ ἑξῆς τῶν προηγιασμένων.

ΤΩι ΤΕΤΑΡΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὴν λειτουρ. πάντα ὡς ἐν τῷ β΄ Σαββάτῳ ὄπισθεν φύλ. 247

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί· Πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα, καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ζ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου, καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε

ἁγίαν σε ἀνάστασιν δοξάζομεν, Καὶ ὁ χορὸς ἀντεκρίνε) ☩ αὐτὸν εἶχον. ☩ ἕστως ἕως τρίς. ἔπειτα προσκυνεῖ ☩ ἡμῖν σταυρὸν πρῶτον ὁ ἱερεύς, εἶτα κτ΄ τάξιν ἅπαντες. ψαλμῳδὸς δὲ ἕστως τ̃ προσκυνήσεως, ὁ χορὸς ὁ τ̃ ἀρχὼ ἔχων, ἀδῇ εἰς ἦχον β΄. τ̃το τὸ Γ΄ διόμελον.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τ̃ δόξης ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τ̃ ἀρχαίαν μακαριότητα· ὃς πεὶν ὁ ἐχθρὸς διὰ ἡδονῆς σύλησας, ἐξορίστος Θεοῦ πεποίηκε. δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν, δι᾽ οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν σωτρίβειν τὰς κάρας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ☩ σταυρὸν τ̃ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις σταυρὲ, τ̃ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστοὶ βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσμαηλίτιδων λαὸν κραταιῶς ὑποπτίπτοντες. σὲ νῦν μετὰ φόβου χερσιανοὶ ἀσπάζόμεθα. τὸν ἐν σοὶ προσαγλύτα Θεὸν δοξάζομεν, λέγοντες. Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Εἶτα ὁ δεύτερος χορός. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλάγ. δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ ὑσίᾳ, προσιτός μοι γένεται, καὶ παθῇ πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χαλέων ἐμπλύε) καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας· τ̃τον ἡ ἀγνὴ, καὶ Μήτηρ, ἐπὶ σταυρῷ θεωρῶσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο. οἴμοι τέκνον ἐμὸν, τί τ̃το πεποίηκας; ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς, ἄπνους, ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος, οὐδὲ κάλλος. οἴμοι τὸ ἐμὸν φῶς, τί δυσώπησά σε καθορᾶν σε. τὰ σπλάγχνα πτοῶσκομαι. καὶ δίνη μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. ἀνυμνῶ σε τὰ πάθη. προσκυνῶ σε τὸ ὕπαλγχνον. μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι. Εἶτα ἄρχεται τὸ α΄ ἀντίφωνον. ὡς ἔθος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ταῖς πρεσβείαις τ̃ Θεοτόκου. Εἰς τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλ. Εἰς τὸ γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κῷ Τροπ. Τ̃ σταυροῦ σε τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν. ζήτει ὄπισθεν. καὶ μετὰ τὸ, Σοφία ὀρθὴ, πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τ̃ Ἐδὲμ. αὐτὴ γὰρ ἑαυτὴν παραδόξως δέσις, τὸ ξύλον τ̃ σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ᾅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται· ἐπέσης δὲ σὴρ μου, βοῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ· εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τ̃ παράδεισον. ἀντὶ γὰρ ξύλου ἁμαρτίας λέγομεν. Τὸν σταυρόν σε προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σε ἀνάστασιν δοξάζομεν. Προκείμ. ἦχ. πλάγ. β΄. Σῶσον, Κύριε, ☩ λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου: στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξόμαι· ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ιδ΄.

Δελφοί· Ἐλθόντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς Ἰησοῦν ☩ τὸν τ̃ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα, μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ᾽ ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς ☩ Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε, καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετ-

Τῇ γ. τῆς γ. Ἑβδομ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους. ζήτει Κυρ. ιε'. μ̃ τ̃ ν. 145

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. ζήτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς γυναῖκα μάρτ. ια'.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τοῖς προηγιασμένοις λέγομεν ταῦτα τὰ ἑνδεκα εὐαγγέλια τῶν παραβολῶν τ̃ Ματθαίου, ὧν πληρωθέντων, οὐκ ἐπ' εὐαγγέλιον ἀναγινώσκομεν, ἕως τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος.

ΤΩΙ ΤΡΙΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ
Τῶν νηστῶν.

Εἰς τὴν λειτουρ. πάντα ὡς ἐν τῷ β'. Σαββάτῳ ὅπαθεν φύλ. 247

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί. Ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε, καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τ̃ οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τ̃ ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν· Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τ̃ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἐκ τ̃ κατὰ Μάρκον. κεφ. β'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευὶν, τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. & ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι, καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, & ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ Γραμματεῖς, & οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τ̃ τελωνῶν, & ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τ̃ τελωνῶν, & ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΤΡΙΤΗΙ
Τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὴν λειτουργ. προσκυνοῦμεν τ̃ πάμιον σταυρὸν. μ̃ ἦν τὴν ἐκφώνησιν τ̃ ἱερέως, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ. ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Ζ̃ πάρ. εἰς ἦχον α.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι διὰ σοῦ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· πρόσδεσον ἡνέῳξας, σπλάγχνα, τῷ πιστῷ προσελθόντι σοι λησταῖ, καὶ πρόσδεξαι κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι· μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον, & ἡμᾶς κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀποθέμενος τὸ φελόνιον, & ὁ Ἡγούμενος ἅμα τοῖς λοιποῖς μονάζουσιν, ἔρχονται ὅπου ἐστὶν ὁ τίμιος σταυρὸς ἐντεταμένος, καὶ ἄρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς ἦχον βαρὺ τάδε τὸ στιχηρόν. Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, & τὴν

ΚΥΡΙΑΚΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τῆς νηστῶν.

Εἰς πὼ λειτουρ. ζωπ. ωεφκ. ἀλληλ. κ) Κοινων. τῆς τυχόντος ἦχος. Κοντάκ. ᾱ.

Ὅπερ ὁ οἰκτίρμων ⁊ ἐλεήμων, ὡς τὸν ἄσωτον παῖδα, δέξαι με σπλάγχνοις, ⁊ μὴ ἀπώσῃ θερμῶς ὑπεξέφοντα· ἀλλὰ ωεφθάσας, ἀγκάλισαι Δέσποτα, διὰ σωλάγχνα ἐλέους σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν τῶν πίστι ωεφοφλυγόντων σοι.

Πρὸς Ἑβραίους. ἐκ τῆς α.' ⁊ β.' κεφ.

Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· ⁊ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, ⁊ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται ⁊ ὡσεὶ ωεριβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς ⁊ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ⁊ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑωοπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ ωερισσοτέρως ἡμᾶς ωροσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος; ⁊ πᾶσα παράβασις, ⁊ ωαρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξώμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑωὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. β.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ, ⁊ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. ⁊ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ ωρὸς τὴν θύραν. Καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται ωρὸς αὐτὸν, ωαραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑωὸ τεσσάρων· ⁊ μὴ δυνάμενοι ωροσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην, ὅπου ἦν, ⁊ ἐξορύξαντες, χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ ωαραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ ωαραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι, ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ ωνεῖ αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ ωαραλυτικῷ, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, Ἔγειρε, ⁊ ἆρόν σου τὸν κράββατον καὶ ωεριπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ ωαραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε, ἆρον τὸν κράββατόν σου, ⁊ ὕωαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως· ⁊ ἆρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον ωάντων· ὥστε ἐξίστασθαι ωάντας, ⁊ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας. ὅτι οὐδέωοτε οὕτως εἴδομεν.

Τῇ β.' τῆς γ.' Ἑβδομάδ. τῆς νηστῶν.

Εἰς τὰ ωροσγιασμένα.

Εὐαγγέλιον καλὰ Ματθαῖον:

Εἶωεν ὁ Κύριος τὴν ωαραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώωῳ βασιλεῖ, ὅς τις ἐωοίησε γάμους. ζήτει τῇ Κυρ. ιδ.' μ.' τὴν ν.' 143.

Τῇ ς΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. τῶν νηστειῶν.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. ζήτει Κυριακῇ ιγ΄ μ῍ τ῎. ν΄. 129

ΤΩι ΔΕΥΤΕΡΩι ΣΑΒΒΑΤΩι Τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὴν λειτουργ. Ζ῾παρία. ἦχ῾ β΄.

Ἀ Πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σρᾶ, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε ὡς ἀγαθόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα πρί.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθός, τῆς δούλων σου. Καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μέλεσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν.

Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· διὸ Σωτῆρι οἰκοῦντες ἅγιε εἰς τοὺς αἰῶνας αἰνέσουσί σε, ᾄδοντες, καὶ ψάλλοντες σωτῆρι Δαβὶδ τὸ ἀλληλούϊα. Προκείμ. ἦχ. πλαγ. β΄. Εὐφράνθητε δίκαιοι Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. στίχ῾ Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παῦλ. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοί· Βλέπετε μή ποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.

Ἀλληλ. ἦχ῾ πλαγ. β΄.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, καταπαυσάτωσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε. στίχ῾ Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο· καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι πάντες ζητοῦσί σε. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ. Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

λογοῦντες τ̃ σρίαν, ἔργῳ, καὶ λόγῳ ταύτην ἀνισορρόπως. Προκειμ. ἦχ. βαρύς. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. στίχ. Αἴσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτ̃ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπισ. Παύλ. κεφ. ια΄.

ΑΔελφοί· Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τ̃ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τ̃ Χριστ̃· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαρὰκ τε, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε, Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν, καὶ μαστίγων πεῖραν, ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν, καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον. περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τ̃ πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τ̃ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. Ἀλλ. ἦχ. δ΄. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτ̃, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτ̃. στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ζήτει τῇ δ΄ τ̃ Διακαινησίμου, ἀπὸ τ̃ μέσου. Φύλλ. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τ̃ οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλ.

Τῇ β΄ τ̃ς β΄ Ἑβδομ. τῶν νηστειῶν.
Εἰς τὰ προηγιασμένα.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ. ζήτει τῇ ς΄. τ̃ ς΄. Ἑβδομ. μ̃ τ̃ ν΄. 93

Τῇ γ΄ τ̃ς β΄ Ἑβδομ. τῶν νηστειῶν.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τ̃ οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν. ζήτει τῇ λ΄ τ̃ θ΄. Ἑβδομ. μ̃ τὴν ν΄. 107

Τῇ λ΄ τ̃ β΄ ἑβδομ. τ̃ νηστειῶν.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τ̃ παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο. ζήτει τῇ λ΄ τῆς ι΄. Ἑβδομ. μ̃ τὴν ν΄. 112

Τῇ ε΄ τῆς ϛ΄. Ἑβδομ. τῶν νηστειῶν.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ. ζήτει Κυρ. ια΄. μ̃ τ̃ ν΄. 119

μερον γεγύμνακάσι; Καὶ πάλιν. Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πρᾶ, ϗ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν. Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν Πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει. Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους, λέγει. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, ϗ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ, πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, Ϛ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, ϗ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, ϗ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, Ϛ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ϗ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Ἀλληλ. ἦχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, ϗ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Τοῦτο μόνον.

Εἰς τὸ κατὰ Μάρκον. ἐκ τῶν β΄. Ϛ γ΄. κεφ.

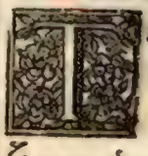

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. Καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς Σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι; Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, ϗ ἐπείνασεν αὐτὸς, ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, ϗ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἔδωκε, ϗ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. Ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Ϛ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν, Ϛ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, ξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. Καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε, ϗ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιής, ὡς ἡ ἄλλη. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΠΡΩΤΗ τῶν νηστῶν.

Μνήμη τῶν ἁγίων προφητῶν Μωϋσέως, Ϛ Ἀαρών. Εἰς τὴν λειτουρ. ἦχος β΄.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός. Βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸν σταυρὸν, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Κοντάκιον. Δόξα. ϗ νῦν.

Ὁ Ἀποστολικὸς Λόγος τοῦ Πρὸς, ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, σαρκωθεὶς ἐσαρκώθη, ϗ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμο-

τὸ τῆς εὐλο*γίας σου χάρισμα ἵλεως ἐπίχυσον· ὅπως αὐτὸς καλαυξεως πνεύματι ἐμπλήσας, & ὅ, τι ἂν ἐνδίκως αἰτήσωσιν, ἐνεργῶς χορηγήσης, & διηνεκῆ συγχωρήσας εὐσέβειαν ἀσινεῖς διαμένειν αὐτὸς εὐδοκήσῃς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὰ εἶ.

Μετὰ ταῦτα βαπτίζει τῷ ἁγίῳ ὕδατι τὴν τέφραν τρίς, ἐπλέγων ὁμαλῶς & στίχον τοῦτον. Ῥάνεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, & ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Εἶτα θυμιᾷ τρὶς τὴν αὐτὴν τέφραν: Καὶ ὁ διακρέπων ἐν τοῖς μοναζούσι λαβὼν τῆς τέφρας, ἐπίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τ Κοινοβιάρχου σταυροειδῶς, ὑγουμενοῦντος, ἀλλ' ὀλίγον κλινομένου ἐπλέγων· Μνήσθητι ἄνθρωπε, ὅτι χοῦς ὑπάρχεις, καὶ εἰς χοῦν ἀπελεύσῃ. Εἶτα ὁ Κοινοβιάρχης ἐπιδίδησιν ἑκάστῳ τῶν μοναζόντων, καθὰ τάξιν προσερχομένοις, & τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ἐπλέγων τὸ, Μνήσθητι, ὡς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. εἰς τὰ προηγιασμένα. Εὐαγγέλιον ἐκ τ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. ζήτει τῇ ς'. τ ε'. Ἑβδομ. μ τ ν. 88

Τῇ ε'. τ α'. Ἑβδ. εἰς τὰ προηγιασμένα. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τ οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι. ζήτει τῇ γ'. τ ς'. Ἑβδομ. μ τ ν. 91

Τῇ ς'. τ α'. Ἑβδομ. εἰς τὰ προηγιασ. Εὐαγγ. κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τ οὐρανῶν κόκκῳ. ζήτει τῇ δ'. τῆς ς'. Ἑβδομ. μ τὴν ν. 92

ΤΩι ΠΡΩΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι Τῶν νηστειῶν.

Μνήμη τ ἁγίου μεγαλομάρ. Θεοδώρου τ Τήρωνος. Εἰς τὴν λειτουργ. ζῳπ. ἦχ. β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς Φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσωμίλησε. Ταῖς αὐτ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία τ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν. Κοντάκιον.

Πίστιν Χριστ ὡσεὶ θώρακα ἔδυ λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, & σέβει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος. Προκείμ. ἦχ. βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, & ἐλπεῖ ἐπ' αὐτόν. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. α'.

Πολυμερῶς, καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ὑμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων· δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, & χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτ, δι' αὐτ καθαρισμὸν ποιησάμενος τ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τ Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σή-

μερον

Τῇ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Αι τ̃ α. Ἑβδομ. τῶν νηςειῶν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπ' ἐντεῦθεν, ⁊ δι' ὅλης τῆς μ. λειτυργίαν ὐκ ἔχομεν, ἐκτὸς τῶν Ϛαββάτων, ⁊ τῶν κυριακῶν, κ̀ τῆς μεγάλης πεμπτης, ἔτι δὲ ⁊ τῆς ἑορτῆς τῶν μ. Μαρτύρων, ⁊ τῆς τ̃ Εὐαγγελισμοῦ· ἀλλὰ τελοῦμεν τ̃ ἀκολουθίαν τῶν πεφηγιασμένων, ἣν ζήτει μ̀ τὴν λειτυργίαν τ̃ Μεγάλου Βασιλείου· ἣν δὴ ἀκολουθίαν τῶν πεφηγιασμένων παλαιὸν ἦν τῆς Ἐκκλησίας ἔθος, μὴ ἐκτελεῖν, εἰ μὴ ἡμέρας δύο τῆς Ἑβδομάδος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἁγιωτάτη ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησία λειτυργεῖ καθεκάστην τελείαν λειτυργίαν, τελοῦμεν κ̀ ἡμεῖς καθεκάστην, ἐκτὸς τῶν προσεσημειωμένων ἡμερῶν, τὴν τῶν προηγιασμένων ἀκολουθίαν· κρατεῖ δὲ τὸ παρὸν ἔθος, ἄρχεσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς δ'. ταύτης τῆς Ἑβδομάδος.

Ὁ δὲ βουλόμενος λειτυργεῖν ἐν αἷς ἡμέραις καθημερινὴν λειτυργίαν ὐκ ἔχομεν, τελείτω τὴν ἀκολουθίαν τ̃ Πρεσβυτέρου Σταυρᾶ, ἢ ἄλλου τινὰ, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν εὐλάβειαν, ἀπὸ τ̃ ιβ'. φύλλου μέχρι τ̃ ιθ.

Τῇ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι τ̃ α. Ἑβδομάδος τ̃ νηςειῶν.

Μετὰ τὴν ἐννάτην ὥραν γίνεται τοῦ Κοινοβιάρχου ἡ εὐλογία τῆς τέφρας. αὐτὸς ὢν ἱεραρχικῶς πεφιβεβλημένος στολὴν ἰανθίνην, προσέρχεται τῷ θυσιαστηρίῳ ἅμα τοῖς ὑπηρέταις ὁμοχρόως ἐνδεδυμένοις· καὶ σταθεὶς πρὸς τῷ μέρει τῆς ὀπισθίας, ἀναγινώσκει ταύτας τὰς εὐχάς.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου

Τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, σύγγνωθι τοῖς μετανοοῦσι, ἱλάσθητι τοῖς ἱκετεύουσι, ⁊ ἐξαπόστειλον ὐρανόθεν τ̃ σὸν ἅγιον Ἄγγελον, εὐλο✻γοῦντα ⓣ χοῦν, ⁊ τίθραν τέφραν ταύτην, ἵνα γένῃ σωτήριον θεράπευμα πᾶσι τοῖς ἐν ταπεινώσει ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ⁊ ἑαυτοὺς καλὰ τῇ συνειδήσει τ̃ πλημμελημάτων αὐτῶν, καταγορεύσιν, ἐνώπιόν τε τῆς σῆς ἀῤῥήτου φιλανθρωπίας τὰ ἑαυτοῖς πεπραγμένα θρηνοῦσι, κ̀ τὰς σὰς πλουσίους οἰκτιρμοὺς ἐκ καρδίας αἰτοῦσι. Καὶ δὸς διὰ τῆς ἐπικλήσεως τ̃ παναγίου σου ὀνόματος, ἵνα οἱ τῇ τέφρᾳ ταύτῃ ἐπάνω αὐτῶν ἐκχεόμενοι εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, τῇ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς, κ̀ τοῦ σώματος λάβωσιν· Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐπιποθῶν ὐ τ̃ θάνατον, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν, ἐπὶ τὸ σωθῆναι τῆς ἀνθρωπείας φύσεως πολυευσπλάγχνως ἐπίβλεψον, ⁊ τίθραν τέφραν ταύτην, ἵνα εἰς ταπείνωσιν ὑπόδειξιν, ⁊ συγγνώμης ἐπίτευξιν ταῖς ἡμετέραις ἐπιθεῖναι κεφαλαῖς ἔγνωμεν, εὐλο✻γεῖν καλὰ τὸν σὸν ἐπιεικειαν ἀξίωσον· ἵνα οἱ ἑαυτοὺς ⁊ τέφραν ὄντας, κ̀ εἰς τέφραν ἀπελθησομένους ἐπιγνώσκοντες, ἁπάντων τε τῶν ἁμαρτημάτων συγγνώμης, κ̀ τῶν ἄθλων τοῖς μετανοήσασιν ἐπαγγελμένων δι' ἔλεος ἐπιτυχεῖν ἀξιωθῶμεν· Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ̃ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς, ὁ τῇ ταπεινώσει καμπτόμενος ⁊ τῇ πληροφορίᾳ πραϋνόμενος, τὸ ὄς τῆς εὐσπλαγχνίας σου ταῖς ἡμετέραις δεήσεσι κλῖνον· ⁊ ταῖς κεφαλαῖς τῶν δούλων σου, ὧν αὐτὴ ἡ τέφρα ἐπιτεθεῖσα ἐφήψατο,

ἔχετε, πρὸ τ̃ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τ̃ γ̃ς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̃ πονηρ̃. Ὅτι σ̃ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Εἰς τ̃ λιτ. τὰ ζ̃ π. ἦχ. ζ̃ τῇ φύλ. κ΄.

Κοντάκιον.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, σύνελθον, σύνεσον τῇ καρδίᾳ μου Δέσποτα, σὺ δί δός μοι λόγον ὁ τ̃ Γρ̃ Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου ἀνοίγω, ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλέησον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα. Προκ. ἦχ. πλ. δ΄. Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτ̃. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. ἐκ τ̃ ιγ. καὶ ιδ. κεφ.

Ἀδελφοί· Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα, ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τ̃ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τ̃ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις, καὶ μέθαις, μὴ κοίταις, καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι, καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει· ὁ ἐσθίων τ̃ μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τ̃ ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτ̃ προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στ̃σαι αὐτόν. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τὸ ὀνόματί σου, ὕψιστε. στίχ. Τ̃ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ς΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. Καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τ̃ γ̃ς. ὅπου σὴς, καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι, καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τ̃ οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλ.

Χριστῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ὃς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, ὃς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τ̃ πυρὸς ἁρπάζοντες· μισοῦντες κ̃ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταίστους, κ̃ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτ̃ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ σῳ ἡμῶν, δόξα, κ̃ μεγαλωσύνη, κράτος, κ̃ ἐξουσία, νῦν, κ̃ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τ̃ Τυροφάγε.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἀσκητῶν, καὶ ἀσκητριῶν γυναικῶν.

Εἰς τ̃ λειτουργ. Τροπ. Θεοτοκ. Προκ. Ἀλληλ. κ̃ Κοινωνικ. ὡς ἐν τῇ ἀκολουθ. εἰς πολλοὺς ὁσίους. Φύλ. ι'. Κοντάκ. ϗ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Διὸ σῳ οἱ οἰκοῦντες αὐτὰ εἰς τοὺς αἰῶνας αἰνέσουσί σε, ᾄδοντες, κ̃ ψάλλοντες σοὶ τῷ Δαβὶδ τὸ Ἀλληλούϊα.

Πρὸς Ῥωμαίους. ἐκ τῆς ιδ'. κ̃ ις'. κεφ.

Ἀδελφοί. Τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, κ̃ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τ̃ εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἕνεκεν βρώματος καταλύε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέας, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; Κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν, ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως. Πᾶν δὲ, ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, κ̃ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ̃ τ̃ ἀποκάλυψιν μυστηρίου, χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐκ τοῦ κ̃ τ̃ Ματθαῖον. κεφ. ϛ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· Εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πρ̃ὶ ὑμῶν τῷ ἐν οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, κ̃ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. Καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ, ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, κ̃ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πρ̃ί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· κ̃ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ, μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν

Ἔλεος ὑμῖν, καὶ εἰρήνη, καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τ κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνοι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μεταλλάσσοντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην Θεὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς θέλω, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα, καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειν δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι, καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος, διελέγετο περὶ τ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ, ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι, βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Γνωστέον, ὅτι τῇ δ' καὶ τῇ ς' ταύτης τ Ἑβδομάδος τῆς Τυροφάγε καθημερινὴν λειτουργίαν οὐκ ἔχομεν· ὁ δὲ λειτουργεῖν βουλόμενος, δύναται λειτουργεῖν τὴν τ τιμίαν Σταυρὸν λειτουργίαν, ἣν ζητέτω εἰς φύλ. ιδ'.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι

τ Τυροφάγε. ὡς πρόχθες.

Καθολικὴ Ἐπιστολὴ Ἰούδα.

Ἀγαπητοί. Οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ ὁδῷ τ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ὑμῖν ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, καὶ ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν, περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τ σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ, ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τ προειρημένων ὑπὸ τ Ἀποστόλων τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τ ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες· Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ

οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ, καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλλ. γ'.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τοῦ Τυροφάγου, εἴτε τοῦ τυρινῆς.

Τροπ. Κοντάκ. Γρηγ. Ἀλληλ. Κοινωνικ. καὶ Εὐαγ. τῇ κῇ τοῦ ἡμέραν ἀγίαν.

Καθολικῆς ἐπιστ. Ἰωάννου. κεφ. α'.

Πρεσβύτερος, Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι, καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή. Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς, ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ εἰς τοῦτο ξένους, οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς, καλῶς ποιήσεις, προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ. Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα, ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους, κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὁ δὲ κακοποιῶν οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν· καὶ οἶδατε, ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι. Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος, καὶ καλάμου σοι γράψαι. Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν· εἰρήνη σοι· Ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἄσπαζε τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς Τυροφάγου. ὡς χθές.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰούδα.

Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς.

Καὶ τότε ὄψον) τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθ̃ ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μ̃ δυνάμεως, κὴ δόξης πολλῆς. Ὁ οὐρανὸς, & ἡ γῆ παρελεύσον), οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, & μέθῃ, & μερίμναις βιωτικαῖς, & αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Ὡς παγὶς γὰ ἐπελεύσε) ἐπὶ πάντας τοὺ καθημένους ἐπὶ προσωπον πάσης τ̃ γ̃ς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ, δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτ ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλοντα γίνεσθαι, & σταθῆναι ἔμπροσθεν τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθ̃.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ

Εἰς τὸν λειτουργ. Ζητ. κὴ θεοζήτιον τὸ ἦχ. Ζήτει Φυλ. κ. Κοντάκιον δὲ.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ τ̃ς γ̃ς μ̃ δόξης, & τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ πυρὸς πρὸ τ̃ βήματος ἕλκει, & βίβλοι διανοίγον) κὴ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύον), τότε ῥῦσαί με ἐκ τ̃ πυρὸς τ̃ ἀσβέστ, κὴ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου με ἑσ̃ναι, Κριτὰ δικαιότατε. Πρόκ. ἦχ. γ. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, & μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτ̃, κὴ τ̃ς σωτ̃ρίας αὐτ̃ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. Γ̃ς Κορινθίους α. ἐκ τ̃ς ιη. & θ. κεφ.

Ἀδελφοί· Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰ, ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε, ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ, μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, κὴ ἡ συνείδησις αὐτ̃ ἀσθενὴς οὖσα, οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσ, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; Οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, κὴ τύπτοντες αὐτῶ τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰ σφραγὶς τ̃ ἐμ̃ς ἀποστολ̃ς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἀλληλ. ἦχ. πλαγ. δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ, τῷ σωτ̃ρὶ ἡμῶν. στιχ. Ἡ τοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτ̃, κὴ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτ̃, & πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτ̃, τότε καθίσῃ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτ̃· & συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτ̃ πάντα τὰ ἔθνη· & ἀφορίει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τ̃ν ἐρίφων. Καὶ στήσῃ τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτ̃, τὰ δὲ ἐρίφια, ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτ̃· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τ̃ πρ̃ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, ἀπὸ καταβολ̃ς κόσμου. Ἐπείνασα γὰ, & ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, & ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, & συνηγάγετέ με· γυμνὸς, & περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, κὴ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, & ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ

οἱ δί-

Χριςῷ. Οὗτός ἐςιν ὁ ἀληθινὸς Θεός, ϗ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι τ Ἀποκρέω. ὡς χθές.

Καθολικῆς β' ἐπις. Ἰωάννυ. κεφ. α'

Ὁ Πρεσβύτερος Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, ℭ τοῖς τέκνοις αὐτ, ὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, ℭ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ ϗ πάντες οἱ ἐγνωκότες τ ἀλήθειαν διὰ τ ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, ℭ μθ' ἡμῶν ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἔσω μθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεῦ πρς ℭ παρὰ Κυρίυ Ἰησῦ Χριςῦ, τῦ υἱῦ τῦ πρς ἐν ἀληθείᾳ, ℭ ἀγάπῃ. Ἐχάρην λίαν, ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων συ περιπατῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τ πρς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν, ἀλλ' ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλυς. Καὶ αὕτη ἐςὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κ τὴν ἐντολὴν αὐτ. Αὕτη ἐςὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε· ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογῦντες Ἰησῦν Χριςὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἐςιν ὁ πλάνος, ϗ ὁ Ἀντίχριςος. Βλέπετε ἑαυτὰς, μὴ ἀπολέσωμεν, ἃ εἰργασάμθα καλὰ, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. Πᾶς ὁ παραβαίνων, ℭ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τῦ Χριςῦ Θεὸν οὐκ ἔχ· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τῦ Χριςῦ, ὗτος ℭ τὸν πρα, ϗ τὸν υἱὸν ἔχ. Εἴ τις ἔρχε πρὸς ὑμᾶς, ℭ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, ℭ Χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ, Χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβυλήθην διὰ χάρτυ ℭ μέλανος· ἀλλ' ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ϗ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τ ἀδελφῆς συ τ Ἐκλεκτ. Ἀμήν.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι τ Ἀποκρέω,

Τροπ. ℭ Τὰ ἄλλα πάντα, ζήτει ἐν τῇ ἀκολυθίᾳ εἰς κοιμηθέντας Φύλ. ιθ'

Πρὸς Κορινθίυς α. ἐπις. Παύλ. κεφ. ι'

Ἀδελφοί· Πάντα μοι ἔξεσιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· Πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τῦ ἑτέρυ ἕκασος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλύμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τ συνείδησιν· τ γὰρ Κυρίυ ἡ γῆ, ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τ ἀπίςων, ℭ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τ συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· τῦτο εἰδωλόθυτόν ὅςι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τ μηνύσαντα, ϗ τ συνείδησιν· τ γὰρ Κυρίυ ἡ γῆ, ℭ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἐκ τ κ Λυκᾶν. κεφ. κα'

Εἶπεν ὁ Κύριος. Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μυ, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· ℭ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτ. Ὅταν δὲ ἀκύσητε πολέμυς, ℭ ἀκαταςασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσαι σημεῖα ἐν ἡλίῳ, ℭ σελήνῃ, ϗ ἄσροις, ℭ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχύσης θαλάσσης, ℭ σάλυ, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβυ, ℭ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκυμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται·

ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ᾽ Ἀποκρέω. ὡς χθές.

Καθολικῆς α᾽. ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ᾽ δ᾽. καὶ ε᾽. κεφ.

Ἀγαπητοί· Ἐάν τις εἴπῃ· ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν, ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων. ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι᾽ ὕδατος, καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστὸς, οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ὕδατι, καὶ αἵματι. Καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμα ἐστιν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσι. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ. Ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν· ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός. καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία, ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. Καὶ ἐὰν οἴδαμεν, ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα, ἃ ἠτήκαμεν παρ᾽ αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω, ἵνα ἐρωτήσῃ· Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. Οἴδαμεν, ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ᾽ ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ

σεύω, ὐκ ἔστιν ἐκ τ̃ Θεοῦ, Ϛ ὁ μὴ ἀγαπῶν Ⓣ ἀδελφὸν αὐτ̃. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Οὐ καθὼς Καΐν ἐκ τ̃ πονηρ̃ ἦν, Ϛ ἔσφαξε τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτ̃ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τ̃ ἀδελφ̃ αὐτ̃, δίκαια. Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τ̃ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ὁ μὴ ἀγαπῶν Ⓣ ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ· ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτ̃, ἀνθρωποκτόνος ἐστί. Καὶ οἴδατε, ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν· Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτ̃ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τ̃ ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. Ὃς δ' ἂν ἔχῃ Ⓣ βίον τ̃ κόσμου, Ϛ θεωρῇ τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτ̃ ἀπ' αὐτ̃, πῶς ἡ ἀγάπη τ̃ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ, Ϛ ἀληθείᾳ· ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐκ τ̃ ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτ̃ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν· Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τ̃ καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς Ⓣ Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παῤ αὐτ̃· ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παῤ αὐτ̃· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, Ϛ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτ̃ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτ̃, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τ̃ υἱοῦ αὐτ̃, Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ϛ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτ̃, ἐν αὐτῷ μένει, κὴ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Ϛ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν ἐκ τ̃ Πνεύματος, οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τ̃ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐστι· κὴ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τ̃ Θεοῦ οὐκ ἔστι· Ϛ τοῦτό ἐστι τὸ τ̃ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· Ϛ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, Ϛ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τ̃ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τ̃ κόσμου λαλοῦσι, κὴ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει· ἡμεῖς ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν. ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τ̃ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τ̃ ἀληθείας, Ϛ τὸ πνεῦμα τ̃ πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τ̃ Θεοῦ ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τ̃ Θεοῦ γεγέννηται, Ϛ γινώσκει τ̃ Θεόν· Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τ̃ Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τ̃ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τ̃ υἱὸν αὐτ̃ τ̃ μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τ̃ κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτ̃. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγά-

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ Ἀποκρέω. ὡς χθές.

Καθολικῆς α.ἐπ.Ἰω. ἐκ τ̃ γ.Ϛ δ.κεφ.

Ἀγαπητοί. Ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ Ἀποκρέω. ὡς ἑθ@.

Καθολικῆς α. ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ β. κ γ. κεφ.

Ἀδελφοί. Ἐσχάτη ὥρα ἐστί, & καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ Ἀντίχειστος ἔρχεται, & νῦν Ἀντίχειστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν, ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τ ἁγίου, & οἴδατε πάντα· Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν· κ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος, ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ Ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πρα κ τὸν υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πρα ἔχει. Ὑμεῖς ὃν ὑμεῖς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, κ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ, κ ἐν τῷ πρὶ μενεῖτε· Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν αἰώνιον· Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τ πλανώντων ὑμᾶς· & ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει. Καὶ οὐ χρείαν ἔχετε, ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, κ ἀληθές ἐστι, & οὐκ ἔστι ψεῦδος. Καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, & μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν εἰδῆτε, ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται. Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, & οὔπω ἐφανερώθη, τί ἐσόμεθα· Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτὸν, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, & τὴν ἀνομίαν ποιεῖ. Καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία· & οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ, & ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει. Πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ἐν ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀποκρέω, ὥσπερ & ἐν τῇ ἐρχομένῃ τῆς Τυροφάγου, ζητεῖται εἰς πρόσωπον τοῦ καλοῦ τὴν ἡμέραν ἁγίου. ὁμοίως κ τἆλλα πάντα. Τροπ. Κοντ. Γρον. Ἀλληλ. & Κοιν. ζήτει ὃ αὖθις ἐν τοῖς κοινοῖς ἀπὸ τ α. Φύλ. μέχρι τ ιβ.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ Ἀποκρέω. ὡς χθὲς.

Καθολικῆς α. τῆς. Ἰωάννου. κεφ. γ.

Ἀδελφοί· Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, & τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην,

ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τῦ ἐν ὑμῖν ἁγίυ Πνεύματός ἐστιν, ὃ ἔχετε ἀπὸ Θεῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς. Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅ ἐστι τῦ Θεῦ.

Ἀλληλ. ψαλμ. β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μυ. ψαλμ.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τῦ προσώπυ σου· καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. κεφ. ιε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπῳ τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτῦ, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς, ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτῦ βόσκειν χοίρους· Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῦ ἀπὸ τῶν κεράτιων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδυ αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τῦ πατρός μυ περισσεύυσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι; Ἀναστὰς, πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μυ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ. Πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς, ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῦ. Ἔτι δὲ αὐτῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ δραμὼν ἔπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ φαγόντες, εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκυσε συμφωνίας, καὶ χορῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν. Εὐφρανθῆναι δὲ, καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλ. ἀλληλ. ἀλληλ.

εισαν, & ἐπιγγείλαντο αὐτῷ ὀργύ-
ειον δῶναι. Καὶ ἐζήτει, πῶς εὐκαίρως
αὐτὸν παραδῷ.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι μτ τ Κυρ. τ Τελώνυ, & ὅ Φαρ. ὡς ἔθος.
Γρὸς Τιμόθεον α. ὅπις. Παύλ. κεφ. ς.

ΕΚνον Τιμόθεε· Δίωκε δι-
καιοσύνην, εὐσέβειαν, πί-
στιν ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Ἀγωνίζυ τ καλὸν ἀγῶνα
τῆς πίστεως· ἐπιλαβὺ τῆς αἰωνίυ ζωῆς
εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τ
καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρ-
τύρων. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ τ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ, τ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίυ Πιλάτυ τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνε-
πίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυ-
ρίυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις
δείξει ὁ μακάριος, & μόνος δυνάστης,
ὁ Βασιλεὺς τ βασιλευόντων, καὶ Κύ-
ριος τ κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθα-
νασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν
εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύ-
ναται· ᾧ τιμὴ & κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.
Ε κ ὅ κῆ Λυκᾶν. ἐκ ὅ κ. & κα. κεφ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τ
Γραμματέων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν στολαῖς, & φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρω-
τοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, &
πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ
κατεσθίυσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, &
προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗ-
τοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Ἀνα-
βλέψας δὲ, εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ
δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον,
πλουσίους. Εἶδε δέ καί τινα χήραν πενι-
χρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά. Καὶ
εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα
αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν. Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα
τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος
αὐτῆς, ἅπαντα τὸν βίον, ὃν εἶχεν ἔβα-
λε. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν, ἀκούετω.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.
Εἰς τ λειτυρ. πάντα τοῦ τυχόντος ἦχυ.
Φύλ. κ. πλὴν τ ὧδε ἰδίως τέυπωμένων
Κοντάκιον.

ΤΗς πατρῴας δόξης σου ἀποσκιρ-
τήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρ-
πισα, ὃν μοι παρέδωκας, πλοῦτον, ὅθεν
σοι τὴν τοῦ ἀσώτυ φωνὴν κραυγάζω.
Ἥμαρτον ἐνώπιόν συ πάτερ οἰκτίρμον,
δέξαι με μετανοοῦντα. & ποίησόν με,
ὡς ἕνα τ μισθίων συ.

Γρὸς Κορινθίυς α. ἐπις. Παύλ. κεφ. ς.

ΑΔελφοί. Πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ' ὐ πάντα συμφέρει.
Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ'
ὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος·
Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
τοῖς βρώμασιν. Ὁ δὲ Θεὸς & ταύτην, & ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶ-
μα ὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ,
& ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς,
καὶ τ Κύριον ἤγειρε, & ἡμᾶς ἐξεγερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε,
ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν;
Ἆρας ἓν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω
πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἢ ὐκ οἴ-
δατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ,
ἓν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησιν,
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώ-
μενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστιν.
Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρ-
τημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ
σώματός ἐστιν. Ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ

ἴδιον

τ̃, & δ̀ς τοῖς δ̀λοις αὐτ̃ τλῶ ἐξ-
σίαν, & ἑκάςῳ τὸ ἔργον αὐτ̃, ἡ τῷ
θυεφερῷ ἐνετείλατο, ἵνα γρηγορῇ. Γρη-
γορεῖτε ὖν· ὐκ οἴδατε γ̀ρ πότε ὁ κύ-
ριος τῆς οἰκίας ἔρχε), ὀψὲ, ἢ μεσονυ-
κτ́ν, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ· μὴ
ἐλθὼν ἐξάφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύ-
δοντας. Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέ-
γω· Γρηγορεῖτε.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι μ̅γ̅ τ̅ Κυρ. τ̅ Τελώνε, & τ̃ Φαρ. ὡς ἔθος. Κ αθολικῆς α.΄ ἐπ. Ἰωάννε. κεφ. β.΄

Ἀδελφοί· Οὐκ ἐντολὴν
καινὴν γρά-
φω ὑμῖν, ἀλλ'
ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴ-
χετε ἀπ' ἀρχῆς. Ἡ ἐντολὴ ἡ πα-
λαιά ὅ̀τν ὁ λόγος, ὃν ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς. Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γρά-
φω ὑμῖν, ὅ ὅ̀τν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, &
ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία πάρα), ἡ τὸ
φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. Ὁ λέ-
γων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, ἡ τ̀ ἀδελφὸν
αὐτ̃ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ὅ̀τν ἕως
ἄρτι. Ὁ ἀγαπῶν Ⓣ ἀδελφὸν αὐτ̃
ἐν τῷ φωτὶ μένει, & σκάνδαλον ἐν
αὐτῷ ὐκ ἔστιν. Ὁ δὲ μισῶν τ̀ ἀδελ-
φὸν αὐτ̃, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, ἡ ἐν τῇ
σκοτίᾳ πατεῖ· & ὐκ οἶδε, πᾶ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τ̀ν
ὀφθαλμὸς αὐτ̃. Γράφω ὑμῖν τεκ-
νία, ὅτι ἀφέων) ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτ̃. Γράφω ὑμῖν,
πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε Ⓣ ἀπ' ἀρχῆς.
Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικη-
κατε Ⓣ πονηρόν. Γράφω ὑμῖν, παι-
δία, ὅτι ἐγνώκατε τ̀ πρ̀. Ἔγραψα
ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, ἡ ὁ λό-
γος τ̃ Θεῦ ἐν ὑμῖν μένει, ἡ νενικη-
κατε Ⓣ πονηρόν. Μὴ ἀγαπᾶτε τ̀
κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν κόσμῳ. Ἐάν τις
ἀγαπᾷ τ̀ κόσμον, ὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη
τ̃ πρ̀ ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, ἡ
ἐπιθυμία τῶ ὀφθαλμῶν· καὶ ἡ
ἀλαζονεία τ̃ βίυ ὐκ ὅ̀τν ἐκ τ̃ πρ̀,
ἀλλὰ ἐκ τ̃ κόσμυ ὅ̀τ. Καὶ ὁ κό-
σμος παρά), & ἡ ἐπιθυμία αὐτ̃.
Ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τ̃ Θεῦ, μέ-
νει εἰς τ̀ αἰῶνα.

Ε ἰς τ̀ κτ̀ Μάρκον. κεφ. ιδ.΄

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν τὸ Πά-
σχα, & Τὰ ἄζυμα μ̀ δύο
ἡμέρας· & ἐζήτουν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, & οἱ Γραμματεῖς, πῶς Ⓣ
Ἰησῦν ἐν δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτεί-
νωσιν. Ἔλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ,
μήποτε θόρυβος ἔσα τ̃ λαῦ. Ὄντος
δὲ αὐτ̃ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σί-
μωνος τ̀ λεπρῦ, κατακειμένυ αὐτ̃,
ἦλθε γυνὴ, ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρυ νάρ-
δυ πιστικῆς πολυτελῦς· ἡ συντρίψα-
σα Ⓣ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτ̀ κα-
τὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δέ τινες
ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, & λέγον-
τες. Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τ̀ μύρυ
γέγονεν; ἠδύνατο γ̀ρ τοῦτο πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, & δο-
θῆναι τοῖς πτωχοῖς· & ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν· Ἄφετε
αὐτήν· τί αὐτῇ κόπυς παρέχετε; Κα-
λὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Πάν-
τοτε γ̀ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μθ' ἑαυτῶν,
& ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποι-
ῆσαι, ἐμὲ δὲ ὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ εἶ-
χεν ἔσχεν, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι
μου τὸ σῶμα εἰς Ⓣ ἐνταφιασμόν.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τ̀ κόσ-
μον, & ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσε) εἰς
μνημόσυνον αὐτ̃. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ
Ἰσκαριώτης εἷς τῶ δώδεκα ἀπῆλθε
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ
αὐτὸν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐχά-

τὴν τ̃ Κυρίε ἡμῶν μακροθυμίαν, σρίαν ἡγεῖδε· καθὼς ⁊ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Γ̃αῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς ⁊ ἐν πάσαις ταῖς ἐπισολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς ωερὶ τύτων, ἐν οἷς ἐσὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς, ⁊ ἀσήρικτοι σρεβλῦσιν, ὡς ⁊ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τ̃ ἰδίαν αὐτ̃ ἀπώλειαν. Ὑμεῖς ὖν, ἀγαπητοὶ, ωρογινώσκοντες φυλάσεσθε, ἵνα μὴ τ̃ τ̃ ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τ̃ ἰδίε σηριγμ̃. Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι, ⁊ γνώσει τ̃ Κυρίε ἡμῶν Ἰησ̃ Χρις̃. Αὐτῷ ἡ δόξα ⁊ νῦν, ⁊ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον. κεφ. ιγ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μ͂ τὴν θλῖψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσε͂, ⁊ ἡ σελήνη ὐ δώσ͂ τὸ φέγγος αὐτ̃, ⁊ οἱ ἀσέρες τ̃ ὀυρανοῦ ἔσον͂ πίπτοντες, ⁊ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ὀυρανοῖς σαλευθήσον͂. Καὶ τότε ὄψον͂ τ̃ υἱὸν τ̃ ἀνθ΄ ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μ͂ δυνάμεως πολλ̃ς, ⁊ δόξης. Καὶ τότε ἀποσελεῖ τοὺς Ἀγγέλυς αὐτ̃, ⁊ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτύς αὐτ̃ ἐκ τ̃ τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ΄ ἄκρυ γ̃ς ἕως ἄκρυ τ̃ ὀυρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τ̃ συκ̃ μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν αὐτ̃ ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένῆ, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐσ̀ν. Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γυόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐσ̀ν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις ἂ πάντα ταῦτα γένῆ. ὁ ὀυρανὸς, ⁊ ἡ γ̃ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μυ ὐ μὴ παρέλθωσι.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι

μ͂ τ̃ Κυρ. τ̃ Τελώνε ⁊ τ̃ Φαρ. ὡς ἔθος. Καθολικ̃ς α΄ ἐπισολ̃ς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ̃ α΄ ⁊ β΄.

Ἀδελφοί· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἁμαρτίαν ὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, ⁊ ἀλήθεια ὐκ ἔσιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πισός ἐσι, ⁊ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, ⁊ καθαείσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψύσ͂ ποιοῦμεν αὐτὸν, ⁊ ὁ λόγος αὐτ̃ ὐκ ἔσιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μυ, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτῆε, ⁊ ἐάν τις ἁμάρτῃ, ωαράκλητον ἔχομεν ωρὸς τὸν ωρᾶ Ἰησ̃ν Χρις̀ν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐσι ωερὶ τ̃ ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὐ ωερὶ τ̃ ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ ⁊ ωερὶ ὅλε τ̃ κόσμου. Καὶ ἐν τύτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτ̃ τηρ̃μεν. Ὁ λέγων· ἔγνωκα αὐτὸν, ⁊ τὰς ἐντολὰς αὐτ̃ μὴ τηρ̃ν, ψύσ͂ ἐσί, ⁊ ἐν τύτῳ ἡ ἀλήθεια ὐκ ἔσιν. Ὃς δ΄ ἂν τηρῇ αὐτ̃ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τύτῳ ἡ ἀγάπη τ̃ Θε͂ τετελείωτ͂αι. Ἐν τύτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος ωεριεπάτησε, ⁊ αὐτὸς ὕπως ωεριπατεῖν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον. κεφ. ιγ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Ὁ οὐνὸς, ⁊ ἡ γ̃ ωαρελεύσον͂, οἱ δὲ λόγοι μυ ὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τ̃ ἡμέρας ἐκείνης, ⁊ τ̃ ὥρας ὐδεὶς οἶδεν, ὐδὲ οἱ Ἄγγελοι οἱ ἐν τῷ οὐνῷ, ὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πήρ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε, ⁊ ωροσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ, πότε ὁ καιρός ἐσιν· ὡς ἄνος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐ-

τ̃,

αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τ(ῆς) ἀληθοῦς παροιμίας· κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἔξέραμα· ☩, ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.

Ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Μάρκον. κεφ. ιγ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δέ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε, ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς, ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι, καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα, καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ μ(ηνὶ) τ(οῦ) Κυρ.(ίου) τοῦ Τελώνου, καὶ τ(οῦ) Φαρ.(ισαίου). ὡς ἔθος. Καθολικῆς β.' ἐπ(ιστολῆς). Πέτρου. κεφ. γ.'

Ἀγαπητοί. Ταύτην ἤδη δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων Προφητῶν, καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, καὶ σωτ(ῆρος). Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, ἐμπαῖκται, καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι, καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος, καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ· δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς, ἀπώλετο. Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως, καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ, ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη, ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὥς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἥξει δὲ ἡμέρα Κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα, κατακαήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ἡμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς, καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας, καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τακήσονται; Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς, καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι, καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ. Καὶ

ρημβύες. Καὶ ἀρχαίε νόσμε ὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας· Καὶ πόλεις Σοδόμων, καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας, κατασκαφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς· Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τ̃ τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐῤῥύσατο· Βλέμματι γὰρ, & ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν.

Ἐκ τ̃ κ̃ῃ Μάρκον. κεφ. ιγ.΄

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Βλέπετε ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων, καὶ βασιλέων ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς, παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε, τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· Οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, & πατὴρ τέκνον· Καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Τ Η Ι Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι

μ͂ῃ τ̃ Κυρ. τ̃ Τελώνε καὶ τ̃ Φαρ. ὡς ἔθος. Καθολικῆς β.΄ ἐπιστ. Πέτρου. κεφ. β.΄

ΑΔελφοί· Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμῶν ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι, βλασφημοῦντες· ὅπου Ἄγγελοι ἰσχύϊ, καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγενημένα εἰς ἅλωσιν, καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τ̃ῃ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν· σπίλοι, & μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος, & ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα. Καταλιπόντες τ̃ εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τ̃ Βαλαὰμ τ̃ Βοσόρ· ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν, ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρ̃ φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τ̃ προφήτου παραφρονίαν. Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τ̃ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγξάμενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τ̃ς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται. Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τ̃ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τ̃ Κυρίου, & σωτ̃ῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς, μὴ ἐπεγνωκέναι τ̃ ὁδὸν τ̃ δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν, ἐπιστρέψαι ἐκ τ̃ παραδοθείσης

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Εἰς τ̃ λειτυργίαν, Ἀπολυτίκιον, Θεοτοκίον, Προκ. Ἀλληλ. & Κοινων. τ̃ τυχόντος ἤχυ. Ζήτει αὐτὰ εἰς φύλ. κ΄. Κοντάκιον ὃ τ̃το.

ΦΑρισαίυ φύγωμεν ὑψηλορίαν, & τ̃ Τελώνυ μάθωμεν τὸ ταπεινὸν, ἐν στεναγμοῖς πρὸς τὸν σρᾶ κραυγάζοντες· Ἵλαθι μόνε ἡμῖν βυδιάλακτε.

Πρὸς Τιμόθεον β΄. ἐπ. Παύλ. κεφ. γ΄.

ΤΕκνον Τιμόθεε· Παρηκολύθησάς μυ τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίσει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν· οἷά μοι ἐγένε͂ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύσροις· οἵυς διωγμὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος· Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριςῷ Ἰησ͂, διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι, & γόητες προκόψυσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες, & πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες, καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, & ὅτι ἀπὸ βρέφυς τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σρίαν, διὰ πίσεως τ̃ς ἐν Χριςῷ Ἰησ͂.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Λυκᾶν. κεφ. ιη΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν πρ͂σευξάσθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος, & ὁ ἕτερος Τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν, ταῦτα, προσηύχετο· Ὁ Θεὸς εὐχαριςῶ σοι, ὅτι ὐκ εἰμὶ, ὥσπερ οἱ λοιποὶ τ̃ν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ κὰ ὡς ὗτος ὁ Τελώνης· νης͂ύω δὶς τ̃ σαββάτυ, ἀποδεκατῶ πάντα, ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ Τελώνης, μακρόθεν ἑσὼς, ὐκ ἤθελεν ὐδὲ τὸν ὀφθαλμὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ σῆθος αὐτ̃, λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθηθί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη ὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτ̃, ἢ ἐκεῖνος. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Τῇ Δευτέρᾳ μ̃ τ̃ Κυρ. τ̃ Τελώνυ & τ̃ Φαρ. ὡς ἔθος. Καθολικῆς β΄. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ̃ α΄. κὰ β΄. κεφ.

ΑΔελφοί· Τ̃το πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως ὐ γίνεται· Οὐ θελήματι ἀνθρώπε ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνος ἁγίυ φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θε͂ ἄνθρωποι. Ἐγένοντο δὲ & ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς & ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι· οἵτινες παρεισάξυσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, & τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς Δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Καὶ πολλοὶ ἐξακολυθήσυσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' ἃς ἡ ὁδὸς τ̃ς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· κὰ ἐν πλεονεξίᾳ πλασοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· Οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι ὐκ ἀργεῖ, & ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ὐ νυσάζει. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων ὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφυ ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετη-

ρημε-

νήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος· Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λοιμοὶ, καὶ ταραχαί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τ̃ λγ'. Ἑβδομάδος. ὡς ἐθ'.

Πρὸς Τιμόθεον ϛ'. ὅπερ. Παύλ. κεφ. β'.

ΠΙστὸς ὁ λόγος. Εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν. Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν. Εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς. Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τ̃ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος, καὶ Φίλητος, οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τινῶν πίστιν. Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ. Καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Λουκᾶ. κεφ. νι'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τ̃ Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τ̃ ἀντιδίκου μου· καὶ οὐκ ἤθελησεν ἐπὶ χρόνον· Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τ̃ Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτὴν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος. Ἀκούσατε, τί ὁ κριτὴς τ̃ ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τ̃ ἐκλεκτῶν αὐτ̃ τ̃ βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτ̃ ἐν τάχει.

Ἰστέον, ὅτι Ἑβδομάδα μίαν πρὸ τ̃ λεγομένης παρὰ τοῖς Λατίνοις, Σεπτουαγεσίμης, τουτέστιν Ἑβδομηκοστῆς, ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τ̃ Τελώνου, καὶ τ̃ Φαρισαίου. ἐὰν τοίνυν αἱ ἀπὸ τῆς μ̃γ' τ̃ ὑψώσιν Κυριακῆς Ἑβδομάδες, μὴ ἐξαρκέσωσιν μέχρι τ̃ ῥηθέντος χρόνου, λαμβάνομεν ἐκ τ̃ παρελθουσῶν τοσαύτας, ὅσας ἂν ἐλλίπωσιν. ἐὰν δὲ πλεονάσωσι, καταλιμπάνομεν αὐτάς, καὶ ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τ̃ Τελώνου, καὶ τ̃ Φαρισαίου, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἰστέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν ἐλλίπωσιν αἱ τ̃ Λουκᾶ Ἑβδομάδες πρὸ τῆς τ̃ Τελώνου, καὶ Φαρισαίου Κυριακῆς καὶ τὸ τ̃ Χαναναίας Εὐαγγέλιον οὐκ ἀνεγνώσθη ἐν τῇ ιζ' τ̃ Ματθαίου, ἀναγινώσκεται ὧδε ἐν τῇ πρὸ τ̃ Τελώνου καὶ τ̃ Φαρισαίου Κυριακῇ. τὰς γὰρ πέντε ἡμέρας, καὶ τὸ σάββατον ἀναπληροῦμεν ἐκ τ̃ ὀπισθεν, λαμβάνοντες, ἅς τε ἐπιστολὰς, καὶ τὰ εὐαγγέλια. εἶτα ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν ἀπὸ τ̃ Κυριακῆς τ̃ Τελώνου, καὶ τ̃ Φαρ. ὡς ἄνω εἴρηται.

σωτήριον ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ἐκ τ κ Μάρκον. κεφ. ιβ.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος· Βλέπετε ἀπὸ τ Γραμματέων, τ θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ⁊ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ⁊ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τ χηρῶν, ⁊ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης· ⁊ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτ, λέγει αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τ βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν, ἔβαλεν, ὅλον τ βίον αὐτῆς.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι

τ λγ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς β. ἐπιστ. Πέτρου. κεφ. α.

Σίμων Πέτρος δοῦλος, ⁊ Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τ Θεοῦ ἡμῶν, ⁊ σ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν, ⁊ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τ Θεοῦ, ⁊ Ἰησοῦ τ Κυρίου ἡμῶν· ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτ, τὰ πρὸς ζωὴν, ⁊ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης, ⁊ ἀρετῆς, δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν ⁊ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται· ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ, σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, ⁊ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς, οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. ὯΙ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν, ⁊ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι. Ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

Ἐκ τ κ Μάρκον. κεφ. ιγ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τ μαθητῶν αὐτ. Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, ⁊ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ. Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. Καὶ καθημένου αὐτ εἰς τὸ ὄρος τ Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, ⁊ Ἰωάννης, ⁊ Ἀνδρέας. Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; ⁊ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλει πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν. Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· ⁊ πολλοὺς πλα-

ξα, & ὁ κρίτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τοῦ κ̄ Μάρκον. κεφ. ιβ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθὼν εἷς τῶν Γραμματέων τῷ Ἰησοῦ, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Κύριος εἷς ἐστι. Καὶ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, & ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· Αὕτη πρώτη ἐντολή· & δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεύς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων, καὶ τῶν θυσιῶν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔτολμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ; αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον, καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ δ λγ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς α΄. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ̄ δ΄. καὶ ε΄. κεφ.

Ἀγαπητοί· Μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει, πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος· ἀλλὰ καθ' ὅσον κοινωνεῖτε τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης, & τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. Κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς, & ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ. Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος, & μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ· ἐπισκοποῦντες, μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· Καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμάραντινον τῆς δόξης στέφανον. Ὁμοίως νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφρο-

σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνί· Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς, ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἀπεξεδέχετο ἡ τ Θεοῦ μακροθυμία, ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ· εἰς ἣν ὀλίγαι, τοῦτ' ἔστιν, ὀκτὼ ψυχαὶ, διεσώθησαν δι' ὕδατος· ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν καὶ σώζει βάπτισμα· οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ Ἀγγέλων, καὶ Ἐξουσιῶν, καὶ Δυνάμεων.

Ε κ ς κγ Μάρκου. κεφ. ιβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἔρχονται πρὸς τ Ἰησοῦν Σαδδουκαῖοι, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπερώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀφῆκε σπέρμα. Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· Ἐσχάτη δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τ Θεοῦ; Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς Ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων. ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ λγ. Ἑβδομ. ὡς ἐθ.

Καθολικῆς α. τῆς Πέτρου. κεφ. δ'.

ΑΔελφοί· Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνί. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν· Ἕκαστος, καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἐστιν ἡ δό-

φητε νῦν ἐπὶ Κ̃ Ποιμένα, καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα & οἵτινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, & περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως, & ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε & αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ Κ̃ Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες, εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκου. κεφ. ιβ'.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀπεστέλλοσι πρὸς Κ̃ Ἰησοῦν οἱ ἀρχιερεῖς ἵνας τῶν Φαρισαίων, & τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. Οἱ δὲ ἐλθόντες, λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, & οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω· Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, & ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, & τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

Τῇ Τρίτῃ τ̃ λγ.' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Κ αθολικῆς α. ἐπιστ. Πέτρου. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί. Ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, & ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, & χείλη αὐτοῦ, τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν· Ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, & ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά· Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; Ἀλλ' εἰ & πάσχετε, διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε. Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάζετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος, καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν, ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν. Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. Ὅτι & Χριστὸς ἅπαξ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν

σαρ-

φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ· Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσαι· ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασόν μοι δεῖπνήσω, καὶ περίζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω, καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; Οὐ δοκῶ. Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε. Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

ΚΥΡ. ΤΡΙΑΚΟΣΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντα ἦχος. ζήτει φύλ. κ῍.

Πρὸς Τιμόθεον α῍. ἐπισ. Παύλ. κεφ. δ῍.

ΠΙστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ, καὶ κοπιῶμεν, καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα, καὶ δίδασκε. Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω· ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ. Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιθ῍.

ΕΙσελθὼν εἰσῆλθε· Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἰεριχώ. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης· οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν, τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι διὶ ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι· Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων· Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τῆς λγ῍. Ἑβδόμ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς α῍. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τοῦ β῍. καὶ γ῍. κεφ.

ΑΔελφοί. Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων, οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε· ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστρά-

νήσῃ εἰς κεφαλὴν γωνίας, Ϲ λίθον προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπιθοῦντες, εἰς ὃ Ϲ ἐτέθησαν. Ὑμεῖς δέ, γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· Ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἵ ποτε οὐ λαὸς Θεοῦ, οἱ δὲ νῦν ἐλεηθέντες.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ιβ'.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, Ϲ περιέθηκε φραγμὸν, Ϲ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, Ϲ ἀπεδήμησε· Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ, δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος. Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, Ϲ ἀπέστειλαν κενόν. Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, Ϲ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε, κἀκεῖνον ἀπέκτειναν. Καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν· Ϲ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται, καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Οὐ δὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, Ϲ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, Ϲ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον. Ἔγνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι τ̃ λβ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστ. κεφ. ε'.

Ἀδελφοί· Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς· νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε, μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους, Ϲ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε· ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς· Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς. Καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, Ϲ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τηρηθείη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιζ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ, λέγων, μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. Καὶ εἶπον οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, Ἐκριζώθητι, Ϲ

μίαν ἄφθαρτον, ⁊ ἀμίαντον, ⁊ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς, εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστὶ, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ, εἰς ἔπαινον, ⁊ δόξαν, ⁊ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ, ⁊ δεδοξασμένῃ· κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν· Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν, ⁊ ἐξηρεύνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, ⁊ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ· εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι· Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες τελείως, ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς· μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον, ⁊ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γένησθε· διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου ⁊ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ⁊ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν, ⁊ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν· Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ, ⁊ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα σὰρξ, ὡς χόρτος, ⁊ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος χόρτου· Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, ⁊ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, ⁊ πάντα δόλον, ⁊ ὑποκρίσεις, ⁊ φθόνους, ⁊ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν· εἴπερ ἐγεύσασθε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, ⁊ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διότι ⁊ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ· Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγε-

τῷ ἕτερον ; Ἄγε νδν οἱ λέγοντες · Σήμερον, καὶ ἄυριον πορευσώμεθα εἰς τιὼδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, καὶ κερδήσωμεν · οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς ἄυριον · Ποία γὰρ ἡ ζωὴ ἡμῶν ; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη . Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς · Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο · νυῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν . Πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν . Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν . Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις . Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε · καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν . Ὁ χρυσὸς ὑμῶν, καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται · καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται · καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν, ὡς πῦρ . Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις · ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων, εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν . Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε · ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς . Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον · οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν . Μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοὶ ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου . Ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον . Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς · στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε · Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κατακριθῆτε . Ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου . κεφ. ια΄.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ · Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ · Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς ; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς . Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ · Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων ; ἀποκρίθητέ μοι. Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες · Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ · Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ ; Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν . Πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως Προφήτης ἦν . Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ · Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς · Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ .

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι

τ λβ΄ Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Καθολικῆς α΄. ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα . ἐκ τοῦ α΄. καὶ β΄. κεφ.

ΠΕτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη πληθυνθείη . Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονο-

μίαν

Τῇ Τετάρτῃ τ λβ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοί. Μὴ ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ πικρόν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι; ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδὲ μία πηγὴ ἁλυκὸν, καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς, καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε, καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε, καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία, ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος, καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία, καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία, πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους, καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι, καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν, τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε, πολεμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. Αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ, καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; Ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἢ δοκεῖτε, ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ἐκ τῆς κατὰ Μάρκον. κεφ. ια΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει, γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε, ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν· καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε, εἴτι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν· Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ τ λβ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τῆς α΄. καὶ ε΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Ὑπολάγητε τῷ Θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· Καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἁγνίσατε καρδίας δίψυχοι· ταλαιπωρήσατε, καὶ πενθήσατε, καὶ κλαύσατε. Ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετασχηματίσθω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον. Εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής. Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι, καὶ ἀπολέσαι· Σὺ δὲ τίς εἶ, ὃς κρίνεις

νὶ, ἵνα ἀναβλέψω · Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέσε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, ⁊ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ λβ'. Ἑβδομ. ὡς ἐθ@.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί· Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, εἰδότες, ὅτι μεῖζον κρίμα λημψόμεθα. Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. Εἴτις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι ⁊ ὅλον τὸ σῶμα· Ἰδοὺ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν, πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, ⁊ ὅλον τὸ σῶμα μετάγομεν· Ἰδοὺ ⁊ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, ⁊ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται· Οὕτως ⁊ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, ⁊ μεγαλαυχεῖ. Ἰδοὺ ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει. Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, ⁊ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, ⁊ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε, ⁊ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε, ⁊ ἐναλίων δαμάζεται, ⁊ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι, ἀκατάσχετον κακὸν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν, ⁊ πατέρα, ⁊ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία, ⁊ κατάρα. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκον κεφ. ια.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ⁊ εἰς τὸ ἱερόν. Καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε. Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν, εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ. Καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῇ, οὐδὲν εὗρεν, εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, ⁊ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ. Καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, ⁊ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε. Καὶ οὐκ ἤφιεν, ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς ⁊ οἱ ἀρχιερεῖς, ⁊ ἐζήτουν, πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· Ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγίνετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ πρωὶ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ. Ῥαββὶ, ἴδε ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω ἐξήρανται. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι ⁊ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, ⁊ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

σοφῷ Θεῷ ὑμῶν, ⁊ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τ κ Λουκᾶν. κεφ. ιη.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἰεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἴη τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπεμῶν αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ. Αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων. Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Τῇ Δευτέρᾳ τ λβ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. β.

Ἀδελφοί· Τί τὸ ὄφελος, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; Μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς, ἢ ἀδελφὴ, γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὦσι τ ἐφημέρου τροφῆς· εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε, καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; οὕτως ⁊ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγώ σοι δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι; καλῶς ποιεῖς. καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι. Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; Βλέπεις, ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ, ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, ⁊ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. Ὁρᾶτε τοίνυν, ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος ⁊ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη, οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, ⁊ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

Ἐκ τ κ Μάρκον. κεφ. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, προσαιτῶν· Καὶ ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, ⁊ λέγειν· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ, ἵνα σιωπήσῃ. Ὁ δὲ, πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι, φωνεῖ σε. Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ⁊ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις, ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββου-

πλόσιον εἰς τὴν βασιλείαν τ᾽ Θεῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ πρὸς τῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλὰ οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τ᾽ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα, νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησῦς· καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.

Τ Ωι Σ Α Β Β Α Τ Ωι

τ λα᾽ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α᾽

Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἁγίοις, καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καὶ αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε, καὶ ἐγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

Ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶν. κεφ. ις᾽

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ· Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· Ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· Ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

ΚΥΡ. ΤΡΙΑΚΟΣΤΗι ΠΡΩΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντα ἦχος. ζήτει φύλ. κ᾽

Πρὸς Τιμόθεον α. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α᾽

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ᾽ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ

μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· Ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. Ὁ δὲ συγκάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς. Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν· Εὐκοπώτερόν γάρ ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλὰ οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

Τῇ Ἑκτῇ τῆς λα. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου. κεφ. β.

Ἀδελφοί· Μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι· καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν. Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· Οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς τε γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος· ὁ γὰρ εἰπὼν, Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ, Μὴ φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτως λαλεῖτε, καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς. Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ

τὸ προσώπε αὐτῦ ἀπώλετο· ὕτως ⁊ ὁ πλύσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτῦ μαρανθήσε). Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ὑπομένει πειρασμὸν, ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος, λεγέτω· Ὅτι ἀπὸ Θεῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, ⁊ δελεαζόμενος· Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα, τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα, ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τῦ πρς τὸν φώτων, παρ᾽ ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βυληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τὸν αὐτῦ κτισμάτων.

Ἐκ τ κτ Μάρκον. κεφ.ι΄

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῦ, ⁊ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ᾽ αὐτήν· Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ⁊ γαμηθῇ ἄλλῳ μοιχᾶται· Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησῦς ἠγανάκτησε, ⁊ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, ⁊ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιύτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τ Θεῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτὰ, εὐλόγησεν αὐτά.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ λα΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβ. κεφ.α΄

Ἀδελφοί μυ ἀγαπητοί· Ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν, ⁊ περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγυ, ⁊ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτύς. Ὅτι εἴτις ἀκροατὴς λόγυ ἐστὶ, ⁊ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἐοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τ γενέσεως αὐτῦ ἐν ἐσόπτρῳ. Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο, ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, ⁊ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργυ, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτῦ ἔσται. Εἴτις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτῦ, ἀλλ᾽ ἀπατῶν καρδίαν αὐτῦ, τύτυ μάταιος ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρὰ, καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ, ⁊ πατρί, αὕτη ἐστὶν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανὺς, καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τῦ κόσμυ.

Ἐκ τ κτ Μάρκον. κεφ.ι΄

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐκπορευομένυ τῦ Ἰησῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμόντες, ⁊ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν αὐτῷ. Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός· Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς,

μὴ

Τ Hι Τ Ρ Ι Τ Hι τ λα΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Γρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα, ἐκ τ ιϛ΄ κ ιγ΄ κεφ.

Ἀδελφοί· Βλέπετε, μὴ παραιτήσησθε τ λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐφυγον τ ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τ ἀπ' οὐρανοῦ ἀποστρεφόμενοι· οὗ ἡ φωνὴ τὴν γὴν ἐσάλευσε τότε. Νῦν δὲ ἐπήγελκε, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δέ, Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν· Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, & πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου. κεφ. ι΄

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, & ἀπολῦσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς: Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν & θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τ πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, & προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο ἀλλὰ μία σάρξ. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, & γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Τ Hι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Hι τ λα΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α΄

Ἰάκωβος Θεοῦ & Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι, & ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ, & ῥιπιζομένῳ· Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ. Ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, & ἡ εὐπρέπεια

γὸ πλήσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησ̃ς ᾠδέλυπον γεγομμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσον) εἰς τ̃ βασιλείαν τ̃ Θεο̃. Εὐκοπώτερον γάρ ὅστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλήσιον εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ Θεο̃ εἰσελθεῖν· Εἶπον δὲ οἱ ἀκήσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ὅστι παρὰ τῷ Θεῷ.

Τ Η Ι Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι τ̃ λα΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ια΄.

Ἀδελφοί. Πίστ προσενήνοχεν Ἀβραὰμ @ Ἰσαὰκ πειραζόμενος, & τ̃ μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος· πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· λογισάμενος, ὅτι & ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν & ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ @ Ἰακὼβ, & τ̃ Ἠσαῦ. Πίστ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων, ἕκαστον τ̃ υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε, & προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τ̃ ῥάβδου αὐτ̃. Πίστ Ἰωσὴφ τελευτῶν, περὶ τ̃ς υἱῶν Ἰσρ̃λ ἐξόδου ἐμνημόνευσε, & περὶ τ̃ν ὀστέων αὐτ̃ ἐνετείλατο. Πίστ Μωϋσ̃ς γεννηθεὶς, ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τ̃ν πατέρων αὐτ̃· διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, & οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τ̃ βασιλέως. Πίστ κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τ̃ θυμὸν τ̃ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν, ἐκαρτέρησε. Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα, καὶ τὴν πρόχυσιν τ̃ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλεθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτ̃. Πίστει δὲ διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡς διὰ ξηρᾶς, ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι, κατεπόθησαν. Πίστ τὰ τείχη Ἰερειχὼ κατέπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας· Πίστ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

Ἐκ τ̃ κ̃τ Μάρκον. κεφ. θ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τ̃ μικρῶν τούτων τ̃ πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ὅστιν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περίκειτο) λίθος μυλικὸς περὶ @ τράχηλον αὐτοῦ, κ βέβλητο) εἰς τὴν θάλασσαν· Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν. Καλόν σοί ὅστι, κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, κ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ) . Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· Καλόν ὅστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τ̃ πυρὸς τ̃ ἀσβέστου· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, κ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ) . Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν. Καλόν σοί ὅστι μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ Θεο̃, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τ̃ πυρός· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, & τὸ πῦρ οὐ σβέννυ) . Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσε), & πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσε) . Καλὸν τὸ ἅλας . ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένη) , ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, & εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις. Κἀκεῖθεν ἀναστὰς, ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τ̃ς Ἰουδαίας διὰ τ̃ πέραν τ̃ Ἰορδάνου. Καὶ συμπορεύον) πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθ, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· Διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν, ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιδ΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων Σαββάτῳ, φαγεῖν ἄρτον· Καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν· Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς, καὶ Φαρισαίους, λέγων. Εἰ ἔξεστιν ἐν Σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν· Καὶ ἐπιλαβόμενος, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος, ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀναβήσεται αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς. Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ καταπέσῃς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ, καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖσοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ᾽ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. Ἀλλ᾽ ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε προσανάβηθι ἀνώτερον· Τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι· Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ΄.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς. κεφ. γ΄.

ΑΔΕΛΦΟΙ· Ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι, καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς. Ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες, καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιη΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν

πολλὰ πάθη, καὶ ἐξουδενωθῆς; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν· Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς· καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν, ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Τῇ Ἑκτῇ τῆς λʹ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιαʹ.

Ἀδελφοί· Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ, ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον, ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος, ποῦ ἔρχεται. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν· ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας· ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες, ὅτι ξένοι, καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι. Νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. Διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Εἰς τὸ κατὰ Μάρκον. κεφ. θʹ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπερναούμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν. οὐδεὶς γάρ ἐστιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς λʹ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. εʹ.

Ἀδελφοί· Γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν, καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις. Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς

πόρ-

φορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα Τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς, μ̃ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, Διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, ☩ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, ☩ τ̃ ἁμαρτιῶν, ☩ τ̃ ἀνομιῶν αὐτ̃, οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

Ἐκ τοῦ κ̃ Μάρκον. κεφ. η΄.

ΕΚΕΙΝΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπέμψεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ΄ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τ̃ Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μ̃ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· Καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων· Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ λ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. ἐκ τ̃ ι΄. καὶ ια΄. κεφ.

ΜΗ ἀποβάλλητε τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν· Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονίσει. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. Καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν καταρτίσθαι τοὺς αἰῶνας, ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι΄ ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, τοῦ Θεοῦ, καὶ δι΄ αὐτῆς ἀποθανὼν, ἔτι λαλεῖ. Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· Καὶ οὐχ ηὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. Πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· Πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται· Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς, κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι΄ ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

Ἐκ τοῦ κ̃ Μάρκον. κεφ. θ΄.

ΕΚΕΙΝΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, συζητοῦντες, τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι; Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ΄, ἵνα

λύτρωσιν τ ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τ ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι, τ αἰωνίε κληρονομίας. Ὅπε γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τ διαθεμένε· Διαθήκη γὰ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύῃ, ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη, χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται. Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τ αἷμα τ μόσχων, μ ὕδατος, & ἐρίε κοκκίνε, & ὑσσώπε, αὐτό τε τὸ βιβλίον, μ πάντα τ λαὸν ἐρράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός· Καὶ τὴν σκηνὴν δέ, & πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζε κατὰ τ νόμον, μ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνε ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

Ἐκτῇ κ Μάρκον. κεφ. η'

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθσαϊδάν· & φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, & παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα αὐτοῦ ἅψη. Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τ κώμης. Καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, μ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὡς δένδρα, περιπατοῦντας· Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, & ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· Καὶ ἀπεκατεστάθη, & διέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τ οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τ κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ λ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπ. Παύλε· κεφ. ι'

Ἀδελφοί· Σκιὰν ἔχων ὁ νόμος τ μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύνα τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι· Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους· ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύναται γὰρ αἷμα ταύρων, καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τ κόσμον, λέγει· Θυσίαν, & προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας· Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀνώτερον λέγων, Ὅτι θυσίαν, μ προσφορὰν, & ὁλοκαυτώματα, μ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ τ νόμον προσφέρονται, τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ· Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν, οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς, ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μιᾷ γὰρ προσ-

φορᾷ

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τῆς λ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. η.

Ἀδελφοί. Εἰ ἡ πρώτη διαθήκη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς, λέγει· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινήν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· Ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ἐν τῷ λέγειν, Καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον, καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον. κεφ. η.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον· Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους· καὶ, εἰ μὴ ἕνα ἄρτον, οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν· Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες, οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πενταχισχιλίους, καὶ πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα· Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συνίετε;

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τοῦ λ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. θ.

Ἀδελφοί· Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε, καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι, καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα· Χριστὸς δὲ, διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς Μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπο-

λεν εἰς κῆπον· καὶ ἠύξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· Καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῆς. Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ, ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις, καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δέ τις αὐτῷ. Κύριε εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν, ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Καὶ ἀποκριθεὶς, ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ. Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς Προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ βαλλομένους ἔξω. Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ Νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΝΑΤΗ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. γ.'

Ἀδελφοί· Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν. Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, Βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα, καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες οἱ ἔστησαν πόρρωθεν· Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες. Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν, ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης, δοξάζων τὸν Θεόν· Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν, Ϛ πάντα τὰ δένδρα, ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. Οὕτω κ̀ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τ̅ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς, Ϛ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
δ κθ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ζ.

ΑΔελφοί. Ἀθέτησις γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς, Ϛ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας. Οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μ̅ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, κ̀ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τ̅ τάξιν Μελχισεδέκ· κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν. Ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τ̅ ἱερωσύνην. Ὅθεν Ϛ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν, εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ κ̅τ̅ Λουκᾶ. ἐκ τ̅ κα. κ̀ κϐ. κεφ.

ΩΚαιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος, ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθρίζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἀκούειν αὐτοῦ. Ἤγγισε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη Πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς κ̀ Γραμματεῖς τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ Ϛατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τ̅ δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Στρατηγοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. κ̀ ἐχάρησαν, κ̀ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ ἐξωμολόγησε, Ϛ ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵ παραδοῦναι αὐτ̅ αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα, Ϛ ἀπέστειλε Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες, ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
δ κθ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. β.

ΑΔελφοί. Μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ποτὲ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, κ̀ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς, οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ κ̅τ̅ Λουκᾶ. κεφ. ιγ.

ΕἶΠεν, ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔβαλεν

ἀπειθείας τε χειρῶν, ἀναξιότητος τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐὰν πρ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. Ἀδύνατον γάρ, τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τ ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας Πν̃ ἁγίου, καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ᾽ αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις, δι᾽ οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ Θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας, καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος, καὶ κατάρας ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Λουκᾶν. κεφ. ια΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Λεγόντων τινῶν τῷ Ἰησοῦ περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς, καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε· Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλει ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε, μὴ πλανηθῆτε· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε, καὶ σημεῖα ἀπ᾽ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς· Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν; Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔσται γὰρ τότε ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· Καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

Τῇ Πέμπτῃ τ̃ κθ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ζ΄

Ἀδελφοί. Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ, ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος, βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστι, βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεάλογητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων, ὁ Πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Λουκᾶν. κεφ. κα΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις

ὑμῶν.

γνσι, τ̃ Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι, & αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθυ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ σοῦ ἐχθρούς συ ὑποπόδιον τ̃ῶν ποδῶν συ; Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̃ κθ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Ἑβραίυς ἐπ̃ς. Παύλυ. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί· Φοβηθῶμεν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας, εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν τ̃ Θεοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι· Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι· Ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τ̃ῆς ἀκοῆς ἐκείνυς, μὴ συγκεκραμένος τ̃ῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τ̃ὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τ̃ῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μυ, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων· Εἴρηκε γάρ πυ πρὸς τ̃ὴν ἑβδόμην ὅπως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τ̃ῇ ἡμέρᾳ τ̃ῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τ̃ῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μυ. Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται, τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτ̃ὴν, & οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μ̃ετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἴρηται· Σήμερον ἐὰν τ̃ῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μ̃ετὰ ταῦτα ἡμέρας· Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τ̃ῷ λαῷ τ̃οῦ Θεοῦ· Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τ̃ὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τ̃ῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τ̃ῶν ἰδίων ὁ Θεός· Σπυδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τ̃ὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τ̃ῷ αὐτ̃ῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τ̃ῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τ̃οῦ Θεοῦ, & ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, & διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε, & πν̃ός, ἁρμῶν τε, καὶ μυελῶν, & κριτικὸς ἐνθυμήσεων, καὶ ἐννοιῶν καρδίας, καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ. Πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Ἐκ τ̃ῆς κ̃ῆ Λυκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κ̃ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τ̃ῶν ἀνθρώπων· ζήτει κοινὰ ἐν τ̃ῇ ἀκολυθίᾳ εἰς ἱερομάρτυρα. φύλ. ζ'

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κθ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Ἑβραίυς ἐπ̃ς. ἐκ τοῦ ε'. & ς'. κεφ.

Ἀδελφοί· Περὶ Μελχισεδὲκ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος, καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καίτοι ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τ̃ὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τ̃οῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τ̃ῆς ἀρχ̃ῆς τ̃ῶν λογίων τ̃οῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, & οὐ στερεᾶς τροφ̃ῆς. Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγυ δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστι· Τελείων δὲ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, τ̃ῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε, & κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τ̃ὸν τ̃ῆς ἀρχ̃ῆς τ̃οῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τ̃ὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεὸν, βαπτισμῶν διδαχ̃ῆς,

ἐπι-

δωλαμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δ̃λος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτ̃ ταῦτα· Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δ̃λῳ αὐτ̃· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας, καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τ̃ πτωχούς, καὶ ἀναπήρους, καὶ χωλούς, καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε· Καὶ εἶπεν ὁ δ̃λος· Κύριε, γέγονεν, ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τ̃ δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς, τ̃ φραγμούς, τ̃ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου· Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τ̃ ἀνδρῶν ἐκείνων τ̃ κεκλημένων γεύσεταί μου τ̃ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ κθ.' Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. γ.'

Ἄδελφοί· Μωσῆς μέν ὅτι πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτ̃, ὡς θεράπων, εἰς μ̃ρτύριον τ̃ λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τ̃ οἶκον αὐτ̃, οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάν περ τὴν παρρησίαν, καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος, μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· Διὸ καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον ἐὰν τ̃ς φωνῆς αὐτ̃ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τ̃ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· Ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη: Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, τ̃ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου, ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; Τίσι δὲ ὤμοσεν, μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτ̃, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι; καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. κ.'

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ τινες τ̃ Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτ̃ τὴν γυναῖκα, τ̃ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτ̃· Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν, τ̃ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, τ̃ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν· Ὡσαύτως δὲ τ̃ οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον· Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε, καὶ ἡ γυνή· Ἐν τ̃ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτ̃ ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τ̃ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι, τ̃ ἐκγαμίσκονται· Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, τ̃ τ̃ ἀναστάσεως τ̃ ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται· Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, καὶ υἱοὶ τ̃ Θεοῦ, τ̃ ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, τ̃ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τ̃ βάτου, ὡς λέγει Κύριον τ̃ Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τ̃ Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τ̃ Θεὸν Ἰακώβ. Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. Ἀποκριθέντες δέ τινες τ̃ Γραμματέων, εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν· Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι,

τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιβ᾽.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει. Οὗ γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἐζωσμέναι ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον αὐτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος, καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσῃ γρηγοροῦντας. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν, διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗΙ ΟΓΔΟΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ᾽.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς. κεφ. α᾽.

Ἀδελφοί· Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ, καὶ τὰ ἀόρατα· εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι, τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας· Ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιδ᾽.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύ-

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κη'. Ε'βδομ. ὡς ἔθ@.

Γ ρὸς Τίτον ἐπ@. ἐκ τ̃ α'. Ϲ β'. κεφ.

Ε Κεινον Τίτε· Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς, τοῖς δὲ μεμιασμένοις, Ϲ ἀπίστοις, οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν Ϲ ὁ νοῦς, κ̀ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες, κ̀ ἀπειθεῖς, κ̀ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ, λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. Γ ρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· Γ ρεσβύτιδας ὡσαύτως, ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους· μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουρούς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. ἵνα μὴ ὁ λόγ@ τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται· Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει Ϲωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμεν@ τύπον καλῶν ἔργων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵν' ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους· ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σῤ̃ ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Ε'κ τοῦ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. κ'.

Ε Κείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ε'ζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς, κ̀ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν Τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, Ϲ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν. Ε'γνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε. Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ, Ϲ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόν@· Ϲ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν, ὅτι ὀρθῶς λέγεις, κ̀ διδάσκεις, κ̀ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν, Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς. Τί με πειράζετε; Ε'πιδείξατέ μοι δηνάριον· τίν@ ἔχει εἰκόνα, κ̀ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ, εἶπον· Καίσαρ@. Ο' δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρ@ Καίσαρι, κ̀ Τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ· Ϲ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματ@, ἐναντίον τοῦ λαοῦ. Καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
τ̃ κη'. Ε'βδομ. ὡς ἔθ@.

Γ ρὸς Ε'φεσίους ἐπιστολὴ Παύλου. τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α'.

Α Δελφοί· Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμεν@ ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τ̃ δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας, Ϲ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τ̃ διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτ@ τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις· καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθ@ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύ@ αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν

πρὸς ἑαυτὸς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς. πεπεισμένος γάρ ἐστιν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι. Καὶ ἀποκριθέντες, μὴ εἰδέναι πόθεν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ̃ κη. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ Παύλου. κεφ. α.

Ἔχων Τίτε· Κατάστησον πρεσβυτέρους κατὰ πόλιν, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην. Εἴ τίς ἐστιν ἀνέγκλητος μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου· ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, καὶ ματαιολόγοι, καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς, τοῖς δὲ μεμιασμένοις, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν, καὶ ὁ νοῦς, καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες, καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ, λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶ. κεφ. κ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ, δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον. Οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες, καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· Οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἐξέβαλον. Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες, ἐντραπήσονται. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται, καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται, ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.

ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος. Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τ̃ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας, & νεκροὺς κατὰ τ̃ ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, & τ̃ βασιλείαν αὐτοῦ· Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίσηθι, εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ, καὶ διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τ̃ ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας, ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· Καὶ ἀπὸ μὲν τ̃ ἀληθείας τ̃ ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ, & ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, & οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τ̃ λαοῦ, & οὐχ εὕρισκον τὸ, τί ποιήσωσιν· Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο, αὐτοῦ ἀκούων.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κη'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ'.

Ἔκνον Τιμόθεε· Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως. Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην. Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μ̃ σεαυτοῦ. Ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη. Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, & ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· Καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, & σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄσπασαι Πρίσκιλλαν, καὶ Ἀκύλαν, & Ὀνησιφόρου οἶκον. Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν· Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, & οἱ ἀδελφοὶ πάντες· Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μ̃ τοῦ πνεύματός σου· Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. κ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Διδάσκοντος τ̃ Ἰησοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, & Γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, & εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι· Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ συνελογίσαντο

καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη & ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ. Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι. Ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι, θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Σαββάτ. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριταὶ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτ̃, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τ̃ φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν, ποτίζει; Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα & ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τ̃ δεσμ̃ τούτ, τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Σαββάτ; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτ̃, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτ̃.

Τῇ Δευτέρᾳ τ̃ κη. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Τιμόθεον ϛ'. ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. ϛ'.

Ἔκνον Τιμόθεε· Ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ, & ἀργυρᾶ, ἀλλὰ & ξύλινα, καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτ̃ ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον, εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε. Δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μ̃ τ̃ ἐπικαλουμένων τ̃ Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. Τὰς δὲ μωρὰς, καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτ̃, εἰδὼς, ὅτι γεννῶσι μάχας. Δοῦλον δὲ Κυρίου, οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον, ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τ̃ τ̃ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτ̃ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶ. κεφ. ιθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγγίζοντος τ̃ Ἰησοῦ πρὸς τὴν καταβάσει τ̃ ὄρους τ̃ ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τ̃ μαθητ̃ χαίροντες, αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν, ὧν εἶδον, δυνάμεων, λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τ̃ Φαρισαίων ἀπὸ τ̃ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε ἐπίμησον τοῖς μαθηταῖς σου· Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται· Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως & σὺ, καίγε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου, νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, & περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, & περικυκλώσουσί σε, & συνέξουσί σε πάντοθεν, καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· & οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως Φ καιρὸν τ̃ ἐπισκοπ̃ς σου.

Τῇ Τρίτῃ τ̃ κη. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Τιμόθεον β'. ἐκ τ̃ γ'. καὶ δ'. κεφ.

Ἔκνον Τιμόθεε· Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τ̃ Θεοῦ ἄνθρ, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-

δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε, ἕως ἔρχομαι· Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο. Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε ἡ μνᾶ σου προσηργάσατο δέκα μνᾶς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς. Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων. Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ. Αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. Λέγει αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἤδεις, ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων, ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων, ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν, σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι

δ κζ. Ἑβδομ. ὡς ἐθ&.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε.

Ἀδελφοί. Ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν, ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης ἐγκράτεια· Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι, & ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. ζήτει κοινὰ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἀσωμάτων φύλ. α.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΕΒΔΟΜΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντα ἦχος. ζήτει φύλ. κ.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ Παύλου.

Ἀδελφοί· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, & ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ζήτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς μάρτυρας φύλ. ς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιγ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι· & ἰδοὺ γυνὴ ἦν, πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα, καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, & μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι ἀπολέλυσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου.

καὶ

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ κζ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ.

Πρὸς Τιμόθεον α΄. ἐπ. Παῦλ. κεφ. ς΄.

ΕΙκνον Τιμόθεε· Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι· ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς· Εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τ αἰωνίου ζωῆς. Ὦ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετ' σοῦ. Ἀμήν.

Ἐκτῇ κ΄ Λουκᾶ. κεφ. ιη΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. Ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν Προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται· Καὶ μαστιγώσαντες, ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν. Καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

ΤΗΙ ΕΚΤΗΙ τ κζ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ.

Πρὸς Τιμόθεον β΄. ἐπ. Παῦλ. κεφ. α΄.

ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τ Κυ ἡμῶν. Μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· Ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τ ἐπιφανείας τοῦ σρς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· Οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα· καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τ παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνς ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν· Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος, καὶ Ἑρμογένης· Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη· Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὗρε· Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον γινώσκεις.

Ἐκτῇ κ΄ Λουκᾶ. κεφ. ιθ΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι· Καλέσας δὲ

δέκα

ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλιφθήσε͂ται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσιν αὐτῷ· Πᾶ Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσον͂ται καὶ οἱ ἀετοί. Πλὴν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̀ ἐλθὼν, ἆρα εὑρήσῃ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κζ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α. ἐκτ̃ ε. ϛ. κεφ.

ΤΟῦτον Τιμόθεε· Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει· μηκέτι ὑδροποτεῖ, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι, προδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναν͂ται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τ̃ Θεοῦ, καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται· Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι, καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχε͂ται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις, καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνε͂ται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραὶ, διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τ̃ τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια, μ̃τ̀ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. Ἔχοντες δὲ διατροφὰς, καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν, καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους, καὶ βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθ̃ας, εἰς ὄλεθρον, καὶ ἀπώλειαν. Ῥίζα γὰρ πάντων τ̃ κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς· Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τ̃ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

Ἐκ τ̃ κτ̀ Λουκᾶν. κεφ. ιη.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσέφερον τῷ Ἰησοῦ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτῆται· Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπεπίμπησαν αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ, ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τ̃ Θεοῦ, ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπερωτηθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τ̃ Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ μ̃ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ. Ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τ̃ ἡμερῶν τ̃ υἱοῦ τ̃ ἀνθ̃ ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἰδοὺ ἐκεῖ· Μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε· Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τ̃ ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὸν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃ ἐν τ̃ ἡμέρᾳ αὐτ̃. Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, & ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τ̃ γενεᾶς ταύτης.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι τ̃ κζ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστ. Παυλ. κεφ. ε'.

Ἔκνον Τιμόθεε· Νεωτέρας χήρας παραιτ̃· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τ̃ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσα κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· Ἅμα δὲ καὶ αἱ ἀργαὶ μανθάνουσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι, καὶ περίεργοι, λαλοῦσα τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ, λοιδορίας χάριν. Ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τ̃ σατανᾶ. Εἴ τις πιστὸς, ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ, & διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Καί· Ἄξιος ὁ ἐργάτης τ̃ μισθοῦ αὐτ̃. Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο, ἢ τριῶν μαρτύρων· Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα & οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τ̃ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, & τῶν ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ προσκλισιν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιζ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τ̃ υἱοῦ τ̃ ἀνθ̃. Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· & ἦλθε ὁ κατακλυσμὸς, & ἀπώλεσεν ἅπαντας. Ὁμοίως, & ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ. Ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· Ἡ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ, & θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ̃ ἀποκαλύπτεται. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τ̃ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτ̃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά. Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω· Μνημονεύετε τ̃ γυναικὸς Λώτ. Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τ̃ ψυχὴν αὐτ̃ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν. Λέγω ὑμῖν· Ταύτῃ τῇ νυκτὶ, δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὁ εἷς παραληφθήσεται, & ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μία παραληφθήσεται, & ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. Δύο

νοις ἐν τῷ βιβλίῳ τ͞ου νόμου, τ͞ου ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ϑεοῦ δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται. Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνϑρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ἐκ τ͞ου κ͞τ Λουκᾶν. κεφ. ϑ'.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγίνετο πορευομένου τ͞ου Ἰησ͞ου ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουϑήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ, Κύριε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τ͞ου οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· Ὁ δὲ υἱὸς τ͞ου ἀνϑρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούϑει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελϑόντι πρῶτον ϑάψαι τὸν πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς ϑάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελϑὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τ͞ου Θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουϑήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασϑαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτ͞ου ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔϑετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τ͞ου Θεοῦ.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΕΚΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τῷ τυχόντι ἦχος. Ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου. Ἀδελφοί. Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. ζήτει τῇ ϛ'. τ͞ου α'. Ἑβδομ. μ͞ῳ τ͞ου ν'. φύλ. 62

Ἐκ τ͞ου κ͞τ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'.

ΕΙπεν, ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνϑρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω, ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω, καϑελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω. Καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου, καὶ τὰ ἀγαϑά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαϑὰ, κείμενα εἰς ἔτη πολλά· Ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ, ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ ϑησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν· Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τῆς κ͞ζ'. Ἑβδομ. ὡς ἔϑος.

Πρὸς Τιμόϑεον α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε'.

ΤΟν πρεσβύτερον Τιμόϑεε· Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ. Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας. Εἰ δέ τις χήρα, τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανϑανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις. Τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν, καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τ͞ου Θεοῦ. Ἡ δὲ ὄντως χήρα, καὶ μεμονωμένη, ἤλπισεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι, καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέϑνηκε. Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν· Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλεγέσϑω, μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη· Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ ϑλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαϑῷ ἐπηκολούϑησεν.

λεσάμβυος ἕνα ἕκας̃ον τ̃ῶν χρεωφειλετ̃ῶν τ̃ κυρίυ αὐτ̃ῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μυ; Ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατ̃ὸν βάτους ἐλαίυ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι συ τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως, γράψον πεντήκοντα. Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτυ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τ̃ῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. Ὅτι οἱ υἱοὶ τ̃ οῦ αἰῶνος τούτυ φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τ̃ οῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτ̃ῶν εἰσιν. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλυς ἐκ τ̃ οῦ μαμωνᾶ τ̃ῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλείπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίυς σκηνάς.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι

τ̃ κϛ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α'. ἐπ̃ιϛ. Παύλ. κεφ. δ'.

Τέκνον Τιμόθεε· Πᾶν κτ̃ίσμα Θεοῦ καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγυ Θεοῦ, καὶ ἐντεύξεως· Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τ̃ῆς πίστεως, καὶ τ̃ῆς καλ̃ῆς διδασκαλίας, ἣν παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβήλυς καὶ γραώδεις μύθυς παραιτ̃οῦ· Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχυσα ζωῆς τ̃ οῦ νυν̃, καὶ τ̃ῆς μελλούσης. Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τ̃ῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς. Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς συ.

Ἐν τ̃ῇ τ̃ῇ Λουκᾶν. κεφ. ιϛ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίυς. Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τ̃ῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τ̃οῦ Θεοῦ ἐστιν. Ὁ νόμος, καὶ οἱ Προφῆται ἕως Ἰωάννυ· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τ̃οῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται· καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν, καὶ γ̃ῆν παρελθεῖν, ἢ τ̃οῦ νόμυ μίαν κεραίαν πεσεῖν. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτ̃οῦ, καὶ γαμῶν, ἑτέραν μοιχεύει. Καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει. Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃οῦ· Ἀνυπόκριτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τ̃ράχηλον αὐτ̃οῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τ̃ῶν μικρῶν τούτων. Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ. Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τ̃ῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τ̃ῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ, λέγων, μετανοῶ, ἄφησς αὐτῷ.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

τ̃ κϛ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ̃ιϛ. Παύλ. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί· Προϊδοῦσα ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὥστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμυ εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν. Γέγραπται γὰρ· Ἐπικατάρατος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμέ-

Ἐκ τ καλὰ Λυκᾶν. κεφ. ιε'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦσαν ἐγγίζοντες τῷ Ἰησῦ πάντες οἱ τελῶναι, καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ· Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι, ⁂ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ⁂ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό; Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων· Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους, ⁂ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, ⁂ σαροῖ τὸν οἶκον, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ εὕρῃ; Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσα· Οὕτως, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ ϛ κϛ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α'. ἐπ. Παῦλ. κεφ. γ'.

ΠΙΣΤΟΝ Τιμόθεε· Πιστὸς ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ· Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικὸν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται); Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου· Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ, καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου· Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐκ τοῦ κτ Λυκᾶν. κεφ. ιϛ'.

ΕΛΕΓΕΝ ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκα-

λεσά-

ἀνόμοις δὲ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι, καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις, καὶ βεβήλοις, πατροκτόναις, καὶ μητραλώαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται), κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τ̃ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον, καὶ διώκτην, καὶ ὑβριστήν. Ἀλλὰ καὶ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τ̃ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως, καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιδ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Συνεπορεύοντο τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτ̃, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτ̃ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. Καὶ ὃς οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτ̃ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε θέντος αὐτ̃ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξονται ἐμπαίζειν αὐτῷ, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι· Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται, εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πρεσβεύοντος, πρεσβείαν ἀποστέλλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτ̃ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. Καλὸν τὸ ἅλας, ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τῇ τετάρτῃ τ̃ κϛ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α΄. ἐκ τ̃ α΄. καὶ β΄. κεφ.

Ἔκνον Τιμόθεε· Ταύτῃ τ̃ παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν, καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος, καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι, μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι δὲ προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς, καὶ διαλογισμοῦ· Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς, καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσίῳ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν διὰ ἔργων ἀγαθῶν· Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω, ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ· Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα, καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε· Σωθήσεται δὲ διὰ τ̃ τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

πίσεις Κύριον τ̃ Θεόν σου ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τ̃ διανοίας σου· καὶ τ̃ πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης, τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δέ, θέλων δικαιῶν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· Οἱ δὲ ἐξέδυσαν αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενον κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν, καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον, καὶ οἶνον. Ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τ̃ τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς κε΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α΄.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ Σωτ̃ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλπίδος ἡμῶν. Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει. χάρις, ἔλεος, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τ̃ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ, μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις, καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις· αἵτινες, ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. Τὸ δὲ τέλος τ̃ παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιδ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκόν τινος τ̃ ἀρχόντων τ̃ Φαρισαίων σαββάτῳ, φαγεῖν ἄρτον. Καὶ ἔλεγε τῷ κεκλικότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον, ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα. Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχήν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς, καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τ̃ δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τ̃ συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος, ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ Θεοῦ.

Τῇ Τρίτῃ τ̃ κε΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Τιμόθεον α΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α΄.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τ̃ μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τ̃ αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ αἰώνων, ἀμήν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε· Οἴδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται· εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται,

σιλὺ ὑπὸ τὰς πέρυσας, ϗ ὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὐ μή με ἴδητε, ἕως ἂν ἥξει, ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τ̅ κε. Ἑβδομ. ὡς ἐθϴ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ̅ς. Παύλου. κεφ.α.

Ἀδελφοί· Χάρις ὑμῖν Ϲ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρ̅ς, Ϲ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τ̅ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτ ϴ αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, Ϲ πρ̅ς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τ̅ αἰώνων. ἀμήν· Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ ὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν, οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, ϗ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· Ἀλλὰ Ϲ ἐὰν ἡμεῖς, ἢ Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω· Ὡς προειρήκαμεν, Ϲ ἄρτι πάλιν λέγω· Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται, παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω· Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος ὐκ ἂν ἤμην.

Ἐκ τ̅ ϗ κ̅τ̅ Λουκᾶν. κεφ.θ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Κατελθόντος τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς· Ϗ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι, Ϲ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, ϗ ἐξαίφνης κράζει· Ϗ σπαράσσει αὐτὸν μ̅τ̅ ἀφρῶν, ϗ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβων αὐτόν· Ϗ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό, ϗ ὐκ ἠδυνήθησαν· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, Ϲ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, ϗ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τ̅ υἱόν σου· Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ϗ συνεσπάραξεν· Ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πν̅ τῷ ἀκαθάρτῳ, ϗ ἰάσατο τ̅ παῖδα, Ϲ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πρὸ αὐτοῦ· Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τ̅ Θεοῦ.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΠΕΜΠΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. ζητὰ Φύλ.κ.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ̅ς. Παύλ. κεφ.δ.

Ἀδελφοί· Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τ̅ κλήσεως, ἧς ἐκλήθητε, μ̅τ̅ πάσης ταπεινοφροσύνης, Ϲ πραότητος, μ̅τ̅ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τ̅ ἑνότητα τ̅ πν̅ ἐν τῷ συνδέσμῳ τ̅ εἰρήνης· Ἓν σῶμα, ϗ ἓν πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεός, Ϲ πὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, ϗ διὰ πάντων, Ϲ ἐν πᾶσιν ὑμῖν· Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τ̅ ϗ κ̅τ̅ Λουκᾶν. κεφ.ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτόν, ϗ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγα-

πήσεις

θυσιῶν αὐτ̃. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἕτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ☩ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τ̃ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε, ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰλημ̃; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχέ τις ἐν τ̃ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, ☩ οὐχ εὗρεν· Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τ̃ συκῇ ταύτῃ, ☩ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί ☩ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτ̃· Κύριε ἄφες αὐτὴν, ☩ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, ☩ βάλω κοπρίαν, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰδὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κε. Ἑβδομ. ὡς ἔθ☩.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'. ἐπ. κεφ. γ'.

ΑΔελφοί· Παραγγέλλομεν ὑμῖν ἐν ὀνόματι τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφ̃ ἀτάκτως περιπατοῦντος, ☩ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ, ☩ μόχθῳ, νύκτα, καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. ☩ γὰρ, ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν· Ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω· Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους· Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν· Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες· Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν, διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦτο σημειοῦσθε, ☩ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ. Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε, ὡς ἀδελφόν· Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τ̃ εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ὁ ἀσπασμὸς τ̃ ἐμ̃ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ, οὕτως γράφω· Ἡ χάρις τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιγ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε συκῆν πεφυτευμένην ἐν τ̃ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν· Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τ̃ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτ̃· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰδὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τ̃ συναγωγ̃ῶν αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές· Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησ̃ς, προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτ̃· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τ̃ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησ̃ς, ἔλεγε τ̃ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τ̃ ἡμέρᾳ τ̃ σαββάτου· Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπε· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τ̃ σαββάτου οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τ̃ φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τ̃ δεσμοῦ τούτου τ̃ ἡμέρᾳ τ̃ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ· Ἔλεγε δὲ τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὐξήθη, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τ̃ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ; Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἰερουσαλήμ· Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τ̃ στενῆς θύρας· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες ἐργάται ἀδικίας· Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τ̃ ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τ̃ βασιλείᾳ τ̃ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω· Καὶ ἥξουσιν ἀπ' ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τ̃ βασιλείᾳ τ̃ Θεοῦ· Καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι· Ἐν αὐτῇ τ̃ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες τ̃ Ἰησ̃· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰλημ̃· Ἰερουσαλήμ, Ἰλημ̃ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις, τὴν ἑαυτῆς νοσ-

νεία τῆς παρουσίας αὐτ̃. Οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τ̃ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, ἡ σημείοις, & τέρασι ψεύδους, ἡ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τ̃ ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο, εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Ἐν τ̃ κ̃ῃ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γαστὶ ὡ ἐβόσκη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτ̃· καὶ ὡ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, & τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη; Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι, ἕως ὅ τελεσθῇ; Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τ̃ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, & υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, & θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Ἔλεγε δὲ & τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, ὄμβρος ἔρχεται, & γίνεται οὕτως, & ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε, ὅτι καύσων ἔσται, & γίνεται· Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τ̃ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; Τί δὲ & ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτ̃· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, & ὁ πράκτωρ βάλῃ σε εἰς φυλακήν. Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ

τ̃ κε'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'. ἐπιστ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί. Ὀφείλομεν ἡμεῖς εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου· Ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνς̃, & πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τ̃ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τ̃ Κυ̃ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. Ἄρα οὖν ἀδελφοὶ, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησ̃ς Χριστὸς, καὶ Θεὸς & πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, & δὺς παράκλησιν αἰωνίαν, καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ, & ἔργῳ ἀγαθῷ· Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τ̃ Κυρίου τρέχῃ & δοξάζηται, καθὼς & πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων, & πονηρῶν ἀνθρώπων. Οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις· πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς, καὶ φυλάξει ἀπὸ τ̃ πονηρ̃. Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε, καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τ̃ Θεοῦ, & εἰς τὴν ὑπομονὴν τ̃ Χριστ̃.

Ἐν τ̃ κ̃ῃ Λουκᾶν. κεφ. ιγ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Παρῆσάν τινες ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησ̃ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξε μετὰ τῶν

νλω, ⁊ Ἰάκωβον, καὶ τ̃ πρᾶ τῆς παιδὸς, καὶ τ̃ μρᾶ. Ἔκλαιον δὲ πάντες, ⁊ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τ̃ χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς ἔγειρε· Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα. Καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ κέ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ⊖.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β. ἐπ̃ς. κεφ. α.

Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθε⊖, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θε῵ πρὶ ἡμῶν, ⁊ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρ̃ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θε῵ πάντοτε πρὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, ⁊ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν, εἰς ἀλλήλους· ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν, αἷς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ· εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς ⁊ πάσχετε· Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θε῵ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, ⁊ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις, ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' Ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογὸς· διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, ⁊ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τ̃ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ⁊ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶ. κεφ. ιβ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Διδάσκοντος τ̃ Ἰησοῦ, εἶπέ τις αὐτῷ ἐκ τ̃ ὄχλου. Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τ̃ κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν, ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε, ⁊ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν, ἐκ τ̃ ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσεσθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ, πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, ⁊ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τ̃ πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; Εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, περὶ τ̃ λοιπῶν μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον, ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, ⁊ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί φάγητε, ἢ τί πίητε, ⁊ μὴ μετεωρίζεσθε. Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·

πάντα τὰ δαιμόνια, & νόσους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τ῀ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μείνατε, & ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τ῀ς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τ῀ ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι, & θεραπεύοντες πανταχοῦ.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντος ἦχος· ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπισ. Παύλ. κεφ. β'.

ΑΔελφοί· Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τ῀ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· Ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην· καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι, τῷ Θεῷ διὰ τ῀ σταυρ῀, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πν῀ι πρὸς τὸν Πρα῀. Ἄρα οὖν οὐκ ἔτι ἐστὲ ξένοι, & πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τ῀ Θεοῦ. ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τ῀ Ἀποστόλων, & Προφητ῀ν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη, αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ & ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τ῀ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Ἐκ τ῀ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιη'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τ῀ ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι· Ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνος· Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἐκ τ῀ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. η'.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀνὴρ ἐκ τ῀ ἀνθρώπων ἐλθὲ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, & οὗτος ἄρχων τ῀ συναγωγ῀ ὑπῆρχε· Καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τ῀ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, & αὕτη ἀπέθνησκεν· Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, & παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τ῀ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε, καὶ ἀποθλίβουσι, & λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, ἥψατό μου τις· Ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα, ἦλθε, & προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τ῀ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην· Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρά τ῀ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, & σωθήσεται· Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον, & Ἰωάν-

νην,

νόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδομεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς ⁊ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς· καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς· Γινώσκω ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς ⁊ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυ̃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς κ̃ Λουκᾶν· κεφ.ιϛ'.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσε⁊), ⁊ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσε⁊). Ἀνθ' ὧν, ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· Καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, ⁊ μ̃ τοῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι· Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν μ̃ τὸ ἀποτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· Ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, ⁊ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι). Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· Λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ' ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσε⁊) ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς, ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ', ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, ⁊ τὰς ἀρχὰς, ⁊ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι

τ̃ κδ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ⊙.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς κεφ.ια'.

Ἄδελφοί· Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ ⁊ ἀνέχεσθέ μου· Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τ̃ εἰς τ⊙ Χριστόν· Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος, ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε· Λογίζομαι γὰρ, μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων· Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

Ἐκ τοῦ κ̃ Λουκᾶν. κεφ.θ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ

τεῖς, ⁊ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, ⁊ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω ⁊ οὐκ οἴδασιν· Ἀποκριθεὶς δέ τις τ̃ νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων, ⁊ ἡμᾶς ὑβρίζεις· Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τ̃ δακτύλων ὑμῶν, οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τῆς κδ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α΄. ἐπισ. κεφ. ε΄.

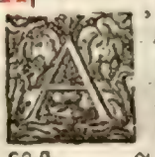

Δελφοί. Παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τ̃τοις· Περὶ δὲ τ̃ χρόνων, καὶ τ̃ καιρῶν ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. Αὐτοὶ ἀκριβῶς οἴδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν· εἰρήνη, καὶ ἀσφάλεια· τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ. Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους. Ἄρα ἓν μὴ καθεύδωμεν, ὡς ⁊ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν, καὶ νήφωμεν· Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. Ἡμεῖς δὲ, ἡμέρας ὄντες υἱοὶ, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως, ⁊ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας· Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, τ̃ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα, εἴτε γρηγορ̃μεν, εἴτε καθεύδομεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

Ἐκ τ̃ κγ΄ Λουκᾶ. κεφ. ια.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τ̃τον ἐλκλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τ̃ Προφητ̃, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. Ἄρα μαρτυρεῖτε, ⁊ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τ̃ πατέρων ὑμῶν· Ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἀπέκτειναν αὐτ̃τ̃, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τ̃το καὶ ἡ σοφία τ̃ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτ̃τ̃ Προφήτας, ⁊ Ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ ἐκδιώξουσιν, ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν Προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ τ̃ αἵματος Ἄβελ ἕως τ̃ αἵματος Ζαχαρίου τ̃ ἀπολομένου μεταξὺ τ̃ θυσιαστηρίου, καὶ τ̃ οἴκου· Ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· Αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Λεγόντος δὲ αὐτ̃ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς, ⁊ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς συνέχειν, ⁊ ἀποστοματίζειν αὐτὸν, περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ⁊ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τ̃ στόματος αὐτ̃, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτ̃. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τ̃ μυριάδων τ̃ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κδ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α΄. ἐπισ. κεφ. ε΄.

Δελφοί· Οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, τ̃ ἀποθα-

τ̃ πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς, κὴ πατὴρ ἡμῶν, ⁊ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι, ⁊ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, κὴ εἰς πάντας, καθάπερ κὴ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τ̃ Θεοῦ, ⁊ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μ̃ πάντων τ̃ ἁγίων αὐτοῦ.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Λουκᾶν. κεφ. ια΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τ̃ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. Ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, ⁊ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν ἐστι. Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσαι φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τ̃ ἀστραπ̃ φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖός τις, ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τ̃ ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι, τὸ ἔξωθεν τ̃ ποτηρίου, κὴ τ̃ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγ̃ς, ⁊ πονηρίας· Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, ⁊ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, κὴ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔσαι.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

τ̃ κδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α΄. ἐπισ. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί. Ἐρωτῶμεν ὑμᾶς, ⁊ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ, πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν, κὴ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν, διὰ τ̃ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τ̃ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν· ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ ⁊ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ κὴ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ⁊ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς ⁊ προείπομεν ὑμῖν, κὴ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ· Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν, τὸν κὴ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· Περὶ δὲ τ̃ φιλαδελφίας, οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· Αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, περισσεύειν μᾶλλον, ⁊ φιλοτιμεῖσθαι, ἡσυχάζειν ⁊ πράσσειν τὰ ἴδια, ⁊ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, κὴ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Λουκᾶν. κεφ. ια΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, ⁊ τὸ πήγανον, ⁊ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν, ⁊ τὴν ἀγάπην τ̃ Θεοῦ. Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις· ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς,

θον πρὸς τ Ἰησ̃ν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον, & σωφρονοῦντα παρὰ τοὺ πόδας τ̃ Ἰησ̃, & ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς & οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρ τῶν Γασαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησ̃ς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τ οἶκόν σου, καὶ διηγ̃ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησ̃ς.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς κδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπ. κεφ. γ.

Ἀδελφοί· Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ ἡ χαρά. Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι· καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τ ἀδελφὸν ἡμῶν, & διάκονον τ Θεοῦ, καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τ̃ Χριστ̃, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς, καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τ πίστεως ὑμῶν, τ̃ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. Καὶ γὰρ, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς & ἐγένετο, καὶ οἴδατε. Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, & εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν, & τὴν ἀγάπην ὑμῶν, & ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν, πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τ̃ ὑμῶν πίστεως· Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν Κυρίῳ.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Λουκᾶ. κεφ. ια.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐπαθροιζομένων τ̃ ὄχλων, ἤρξατο ὁ Ἰησ̃ς λέγειν. Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· Σημεῖον ἐπιζητεῖ, & σημεῖον οὐ δοθήσετ αὐτῇ, εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τ̃ Προφήτου. Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃ τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινεῖ αὐτούς· Ὅτι ἦλθεν ἐκ τ̃ περάτων τῆς γ̃ ἀκοῦσαι τ σοφίαν Σολομῶνος, & ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινοῦσιν αὐτήν· Ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅπτας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, τὸ φέγγος βλέπωσιν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς κδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπ. κεφ. γ.

Ἀδελφοί. Εἰ ἂν ὑμεῖς στήκετε ἐν Κυρίῳ, πίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς, ἔμπροσθεν τ Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς & ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι, εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα

δεσμενοι ἡμῶν τὴν χάριν, & τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι ἡμᾶς. Καὶ ὃ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ᾽ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, & ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ κ᾽ Λουκᾶν. κεφ. η᾽.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ᾽ ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, & εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ, & ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, ἡ μήτηρ, & οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλθη αὐτῷ, λεγόντων. Ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου & ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, & ποιοῦντες αὐτόν.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΤΡΙΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β᾽.

ΑΔελφοί· Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· Χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις, τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἐκ τοῦ κ᾽ Λουκᾶν. κεφ. η᾽.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γασαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν. Καὶ ἱματίον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, & ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν· Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ· & φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ, & σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς. Παρήγγελε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· & ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις, φυλασσόμενος· Καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει. Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς, ἔφυγον· Καὶ ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονὸς, & ἦλ-

βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς. Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

Τῇ Ἑκτῇ τοῦ κγ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Ἐπιστ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν, καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων· κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος, καὶ ἅπαξ, καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ χαρά.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει· Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· Καὶ ἐλθὼν, εὑρίσκει σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον· Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· Καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τῶν πρώτων.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ κγ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. η'.

Ἀδελφοί. Γνωρίζω ὑμῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας· Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως, ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· Ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι, μετὰ πολλῆς παρακλήσεως·

δεόμε-

ὁ αἰτ῀, λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν, εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι τ' κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῍ος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ῍ς. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Οἴδατε τ῀ εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· Ἀλλὰ προπαθόντες, καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τ῀ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι· Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ· Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν· Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλ' ἐγενήθημεν νήπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

Ἐκ τ῀ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· Κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· Τίνος δὲ ὑμῶν ὃν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ' κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῍ος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ῍ς. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τ῀ μόχθον· Νυκτὸς γὰρ, καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ· Ὑμεῖς μάρτυρες, καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε· ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν, καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως· Ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθὼς ἔστιν ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν· Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐκ τ῀ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν ὁ Ἰησοῦς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· Ἐγένετο δὲ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον· Ἐν

πάντοτε, περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν· ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τ̅ ἐλπίδ̅ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρ̅ ἡμῶν· εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πν̅ἰ ἁγίῳ, καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε, οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

Ἐκ τ̅ῆ̅ς κ̅γ̅ Λουκᾶν. κεφ. ι'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τ̅ πρ̅ς̅ μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει, τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν, εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες, ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται, καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̅ῆ̅ς κ̅γ̅ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπιστ. κεφ. α'.

ΑΔελφοί. Ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε, καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μ̅ε̅τ̅ὰ̅ χαρᾶς Πν̅ὸ̅ς̅ ἁγίου· ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν, ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τ̅ῶ̅ν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τ̅ῶ̅ν οὐρανῶν· ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Ἐκ τ̅ῆ̅ς κ̅γ̅ Λουκᾶν. κεφ. ια.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἷς τ̅ῶ̅ν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε. Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ̅ο̅ῦ̅ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς, εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς, δοῦναί σοι. Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τ̅ὴ̅ν̅ ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει· Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· Κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ

νεία τῆς παρουσίας αὐτ̃. Οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τ̃ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους, καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τ̃ ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο, εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Γαστὴρ ὡς ἐβάστασε πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτ̃· καὶ ὡς παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη; Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι, ἕως ὅ τελεσθῇ; Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τ̃ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως, καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε, ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται· Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τ̃ οὐρανοῦ, καὶ τῆς γῆς οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτ̃· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ βάλῃ σε εἰς φυλακήν. Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ κε'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β'. ἐπιστ. κεφ. β'.

ΑΔελφοί. Ὀφείλομεν ἡμεῖς εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου· Ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνς, καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τ̃ Κυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. Ἄρα οὖν ἀδελφοὶ, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησ̃ς Χριστὸς, καὶ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δὺς παράκλησιν αἰωνίαν, καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τ̃ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τ̃ ἀτόπων, καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. Οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις· πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς, καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε, καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τ̃ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τ̃ Χριστ̃.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιγ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Παρῆσάν τινες ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησ̃ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος ἔμιξε μετὰ τῶν

ζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πηρ̃ οἶδεν, ὅτι χρῄζετε τούτων· Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τ̃ Θε̃, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̃ κε.' Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β.' ἐπ̃. κεφ. α.'

Ἀδελφοί· Τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἰς ὃ & προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τ̃ς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κ̃τ̃ τὴν χάριν τ̃ Θε̃ ἡμῶν, & Κυρίου Ἰησ̃ Χριστ̃· Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τ̃ς παρουσίας τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγ̃ς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τ̃ νοὸς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πν̃ος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολ̃ς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τ̃ Χριστ̃.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. ιβ.'

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος, & φρόνιμος, ὃν καταστήσῃ ὁ κύριος, ἐπὶ τ̃ς θεραπείας αὐτ̃, τ̃ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δ̃λος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτ̃, εὑρήσῃ ποιοῦντα οὕτως. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτ̃, καταστήσῃ αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δ̃λος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτ̃· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· & ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας, καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε & πίνειν, & μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τ̃ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ, ᾗ οὐ γινώσκει, & διχοτομήσει αὐτόν, & τὸ μέρος αὐτ̃ μετὰ τ̃ν ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος δὲ ὁ δ̃λος, ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τ̃ κυρίου αὐτ̃, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτ̃, δαρήσεται πολλάς. Ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτ̃, & ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κε.' Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β.' ἐπ̃. κεφ. β.'

Ἀδελφοί. Ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τ̃ς παρουσίας τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, & ἡμῶν ἐπισυναγωγ̃ς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τ̃ νοὸς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πν̃ος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολ̃ς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τ̃ Χριστ̃. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· Ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρ̃τον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρ̃πος τ̃ς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τ̃ς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος, καὶ ὑπεραιρόμενος & ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν, ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τ̃ Θε̃ ὡς θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ θεός. Οὐ μνημονεύετε, ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν, ἐν τῷ ἑαυτ̃ καιρῷ. Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τ̃ς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἕως ἐκ μέσου γένηται, & τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τ̃ στόματος αὐτ̃, & καταργήσει τ̃ ἐπιφα-

νλω, ⁊ Ἰάκωβον, ⁊ τ̃ πρᾶ τ̃ης παῤῥ̃ης, ⁊ τ̃ μρᾶ. Ἔκλαιον δὲ πάντες, ⁊ ἐκόπτοντο αὐτ̃ω. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδ. Καὶ κατεγέλων αὐτ̃ῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, ⁊ κρατήσας τ̃ χειρὸς αὐτ̃ῆς, ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς ἔγειρε· Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτ̃ῆς, ⁊ ἀνέστη παραχρ̃ῆμα. Καὶ διέταξεν αὐτ̃ῇ δοθ̃ῆναι φαγεῖν· ⁊ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτ̃ῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ κέ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς β. ἐπισ. κεφ. α.

ΠΑῦλος, καὶ Σιλουανὸς, ⁊ Τιμόθε@, τ̃ῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θε@ πρ̃ὶ ἡμῶν, ⁊ Κυρίῳ Ἰησ̃ῦ Χριστ̃ῷ. Χάρις ὑμῖν, ⁊ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρ̃ς ἡμῶν, ⁊ Κυρίου Ἰησ̃ῦ Χριστ̃ῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τ̃ῷ Θε@ πάντοτε πρ̃ὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, ⁊ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστ̃ου πάντων ὑμῶν, εἰς ἀλλήλους· ὥστε ἡμᾶς αὐτ̃οὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τ̃οῦ Θεοῦ ὑπὲρ τ̃ῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, ⁊ πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν, αἷς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τ̃ῆς δικαίας κρίσεως τ̃οῦ Θεοῦ· εἰς τὸ καταξιωθ̃ῆναι ὑμᾶς τ̃ῆς βασιλείας τ̃οῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς ⁊ πάσχετε· Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θε@ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, ⁊ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις, ἄνεσιν μθ̃' ἡμῶν, ἐν τ̃ῇ ἀποκαλύψ τ̃οῦ Κυρίου Ἰησ̃ῦ Χριστ̃οῦ ἀπ' οὐρ̃ανοῦ, μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτ̃οῦ, ἐν πυρὶ φλογὸς· διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν, ⁊ τοῖς μὴ ὑπακούσι τ̃ῷ εὐαγγελίῳ τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ῦ Χριστ̃οῦ. Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τ̃οῦ Κυρίου, ⁊ ἀπὸ τ̃ῆς δόξης τ̃ῆς ἰσχύος αὐτ̃οῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθ̃ῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτ̃οῦ, ⁊ θαυμασθ̃ῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τ̃ῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Ἑκ τ̃ῆς κατ̃ὰ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Διδάσκοντος τ̃οῦ Ἰησ̃οῦ, εἶπέ τις αὐτ̃ῷ ἐκ τ̃οῦ ὄχλου. Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τ̃ὴν κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτ̃ῷ· Ἄνθ@, τίς με κατέστησε δικαστὴν, ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρ̃ὸς αὐτ̃ούς· Ὁρᾶτε, ⁊ φυλάσσεσθε ἀπὸ τ̃ῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τ̃ῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτ̃οῦ ἐστιν, ἐκ τ̃ῶν ὑπαρχόντων αὐτ̃οῦ. Διὰ τ̃οῦτο λέγω ὑμῖν· Μὴ μεριμνᾶτε τ̃ῇ ψυχ̃ῇ ὑμῶν, τί φάγητε, μηδὲ τ̃ῷ σώματι, τί ἐνδύσεσθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ, πλεῖόν ἐστι τ̃ῆς τροφ̃ῆς, ⁊ τὸ σῶμα τ̃οῦ ἐνδύματος; Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθ̃ήκη, ⁊ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τ̃ῶν πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτ̃οῦ πῆχυν ἕνα; Εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τ̃ῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθ. Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τ̃ῇ δόξῃ αὐτ̃οῦ, περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον, ἐν τ̃ῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, ⁊ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί φάγητε, ἢ τί πίητε, ⁊ μὴ μετεωρίζεσθε. Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τ̃οῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·

πάντα τὰ δαιμόνια, & νόσους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τ(οῦ) Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν· Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μείνατε, & ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε· Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ (τὸν) κονιορτὸν ἀπὸ τ(ῶν) ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι, & θεραπεύοντες πανταχοῦ.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τῷ τυχόντος ἦχος· ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τ(οῦ) φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, (τὸν) νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· Ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην· καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι, τῷ Θεῷ διὰ τ(οῦ) σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς (τὸν) Πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκ ἔτι ἐστὲ ξένοι, & πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τ(οῦ) Θεοῦ. ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τ(ῶν) Ἀποστόλων, & Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη, αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ & ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τ(οῦ) Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Ἐκ τ(οῦ) κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιη'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀνὴρ τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, & αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· Καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τ(οῦ) Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, εἰσελθεῖν εἰς (τὸν) οἶκον αὐτοῦ· Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, & αὕτη ἀπέθνησκεν· Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον (τὸν) βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, & παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τ(οῦ) αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε, καὶ ἀποθλίβουσι, & λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, ἥψατό μου τις· Ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα, ἦλθε, & προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τ(οῦ) λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην· Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τ(οῦ) ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τεθνήκεν ἡ θυγάτηρ σου, μὴ σκύλλε (τὸν) διδάσκαλον· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, & σωθήσῃ· Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον, & Ἰωάν-

νόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδομεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς· καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς· Γινώσκω ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυ̃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τοῦ κ̃τ̃ Λουκᾶν· κεφ.ιϛ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθ' ὧν, ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι· Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· Ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· Λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς, ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

τ̃ κδ΄. Ε΄βδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β΄. ἐπιστολὴ κεφ.ια΄.

Ἀδελφοί· Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου· Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν· Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος, ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε· Λογίζομαι γὰρ, μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν Ἀποστόλων· Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

Ἐκ τοῦ κ̃τ̃ Λουκᾶν. κεφ.θ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ

τεῖς, & Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, & οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω & οὐκ οἴδασιν. Ἀποκριθεὶς δέ τις τ̃ νομικῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων, & ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, καί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τ̃ δακτύλων ὑμῶν, οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τῆς κδ. Ἑβδομ. ὡς ἑθ&.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπισ. κεφ. ε.

Ἀδελφοί. Παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τ̃τοις· Περὶ δὲ τ̃ χρόνων, καὶ τ̃ καιρῶν ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. Αὐτοὶ ἀκριβῶς οἴδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν· εἰρήνη, καὶ ἀσφάλεια· τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ. Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκότους. Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν, ὡς & οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν, καὶ νήφωμεν· Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. Ἡμεῖς δὲ, ἡμέρας ὄντες υἱοὶ, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως, & ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας· Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τ̃ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τ̃ Προφητ̃, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. Ἄρα μαρτυρεῖτε, & συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τ̃ πατέρων ὑμῶν· Ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τ̃ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς Προφήτας, & Ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ ἐκδιώξουσιν, ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τ̃ Προφητ̃, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ τ̃ αἵματος Ἄβελ ἕως τ̃ αἵματος Ζαχαρίου τ̃ ἀπολομένου μεταξὺ τ̃ θυσιαστηρίου, καὶ τ̃ οἴκου· Ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· Αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Λέγοντος δὲ αὐτ̃ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς, & οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς συνέχειν, & ἀποστοματίζειν αὐτὸν, περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, & ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τ̃ στόματος αὐτ̃, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτ̃. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τ̃ μυριάδων τ̃ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃. Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι τ̃ κδ. Ἑβδομ. ὡς ἑθ&.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α. ἐπισ. κεφ. ε.

Ἀδελφοί· Οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τ̃ ἀποθα-

τ̃ πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ ἡμῶν, & ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι, & περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, & πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων τ̃ ἁγίων αὐτοῦ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. Ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν· ἐὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, & τὸ σῶμά σου σκοτεινόν ἐστι. Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖός τις, ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τ̃ ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι, τὸ ἔξωθεν τ̃ ποτηρίου, καὶ τ̃ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς, & πονηρίας· Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, & τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔσται.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κδ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί. Ἐρωτῶμεν ὑμᾶς, & παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ, πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν, καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν, διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν· ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τ̃ πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ & τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑπερβαίνειν & πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς & προείπομεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ· Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν, τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· Περὶ δὲ τ̃ φιλαδελφίας, οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· Αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, & φιλοτιμεῖσθαι, ἡσυχάζειν & πράσσειν τὰ ἴδια, & ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν· ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, & τὸ πήγανον, & παρέρχεσθε τὴν κρίσιν, & τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις· ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς,

θον πρὸς τ̅ Ἰησ̅ν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνον, ἀφ' ὃ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον, & σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τ̅ Ἰησ̅, & ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς & οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρ τῶν Γασαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησ̅ς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τ̅ οἶκόν σου, καὶ διηγ̅ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησ̅ς.

Τ Η Ι Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι τ̅ κδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί· Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ ἡ χαρά. Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι· καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τ̅ ἀδελφὸν ἡμῶν, & διάκονον τ̅ Θεοῦ, καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τ̅ Χριστ̅, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς, καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τ̅ πίστεως ὑμῶν, τ̅ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. Καὶ γὰρ, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς & ἐγένετο, καὶ οἴδατε. Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, & εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν, & τὴν ἀγάπην ὑμῶν, & ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν, πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως· Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν Κυρίῳ.

Ἐκ τ̅ κ̅ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐπαθροιζομένων τῶν ὄχλων, ἤρξατο ὁ Ἰησ̅ς λέγειν. Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· Σημεῖον ἐπιζητεῖ, & σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τ̅ Προφήτου. Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τ̅ ἀνθ̅ τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μ̅ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινεῖ αὐτούς· Ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τ̅ σοφίαν Σολομῶνος, & ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μ̅ τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινοῦσιν αὐτήν· Ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, τὸ φέγγος βλέπωσιν.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι τ̅ κδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί. Ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν Κυρίῳ, τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς, ἔμπροσθεν τ̅ Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς & ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι, εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα

τ̅ πί-

δεόμενοι ἡμῶν τῆ χάριν, & τῆ κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τὸν ἁγίους δέξασθαι ἡμᾶς. Καὶ ὁ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ᾽ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, & ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. η᾽.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ᾽ ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, & εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ, & ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, ἡ μήτηρ, & οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλθη αὐτῷ, λεγόντων. Ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου & ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, & ποιοῦντες αὐτόν.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΤΡΙΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντα ἦχος. ζητᾷ φύλ. κ᾽.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β᾽.

ΑΔελφοί· Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· Χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις, τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. η᾽.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν. Καὶ ἱματίου οὐκ ἐνεδιδύσκετο, & ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς μνήμασιν· Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ· & φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ, & σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς. Παρήγγελε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· & ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις, φυλασσόμενος· Καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει. Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γενόμενον, ἔφυγον· Καὶ ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονὸς, & ἦλ-

βεελζεβὺλ ἄρχοντι τ̃ν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτ̃ν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς. Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει· Εἰ δὲ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσε) ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ τοῦτο κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν ἔσον). Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τ̃ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτ̃ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτ̃. Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτ̃ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν· Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι

τ̃ κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Ἐπιστ. κεφ. β'.

Ἀδελφοί· Ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε τ̃ν ἐκκλησιῶν τ̃ Θεοῦ τ̃ οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τ̃ν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τ̃ν Ἰουδαίων, τ̃ν ἀποκτεινάντων τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων· κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος, καὶ ἅπαξ, καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ χαρά.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει· Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· Καὶ ἐλθὼν, εὑρίσκει σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον· Τότε πορεύε), καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· Καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τ̃ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τ̃ν πρώτων.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

τ̃ κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιη'.

Ἀδελφοί. Γνωρίζω ὑμῖν τὴν χάριν τ̃ Θεοῦ, τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τ̃ς Μακεδονίας· Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως, ἡ περισσεία τ̃ς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτον τ̃ς ἁπλότητος αὐτῶν· Ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι, μετὰ πολλ̃ς παρακλήσεως·

δεόμε-

ὁ αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν, εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Τῇ Τετάρτῃ τ' κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστ. κεφ. β'.

Δελφοί· Οἴδατε τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· Ἀλλὰ προπαθόντες, καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι· Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ· Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν· Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· Ἀλλ' ἐγενήθημεν νήπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· Κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· Τίνος δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Τῇ Πέμπτῃ τ' κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστ. κεφ. β'.

Δελφοί· Μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον· Νυκτὸς γὰρ, καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ· Ὑμεῖς μάρτυρες, καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως, καὶ δικαίως, καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, καθάπερ οἴδατε· ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν, καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως· Ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθώς ἐστιν ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν· Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν ὁ Ἰησοῦς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· Ἐγένετο δὲ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον· Ἐν

πάντοτε, περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν· ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ πατρὸς ἡμῶν· εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε, οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ι'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει, τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰμὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν, εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες, ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται, καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστ. κεφ. α'.

ΑΔελφοί. Ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε, καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου· ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν, ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν· ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ια'.

ΕΓΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε. Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς, εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς, δοῦναί σοι. Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει· Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· Ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· Κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τῶ τυχόντ͂ ἦχος. ζήτ. φύλ. κ'.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ͂ς. Παύλ. κεφ. ς'.

Ἀδελφοί. Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· μόνον ἵνα μὴ τῷ σ͂ρ͂ῳ τ͂ Χριστ͂ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σ͂ρ͂ῳ τ͂ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ͂ Χριστ͂, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησ͂, οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τ͂ Θεοῦ· τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω. Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τ͂ Κυρίου Ἰησ͂ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ͂ Χριστ͂, μ͂τ τ͂ πν͂ς ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἐκ τ͂ κ͂τ Λουκᾶ. κεφ. ις'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν, καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐκέκλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ, ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τ͂ πλουσίου. Ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι, ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ, ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τ͂ Ἀγγέλων, εἰς τὸν κόλπον τ͂ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας, εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ· Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι, ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· Νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τ͂ πατρ͂ μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τ͂ βασάνου· Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ. Ἔχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς Προφήτας, ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· Ὁ δὲ εἶπεν. Οὐχὶ πάτερ Ἀβραάμ. ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν· Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως, καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τ͂ κγ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ͂.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπ͂ς. κεφ. α'.

Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησ͂ Χριστῷ. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησ͂ Χριστ͂. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ

πάν-

Θεῦ. Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ Ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε, ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν Λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τοῦ κ. Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα. ζήτει Κοινά, ἐν τῇ ἀπολυθίᾳ εἰς ἕνα Ἀπόστ. φύλ. δ'.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τῆς κβ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε'.

Ἀδελφοί. Οἴδαμεν, ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει, στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ κ. Λουκᾶν. κεφ. ζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ· Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος, κακῶς ἔχων, ἔμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες· Ὅτι ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν, αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· Ἤδη δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα, πρός σε ἐλθεῖν· Ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι, ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ, εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον· Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον, ὑγιαίνοντα.

Ἰησοῦς ἰδὼν τ̀ διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτ̃ῷ, ἐπλαβόμενος παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τὸ ὀνόμαλί μου, ἐμὲ δέχε)· Καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τ̀ ἀποστείλαντά με· Ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα, ἐπὶ τῷ ὀνομαλί ζου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τ̃ κβ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπ̃ς. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί· Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγορο῀ντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα, καὶ περὶ ἡμῶν· Ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τ̃ Χριστ̃, δι' ὃ καὶ δέδεμαι, ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ. Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ, καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.

Ἐκ τ̃ κατ̀ Λουκᾶν. κεφ. θ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἷς τῶν μαθητ̃ῶν αὐτ̃, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ὑμῶν· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτ̃, ἐστήριξε τὸ πρόσωπον τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτ̃· Καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτ̃ῶν, ὡς ἑτοιμάσαι αὐτῷ. Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτ̃ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε θέλεις εἴπωμεν, πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε; Στραφεὶς δὲ, ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κβ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν· Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς, ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι, καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τ̃

Θεοῦ·

τέων, καὶ ἀποκταν θῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐγερθῆναι.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι

τ̃ κβ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ℗.

Πρὸς Κολασσαεῖς. ἐκ τ̃ β.΄ καὶ γ.΄ κεφ.

ΑΔελφοί· Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τ̃ στοιχείων τ̃ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μὴ δὲ θίγῃς· ἃ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κ̃τ̀ τὰ ἐντάλματα, καὶ διδασκαλίας τ̃ ἀνθρώπων· ἅ πινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ, ℭ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τ̃ σαρκός. Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν, ἐν δεξιᾷ τ̃ Θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τ̃ γ̃ῆς· Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̀ Λουκᾶν. κεφ.θ.΄

ΕΙπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τ̃ σταυρὸν ἑαυτοῦ, ℭ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτ̃ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· Ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, κερδήσας ⓦ κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ' ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτ̃, ℭ τ̃ Πατρὸς, ℭ τ̃ ἁγίων Ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς· Εἰσί τινες τ̃ ὧδε ἑστώτων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

τ̃ κβ.΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ℗.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.γ.΄

ΑΔελφοί· Πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ· Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς· Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· Οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν· Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τ̃ Θεόν· Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου λήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τ̃ κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε· Ὁ δὲ ἀδικῶν, κομιεῖται ὃ ἠδίκησε, καὶ οὐκ ἔστι προσωπολημψία· Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ.θ.΄

ΕΙπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· Ὁ γὰρ υἱὸς τ̃ ἀνθ' μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· Καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τ̃ ῥήματος τούτου· Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν· Ὁ δὲ

καὶ πετεπατήθη· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν, ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι, ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν, ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες, μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες, μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη, ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἵτινές ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν, καὶ πλούτου, καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου, πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τῆ κβ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστ. Παὐλ. κεφ. β.

Ἀδελφοί. Χριστὸς ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα· ἐξαλείψας τὸ καθ' ὑμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, ἢ νουμηνίας, ἢ σαββάτων, ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων· τὸ δὲ σῶμα, τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ, καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν, καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον, καὶ συμβιβαζόμενον, αὐξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ. Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;

Ἐκ τοῦ κτ῍ Λουκᾶ. κεφ. θ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν προσευχόμενον κατὰμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ὑμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο, εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων,

τὸ πρόσωπον ἑαυτῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰηλ εἰς τὸ τέλος τῦ καταργουμένου. Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. Ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον, τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριϛῷ καταργεῖται. Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται, ἡνίκα δ' ἂν ἐπιϛρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐϛιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ϛ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. Καὶ ἔπλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί. Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε, ὃ οὐκ ἔξεϛι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεϛι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός ἐϛιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. Παρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ τῷ Σαββάτῳ θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, ἔστη. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί ἔξεϛι τοῖς Σάββασιν, ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτως. Καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

ΚΥΡ. ΕΙΚΟΣΤΗι ΠΡΩΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντος ἦχος. Ζήτει Φύλ. κ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιϛ. Παύλ. κεφ. β.

Ἀδελφοί· Εἰδότες, ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίϛεως Ἰησοῦ Χριϛοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριϛὸν Ἰησοῦν ἐπιϛεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίϛεως Χριϛοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριϛῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἆρα Χριϛὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο· Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίϛημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου, νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριϛῷ συνεϛαύρωμαι, ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριϛός. Ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίϛει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. η.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων, τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν,

☩ κοπῶ, ἀγωνιζόμενος κ̃ τ̃ ἐνεργείαν αὐτ̃ τ̃ ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Ἐκ τ̃ ἁ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. θ'.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπὸ τ̃ Ἰησ̃ πάντα, ☩ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τ̃ ἀρχαίων ἀνέστη. Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρῴδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; ☩ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι, διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν αὐτούς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν, εἰς τόπον ἔρημον, πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά. Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ δεξάμενος αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τ̃ βασιλείας τ̃ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας, ἰᾶτο.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κα'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β'.

ΑΔελφοί· Θέλω ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, ☩ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί· ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτ̃ συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, ☩ εἰς πάντα πλοῦτον τ̃ πληροφορίας τ̃ συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τ̃ Θεοῦ, ☩ πρ̃, καὶ τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τ̃ σοφίας, ☩ τ̃ γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων, ☩ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, ☩ τὸ στερέωμα τ̃ εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε ἐρριζωμένοι, ☩ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, ☩ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

Ἐκ τ̃ ἁ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. θ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθόντες τῷ Ἰησ̃ οἱ δώδεκα μαθηταὶ αὐτ̃, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας, καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, ☩ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι, καὶ ἰχθύες δύο· Εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτ̃· Κατακλίνατε αὐτοὺς, κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα. Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς, ☩ κατέκλασε, ☩ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ· Καὶ ἔφαγον, ☩ ἐχορτάσθησαν πάντες. Καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς, κλασμάτων δώδεκα κόφινοι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτ̃ προσευχόμενον κατὰμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
τ̃ κα'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους ϛ'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. γ'.

ΑΔελφοί· Ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα. Καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐπέθηκε κάλυμμα ἐπὶ

Ἐκ τ̃ κ̃τ Λουκᾶν. κεφ. η'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς κατὰ πόλιν, ϗ κώμην, κηρύσσων, ϗ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, ϗ γυναῖκές τινες, αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ϗ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει, ϗ Ἰωάννα, γυνὴ Χουζᾶ, ἐπιτρόπου Ἡρῴδου, ϗ Σωσάννα· καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ, ἀπὸ τ̃ ὑπαρχόντων αὐταῖς.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ κα'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς Παύλου τ̀ ἀνάγνωσμα. κεφ. α'.

ΑΔελφοί. Χριστός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τ̃ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τ̃ν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων· Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι· καὶ δι' αὐτ̃ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τ̃ αἵματος τ̃ σταυρ̃ αὐτ̃, δι' αὐτ̃, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους ϗ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτ̃, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους, ϗ ἀμώμους, καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ· Εἴτε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι, καὶ ἑδραῖοι, ϗ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τ̃ εὐαγγελίου, ὃ ἠκούσατε, τ̃ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Ἐκ τ̃ κ̃τ Λουκᾶν. κεφ. η'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν. Πλεόντων δὲ αὐτ̃, ἀφύπνωσε, ϗ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου, εἰς τὴν λίμνην, ϗ συνεπληρ̃ντο, ϗ ἐκινδύνευον· Προσελθόντες δὲ, διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, ϗ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· ϗ ἐπαύσαντο, ϗ ἐγένετο γαλήνη. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο̃ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι ϗ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει, ϗ τῷ ὕδατι, ϗ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ κα'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α'.

ΑΔελφοί. Νυνὶ χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ϗ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τ̃ν θλίψεων τ̃ Χριστ̃, ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τ̃ σώματος αὐτ̃, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία· ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν οἰκονομίαν τ̃ Θεοῦ τ̃ δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς· πληρῶσαι τ̀ λόγον τ̃ Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τ̃ν αἰώνων, ϗ ἀπὸ τ̃ν γενεῶν. Νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτ̃, οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τ̃ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τ̃ δόξης· Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, ϗ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ. Εἰς ὃ

καὶ

υσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐξέμαστε· καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ· Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος, ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων. Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς, καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι· διδάσκαλε εἰπέ· Δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανιστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα· μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ὀρθῶς ἔκρινας· Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη. Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη δὲ ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας· Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. Οὗ χάριν λέγω σοι· Ἀφέωνται σου αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι, λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ᾽ κα.᾽ Ἑβδομ. ὡς ἑθῷ.

Πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α.᾽

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἁγίοις, καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι· ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καὶ αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε, καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου, εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες, καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν, καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς.

τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τ̃ὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἔπειτα μ̃ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἕτερον δὲ τ̃ῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τ̃ὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἐκ τ̃ῆς κ̃ῆ Λουκᾶ. κεφ. ζ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς· Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε· Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· Οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· Καὶ εἶπε; Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι· Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τ̃ὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τ̃ὸν λαὸν αὐτοῦ.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ῆ κα.' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστ. κεφ. δ'.

ΑΔελφοί. Ἐχάρην ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι. Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· Ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν, καὶ ὑστερεῖσθαι. Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ· Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει· Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως, καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ, καὶ δὶς, εἰς τὸ χρείαν μοι ἐπέμψατε· Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω. Πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θεός μου, πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν, κατ̃ὰ τ̃ὸ πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τ̃ῶν αἰώνων. Ἀμήν· Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας· Ἡ χάρις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μ̃ετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ῆς κ̃ῆ Λουκᾶ. κεφ. ζ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠρώτα τις τ̃ῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη· Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς καὶ ἐπιγνοῦσα, ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαί-

στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, Ϛ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τ σ τοῦ Χριστοῦ· ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς, ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

Ἐκ τ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ζ'

ΕΙπεν ὁ Κς'· Τίνι ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; Ϛ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις Ϛ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε. Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει. Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ ἐσθίων, Ϛ πίνων, καὶ λέγετε· Ἰδοὺ ἄνθρ φάγος, Ϛ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν, Ϛ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τ κ. Ἑβδομ. ὡς ἕθ Ϛ.

Πρὸς Κορινθίους ϛ'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α'

ΑΔελφοί. Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν, τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι Ϛ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων Ϛ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ δεήσει· ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ε'

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, ἐθεάσατο Τελώνιον, ὀνόματι Λευὶν, καθήμενον ἐπὶ τὸ Τελώνιον, Ϛ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ ἦν ὄχλος Τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΙΚΟΣΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πᾶσα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ'

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλ. κεφ. α'

ΑΔελφοί. Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρ. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων· Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, Ϛ καλέσας διὰ

Χριστὸν, ζημίαν· Ἀλλὰ μενοῦνγε, ⁊ ἡγ̃μαι πάντα ζημίαν εἶναι, διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστ̃ Ἰησ̃ τ̃ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγ̃μαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω.

Ἐκ τ̃ καλ̃ Λουκᾶν. κεφ. ζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τ̃ Ἰησ̃ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, ⁊ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃ περὶ πάντων τ̃ ἔργων αὐτ̃. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τ̃ μαθητῶν αὐτ̃ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησ̃ν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων, ⁊ μαστίγων, καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε, καὶ ἠκούσατε· Ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τ̃ ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου. Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ, καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; Ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τ̃ Βαπτιστ̃, οὐδείς ἐστιν. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ Θεοῦ μείζων αὐτ̃ ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ⁊ οἱ νομικοὶ, τ̃ βουλὴν τ̃ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτ̃.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ κ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ⊙.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ. κεφ. γ'.

Ἀδελφοί. Τὰ πάντα ἐζημιώθην, ⁊ ἡγ̃μαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου· ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστ̃, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γνῶναι αὐτόν· καὶ τὴν δύναμιν τ̃ ἀναστάσεως αὐτ̃ ⁊ τ̃ κοινωνίαν τ̃ παθημάτων αὐτ̃, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτ̃, εἴπως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τ̃ νεκρῶν. Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ, εἰ ⁊ καταλάβω, ἐφ' ᾧ ⁊ κατελήφθην ὑπὸ τ̃ Χριστ̃ Ἰησ̃. Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔπω λογίζομαι κατειληφέναι. Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησ̃. Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν, καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ

ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σε δοκὸν ὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τ ὀφθαλμ σε, κ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τ ἀδελφ σε. Οὐ γάρ ὅτι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, ὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν· ἕκαστον γ δένδρον ἐκ τ ἰδί παρπ γινώσκε. Οὐ γ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγσι σῦκα, ὐδὲ ἐκ βάτ τρυγῶσι ςαφυλήν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνος, ἐκ τ ἀγαθ θησαυρ τ καρδίας αὐτ προφέρει τ ἀγαθόν, κ ὁ πονηρὸς ἄνος ἐκ τ πονηρ θησαυρ τῆς καρδίας αὐτ προφέρει τὸ πονηρόν· Ἐκ γ τ περισσ ματος τῆς καρδίας, λαλεῖ τὸ ςόμα αὐτοῦ.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

τ κ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ. κεφ. β.

ΑΔελφοί· Πέποιθα ἐν Κυρίῳ, ὅτι κ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμ, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν, κ συνεργὸν, κ συστρατιώτ μ, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, κ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, κ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε, ὅτι ἠσθένησε. Καὶ γ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτ ἠλέησε, οὐκ αὐτ δὲ μόνον, ἀλλὰ, κ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπ ἐπὶ λύπ σχῶ. Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν, πάλιν χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ. Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ, μ πάσ χαρᾶς. Καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τ Χριστ, μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ· ἵνα ἀναπληρώσ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Ἐκ τ κ Λουκᾶν. κεφ. ε.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Τί με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε, κ ὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, κ ἀκούων μου τ λόγων, κ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν, τί ἐστὶν ὅμοιος. Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν, κ ἐβάθυνε, κ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τ πέτραν· Γενομένης δὲ πλημμύρας, προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, κ ὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτ, τεθεμελίωτο γ ἐπὶ τ πέτραν· Ὁ δὲ ἀκούσας, κ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρ οἰκοδομήσαντι τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ᾗ προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, κ εὐθέως ἔπεσε· κ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτ εἰς τὰς ἀκοὰς τ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι

τ κ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ. κεφ. γ.

ΑΔελφοί. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ· Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν ὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές· Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ Πνὶ Θεοῦ λατρεύοντες, κ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κ ὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν κ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον, περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσρ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος, ἐξ Ἑβραίων, κ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκων τ ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος· Ἀλλ' ἅ πνα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγημαι διὰ τ

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τῆς κ'. Ἑβδομ. ὡς ἑθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. β'.

ΑΔελφοί· Καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε· Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν, καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν, καὶ διαλογισμῶν, ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι, καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα, ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς, καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ς'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν· Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε, καὶ κλαύσετε. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς· προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς· Παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς κ'. Ἑβδομ. ὡς ἑθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστ. κεφ. β'.

ΑΔελφοί· Οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν· Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς, χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι· Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν· Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ· Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ς'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· Δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. Μέτρον καλὸν, πεπεσμένον, καὶ σεσαλευμένον, καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· Εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, κατηρτισμένος δὲ πᾶς, ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ, οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν

ναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός; Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ παραλελυμένῳ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἆρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΕΝΝΑΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ΄.

Πρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπιστολὴ Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τοῦ ια΄. καὶ ιβ΄. κεφ.

Ἄδελφοί. Ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ς΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε, παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

ὑμῶν, ὅτι σπεύδετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, ⁊ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς μὲν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. Εἴτις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴτι παραμύθιον ἀγάπης, εἴτις κοινωνία πνεύματος, εἴτι σπλάγχνα ⁊ οἰκτιρμοὶ, πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες· Μηδὲν κατ' ἐριθείαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι, ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ ⁊ τὰ ἑτέρων ἕκαστος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐστὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας ⁊ Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου, καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ⁊ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ⁊ ὀνειδίσωσι, ⁊ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· Ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Τῇ Σαββάτῳ τῇ Ἁγίᾳ δ' ιθ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. · ἐκ τ' ιε'. καὶ ις'. κεφ.

Ἀδελφοί· Ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες, ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ· Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω ⁊ ὑμεῖς ποιήσατε· Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἐὰν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε διʼ ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω, ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς· ⁊ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι, καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας, ⁊ Ἰουδαίας, ⁊ Ἰερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνδρα, ὃς ἦν παραλελυμένος, ⁊ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ μὴ εὑρόντες ποῦ εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς, ⁊ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύ-

Ἐκ τ̃ κ̃ῦ Λυκᾶν. κεφ. ε΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον αὐτῷ. Διατὶ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννυ νηστεύουσι πυκνὰ, κ̀ῃ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως κ̀ῃ οἱ τ̃ῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι, κ̀ῃ πίνουσιν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τ̃οῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτ̃ῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, κ̀ῃ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτ̃ῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις τ̃αῖς ἡμέραις. Ἔλεγε δὲ κ̀ῃ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν, εἰ δὲ μήγε, κ̀ῃ τὸ καινὸν σχίζει, κ̀ῃ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τ̃οῦ καινοῦ· Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς, εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τ̃οὺς ἀσκούς, κ̀ῃ αὐτὸς ἐκχυθήσε῀ται, κ̀ῃ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον, κ̀ῃ ἀμφότεροι συντηροῦνται. Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον, λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ ιθ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ̃ιστ. κεφ. α΄.

Ἀδελφοί. Ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, κ̀ῃ νῦν μεγαλυνθήσε῀ται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου· Ἐμοὶ γὰῤ τὸ ζῆν, Χριστὸς, κ̀ῃ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος: Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, κ̀ῃ οὐ αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω. Συνέχομαι δὲ ἐκ τ̃ῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, κ̀ῃ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ, κ̀ῃ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν, κ̀ῃ χαρὰν τ̃ῆς πίστεως· Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν, περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τ̃ῆς ἐμ̃ῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς· Μόνον ἀξίως τ̃οῦ εὐαγγελίου τ̃οῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε.

Ἐκ τ̃ οῦ κ̃ῦ Λυκᾶν. κεφ. ς΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, προσεύξασθαι, κ̀ῃ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτ̃ῶν δώδεκα, οὓς Ἀποστόλους ὠνόμασε, Σίμωνα, ὃν κ̀ῃ ὠνόμασε Πέτρον, κ̀ῃ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον, κ̀ῃ Ἰωάννην, Φίλιππον, κ̀ῃ Βαρθολομαῖον, Ματθαῖον, κ̀ῃ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, κ̀ῃ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, Ἰούδαν Ἰακώβου, κ̀ῃ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς κ̀ῃ ἐγένετο προδότης· Καὶ καταβὰς μετ' αὐτ̃ῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, κ̀ῃ ὄχλος μαθητ̃ῶν αὐτοῦ, κ̀ῃ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τ̃ῆς Ἰουδαίας, κ̀ῃ Ἰερουσαλὴμ, κ̀ῃ τ̃ῆς παραλίου Τύρου, κ̀ῃ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, κ̀ῃ ἰαθῆναι ἀπὸ τ̃ῶν νόσων αὐτ̃ῶν· κ̀ῃ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, κ̀ῃ ἐθεραπεύοντο· Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, κ̀ῃ ἰᾶτο πάντας.

ΤΗΙ ΕΚΤΗΙ τ̃ ιθ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐκ τ̃ οῦ α΄. κ̀ῃ β΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε· Ἵνα, εἴτε ἐλθὼν κ̀ῃ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ

εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τ̃ βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι· Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̃ ιθ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ̃ς. κεφ. α΄.

ΑΔελφοί. Μάρτυς μού ἐστιν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον, καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα. Ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν, καὶ ἔπαινον Θεοῦ. Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον, καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν, τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν. Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐπφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες, ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι. Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. Οἶδα γάρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν, καὶ ἐλπίδα μου.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ ιθ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπ̃ς. κεφ. α΄.

ΑΔελφοί· Γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον, καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν, τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν. Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐπφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες, ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι. Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. Οἶδα γάρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν, καὶ ἐλπίδα μου.

Ἐκ τοῦ κ̃ Λουκᾶ. κεφ. ε΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων· Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας, καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, ἀλλὰ ἀπελθὼν, δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ, ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν· Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

χαρησόμαι, ⁊ πληθυνάι τὸν καρπὸν ὑμῶν, ⁊ αὐξήσαι τὰ γενήματα τ͂ δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἐκ τ͂ κ͂ Λουκᾶν. κεφ. ε΄

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τ͂ λίμνην Γεννησαρὲτ, εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην. Οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτ͂, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τ͂ πλοίων, ὃ ἦν τ͂ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. Καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τ͂ πλοίου τὸν ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν, ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τ͂ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς. Καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τ͂ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τ͂ ἰχθύων, ἣν συνέλαβον· Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον, ⁊ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ͂ ιθ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ͂ος.

Γρὸς Φιλιππησίους ἐπιστ. κεφ. α΄

ΓΑῦλος, ⁊ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν Ἐπισκόποις, ⁊ Διακόνοις. Χάρις ὑμῖν ⁊ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, ⁊ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου· ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, ⁊ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, ⁊ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

Ἐκ τ͂ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. δ΄

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τ͂ οἰκίαν Σίμωνος. Πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, ⁊ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, ⁊ ἀφῆκεν αὐτήν. Παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα, διηκόνει αὐτοῖς. Δυόντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες, ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ, ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς. Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν κράζοντα, καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν, οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν

εἶναι.

λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· Πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς, ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν, ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ιη'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ. Παύλ. κεφ. ιε'.

Ἀδελφοί. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων. Ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος, διαφέρει ἐν δόξῃ· Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· Σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ, εἰς ψυχὴν ζῶσαν, ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ, εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

Ἐν τῇ καλῇ Λυκάων. κεφ. δ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος, ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν, καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ, καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΟΓΔΟΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸ τυχόν. ἦχος. ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπ. Παύλ. κεφ. θ'.

Ἀδελφοί· Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· Ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς, πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν,

ϛ τλὼ μρᾶ σϑ· ἥτις ὄϛιν ἐλολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ· ἵνα εὖ ϛι γένηϱ, ϛ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ, ϛ νϑεσίᾳ Κυρίϑ· Οἱ δ̃λοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μ̅ φόβϑ, ἡ τρόμϑ, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριϛῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδ̃λείαν, ὡς ἀνϑρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς δ̃λοι τ̃ Χριϛ̃, ποιοῦντες τὸ θέλημα τ̃ Θε̃ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δ̃λεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ, ϛ οὐκ ἀνϑ̃οις· εἰδότες, ὅτι ὁ ἐάν τι ἕκαϛος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τ̃το κομίεται παρὰ τ̃ Κυρίϑ, εἴτε δ̃λος, εἴτε ἐλεύθερος· Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐϛο̃ς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλὴν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν, ϛ αὐτῶν ὁ Κύριός ὄϛιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔϛι παρ' αὐτῷ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. δ΄.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησ̃ς εἰς τλὼ Ναζαρέτ, ὅ ἦν τεθραμμένος, ϛ εἰσῆλθε κ̅τ̀ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ̃ Σαββάτων, εἰς τλὼ συναγωγὴν, ϛ ἀνέϛη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τ̃ προφήτου· ϛ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον, ὅ ἦν γεγραμμένον· Πνεῦμα Κυρίϑ ἐπ' ἐμὲ, ὅ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τλὼ καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, ϛ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποϛεῖλαι τεθραυσμένους, ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίϑ δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε. Καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμ̃ρτύρουν αὐτῷ, ϛ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τ̃ ϛόματος αὐτ̃.

Τῇ ΕΚΤΗ
ϛ ιη΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Γρὸς Ἐφεσίους ἐπιϛ. Παύλου. κεφ. ϛ΄.

ΑΔελφοί. Διὰ πάσης προσευχῆς, ϛ δεήσεως προσεύχεσθε ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, ϛ εἰς αὐτὸ τ̃το ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει, ϛ δεήσει περὶ πάντων τ̃ν ἁγίων, ϛ ὑπὲρ ἐμ̃· Ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τ̃ ϛόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυϛήριον τ̃ εὐαγγελίου, ὑπὲρ ὃ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, ϛ πιϛὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς, εἰς αὐτὸ τ̃το, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, ϛ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, ϛ ἀγάπη μ̅τ̀ πίστεως ἀπὸ Θ̃ο̃ πρ̃ς, ϛ Κυρίου Ἰησ̃ Χριϛ̃. Ἡ χάρις μ̅τ̀ πάντων τ̃ν ἀγαπώντων τ̀ν Κύριον ἡμῶν Ἰησ̃ν Χριϛόν, ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. δ΄.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τ̃ ϛόματος τ̃ Ἰησ̃, καὶ ἔλεγον· Οὐχ υἱός ὄϛιν ὁ τοῦ Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τ̀ παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· Ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ
τ̃ ιη΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ☞.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς ☪ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, ☪ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία, ☪ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς ☪ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν· Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, ☪ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· Πλὴν ☪ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν.

Ἐκ τοῦ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. δ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, ☪ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι, εἰς τὴν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου· Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε· Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ, ἵνα γένηται ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, ☪ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν. Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πᾶσα· Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· Γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ, ☪ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, ☪ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε· ☪ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἰρηται· οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου· Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ
τ̃ ιη΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ☞.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ̃ς. ἐκ τ̃ ε΄ ☪ ς΄. κεφ.

Ἀδελφοί. Ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον· Τίμα τὸν πατέρα,

καὶ

ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων, μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς ἰδίαις χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τ̃ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τ̃ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Ἀρχὴ τ̃ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. γ΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ Ἰωάννου, περὶ Ἡρῳδιάδος τ̃ γυναικὸς τ̃ ἀδελφοῦ αὐτ̃, καὶ περὶ πάντων, ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρῴδης, προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τ̃ Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν, καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτὸν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν. Σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ

τ̃ ιη΄ Ἑβδομ. ὡς ἐθ@.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ̃. Παῦλ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί· Εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ· Ὅτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τ̃ γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς, κεφαλὴ τ̃ ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστι σωτὴρ τ̃ σώματος· Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτ̃ς.

Ἐκ τ̃ κ̃ Λουκᾶν. κεφ. γ΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν, ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσὴφ, τ̃ Ἡλεὶ, τ̃ Ματθὰν, τ̃ Λευὶ, τ̃ Μελχὶ, τ̃ Ἰαννὰ, τ̃ Ἰωσὴφ, τ̃ Ματταθίου, τ̃ Ἀμὼς, τ̃ Ναοὺμ, τ̃ Ἐσλὶ, τ̃ Ναγγὲ, τ̃ Μααθ, τ̃ Ματταθίου, τ̃ Σεμεΐ, τ̃ Ἰωσὴφ, τ̃ Ἰούδα, τ̃ Ἰωαννὰν, τ̃ Ῥησὰ, τ̃ Ζοροβάβελ, τ̃ Σαλαθιὴλ, τ̃ Νηρὶ, τ̃ Μελχὶ, τ̃ Ἀδδὶ, τ̃ Κοσὰμ, τ̃ Ἐλμωδὰμ, τ̃ Ἤρ, τ̃ Ἰωσῆ, τ̃ Ἐλιέζερ, τ̃ Ἰωρεὶμ, τ̃ Ματθὰτ, τ̃ Λευὶ, τ̃ Συμεὼν, τ̃ Ἰούδα, τ̃ Ἰωσὴφ, τ̃ Ἰωνὰμ, τ̃ Ἐλιακὶμ, τ̃ Μελεὰ, τοῦ Μαϊνὰν, τ̃ Ματταθὰ, τ̃ Νάθαν, τ̃ Δαβὶδ, τ̃ Ἰεσσαὶ, τ̃ Ὠβὴδ, τ̃ Βοόζ, τ̃ Σαλμὼν, τ̃ Ναασσὼν, τ̃ Ἀμιναδὰβ, τ̃ Ἀρὰμ, τ̃ Ἐσρὼμ, τ̃ Φαρὲς, τ̃ Ἰούδα, τ̃ Ἰακὼβ, τ̃ Ἰσαὰκ, τ̃ Ἀβραὰμ, τ̃ Θάρρα, τ̃ Ναχὼρ, τ̃ Σαρούχ, τ̃ Ῥαγαῦ, τ̃ Φαλὲκ, τ̃ Ἔβερ, τ̃ Σαλὰ, τ̃ Καϊνὰν, τ̃ Ἀρφαξὰδ, τ̃ Σὴμ, τ̃ Νῶε, τ̃ Λάμεχ, τ̃ Μαθουσάλα, τ̃ Ἐνὼχ, τ̃ Ἰαρὲδ, τ̃ Μαλελεὴλ, τ̃ Καϊνὰν, τ̃ Ἐνὼς, τ̃ Σὴθ, τ̃ Ἀδὰμ, τ̃ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ πλήρης Πν̃ς ἁγίου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τ̃ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τ̃ οὐρανῶν. ζήτει τ̃ ἀκολουθ. εἰς ἁγίαν μάρτ. Φύλ. ιά΄

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗΙ ΕΒΔΟΜΗΙ

Εἰς τ̃ λειτουργ. πάντα τ̃ ἤχου. Φύλ. κ΄.

Γ΄ρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπ. Παύλ. κεφ. ς΄.

Ἀδελφοί. Ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς. Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιε΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τ̃ ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται· Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰηλ΄. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα. Κύριε βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τ̃ τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν· Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις, γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τ̃ τὸ εὐαγγέλιον τ̃ Χαναναίας, διὰ τὸ πολλάκις γίνεσθαι ἐξώπαστα, ὧδε μὲν οὐ χωρεῖ ἀναγινώσκεσθαι, ἐπεὶ ἀσαφῶς ἀναγινώσκεται ἡ ιζ΄ τ̃ Ματθαίου Κυριακή· ἀναγινώσκεται δὲ εἰς τὸ κ̃τ̃ Λουκᾶν, τῇ πρὸ τ̃ Τελώνου, καὶ Φαρισαίου, κυριακῇ, ἐὰν ἐκλίπωσιν αἱ καλαὶ Λουκᾶν Εὐβδομάδες πρὸ τ̃ προαγούσης τ̃ τοῦ Τελώνου, καὶ Φαρισαίου Κυριακήν.

Χρὴ πάλιν ἀκριβῶς γινώσκειν, ὅτι τῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τ̃ Κυριακῆς τῆς μ᾽ τὴν ὕψωσιν, ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν τὰ καλὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλια· Ἐὰν δὲ συμβῇ, διὰ τὸ πολὺ μὲν δύαγμα, πολὺ δὲ καταγεσθαι τὸ πάσχα, ἐλλείπειν, ἢ πλεονάζειν τὰς ιζ΄ καλὰ Ματθαῖον ἑβδομάδας, ὅταν μὲν ἐλλίπωσι πρὸ τ̃ ῥηθέντος χρόνου, λαμβάνομεν ἐκ τῶν παρελθουσῶν τοσαύτας, ὅσαι ἂν ἐλλίπωσι μέχρι τ̃ ῥηθείσης δευτέρας· Ὅταν δὲ πλεονάσωσι, καταλιμπάνομεν αὐτὰς, καὶ ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν σὺν ἀποστόλῳ, καὶ τὰ καλὰ Λουκᾶν εὐαγγέλια, ὡς ἀκολουθοῦσι.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ ιη΄. Ἑβδομάδος ὡς ἐθος.

Γ΄ρὸς Ἐφεσίους Ἐπ. Παύλ. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί: Ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μ᾽ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη· Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· Ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ

ὑμῶν.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τ̃ ις΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ΄.

Ἄδελφοί. Μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλυδωνιζόμενοι, καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ, πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης. Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον, καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν, ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς, καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν.

Ἐκ τ̃ ου κ̃τ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μεθόρια Τύρου, καὶ Σιδῶνος. ζήτει ὄπισθεν τῇ ε΄. τ̃ ις΄. ἑβδ. φύλ. 143.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ ις΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. δ.

Ἄδελφοί· Τοῦτο λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτοῦ, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἀπηλγηκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν. Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας· Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν.

Ἐκ τ̃ ου κ̃τ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων. ζήτει ὄπισθεν τῇ ς΄. τ̃ ις΄. ἑβδομάδ. φύλ. 144.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
τ̃ ις΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ιδ΄.

Ἄδελφοί· Μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσὶν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε· Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος· Ὥστε αἱ γλῶσσαι, εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· Ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ καὶ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· Καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων, ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν.

ἡ τις ὅτι τὸ σῶμα αὐτῦ, τὸ πλήρωμα τῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρυμένυ. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὺς τοῖς παραπτώμασι, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κ̅τ̅ὰ τὸν αἰῶνα τ̅ο̅ῦ κόσμυ τύτυ, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξυσίας τῦ ἀέρος, τῦ πνεύματ@ τ̅ο̅ῦ νυῦ ἐνεργῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῦντες τὰ θελήματα τ̅ῆ̅ς σαρκὸς, καὶ τ̅ῶ̅ν διανοιῶν· καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

Ἐκ τ̅ο̅ῦ κ̅τ̅ὰ Μάρκον.

Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐξελθόντος τῦ Ἰησῦ ἐκ τ̅ο̅ῦ πλοίυ. ζήτει ὅπαθεν τῇ β. τῆς παρελθύσης ἑβδομ. φύλ. 141.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι τ̅ῆ̅ ιζ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Ἐφεσίυς ἐπιστολῆς Παύλυ τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ̅ο̅ῦ β. κ̅α̅ὶ γ. κεφ.

Ἀδελφοί· Οὐκέτι ἐστὲ ξένοι, καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τ̅ῶ̅ν ἁγίων, κ̅α̅ὶ οἰκεῖοι τ̅ο̅ῦ Θεῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τ̅ῶ̅ν ἀποστόλων, καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίυ αὐτῦ Ἰησῦ Χριστῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογυμένη, αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, ἐν ᾧ κ̅α̅ὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τ̅ο̅ῦ Θεῦ ἐν πνεύματι. Τύτυ χάριν ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμι@ τῦ Χριστῦ Ἰησῦ ὑπὲρ ὑμῶν τ̅ῶ̅ν ἐθνῶν, εἴγε ἠκύσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτ@ τ̅ο̅ῦ Θεῦ, τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ δυνάσθε ἀναγινώσκοντες, νοῆσαι τὴν σύνεσίν μυ ἐν τῷ μυστηρίῳ τ̅ο̅ῦ Χριστῦ· ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τ̅ῶ̅ν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις αὐτῦ, κ̅α̅ὶ προφήταις ἐν πνεύματι ἁγίῳ· εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρόμα, κ̅α̅ὶ σύσσωμα, κ̅α̅ὶ συμμέτοχα τ̅ῆ̅ς ἐπαγγελίας αὐτῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τ̅ο̅ῦ εὐαγγελίυ· οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τ̅ο̅ῦ Θεῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτῦ.

Ἐκ τ̅ῆ̅ς κ̅τ̅ὰ Μάρκον.

Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπηρώτησαν οἱ Γραμματεῖς, κ̅α̅ὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν: ζήτες τῇ γ. τῆς παρελθύσης Ἑβδομάδος. Φύλ. 141.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι τ̅ῆ̅ ιζ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ@.

Πρὸς Ἐφεσίυς ἐπιστ. Παύλ. κεφ. γ.

Ἀδελφοί. Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλῦτον τ̅ο̅ῦ Χριστῦ, κ̅α̅ὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τῦ μυστηρίυ τῦ ἀποκεκρυμμένυ ἀπὸ τ̅ῶ̅ν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησῦ Χριστῦ. Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς, κ̅α̅ὶ ταῖς ἐξυσίαις ἐν τοῖς ἐπυρανίοις διὰ τ̅ῆ̅ς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τ̅ο̅ῦ Θεῦ, κατὰ πρόθεσιν τ̅ῶ̅ν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν, κ̅α̅ὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τ̅ῆ̅ς πίστεως αὐτῦ. Διὸ αἰτῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μυ ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

Ἐκ τ̅ο̅ῦ κ̅τ̅ὰ Μάρκον.

Τ ῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησῦς πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν. ζήτε τῇ δ. τῆς παρελθούσης Ἑβδομάδος. Φύλ. 142.

κλος, ἰδὲ νῦν ἡμέρα σῴας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες πρόσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς, ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσι, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης, τῶν δεξιῶν, καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης, καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας, καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κε.'

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἰδοὺ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ. Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας, ἰδοὺ ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἴσελθε εἰς χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον λαβὼν, εἶπε· Κύριε ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων, ὅθεν οὐ διεσκόρπισας, καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ, ἰδοὺ ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε, καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις, ὅτι θερίζω, ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω, ὅθεν οὐ διεσκόρπισα, ἔδει σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἆρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ιζ.' Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τοῦ α.' καὶ β.' κεφ.'

Ἄδελφοί· Πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

πάντας τ̃ ἁγίους, ὃ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· Ἵνα ὁ Θεὸς τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας, καὶ ἀποκαλύψεως.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Μάρκον. κεφ. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ, τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκασι. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά. Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· Καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ· Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα, καὶ εὐλογήσας, εἶπε, παραθεῖναι καὶ αὐτά. Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετ̃ τ̃ μαθητ̃ αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι

τ̃ ις'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ. Παύλ. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον, ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες, διὰ τὴν συνείδησιν. Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς, τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν, ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν. Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. κδ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι τ̃ οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ πατήρ μου μόνος. Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τ̃ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τ̃ υ̃ τ̃ ἀνθρώπου. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υ̃ς τ̃ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΕΚΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τ̃ τυχόντα ἦχος. ζήτει Φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπ. Παύλ. κεφ. ς'.

Ἀδελφοί. Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδε-

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ ις' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ. Παύλ. κεφ. α'.

ΠΑῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, & πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Χάρις ὑμῖν, & εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρς ἡμῶν, & Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, κ πρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους, & ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ· προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ· Ἐν ᾧ ἔχομεν τ ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τ παραπτωμάτων, κατὰ τ πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, κ φρονήσει· γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.

Ἐκ τ κτ Μάρκον. κεφ. ζ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, εἰς τὰ μεθόρια Τύρου, κ Σιδῶνος· Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, ἤθελε γνῶναι, κ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν· Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς Συροφοινίσσα τῷ γένει, & ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, & βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, κ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· κ γὰρ τὰ κυνάρια, ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων· Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε, ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, κ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

ΤΗΙ ΕΚΤΗΙ τ ις' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπ. Παύλ. κεφ. α'.

ΑΔελφοί. Ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ, κ φρονήσει· γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν· ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ· Ἐν ᾧ & ἐκληρώθημεν, προορισθέντες, κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· Ἐν ᾧ & ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ & πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, κ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς

ὑμῶν τ̄ν̄ ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτ̄ῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τ̄οῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τ̄ῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν, καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τ̄οῦ Θεοῦ, ἵνα τ̄ὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τ̄ὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου. Καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα, ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω· Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν, ὅ ἐστι δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐκ ἔτι ἀφίετε αὐτ̄ὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτ̄οῦ, ἢ τῇ μητρὶ αὐτ̄οῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τ̄οῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἣν παρεδώκατε. Καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε· Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τ̄οῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτ̄οῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̄ῆ ις΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ Παύλου. κεφ. ς΄.

Ἀδελφοί· Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τ̄οῦ Χριστ̄οῦ· Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτ̄οῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον, τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε. Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει, ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτ̄οῦ, ἐκ τ̄ῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· Ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τ̄οῦ πν̄ος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι· Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τ̄ῆς πίστεως.

Ἐκ τ̄οῦ κ̄τ̄ Μάρκου. κεφ. ζ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν, ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε. Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τ̄οῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτ̄οῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τ̄οῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτ̄οῦ περὶ τ̄ῆς παραβολῆς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτ̄οῦ εἰς τ̄ὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τ̄ὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. Ἔλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τ̄οῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τ̄ὸν ἄνθρωπον. Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τ̄ῆς καρδίας τ̄ῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου, καὶ Σιδῶνος.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον. ἐκ τ̃ ε΄. ℭ΄. κεφ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐξελθόντος τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τ̃ πλοίου, ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ τ̃ς γ̃ς Γενησαρὲτ, περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, κ̀ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον, ὅτι ἐκεῖ ἐστι· Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα κἂν τ̃ κρασπέδου τ̃ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· κ̀ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσῴζοντο· Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τ̃ Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· ℭ ἰδόντες τινὰς τ̃ν μαθητ̃ν αὐτοῦ, κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο· Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι, ℭ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τ̃ πρεσβυτέρων. Καὶ ἀπ' ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι. Καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων, κ̀ ξεστῶν, κ̀ χαλκίων, κ̀ κλινῶν· Εἶτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, κ̀ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τ̃ παράδοσιν τ̃ν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τ̃ ὑποκριτ̃ν, ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων, ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τ̃ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̃ ις΄. Ἑβδομ. ὡς ἐθ℗.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί. Εἰ ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἄρα κατήργ̃ται τὸ σκάνδαλον τ̃ σταυροῦ. Ὄφελον κ̀ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· Μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν, εἰς ἀφορμὴν τ̃ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τ̃ς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν· Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε, ℭ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθ̃τε. Λέγω δὲ, πνεύματι περιπατεῖτε, κ̀ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ, κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τ̃ς σαρκός. Ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τ̃ς σαρκός, ἅ τινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔριδες, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, ℭ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς κ̀ προεῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον. κεφ. ζ΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπεφώτισαν οἱ Γραμματεῖς, κ̀ οἱ Φαρισαῖοι ℗ Ἰησοῦν· Διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τ̃ν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι ℗ ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ

ξενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· Πάντοτε τ̃ νέκρωσιν τ̃ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τ̃ Ἰησοῦ, ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τ̃ Ἰησοῦ, φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν· Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν· Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τ̃ Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐξεγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν· Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τ̃ πλειόνων, τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τ̃ Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ. κβ.'

Ἐκείνῳ καιρῷ ἐκείνῳ· Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτ̃, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ, μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τ̃ Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· Αὕτη ἐστὶ πρώτη, καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμανται· Συναγμένων δὲ τ̃ν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τ̃ Χριστ̃; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· Τ̃ Δαβίδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι, Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τ̃ ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτ̃ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδυνάτο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τ̃ ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ ις.' Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. ἐκ τ̃ δ.' κ̃ ε.' κεφ.

Ἀδελφοί· Ἡμεῖς κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἀλλ' ὥσπερ τότε, ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην, καὶ τ̃ν υἱὸν αὐτ̃ς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τ̃ς παιδίσκης μ̃ τ̃ υἱοῦ τ̃ς ἐλευθέρας. Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τ̃ς ἐλευθέρας. Τ̃ ἐλευθερίᾳ οὖν, ᾗ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε· Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν, ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι, οὐ κατηργήθητε ἀπὸ τ̃ Χριστ̃· Οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τ̃ς χάριτος ἐξεπέσετε· Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ, οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις, δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη· Ἐτρέχετε καλῶς, τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε τ̃ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τ̃ καλοῦντος ὑμᾶς· Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε. Ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς, βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι

δ ιε. Ἑβδομ. ὡς ἔθ.

Πρὸς Κορινθίους α. ἐκ δ η. Σε. κεφ.

ΑΔελφοί· Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ· Ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν· Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει· Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πραότητος; Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν· Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα, ὡς παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν, καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἐκ δ κγ Ματθαῖον. κεφ. κδ'

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, ὑποδεῖξαι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται· Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστὸς, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι· Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· Ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων· Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου· Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΠΕΜΠΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους β'. ὅπερ. Παύλ. κεφ. δ'.

ΑΔελφοί· Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ'

& δύο ἰχθύας· Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν, ϗ ἀνὰ πεντήκοντα. Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, ϗ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, ϗ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, ϗ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς, ϗ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον πάντες, & ἐχορτάσθησαν & ἦραν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις, & ἀπὸ τῶν ἰχθύων. Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, ϗ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ ιε. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί. Ὅτε μὲν οὐκ ἤδειτε Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς, νυνὶ δὲ γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ, & πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, ϗ μῆνας, ϗ καιροὺς, ϗ ἐνιαυτούς. Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδέν με ἠδικήσατε οἴδατε δὲ, ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, & τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου, οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς Ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν, ἐδώκατέ μοι. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν. Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, & μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς. Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν. Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, & ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. ϛ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, & προάγειν εἰς τὸ πέραν, πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον· Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος, προσεύξασθαι. Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, & αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. Καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τὴν θαλάσσης, & ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τὴν θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, & ἀνέκραξαν. Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, & ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, & λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, ϗ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσαντο, & ἐθαύμαζον. Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

αὐτοῖς ἐξουσίαν τ̃ῶν πνευμάτων τ̃ῶν ἀκαθάρτων. Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὸν ζώνην χαλκόν, ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια. Καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τ̃ῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις, ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τ̃ῇ πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι. Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεράπευον.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ ιε΄ Ἑβδομ. ὡς ἑθ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοὶ. Πρὸ τ̃οῦ ἐλθεῖν τ̃ὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι· Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τ̃ῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν· πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τ̃ῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος οὐκ ἔνι ἄρσεν, καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τ̃οῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ, καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τ̃ῆς προθεσμίας τ̃οῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τ̃οῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τ̃οῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτ̃οῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τ̃οὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τ̃ὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἐκ τ̃οῦ κατ̃ὰ Μάρκον. κεφ. ς΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Συναγομένοι οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τ̃ὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι, καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τ̃ῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν. Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοὺς πολλοὶ, καὶ πεζ̃ῇ ἀπὸ πασ̃ῶν τ̃ῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ· καὶ προῆλθον αὐτοὺς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐξελθὼν, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα, μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. Καὶ ἤδη ὥρας πολλ̃ῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτ̃ῷ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃οῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή, ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς, καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους, τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ. Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων δηναρίου ἄρτους, καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε, καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Πέντε,

καὶ

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι

ϗ ιε΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ☉.

Γ ρὸς Γαλάτας. ἐκ τ̃ β΄. ☾ γ΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τ̃ Θεοῦ. Εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσυνὴ, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν. Ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκηνε, τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμὸὺς Ἰησ̃ς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένο☉; Τ̃το μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμυ τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Οὕτως ἀνόητοί ἐστε, ἐναρξάμενοι πνεύματι, νυῦ σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἴγε ☾ εἰκῇ· Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, ☾ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμυ, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, ϗ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσυνήν. Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

Ἐκ τ̃ ϗ Μάρκον. κεφ. ς΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησ̃ς εἰς τὴν πατρίδα αὐτ̃, ϗ ἀκολουθ̃σιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ̃· Καὶ γενομένυ σαββάτυ, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν, ϗ πολλοὶ ἀκούοντες, ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; Καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τ̃ χειρῶν αὐ̃ γινόμεναι; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τ̃ Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβυ, ☾ Ἰωσῆ, ϗ Ἰούδα, ☾ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ̃ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτ̃, ☾ ἐν τοῖς συγγενέσι, ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτ̃. Καὶ οὐκ ἠδυνάτο ἐκεῖ ἐδεμίαν δυναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε· ϗ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· Καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ, διδάσκων· ϗ προσκαλεῖ) τὸὺς δώδεκα, ☾ ἤρξατο αὐτὸὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, ϗ ἐδίδυ αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

ϗ ιε΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ☉.

Γ ρος Γαλάτας ἀπ̃ς. Παύλυ. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοί· Καθὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπυ κεκυρωμένην διαθήκην, οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ ἐπιδιατάσσετ). Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, ☾ τῷ σπέρματι αὐ̃. Οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, Καὶ τῷ σπέρματί συ, ὅς ἐστι Χριστός. Τ̃το δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τ̃ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μ͂ϒ ἐπὶ τετρακόσια, ϗ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμυ ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· Τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτυ. Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστιν. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τ̃ ἐπαγγελιῶν τ̃ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ τ̃ νόμυ ἦν ἡ δικαιοσύνη· Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία, ἐκ πίστεως Ἰησ̃ Χριστ̃ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

Ἐκ τ̃ ϗ Μάρκον. κεφ. ς΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Προσκαλεῖται ὁ Ἰησ̃ς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐ̃, ☾ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν, δύο δύο, ϗ ἐδίδυ

τες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ, εἰς τὴν ἐμπορείαν αὐ̃. οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τ̀ους δ̀ούλους αὐ̃, ὕβρισαν, κ̀ὴ ἀπέκτειναν. Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, & πέμψας τὰ στρατεύματα αὐ̃, ἀπώλεσε τ̀ους φονεῖς ἐκείνους, κ̀ὴ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτ̃. Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τ̃ῶν ὁδῶν, κ̀ὴ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τ̀ους γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δ̃οῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας, ὅσους εὗρον, πονηρούς τε, & ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς, θεάσασθαι τ̀ους ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον, οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου, κ̀ὴ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη· Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐ̃ χεῖρας, & πόδας, ἄρατε αὐτὸν, & ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, & ὁ βρυγμὸς τ̃ῶν ὀδόντων· Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι, δὲ ἐκλεκτοί.

Τ Η Ι Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι τ̃ ιε. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπισ. Παύλ. κεφ. β.

ΑΔελφοί. Ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κ̀ὴ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· Πρὸ τ̃οῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μ̃ετὰ τ̃ῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· Ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε, κ̀ὴ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τ̀ους ἐκ περιτομῆς· Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ & οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι. Ὥστε & Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει· Ἀλλ' ὅτε εἶδον, ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τ̃οῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς, κ̀ὴ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, & οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοὶ, εἰδότες, ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ̀ὴ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, & οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

Ἐκ τ̃οῦ κ̃τ̀ Μάρκον. κεφ. ε.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, & συνέθλιβον αὐτόν· Καὶ γυνὴ ἥτις, οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἐπὶ δώδεκα, κ̀ὴ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν· καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτ̃ῆς πάντα, κ̀ὴ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τ̃οῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τ̃οῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ὅτι κἂν τ̃ῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι· Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τ̃οῦ αἵματος αὐτ̃ῆς, κ̀ὴ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τ̃ῆς μάστιγος· Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τ̃ῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, & λέγεις, τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο, ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, & τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτ̃ῇ, ἦλθε, κ̀ὴ προσέπεσεν αὐτῷ, & εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτ̃ῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, ὕπαγε εἰς εἰρήνην, & ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τ̃ῆς μάστιγός σου.

ἡμέρας, ἀλλ' ἐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· Ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν. Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· Καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κγ'.

ΕΙπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε, καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε. Λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι· δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα, καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν, οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά· Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι, πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· Φιλοῦσί τε τὰς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββὶ, Ῥαββί. Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββὶ, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· Πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί, εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔστω ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, καὶ ὅς τις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὰ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους ϛ'. Ἐπ. ἐκ τῆς α'. καὶ β'. κεφ

ΑΔελφοί. Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεὸς, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· Τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν, λύπην ἐπὶ λύπῃ ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν· Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως, καὶ συνοχῆς καρδίας, ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: κεφ. κβ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν· Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου, καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα, δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· Οἱ δὲ ἀμελήσαντες

αὐτῶν. Καὶ ἐμβάντος αὐτῦ εἰς τὸ πλοῖον, ϖαρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα ᾖ μετ' αὐτῦ. Ὁ δὲ Ἰησῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν ϲου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ϲοι ὁ Κύριος πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ ιδ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπ. Παὺλ. κεφ. β'.

ΑΔελφοί. Ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει. Πρόσωπον ἀνθ' Θεὸς οὐ λαμβάνει· Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες εἶναί τι, οὐδὲν προσανέθεντο. Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες, ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυσίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς· Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε κἀμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος, καὶ Κηφᾶς, καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ, καὶ Βαρνάβᾳ, κοινωνίας. Ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐκ τ κ Μάρκον. κεφ. ε'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἔρχεται πρὸς τὸν Ἰησῦν εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι Ἰάειρος. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτῦ, καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ, καὶ ζήσει. Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς. Καὶ ἔρχονται ἀπὸ τ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ ϲου ἀπέθανε, τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰησῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. Καὶ οὐκ ἀφῆκεν, οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου· Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας, καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. Καὶ εἰσελθὼν, λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε, καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτῦ. Ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτῦ, καὶ εἰσπορεύεται, ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ, κοῦμι, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι. Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει, ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο, καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν. Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· Καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Τ Ωι Σ Α Β Β Α Τ Ωι
τ ιδ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ. Παὺλ. κεφ. δ'.

ΑΔελφοί· Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστι, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ ιδ. Ἑβδομ. ὡς ἔθ.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστ. ἐκ τ͂ α. κ͂ β. κεφ.

ΠΑῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθ͂, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πρ͂ς, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, κ͂ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρ͂ς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας, καὶ τῆς Κιλικίας. Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον τε ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐπόρθει· κ͂ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν. Ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν, πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μ͂ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· Ἀνέβην δὲ κατ' ἀποκάλυψιν, κ͂ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον. Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον, κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται· οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

Ἐκ τ͂ κ͂ Μάρκον. κεφ. ε.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν· Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν οἴκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι. Καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις, καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι, κ͂ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι. Καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυσε δαμάσαι, καὶ διαπαντὸς νυκτὸς, κ͂ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι, κ͂ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν, κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ, καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων. Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει, ἀγέλη χοίρων μεγάλη, βοσκομένη· κ͂ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. Καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κ͂ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους, ἔφυγον, κ͂ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, κ͂ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν, τί ἐστι τὸ γεγονός· Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, καθήμενον, καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. Διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, κ͂ περὶ τῶν χοίρων· Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων

γδ΄ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσομεν τὴν βασιλείαν τ̃ῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν; Ὡς κόκκον σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ὄντ, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὅταν σπαρῇ ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτ̃ῦ, τὰ πετεινὰ τ̃ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἐδύναντο ἀκούειν. Χωρὶς δὲ παραβολῆς, οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. Κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ ιδ΄ Ἑβδομ. ὡς ἐθ.

Πρὸς Κορινθίους β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ιγ.

Ἀδελφοί. Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τ̃ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστ̃ οῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν· καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Ἑαυτοὺς πειράζετε, εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστ, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· Ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μήτι ἄρα ἀδόκιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι· Εὐχομαι δὲ πρὸς τ̃ Θεὸν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς μηδὲν κακὸν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν. Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τ̃ῆς ἀληθείας, ἀλλὰ ὑπὲρ τ̃ῆς ἀληθείας· Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς μὲν ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· Τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν· Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπογράφω, ἵνα παρὼν, μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τ̃ῆς ἀγάπης, καὶ τ̃ῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. Ἡ χάρις τ̃οῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστ̃οῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τ̃οῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τ̃οῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν· Ἀμήν.

Ἐκ τ̃οῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. δ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν· Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν, ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτ̃οῦ· Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· Τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη γεμίζεσθαι. Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτως; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

ὠφελεπατήσαμεν; ἢ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; Πάλιν δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν, τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. δ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' μόνας, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα, τὴν παραβολὴν τοῦ σπόρου. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται· Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες, ἀκούσωσι, καὶ μὴ συνιῶσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει. Οὗτοι δέ εἰσιν, οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως, οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· Εἶτα γενομένης θλίψεως, ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. Καὶ οὗτοί εἰσιν, οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται· Καὶ οὗτοί εἰσιν, οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν· Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ; ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τοῦ ἁ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β. ἐκ τοῦ ιβ. καὶ ιγ. κεφ.

ΑΔελφοί. Φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν, οὐχ οἵους θέλω, εὕρω ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν, οἷον οὐ θέλετε. Μήπως ἔρις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ Θεός μου, πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ, ᾗ ἔπραξαν. Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα· Προεῖρηκα, καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι, ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. δ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Βλέπετε τί ἀκούετε· Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα, καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνηται, ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· Αὐτομάτη

ἓν τοὺς Ζιάτους· Ἀ᾽σπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀ᾽σπάζον) ὑμᾶς πολλὰ ἐν Κυρίῳ Ἀκύλας, ⸀ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ᾽ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησία. Ἀ᾽σπάζον) ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀ᾽σπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· Εἴ τις οὐ φιλεῖ ⸂τὸν⸃ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ἀνάθεμα, Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τ῀ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ᾽ ὑμῶν· Ἡ ἀγάπη μου μ῀ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ἀμήν.

Ἐκ τ῀ κατ᾽ Ματθαῖον. κεφ. κα΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, ⸀ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, ⸀ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, ⸀ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τ῀ν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτ῀. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτ῀, τὸν μὲν ἔδειραν, τὸν δὲ ἀπέκτειναν, τὸν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας τ῀ν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς, τὸν υἱὸν αὐτ῀, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τ῀ κληρονομίαν αὐτ῀. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τ῀ ἀμπελῶνος, ⸀ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς; Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ῀ ιδ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους ⸀ ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιβ΄.

Ἀδελφοί. Εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ. Ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ᾽ ὑμῶν συνίστασθαι. Οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν Ἀποστόλων, εἰ ⸀ οὐδέν εἰμι. Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ Ἀποστόλου, κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις, ⸀ τέρασι, ⸀ δυνάμεσι. Τί γάρ ἐστιν, ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ⸀ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. Οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ᾽ ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ᾽ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. Ἐγὼ δὲ ἡδέως δαπανήσω, ⸀ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ ⸀ περισσοτέρως ἡμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι. Ἔστω δὲ ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον· μή τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι᾽ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι

περι-

θῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ· Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἦσαν τῆς γῆς ἦν· Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Ἀκούετε, ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων, τοῦ σπείραι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό. Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε· Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα, καὶ αὐξάνοντα. Καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

τ᾽ ιγ᾽. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α᾽. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. β᾽.

Ἀδελφοί· Σοφίαν λαλοῦμεν, ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· Εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κβ᾽.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ· Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν, μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν, λέγοντες. Διδάσκαλε, οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· Οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι; ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸν τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλλ.

Πρὸς Κορινθίους α᾽. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιε᾽

Ἀδελφοί· Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι, καὶ κοπιῶντι· Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ, καὶ Φορτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα, καὶ τὸ ὑμῶν· Ἐπιγινώσκετε

οὖν

ὑμῖν μεγαλωθῆναι, κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι, εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι· Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

Ἐκ τ̅ῦ κ̅τ̅ Μάρκον. κεφ. γ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι, ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως· Ὅτι ἔλεγον πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἑστῶτες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν. Εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου· Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μού ἐστιν.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι τ̅ δ ιγ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους ϛ. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ια΄.

Ἀδελφοί· Λογίζομαι, μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς· Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνια πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· Καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑστερηθείς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας. Καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω· Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας· Διατί; Ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν· Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρεθῶσι, καθὼς καὶ ἡμεῖς· Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐ θαυμαστόν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς Ἄγγελον φωτός. Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται, ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· Πάλιν λέγω· Μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι, εἰ δὲ μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι· Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως· Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι· Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες· Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν.

Ἐκ τ̅ῦ κ̅τ̅ Μάρκον. κεφ. δ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· Καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, κα-

αὐτ̃ δωρεᾶ. Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος, καὶ ἐπιεικείας τ̃ Χριστ̃, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς· Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν, θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει, ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας, τοὺ λογιζομένους ἡμᾶς, ὡς κατὰ σάρκα περιπατ̃ντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατ̃ντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν, οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ, πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· λογισμὸς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τ̃ Θεοῦ· καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστ̃· καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή· Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε. Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ, Χριστ̃ εἶναι, τ̃το λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτ̃, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστ̃, οὕτω καὶ ἡμεῖς, Χριστ̃.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Μάρκον. κεφ. γ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἦλθεν ὁ Ἰησ̃ς εἰς οἶκον· Καὶ συνέρχεται ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτ̃, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ, ὅτι ἐξέστη. Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τ̃ δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει· Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τ̃ ἰσχυρ̃, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτ̃, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρ̃τον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτ̃ διαρπάσει.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ̃ ιγ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β΄. Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ι΄.

Ἀδελφοί· Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ, Χριστ̃ εἶναι, τ̃το λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτ̃, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστ̃, οὕτω καὶ ἡμεῖς, Χριστ̃. Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι. Ἵνα δὲ μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τ̃ς ἐπιστολ̃ν, ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησι, βαρεῖαι, καὶ ἰσχυραὶ, ἡ δὲ παρουσία τ̃ σώματος, ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος· τ̃το λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολ̃ν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ· Οὐ γὰρ τολμ̃μεν ἐγκρῖναι, ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τ̃ ἑαυτοὺς συνιστανόντων· Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν· Ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τ̃ κανόνος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἀφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· Ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τ̃ εὐαγγελίῳ τ̃ Χριστ̃· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν

πασῶν τ̃ῶν ἐκκλησιῶν· Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τ̃ῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τ̃ῇ χάριτι ταύτῃ τ̃ῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν, πρὸς τὸ αὐτ̃ὸ τ̃ὸ Κυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ὑμῶν· Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τ̃ῇ ἁδρότητι ταύτῃ, τ̃ῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· Προνοούμενοι καλὰ, οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων· Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τ̃ὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τ̃ῇ εἰς ὑμᾶς, εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργὸς, εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, Ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστ̃οῦ. Τὴν οὖν ἔνδειξιν τ̃ῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τ̃ῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν τ̃ῆς διακονίας τ̃ῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τ̃ὸ γράφειν ὑμῖν. Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν· Ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας· Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τ̃ῷ μέρει τούτῳ· Ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρασκευασμένοι ἦτε, μήπως, ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τ̃ῇ ὑποστάσει ταύτῃ τ̃ῆς καυχήσεως. Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως, ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

Ἐκ τ̃οῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. γ.'

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος· καὶ προσκαλεῖται, οὓς ἤθελεν αὐτὸς· Καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς· Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Καναναίτην, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον, καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· Ἔλεγον γάρ, ὅτι ἐξέστη.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ῆ ιγ.' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β.' ἐκ τ̃οῦ θ.' καὶ ι.' κεφ.

ΑΔελφοί· Ἡ διακονία τ̃ῆς λειτουργίας ταύτης, οὐ μόνον ὅτι προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τ̃ῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τ̃ῷ Θεῷ, διὰ τ̃ῆς δοκιμ̃ῆς τ̃ῆς διακονίας ταύτης, δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τ̃ῇ ὑποταγ̃ῇ τ̃ῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τ̃οῦ Χριστ̃οῦ, καὶ ἁπλότητι τ̃ῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τ̃οῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν· Χάρις δὲ τ̃ῷ Θεῷ, ἐπὶ τ̃ῇ ἀνεκδιηγήτῳ

& δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τ̅ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ, πάντα δυνατά ἐστι.

Τῇ Δευτέρᾳ τ. ιγ.' Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β.' Ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ι.'

Ἀδελφοί. Ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι, τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι. Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τ̅ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. Εἰ γὰρ ἡ προθυμία προκεῖται, καθ' ὃ ἐὰν ἔχῃ τις εὐπροσδέκτως, οὐ καθ' ὃ οὐκ ἔχει. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλῖψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος. Ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα, εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, καθὼς γέγραπται. Ὁ τὸ πολύ, οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. γ.'

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τ̅ Ἰησοῦ, μ̅ τ̅ Ἡρωδιανῶν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μ̅ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν. Καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ Τύρον, καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε λέγοντα. Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι.

Τῇ Τρίτῃ τ. ιγ.' Ἑβδομ. ὡς ἐν Θ.

Πρὸς Κορινθίους β.' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τοῦ η.' & θ. κεφ.

Ἀδελφοί. Χάρις τῷ Θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς. Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τ̅ ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, διὰ

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τ᾽ ιβ᾽. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α᾽. ἐπ. Παύλ. κεφ. α᾽.

Ἀδελφοί. Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ. Καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα, ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κ᾽.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλος πολύς· Καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες, ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὲ Δαβίδ. Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὲ Δαβίδ. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε. Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί· Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

Εἰς τ᾽ λιτυρ. πάντα σ᾽ ἦχε. Φύλ. κ᾽.

Πρὸς Κορινθίους α᾽. ἐπ. Παύλ. κεφ. ιε᾽.

Ἀδελφοί· Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ ἑστήκατε, δι᾽ οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε· Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα, ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί· Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι, ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγνήθη. Ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί· Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κθ᾽.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός· Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς· Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εἶπε. Τὸ, Οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου, τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ,

πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· Ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν. Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἀμεταμέλητον κατεργάζεται.

Ἐκ τ̃ῆς κ̃τ̃ Μάρκον. κεφ.α΄.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος, καὶ Ἀνδρέου μ̃ετ̃ὰ Ἰακώβου, καὶ Ἰωάννου· Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· Καὶ προσελθὼν, ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς. Καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς· Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν· Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς, κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις. Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν Χριστὸν εἶναι· Καὶ πρωΐ, ἔννυχον λίαν, ἀναστὰς, ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η τ̃ιβ΄. Ε΄βδομ. ὡς ἐν Θ.

Πρὸς Κορινθίους ϛ΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ.ζ.

ΑΔελφοί. Ἡ κ̃τ̃ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἀμεταμέλητον κατεργάζεται, ἡ δὲ τ̃οῦ κόσμου λύπη, θάνατον κατεργάζεται. Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ κ̃τ̃ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ἐν ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τ̃οῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἕνεκεν τ̃οῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τ̃οῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τ̃οῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν, περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου. Ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύνθην· Ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω, καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἐν ἀληθείᾳ ἐγενήθη· Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τ̃ὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν, ὡς μ̃ετ̃ὰ φόβου, καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω, ὅτι ἐν παντὶ θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

Ἐκ τ̃ῆς κ̃τ̃ Μάρκον. κεφ.β΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, καὶ οἱ τ̃ῶν Φαρισαίων νηστεύοντες, καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Διατὶ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, καὶ οἱ τ̃ῶν Φαρισαίων, νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τ̃οῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τ̃ὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν. Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τ̃οῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιοὺς, εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τ τ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ, μ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ. Καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τ συναγωγὴν, ἐδίδασκε, καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτούς, ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Τῇ Τετάρτῃ

δ ιβ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς. κεφ. ς΄.

Ἀδελφοί· Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀνομίᾳ; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαρ; Ἢ τίς μερὶς πιστῷ μ ἀπίστῳ; Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μ εἰδώλων. Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός.

Ἐκ τ κ΄ Μάρκον. κεφ. α΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἀνθρώπος λικὸς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν, καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ, ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη; Ὅτι κατ ἐξουσίαν, καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλον τ περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Τῇ Πέμπτῃ

τ ιβ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β΄ ἐπιστολῆς Παύλ. κεφ. ζ΄.

Ἀδελφοί· Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς, καὶ πνς, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς. Οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· Οὐ πρὸς κατάκριμα λέγω· Προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε, εἰς τὸ συναποθανεῖν, καὶ συζῆν. Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν. Πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. Ἀλλ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ παρακλήσει, ᾗ παρεκλήθη ἐφ ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν, ὀδυρμὸν, καὶ ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· Ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι. Ὅτι, εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην. Βλέπω γάρ, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ' ιβ.' Ἑβδομ. ὡς ἐθ@.

Πρὸς Κορινθίους β.' ἐπ. Παύλ. κεφ. ε.'

ΑΔελφοί· Πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. Ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ ἴδια τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν. Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα. Ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν. Ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ, εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι, εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· Καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ πάντων ἀποθανόντι, καὶ ἐγερθέντι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α.'

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου, εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· Καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ. Καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ Ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε τῷ εὐαγγελίῳ.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ' ιβ.' Ἑβδομ. ὡς ἐθ@.

Πρὸς Κορινθίους β.' ἐπ. Παύλ. κεφ. ε.'

ΑΔελφοί· Χριστὸς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ πάντων ἀποθανόντι, καὶ ἐγερθέντι· Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα. Εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν· Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. Ὡς ὅτι ὁ Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ, κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν. Δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ. Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν. Ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κεφ. α.'

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ

αὐτοῖς. Οὐ πάντες χωροῦσι τ͂ὸν λόγον τ͂οῦτον, ἀλλ' οἷς δέδο͂ται· Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τ͂ῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τ͂ὴν βασιλείαν τ͂ῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

ΚΥΡ. ΔΕΚΑΤΗι ΠΡΩΤΗι

Εἰς τ͂ὴν λειτουργίαν, πάντα τ͂ὰ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. θ'.

Ἀδελφοί. Ἡ σφραγὶς τ͂ῆς ἐμ͂ῆς ἀποστολ͂ῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τ͂οῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἢ μόνος ἐγὼ, καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τ͂οῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύε͂ται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τ͂οῦ καρπ͂οῦ αὐτ͂οῦ οὐκ ἐσθίει; Ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τ͂οῦ γάλακτος τ͂ῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατ' ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ, καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τ͂ῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τ͂ῶν βοῶν μέλει τ͂ῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη. Ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν, ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν, τ͂ῆς ἐλπίδος αὐτ͂οῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμ͂ῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμ͂ῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τ͂ῆς ἐξουσίας ὑμ͂ῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τ͂ῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα κοπὴν δῶμεν τ͂ῷ εὐαγγελίῳ τ͂οῦ Χριστ͂οῦ.

Ἐκ τ͂οῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιη'.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τ͂ὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τ͂ῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τ͂ῶν δούλων αὐτ͂οῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτ͂οῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς, ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτ͂οῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτ͂οῦ, πραθῆναι, καὶ τ͂ὴν γυναῖκα αὐτ͂οῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα, ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος, προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τ͂οῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τ͂ῶν συνδούλων αὐτ͂οῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια. Καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι εἴ, τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτ͂οῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτ͂οῦ παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τ͂ὴν φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτ͂οῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τ͂ῷ κυρίῳ αὐτ͂ῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτ͂οῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τ͂ὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· Οὐκ ἔδει, καὶ σὲ ἐλεῆσαι τ͂ὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀγώ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτ͂οῦ, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος, ποιήσει ὑμ͂ῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τ͂ῷ ἀδελφῷ αὐτ͂οῦ ἀπὸ τ͂ῶν καρδιῶν ὑμ͂ῶν, τὰ παραπτώματα αὐτ͂ῶν.

ἄξυσι τὸν ἐκλεκτὸς αὐτ' ἐκ τ' τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐνῶν, ἕως ἄκρων αὐτῶν· Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. Ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι, εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχε), ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ' ἔρχε). Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος, καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, εὑρήσῃ ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσῃ αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ, καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ, ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

δ' ια'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστ. Παὺλ. κεφ. α'.

Ἀδελφοί· Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ, καὶ πάσῃ γνώσει, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιθ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ. Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν, καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσε) τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι, ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται. Καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι. Ὁ δὲ εἶπεν

αις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δ̃όξης τ̃ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. κδ΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσε). Καὶ κηρυχθήσε) τ̃το τὸ εὐαγγέλιον τ̃ βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τ̃ προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων, νοείτω· Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. Ὁ ἐπὶ τ̃ δώματος, μὴ καταβαινέτω, ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτ̃· Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω, ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτ̃. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, & ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένη) ἡ φυγὴ ἡμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ. Ἔσαι γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τ̃ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένη). Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. Διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτούς, κολοβωθήσον) αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε, ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσον) γὰρ ψευδοπροφῆται, & δώσουσι σημεῖα μεγάλα, καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, & τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχε) ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσαι & ἡ παρουσία τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσον) οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μ̃ τὴν θλῖψιν τ̃ ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τ̃ οὐρανοῦ, & αἱ δυνάμεις τ̃ οὐρανῶν σαλευθήσον). Καὶ τότε φανήσε) τὸ σημεῖον τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθ̃ ἐν τῷ οὐρανῷ, Καὶ τότε κόψον) πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, & ὄψον) τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθ̃ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τ̃ οὐρανοῦ μ̃ δυνάμεως, & δόξης πολλῆς· Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτ̃, μ̃ σάλπιγγος, & φωνῆς μεγάλης. Καὶ ἐπισυνάξουσι

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ ια΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους ϛ. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ΄.

Ἀδελφοί. Ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κ̃ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, & ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ & λαλοῦμεν· εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας & τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, & ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγερεῖ, & παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τ̃ πλειόνων, τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τ̃ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ & ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρε), ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦ) ἡμέρᾳ, & ἡμέρᾳ. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τ̃ θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. Τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. κδ΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὥσπερ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, & φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρουσία τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθ̃. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσον) οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μ̃ τὴν θλῖψιν τ̃ ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τ̃ οὐρανοῦ, & αἱ δυνάμεις τ̃ οὐρανῶν σαλευθήσον). Καὶ τότε φανήσε) τὸ σημεῖον τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθ̃ ἐν τῷ οὐρανῷ, Καὶ τότε κόψον) πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, & ὄψον) τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθ̃ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τ̃ οὐρανοῦ μ̃ δυνάμεως, & δόξης πολλῆς· Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτ̃, μ̃ σάλπιγγος, & φωνῆς μεγάλης. Καὶ ἐπισυν-

Ἐκ τ῀ κ῀ Ματθαῖον. κεφ.κγ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τὰς ἐλπιλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸ ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τ῀ ποτηρίου, καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς, καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον, τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου, καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν· Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· Ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἔξωθεν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δέ, μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως, καὶ ἀνομίας.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς α΄ Ἑβδομ. ὡς ἐθ῀

Πρὸς Κορινθίους ς΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.γ΄.

Ἀδελφοί. Πεποίθησιν τοιαύτην ἔχομεν διὰ τ῀ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν, οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν, ἐκ τ῀ Θεοῦ, ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος. Τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύασθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τ῀ δικαιοσύνης ἐν δόξῃ· Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

Ἐκ τ῀ κ῀ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὰς ἐλπιλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν. ζήτει Κοινά, εἰς ἕνα Προφήτην. Φύλ.γ΄

Τῇ Πέμπτῃ τῆς α΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθ῀.

Πρὸς Κορινθίους ς΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.δ΄.

Ἀδελφοί· Ἐχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· Ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τ῀ αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τ῀ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς, πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τ῀ Θεοῦ· Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον, ἐν οἷς ὁ Θεὸς τ῀ αἰῶνος τούτου, ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τ῀ ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τ῀ εὐαγγελίου τ῀ δόξης τ῀ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τ῀ Θεοῦ, τοῦ ἀοράτου. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις

ρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ὯΙ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ. Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον, τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κγ΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· Ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ, καὶ τυφλοὶ, τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς, ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; Καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ, καὶ τυφλοί· Τίς γὰρ μείζων τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν. Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τοῦ α.΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β.΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τοῦ β.΄ καὶ γ.΄ κεφ.

ΑΔελφοί. Θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ, ἐν τοῖς σῳζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη, καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανερούμενοι, ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.

Ε῎κ τ῍ κ῍ Ματθαῖον. κεφ. ιζ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον οἱ τὰ δίδραγμα λαμβάνοντες, τῷ Πέτρῳ, ⁊ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν ὐ τελεῖ τὰ δίδραγμα; Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τὰ τέλη, ἢ κῆνσον, ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τ῍ ἀλλοτρίων; Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τ῍ ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, ⁊ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον, ⁊ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα, ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς, ἀντὶ ἐμοῦ, ⁊ σοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, ⁊ εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, ⁊ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· Ὅς πς οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΔΕΚΑΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα τῷ τυχόντος ἦχος, ζήτει φύλ. κ῍ Πρὸς Κορινθ.

Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς οὐκ ἐκάλεσεν ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Ζήτει Κοινὰ, εἰς ἕνα Ἀπόστ. Φύλ. δ῍

Ε῎κ τ῍ κ῍ Ματθαῖον. κεφ. ιζ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν, ⁊ λέγων· Κύριε ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, ⁊ κακῶς πάσχει. Πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, ⁊ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ, ⁊ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, ⁊ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ⁊ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ⁊ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, ⁊ ἰάθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, ⁊ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ, ⁊ νηστείᾳ· Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τ῍ ἀνθ῍ παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, ⁊ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, ⁊ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τ῍ ια῍ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους β῍. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. β῍.

ΑΔελφοί· Ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστὶν, ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως, ⁊ συνοχῆς καρδίας, ἔγραψα ὑμῖν, διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς, Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς· Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη, ἡ ὑπὸ τ῍ πλειόνων, ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι ⁊ πα-

ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

ΤΗΙ ΕΚΤΗΙ
τ῀ α'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῟.

Πρὸς Κορινθίους ϛ'. ἐπιϛ. Παύλ. κεφ. α'.

Ἀδελφοί. Ἡ καύχησις ἡμῶν, αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι, καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε. Ἐλπίζω δὲ, ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν τὸ πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε, καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν βουλόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ; Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἐγένετο, ναὶ καὶ οὔ. Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο, ναὶ, καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κβ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί, καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας, ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ὁμοίως, καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. Ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ
τ῀ ι'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῟.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ιε'.

Ἀδελφοί· Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἰερουσαλὴμ, εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις. Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν· Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ παραχειμάσω· ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε, ὅ ἐὰν πορεύωμαι· Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς, ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ· Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη, καὶ ἐνεργὴς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε, ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· Τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ ἐγώ. Μήτις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με, ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτόν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα, ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ, ὅταν εὐκαιρήσῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ.κα.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς εἶχε τέκνα δύο. Καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ Κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι, καὶ αἱ πόρναι, προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· Οἱ δὲ τελῶναι, καὶ αἱ πόρναι, ἐπίστευσαν αὐτῷ· Ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

ΤΗΙ ΠΕΜΓΤΗΙ ϛ ι. Ἑβδομ. ὡς ἑθῷ.

Πρὸς Κορινθίους β. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.α.

ΠΑῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι, τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως, ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει, καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σωτηρίας τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν, καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· Εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σωτηρίας, εἰδότες, ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ.κα.

ΕΙπεν ὁ Κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον, τοῦτον συνθλασθήσεται, ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι,

γερται, εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κα.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε. Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον. Καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ, κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται. Καὶ πάντα, ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τοῦ ι. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α. ἐπ. Παύλ. κεφ. ιε.

ΑΔελφοί. Τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν, καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ, ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. Ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ, καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων, τὸ ἴδιον σῶμα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κα.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ. Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ διδάσκοντι, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ὑμῖν· Διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τοῦ ι. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α. ἐπ. κεφ. ιε.

ΑΔελφοί. Ἐὰν ἡ ἄξιον τὸ καύχημά μου περὶ ὑμῶν, οὐ μοὶ περισσεύονται, ὡς ἐὰν δοκιμάσητε. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς,

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΕΝΝΑΤΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τὸ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ'.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιβ'.

ΑΔελφοί· Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί, Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τοῦ δοθεισάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ, ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον, οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός· Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται. Ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ, ὃ ἐποικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός· Οὐκ οἴδατε, ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός. Ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ, ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιδ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν, προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος· Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς, ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· Ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με, πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε σῶσόν με. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ· Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

τ(ῆς) ι'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιε'.

ΑΔελφοί. Εἰ Χριστὸς κηρύσσεται, ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται, εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστὸν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται,

ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· Οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει· Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· Αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν· Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν; Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι, ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί· Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω· Ὥστε, ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε. Πάντα εὐσχημόνως, καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κα'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν· Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ, καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶηὐλίσθη ἐκεῖ· Πρωΐας δὲ, ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε. Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον. Καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ

τῆ θ'. Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιδ'.

Ἀδελφοί· Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ, καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· Καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· Καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάντε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάντε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. Ἐάντε οὖν ζῶμεν, ἐάντε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι, καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ· Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια· Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, καὶ τοὺς ἰχθύας εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ, τῷ ὄχλῳ· Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν, καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

ριαστύπτε. Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέσθω, ἵνα διερμηνεύῃ. Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι. Τί οὖν ἐστι; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ, ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ. Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε. Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι ἵνα, καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. κ΄.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Ἀναβαίνων, ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἰεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἰεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου, καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν. Ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος. Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Τῇ Ἑκτῇ τῇ τ θ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ιδ΄

ΑΔελφοί· Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἷς διερμηνευέτω· Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω, καὶ τῷ Θεῷ· Προφῆται δὲ δύο, ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται· Καὶ πνεύματα προφητῶν, προφήταις ὑποτάσσεται· Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς

δεὶς γὰρ ἀκούει. Πνεῦμα δὲ λαλεῖ μυστήρια· Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν, & παράκλησιν, καὶ παραμυθίαν· Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Μείζων γὰρ ὁ προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύει, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Εὐ & τ κ΄ Ματθαῖον. κεφ. κ΄.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ, μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε, & ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν· Οἱ δὲ ἀπῆλθον· Πάλιν δὲ ἐξελθὼν περὶ ἕκτην, & ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως· Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδείς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε, & ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, & ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, & ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων· Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον· Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, & τὸν καύσωνα· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε, οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἆρον τὸ σὸν, & ὕπαγε· Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς & σοί. Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι, ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι

τ θ΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιδ΄.

Ἀδελφοί. Ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω, ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ; Ὅμως τὰ ἄψυχα, φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δίδῳ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον; Καὶ γὰρ, ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης, ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. Τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, βάρβαρος. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, ζητεῖτε, ἵνα περισσεύητε

δωάται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν σου οὐκ ἔχω. Ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ, τοῖς ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι. Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμοτέρα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· Καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν, εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει, τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς τιμὴν, ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη· καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιη΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου· Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· Τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τοῦ θ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπιστ. κεφ. ιγ΄.

Ἀδελφοί. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη, οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται, εἴτε γλῶσσαι παύσονται, εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται· Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· Ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην· Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων, ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικὰ, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς

καταπορευθῶμεν. Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι. Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι, ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν. Καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα. Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ὅς Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιη'.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ὅστιν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅς τις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστι μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν, ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· Ἀνάγκη γάρ ἐστιν, ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. Καλόν σοί ἐστιν, εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας, ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. Καλόν σοί ἐστι μονόφθαλμον, εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς θ'. Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιϛ'.

ΑΔελφοί. Καθάπερ τὸ σῶμα ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός· Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· Καὶ πάντες εἰς ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; Νυνὶ δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα. Οὐ δύνα-

πρόν. Ἐκ γὰρ τ͂ καρπ͂ τὸ δένδρον γινώσκε͂. Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ γὰρ τ͂ περισσεύματος τ͂ς καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρ͂πος ἐκ τ͂ ἀγαθ͂ θησαυρ͂ τ͂ς καρδίας, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά. Καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρ͂πος ἐν τ͂ πονηρ͂ θησαυρ͂ ἐκβάλλει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρ͂ποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτ͂ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σ͂ δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σ͂ καταδικασθήσῃ.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΟΓΔΟΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τ͂ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ΄.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπ͂ς. Παύλ. κεφ. α΄.

ΑΔελφοί. Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τ͂ ὀνόματος τ͂ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ͂ Χριστ͂, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα· ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοὶ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τ͂το, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ, Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ, Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ, Χριστ͂. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐστ͂ρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστ͂ τ͂ Θεῷ, ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον, καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον. Λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴτινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ στ͂ρὸς τ͂ Χριστ͂. Ὁ λόγος γὰρ ὁ τ͂ στ͂ροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις, μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν, δυνάμις Θεοῦ ἐστι.

Ἐκ τ͂ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιδ΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ. Εἶδεν ὁ Ἰησ͂ς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τ͂ν ἀῤῥώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτ͂, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν, ἀπόλυσον τ͂ν ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· Ὁ δὲ Ἰησ͂ς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν, δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτους ὧδε. Καὶ κελεύσας τ͂ν ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τ͂ν χόρτους, καὶ λαβὼν τ͂ν πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτ͂ τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ, τοῖς ὄχλοις· Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις· Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν, καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησ͂ς τοὺς μαθητὰς αὐτ͂, ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτ͂ εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

δ θ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπ͂ς. Παύλ. κεφ. ια΄.

ΑΔελφοί· Εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατα-

Ἐκ τ͂ κ͂τ Ματθαῖον. κεφ. ιζ.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπηρώτησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες. Τί οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπεγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· Οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἄνθρωπος ζῶν, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει. Πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. Ὦ γενεὰ ἄπιστος, καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· Καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τ͂ η. Ἑβδομ. ὡς ἐθ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἁγ. Παύλου. κεφ. ιγ.

Ἀδελφοί· Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ. Αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· Οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν, διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε. Λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες· Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν· Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· Ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε· Τὸ γὰρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. Πλήρωμα οὖν νόμου, ἡ ἀγάπη.

Ἐκ τ͂ κ͂τ Ματθαῖον. κεφ. ιβ.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία, καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καλὸν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν.

καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ, ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος, ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη, ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς. Ἓν γάρ ἐστι, καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται, γυνὴ, καὶ κειράσθω· Εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι, ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν, καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· Γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ις᾽.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν. Ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ. Καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Τῇ Ἐκτῇ τῇ δ᾽ η᾽ Ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Κορινθίους α᾽. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ια᾽.

Ἀδελφοί· Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα· Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς Ἀγγέλους. Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν Κυρίῳ. Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός. Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε. Πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι, γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν; Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω· Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν, καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν.

ὅτι ὁ ωδὶ ἄρτος εἶπον ὑμῖν, Προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τ͂ Φαρισαίων, & Σαδδουκαίων; Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τ͂ ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τ͂ Φαρισαίων, & Σαδδουκαίων.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι τ η'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί. Ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω, μὴ πέσῃ· Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰμὴ ἀνθρώπινος. Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ & τὴν ἔκβασιν, τ͂ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τ͂ εἰδωλολατρείας. Ὡς φρονίμοις λέγω, κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον τ͂ εὐλογίας, ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τ͂ αἵματος τ͂ Χριστ͂ ἐστιν; τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τ͂ σώματος τ͂ Χριστ͂ ἐστιν; Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· Οἱ γὰρ πάντες ἐκ τ͂ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κ͂τ σάρκα. Οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τ͂ θυσιαστηρίου εἰσί; Τί οὖν φημι; οὐχ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν, ἀλλ' ὅτι, ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, & οὐ Θεῷ. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τ͂ δαιμονίων γίνεσθαι. Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν, & ποτήριον δαιμονίων. Οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων. Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτ͂ ἐσμεν;

Ἐκ τ͂ κατὰ Ματθαῖον κεφ. ιϛ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Διεστείλατο ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτ͂, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτ͂, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, & πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τ͂ πρεσβυτέρων, & ἀρχιερέων & γραμματέων, & ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι, Κύριε, οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο· Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τ͂ Θεοῦ, ἀλλὰ, τὰ τ͂ ἀνθρώπων. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτ͂· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, & ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτ͂, & ἀκολουθείτω μοι.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ η'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. ἐκ τ͂ ι'. & ια'. κεφ.

Ἀδελφοί· Ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· Τ͂ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτ͂, ἀλλὰ τὴν τ͂ ἑτέρου. Ἱνατὶ γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι, ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. Ἀπρόσκοποι γίνεσθε, καὶ Ἰουδαίοις, καὶ Ἕλλησι, & τ͂ ἐκκλησίᾳ τ͂ Θεοῦ· Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτ͂ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τ͂ πολλῶν, ἵνα σωθῶσι· Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ. Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ὅτι πάντα μου μέμνησθε· Καὶ

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ τ̃ η'. Ἑβδομ. ὡς ἑθ@.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. θ'.

Ἀδελφοί· Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τ̃ ἱερ̃ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; Οὕτω, καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τ̃ εὐαγγελίου ζῆν. Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί. Καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα. Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· Οὐαὶ δέ μοί ἐστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω, εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι· Τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος, ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τ̃ Χριστ̃, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ Φαρισαῖοι, καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν, σημεῖον ἐκ τ̃ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γινομένης, λέγετε· Εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· Καὶ πρωΐ, σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; Γενεὰ πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶς, σημεῖον ἐπιζητεῖ, & σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τ̃ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτ̃ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ὁρᾶτε, καὶ προσέχετε ἀπὸ τ̃ ζύμης τ̃ Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ̃ η'. Ἑβδομ. ὡς ἑθ@.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί· Οὐκ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν πρῶν εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν, καὶ πεῖν, & ἀνέστησαν παίζειν· Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν· Καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες· Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τ̃ ὀλοθρευτ̃. Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν· Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω, μὴ πέσῃ.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ις'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁρᾶτε, καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τ̃ Φαρισαίων, & Σαδδουκαίων. Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, & πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; Πῶς οὐ νοεῖτε,

Ε᾽κ τ͂ ϗ͂ Ματθαῖον. κεφ. ι᾽.

Ἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλῶν τ᾽ πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, ϗ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τ᾽ ψυχὴν αὐτ͂ ἀπολέσει αὐτὴν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτ͂, ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται. Καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τ͂ μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν, ϗ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΒΔΟΜΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, ἅπερ ζήτει εἰς Φύλλα. κ.

Γ᾽ρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. η᾽.

Δελφοί. Ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ, τὰ ἀσθενήματα τ͂ ἀδυνάτων βαστάζειν, ϗ μὴ ἑαυτοῖς ἁρέσκειν· Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἁρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τ͂ ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ· Ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τ᾽ ὑπομονῆς, ϗ παρακλήσεως τ͂ γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τ᾽ ὑπομονῆς, ϗ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις ϗ͂ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν, ϗ πατ᾽ τ᾽ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς ϗ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ε᾽κ τ͂ ϗ͂ Ματθαῖον. κεφ. θ᾽.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ. Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, ϗ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβίδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, ϗ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ. Ναὶ Κύριε. Τότε ἥψατο τ͂ ὀφθαλμῶν αὐτ͂, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτ͂, οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας, ϗ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτ͂, ϗ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τ᾽ βασιλείας, ϗ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

πορνεύματα ἐκ τῆ σώματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρ. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου, ⁊ Σιδῶνος.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ῍ ζ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῍.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ζ΄.

Ἀδελφοί· Πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον τοῦτο λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον, ⁊ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῆ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, ⁊ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει, γαμείτωσαν· Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τῆ ἰδίου θελήματος, ⁊ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ. Γυνὴ δέδεται νόμῳ, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐὰν δὲ ⁊ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν, ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην. Δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν, ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἴ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε, καθὼς δεῖ γνῶναι. Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν, ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, ⁊ ὅτι οὐδεὶς Θς ἕτερος, εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοὶ, ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς, ὁ πὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, ⁊ ἡμεῖς εἰς αὐτόν. Καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, ⁊ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις. Τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα, μολύνεται.

Ἐκ τοῦ ⁊ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιε΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, ⁊ ἑτέρους πολλοὺς· Καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· Ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, ⁊ τυφλοὺς βλέποντας. Καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
τ῍ ζ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθ῍.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ιβ΄.

Ἀδελφοί· Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς, τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν, ⁊ εὐάρεστον, ⁊ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς Θς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

σαῖοι, λέγοντες. Διατὶ οἱ μαθηταί σε παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τ̃ πρεσβυτέρων; Οὐ γὰρ νίπτουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατὶ καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τ̃ ἐντολὴν τ̃ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο λέγων, τίμα τ̃ πατ́ρα, καὶ τὴν μητ́ρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατ́ρα ἢ μητ́ρα, θανάτῳ τελευτάτω. Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατ́ρι, ἢ μητ́ρι· Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τ̃ πατ́ρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητ́ρα αὐτοῦ. Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τ̃ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων· Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε, καὶ συνίετε· Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τ̃ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ̃ ζ. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ζ.

Ἀδελφοί· Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ. Περὶ τ̃ παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου, πιστὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τ̃ ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ, τὸ οὕτως εἶναι. Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζήτει λύσιν; Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα. Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες, καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε. Θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος, λοιπόν ἐστιν, ἵνα, καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι, καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι. Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τ̃ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τ̃ Κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ Κυρίῳ. Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τ̃ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. Μεμέρισται καὶ γυνὴ, καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τ̃ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι, καὶ πνεύματι, ἡ δὲ γαμήσασα, μεριμνᾷ τὰ τ̃ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. Τοῦτο πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον, καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιε.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ. Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατ́ρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται. Ἄφετε αὐτούς, ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; Τὰ δὲ ἐκ-

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιδ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησ̃, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτ̃· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τ̃ νεκρ̃ν, καὶ διὰ τ̃το αἱ δυνάμεις ἐνεργ̃σιν ἐν αὐτῷ· Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τ̃ Ἰωάννου, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο εἰς φυλακὴν, διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου, τ̃ ἀδελφ̃ αὐτ̃· Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τ̃ ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον· Γενεσίων δὲ ἀγομένων τ̃ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τ̃ Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ. Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δ̃ναι, ὃ ἐὰν αἰτήσῃ. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τ̃ μητρ̃ αὐτ̃ς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τ̃ κεφαλὴν Ἰωάννου τ̃ Βαπτιστ̃· Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθ̃ναι αὐτῇ· Καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτ̃ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτ̃ς· Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸ, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησ̃· Καὶ ἀκούσας, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον, κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τ̃ πόλεων.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ ζ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ̃ς. Παύλ. κεφ. ζ'.

ΑΔελφοί· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτ̃, μὴ ἀφιέτω αὐτὸν. Καὶ γυνὴ, ἥ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτ̃, μὴ ἀφιέτω ἄνδρα· Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· Ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς, ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός· Τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι· Περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ ἐπισπάσθω· Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει, ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω, ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν. Ὁμοίως, καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστ̃. Τιμ̃ς ἠγοράσθητε, μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιδ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπιγνόντες τ̃ Ἰησοῦν οἱ ἄνδρες τ̃ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τ̃ περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακ̃ς ἔχοντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τ̃ κρασπέδου τ̃ ἱματίου αὐτ̃· Καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν. Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι,

γε βιωτικα; Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε. Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τ ἀδελφοῦ αὐτ; Ἀλλὰ ἀδελφὸς μ ἀδελφῷ κρίνεται, & τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐστιν· Ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, & ἀποστερεῖτε, & τοῦτο ἀδελφούς· Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε. Οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται, οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε, ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, & λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, & αἱ δυνάμεις; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, & Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας; Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, & ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τ ἀπιστίαν αὐτῶν.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τ ζ. Ἑβδομ. ὡς ἑθ@.

Πρὸς Κορινθίους α. Ἐπιστολὴ Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ζ.

ΑΔελφοί· Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, & ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τ Θεοῦ· Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι. Καλὸν ἀνθρώπῳ, γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας, ἕκαστος τ ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, & ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· Ὁμοίως δὲ & ὁ ἀνὴρ τ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἐὰν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν. Ἵνα σχολάσητε τῇ νηστείᾳ, & τῇ προσευχῇ, & πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἐμαυτόν· Ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως· Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις, καὶ ταῖς χήραις· Καλὸν αὐτοῖς ἐστιν, ἐὰν μείνωσι, ὡς κἀγώ· Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι, ἢ πυροῦσθαι. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα, γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει· Καὶ κατεγέλων, αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν, ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον· Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη, εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει φύλ. κ΄.

Πρὸς Ῥωμαίους ἁγίου Παύλου. κεφ. ιϛ΄.

Ἀδελφοί· Ἔχοντες χαρίσματα, κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν, διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι· ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος· Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· Τῇ φιλαδελφίᾳ, εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ, ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ, μὴ ὀκνηροί· Τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι, χαίροντες, τῇ θλίψει, ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ, προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. θ΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· Καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ· Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν; Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι; ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς, ἆρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

τοῦ ζ΄. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α΄. ἐκ τ῀ ε΄. καὶ ϛ΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, καὶ οὐ παντὸς τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις. Ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν, μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· Τί γάρ μοι, καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει, καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτοι-

τῶν καρδιῶν· Καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσε͂ται ἑκάστῳ ἀπὸ τ͞ο͞υ Θε͞ου. Ταῦτα δέ, ἀδελφοὶ, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν, καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε, τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται, φρονεῖν. Ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τ͞ο͞υ ἑνὸς μὴ φυσιο͂σθε κατ͞ὰ τ͞ο͞υ ἑτέρου. Τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι, ὡς μὴ λαβών; Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε. Καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

Ἐκ τ͞ο͞υ κατ͞ὰ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· Ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, ⁊ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτ͞ο͞υ, ὑπάγει, ⁊ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τ͞ὸ͞ν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν, Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τ͞ῶ͞ν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· Ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα, ὅσα εἶχε, ⁊ ἠγόρασεν αὐτόν· Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ⁊ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ, ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τ͞ὸ͞ν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τ͞ο͞ῦ αἰῶνος· Ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τ͞ο͞ῦ πυρός· Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τ͞ο͞ῦ θησαυρο͞ῦ αὐτ͞ο͞ῦ καινὰ, ⁊ παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτ͞ο͞ῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τ͞ῆ͞ς ς'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. θ'.

ΑΔελφοί. Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τ͞ο͞ῦ Χριστο͞ῦ, ὑπὲρ τ͞ῶ͞ν ἀδελφῶν μου τ͞ῶ͞ν συγγενῶν μου κατ͞ὰ σάρκα, οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται· Ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, ⁊ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι. Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατ͞ὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς, εὐλογητὸς εἰς τ͞ο͞ὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐκ τ͞ο͞ῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. θ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἄρχων εἷς προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν, ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, ⁊ ζήσε͂ται· Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτ͞ο͞ῦ· Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τ͞ο͞ῦ κρασπέδου τ͞ο͞ῦ ἱματίου αὐτ͞ο͞ῦ. Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τ͞ο͞ῦ ἱματίου αὐτ͞ο͞ῦ, σωθήσομαι· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ

ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξανεν. Ὥ̃στε ὔτε ὁ φυτεύων ἔστί τι, ὔτε ὁ πολίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ, & ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· Ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψε) κ̃τ̃ τὸν ἴδιον κόπον.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἔστὶν ἡ βασιλεία τ̃ οὐρανῶν, κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνος, ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτ̃· Ὃ μικρότερον μέν ἔστι πάντων τ̃ σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων τ̃ λαχάνων ἔστί· Καὶ γίνε) δένδρον, ὥ̃στε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τ̃ οὐρανοῦ, κ̃ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτ̃. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἔστὶν ἡ βασιλεία τ̃ οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ, ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως ὃ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησ̃ς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, κ̃ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τ̃ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τ̃ οἰκίαν ὁ Ἰησ̃ς.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι τ̃ ς'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ̃ς. Παύλου. κεφ. ά.

Ἀδελφοί· Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· Εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένη) σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τ̃ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἔστί· Γέγραπ) γάρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τ̃ σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Ὥ̃στε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· Πάντα γὰρ ὑμῶν ἔστιν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· Πάντα ὑμῶν ἐστιν, ὑμεῖς δὲ Χριστ̃, Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθόντι τῷ Ἰησ̃ εἰς οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τ̃ ζιζανίων τ̃ ἀγροῦ· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἔστιν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρ̃. Ὁ δὲ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος· Τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἔστοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τ̃ βασιλείας· Τὰ δὲ ζιζάνιά, εἰσὶ οἱ υἱοὶ τ̃ πονηροῦ· Ὁ δὲ ἐχθρὸς, ὁ σπείρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· Ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τ̃ αἰῶνός ἐστιν. Οἱ δὲ θερισταὶ, Ἄγγελοί εἰσιν· Ὥ̃σπερ οὖν συλλέγε) τὰ ζιζάνια, & πυρὶ κατακαίε), οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τ̃ αἰῶνος τούτου· Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρ̃ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, & συλλέξουσιν ἐκ τ̃ βασιλείας αὐτ̃ πάντα τὰ σκάνδαλα, & τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, & βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὸν κάμινον τ̃ πυρός. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, & ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν, ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ πρ̃ αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι τ̃ ς'. Ἑβδομ. ὡς ἔθ&.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπ̃ς. Παύλου. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί. Μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὅς & φωτίσει τὰ κρυπτὰ τ̃ σκότους, κ̃ φανερώσει τὰς βουλὰς

τῶν

ὑμῶν. Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρὸς ὑμῶν, & Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ, καὶ πάσῃ γνώσει, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς & βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κ. Ματθαῖον. κεφ. ιγ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, & ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, & ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν, Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ. Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμὰς πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ

τ. ς. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α. ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ς.

Ἀδελφοί. Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· Τὸ γὰρ πνεῦμα, πάντα ἐρευνᾷ, & τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων, τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ· Ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ & λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· Μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, & οὐ βρῶμα. Οὔπω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε. Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος, & ἔρις, & διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἕτερος δὲ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; Τίς οὖν ἐστι Παῦλος; Τίς δὲ Ἀπολλώς; ἀλλ' ἢ διάκονοι, δι' ὧν ἐπιστεύσατε; καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν. Ἐγὼ

ἐφύ-

καὶ κλίνατε ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Θῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τ̃ χρηστολογίας, καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων· Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο· Χαίρω οὖν ἐν τὸ ἐφ' ὑμῖν. Θέλω δὲ ὑμᾶς, σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, συντρίψει τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς, Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου. Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου, καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος, ὁ οἰκονόμος τ̃ πόλεως, καὶ Κούαρτος, ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τ̃ Κυ̃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μ̃ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς τοῖς ὄχλοις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τ̃ βασιλείας τ̃ οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται, ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς λαλῶ αὐτοῖς, ὅτι βλέποντες, οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες, οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες, βλέπετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τ̃ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι, καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται, καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τ̃ σπείροντος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τ̃ βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτ̃. Οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς· Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτὸν, οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι. γενομένης δὲ θλίψεως, ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τ̃ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρείς, οὗτός ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ συνιῶν, ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι
τ̃ ς. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Κορινθίους α'. ἐπιστ. κεφ. α'.

Παῦλος κλητὸς Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τ̃ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε, καὶ

Ἀκολούθει μοι, καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι, καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατὶ μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· Πορευθέντες δὲ, μάθετε, τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν. Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΓΕΜΠΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. ζήτει φύλ. κ΄.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ι΄.

Ἀδελφοί· Ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν, εἰς σωτηρίαν· Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν· Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν· Τέλος γὰρ νόμου, Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου· Ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; Τοῦτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν. Ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν· Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν. Ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τοῦτέστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως, ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. η΄.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν, καὶ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμῖν, ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι τοῦ ς΄. ἑβδομ. ὡς ἑθῶ.

Προς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ιε΄.

Ἀδελφοί· Παρακαλῶ, σπουδῆν δοῦναι τὰς δεήσεις, καὶ τὰ σπάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν, ἣν ἡμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας,

οἵ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου, τὸν ἑαυτῷ τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ & πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τ̃ ἐθνῶν· & τὴν κατ' οἶκον αὐτ̃ ἐκκλησίαν. Ἀ'σπάσασθε Ἐ'παινετὸν τ̃ ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀ'χαΐας εἰς Χριστόν. Ἀ'σπάσασθε Μαριάμ, ἥ τις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς Ἀ'σπάσασθε Ἀ'νδρόνικον, καὶ Ἰ'ουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵ τινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀ'ποστόλοις, οἵ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. Ἀ'σπάσασθε Ἀ'μπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ· Ἀ'σπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ· & Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀ'σπάσασθε Ἀ'πελλῆν, τ̃ δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀ'σπάσασθε τοὺς ἐκ τ̃ Ἀ'ριστοβούλου· Ἀ'σπάσασθε Ἡρωδίωνα, τ̃ συγγενῆ μου. Ἀ'σπάσασθε τοὺς ἐκ τ̃ Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀ'σπάσασθε Τρύφαιναν, καὶ Τρυφῶσαν, τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀ'σπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥ τις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ἀ'σπάσασθε Ρ'οῦφον, τ̃ ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτ̃, & ἐμοῦ. Ἀ'σπάσασθε Ἀ'σύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑ'ρμᾶν, Πατρόβαν, καὶ Ἑ'ρμῆν, & τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ἀ'σπάσασθε Φιλόλογον, καὶ Ἰ'ουλίαν, Νηρέα, & τὴν ἀδελφὴν αὐτ̃, καὶ Ὀ'λυμπᾶν, & τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους. Ἀ'σπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀ'σπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιγ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν & ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλὴν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, & ἀπέπνιξαν αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τ ε'. Ε'βδομ. ὡς ἐν Θ.

Πρὸς Ῥ'ωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. η'.

ΑΔελφοί. Ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀ'ββᾶ, ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν. Ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ· Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα & συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τ̃ νῦν καιρῶν πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τ̃ κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τ̃ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τ̃ δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Ματθαῖον. κεφ. θ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ·

πω, καὶ παραλαμβάνει μθ΄ ἑαυτοῦ, ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. Καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τῆς ε΄ Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ιε΄.

ΑΔελφοί· Ἔχω καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων, καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος Θεοῦ. Ὥστε με ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ, καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἰερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις· Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία, καὶ Ἀχαΐα, κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ. Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Οἶδα δὲ, ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιβ΄.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Λαλοῦντος τοῦ Ἰησοῦ τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι· Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, καὶ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου; καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου. Ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτός μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς πολλά.

ΤΗΙ ΕΚΤΗΙ τῆς ε΄ ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ις΄.

ΑΔελφοί· Συνίστημι ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ, ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ, ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι. Καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκαν, καὶ Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

σῆς αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται, & πᾶσα πόλις, ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσε) · Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τ@ σατανᾶν ἐκβάλλ, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· Πῶς οὖν σταθήσε) ἡ βασιλεία αὐτ@. Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλυσι; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσον) κριταί· Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνὶ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τ@ Θεοῦ. Ἢ πῶς δυναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τ@ ἰσχυρ@, καὶ τὰ σκεύη αὐτ@ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, & τότε τὴν οἰκίαν αὐτ@ διαρπάσ; Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐσ1, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζ.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

τ ε'. Ἑβδομ. ὡς ἑθ@.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπ. Γραῦλ. κεφ. ιε'.

Ἀδελφοί. Προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τ@ πρώ. Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπ) · Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· Καὶ πάλιν λέγ· Εὐφράνθητε ἔθνη μ' τοῦ λαοῦ αὐτ@. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί· Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγ· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν· Ὁ δὲ Θεὸς τ ἐλπίδος, πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς, & εἰρήνης, ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πν@ ἁγί. Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι & αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι & ἀλλήλους νουθετεῖν· Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τ@ Θεοῦ, εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τ@ Θεοῦ· Ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τ ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Ἐκ τ@ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιβ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομέν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τ@ προφήτ. Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τρεῖς ἡμέρας, & τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ' ἐν τῇ καρδίᾳ τ@ γῆς τρεῖς ἡμέρας, & τρεῖς νύκτας· Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μ' τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινοῦσιν αὐτὴν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, & ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μ' τῆς γενεᾶς ταύτης, & κατακρινεῖ αὐτὴν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τ@ περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τ ἀνθ', διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει. Τότε λέγ, ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύε-

τω,

τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι· Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς, μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρ̅. Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μ̅τ̅ πάντων ἀνθρ̅ εἰρηνεύοντες, μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοὶ, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ. Γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν. Ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν. Τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Ἐκ τοῦ κ̅τ̅ Ματθαῖον. κεφ. ιβ.'

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν σαββατισμὸν τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ, τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεστι τοῖς Σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς Σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ, καὶ ἐγερεῖ; Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς Σάββασι καλῶς ποιεῖν· Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε. Καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ τ ε.' Ἑβδομ. ὡς ἑθ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ιδ.'

ΑΔελφοί· Εἰς τοῦτο Χριστὸς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; Ἢ καὶ σὺ πῶς ἐξουδενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ. Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν, περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο κρίνωμεν μᾶλλον, τὸ μὴ πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον· Οἶδα, καὶ πέπεισμαι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν. Εἰ δὲ διὰ βρῶμα, ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, βρῶσις, καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

Ἐκ τοῦ κ̅τ̅ Ματθαῖον. κεφ. ιβ.'

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν· Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς, καὶ κωφὸς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν, καὶ κωφὸν, καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν· Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς Δαβίδ; Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰμὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμή-

ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα τοῦ τυχόντος ἦχος. Ζήτει Φυλ. κ΄

Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς. Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.ς΄.

ΑΔελφοί. Ἐλεύθεροθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· Ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ τῇ ἀνομίᾳ, εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν, δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν· Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ· Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ.η΄.

ΕΙπὼν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν, θεραπεύσω αὐτόν. Ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατοντάρχης, ἔφη· Κύριε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῃ· Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

τῆς ε΄ ἑβδομ. ὡς ἐθος.

Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ.ιβ΄.

ΑΔελφοί· Καθάπερ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, οἱ δὲ καθεῖς, ἀλλήλων μέλη. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων,

τὸ

τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοῦ πρᾶς. Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα, ϛ ἡ κλῆσις τ' Θεοῦ· Ὥσπερ γὰρ ϛ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, οὕτω καὶ οὗτοι, νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι· Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὦ βάθος πλούτου, ϛ σοφίας, ϛ γνώσεως Θεοῦ, ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, ϛ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐκ τ' ϗ κ' Ματθαῖον. κεφ. ιβ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, ϛ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, ϛ ἐσθίειν. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν Σαββάτῳ· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰμὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις. Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς Σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ Σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. Εἰ δὲ ἐγνώκειτε, τί ἐστι· Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους, Κύριος γάρ ἐστι τοῦ Σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

τ' δ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιϛ. Παύλου. κεφ. ϛ'.

Ἀδελφοί· Οὕτως λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ὑμῶν. Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, ϛ τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· Οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν· Τί οὖν ἁμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἴδατε, ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας, εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.

Ἐκ τ' ϗ κ' Ματθαῖον. κεφ. η'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην, ϛ πυρέσσουσαν· Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς, καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ· Καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τοὺς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν,

ἐκέ-

δυεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ Καπερναούμ, μὴ ἕως τ̃ οὐνδ̃ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· Ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τ̃ σήμερον· Πλὴν λέγω ὑμῖν· Ὅτι γῇ Σοδόμων δυεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησ̃ς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ Κύριε τ̃ οὐνοδ, καὶ τ̃ γ̃ς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετ̃ν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ πατὴρ ὅτι οὕτως εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τ̃ δ΄. Ε΄βδομ. ὡς ἔθος.

Γ̃ρὸς Ρ̃ωμαίους ἐπισ. Παύλου κεφ. ια΄.

ΑΔελφοί· Ὑμῖν λέγω τοῖς ἔθνεσιν· Ἐφ' ὅσον μού εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν Ἀπόστολος, τιμὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· Καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι· Εἰ δέ τινες τ̃ν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὤν, ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τ̃ς ῥίζης, καὶ τ̃ς πιότητος τ̃ς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τ̃ κλάδων· Εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σε· Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ· Καλῶς, τ̃ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τ̃ πίστει ἕστηκας, μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τ̃ν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσ̃ται. Ἴδε οὖν χρηστότητα, καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· Ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν, ἐπὶ δέ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τ̃ χρηστότητι· Ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ, καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τ̃ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσον̃ται· Δυνατὸς γὰρ ὁ Θεός ἐστι πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς· Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τ̃ς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσον̃ται τ̃ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ια΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τ̃ πρ̃ός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατ̃ρ· Οὐδὲ τὸν πατ̃ρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τ̃ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ δ΄. Ε΄βδομ. ὡς ἔθος.

Γ̃ρὸς Ρ̃ωμαίους ἐπισ. Παύλου κεφ. ια΄.

ΑΔελφοί. Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν τὸ μυστ̃ριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι· Ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰηλ̃ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλ̃ρωμα τ̃ν ἐθνῶν εἰσέλθῃ· Καὶ οὕτω πᾶς Ἰηλ̃ σωθήσε̃ται, καθὼς γέγραπτ̃αι· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτ̃ν· Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατ̃ δὲ

τὴν

λὰ λέγω, μὴ ὐκ ἤκυσαν; Μενοῦνγε, εἰς πᾶσαν τ̃ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτ̃, ⁊ εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτ̃. Ἀλλὰ λέγω, μὴ ὐκ ἔγνω Ἰηλ̃; Πρ̃τος Μωσῆς λέγει, ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' ὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, ⁊ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· Ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι· Πρὸς δὲ τὸν Ἰηλ̃ λέγει· Ὅλην τ̃ ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου, πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, ⁊ ἀντιλέγοντα. Λέγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τ̃ λαὸν αὐτ̃; Μὴ γένοιτο· Καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν· Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τ̃ λαὸν αὐτ̃, ὃν προέγνω.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ιδ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Τίνι ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις, ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτ̃, ⁊ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· Ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε. Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων, ⁊ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει. Ἦλθεν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ' ἐσθίων, καὶ πίνων, ⁊ λέγουσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, ⁊ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος, ⁊ ἁμαρτωλῶν· Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τ̃ τέκνων αὐτ̃. Τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτ̃, ὅτι οὐ μετενόησαν.

Τῇ Τετάρτῃ τ̃ δ΄. Ἑβδομ. ὡς ἑῷθ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ια΄.

Ἀδελφοί· Οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τ̃ Ἰηλ̃, λέγων· Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, ⁊ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος· καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου. Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ· Οὕτως οὖν ⁊ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων, ἐπεὶ ἡ χάρις, οὐκ ἔτι γίνεται χάρις· Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις, ἐπεὶ τὸ ἔργον, οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον· Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ Ἰηλ̃, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, ⁊ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τ̃ σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτ̃ εἰς παγίδα, ⁊ εἰς θήραν, ⁊ εἰς σκάνδαλον, ⁊ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτ̃ τ̃ μὴ βλέπειν, ⁊ τ̃ νῶτον αὐτ̃ διαπαντὸς σύγκαμψον. Λέγω οὖν· Μὴ ἔπταισαν, ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τῷ αὐτ̃ παραπτώματι, ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν, πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν, πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ια΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτ̃, ὅτι οὐ μετενόησαν· Οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ, ⁊ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ, ⁊ σποδῷ μετενόησαν· Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ, ⁊ Σιδῶνι

τοῖς· Οὐ λαὸς μ̃ υ̃ μεῖς, ἐκεῖ κληθή-
ζον) υ̃ οἱ Θεῦ ζῶντος. Ἡσαΐας δὲ κράζ
ὑπὲρ τ̃ Ἰηλ̃· Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τ̃ υ̃ ὧν
Ἰηλ̃ ὡς ἡ ἄμμος τ̃ θαλάσσης, τὸ κα-
τάλειμμα σωθήσε). Λόγον γὰρ συντε-
λῶν, κ̀ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· Ὅτι
λόγον συντετμημένον ποιήσ Κύριος
ἐπὶ τ̃ γ̃ῆς. Καὶ καθὼς προεῖρηκεν
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγ-
κατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα
ἂν ἐγενήθημεν, κ̀ ὡς Γόμορρα ἂν ὡ-
μοιώθημεν. Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλα-
βε δικαιοσύνη, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ
πίστεως. Ἰηλ̃ δὲ διώκων νόμον δικαιο-
σύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθα-
σε. Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς
ἐξ ἔργων νόμου. Προέκοψαν γὰρ τῷ λί-
θῳ τ̃ προσκόμματος, καθὼς γέγραπ).
Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσκόμ-
ματος, κ̀ πέτραν σκανδάλου, κ̀ πᾶς ὁ
πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀκούσας
ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτη-
ρίῳ τὰ ἔργα τ̃ Ἰησ̃, πέμ-
ψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτ̃, εἶπεν
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσ-
δοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησ̃ς,
εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλα-
τε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε, κ̀ βλέπετε.
Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κ̀ χωλοὶ πε-
ριπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζον), καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρον), κ̀
πτωχοὶ εὐαγγελίζον). Καὶ μακάριός
ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί·
Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ
Ἰησ̃ς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου.
Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλ-
λὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρ ἐν μα-
λακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἰδοὺ,
οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις
τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλ-
θετε ἰδεῖν; προφήτην; Ναὶ, λέγω
ὑμῖν, κ̀ περισσότερον προφήτου· Οὗ-
τός γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευάσ τὴν
ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερ) ἐν γεννητοῖς γυνα-
κῶν μείζων Ἰωάννου τ̃ Βαπτιστ̃· Ὁ
δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ οὐρανῶν,
μείζων αὐτ̃ ἐστιν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμε-
ρῶν Ἰωάννου τ̃ Βαπτιστ̃ ἕως ἄρτι,
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, κ̀
βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες
γὰρ οἱ προφῆται, κ̀ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάν-
νου προεφήτευσαν, καὶ εἰ θέλετε δέ-
ξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων
ἔρχεσθαι· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω, ἀκουέτω.

Τῇ Τρίτῃ τ̃ δ'. Ἑβδομ. ὡς ἐθ☉.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ι'.

Ἀδελφοί· Λέγει ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ
οὐ καταισχυνθήσε). Οὐ γάρ
ἐστι διαστολή, Ἰουδαίου τε, κ̀ Ἕλληνος.
Ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν
εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.
Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν ἐπικαλέσ) τὸ ὄνομα
Κυρίου, σωθήσε). Πῶς οὖν ἐπικαλέ-
σον), εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ
πιστεύσουσιν, ὃ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ
ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ
κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; κα-
θὼς γέγραπ). Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τ̃ εὐαγ-
γελιζομένων τὰ ἀγαθά. Ἀλλ' οὐ πάν-
τες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐ-
ας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις, ἐξ ἀκοῆς,
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεῦ. Ἀλ-

χυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, διὰ πνς ἁγίυ, τ͂ δοθέντος ἡμῖν. Ἐπὶ γὰρ Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κ͂τ καιρὸν, ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίυ τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τ͂ ἀγαθ͂, τάχα τις κὴ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτ͂ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτ͂, σωθησόμεθα δι' αὐτ͂ ἀπὸ τῆς ὀργῆς· Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τ͂ θανάτυ τ͂ υἱοῦ αὐτ͂, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἐκ τ͂ κατὰ Ματθαῖον. κεφ.ς'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τ͂ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. Ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός συ ἁπλ͂ς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά συ φωτεινὸν ἔσται· Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός συ πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά συ σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· Ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τ͂ ἑτέρυ καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν, καὶ μαμμωνᾷ. Διὰ τ͂το λέγω ὑμῖν· Μὴ μεριμνᾶτε τ͂ ψυχ͂ ὑμῶν, τί φάγητε, καὶ τί πίητε, μηδὲ τ͂ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τ͂ τροφ͂ς, καὶ τὸ σῶμα τ͂ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τ͂ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπείρυσιν, οὐδὲ θερίζυσιν, οὐδὲ συνάγυσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, τρέφει αὐτά. Οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτ͂; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτ͂ πῆχυν ἕνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τ͂ ἀγρ͂, πῶς αὐξάνει. Οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτ͂, περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τ͂ χόρτον τ͂ ἀγρ͂ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, τί φάγωμεν, ἢ τί πώμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ πὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τ͂ βασιλείαν τ͂ Θε͂, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτ͂, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Τ Η Ι Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι
τ͂ δ'. Ἑβδομ. ὡς ἐθ͂.

Πρὸς Ῥωμαίυς ἐπιστ. Παύλυ. κεφ.θ'.

Ἀδελφοί· Ὃν θέλῃ ὁ Θεὸς ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλῃ σκληρύνῃ. Ἐρεῖς ἔν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τ͂ῳ γὰρ βουλήματι αὐτ͂, τίς ἀνθέστηκε; Μενοῦνγε, ὦ ἄνε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀποκρινόμενος τ͂ῳ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τ͂ῳ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως; Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τ͂ πηλ͂, ἐκ τ͂ αὐτ͂ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτ͂, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἵνα γνωρίσῃ τ͂ πλοῦτον τ͂ δόξης αὐτ͂ ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν· Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν, ὡς ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Καλέσω τ͂ οὐ λαόν μυ, λαόν μυ, καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην. Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἐῤῥέθη αὐ-

Ὅς τις ἢ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τ̃ ἀνων̃, ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τ̃ πρ̃ μου, τ̃ ἐν οὐνοις· Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνον κ̃ τ̃ πρ̃ αὐτ̃, κὴ θυγατέρα κ̃ τ̃ μ̃ρὸς αὐτ̃ς, καὶ νύμφην κ̃ τ̃ς πενθερᾶς αὐτ̃ς, κὴ ἐχθροὶ τ̃ ἀνθ̃ οἱ οἰκιακοὶ αὐτ̃· Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησ̃ς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθητ̃ς αὐτ̃, μετέβη ἐκεῖθεν, τ̃ διδάσκειν, καὶ κηρύσσειν ἐν ταις πόλεσιν αὐτ̃ν.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τ̃ γ'. Ἑβδομ. ὡς ἔθος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. ἐκ τ̃ ζ'. καὶ δ'. κεφ.

Ἀδελφοί. Λογιζόμεθα, πίστει δικαιοῦσθαι ἄνον χωρὶς ἔργων νόμου. Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν· Εἴπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τ̃ πίστεως. Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τ̃ς πίστεως; Μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν. Τί οὖν ἐροῦμεν, Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κ̃ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. ζ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅς τις ἀκούει μου τ̃ν λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτ̃ν, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅς τις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτ̃ ἐπὶ τὴν πέτραν· Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τ̃ν λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτ̃ν, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅς τις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτ̃ ἐπὶ τὴν ἄμμον· Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτ̃ς μεγάλη. Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησ̃ς τ̃ν λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τ̃ διδαχ̃ αὐτ̃. Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτ̃ς, ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς· Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τ̃ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτ̃ ὁ Ἰησ̃ς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι· Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτ̃ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησ̃ς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς. Ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δ̃ρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μ̃ρτύριον αὐτοῖς.

ΚΥΡΙΑΚΗΙ ΤΡΙΤΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν πάντα τ̃ πιστ̃ν ἦχος, ζητᾷ Φύλ. κ'.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. ε'.

Ἀδελφοί. Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν Θεὸν, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃· δι' οὗ καὶ τ̃ν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ᾗ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τ̃ δόξης τ̃ Θεοῦ. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες, ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ, δοκιμὴν· ἡ δὲ δοκιμὴ, ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τ̃ Θεοῦ ἐκκέ-

ὁ δὲ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα· Ὡσαύτως δὲ, καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν. Τὸ γὰρ, τί προσευξώμεθα, καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν. Ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τ̃ πνεύματος, ὅτι κ̃τ̃ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ.ι΄.

ΤΟτε ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τ̃ Ἰηλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃. Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτ̃. Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτ̃, καὶ ὁ δοῦλος, ὡς ὁ κύριος αὐτ̃. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἀπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτ̃; Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς. Οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται· Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί, καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τ̃ δωμάτων. Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τ̃ ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· Φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ. Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτ̃ οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τ̃ πατρὸς ὑμῶν; Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τ̃ κεφαλ̃ πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν· Μὴ οὖν φοβηθῆτε. Πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι τ̃ γ΄. ἑβδομ. ὡς ἐθ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπ. Παύλ. κεφ.θ΄.

ΑΔελφοί· Οὐχ οἷον ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τ̃ Θε̃. Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰηλ, οὗτοι Ἰσραήλιται· Οὐδὲ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα. Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τ̃ σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τ̃ Θε̃, ἀλλὰ τὰ τέκνα τ̃ ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα τῷ Ἀβραάμ. Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τ̃ πρ̃ ἡμῶν· Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον, ἵνα ἡ κ̃τ̃ ἐκλογὴν πρόθεσις μένῃ τ̃ Θε̃, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τ̃ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι, καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα· Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο· Τῷ γὰρ Μωϋσῇ λέγει· Ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Ἄρα οὖν οὐ τ̃ θέλοντος, οὐδὲ τ̃ τρέχοντος, ἀλλὰ τ̃ ἐλεοῦντος Θε̃. Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τ̃ δυναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἄρα οὖν, ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτ̃ τίς ἀνθέστηκε;

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ματθαῖον. κεφ.ι΄.

ΤΟτε ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τ̃ ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τ̃ πρ̃ μου, τ̃ ἐν οὐρανοῖς.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ τρίτης Ἑβδομάδ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡς ἐν τῇ ς. τῆς προελθούσης ἑβδομάδ.

Τ πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. η.

Ἀδελφοί. Ὁ νόμος τ πν̄ τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τ νόμου τῆς ἁμαρτίας, & τ θανάτου. Τὸ γὰρ ἀδυνάτον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τ ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κ τ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κ τ πνεῦμα· Οἱ γὰρ κ τ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν. Οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πν̄. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πν̄, ζωὴ, κ εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· Τῷ γὰρ νόμῳ τ Θεοῦ, οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται· Ὑμεῖς δὲ, οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πν̄ι· Εἴπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν * Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην· Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει, κ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν, οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κ τ σάρκα ζῆν· Εἰ γὰρ κ τ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

Ἐκ τ κ τ Ματθαῖον. κεφ. ι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, κ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρ̄, παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, κ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτ μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ, κ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, & τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε, πῶς, ἢ τί λαλήσητε· Δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσετε· Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τ πρ̄ ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, κ πατὴρ τέκνον. Καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, κ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλ, οὗτος σωθήσεται.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ τ. Ἑβδομ. Ἀπόδοσις τ ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡς ἐν τῇ ς. τῆς προελθούσης ἑβδομάδ. πλὴν λέγομεν τὸ ζοπ. τοῦ ἁγίου· ὃ τηροῦμεν ἐν πάσαις ταῖς ἀποδόσεσι τῶν ἑορτῶν.

Πρὸς Ρωμαίους ἐπ. Παύλου κεφ. η.

Ἀδελφοί· Οἴδαμεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει, κ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ κ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τ πν̄ ἔχοντες, & ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τ σώματος ἡμῶν· Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν, ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· Ὃ γὰρ βλέπει τις, τί κ ἐλπίζει; Εἰ δὲ,

μᾶς, ☩ Ματθαῖος ὁ Τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τ̃ Ἁλφαίυ, κ̀ Λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος. Σίμων ὁ Κανανίτης, κ̀ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ κ̀ παραδὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, κ̀ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν, μὴ εἰσέλθητε· Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκυ Ἰηλ̃. Κηρυσσόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τ̃ν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Τ Η Ι Τ Η τ̃ τρίτης Ἑβδομάδ☩.

Εἰς τὴν λειτυργίαν ὡς ἐν τῇ ϛ'. τ̃ς παρελθούσης ἑβδομάδ☩.

Πρὸς Ῥωμαίους τ̃ς. Παύλυ. κεφ. ζ'.

Ἀδελφοί· Οἴδαμεν, ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν, ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· Οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ· Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός· Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· Οἶδα γὰρ, ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ, τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μυ, ἀγαθόν· Τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑρίσκω. Οὐ γὰρ, ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ', ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω· Εἰ δὲ, ὃ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον, τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τ̃ Θεοῦ, κ̀ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μυ, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τ̃ νοός μυ, κ̀ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τ̃ς ἁμαρτίας, τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μυ. Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος, τίς με ῥύσεται ἐκ τ̃ σώματος τ̃ θανάτυ τούτυ; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τ̃ Κυρίυ ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ, τῷ μὲν νοΐ, δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας· Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Ὁ γὰρ νόμος τ̃ πνεύματος τ̃ς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τ̃ νόμυ τ̃ς ἁμαρτίας, κ̀ τ̃ θανάτυ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ι'.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους. Ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τ̃ς τροφ̃ς αὐτοῦ ἐστιν· Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν, ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι, κ̀ ἐκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τ̃ οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν, λέγοντες· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία, ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· Ἐὰν δὲ μὴ, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τ̃ς οἰκίας, ἢ τ̃ς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων, κ̀ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

βεδαίε, ϗ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτ͂ ἐν τῷ πλοίῳ μ. Ζεβεδαίε τ. πρ͂ς αὐτ͂ν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτ͂, ϗ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, ϗ τὸν πρ͂α αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησ͂ς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτ͂, ϗ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τ. βασιλείας, ϗ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Τῇ Δευτέραι τ. τρίτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ὡς ἐν τῇ ϛ΄. τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ζ΄

Ἀδελφοί· Τοῖς γινώσκουσι νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τ. ἀνθ΄ ὅσον χρόνον ζῇ. Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ, τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ. Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπ͂ τ. νόμου τ. ἀνδρός· Ἄρα οὖν, ζῶντος τ. ἀνδρὸς, μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τ. νόμου, τ. μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ. Ὥστε, ἀδελφοί μου, ϗ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τ. σώματος τ. Χριστ͂, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τ. ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τ. νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τ. νόμου, ἀποθανόντες, ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πν͂ς, ϗ οὐ παλαιότητι γράμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμου· Τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν, οὐκ ἤδειν, εἰμὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις. Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τ. ἐντολ͂ς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· Χωρὶς γὰρ νόμου, ἁμαρτία νεκρά. Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ. Ἐλθούσης δὲ τ. ἐντολ͂ς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, ϗ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον. Ἡ γὰρ ἁμαρτία, ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τ. ἐντολ͂ς, ἐξηπάτησέ με, ϗ δι᾽ αὐτ͂ς ἀπέκτεινεν. Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, ϗ ἡ ἐντολὴ, ἁγία, ϗ δικαία, ϗ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τ. ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον. Ἵνα γένηται καθ᾽ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ τ. ἐντολ͂ς.

Ἐκ τ. κτ͂ Ματθαῖον. ἐκ τ. θ΄. ϗ ι΄. κεφ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Εἶδεν ὁ Ἰησ͂ς πολὺν ὄχλον, ϗ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτ͂ς, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι, ϗ ἐρριμμένοι, ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτ͂· Ὁ μὲν θερισμὸς, πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται, ὀλίγοι· Δεήθητε οὖν τ. Κυρίου τ. θερισμ͂, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τ. θερισμὸν αὐτ͂. Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησ͂ς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτ͂, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, ϗ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ϗ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα. Πρῶτος Σίμων, ὁ λεγόμενος Πέτρος, ϗ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτ͂, Ἰάκωβος ὁ τ. Ζεβεδαίε, ϗ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτ͂, Φίλιππος, ϗ Βαρθολομαῖος, Θω-

μᾶς,

πον αὐτ̃. Διὰ γὰρ νόμυ ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμυ, δικαιοσύνη Θεῦ πεφανέρωται, μαρτυρυμένη ὑπὸ τ̃ νόμυ, καὶ τ̃ν προφητ̃ν. Δικαιοσύνη δὲ Θεῦ, διὰ πίστεως Ἰησῦ Χριστῦ, εἰς πάντας, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας. Οὐ γάρ ἐστι διαστολή· Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τ̃ς δόξης τ̃ Θεῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τ̃ αὐτ̃ χάριτι, διὰ τ̃ς ἀπολυτρώσεως τ̃ ἐν Χριστῷ Ἰησῦ, ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τ̃ς πίστεως ἐν τ̃ αὐτ̃ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τ̃ς δικαιοσύνης αὐτῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τ̃ προγεγονότων ἁμαρτημάτων, ἐν τ̃ ἀνοχ̃ τ̃ Θεῦ, πρὸς ἔνδειξιν τ̃ς δικαιοσύνης αὐτῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησῦ.

Ἐκ τ̃ς κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ζ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθ̃τε· Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῦ ἀδελφῦ συ, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ καταν̃εῖς; Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ συ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τ̃ ὀφθαλμῦ συ, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ συ; ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῦ ὀφθαλμῦ συ, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τ̃ ὀφθαλμῦ τ̃ ἀδελφῦ συ. Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ βάλλετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τ̃ χοίρων. Μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτ̃, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητ̃ν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΔΕΥΤΕΡΑι

Εἰς τ̃ λειτουργ. ἀνάφ. Τὰ ὀξ ἔθυς, καὶ τ̃ν ἐν πάσαις ταῖς κυριακαῖς, ἐὰν ἄλλο ἰδία μὴ τυπωθ̃. Ἐφ. τ̃ τυχόντος ἦχυ, καὶ τ̃ ἑορτ. τὰ ἄλλα ὁμοίως τ̃ ἦχυ· τ̃ δὲ τ̃ ἁγίυ τ̃ κατ̃ τ̃ ἡμέραν μνήμην ἐν ταῖς κυριακ. παντελῶς καταλιμπάνομεν.

Πρὸς Ῥωμαίυς ἐπιστ. Παύλυ. κεφ. ϛ'.

ΑΔελφοί· Δόξα, καὶ τιμὴ, καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, καὶ Ἕλλην̃ι· Οὐ γάρ ἐστι προσωπολημψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμυ κριθήσονται· Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τ̃ νόμυ δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τ̃ νόμυ δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τ̃ νόμυ ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τ̃ νόμυ γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτ̃ν, συμμαρτυρούσης αὐτ̃ν τ̃ς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τ̃ν λογισμῶν, κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τ̃ ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μυ, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ.

Ἐκ τ̃ς κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. δ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Περιπατῶν ὁ Ἰησῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τ̃ Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτ̃, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μυ, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τ̃ Ζε-

λους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες. Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Κοινων. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Ταύτην δὲ τὴν ἑορτὴν ἑορτάζομεν ἡμέρας β΄. καὶ ἐὰν μεταξὺ τούτων τύχῃ ἁγία μνήμη, ἰδίαν ἔχουσα λειτουργίαν, πάντα ποιοῦμεν, ὡς ἂν ἐν τῇ αὐτοῦ ἡμέρᾳ τυπωθῇ, προσαναγινώσκοντες μόνοι, καὶ τὸ ζῆτ. τῆς ἑορτ. καὶ τοῦτο ὅτι πάσης τῆς ἄλλης ὀκταημέρου κοινόν.

Τῇ Ἑκτῇ τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τ̀ λειτουργ. εἰς τὸ γ΄ ἀπόφ. Σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ σωσάμενος τοὺς μαθητάς. Ζῆτ. τ̀ ἑορτ. καὶ τ̀ τυχόντος ἁγίου (καὶ ὅτως ἐν ταῖς ἄλλαις ὀκταημέροις) κοντ. προκ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ὡς χθές. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ε΄.

Ἀδελφοί. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι, ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος, καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι, διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνός, δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί· Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ ἁμάρτημα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. Ἵνα, ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης, εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. θ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν· Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ. Αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. Οὐ δὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς, εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. Ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡς ἐχθές. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. γ΄.

Ἀδελφοί· Οἴδαμεν, ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ· Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώ-

ΕΝ ΤΗι ΕΟΡΤΗι

ΤΟΥ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ

ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι

Εἰς τὴν λῃτυργίαν ἀντίφ. γ'. τὸ α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογ. Ταῖς πρεσβείαις. τὸ β. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ σωσάμενος τοὺς μαθητάς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα τὸ Γ'. Δόξα ἀγγελ. Τροπ. ἦχ. πλ. δ'.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κοντάκιον.

Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας ὁ θεοδότης, κρυφίως αὐτοῖς ἐκτείνει, καὶ λαμβάνει τὴν ζωὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνον, καὶ διόρθωτος ἔμεινεν Ἰούδας ὁ δοῦλος, καὶ δόλιος. Θεοκ. ἦχ. βαρύς. Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. στίχ. Ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Πρὸς Κορινθίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. ια'.

Ἀδελφοί· Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν· Ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· Τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· Τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ· Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος, καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων, καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει, καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς, καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ἀλλ. ἦχ. πλ. β'. Ὁ ἐσθίων ἄρτος μου, ἐμεγάλωσεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν, σύ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. στίχος. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό, κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες, οἱ ἐχθροί μου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ς'.

Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. Ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν, ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλή-

τὸ εἶναι αὐτ̃ πρ̃ πάντων τ̃ πιστευόντων δι᾽ ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην, καὶ πρ̃ περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς πίστεως, τῆς ἐν ἀκροβυσίᾳ τ̃ πρ̃ ἡμῶν Ἀβραάμ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον κεφ. ζ΄

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε ἀπὸ τ̃ ψευδοπροφητ̃, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· Ἀπὸ τ̃ καρπῶν αὐτ̃ ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν, καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ σαπρὸν δένδρον, καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· Ἄρα γε ἀπὸ τ̃ καρπῶν αὐτ̃ ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ οὐρανῶν, ἀλλ᾽ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τ̃ πρ̃ μου τ̃ ἐν οὐρανοῖς.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τ̀ λιτ. ὡς ἔθος τ̃ λιτ̃ ἡμερῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλ. κεφ. δ΄

ΑΔελφοί, οὐ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτ̃, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τ̃ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, οὗ γάρ ἐστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, καθὼς γέγραπται. Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τ̃ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. Ὃς παρ᾽ ἐλπίδα ἐπ᾽ ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτ̃ πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον. Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τ̃ μήτρας Σάρρας. Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τ̃ Θεοῦ, οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ᾽ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι, καὶ ποιῆσαι· Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· Οὐκ ἐγράφη δὲ δι᾽ αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τ̀ Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. ζ΄

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ οὐρανῶν, ἀλλ᾽ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τ̃ πρ̃ μου τ̃ ἐν οὐρανοῖς. Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν; καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν; καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς. Ἀποχωρεῖτε ἀπ᾽ ἐμοῦ, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

καθὼς γέγραπται· Οὐκ ἔστι δίκαι☉, οὐδὲ εἷς· Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν· Οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶ τὸν Θεόν· Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶ, ταῖς γλώσσαις αὐτῶ ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶ. Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς, καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶ ἐκχέαι αἷμα. Συντριμμα, καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶ, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶ ὀφθαλμῶν αὐτῶ.

Ἐκ τ☉ κ☽ Ματθαῖον. ἐκ δ' ϛ'. ζ'. ζ'. κεφ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τ☉ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτ☉. Τίς ὅστιν ἐξ ὑμῶν ἄνος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτ☉ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

Παραπλησίως τῇ διατεταγμένῃ ἐνθάδε ἀκολουθίᾳ, ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τ☉ ἑβδομάδος ἡμέραις. ὥστε πρῶτ☽ ἀναγινώσκεται τὸ ἑῳθινὸν τὸ κ☽ τ' ἡμέραν τῆς ἑβδομ. εἶτα τὸ δ' κ☽ τὴν ἡμέραν ἀγίου, ἔπειδὲ καὶ τὸ ε' μεγάλου Βασιλείου, τὸ Θεοτοκίον, σὺν τῷ κοντακίῳ, ὠδῃ. ἀλλήλ. καὶ κανὼν τ☉ ἑβδομάδ☉· Τὸ γ'. δὲ ἀντίφωνον ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἁρμόζ☽. τῇ δ' γ'. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ Προδρόμῳ θαυμαστός. τῇ δ'. καὶ τῇ ϛ'. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ξύλῳ σταυρωθείς. τῇ ε'. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις θαυμαστός. τῷ δὲ Σαββάτῳ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλ. τὰ τῆς ἑβδομ. ζήτει εἰς φύλ. κγ'.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τὴν διαυτῶ ἀκολουθ. τηρεῖμεν ἐν ταῖς λιταῖς ἡμέραις, ἐὰν ὁ κ☽ τὴν ἡμέραν ἄγι☉ ἑσπέραν λειτουργ. μὴ ἔχῃ, ἐὰν δὲ ἔχῃ, πάντα ποιοῦμεν, ὡς ἂν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τυπωθῇ.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι
τ☉ δευτέρας Ἑβδομάδ☉.

Εἰς τ☽ λῃτουργ. ὡς ἔθος τ☽ λιτῶ ἡμερῶν. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. δ'.

Ἀδελφοί· Τῷ ἐργαζομένῳ, ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὄφλημα. Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τ☽ μακαρισμὸν τ☉ ἀνθ☉, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν· Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τ☽ ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γάρ, ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τ☉ πίστεως τ☉ ἐν ἀκροβυστίᾳ, εἰς

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ἐκ. ι΄. ἕως ιθ΄. κεφ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅς δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅτ' ἂν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὅς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλ.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. ἀντίφ. τὰ μὲν β΄. ὡς ἔθος εἰς τὸ τ΄. ᾠδή, ἦχος πλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τοῖς Ἀσωμάτοις θαυμαστὸς ψάλλ. ἀλληλ. Ζοπ. τῶν Ἀσωμάτων, εἶτα τοῦ κυρίου τὴν ἡμέραν ἀγίαν, τὸ τοῦ μεγάλου πρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τὸ Θεοτοκίον καὶ τὸ Ζοπάριον τῆς ἑβδομάδος σὺν τῷ κοντακίῳ. τροπ. ἀλληλ. καὶ κοινων. ὁμοίως τῆς ἑβδομάδος. Καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τροπάριον ἐγχαμβύνον ὧδε τύπον ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς δευτέραις.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. ἐκ τοῦ ς΄. καὶ ζ΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Οὐχ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή, ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γάρ, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Τί γάρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; Μὴ γένοιτο, γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Εἰ δὲ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς, ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω· Μὴ γένοιτο. Ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ, ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; Καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθώς φασί τινες, ἡμᾶς λέγειν, ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι. Τί οὖν, προεχόμεθα; Οὐ πάντως· Προητιασάμεθα γὰρ, Ἰουδαίους τε, καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι,

πᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πρὸς ὑμῶν τοῖς ἐν οὐρανοῖς· Ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς, καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους, καὶ ἀδίκους. Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΠΡΩΤΗι τῶν Ἁγίων πάντων.

Εἰς τ͂ λιτ. ἀντίφωνα Γ΄. Εἰς τὸ α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Ζῶτερ. Εἰς τὸ β΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλ. εὐπρ. Πρεσβείαις τ͂ ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κε΄. Εἰς τὸ Γ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Τροπ. ἦχος δ΄.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον, τὰ αἵματα ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, διὰ αὐτοῦ βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· τῷ λαῷ σου τὸν οἰκτιρμόν σου κατάπεμψον, εἰρήνευσον τὴν πολιτείαν σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τ͂ φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τ͂ ἐκκλησίαν σου, διὰ τ͂ Θεοτόκου, σωτήριον, πολυέλεε. προκ. ἦχ. βαρύς. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. στίχ. Προσεφώνησε τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Πρὸς Ἑβραίους ἐπ. Παύλ. κεφ. ια΄.

Ἀδελφοί· Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν, καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν, καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τ͂ γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τ͂ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τ͂ εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, διὰ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν. Ἀλλήλ. ἦχος δ΄. Ἐξεκέχυται οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπάυῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· Πέποιθάς τε, σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις; Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται. Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς, ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος, καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου; Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· Μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν, ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ, ναὶ, οὒ, οὔ. Τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα, ἀντὶ ὀδόντος· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸ λιτυρ. ὡς ἐν τῇ Β΄. ταύτης τῆς ἑβδ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου. κεφ. α΄.

ΑΔελφοί· Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος, εἴπως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε, καὶ ἐμοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Τῷ ἀντιδίκῳ σε δίδου, καὶ τὰ θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς. Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· Ἀγα-

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τ̃ πρώτης Ἑβδομάδ☩.

Εἰς τ̃ λειτυργ.ὡς ἐν τῇ γ΄. ταύτης τ̃ ἑβδ.
Πρὸς Ρ̓ωμαίους ἐπ̃ς. ἐκ τ̃ α΄. Ϛ΄. κεφ.

Ἀδελφοί· Καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τ̃ Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσ, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας· ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· Οἵτινες τὸ δικαίωμα τ̃ Θεοῦ ἐπιγόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι· Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων. Ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τ̃ ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι τὸ κρίμα τ̃ Θεοῦ ἐστὶ κατ̃ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας· Λογίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τ̃ Θεοῦ; ἢ τ̃ πλούτου τ̃ς χρηστότητος αὐτ̃, καὶ τ̃ς ἀνοχ̃ς, καὶ τ̃ς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν, ὅτι τὸ χρηστὸν τ̃ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου, καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργ̃ς, καὶ ἀποκαλύψεως, καὶ δικαιοκρισίας τ̃ Θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατ̃ τὰ ἔργα αὐτ̃· Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον, τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργὴ, θλῖψις, καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τ̃ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον, καὶ Ἕλληνος.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ματθαῖον. κεφ. ε΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτ̃ς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. Συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· Συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. Ἐρρέθη δὲ ὅτι, ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτ̃, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτ̃, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, καὶ ὃς ἂν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ πρώτης ἑβδομάδ☩.

Εἰς τ̃ λειτυργ.ὡς ἐν τῇ Γ΄. ταύτης τ̃ ἑβδ.
Πρὸς Ρ̓ωμαίους ἐπ̃ς. Παύλου. κεφ. Ϛ΄.

Ἀδελφοί· Ὅταν ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τ̃ νόμου ποιῇ, ἕτοι, νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τ̃ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τ̃ς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ, ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τ̃ ἀνθρώπων

αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν· Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται· Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται· Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται· Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ· Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας, τοὺς πρὸ ὑμῶν· Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς, ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα ὡς χθές. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστ. Παύλου κεφ. α'.

ΑΔελφοί· Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν, καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· Ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε· Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ, ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις, καὶ θεότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους. Διότι γνόντες τὸν Θεὸν οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν. Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ, ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἑρπετῶν· Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ε' κυριακὴ τοῦ Ματθαίου. κεφ. ε'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων, καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις, ὃς δ' ἂν φονεύσῃ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ. Ὃς δ' ἂν εἴπῃ, μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν· ἕως ἂν ἀποδῷς, τὸν ἔσχατον κοδράντην.

σε, κ̀ αὐ̃ μόνε. Ἐὰν σε ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τ̀ ἀδελφόν σε. Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μ̃ σ̃ ἔτι ἕνα, ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ σομαζος δύο μαρτύρων, ἢ τελῶν σαθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐ̓αν δὲ παρακούσῃ αὐτ̃ῶ, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔσω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς, κ̀ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τ̀ γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τῷ οὐνῷ, κ̀ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τ̀ γῆς, ἔσαι λελυμένα ἐν τῷ οὐνῷ. Πάλιν λέγω ὑμῖν· Ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, ὃ ἐὰν αἰτήσωνται, γ̀νήσεται αὐτοῖς παρὰ τ̃ πρ̃ μν, τ̃ ἐν οὐνοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο, ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτ̃ῶν. Κοινωνικ. ὡς χθές.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι
τ̃ πρώτης Ἑβδομάδ Θ.

Εἰς τ̀ λϊτυρ. τὰ ἄλλα, ὡς πεύπω) χθές, προσίδειμεν δὲ κ̀ τὸ ζροπ. ἔ κ̃ τ̀ ἡμέραν ἁγίᾳ, ὅπερ τηρητέον Θ εἰς ζας ἑξῆς ἡμέρας, τ̀ ὅμοιον ζρόπον, ὃν εἴρη) Φυλ. 59.

Γ̃ρος Ῥωμαίους ἐπιστολὴς Παύλε τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α΄.

Παῦλος δοῦλος Ἰησ̃ Χριστ̃, κλητὸς Ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιο Θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τ̃ προφητῶν αὐ̃ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, περὶ τ̃ ὺ οῦ αὐ̃, τ̃ γενομένε ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κ̃ σάρκα, τ̃ ὁρισθέντος ὺ οῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει κ̃ πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρ̃ν, Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Κυρίε ἡμῶν· δι᾽ ὃ ἐλάβομεν χάριν, κ̀ ἀποστολὴν, εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τ̃ ὀνόματος αὐ̃, ἐν οἷς ἐστε, κ̀ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησ̃ Χριστ̃· πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις. Χάρις ὑμῖν, Θ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πρ̃ ἡμῶν, κ̀ Κυρίε Ἰησ̃ Χριστ̃. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, κ̀ ἐκωλύθην ἄχρι τ̃ δεῦρο, ἵνα καρπόν τινα σχ̃ Θ ἐν ὑμῖν, καθὼς Θ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἕλλησί τε, κ̀ βαρβάροις, σοφοῖς τε, κ̀ ἀνοήτοις, ὀφειλέτης εἰμί. Οὕτως, τὸ κατ᾽ ἐμὲ, πρόθυμον, κ̀ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τ̃ Χριστοῦ. Δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, κ̀ Ἕλλητι. Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσε).

Ἐκ τ̃ κ̃ Ματθαῖον. κεφ. δ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Περιῆγεν ὁ Ἰησ̃ ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτ̃ῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, κ̀ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, κ̀ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐ̃ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν. Καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις, κ̀ βασάνοις συνεχομένους, Θ δαιμονιζομένους, Θ σεληνιαζομένους, κ̀ παραλυτικούς, Θ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἀπὸ Γαλιλαίας, Θ Δεκαπόλεως, Θ Ἱεροσολύμων, κ̀ Ἰουδαίας, Θ πέραν τ̃ Ἰορδάνε. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, κ̀ καθισαντος αὐ̃, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ̃. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐ̃ ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι, ὅτι αὐτ̃ῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τ̃ οὐρανῶν· Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι

Oremus.

DEvs, qui hodierna die corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere: & de eius semper consolatione gaudere. Per Dominum nostrum. in vnitate eiusdem Spiritus Sancti Deus. Μεθ' ἣν ὁ Υ̓ποδιάκον☩ δυσὶ νώσκει λαπνισὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστολήν.

Lectio Actuum Apostolorum. Cum compelerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco. Ταὐτὸς ὃ πλιεσθείσης, λιθέως ὁ Ἆββᾶς ἀποκείνεται. Εἰρωνία σι: Σοφία· Ὁ Χορὸς ψάλλει τὰ ὄπισθεν ἀλληλ. Ὡσαὐτως ☩ μ̃τ̃ τὸ ἑλληνικὸν εὐαγγέλ. ἁγ̃ὸ Διάκ. τ̃ αὐτὸ λαλνισί.

Sequentia S. Euangelij secundũ Ioannem. In illo tempore: In nouissimo die magno festiuitatis, steterat Iesus &c.

Τ Η Ι Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι
τ̃ πρώτης Ἑβδομάδ☩,
τ̃ ἁγ̃ίου Πνεύματ☩.

Εἰς τ̃ λϛτυργ. Τὰ μὲν δύο αὐτ̃ φ. ἐξ ἔθους, τὸ γ. Ὁ Σ ὥσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλ. Τροπ. ☩ κοντ. ὡς χθές. Προκ. ἦχ. πλ. δ'. Σ ὥσον Κύριε τ̃ λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τ̃ κληρονομίαν σου. στίχ. Πρὸς σὲ Κ̃ε κεκράξομαι ὁ Θεός μου μὴ, παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ε'.

ΑΔελφοί· Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. Ὁ γὰρ καρπὸς τ̃ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες, τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τ̃ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τ̃ φωτὸς φανεροῦνται. Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τ̃ νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς σοφοὶ, ἐξαγοραζόμενοι τ̃ καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες, τί τὸ θέλημα τ̃ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες, καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἀλλήλ. ἦχ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τ̃ οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. στίχ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τ̃ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ματθαῖον. κεφ. ιη'.

Ἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τ̃ μικρῶν τούτων· Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτ̃ ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τ̃ πρ̃ μου, τ̃ ἐν οὐρανοῖς· Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρ̃ σῶσαι τὸ ἀπολωλός· Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηταί τινι ἀνθ' ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτ̃, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τ̃ πρ̃ ὑμῶν τ̃ ἐν οὐρανοῖς. ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ

σου,

γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἰερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες, καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε, καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον, καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε, καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε, καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες, καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλελ. ἦχος α'. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. ἦχος. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ζ'.

ΤΗ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν, ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν. Οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου, ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν, πάσαν αὐτὸν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι· Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐραύνησον, καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Κοινωνικ. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ὅταν δὲ ὁ Κοινοβιάρχης ἱεραρχικῶς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐκπληρώσῃ, τότε μετὰ τὸν τοῦ Εὐαγγελίου Ἐπισταλτικὸν, ᾄδει Λαυνιστὶ τοῦτον τὸν ὕμνον.

ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνον α΄.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ταῖς πρεσβείαις.

Ἡμέραν τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Ταῖς Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Ταῖ πρεσβ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ταῖς. Δόξα πρὶ. Ταῖς πρεσβείαις. Καὶ νῦν καὶ ἀεί. Ταῖς πρεσβ. Ἀντίφ. β΄.

Ἐπάκουσόν σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα.

Ἐπάκουσόν σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξαποστείλαι σοι. Βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Σῶσον.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιαίνοι. Σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι καὶ νυῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ. Ἀντίφ. γ΄.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Τροπάριον ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα· Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τοῦ θελήσεως τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Εὐλογητός.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός. Εἰς τὸ, Σοφία ὀρθοί, δὶς τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Ἔθηκας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου, ζωὴν ᾐτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Εἶτα τὸ Τροπ. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ. καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ὅτε κατέβας, τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα. καὶ ἀνὰ δὶς τελευταῖ. Ὅσοι εἰς Χν ἐβαπτίσθητε, τοῦτο δὲ λέγεται μέχρι τῆς ὀγδόης ἡμέρας. Προκ. ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. β΄.

Ν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος, ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι

γλῶσ-

αὐτ̃ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὰ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζητῆσιν. Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, ⁊ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτὸν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ, ⁊ διδάσκων τὰ περὶ τ̃ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας ἀκωλύτως.

Ἀλληλ. ψχ. πλ. β'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, ⁊ προσελάβου, κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Κύριε. στ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τ̃ περάτων τ̃ γ̃ς, καὶ τ̃ ἐν θαλάσσῃ μακράν.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. κα'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτ̃ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ⁊ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον. Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, ⁊ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, ⁊ ἄλλος σε ζώσει, ⁊ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, συμαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν· Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς ⁊ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτ̃, ⁊ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· Καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ⁊ γράψας ταῦτα· Καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτ̃· Ἔστι δὲ, ⁊ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.

Ἀμὴν. Κοινωνικόν. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται, ⁊ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν, καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα.

Ἰστέον καθόλου περὶ τ̃ ἑβδομάδων τόπων τ̃ ἀπὸ τ̃ πάσχα ἕως τ̃ ν'. ὅτι, ἐν μὲν τῇ ἑβδομάδι τῆς διακαινησίμου τοῦ ἁγίου μνήματος παντελῶς καταλιμπάνομεν, ⁊ ὁμοίως ποιοῦμεν τῇ δ'. τ̃ Μεσοπεντηκοστ̃, τῇ ε'. τ̃ Ἀναλήψεως, ⁊ ἐν πάσαις ταῖς κυριακαῖς. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις ἐὰν μὲν ἡ τ̃ ἁγίου ἡμέρα ἰδίαν ἔχῃ λειτουργίαν τετυπωμένην, πάντα ποιοῦμεν ὡς ἂν ἐκεῖ τυπωθῇ, προσιθέντες καὶ τὸ ζ. τ̃ κυριακ̃, ἐὰν ἡ τ̃ ἁγίου ἑορτὴ μὴ ᾖ ἐπίσημος, τότε γὰρ καταλιμπάνομεν αὐτό· Ἐὰν δὲ ἰδίαν λειτουργίαν μὴ ἔχῃ, τότε πάντα ποιοῦμεν ὡς ὧδε διατέτακται, προσιθέντες τ̃ ἁγίου, μόνον τὸ ζ. πάρι⟨ον⟩.

Θεὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου, πυρετοῖς, καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον, κατακεῖσθαι. Πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθών, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο, οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνηχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις· Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς. Ὅθεν περιελθόντες, κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους. Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς, ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν· Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν, ἄχρις Ἀππίου Φόρου, καὶ τριῶν ταβερνῶν· Οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρρος. Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τὸν δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· Τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς, συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἀνακρίναντές με, ἐβούλοντο ἀπολύσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι. Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἰδεῖν, καὶ προσλαλῆσαι. Ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν, ἀπήγγειλεν, ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι, ἃ φρονεῖς· Περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης, γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο, διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἔκ τε τοῦ νόμου Μωσέως, καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν· Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν· Ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες, βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ὅτι τοῖς ἔθνεσι ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται· Καὶ ταῦτα

αὐτοῦ

λοιπὸς, ὃς μὲν ἐπὶ σανίσιν, ὃς δὲ ἐπί τινων τ̃ῶν ἀπὸ τ̃ οῦ πλοίου· Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τ̃ὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν, ὅτι Μελίτη ἡ νῆσ☉ καλεῖται.

Ἐκ τ̃οῦ κ̃ατ̃ὰ Ἰωάννην. κεφ.ιζ.

ΤΑῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτ̃οῦ εἰς τ̃οὺς μαθητὰς αὐτ̃οῦ, εἶπε. Καθὼς σὺ πέμψας ἀπέστειλάς με εἰς τ̃ὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτ̃οὺς εἰς τ̃ὸν κόσμον. Καὶ ὑπὲρ αὐτ̃ῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα κ̃αὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ κ̃αὶ περὶ τ̃ῶν πιστευόντων διὰ τ̃οῦ λόγου αὐτ̃ῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοί· Ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τ̃ὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, κ̃αὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, κ̃αὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, κ̃αὶ ἠγάπησας αὐτ̃οὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ δίκαιε, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τ̃ὴν δόξαν τ̃ὴν ἐμ̃ὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· Πάτερ δίκαιε, κ̃αὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων· Καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τ̃ὸ ὄνομά σου, κ̃αὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Τ Ωι Σ Α Β Β Α Τ Ωι
τ̃ ἑβδόμης Ἑβδομάδ☉.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ΄.

Ὁ Βυθὸς σοφίας φιλάνως τὰ πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τ̃ῶν δούλων σου. Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τ̃ῷ ποιητ̃ῇ, κ̃αὶ πλάστῃ, κ̃αὶ Θεῷ ἡμ̃ῶν. Θεοτοκί☉.

ΣΕ σὲ τεῖχος, κ̃αὶ λιμένα ἔχομεν, κ̃αὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον πρὸς ὃν ἕτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε τ̃ὸν πιστῶν ἡ σωτηρία. Κοντάκ.

ΜΕτὰ τ̃ῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τ̃ῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. προκ.ἦχ.πλ.δ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, κ̃αὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. ἦχ☉.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, κ̃αὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Πράξεων τ̃ῶν Ἀποστόλων. κεφ.κη΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Διασωθέντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἐκ τ̃ῆς νήσου, τότε ἐπέγνωσαν, ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν. Ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τ̃ὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστ̃ῶτα, κ̃αὶ διὰ τ̃ὸ ψῦχος. Συσταφέντος δὲ τ̃οῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, κ̃αὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τ̃ῆς θέρμης ἐξελθοῦσα, κατ̃ῆφε τ̃ῆς χειρὸς αὐτ̃οῦ. Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ̃ῆς χειρὸς αὐτ̃οῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τ̃ῆς θαλάσσης, ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν· Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν, οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτ̃ῶν προσδοκώντων, κ̃αὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι, ἔλεγον,

χαλάσαντες τὸ σκεῦος, ὅπως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολίῳ ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὰ σκευὴ τ̃ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τ̃ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην, καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· Ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τ̃ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ Ἄγγελος τ̃ Θεοῦ, οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι. Καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες, πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται, καθ᾽ ὃν τρόπον λελάληταί μοι, εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν· Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν, καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι. Βραχὺ δὲ διασπάσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε. Φοβούμενοί τε μή πως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι· Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τ̃ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὸ σκάφος εἰς τ̃ θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ, καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὸ ἐκπεσεῖν· Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· Τοῦτο γὰρ πρὸς τ̃ ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· Οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τ̃ κεφαλῆς πεσεῖται· Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας, ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἑξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δυνατὸν, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον, καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες, εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τ̃ πηδαλίων. Καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα, τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· Καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα, ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα, ἐλύετο ὑπὸ τ̃ βίας τ̃ κυμάτων· Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ· Ὁ δὲ ἑκατοντάρχος βουλόμενος διασῶσαι τ̃ Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τ̃ βουλεύματος· Ἐκέλευσέ τε, τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς

ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· Καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον· Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε, καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι· Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.

Τῇ Ἑκτῇ τῆς ἑβδόμης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἐν τῇ ς'. τῆς ς'. ἑβδ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. κζ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον, καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης σεβαστῆς· Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυτηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως. Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν· Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν, καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν, πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γινόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον, καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, προῄνει ὁ Παῦλος, λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ, ὅτι μετ' ὕβρεως, καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φορτου, καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ, καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις· Ἀνεθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχείμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν διαχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης, βλέποντα κατὰ Λίβα, καὶ κατὰ Χῶρον· Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἆσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ, ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος, εὐροκλύδων· Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα· Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες, καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης. Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι,

ναι, καὶ ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος, εἶπε· Θάρσει Παῦλε, ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἰερουσαλήμ, οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ις΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα, ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμά ἐστι. Διὰ τοῦτο εἶπον· Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους. Τί ἐστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με; καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἔλεγον οὖν, τοῦτο τί ἐστιν, ὃ λέγει τὸ μικρόν; Οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτῆσαι, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε, καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· Ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· Ἡ γυνή, ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. Ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαράν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε, πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι, ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

Τῇ Γ΄ Ε Μ Π Τ Η Ι
τῆ ἑβδόμης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἐν τῇ ε΄. τῆ ε΄. ἑβδ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. κε΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον· Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα. Περὶ οὗ στάντες οἱ κατήγοροι, οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον, ὧν ὑπενόουν ἐγώ. Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ις΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν· Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· Αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν

λις ὅλη, ⁊ ἐγένετο συνδρομὴ τ̃ λαοῦ· Καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ. Ὃς ἐξ αὐτῆς παραλαβὼν στρατιώτας, ⁊ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον, καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ἰωάννου. κεφ.ις΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πρα̃, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τ̃ πέμψαντά με, καὶ οὐδείς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν· Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· Συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· Ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τ̃ κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως· Περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ, περὶ δικαιοσύνης, ὅτι πρὸς τ̃ πρα̃ ὑπάγω, ⁊ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με, περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ ἑβδόμης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ὡς ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς ς΄. ἑβδομάδος.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ.κγ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ, ἄχρι ταύτης τ̃ ἡμέρας· Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε. Καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, ⁊ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τ̃ Θεοῦ λοιδορεῖς; Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς. Γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς· Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον, Φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου. Περὶ ἐλπίδος, καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Τοῦτο δὲ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τ̃ Φαρισαίων, ⁊ τ̃ Σαδδουκαίων, ⁊ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι, μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ Ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, ⁊ ἀναστάντες γραμματεῖς τ̃ μέρους τ̃ Φαρισαίων, διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ Ἄγγελος μὴ θεομαχῶμεν. Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβῆ-

τὸ διαγγελιοῦ, ὄντος ἐκ τῆς ἐπαρχίας, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες, προφητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης, ὀνόματι Ἄγαβος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, εἶπεν· Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν· Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε, καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε κλαίοντες, καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ, καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἰερουσαλήμ, ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέσθω. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ἐκ τοῦ ιδ'. καὶ ιε'. κεφ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω· Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον· Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μείζων μού ἐστι. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε· Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· Ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς ἑβδόμης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λιτυρ. ὡς ἐν τῇ ε'. τῆς ε'. ἑβδ. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. κα'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Παραλαβὼν ὁ Παῦλος τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, σὺν αὐτοῖς ἁγνισθείς, εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν, κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων. Ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγε εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον· Ἦσαν γὰρ ἑωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον, ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγε ὁ Παῦλος· Ἐκινήθη τε ἡ πό-

κλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα, καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρείαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ, ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται· Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο. Ἀλληλούϊα.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν, ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διαθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιζ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν, ὃ ἔδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας, Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου, σοὶ ἦσαν, κἀμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι· Νῦν ἔγνωσαν, ὅτι πάντα, ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσιν, ὅτι τὰ ῥήματα, ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς. Καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρά σου ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ, οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, κἀγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου. Οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑ.

τῆς ἑβδόμης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λιτυρ. ὡς εἰρηται ἐν τῇ ε'. τῆς ε'. ἑβδ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. κα.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐξελθόντες οἱ ἀπόστολοι, ἀπὸ Τύρου, ἦλθον εἰς Καισάρειαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου

παβὰς δὲ ὁ Παῦλος, ἐπέπεσεν αὐτῷ, ⁊ συμπεριλαβών, εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν· Ἀναβὰς δὲ, κλάσας ἄρτον, καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανὸν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

Ἐκ τοῦ κτ' Ἰωάννου. κεφ. ιδ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· Ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ⁊ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· Εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· Ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω· Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ⁊ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, ⁊ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μείνῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· Ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, ⁊ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· Ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, ⁊ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. Ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, ⁊ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΒΔΟΜΗ τῶν ἁγίων Πατέρων.

Εἰς τὴν λειτουργ. ἀντίφ. Γ. τὰ μὲν δύο ὡς ἔθος, εἰς δὲ τὸ Γ'. Ὃ, ἤχου τὸ, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. Ἦχ. πλ. δ'.

ΥΠερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἀπὸ γῆς σοῦ πρὸς ἡμῶν θεμελιώσας, ⁊ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι. Εἰς τὴν εἴσοδον πάλιν τὸ, Ὑπερδεδοξασμένος, ⁊ τὸ, Ἀνελήφθης 47. Οἱ μοίρως ὁσάκις ἂν τύχῃ μεταξὺ τῆς ὀκταημέρου κυριακῆς, λέγομεν μὴ τὸ τῆς κυριακῆς, ἀλλὰ τὸ ἐφάπαξ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκ.

ΤΩν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατρῶν τὰ δόγματα τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν πίστιν ἐσφράγισαν· ἣ καὶ χιτῶνα φορέσασα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθομεῖ, καὶ δοξάζει τὰ δυσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Προκ. ἦχος δ'. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατρῶν ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, ⁊ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἦχος. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, ⁊ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. κ'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ χρήσηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· Ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα· Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε ἑαυτοῖς, ⁊ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκ-

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ ἕκτης Ἑβδομάδ Θ.

Εἰς τὴν λειτουργ. ἀνάλιφ· τὰ μὲν δύο, τὰ δὲ ἕξ ἕθυες, εἰς τὸ γ'. ὃ. Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλ. Ἦχ. κοντ. πρόοιμ. Ἀλληλ. καὶ κοινωνικ. ὡς χθὲς.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. ιθ.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐγένετο ἐν τῷ τ̃ Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνώτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον. Καὶ εὑρών τινας μαθητὰς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ, εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν· Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων. Εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν, ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τ̃ Κυρίου Ἰησοῦ· Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τ̃ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον· Ἦσαν δὲ οἱ πάντες, ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο· Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τ̃ βασιλείας τ̃ Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ἰωάννου. κεφ. ιδ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτ̃ μαθηταῖς· Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τ̃ πρ̃ μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· Εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν, ἵνα, ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις, καὶ πῶς δυνάμεθα τ̃ ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πρα εἰμὴ δι' ἐμοῦ· Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πρα μου ἐγνώκειτε ἄν· Καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· Λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πρα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτ̃ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι
τ̃ ἕκτης Ἑβδομάδ Θ.

Εἰς τὴν λιτουργίαν, ὡς χθές.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. κ'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Συναγομένων τ̃ μαθητ̃ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τ̃ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι. Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τ̃ θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τ̃ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ὑπὸ τ̃ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τ̃ τριτοώου κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός. Κα-

ροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τ̃ πατρός, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δυνάμιν ἐπελθόντος τ̃ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰλημ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τ̃ γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν, εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτ̃, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον· Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τ̃ οὐρανόν. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἰλημ, ἀπὸ ὄρους τ̃ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ Σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλ. ἦχ@ β΄.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. στίχ@.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Λουκᾶν. κεφ. κδ΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνασὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τ̃ μαθητ̃ αὐτ̃, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ, καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. Ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα, καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτ̃ ἀπὸ τ̃ χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· Ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς, περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τ̃ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτως γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτ̃ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰλημ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τ̃ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰλημ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτ̃ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτ̃ αὐτὸν, διέστη ἀπ' αὐτ̃, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰλημ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Κοινωνικ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλλη.

μβύτοι, ϗ ἐκ τ̃ω̃ ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ διὰ τὸν Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τ̃ω̃ ἀνθρώπων μᾶλλον, ἤπερ τὴν δόξαν τ̃ο̃ Θεο̃. Ἰησο̃ς δὲ ἔκραξε, ϗ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τ̀ πέμψαντά με, ϗ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ, Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τ̃ω̃ ῥημάτων. ϗ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον. ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

ΕΝ ΤΗΙ ΕΝΔΟΞΩΙ

ΑΝΑΛΗΨΕΙ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφ. α΄. ἦχ. β΄.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, ϗ ψάλλειν τ̃ω̃ ὀνόματί σου, ὕψιστε. Ταῖς πρεσβείαις τ̃ῆ̃ς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶζον ἡμᾶς. Ἀντίφ. β΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, ϗ περιεζώσατο. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεο̃ ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα. Ἀντίφ. γ΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλαξωμὲν τῷ Θεῷ τ̃ῷ̃ σωτῆρι ἡμῶν.

Τρόπαρ. ἦχ⟨ος⟩ δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τ̃ο̃ ἁγίου πνεύ̃, βεβαωθέντων αὐτῷ̃ διὰ τ̃ῆ̃ς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς Θεο̃, ὁ λυτρωτὴς τ̃ο̃ κόσμου. Καὶ ὁ μοίως εἰς τοὺς καθεξῆς ἴσχυς. Εἰς τὸ, Σοφία ὀρθή, μ̃ε̃τὸ, Δεῦτε προσκ. πάλιν τὸ, Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ϗ τὸ Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, ϗ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάσπαστος, ϗ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Εἰς τὸ, Ὅτι ἅγιος· λέγεται, τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ τοῦτο λέγεται ἀπὸ τοῦδε ἀεί, ἐὰν ἐν τινι ἑορτῇ ἄλλο μὴ τυπωθῇ. Προκ. ἦχ. βαρύς. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, ϗ ἐπὶ πᾶσαν τ̀ γ̃ὴ̃ ἡ δόξα σου. στίχ⟨ος⟩ Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι, ϗ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Πράξεων τ̃ω̃ Ἀποστόλων. κεφ. α΄.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησο̃ς ποιεῖν τε, ϗ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη· Οἷς ϗ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα, μ̃ε̃τὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, ϗ λέγων τὰ περὶ τ̃ῆ̃ς βασιλείας τ̃ο̃ Θεο̃· Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱε-

ροσο-

ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ & ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσαι. Καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πρ̃. Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, & τί εἴπω; Πέρ̃ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην, πέρ̃ δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τ̃ οὐρ̃ν̃ὸ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, & εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τ̃ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τ̃ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τ̃ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τ̃ αἰῶνα, & πῶς σὺ λέγεις· Δεῖ ὑψωθῆναι τ̃ υἱὸν τ̃ ἀνθ̃; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθ̃; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς. Ἔτι μικρὸν, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι. Περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. Καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ ἕκτης Ἑβδομάδ&.

Εἰς τ̃ λοιτορ. ὡς ἐν τῇ ϛ'. τ̃ αὐτῆς ἑβδ. Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. ιη'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, διαβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἐξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν, & Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος δέ τις, Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς· Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τ̃ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πν̃ι ἐλάλει, & ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τ̃ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτ̃ Ἀκύλας, & Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τ̃ Θεοῦ ὁδόν. Βουλομένου δὲ αὐτ̃ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ, ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, ἀποδέξασθαι αὐτόν. Ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τ̃ χάριτος. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τ̃ γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ἰωάννου. κεφ. ιϛ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτ̃ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτὸν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τ̃ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ὑμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτ̃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτ̃, & ἐλάλησε περὶ αὐτ̃· Ὅμως

νε, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν, οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ὑμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ', ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα, συναγάγῃ εἰς ἕν· Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν, ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **Κοινων.** Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλ.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡς χθές.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιζ.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ἐπιλαβόμενοι οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ Παύλου, ἐπὶ τὸ Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη, ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· Βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἂν θέλει ταῦτα εἶναι· Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι, καὶ ἀκούειν καινότερον· Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ, διερχόμενος γάρ, καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον, καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ· Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν· Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, οὐρανοῦ, καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν, καὶ πνοὴν καὶ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος, πᾶν γένος ἀνθρώπων, κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας καὶ προστεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄραγε ψηλαφήσειαν αὐτὸν, καὶ εὕροιεν, καίγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα· Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν.

Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιϛ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν· Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν· Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου, πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει· Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ

δαιμων, πόθεν ἐστίν· Ἀπεκρίθη, ὁ ἀνὴρ, ⁊ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμασόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, ⁊ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς· Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, ⁊ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει· Ἐκ τοῦ αἰῶνος, οὐκ ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, ⁊ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, ⁊ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, ⁊ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ⁊ εἶπεν· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, ⁊ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω Κύριε, ⁊ προσεκύνησεν αὐτῷ. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλλη.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδ@.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ζωσ. ⁊ κοντάκ. ὡς χθές· προκ. ὃ. ἦχ@ πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, ⁊ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ@. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιζ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Διοδεύσαντες οἱ ἀπόστολοι τὴν Ἀμφίπολιν, ⁊ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ, εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς· Καὶ ἐπὶ Σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων, ⁊ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν, ⁊ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, ⁊ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, ⁊ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, ⁊ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. Προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, τῶν ἀγοραίων τινὰς, ἄνδρας πονηρούς, ⁊ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν. Καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον τὸν Ἰάσονα, καί τινας ἀδελφοὺς, ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες, ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι, ⁊ ἐνθάδε πάρεισιν, οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων. Καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον, ⁊ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα· Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, ⁊ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς. Αλλη. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, ⁊ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ@. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, ⁊ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ια΄.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Συνήγαγον οἱ Ἀρχιερεῖς, ⁊ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ; Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτὸν, ⁊ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, ⁊ ἀροῦσιν ἡμῶν ⁊ τὸν τόπον, ⁊ τὸ ἔθνος· Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκεί-

βὶ, τὶς ἥμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς
αὐτ̃, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησ̃ς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε
οἱ γονεῖς αὐτ̃, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ
ἔργα τ̃ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τ̃ πέμψαντός με, ἕως
ἡμέρα ἐστίν. Ἔρχετ νύξ, ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅτ̃ ἂν ἐν τῷ
κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τ̃ κόσμου. Ταῦ-
τα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, κ̃ ἐποίησε
πηλὸν ἐκ τ̃ πτύσματος, κ̃ ἐπέχρισε
τ̀ πηλὸν ἐπὶ τ̃ ὀφθαλμοὺς τ̃ τυ-
φλοῦ, κ̃ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, νίψαι
εἰς τὸν κολυμβήθραν τ̃ Σιλωάμ,
ὃ ἑρμηνεύετ, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλ-
θεν οὖν, κ̃ ἐνίψατο, κ̃ ἦλθε βλέπων·
Οἱ οὖν γείτονες, κ̃ οἱ θεωροῦντες αὐτ̀
τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον·
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος, κ̃ προσ-
αιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν·
Ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν· Ἐκεῖ-
νος ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔλεγον
οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφ-
θαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, κ̃ εἶπεν·
Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησ̃ς, πηλὸν ἐποίη-
σε, κ̃ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς,
κ̃ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὸν κολυμβή-
θραν τ̃ Σιλωάμ, κ̃ νίψαι. Ἀπελ-
θὼν δὲ, κ̃ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
Λέγει· Οὐκ οἶδα· Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς
τοὺς Φαρισαίους, τ̀ ποτὲ τυφλόν· Ἦν
δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίη-
σεν ὁ Ἰησ̃ς, κ̃ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφ-
θαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν κ̃
οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μοι
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, κ̃ ἐνιψάμην,
κ̃ βλέπω· Ἔλεγον οὖν ἐκ τ̃ Φα-
ρισαίων τινές. Οὗτος ὁ ἄνθρ̃ οὐκ ἔστι
παρὰ τ̃ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ
τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται
ἄνθρ̃ ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποι-
εῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς· Λέ-
γουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί
λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς
ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προ-
φήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, κ̃
ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος, καὶ
ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέ-
πει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ, κ̃ εἶπον· Οἴδαμεν, ὅτι οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, κ̃ ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη, πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴ-
δαμεν· Ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφ-
θαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν. Αὐ-
τὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐ-
τὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον
οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰου-
δαίους· Ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰου-
δαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον, Ὅτι ἡλι-
κίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· Ἐφώνη-
σαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρ̃ον, ὃς ἦν τυ-
φλὸς, κ̃ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ
Θεῷ. Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι οὗτος ὁ
ἄνθρ̃ ἁμαρτωλός ἐστιν· Ἀπεκρίθη οὖν
ἐκεῖνος, κ̃ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν
οὐκ οἶδα, ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν,
ἄρτι βλέπω· Εἶπον οὖν αὐτῷ πάλιν·
Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφ-
θαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον
ὑμῖν ἤδη, κ̃ οὐκ ἠκούσατε, τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν; Μὴ κ̃ ὑμεῖς θέλετε
αὐτοῦ μαθηταὶ γένεσθαι; Ἐλοιδόρησαν
οὖν αὐτὸν, κ̃ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς
ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τ̃ Μωσέως ἐσμὲν
μαθηταί. Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι Μω-
σεῖ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, τοῦτον δὲ οὐκ οἴ-

δαμεν,

κραυγάζων· σὺ τῆς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον. προκ. ἦχ. πλ. α'. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὀλιγωθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιε'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐγένετο, πορευομένων τῶν Ἀποστόλων εἰς προσευχήν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος, ἀπαντῆσαι αὐτοῖς, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Σίλᾳ, ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας· Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας· Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι, εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς, ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον, καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι· Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν· Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν. Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον· Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος, καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι· Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· Ἀνεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· Ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε· Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος, προσέπεσε τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ, καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς, καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάτο, πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Κυρίῳ. Ἀλλη. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. στίχ. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. θ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί,

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. ὡς ἐν τῇ δ΄ τῆς αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ.ιε΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Παῦλος, καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκοντες, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι. Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον· Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν· Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. κεφ.ι΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι, κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς. Καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου· Ὁ πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου· Ἐγὼ, καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν· Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου, διὰ ποῖον ἔργον αὐτῶν λιθάζετέ με; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; Εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· Υἱὸς Θεοῦ εἰμι; Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ

ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΚΤΗι τοῦ Τυφλοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργ. τὰ σωθήσομαι ἀνελίφ. ὡς καὶ ἐν τῇ προελθούσῃ κυριακῇ. ζοπ. ἦχ. πλ. α΄

ΤΟν συνάναρχον λόγον πατρὶ, καὶ πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος, καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σε, χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου, καὶ Θεόν, πρέσβευε μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον.

ΤΗς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, ὦ Χριστὲ, προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ

λαθήσωσιν, ἀλλὰ φθάξονται ἀπ' αὐτ̃, ὅπ ὐκ οἴδασι τ̃ ἀλλοτρίων τὴν φωνήν· Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς· Ἐκεῖνοι δὲ ὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπ ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τ̃ προβάτων· Πάντες, ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμ̃ κλέπται εἰσὶ, καὶ λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμ̃ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσῃ.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ̃ πέμπτης Ἑβδομάδ@.

Εἰς τὴν λῃτουργίαν ὡς ἐν τῇ δευτέρᾳ τ̃ αὐτ̃ ἑβδομάδ@.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ.ιε΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐξανέστησάν τινες τ̃ ἀπὸ τ̃ αἱρέσεως τ̃ Φαρισαίων τ̃ πεπιστευκότων, λέγοντες, ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ἰδεῖν περὶ τ̃ λόγου τούτου· Πολλ̃ς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τ̃ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τ̃ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι. Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε, καὶ αὐτῶν τ̃ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν· Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸ Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τ̃ μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; Ἀλλὰ διὰ τ̃ χάριτος τ̃ Κυρίου Ἰησ̃ Χριστ̃ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι· Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα, καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτ̃.

Ἐν τ̃ κγ΄ Ἰωάννου. κεφ.ι΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμ̃, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτ̃· Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω, πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τ̃ πατρός μου. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτ̃· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται, τί αὐτ̃ ἀκούετε; Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα, οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· Μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξαι; Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν, καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησ̃ς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησ̃ς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· Τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τ̃ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμ̃, ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· Οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τ̃ φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι, κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς.

γαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τ̃ πέμπτης Ἑβδομάδ⊖.

Εἰς τ̃ λειτουργ. ὡς ἐν τῇ ϛ΄. τ̃ αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιδ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Εἰσῆλθεν ὁ Παῦλος σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ Ἰκόνιον, καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, καὶ παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ. Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν. Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀτταλείαν. Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τ̃ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ, καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει Μωσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης οὖν στάσεως, καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον, καὶ Βαρνάβαν, καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τ̃ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην, καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην. ἐκ τ̃ ϑ΄. καὶ ι΄. κεφ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτ̃, καὶ εἶπον αὐτῷ. Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν, νυνὶ δὲ λέγετε, ὅτι βλέπομεν. Ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ, καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τ̃ φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτ̃. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκο-

λουθή-

λιάσαθ, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. Ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τ̃ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

ΤΗΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ̃ πέμπτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τ̃ λιτρ. ὡς ἐν τῇ β΄. τ̃ αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. ιγ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας· Καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τ̃ νόμου, καὶ τ̃ προφητ̃ν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἴ ἐστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τ̃ λαὸν, λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τ̃ λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς τεσσερακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις, καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς, ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου· Κἀκεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τ̃ Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα· Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τ̃ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τ̃ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τ̃ εἰσόδου αὐτοῦ, βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ Ἰσραήλ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ε΄.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐπῆρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ θεασάμενος, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τ̃ Φίλιππον· Πόθεν ἀγορασθήσονται ἄρτοι, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· Αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλε ποιεῖν· Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τ̃ μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια, ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως, καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται· Συνή-

& κείνων· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τ ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τ αἰῶνα. Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταύτῃ τ δὲ ἀκολουθ. πρεσβ. μέχει τ Σαββάτου.

Τ Η Ι Τ Ρ Ι Τ Η Ι
τ πέμπτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν πάντα ὡς χθές.

Πράξεων τ Ἀποστόλων. κεφ. ιϛ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Βαρνάβας, καὶ Σαῦλος, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερ̄ν̄, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες & Ἰωάννην, τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κ τ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν, προφῆται, καὶ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας, & Σίμων ὁ καλούμενος Νίγερ, & Λούκιος ὁ Κυρηναῖος. Μαναήν τε Ἡρῴδου τ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τ Κυρίῳ, καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν, καὶ τ Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. Τότε νηστεύσαντες, & προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τ πν̄ τ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, κἀκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον· Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τ λόγον τ Θεοῦ ἐν ταῖς Συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· Εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην· Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦν, ὃς ἦν σὺν τῷ Ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν, & Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τ λόγον τ Θεοῦ. Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος, οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέψαι τ Ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δέ, ὁ & Παῦλος, πλησθεὶς πν̄ τ ἁγίου, & ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν. Ὦ πλήρης παντὸς δόλου, καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; Καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀχλὺς, καὶ σκότος, & περιάγων, ἐζήτει χειραγωγούς· Τότε ἰδὼν ὁ Ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τ Κυρίου.

Ἐκ τ κ Ἰωάννου. κεφ. ια΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα· Μὴ σὺ μείζων εἶ τ πρ̄ ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅς τις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν. Ἔστιν ὁ πατήρ μου, ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι, & οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, & ἐὰν εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ᾽ οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλ-

Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης, ὅτι εἶπέ μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· Καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας, καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· Αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. ἀλληλ.

ΤΗΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὴν λειτουργ. ζόπ. καὶ κοντ. ὡς χθές. προκείμ. δὲ, ἦχος πλαγ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιβ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Σωισθὼν ὁ Πέτρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας, τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι, καὶ προσευχόμενοι. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη. Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα· Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος· Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ Ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· Ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν· Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγε ἐκ τῆς φυλακῆς· Εἶπε δὲ, ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα· Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερὸς ὅστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ια΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· Ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω. Οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; Ὅτι οὐδὲ ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν· Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· Διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ· Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· Ἔστιν ὁ ζητῶν,

ὢν, παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθὺ, πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ, τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε θεωρῶ, ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις, προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἴδατε· Ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα, ὅτι Μεσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει. Οὐδεὶς μέντοι εἶπε, Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνδρα, ὃς εἶπέ μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα, μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββὶ φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη· Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα, καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε. Ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Θεοδωρήτου.

Το ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ⁊ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀπὸ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, ⁊ ἕτερον ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀνεστήσας τὸν πεσόντα, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντακίων.

Πιστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ Σαμαρεῖτις, ἐδρέψατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ὡς πολιηθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τοῦ ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως, ἡ ἀοίδιμος. Προκ. ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. στιχ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ια'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης, ⁊ Κύπρου, καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον, εἰμὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι, καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἕλληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. Ὃς παραγενόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη· καὶ παρεκάλει πάντας, τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ⁊ πλήρης πνεύματος ἁγίου, καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον. Καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς, Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅς τις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθώς τις ηὐπορεῖτο, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς. Ὃ ⁊ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα, ⁊ Σαύλου. Ἀλλη.

Ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. στιχ.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. δ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου, ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος

τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ· Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· Ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων. Ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας, ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· Παταξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν· Εἶπέ τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὸν. Περιζωσαι καὶ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω· Καὶ λέγει αὐτῷ. Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν· Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν, καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· Καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε. Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. η.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ· Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε, πῶς σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας· Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· Ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. Οἶδα, ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· Ἐγὼ, ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν ποιεῖτε. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε· Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν. Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα. Ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν Θεόν. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τροπάρ. ἦχ. δ.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀποφασιν ἀποῤῥίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλθαι ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Ἑκτῇ τῆς δ'. ἑβδομάδος. Εἰς τὴν λειτουρ. ὡς χθὲς Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ι'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον· Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ, ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται· Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν· Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον, καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προσέταξέ τε, αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἠξίωσαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ, οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, λέγοντες, ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς· Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων· Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέτασσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ. Εἰς ὃν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀνάστα Πέτρε, θῦσον, καὶ φάγε. Εἶπον δὲ, μηδαμῶς Κύριε, ὅτι πᾶν κοινὸν, ἢ ἀκάθαρτον, οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου· Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρὶς, καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. κ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει, ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ δὲ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· Ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· Ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅτι λαλῶ ὑμῖν· Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν, καὶ κρίνειν, ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι. Κἀγὼ, ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγε· Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. Καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν· Οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε· Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Ἀποδ. τῆς ἑορτ. Εἰς τὴν λειτουρ. ὡς χθὲς. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιδ'.

Κατὰ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον

ἐκεῖνος ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτῷ εἰμι, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆς. Κοινωνικ.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

Ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ ἀποδίδομεν ἐν τῷ Σαββάτῳ ταύτης τῆς ἑβδομάδος.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. Προκ. Κοντακ. Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικ. ὡς χθές.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ί.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀνοίξας Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστι. Τὸν λόγον, ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης, Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς πνεύματι ἁγίῳ, καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν, καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων, ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· Ὃν ἀνεῖλον, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν, καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι, ὅτι αὐτός ἐστιν, ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Κριτὴς ζώντων, καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. η'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς; Ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω, ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, ἢ ποῦ ὑπάγω· Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα· Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν· Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· Εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἤδειτε ἄν. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Καὶ οὐδεὶς ἔπιασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

χωλὸς ἐκ κοιλίας μρ̃ αὐτ̃ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει. Οὗτος ἤκουσε τ̃ Παύλου λαλοῦντος, ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, & ἰδὼν, ὅτι πίστιν ἔχει τ̃ σωθῆναι, εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺ̃ ποδάς σου ὀρθός. Καὶ ἥλετο, καὶ περιεπάτει· Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ, λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία, τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τ̃ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τ̃ Διὸς, τ̃ ὄντος πρὸ τ̃ πόλεως αὐτῶν, ταύρους, καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺ̃ πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας, καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τ̃των ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, & τ̃ γῆν, & τ̃ θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς, & καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺ̃ ὄχλους, τ̃ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλ. ἦχ@ α΄.

Μνήσθητι Κύριε τ̃ συναγωγ̃ σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχ̃, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. σιχ@

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τ̃ γ̃.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ἰωάννην. κεφ. ζ΄.

Ἧς ἑορτ̃ μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τ̃ πέμψαντός με· Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τ̃ διδαχ̃, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ· Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ, ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τ̃ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις, τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, & εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποίησα, & πάντες θαυμάζετε· Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, οὐχ ὅτι ἐκ τ̃ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τ̃ πατέρων, καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τ̃ Ἱεροσολυμιτῶν οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; Καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, & οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν, ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἔκραζεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, & λέγων· Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμὶ, & ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀλη-

θινὸς

τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τ̃ ὥρας ἤμην νηςεύων, καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου, ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τ̃ Θεοῦ. Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μεταπέμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος. Οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν, ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι. Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψά πρός σε, σὺ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τ̃ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τ̃ Θεοῦ.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ἰωάννην. κεφ. ζ'

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· Οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τ̃ Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς· Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ· Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος. Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτ̃ ὅτι τὰ ἔργα αὐτ̃ πονηρά ἐστιν· Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω πεπλήρωται· Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτ̃ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· Οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, οὐ, ἀλλὰ πλανᾷ τ̃ ὄχλον· Οὐδεὶς μέντοι παῤῥησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτ̃, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι

τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εἰς τ̃ λειτουργ. τὰ συνήθη ἀντίφωνα. τρόπ. ἦχ@ πλάγ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν εὐσεβείας πόσον νάματα, ὅτι πᾶσι Σωτ̃ ἐβόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι. Κοντάκιον.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς, καὶ δεσπότης πρὸς σὲ παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός. δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας. ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν, σὺ οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. Προκ. ἦχ. γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτ̃, καὶ τ̃ συνέσεως αὐτ̃ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τ̃ Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ιδ'.

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι, Βαρνάβας, καὶ Παῦλ@, εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι· Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδυνάτος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο,

πίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ς΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· Οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· Ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος, τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν; Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον; Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἐστι, καὶ ζωή ἐστιν. Ἀλλ' εἰσίν ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ οὐ πιστεύουσιν· Ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν, οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτὸν, καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἰρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκ ἔτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν, καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τῇ Τρίτῃ τοῦ τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸ λύτρ. ὡς ἐν τῇ ϛ΄. τῆς αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ι΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Καταβὰς Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας, εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ὃν ζητεῖτε, τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν πάρεστε; Οἱ δὲ εἶπον Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ Ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ· Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς, ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης, συνῆλθον αὐτῷ, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν· Ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστηθι, κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι· Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς, ἔφη τε πρὸς αὐτούς. Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ, κολλᾶσθαι, ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε, μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον. Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς· Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με; Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ

τετάρ-

ἆρον τ̃ κράβαττόν σου, κ̀ περιπάτει. Καὶ διὰ τέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνος, ⁊ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτ̃, ⁊ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράβαττον· Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἆρον τὸν κράβαττόν σου, κ̀ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τ̃ κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα, εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ⁊ εἶπεν αὐτῷ. Ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνος, ⁊ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τ̃ Κύριον ἐκ τ̃ οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αλληλ.

Τῇ Δευτέρᾳ τ̃ τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τ̃ λειτουρ. πρόσωπ. κ̀ κοντ. ὡς χθές. Προοίμ. δὲ. ἦχος πλαγ. δ. Εἰς πᾶσαν τ̃ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, ⁊ εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. ι'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀνὴρ ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης, ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβὴς, κ̀ φοβούμενος τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ. Ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, κ̀ δεόμενος τ̃ Θεοῦ διὰ παντὸς, εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, Ἄγγελον τ̃ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, κ̀ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε. Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, ⁊ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου, κ̀ αἱ ἐλεημοσύναι σου, ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔνωπιον τ̃ Θεοῦ. Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, ⁊ μετάπεμψαι Σίμωνα, τ̃ ἐπικαλούμενον Πέτρον. Οὗτος ξενίζεται παρὰ Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν· Οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ Ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, ⁊ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, κ̀ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὥραν ἕκτην. Ἐγένετο δὲ προσπεινος, ⁊ ἤθελε γεύσασθαι. Παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις. Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, κ̀ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν, σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέτρασιν ἀρχαῖς δεδεμένον, κ̀ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, ⁊ τὰ θηρία, ⁊ τὰ ἑρπετὰ, κ̀ τὰ πετεινὰ τ̃ οὐρανοῦ. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀνάστα Πέτρε, θῦσον, κ̀ φάγε. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν, ἢ ἀκάθαρτον. Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρὶς, ⁊ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. Ἀλλὰ. ψαλ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, κ̀ γὰρ τ̃ ἀληθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

τὸ διὰ σαυρῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλάνθρωπος. Κοντάκιον.

Τὴν ψυχήν μυ, Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θείᾳ συ ἐπισκοπῇ, ὥσπερ καὶ τ παράλυτον ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σοι σεσωσμένος οἰκτίρμον, δός μοι Χριστέ, πλὴν ἁσιν. Προκ. ἦχ. γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῦ, καὶ τ συνέσεως αὐτῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τ Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ. θ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν, καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα ἰᾶταί σε Ἰησοῦς Χριστός· Ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον σεαυτῷ· Καὶ παραχρῆμα ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν, καὶ τ Ἀσσάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη, λέγεται Δορκάς· Αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν, ἀποθανεῖν· Λούσαντες δὲ αὐτὴν, ἔθηκαν ἐν τῷ ὑπερῴῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες, ὅτι Πέτρος ὄντων ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες, μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν· Ἀναστὰς δὲ Πέτρος, συνῆλθεν αὐτοῖς· Ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας, καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς· Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι· Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τ Πέτρον, ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν. Φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν· Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τ Κν. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. γ'. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ συ ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ συ παιδεύσῃς με. στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

Ἐκ τ κτ Ἰωάννου. κεφ. ε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα· Ἔστι δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα· Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τ ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν ἐκδεχομένων τ τ ὕδατος κίνησιν· Ἄγγελος γὰρ κτ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δή ποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα, καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ· Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς, ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειρε,

ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ὡς δὲ ἐπλήρουντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε, καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι. Λαβόντες δὲ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σαργάνῃ. Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς. Καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες, ὅτι ἐστὶ μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους· καὶ διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· Ἐλάλει τε, καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· Οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν· Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν· Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Γαλιλαίας, καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι, καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου· Καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ιε΄

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· Εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσι· Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· Νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν πατέρα μου, ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ τοῦ Παραλύτου.

Εἰς τὴν λειτουργ. τὰ συνήθη ἀντίφωνα, ἤχου τὰ ἐν τῇ λειτουρ. τοῦ Χρυσοστόμου.

Τρόπαρ. ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ ὁ υἱός σου, καὶ Θεὸς ἡμῶν,

εἰς τ̃ πόλιν, & λαληθήσεταί σοι ἃ σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἱστήκεισαν ἐννεοί, ἀκούσαντες μὲν τ̃ς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τ̃ς γ̃ς, ἀνεῳγμένων τε τ̃ῶν ὀφθαλμῶν αὐτ̃, οὐδένα ἔβλεπε· Χειραγωγοῦντες δὲ αὐτ̃, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν, κ̀ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· Καὶ οὐκ ἔφαγε, οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ, ὀνόματι Ἀνανίας, κ̀ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν, & ζ̀τησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα, Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα. Ἰδοὺ γὰρ π̃οσεύχετ☉· Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, κ̀ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν π̃ερὶ τ̃ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἰερουσαλήμ· Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τ̃ῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τ̃ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, & βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ· Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τ̃ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, & εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· Καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ, ᾗ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς, & πλησθῇς πνεύματος ἁγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τ̃ῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες. Ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνίσχυσεν.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ἰωάννου. κθ. φ.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τ̃ ζωῆς· Οἱ π̃ρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, & ἀπέθανον· Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτ̃ φάγῃ, & μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ καταβάς. Ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τ̃ ἄρτου, ζήσεται εἰς τ̃ αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δέ, ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τ̃ς τ̃ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν π̃ρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες. Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τ̃ υἱ̃ τ̃ ἀνθ̃, & πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτ̃ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι

τ̃ Τρίτης Ἑβδομάδ☉.

Εἰς τ̃ λειτουργ. ὡς ἐν τῇ ϛ'. τ̃ αὐτ̃ς ἑβδ.

Πράξεων τ̃ῶν Ἀποστόλων. κεφ. θ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἐγένετο ὁ Σαῦλος μετ' τ̃ῶν ὄντων ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς· Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τ̃ Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ̃ Θεοῦ· Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, & ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἰερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; Καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, κ̀ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων,

τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ. Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος, ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις, ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο, περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός; Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ. Καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ, τί κωλύει με βαπτισθῆναι; Εἶπε δὲ Φίλιππος, εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος, καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος. Ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ς΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλπιλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ᾽ ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν. Καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τῇ ΕΚΤΗΙ τῆς Τρίτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν λαζαρ. ὡς ἐν τῇ β΄. τῆς παρούσης ἑβδ. Πράξεων τῶν Ἀποστ. ἐκ τοῦ κ΄. κεφ.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Φίλιππος εὑρέθη εἰς Ἄζωτον· Καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς, καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ ᾐτήσατο παρ᾽ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς· Ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε, καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Εἶπε δὲ· Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν· Τρέμων τε, καὶ θαμβῶν, εἶπε· Κύριε τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι, καὶ εἴσελθε

Τοῦτο γὰρ ὁ πὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ πὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τ οὐρανοῦ, τὸν ἀληθινόν· Ὁ γὰρ ἄρτος τ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤΗΙ τ τρίτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τ λειτουρ. ὡς ἐν τῇ Β΄ τ αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τ Ἀποστόλων. κεφ. η΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Θεασάμενος ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τ ἐπιθέσεως τ χειρῶν τ Ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα, λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα, ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν· Ὅτι τὴν δωρεὰν τ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τ Θεοῦ. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τ κακίας σου ταύτης, & δεήθητι τ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τ καρδίας σου. Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας, & σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ, ὧν εἰρήκατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, & λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ· Πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

Ἐκ τ ἁγ. Ἰωάννου. κεφ. ε΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τ ζωῆς· Ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν· Ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· Καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τ πέμψαντός με πρς, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τῇ ΠΕΜΠΤΗΙ τ τρίτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τ λειτουρ. ὡς ἐν τῇ Β΄ τ αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τ Ἀποστόλων. κεφ. η΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν, αὕτη ἐστὶν ἔρημος· Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τ βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τ Γάζης αὐτ, ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ· Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμεν@ ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτ, καὶ ἀνεγίνωσκε

τον

ων, μέγας, & φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτ̃.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ἰωάννου. κεφ.δ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ· Οὗτος ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τ̃ Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν· Καὶ ἠρώτα αὐτ̃, ἵνα καταβῇ, & ἰάσηται αὐτ̃ τὸν υἱόν· Ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν· Εἶπε οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα, καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε· Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε καταβῆθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, & ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτ̃ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, & ἀπήγγελλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχεν. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, & ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τ̃ Ἰουδαίας εἰς τ̃ Γαλιλαίαν.

Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τ Η Ι Τ Η Τ Ρ Ι Τ Η τ̃ τρίτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τ̃ λειτουρ. ὡς ἐν τῇ δ'. τ̃ αὐτῆς ἑβδ.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ.η'.

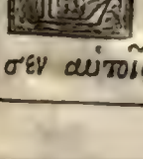

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Φίλιππος κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τ̃ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τ̃ ἀκούειν αὐτοὺς, & βλέπειν τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει· Πολλῶν γὰρ τ̃ ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ ἐξήρχετο. Πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι, καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων, καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τ̃ Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν· ὯΙ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τ̃ Θεοῦ ἡ μεγάλη. Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τ̃ βασιλείας τ̃ Θεοῦ, καὶ τ̃ ὀνόματος τ̃ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε, καὶ γυναῖκες· Ὁ δὲ Σίμων, καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε· Καὶ βαπτισθεὶς, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ. Θεωρῶν τε δυνάμεις, καὶ σημεῖα μεγάλα γινόμενα, ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τ̃ λόγον τ̃ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τ̃ Πέτρον, & Ἰωάννην· Οἵτινες καταβάντες, προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον· Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός· Μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τ̃ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, & ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον.

Ἐκ τ̃ κ̃τ̃ Ἰωάννου. κεφ.ε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐργάζεσθε μὴ τ̃ βρώσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. ς΄.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Στέφανος πλήρης πίστεως, ⁊ δυνάμεως, ἐποίει τέρατα, ⁊ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ· Ἀνέστησαν δέ τινες τ̃ ἐκ τ̃ συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, ⁊ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας, ⁊ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ· Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πνι̃, ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτ̃ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν, καὶ τ̃ Θεόν· Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς· Καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύε⁊ ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κ⁊ τ̃ τόπου τ̃του τ̃ ἁγίου τούτου, καὶ τ̃ νόμου· Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτ̃ λέγοντος· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τ̃ τόπον τ̃τον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτ̃ ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου· Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη. Ἄνδρες ἀδελφοὶ, καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τ̃ δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτ̃ ἐν Χαρράν, ⁊ εἶπε πρὸς αὐτ̃· Ἔξελθε ἐκ τ̃ γῆς σου, ⁊ ἐκ τ̃ συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω. Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατῴκησεν ἐν Χαρράν· Κἀκεῖθεν μ⁊ τὸ ἀποθανεῖν τ̃ πρα̃ αὐτ̃, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον, ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τ̃ ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει κ⁊, ἢ τίς τόπος τ̃ καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι, ⁊ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ, ⁊ τοῖς ὠσὶν· Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνι̃ τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτε. Ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, ⁊ ὑμεῖς· Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τ̃ ἐλεύσεως τ̃ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται, καὶ φονεῖς γεγένησθε· Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας αὐτῷ ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνο̃ ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τ̃ οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν Θεοῦ, ⁊ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ⁊ εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, ⁊ τ̃ υἱὸν τ̃ ἀνου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῷ, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τ̃ πόλεως, ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια παρὰ τοὺς πόδας νεανίσκου καλουμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον, ⁊ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Ἀλληλ. ψαλ. α΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τ̃ ἀληθείάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στιχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγί-

ων,

μαθητῶν, εἶπον. Οὐκ ἀρεσόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τ λόγον τ Θεῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνς ἁγίου, καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τ χρείας ταύτης, ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ διακονίᾳ τ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τ πλήθους. Καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως, καὶ πνς ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα· οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τ Ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τ Θεοῦ ηὔξανε. Καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. Ἀλληλ. ψχ. πλ. δ'. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τ αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. στίχ. Ἔλεος, καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἐκ τ κτ Μάρκον. κεφ. ιε'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε. Καὶ προσκαλεσάμενος τ Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι. Καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας. Καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τ θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι, ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ τ μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τ λίθον ἐκ τ θύρας τ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τ ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τ μνημείου. Εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος, καὶ ἔκστασις. Καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον. Ἐφοβοῦντο γάρ. Κοινωνικ. Αἰνεῖτε τ Κύριον ἐκ τ οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Τῇ Δευτέρᾳ τ Τρίτης Ἑβδομάδ.

Εἰς τ λειτουρ. τροπ. καὶ κοντ. ὡς χθές. Προκείμ. δὲ, ψχ πλάγ δ. Εἰς πᾶσαν τ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τ οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πρα-

εἰς τ κόσμον. Ὁ Ἰησ ὅων γνοὺς, ὅτι μέλλυσιν ἔρχεσθαι, ⁊ ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τ ὄρος, αὐτὸς μόνος. Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ⁊ ἐμβάντες εἰς τ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τ θαλάσσης εἰς Καπφναούμ. Καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, ⁊ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησ, ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο. Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε, ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησ περιπατοῦντα ἐπὶ τ θαλάσσης, ⁊ ἐγγὺς τ πλοίου γινόμενον, ⁊ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς. Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τ πλοῖον, ⁊ εὐθέως τ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τ γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τ θαλάσσης ἰδὼν, ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰμὴ ἓν ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτ· Καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησ εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτ ἀπῆλθον· Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τ Κυρίου· Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησ οὐκ ἔστιν, ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια, ⁊ ἦλθον εἰς Καπφναούμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησ. Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τ θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ. Ῥαββεῖ πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησ, καὶ εἶπεν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, ⁊ ἐχορτάσθητε. Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τ ἀνου ὑμῖν δώσει. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ
Τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τ λειτουρ. Ἀντίφ. τὰ σὰ κύριε, ἤγειρω εἰς τὸ α'. Ταῖς πρεσβείαις τ Θεοτόκου. εἰς τὸ β'. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς. Εἰς τὸ γ. δὲ, τὸ προπάρ. ἦχος β'.

Ὁ Εὐχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἀχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, ⁊ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο, ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν εἴσοδον τὸ αὐτὸ ζοπ. ⁊ ἄλλο.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ παρὰ τὸ μνῆμα ἐλθούσας ὁ ἄγγελος, ἔβοα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος, ἀλλὰ κραυγάσατε, ἀνέστη ὁ Κύριος δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον.

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις προστάξας, τὸν πρῆνον τ προμήτορος Εὔας καταπαύσας τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ σπὴρ ὑπάρχειν τ μνήματος. προκ. ἦχ. βαρύς Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, ⁊ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τ κοίτης αὐτῶν. στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἴνεσις αὐτ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πράξεων τ Ἀποστόλων. κεφ. ς'.

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. πληθυόντων τ μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν

μαθη-

Οὔτε φωνὴν αὐτ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτ ἑωράκατε, & τ λόγον αὐτ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν. Ὃ π ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε ταῖς γραφαῖς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν. Καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ, κ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλ ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τ πρ μου, & οὐ λαμβάνετέ με. Ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, & τὴν δόξαν παρὰ τ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τ πα. Ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί. Περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε; Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τ θαλάσσης τ Γαλιλαίας τ Τιβεριάδος, & ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς. Ὅτι ἑώρων αὐτ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Τ Ωι Σ Α Β Β Α Τ Ωι τ Δευτέρας Ἑβδομάδ.

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς χθές.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. κεφ.ε'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Εἰσῆλθον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερόν, & ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς, κ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον, κ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τ υἱῶν Ἰσραὴλ, & ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι, οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ. Ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν, λέγοντες. Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον, εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, κ τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν. Ἀνοίξαντες δὲ ἔσω, οὐδένα εὕρομεν. Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους, ὅ, τε Ἀρχιερεὺς, & ὁ στρατηγὸς τ ἱερ, κ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, & διδάσκοντες τ λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας· Ἐφοβοῦντο γὰρ τ λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, & ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεύς, λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, κ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τ ἀνθρ τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος, κ οἱ Ἀπόστολοι, εἶπον. Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν, & σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, κ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τ ῥημάτων τούτων, & τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ἐν τ κυ Ἰωάννου. κεφ.ς'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἰδόντες οἱ ὄχλοι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτος, ὄντως ἀληθῶς ὁ Προφήτης ὁ ἐρχόμενος

τε εἰς τὴν ζωὴν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ☪ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τ φωνῆς τ υ̃ τ Θεοῦ, ☪ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ πὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τ φωνῆς αὐτ. Καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ ἐμαυτ οὐδέν· Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ☪ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν. Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τ τ πέμψαντός με πρ̃ς.

Τ Η Ι Ε Κ Τ Η Ι
τ Δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λιτυρ. πάντα ὡς ἐχθές.
Πράξεων τ Ἀποστόλων. κεφ. ε΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Ἀνήρ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτ, ἐπώλησε κτῆμα, ☪ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τ τιμῆς, συνειδυίας καὶ τ γυναικὸς αὐτ· Καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τ ἀποστόλων ἔθηκεν, Εἶπε δὲ Πέτρ☉· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαί σε ἀπὸ τ τιμῆς τ χωρίου; Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; Τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, ☪ ἐξενέγκαντες, ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτ, μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς, εἰσῆλθεν. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρ☉, εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ τοσούτου· Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου. Ἰδοὺ οἱ πόδες τ θαψάντων τ ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί σε. Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα πρὸ τοὺ πόδας αὐτ, ☪ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι, εὗρον αὐτὴν νεκράν, ☪ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ ὅλην τ ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

Ἐκ τ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. ε΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν. Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τ τ πέμψαντός με πρ̃ς. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος, καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτ· Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τ Ἰωάννου· Τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πὴρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πὴρ με ἀπέσταλκε· Καὶ ὁ πέμψας με πὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ.

ἀκούειν μᾶλλον, ἢ τ̃ Θεοῦ, κρίνατε· Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν, ϗ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν· Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι, ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ, πῶς κολάσωσιν αὐτοὺς διὰ τ̃ λαόν· Ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι· Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ Σημεῖον τοῦτο τ̃ ἰάσεως.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ἰωάννην. κεφ. ε'

ΕΙπεν ὁ κς̃ πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι· Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· Ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ ϗ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τ̃ Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν αὐτοῖς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα. Ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, ϗ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ. Καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε· Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς, ϗ ζωοποιεῖ, οὕτως, ϗ ὁ υἱὸς, οὓς θέλει ζωοποιεῖ· Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ϗ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ϗ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τ̃ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Τ Η Ι Π Ε Μ Π Τ Η Ι
τ̃ Δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς ἐχθές.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. δ'

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Οἱ Ἀπόστολοι ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, ϗ ἀνήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς, ϗ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, ϗ εἶπον· Δέσποτα σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, ϗ τὴν γῆν, ϗ τὴν θάλασσαν, ϗ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ παιδός σου εἰπών· Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, ϗ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τ̃ γῆς, ϗ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ̃ τ̃ Κυρίου, ϗ κατ̃ τ̃ Χριστοῦ αὐτοῦ. Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρῴδης τε, ϗ Πόντιος Πιλᾶτος σὺν ἔθνεσι, ϗ λαοῖς Ἰσ̃λ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου, ϗ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι. Καὶ νυνὶ κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν· Καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν εἰς ἴασιν, ϗ σημεῖα, ϗ τέρατα γίνεσθαι διὰ τ̃ ὀνόματος τ̃ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, ϗ ἐπλήσθησαν πάντες πν̃ος ἁγίου· Καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετ̃ παῤῥησίας.

Ἐκ τ̃ κατ̃ Ἰωάννην. κεφ. ε'

ΕΙπεν ὁ κς̃ πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ϗ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, ϗ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τ̃ θανάτου

& οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τ̃ λαὸν, & καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· Ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη· Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τ̃ λόγον ἐπίστευσαν. Καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, ὡσεὶ χιλιάδες πέντε· Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας, & πρεσβυτέρους, καὶ γραμματεῖς εἰς Ἰλημ, καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, & Καϊάφαν, & Ἰωάνην, & Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιεραϊκ̃. Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; Τότε Πέτρ@ πλησθεὶς πν̃ ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἄρχοντες τ̃ λαοῦ, & πρεσβύτεροι τ̃ Ἰηλ. Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθ̃ ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν, & παντὶ τῷ λαῷ Ἰηλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τ̃ Ναζωραίου· Ὃν ὑμεῖς ἐστ̃ώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

Ἐκ τ̃ κτ̃ Ἰωάννου. κεφ.ς.

ΕΙπεν ὁ κ̃ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τ̃ κόσμον, ὥστε τ̃ υἱὸν αὐτοῦ τ̃ μονογενῆ, ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ· Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται, ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· Ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τ̃ μονογενοῦς υἱοῦ τ̃ Θεοῦ· Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι, μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· Ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα· Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, & οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα· Ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Τ Η Ι Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ι τ̃ Δευτέρας Ἑβδομάδ@.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα λέγεται ὡς τετύπωται ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτης τ̃ ἑβδομάδ@.

Πράξεων τ̃ ἀποστόλων. κεφ.δ'.

ΤΩΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Θεωροῦντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν τ̃ Πέτρου παῤῥησίαν, καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι, ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι, καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν. Τόν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα, τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες δὲ, αὐτοὺς ἔξω τ̃ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰλημ φανερὸν, & οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι· Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθ̃. Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς, τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι, μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος, & Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τ̃ Θεοῦ, ὑμῶν

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. ε΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Εἶπε Πέτρ& πρὸς τ̃ λαόν. Μετανοήσατε, καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τ̀ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας. Ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τ̃ Κυ̃, & ἀποστείλῃ τ̀ προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τ̃ ἁγίων ἀπ̃ προφητ̃ ἀπ̀ αἰῶνος. Μωϋσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν. Ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κς̃ ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τ̃ ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. Αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατ̀ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἔσται δέ, πᾶσα ψυχή, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τ̃ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσετ) ἐκ τ̃ λαο̃. Καὶ πάντες δὲ οἱ Προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ, & τ̃ καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, & προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τ̃ προφητ̃, & τ̃ διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ. Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τ̃ γῆς. Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτ̃ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τ̃ πονηριῶν αὐτ̃. Ἀλληλ. Ἐξομολογήσονται) οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κε̃, & γὰρ τ̀ ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτ̃. Ἐκ τ̃ κατ̀ Ἰωάννην. κεφ. β΄.

ΤΗ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῳ· Γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τ̃ Γαλιλαίας, & ἦν ἡ μήτηρ τ̃ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃ εἰς τ̀ γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τ̃ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ, καὶ σοὶ γύναι; Οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτ̃ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι, κατ̀ τ̀ καθαρισμὸν τ̃ Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νυῦ, καὶ φέρετε τ̃ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶον γεγενημένον, & οὐκ ἤδει πόθεν ἐστὶν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν, οἱ ἀντλήσαντες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τ̀ νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ. Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τ̀ καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅτ̀ ἂν μεθυσθῶσι, τότε τ̀ ἐλάσσω· Σὺ τετήρηκας τ̀ καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τ̃ σημείων ὁ Ἰησοῦς, ἐν Κανᾷ τ̃ Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτ̃· Καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτ̃. Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, & εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτ̃.

Ταύτην τ̀ προγραφεῖσαν ἀκολουθ. τ̃ δυσφών. προκειμένων, ἀλλὰ. καὶ κοινων. προδήλων μένει τ̃ ἀναλήψεως.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ τῆς Δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, πάντα ὡς εἴρηται ἐν τῇ β΄. τ̃ παρούσης Ἑβδομάδ&.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων. κεφ. δ΄.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Λαλούντων τ̃ Ἀποστόλων πρὸς τ̀ λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τ̃ ἱερο̃, & οἱ

ὁ Ἀρχιερεὺς, ⁊ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδυκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλε. Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους. Καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ κῡ, διὰ τ̄ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τ̄ φυλακῆς. Ἐξαγαγών τε αὐτοὺς, εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες, λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ, τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τ̄ ζωῆς ταύτης. Ἀλλελ.ψ̄χ.δ΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κῷ̄ ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας κ̄ς̄, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. .

Ἐκ τ̄ κτ̄ Ἰωάννου. κεφ.κ΄.

Ὄψις ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τ̄ σαββάτων, καὶ τ̄ θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τ̄ φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ⁊ τὴν πλευρὰν αὐτ̄. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τ̄ κ̄ν̄. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, ⁊ λέγει αὐτοῖς. Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωράκαμεν τ̄ κ̄ν̄· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτ̄ τ̄ τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τ̄ δάκτυλόν μου εἰς τ̄ τύπον τῶν ἥλων, ⁊ τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτ̄, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτ̄, ⁊ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν. Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τ̄ δάκτυλόν σου ὧδε, ⁊ ἴδε τὰς χεῖράς μου· Καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, ⁊ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ κ̄ς̄ μου, καὶ ὁ Θεός μου· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ὅτι ἑώρακάς με Θωμᾶ πεπίστευκας· Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, ⁊ πιστεύσαντες· Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτ̄, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τ̄ Θεῦ· Καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτ̄. Κοινωνικ. Ἐπαίνει Ἰλημ̄ τ̄ κ̄ν̄, αἶνει τ̄ Θεόν σου Σιών.

Τῇ Δευτέραι τ̄ δευτέρας Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λειτουρ. διάφωνα ὡς ἔθος, τουτέστιν εἰς τὸ α΄.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ̄. Ταῖς πρεσβείαις τ̄ Θεοτόκου σῶτερ σῶζον ἡμᾶς. Εἰς τὸ β΄.

Ὁ κ̄ς̄ ἐβασίλευσεν. Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶζον ἡμᾶς κ̄ε̄. Εἰς τὸ γ΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ. Σῶζον ἡμᾶς υἱὲ Θεῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλ. Τροπαρ. Ἐσφραγισμένου τ̄ μνήματος. Κοντ. Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ. ὡς ἐν τῇ Προκ.ἦχ.πλαγ.δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, ⁊ εἰς τὰ πέρατα τ̄ οἰκουμένης, τὰ ῥήματα αὐτῶν. στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

ΚΥΡΙΑΚΗι ΔΕΥΤΕΡΑι Τῶ Θωμᾶ, ἤτοι Ἀντιπάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἐρχόμενοι κγ΄ τ σωτήριον πρόσωπον. Ἀντίφ. δ΄ γ΄. τὸ α΄.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σε, ὕψιστε. Ταῖς πρεσβείαις τ θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κγ΄ νύκτα. Ταῖς πρεσβείαις τ θεοτόκε σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι εὐθὺς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Ταῖς πρεσβ. Δόξα πρὶ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ταῖς πρεσβείαις τ Θεοτόκε σῶτερ. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ταῖς πρεσβείαις. Τὸ β΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιέζωσατο. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Σῶσον ἡμᾶς. Τὰ μαρτύριά σε ἐπιστώθησαν σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακροημέρευσιν. Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς. Δόξα πρὶ καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱός. Τὸ γ΄.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς μαθηταῖς ἔπεσες, ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κγ΄ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ἐσφραγισμένου τ μνήματος.

Ὅτι Θεὸς μέγας κς΄, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἐσφραγισμένου.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τ γῆς, καὶ τὰ ὕψη τ ὀρέων αὐτοῦ εἰσι. Ἐσφραγισ.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Ἐσφραγισμένου.

Εἰς τὸ, Σοφία ὀρθή, μγ΄ τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, πάλιν τὸ, Ἐσφραγισμένου τ μνήματος. ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν φιλοπρόμολον δεξιὰν τὴν ζωοπάροχόν σε πλευρὰν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστὲ ὁ Θεὸς· συγκεκλεισμένων γὰρ τ θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις, καὶ Θεός μου. Ἀνὶ δὲ τ τρισσαλίδος, τὸ, Ὅτι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. προκείμενον ἦχος δ΄.

Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. στίχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις. Πράξεων τ Ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. ε΄.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Διὰ τ χειρῶν τ Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά. Καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κῷ, πλῆθη ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν· ὥστε κγ΄ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν, καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου τ Πέτρου, κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν· συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀνασὰς δὲ

κοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τ̃ σώματος αὐτ̃. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ, ὃν εἶπεν ὁ Ἰησ̃ς. Κοινωνικ. Σ̃ωμα Χριστ̃ μεταλάβετε.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ ΔΙΑΚ.

Εἰς τὴν λειτερ. πᾶσα ἡ ἀκολ. ὡς ἐν ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις τροπ. δὲ τ̃ τυχόντ. ἦχ. προκειμ. ἦχ. γ. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; στιχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τ̃ ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πράξεων τ̃ ἀποστόλων. κεφ. α'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Κρατοῦντος τ̃ ἁγίου χωλ̃ τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. Ἰδὼν δὲ Πέτρος, ἀπεκρίνατο πρὸς τ̃ λαόν. Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ; ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει, ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τ̃ περιπατεῖν αὐτόν; ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τ̃ πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τ̃ παῖδα αὐτ̃ Ἰησ̃ν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον, καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τ̃ ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν, καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τ̃ ὀνόματος αὐτ̃, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε, καὶ οἴδατε ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτ̃. Καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτ̃ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. Ἀλληλ. ἦχ. πλ. δ'. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. κ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησ̃ς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τ̃ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο. Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τ̃ μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τ̃ Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τ̃ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστὶν, ὁ δὲ φίλος τ̃ νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς, καὶ ἀκούων αὐτ̃, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τ̃ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ τ̃ γῆς, ἐκ τ̃ γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τ̃ γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶ, καὶ ὃ ἑώρακε, καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅτι Θεὸς ἀληθής ἐστιν. Κοινων. Σ̃ωμα Χριστ̃ μεταλάβετε.

αὐτῷ. Πῶς δυώαται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησ̃ς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τ̃ Ἰσρ̃λ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε· Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσητε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τ̃ οὐρανὸν, εἰμὴ ὁ ἐκ τ̃ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρ̃, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τ̃ ἀνθρ̃; ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτ̃ μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Κοινωνικον. Σῶμα Χριστ̃ μεταλάβετε.

ΤΗΙ ς'. ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Εἰς τὴν λειτουργ. πάντα ὡς εἰς τὴν ἡμέραν τ̃ πάσχα, προπ. δὲ τ̃ τυχόντ☩ ἤχ. πλαγ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τ̃ οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτ̃ῶν στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτ̃ οὐαγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τ̃ ἀποστόλων. κεφ. ε'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Πέτρος, καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τ̃ προσευχῆς τὴν ἐνάτην· Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτ̃ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· Ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τ̃ ἱερ̃, τὴν λεγομένην ὡραίαν, τ̃ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. Ὃς ἰδὼν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην· Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτ̃ σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς· Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον, καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δὲ ἔχω τοῦτο σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησ̃ Χριστ̃ τ̃ Ναζωραίου, ἔγειρε, καὶ περιπάτει. Καὶ κρατήσας αὐτὸν τ̃ δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρε. Παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτ̃ αἱ βάσεις, καὶ τὰ σφυρὰ, καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει. Καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν, καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τ̃ Θεόν. Ἀλλελ. ἦχ. πλ. δ'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κ̃ῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε. στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατ̃ νύκτα.

Ἐν κ τ̃ κ̃ Ἰωάννου. κεφ. δ'.

ΕΝ καιρῷ ἐκείνῳ· Ἦλθεν ὁ Ἰησ̃ς εἰς Καπφναούμ, αὐτὸς, καὶ ἡ μήτηρ αὐτ̃, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτ̃, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τ̃ Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησ̃ς, καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας, καὶ πρόβατα, καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους· Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλε ἐκ τ̃ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα, καὶ τοὺς βόας· Καὶ τ̃ κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν, εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, καὶ μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τ̃ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτ̃, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν. Ὁ ζῆλ☩ τ̃ οἴκου σου κατέφαγέ με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ. Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησ̃ς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Λύσατε τ̃ ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα, καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδο-

αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τ̃ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τ̃ Ἰσ̃λ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τ̃ συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τ̃ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τ̃ υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου. **Κοινωνικ. Σ**ῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε· Πηγὴν ἀθανάτου γεύσασθε. **Ἀ**λληλούϊα.

ΤΗΙ ε.′ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Εἰς τὴν λειτουργίαν πάντα τ̃ ἑορτῆς. τροπ. τ̃ τυχόντος. ἦχος. προκ. ἦχ. δ.′

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κ̄ε· Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. ϛ.′

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τ̃ ἁγίου πνεύματος· Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἑτέροις τε πλείοσι λόγοις διεμαρτύρατο, καὶ παρεκάλει, λέγων, σώθητε ἀπὸ τ̃ σκολιᾶς γενεᾶς ταύτης τ̃ σκολιᾶς. Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι. Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τ̃ Ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει τ̃ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος. Πολλά τε τέρατα, καὶ σημεῖα διὰ τ̃ Ἀποστόλων ἐγένετο. **Ἀλλη.** ἦχ. α.′ Ἐξομολογήσονταί σοι οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτ̃.

Εκ τ̃ κατ̃ Ἰωάννην. κεφ. Γ.′

Ω καιρῷ ἐκείνῳ· Ἄνθρωπος ἦν ἐκ τ̃ Φαρισαίων Νικόδημος ὄνομα, ἄρχων τ̃ Ἰουδαίων· Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ῥαββί, οἴδαμεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος. Οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος. Πῶς δύναται γεννηθῆναι γέρων ὤν; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τ̃ μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος, καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τ̃ Θεοῦ· Τὸ γεγεννημένον ἐκ τ̃ σαρκὸς σάρξ ἐστι· Καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τ̃ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι εἶπόν σοι, δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν· Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. Οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τ̃ πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν

καζασπιλωώσῃ ἐπ̃ ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδν, οὐδὲ δώσεις τ̃ ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλη-ρώσεις με εὐφροσύνης μ̃ τ̃ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μ̃ παῤῥησίας πρὸς ἡμᾶς πρὸς τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτ̃ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τ̃ ἡμέρας ταύτης. Προφή-της οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τ̃ ὀσφύος αὐτ̃ τὸ κ̃ σάρκα ἀναστήσειν τ̃ Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τ̃ θρόνου αὐτ̃, προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τ̃ ἀναστάσεως τ̃ Χριστ̃. Ὅτι οὐκ ἐγκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτ̃ εἰς ᾅδν, οὐδὲ ἡ σάρξ αὐτ̃ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰ̃ ἀνέ-στησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τ̃ Θεοῦ ὑψω-θεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τ̃ ἁγίου π̃ός λαβὼν παρὰ τ̃ π̃ρὸς, ἐξέχεε τοῦτο, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε, καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τ̃ οὐρανόν, λέγει δὲ ὁ αὐτός· Εἶπεν ὁ κ̃ς τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τ̃ ποδῶν σου. Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰ̃ήλ, ὅτι καὶ κ̃ν, καὶ Χ̃ν ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὸν, τοῦτον τ̃ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσ̃ρώσατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρ-δίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν ἄν-δρες ἀδελφοί; Πέτρος ἔφη πρὸς αὐ-τούς. Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλη. ἦχος πλαγ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τ̃ λαοῦ σου, καὶ τ̃ οἴκου τ̃ πατρός σου. στιχ. Τὸ πρόσω-πόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἐκ τ̃ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. α'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τ̃ μαθητῶν αὐτ̃ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τ̃ Θεοῦ· Καὶ ἤκουσαν αὐτ̃ οἱ δύο μαθη-ταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεα-σάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τ̃ δύο τ̃ ἀκου-σάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθη-σάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τ̃ ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χρι-στός· Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ, σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελ-θεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθ-σαϊδὰ ἐκ τ̃ πόλεως Ἀνδρέου, καὶ Πέ-τρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Να-θαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τ̃ υἱὸν τ̃ Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ. Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιπ-πος; Ἔρχου καὶ ἴδε· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσ-ραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει

αὐτῷ

τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπαν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. Ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν, αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ ἦρον οὕτως, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον· Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι, καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτερον πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ· Καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι· Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. Κοινωνικ. Τὸ ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι Ἀλληλ.

ΤΗι δ΄ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Εἰς τὸν λειτουργ. πάντα ὡς χθές, προπαρ. Ὃ τοῦ ἤχου. προκ. ἦχος πλαγ. β΄ Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. ϛ΄.

Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι, καὶ τέρασι, καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε· Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ, καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ, ἔκδοτον λαβόντες διὰ χειρῶν ἀνόμων, καὶ προσπήξαντες ἀνείλετε· Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθὸ οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν. Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου

κατα-

φήτης· Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τ̃ Φαρισαίων· Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι, μέσος, δὲ ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτ̃ τὸ ὑπόδημα τ̃. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τ̃ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων· κοινωνικ. Σ̃ῶμα Χριστ̃ μεταλάβετε, πηγ̃ς ἀθανάτου γεύσασθε.

ΤΗ ιγ΄. ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Εἰς τὴν λειτουργ. τὰ ἄλλα κ̃ τὴν σωτήριον στιχολογίαν τ̃ πάσχα, ξηπάρ. ὃ δ̃ τροπ̃ ἦχος. κοντάκ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε. πρόκ. ἦχ̃. γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τ̃ κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τ̃ δούλης αὐτ̃· Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πράξεων τ̃ Ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. ϛ΄.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτ̃, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς. Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερ̃λ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου· Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν. Ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τ̃ ἡμέρας. Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τ̃ προφήτου Ἰωήλ. Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τ̃ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν· Καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται· Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τ̃ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τ̃ γ̃ς κάτω, αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· Ὁ ἥλιος μετατραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κ̃υ, σωθήσεται. Ἀλλήλ. ἦχ. πλ. δ΄. Ἀνάστηθι κ̃ὲ εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τ̃ ἁγιάσματός σου. στίχ. Ὤμοσε κ̃ς τῷ Δ̃ὰδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· Ἐκ καρποῦ τ̃ κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τ̃ θρόνου σου. Ἐκ τ̃ κ̃υ Λυκᾶν. κεφ. κδ΄.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· Ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερ̃λήμ, ἡ ὄνομα Ἐμμαούς· Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τ̃ συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησ̃ς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τ̃ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀνταβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερ̃λήμ, καὶ οὐκ ἔγνως

προκείμενα. ἦχ. πλαγ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. α'.

ΤΟΝ πρώτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήμφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός, ἣν ἠκούσατε, φησίν, διὰ στόματός μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἰερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος, καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος, καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου, καὶ Σίμων ὁ ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἑκατὸν εἴκοσιν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, τουτέστι, χωρίον αἵματος. Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε, καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξαμένου ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν· Καὶ προσευξάμενοι, εἶπον· Σὺ κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης, καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν· καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Ἀλληλ. ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. στιχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. α'.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρὸς, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· Ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς, καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, σὺ τίς εἶ. Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει, οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, οὔ. Εἶπον οὖν αὐτῷ, τίς εἶ, ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς; τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη, ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προ-

φή-

ὼν, ὁπ καιρὸς τῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὸν, ὅτι ἦκει καιρός. Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τ ἀνθρώπων.

Ἐκ τοῦ κτ Ἰωάννου. κεφ. ά.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τ Θεόν, καὶ Θς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τ Θεόν. Πάντα δι' αὐτ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν· Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρ ἀπεσταλμένος παρὰ Θυ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτ οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτ οὐ παρέλαβον· ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θυ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλήρης χάριτος, καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν, ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν, καὶ ἐκ τ πληρώματος αὐτ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις, καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰυ Χυ ἐγένετο.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χυ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε, ἀλληλ. Εἰς δὲ τὸ τέλος τ Λειτουργίας αὐτὶ Ὅ, Εἶπε τὸ ὄνομα κυρίου, λέγει τὸ, Χριστὸς ἀνέστη. ἐκ γ. Καὶ ὁμοίως ὁ ἱερεὺς μτ τὸ, Εὐλογία κυ ἐφ' ὑμᾶς, ἀντὶ τῦ ξοπ. λέγει, Χριστὸς ἀνέστη. ἐκ γ. Καὶ τῦτο μέχρι τῦ σαββάτου τ Διακαινησίμου.

Ὁ δὲ ὁ Ἀββᾶς ἱεραρχικῶς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐκτελέσῃ, τότε μτ τὴν κτ τοῦ χαιρικοὺς Ἐπιστολήν, ἀδὴ Λατινιστὶ ταύτην τ Ὑμνῳδίαν.

Oremus.

DEvs; qui hodierna die per Vnigenitum tuum æternitatis nobis aditum deuicta morte reseraſti: vota noſtra, quæ præueniendo aſpiras, etiam adiuuando proſequere. Per eundem Dominum noſtrum. μθ' ἣν ὁ Ὑποδιάκονος ἀναγινώσκει τὴν τ λατίνων ἐπιστολήν. Lectio Actuum Apoſtolorum: Primum quidem ſermonem feci de omnibus ò Theofile. Ταύτης ὃ πληρωθείσης, δικαίως ὁ Ἀββᾶς ἀποκρίνεται. Εἰρήνη σοι· Σοφία. ὁ χορ. ᾄδει τὰ ἀλληλ. Ὡσαύτως καὶ μτ τὸ ἑλληνικὸν εὐαγγέλιον ᾄδεται τὸ τ λατίνων. Initium Sancti Euangelij ſecundum Ioannem. In principio erat Verbum, & Verbum &c.

ΤΗ, β'. ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἱερεὺς ἄρχει τ θείαν λειτουργίαν ὡς χθὲς, καὶ ὁμοίως ποιεῖ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις μέχρι τ Σαββάτου ταύτης τ ἑβδομάδος· ζπάρ. τ τυχόντος ἦχ. δ' πφ. ὡς χθές. Εἰς τὴν εἴσοδον δὲ, καὶ εἰς τὸ τέλος τ λειτουργίας ἀντὶ τ ζπ. λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ, Χς ἀνέστη. κοντάκ. τ ἑορτῆς· Ἐν ναῷ ἐν πέφῳ καπῆλθες.

Κ αὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Τ ῆς πρεσβείας.

Ἀνάφ. β΄. ἦχος β΄.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Σῶσον ἡμᾶς μὲ θεέ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλούϊα.

Ο Θεὸς οἰκλειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἐυλογήσαι ἡμᾶς, ἐπφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλείσαι ἡμᾶς. Σῶσον ἡμᾶς. Τ ὸ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σε, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σε. Σῶσον ἡμᾶς.

Ε ξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Σῶσον ἡμᾶς μὲ θεέ.

Δ όξα πατρὶ, καὶ υἱῷ. Καὶ νυν, καὶ ἀεί. Ὁ μονογενὴς υἱὸς, καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ

Ἀνάφ. γ΄. ἦχος πλάγ. α΄.

Α Ναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Χριστὸς ἀνέστη.

Α ναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Χριστὸς ἀνέστη.

Ω ς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. Χριστὸς ἀνέστη.

Ο ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Χριστὸς ἀνέστη.

Ἀ γαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνη. Χριστὸς ἀνέστη.

Καὶ μὴ τὸ Σοφία ὀρθί.

Ε ν ἐκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν κύριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ. Χριστὸς ἀνέστη.

Καὶ ἐνθὺς τὸ κοντάκιον. ἦχος πλάγ. δ΄.

Ε Ἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἅδου κατέιλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, γυναιξὶ μυροφόροις τὸ χαῖρε φθεγξάμενος, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι πρέσχων ἀνάστασιν. Ἀντὶ δὲ τοῦ ζοιαγίε μέλει τὸ ἀναλήψεως λέγεται τὸ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Προκ. ἦχος πλάγ. δ΄.

Α Υτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κς, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. στίχος. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγν. κεφ. α΄.

Τ ΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε, καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους, ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλ. ἦχος δ΄.

Σ ὺ κε ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σι-

ων,

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μὴ τὴν προσφοράν, λαβὼν ὁ Διάκονος παρὰ τοῦ ἱερέως τὴν εὐλογίαν, λέγει.

Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐσώτερον ἐν μέσῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, λέγει ἐκφώνως.

Υλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ εἰς ἦχον πλάγιον α'. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. Ὁ χορός. Χ̄ς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ. ὁ ἱερεύς. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ χορ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ ἱερεὺς Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ χορ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ ἱερεὺς ὁμοίως ἀκολουθεῖ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Ἄγνη ἡ ἡμέρα, λαοὶ ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδωσον δή· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κῡ, Θεὸς κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. ὁ χορ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ ἱερεύς.

Συγήσασθε ἑορτῇ ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε, ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ὁ χορ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον. ὁ ἱερεύς.

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. ὁ χορ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἱερεύς Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας. ὁ χορ. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. ὁ ἱερεύς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. καὶ αὖθις ὁ ἱερεύς.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν. ὁ χορ. Ἀμήν. ὁ ἱερεὺς λέγει τὸ ζοπ. τοῦ ἀ. ἤχου. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. καὶ θεοτοκ. Τοῦ Γαβριὴλ. Ζήτει εἰς τὸν ἀκολουθ. τοῦ ἀ. ἤχου φύλ. κ. εἶτα, Ἡ χάρις, καὶ ἡ βοήθεια τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος εἴη μεθ' ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ὁ ἱερεύς. Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε. καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ᾠδεῖον λήτυρ. τοῦ Χρισος. ὡς ἔθος. Εἰς τὸ ἀ. δυλίφ. ἦχος β'.

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀλαλάξατε τῷ κῷ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ.

Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι. Ταῖς πρεσβείαις.

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου.

σου πεπληρωμένον ἐμπεφυτεν τῆς πίστεως μου βασάζω, ὅτως ἀεὶ τῇ διανοίᾳ περιφέρω, καὶ τὸ μνημόσυνον τοῦ πάθους, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὴν νίκην.

Εἰς τὸ ὑπόζαχήλιον, ἤτοι στολήν.

Ἀπόδος μοι Κύριε, δέομαι, τὴν στολὴν τῆς ἀθανασίας, ἣν ἐν τῇ παραβάσει τοῦ Πρωτοπάτορος ἀπώλεσα· καὶ ἀπόδυσαι, ἵνα, καίτοι ἀναξίως τολμῶ εἰσελθεῖν τῷ ἱερῷ σου Μυστηρίῳ μετὰ τοιούτου στόλισματος τυχεῖν, ἐν αὐτῷ εἰς τὸ διηνεκὲς ἀξιωθῶ εὐφρανθῆναι.

Εἰς τὸ χιτωνίσκον, ἤτοι Τουνικέλλαν.

Χιτῶνα εὐφροσύνης, καὶ ἔνδυμα ἀγαλλιάσεως περιβάλοιτό με ὁ Κύριος.

Εἰς τὴν Δαλματικήν.

Ἔνδυσόν με Κύριε, ἱμάτιον σωτηρίας, καὶ ἔνδυμα εὐφροσύνης· καὶ τὴν Δαλματικὴν τῆς δικαιοσύνης περίβαλέ με.

Εἰς τὰς χειροθήκας.

Περιβαλοῦ τὰς χεῖράς μου, Κύριε, τὴν καθαρότητα τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἐξ οὐρανοῦ καταβάντος· ἵνα καθὼς Ἰακὼβ ὁ ἀγαπητός σου, σπέρμασιν ἐρίφων κεκαλυμμένος τὰς χεῖρας, τῆς παρ' αὐτοῦ εὐλογίας, προσενεχθεὶς τὴν ἡδίστην τῷ πατρὶ αὐτοῦ βρῶσιν, καὶ πόσιν, ἐπέτυχεν, οὕτω προσενεχθεὶς διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῆς σῆς θυσίας τῆς εὐλογίας τῆς χαρίτος σου ἀξιωθῶ· διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ σου, ὃς ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσήνεγκε.

Εἰς τὸ Φελόνιον.

Ὁ Θεὸς ὁ εἰπών, ὁ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι, παράσχου, ἵνα οὕτως αὐτὸ βασάσαι ἰσχύω, ὥστε τῆς χάριτός σου ἐπιτυχεῖν δυνήσωμαι.

Εἰς τὴν Μίτραν.

Τὴν μίτραν, Κύριε, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου τῇ κεφαλῇ μου ἐπίθες, ἵνα τοῦ ἀρχαίου ἐχθροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐναντίων μου τὰς ἐνέδρας ἀβλαβὴς διεκφύγω.

Εἰς τὸ δακτύλιον τῆς καρδίας.

Τῆς καρδίας, καὶ τοῦ σώματός μου, Κύριε, σοῦ δακτύλιος δυνάμει ὡραΐσον, καὶ τῷ τοῦ ἐπαισθοῦς Γνώματος ἁγιασμῷ περίβαλε.

Εἰς τὸ Ἐπιμανίκιον.

Ἀξιωθείην, Κύριε, δέομαι, τὸ ἐπιμανίκιον ἐνδακρυϊ διανοίᾳ φορεῖν, ἵνα ἐν ἀγαλλιάσει τὸ μερίδα ἀπολάβω μετὰ τῶν δικαίων.

Ἀλληλ. ☩ Κοινωνικόν, ὡς ἐν τῷ μεθεόρτῳ αὐτῶν.

Περὶ τῆς Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἀπόστολος, ☩ τὸ Εὐαγγέλιον, ἀπὸ τοῦ πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς μ τοῦ Ὑψωσιν ἀναγινώσκομεν· καὶ τοῦ ἑξῆς τάξιν αὐτοῦ, ἐὰν μὴ καὶ τοῦ ἡμέραν ἁγίου μνήμη ἄλλο μὴ ἔχῃ τετυπωμένον. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας μ τὴν Κυριακὴν τοῦ μ τοῦ Ὑψωσιν, καταλιμπάνομεν, ἐὰν συμβῇ θεωρεῖσθαι, τὰς ἑβδομάδας τοῦ Ματθαίου, ☩ ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν, τὰς κ Λουκᾶν ἀπὸ τῆς ιη. ἑβδομάδος, ἥτις ἐστὶ πρώτη αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Φωτῶν, δεῖ λογίσασθαι πόσαι ὑστεροῦνται ἡμέραι μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου, ☩ τοῦ Φαρισαίου, εἶτα ἀναποδίσασας, ☩ ἄρξασθαι ἀναγινώσκειν, ἐκ τῶν ἑβδομάδων τοῦ Λουκᾶ, ἀπὸ τοσούτων, ὅσων ἐνδεῖ μέχρι τῆς ῥηθείσης Κυριακῆς. Ἐν τῇ Ἑβδομάδι δὲ τῆς Ἀποκρέω, καὶ τῆς Τυροφάγου τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκομεν καθ' ὃν τὸν τοῦ ἁγίου μνήμην. Ἔτι δὲ ὅλης τῆς μ· ἐκτὸς τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν Κυριακῶν λειτουργίαν οὐκ ἔχομεν καθημερινὴν, ἀλλὰ ἱερουργοῦμεν τὴν τῶν Προηγιασμένων λειτουργίαν, ἐν ᾗ οὐκ ἀναγινώσκομεν ὁ Ἀπόστολος, ἀλλὰ μόνον τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν αἷς ἡμέραις αὐτὸς ἀναγνωστέον, ἐκ τῶν παραβολῶν τοῦ Ματθαίου.

ΕΥΧΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, Ἢ ἄλλων τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἀρχιερατικῶν ἐχόντων, λεγόμεναι, ὅταν ἀρχιερατικῶς λειτουργήσωσιν.

Εἰς τὰς θεοφανείας, εἴτε σπερεάς.

Ὑπόδησον, Κύριε, σοῦ τὰς πόδας μου ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ☩ σπέρασόν με ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου.

Ὅταν ἐκδύσηται τὸ θεῖον βάπτισμα, ἢ τὴν χλαμύδα.

Ἔκδυσόν με, Κύριε, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, σὺν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἔνδυσόν με τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κτισθέντα κατὰ θεὸν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι ἀληθείας.

Ὅταν νίψηται τὰς χεῖρας.

Πρόσχες ταῖς χερσί μου, Κύριε, δυνάμεις τοῦ ἐκμάξασθαι πᾶσαν ἀκάθαρτον κηλῖδα. ἵνα δίχα μολυσμοῦ νοὸς, καὶ σώματος δυνηθῶ σοι λατρεῦσαι.

Εἰς τὸ ἐπίβλημα τῆς κεφαλῆς.

Ἔπιθες τὴν κεφαλήν μου, Κύριε, τὴν θεοκεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, ἵνα ἐκπολεμήσω, πᾶσαν τὴν διαβολικὴν ἀπάτην πάντων τῶν ἐχθρῶν τὰς πανουργίας ὑπερνικήσας.

Εἰς τὸ στιχάριον.

Εὔκαιρόν με, Κύριε, ☩ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με· ἵνα μὴ τῶν λελυκαινόντων τὰς ἑαυτῶν στολὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀμνοῦ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἀπολαύω.

Εἰς τὴν ζώνην.

Περίζωσόν με, Κύριε, τῇ ζώνῃ τῆς πίστεως, ☩ τὰς ὀσφύς μου τὴν ἀρετὴν τῆς ἁγνείας· ☩ ἀπόσβεσον ἐν αὐταῖς τὸ ὑγρὸν τῆς ἐπιθυμίας, ἵνα διηνεκῶς μείνῃ ἐν ἐμοὶ ἡ ἰσχὺς ὅλης τῆς ἁγνείας.

Ὅταν λάβῃ τὸν ἐπισήμιον Σταυρόν.

Ὡχυρωμένην ἀξίωσόν με, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἀπὸ πάσης παντὸς τοῦ ἐχθροῦ ἐνέδρας, τῷ σημείῳ τοῦ παναγίου σου σταυροῦ. ☩ Πρόσχες ἀξίωσόν μοι τῷ ἀναξίῳ σου δούλῳ, ἵνα καθάπερ τὸν σταυρὸν τοῦτον λειψάνοις τῶν ἁγίων

Κυριακή.	Ἦχος.	Ἑωθινόν.
κ.	γ.	θ.
κα.	δ.	ι.
κβ.	πλ.α.	ια.
κγ.	πλ.β.	α.
κδ.	βαρύς.	β.
κε.	πλ.δ.	γ.
κς.	α.	δ.
κζ.	β.	ε.
κη.	γ.	ς.
κθ.	δ.	ζ.
λ.	πλ.α.	η.
λα.	πλ.β.	θ.
λβ.	βαρύς.	ι.
λγ.	πλ.δ.	ια.
λδ.	α.	α.
λε.	β.	β.
λς.	γ.	γ.
λζ.	δ.	δ.
λη.	πλ.α.	ε.
λθ.	πλ.β.	ς.
μ.	βαρύς.	ζ.
μα.	πλ.δ.	η.
μβ.	α.	θ.
μγ.	β.	ι.
μδ.	γ.	ια.
με.	δ.	α.
μς.	πλ.α.	β.

Ὁ τοίνυν βουλόμενος γνῶναι, ποῖον ἔν τινι Κυριακῇ ἦχον ἔχομεν, λογιζέσθω πρότερον, πόση Κυριακή ἐστι, περὶ ἧς ζητεῖ τὸν ἦχον, ἢ τὸ ἑωθινόν, ἀρχόμενος ἀριθμεῖν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων πάντων κατὰ τὸ χρονικὸν περίοδον, εἶτα εὑρέτω ὧδε, ποῖος ἦχος, καὶ ποῖον ἑωθινὸν ἐν τῇ τόσῃ Κυριακῇ ἐστι σεσημειωμένα.

Περὶ τῶν Προκειμένων, Ἀλληλουϊαρίων, καὶ Κοινωνικῶν.

Ἀπὸ ὅλης μὲν τῆς ἑβδομάδος τῆς Διακαινησίμου λέγε τὰ Προκείμενα, Ἀλληλουϊάρια, καὶ Κοινωνικόν, ὡς ἐκεῖ παρεκάστην ἐτυπώθη. καὶ ὁμοίως ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς μέχρι τῆς τῶν Ἁγίων πάντων. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, ἕως τῆς Ἀναλήψεως, ἐκτὸς τῆς Κυριακῶν, καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἕως τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, τὰ μὲν προκείμενα. Εἰς πᾶσαν γὴν ἐξῆλθεν. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Ἀλληλ. δὲ, Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἐν δὲ τῇ Ἀναλήψει, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, λέγε τὰ προκείμενα τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ ὅλης δὲ τῆς πρώτης ἑβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, λέγε τὰ Προκείμενα, Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικὸν ὡς ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἑβδομ. καὶ ἑξῆς, ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς λέγε τὰ Προκείμενα, Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικὸν κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, ἐὰν ἔν τινι Κυριακῇ ἄλλο ἰδίᾳ μὴ τυπωθῇ, ἢ ἐμπέσῃ ἑορτὴ μεγάλη ἄλλο ἀπαιτοῦσα. Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος, ἐὰν ἡ τοῦ μηνὸς ἡμέρα μὴ ἔχῃ λειτουργίαν σεσημειωμένην, λέγε τὰ Προκείμενα Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος. Πλὴν ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς Ἀποκρέω, καὶ τῆς Τυροφάγου, ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ μ. τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, λέγε τὰ Προκείμενα, Ἀλληλουϊάρια, καὶ Κοινωνικὸν κατὰ τὸ μνημόνευε τοῦ ἁγίου. Ἔτι ἰστέον, ὅτι ἐν ταῖς ὀκταημέροις, ἢ ἡμοίαις ἑορταῖς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν τὰ Προκείμενα, Ἀλληλ. καὶ Κοινωνικὸν λέγε, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας ν'. καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. ἐν γὰρ τοῖς ὀκταημέροις τούτοις μέχρι τῆς ἀποδόσεως, λέγε τὰ Προκείμενα,

Περὶ τῶν Τροπαρίων, καὶ Κοντακίων.

Ἐν μὲν τῇ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου λέγεται τὰ Ζ τροπάρια κ᾽ τὸν ἦχ῱ τῆ Ἀναστασίμου, ὃν καθ᾽ ἑκάστην ἀλλάσσομεν, ἤτοι. α᾽. β᾽. γ᾽. δ᾽. πλ. α᾽. πλ. β᾽. πλ. δ᾽. Κοντάκιον, ὡς ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τ῀ πάσχα. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τῆ Θωμᾶ, ἕως τῆς τ῀ Ἁγίων πάντων καταklείσεως, ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς, ἢ ἄλλαις ἐπισήμοις ἑορταῖς, οἷον τῇ Μεσοπεντηκοστῇ, καὶ τῇ Ἀναλήψει, λέγε᾽ τὰ Τροπάρια, καὶ Κοντάκια, ὥσπερ ἐν αὐταῖς πεπύπω᾽· εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, λέγε᾽ σὺν τοῖς Ζ τροπαρίοις τ῀ Κυριακῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς τὸ τ῀ κ᾽ τ῀ ἡμέραν ἁγίᾳ Ζ τροπάριον. Ἀπὸ δὲ τ῀ Κυριακῆς τ῀ Ἁγίων πάντων, ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς λέγε᾽ τὰ Τροπ. καὶ Κοντάκια καὶ τὸν τυχόντα ἦχον τῆ Ἀναστασίμου, καὶ μόνα. πλὴν ἐὰν τύχῃ ἡ Κυριακὴ μεταξύ τινῶν ὀκταημέρου, ἢ ὁμοίας ἑορτῆς, μ᾽ τὸ Ζ τροπάριον τῆς Κυριακῆς λέγε᾽ τὸ Ζ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ εἰ μὲν ἡ ἑορτὴ εἴη Τῆς Θεοτόκου εἰς Τὸ, Δόξα καὶ νῦν, λέγε᾽ Τὸ Ζ τροπ. τ῀ ἑορτῆς, καὶ καταλιμπάνε᾽ Τὸ Θεοτοκίον τ῀ Ἀναστασίμου. Εἰ δὲ ἐὰν ἡ Κυριακὴ ἢ τ῀ σεσημειωμένων, ἔχουσα τὰ ἴδια Τροπ. καὶ Κοντ. λέγε᾽ αὐτὰ, καὶ ὑ τὰ τ῀ ἦχου. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Ἐὰν μὲν ὁ κατὰ τ῀ ἡμέραν ἅγιος ἰδίαν ἔχῃ λειτουργίαν, λέγε᾽ τὸ Τροπάριον, ὡς ἂν ἐκεῖ τυπωθῇ. εἰς τὸ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, ὅπερ ἀεὶ λέγε᾽), κἂν μὴ εὑρεθῇ τετυπωμένον, εἶτα τὸ Κοντάκιον ἴδιον, ἐὰν ἔχῃ, ἢ ἐκ τῶν Κοινῶν. ἐὰν δὲ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἅγιος ἰδίαν λειτουργίαν μὴ ἔχῃ, λέγε᾽ πρῶτον τὸ Ζ τροπάριον κ᾽ τ῀ ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, εἶτα τὸ τ῀ ἁγίου, ἔπειτα τὸ τ῀ μεγάλου πρ῀ ἡμῶν Βασιλείου, εἶθ᾽ ἑξῆς τὸ Θεοτοκίον, καὶ Κοντάκιον τ῀ κ᾽ τ῀ ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος. Ἀλλ᾽ ἐὰν τύχῃ ἡ τ῀ ἁγίου μνήμη μεταξύ τινος ὀκταημέρου, ἢ ὁμοίας ἑορτῆς, μ᾽ Τὸ Τροπάριον τ῀ ἑορτῆς λέγε᾽ Τὸ Ζ τροπάριον αὐτ῀. λαμβάνομεν δὲ ἐκ τ῀ Κοινῶν, ἐὰν ἴδιον μὴ ἔχῃ. πλὴν ἐὰν ἡ ἑορτὴ ᾖ τῆς Θεοτόκου, πρῶτον λέγε᾽ τὸ Ζ τροπάριον τ῀ κ᾽ τ῀ ἡμέραν ἁγίου, εἶτα εἰς τὸ, Δόξα καὶ νῦν, λέγε᾽ τὸ Ζ τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνήθημεν καθ᾽ ἑκάστην Κυριακὴν τ῀ ἤχου σημαῖναι, καθ᾽ οὓς λέγεται τὸ Τροπάριον, διὰ τὸ πολλάκις καταλιμπάνεσθαι μέν τινας ἑβδομάδας, ὡς εἴρη᾽), φύλ. 148, καὶ 226, τὸν δὲ ἦσαν ἐμβαίνειν κατὰ τὴν κυκλικὴν αὐτ῀ τάξιν· διὰ τ῀το ἐπιτίθεμεν ὧδε τὸν κανόνα, ἐξ ὃ῀ ῥᾳδίως γνωσθήσεται ὅ, τε ἦχος, καὶ τὸ ἑωθινόν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων πάντων ἣ ἐστὶ πρώτη μ᾽ τὴν ν᾽.

Κυριακή.	Ἦχος.	Ἑωθινόν.
α᾽.	πλ. δ᾽.	α᾽.
β᾽.	α᾽.	β᾽.
γ᾽.	β᾽.	γ᾽.
δ᾽.	γ᾽.	δ᾽.
ε᾽.	δ᾽.	ε᾽.
ϛ᾽.	πλ. α᾽.	ϛ᾽.
ζ᾽.	πλ. β᾽.	ζ᾽.
η᾽.	βαρύς.	η᾽.
θ᾽.	πλ. δ᾽.	θ᾽.
ι᾽.	α᾽.	ι᾽.
ια᾽.	β᾽.	ια᾽.
ιβ᾽.	γ᾽.	α᾽.
ιγ᾽.	δ᾽.	β᾽.
ιδ᾽.	πλ. α᾽.	γ᾽.
ιε᾽.	πλ. β᾽.	δ᾽.
ιϛ᾽.	βαρύς.	ε᾽.
ιζ᾽.	πλ. δ᾽.	ϛ᾽.
ιη᾽.	α᾽.	ζ᾽.
ιθ᾽.	β᾽.	η᾽.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ, Τεισαγίου, Τροπαρίων, Κοντακίων, Προκειμένων, Ἀλληλουϊαρίων, καὶ Κοινωνικοῦ, Ἀποστόλων, καὶ Εὐαγγελίων.

Περὶ τῶν Ἀντιφώνων.

Ἐν μὲν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς τὰ ζ΄ ἀντίφωνα λέγεται, καθὼς ἐν ἑκάστῃ αὐτῶν τετύπωται. περὶ δὲ τῶν λιτῶν ἡμερῶν, ἢ τῆς μεταξὺ ὀκταημέρου, ἢ ἄλλης τοιαυτροπου ἑορτῆς, ἰστέον, ὅτι δι' ὅλης μὲν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ἕως τοῦ Σαββάτου καταπαύσεως, λέγεται τὰ γ΄ Ἀντίφωνα, ὡσπερ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ τῆς δευτέρας δὲ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, λέγεται τὰ Ἀντίφωνα, ὡς τετύπωται ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, δηλονότι, εἰς τὸ α΄. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· εἰς τὸ β΄. Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου. εἰς τὸ γ΄. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, τὰ μὲν δύο ἀντίφωνα, ὅτε τὰ ῥηθέντα, ταῦτα γὰρ εἰ μεταβάλλεται, εἰ μὴ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, εἰς δὲ τὸ γ΄. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς, ψάλλονται οἱ, Ἀλληλουϊα· δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλ. δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τοῦ Παναχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, υἱὲ Θεοῦ, ὁ σοφώσας τοὺς μαθητάς. δι' ὅλης τῆς ἑορτ. τῆς Ὑψώσεως. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. δι' ὅλης τῆς ἑορτ. τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς. δι' ὅλης τῆς τῶν Φώτων. Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς. δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ὁ ἐν δόξῃ μεταμορφωθείς. δι' ὅλης τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ὅτως ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῆς ἑορταῖς. Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς. δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ὁ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις θαυμαστός. δι' ὅλης τῆς ἑορτῆς τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου. Ὁ ἐν τοῖς Ἱεράρχαις θαυμαστός. Ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τοῦ Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων, καὶ ἑξῆς, ἐν μὲν ταῖς Κυριακαῖς λέγεται, ἐὰν ἄλλη ἑορτὴ ἐν αὐλαῖς μὴ ἐμπέσῃ ἄλλο ἀπαντῶσα, τὰ γ΄ ἀντίφωνα, ὡς ἔστιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου. εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἐὰν μὲν ὁ κύριος τοῦ ἡμέραν ἅγιος λειτουργίαν μὴ ἔχῃ, λέγεται τὸ γ΄. Ἀντίφωνον κυρίου τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἐρρέθη φύλ. 69. Ἐὰν δὲ ὁ κύριος τὴν ἡμέραν ἅγιος ἔχῃ ἰδίαν λειτουργίαν, λέγεται τὸ γ΄. ἀντίφωνον, ὡσπερ ἐν ἑκάστῃ ἀκολουθίᾳ ἐν τοῖς Κοινοῖς ἐτυπώθη.

Περὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων πάντων ἀκαταπαύστως, λέγεται εἰς τὸ, Ὅτι ἅγιος, τὸ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν, ἐκτὸς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Σαββάτου, τῆς ζ΄ ἑβδομάδος, ἐν ᾧ τελείται ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἐν τούτοις γὰρ λέγεται τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων, καὶ καθεξῆς, ἕως τῆς Κυριακῆς τῶν βαΐων λέγεται τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. λέγεται γὰρ τὸ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν, ὅπερ ὁμοίως λέγεται ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ δικαίου Λαζάρου. Καὶ ἔτι πλὴν τῆς ἡμέρας τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῆς ζ΄πης Κυριακῆς τῶν νηστειῶν. ἐν ταύταις γὰρ ταῖς δυσὶν ἡμέραις, ψάλλομεν, τὸ, Τὸν σταυρόν σου.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

α'. Τῶν ἁγίων Μακκαβαίων. 414
β'. Στεφάνυ πρωτομάρτ. 414
γ'. Ἰσακίυ, Δαλμάτυ, & Φάυστυ ὁσίων. 414
δ'. Ἰεζεκιὴλ Προφήτυ, καὶ Στεφάνυ Πάπα Ρώμης. 415
ε'. Προεόρτια τῆς Μεταμορφ. τοῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίυ μάρτ. Εὐσυχίυ: 415
ς'. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 415
ζ'. Δονάτυ ὁσίυ. καὶ τῆς ἑορτ. 416
η'. Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκ. & τῆς ἑορτ. 417
θ'. Ματθία Ἀποστ. & τῆς ἑορτ. 417
ι'. Λαυρεντίυ, & τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ τῆς ἑορτ. 417
ια'. Φωλίυ, καὶ Ἀνικήτυ μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 417
ιβ'. Εὐπλυ ἱερομάρτ. & τῆς ἑορτ. 417
ιγ'. Μαξίμυ ὁσίυ· καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. 418
ιδ'. Προεόρτ. τῆς κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ. & τοῦ ἁγίυ προφήτυ Μιχαίυ. 418
ιε'. Ἡ Κοίμησις τῆς ἐνδόξυ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ Μαρίας. Ἑορτὴ ὀκταήμερος 419
ις'. Διομήδυς μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 420
ιζ'. Μύρωνος & τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. καὶ τοῦ ὁσίυ πρ̄ ἡμῶν Ἠλίυ τοῦ ἐν Καλαβρίᾳ. καὶ τῆς ἑορτῆς. 421
ιη'. Φλώρυ, καὶ Λαύρυ μάρτ. & τῆς ἑορτ. 421
ιθ'. Ἀνδρέυ, & τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. & τῆς ἑορτῆς. 421
κ'. Σαμυὴλ Προφήτυ. & τῆς ἑορτῆς. 421
κα'. Θαδδαίυ Ἀποστ. καὶ τῆς ἑορτῆς 421
κβ'. Ἀγαθονίκυ μάρτ. καὶ τῆς ἑορτῆς. 421
κγ'. Λύπυ μάρτ. & ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 421
κδ'. Τίτυ Ἀποστόλυ. 421
κε'. Βαρτολομαίυ Ἀποστόλυ. 423
κς'. Ἀδριανοῦ, καὶ Ναταλίας μαρτύρων. 424
κζ'. Γοιμένος ὁσίυ. 425
κη'. Μωϋσέως & Αἰθιόπος, ὁσίυ. 425
κθ'. Ἡ ἀποτομὴ & ἁγίυ Ἰωάννυ τοῦ προδρόμυ. 425
λ'. Εἰρηναίυ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. 427
λα'. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ. 427

ΙΟΥΛΙΟΣ.

α.' Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανῦ Μαρτύρων. & τῆς ἑορτῆς. 403
β.' Ἡ κατάθεσις τῆς ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου· καὶ τῆς ἑορτ. 403
γ.' Ὑακίνθου μάρτυρος. καὶ τῆς ἑορτ. 404
δ.' Ἀνδρέου Ἐπισκ. Κρήτης, πρεσβ. ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτ. 404
ε.' Στεφάνου μάρτ. & τῆς σύνοδίας αὐτοῦ & τῆς ἑορτ. 404
ϛ.' Σισοῆ ὁσίου· & ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. 404
ζ.' Κυριακῆς μάρτυρος. 404
η.' Προκοπίου μάρτυρος. 404
θ.' Γαγκρατίου Ἐπισκ. & μάρτ. 405
ι.' Τῶν ἁγίων μ̄ε̄ μάρτ. τῶν ἐν Νικοπόλει. 406
ια.' Εὐφημίας μάρτ. 406
ιβ.' Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου μαρτύρων. 406
ιγ.' Τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι τῆς δ.' Συνόδου. 406
ιδ.' Ἀκύλα Ἀποστόλου 407
ιε.' Κηρίκου, & Ἰουλίττης, καὶ τ̄ σὺν αὐτοῖς μ̄ρτ. 407
ις.' Ἀθηνογένους ἱερομάρτ. & τῶν ι.' μαθητῶν αὐτοῦ· 407
ιζ.' Μαρίνης παρθενομάρτυρος. 408
ιη.' Ἀμιλιανοῦ μάρτυρος. 408
ιθ.' Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου πρεσβ. ἡμῶν Βασιλείου. 408
κ.' Ἡλιοῦ προφήτου. 409
κα.' Συμεὼν, καὶ Ἰωάννου ὁσίων. 410
κβ.' Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. 410
κγ.' Φωκᾶ, & Ἀπολλιναρίου ἱερομαρτ. 411
κδ.' Χρισίνης μάρτυρος, καὶ τῆς ὁσίου Φαυλίνου. 411
κε.' Ἄννης μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῆς ὁσίας Εὐπραξίας. 412
κϛ.' Παρασκευῆς μάρτυρος. 412
κζ.' Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος. 412
κη.' Προχώρου, & τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστ. 413
κθ.' Καλλινίκου, καὶ Θεοδότης μάρτ. 413
λ.' Σίλα, & Σιλβανοῦ, & τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀποστ. 413
λα.' Ἰουλίττης μάρτ. & τῆς ὁσίου Εὐδοκίμου. 413

ΙΟΥΝΙΟΣ.

α.' Ἰουστίνου, & τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. 395
β.' Νικηφόρου, πρ̃ ἡμῶν, Ἀρχιεπισκ. 395
γ.' Λουκιλλιανῆ μάρτυρος. 395
δ.' Μηνοφάνους Ἀρχιεπισκ. 395
ε.' Εὐσταθίου, Ἐπισκόπου, & τῶν σὺν αὐτῷ. 395
ς.' Δωροθέου Ἐπισκ. καὶ τῶν ὁσίων Μηνοφάνους, & Ἀλεξάνδρου. 395
ζ.' Θεοδότου Ἱερομάρτυρος. 395
η.' Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. 395
θ.' Κυρίλλου, πρ̃ ἡμῶν, Ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας. 396
ι.' Μελετίου, Στεφάνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μ̃ρτ. 396
ια.' Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα Ἀποστόλων. 396
ιβ.' Ὀνουφρίου Ὁσίου. 396
ιγ.' Ἀκυλίνης μάρτ. 396
ιδ.' ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τοῦ Μεγάλου, πρ̃ ἡμῶν. Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 397
ιε.' Βίτου, & τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. & τῆς ἑορτ. 398
ις.' Ἀμὼς Προφήτου, & Τύχωνος Ἐπισκ. & τ̃ ἑορτ. 398
ιζ.' Μανουὴλ, Σαβὲλ, & Ἰσμαὴλ μ̃ρτ. & τῆς ἑορτ. 398
ιη. Λεοντίου μάρτ. & τῆς ἑορτ. 398
ιθ.' Φορτουνάτου Ἀπος. καὶ τῆς ἑορτ. 398
κ.' Μεθοδίου Επισκ. καὶ τῆς ἑορτ. 398
κα.' Ἰουλιανῆ, & Βασιλίσσης μάρτ. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. 398
κβ.' Βασιλείου ἡγουμένου Παπλαγονίας, καὶ τῶν Ἀρχαγ. Μιχαὴλ, & Γαβριὴλ. 398
κγ.' Ἀγριππίνης, Ζήνωνος, & Ζηνᾶ μ̃ρτ. 398
κδ.' Τὸ Γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τ̃ Προδρόμου. 399
κε.' Φιρμωνίας μάρτ. καὶ τὸ μ̃θέορτον τ̃ Προδρόμου. 401
κς.' Δαβὶδ Ὁσίου, & Ἰωάννου Ἐπισκ. 401
κζ.' Σαμψὼν Ὁσίου. 401
κη. Ὑπατίου Ἱερομάρτ. 401
κθ.' Πέτρου, & Παύλου, τῶν Κορυφαίων τῶν Ἀποστόλων. Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 401
λ.' Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ιβ.' Ἀποστόλων. & τῆς ἑορτ. 403

ΜΑΙΟΣ.

α.' Ἱερεμίου προφήτου. 391
β.' Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 391
γ.' Τιμοθέου, καὶ Μαύρας μαρτ. 391
δ.' Εἰρήνης μάρτυρος. 391
ε.' Πελαγίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτ. 391
ς.' Διμηλίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. 391
ζ.' Ἡ Φανέρωσις τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. 391
η.' Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ μνήμη τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ τῆς ὁσίου Ἀρσενίου. 391
θ.' Ἡσαΐου Προφήτου, καὶ Χριστοφόρου, καὶ Κοδράτου μάρτ. 392
ι.' Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ Ἀποστ. καὶ Ἀλφίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. 393
ια.' Μωκίου ἱερομάρτ. καὶ τοῦ ὁσίου Φιλίππου τοῦ Ἀργυρίου. 393
ιβ.' Ἐπιφανίου Ἐπισκ. καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκ. 393
ιγ.' Ἀλεξάνδρου μάρτ. 393
ιδ.' Ἰσιδώρου μάρτυρος. 393
ιε.' Θεοδώρου ὁσίου. 393
ις.' Ἀχιλλίου Ἐπισκόπου. 393
ιζ.' Ἀνδρονίκου, καὶ Ἰουνίας Ἀποστ. 393
ιη.' Διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. 394
ιθ.' Παταικίου Ἱερομάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, 394
κ.' Θαλλαλαίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. 394
κα.' Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης ἁγίων Βασιλέων. 394
κβ.' Βασιλίσκου μάρτυρος. 395
κγ.' Συμεὼν ὁσίου. 395
κδ.' Τιμοθέου Ἐπισκ. καὶ μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 395
κε.' Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. 395
κς.' Ἰούδα Ἀδελφοθέου, καὶ Κάρπου Ἀποστ. 395
κζ.' Ἑλλαδίου μάρτυρος. 395
κη.' Θεοδούλου, καὶ Ἀνδρέου ὁσίων. 395
κθ.' Θεοδοσίας μάρτυρος. 395
λ.' Ἰσαακίου ὁσίου. 395
λα.' Ἑρμίου μάρτυρος. 395

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

α΄. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας. 389
β΄. Τίτυ, ⁊ τῶν σὺν αὐτῷ ὁσίων. 389
γ΄. Νικήτα ἡγουμένυ, ⁊ Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφυ ὁσίων, πρεσβ. ἡμῶν. 389
δ΄. Θεοδότυ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 389
ε΄. Θεοδώρας ὁσίας. 389
ϛ΄. Εὐτυχίυ Ἀρχιεπισκόπυ. 389
ζ΄. Γεωργίυ Ἐπισκόπυ. 389
η΄. Ἡρωδίωνος, Ἀγαβυ, ⁊ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀποστόλων. 389
θ΄. Εὐψυχίυ, ⁊ Καλλιοπίυ μαρτύρων. 389
ι΄. Τερεντίυ, ⁊ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 389
ια΄. Ἀντύπα μάρτυρος. 389
ιβ΄. Σάβα μάρτυρος. 389
ιγ΄. Μαρτίνυ, Γάπα Ῥώμης, πρεσβ. ἡμῶν. 389
ιδ΄. Ἀριστάρχυ, ⁊ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστόλων. 389
ιε΄. Γεωργίυ, ⁊ Ἰακώβυ ὁσίων. 390
ις΄. Εἰρήνης, Ἀγάπης, καὶ Χιονίας παρθενομαρτύρων. 390
ιζ΄. Ἀκακίυ Ἐπισκ. ⁊ Ἰωάννυ Μοναχῦ. 390
ιη΄. Ἰωάννυ τῦ ἐν τῷ φρέατι, ὁσίυ. 390
ιθ΄. Θεοδώρυ, ⁊ Ζωσίμυ μαρτύρων. 390
κ΄. Θεοδώρυ τῦ Τριχινᾶ ὁσίυ. ⁊ Παφνυτίυ μάρτ. 390
κα΄. Ἰανουαρίυ, ⁊ τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. 390
κβ΄. Θεοδώρυ τῦ Σικεώτυ Επισκ. 390
κγ΄. Γεωργίυ μεγαλομάρτυρος. 390
κδ΄. Ἐλισάβετ ὁσίας, καὶ τῶ ἁγίυ μάρτ. Σάβα τῦ Στρατηλάτυ. 390
κε΄. Μάρκυ Ἀποστόλυ, καὶ Εὐαγγελιστῦ. 390
κϛ΄. Βασιλέως ἱερομάρτ. 391
κζ΄. Συμεὼν Ἐπισκόπυ. 391
κη΄. Ἰάσονος, ⁊ Σωσιπάτρυ Ἀποστόλων. 391
κθ΄. Μέμνωνος ὁσίυ. 391
λ΄. Ἰακώβυ Ἀποστόλυ, ἀδελφῦ Ἰωάννυ τῦ Θεολόγυ. 391

ΜΑΡΤΙΟΣ.

α΄ Εὐδοκίας μάρτυρ. 386
β΄ Θεοδότης Ἐπισκόπης. 386
γ΄ Κλεονίκης, Εὐζωΐς, καὶ Βασιλίσκης μαρτύρων. 386
δ΄ Παύλης, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ μάρτυρ. 386.
ε΄ Κόνωνος μάρτυρ. 386
ς΄ Τῶν ἁγίων μβ΄. μαρτύρων. 386.
ζ΄ Βασιλέως, Ἐφραὶμ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. 386
η΄ Θεοφυλάκτης Ἀρχιεπισκόπης. 386
θ΄ Τῶν ἁγίων μ΄. μαρτ. τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. 386
ι΄ Κοδράτης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτ. 387
ια΄ Σωφρονίου Πατριάρχου. 387
ιβ΄ Θεοφάνους καὶ Γερακίου ὁσίων, καὶ τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου. 387
ιγ΄ Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. 387
ιδ΄ Ἀλεξάνδρου μάρτυρος. 387
ιε΄ Πιονίου μάρτυρος. 387
ις΄ Πάπα μάρτυρος. 387
ιζ΄ Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. 387
ιη΄ Κυρίλλου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, πρεσβυτέρου ἡμῶν. 387
ιθ΄ Χρυσάνθου, καὶ Δαρίας μαρτύρων. 387
κ΄ Τῶν ὁσίων Ἀββάδων τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὁσίου Σάβα ἀναιρεθέντων. 387
κα΄ Βενεδίκτου πρεσβυτέρου ἡμῶν, ἡγουμένου ὄρους Κασίνου. 387
κβ΄ Βασιλείου ἱερομάρτυρος. 387
κγ΄ Νίκωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 388
κδ΄ Ζαχαρίου ὁσίου. 388
κε΄ Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας. 388
κς΄ Τοῦ ἁγίου Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. 389
κζ΄ Μαζώνης ὁσίου. 389
κη΄ Ἱλαρίωνος ὁσίου. 389
κθ΄ Εὐσταθίου Ἐπισκόπου. 389
λ΄ Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος, πρεσβυτέρου ἡμῶν. 389
λα΄ Ἀββᾶ Ἐπισκ. καὶ Βενιαμὶν Διακόνου μαρτύρων. 389

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

α.' Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, ⁊ τῦ μάρτ. Τρύφωνος. 379
β.' Ἡ Ὑπαπαντὴ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἑορτὴ σκπ' ἡμέρος. 380
γ.' Συμεὼν τῦ Θεοδόχυ ⁊ τῆς ἑορτ. 383
δ.' Ἰσιδώρυ τῦ Πηλυσιώτυ ὁσίυ, πρ̄ς ἡμῶν. ⁊ τῆς ἑορτ. 383
ε.' Ἀγάθης μάρτ. ⁊ τῆς ἑορτ. 383
ς.' Φαύστης μάρτ. ⁊ τῆς ἑορτ. 383
ζ.' Θεοδώρυ τῦ Στρατηλάτυ, μάρτ. ⁊ τῆς ἑορτῆς. 383
η.' Ζαχαρίυ προφήτυ τῷ ιϛ.' ⁊ τῆς ἑορτ. 384
θ.' Νικηφόρυ μάρτ. ⁊ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. 384
ι.' Χαραλάμπυς μάρτ. 384
ια.' Βλασίυ Ἱερομάρτ. 384
ιβ.' Μελετίυ Ἀρχιεπισκ. Ἀντιοχείας, πρ̄ς ἡμῶν. 384
ιγ.' Μαρτινιανῦ ὁσίυ. 384
ιδ.' Αὐξεντίυ ὁσίυ. 384
ιε.' Ὀνησίμυ Ἀποστόλυ. 384
ιϛ.' Γαμφίλυ, ⁊ τῷ συν αὐτῷ μαρτύρων. 384.
ιζ.' Θεοδώρυ τῦ Τύρωνος, μάρτ. 385
ιη.' Λέοντος Πάπα Ῥώμης. 385
ιθ.' Ἀρχίππυ Ἀποστόλυ. 385
κ.' Λέοντος Ἐπισκόπυ Κατάνης. 385
κα.' Τιμοθέυ ὁσίυ, πρ̄ς ἡμῶν. 385
κβ.' Ἡ εὕρεσις τῷ λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίυ Μαρτύρων. 385
κγ.' Πολυκάρπυ Ἐπισκ. ⁊ μάρτ. 385
κδ.' Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ. 385
κε.' Ταρασίυ Πατριάρχυ Κωνσταντινουπόλεως. 386
κϛ.' Γορφυρίυ Ἐπισκόπυ. 386
κζ.' Βυκόλυ Ἐπισκόπυ. 386
κη.' Προκοπίυ τῦ Δεκαπολίτυ. 386
Εἰ ἡ ὄρθι βίσεκτω.
κθ.' Βασιλείυ ὁσίυ, ⁊ ὁμολογητῦ. 386

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

α.' Η ὀκταήμερος περιτομὴ τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃, & τ̃ ἁγίυ Πρωτοπατριάρχυ, καὶ πρεσβ̃ ἡμῶν Βασιλείυ τ̃ Μεγάλυ. 356

β.' Σιλβέστρυ Πάπα Ρώμης· & τὰ θεόρτια τ̃ Φώτων. 357

γ.' Μαλαχίυ Προφήτυ, & τ̃ Προεορτ. 357

δ.' Ἀμμᾶ μάρτ. & τ̃ θεοφορτ. 358

ε.' Η Παραμονὴ τ̃ ἁγίων Θεοφανίων: 358

ς.' Η Βάπτισις τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 361

ζ.' Τὸ Μεθέορτον τ̃ Φώτων, καὶ ἡ σύναξις τ̃ ἁγίυ Ἰωάννυ τ̃ Προδρόμυ. 368

Σάββατον μ' τὰ Φῶτα 369

Κυριακὴ μ' τὰ Φῶτα. 370

η.' Δομνίκας ὁσίας: & τ̃ ἑορτ. 370

θ.' Πολυεύκτυ μάρτ. & τ̃ ἑορτ. 371

ι.' Γρηγορίυ Ἐπισκ. Νύσσης πρεσβ̃ ἡμῶν. & τ̃ ἑορτ. 371

ια.' Θεοδοσίυ τ̃ Κοινοβιάρχυ πρεσβ̃ ἡμῶν: & τ̃ ἑορτ. 371

ιβ.' Ταπαναῆς μάρτυρος. & τ̃ ἑορτ. 372

ιγ.' Ἑρμύλυ, & Στρατονίκυ μαρτύρων, & ἡ ἀπόδοσις τ̃ ἑορτ̃. 372

ιδ.' Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀββάδων τ̃ ἐν Σινᾷ, & Ῥαϊθ̃ διαιρεθέντων. 372

ιε.' Ἰωάννυ τ̃ Καλυβίτυ. 372

ις.' Η περιτομὴ τ̃ τιμίας ἀλύσεως τ̃ ἁγίυ Ἀποστόλυ Πέτρυ. 373

ιζ.' Ἀντωνίυ τ̃ μεγάλυ ὁσίυ. 373

ιη.' Η ἐπάνοδος ἐκ τ̃ ἐξορίας, τ̃ ἁγίυ Ἀθανασίυ, & τ̃ ὁσίυ πρεσβ̃ ἡμῶν Κυρίλλυ Ἀλεξανδρείας. 373

ιθ.' Μακαρίυ τ̃ Αἰγυπτίυ ὁσίυ. 374

κ.' Εὐθυμίυ τ̃ μεγάλυ ὁσίυ, πρεσβ̃ ἡμῶν. 375

κα.' Μαξίμυ τ̃ ὁμολογητ̃, & τ̃ ἁγίυ μάρτ. Νεοφύτυ. 375

κβ.' Τιμοθέυ Ἀποστόλυ. 376

κγ.' Κλήμβυτος Ἐπισκ. Ἀγκύρας. 376

κδ.' Ξένης ὁσίας. 377

κε.' Γρηγορίυ τ̃ Θεολόγυ, πρεσβ̃ ἡμῶν. 377

κς.' Ξενοφῶντος, ὁσίυ, καὶ τῶν δύο τέκνων αὐτ̃. 378

κζ.' Η ἐπάνοδος τ̃ λειψάνου, τ̃ ἁγίυ πρεσβ̃ ἡμῶν Ἰωάννυ τ̃ Χρυσοστόμυ. 378

κη.' Ἐφραὶμ τ̃ Σύρυ ὁσίυ, πρεσβ̃ ἡμῶν. 378

κθ.' Η ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τ̃ ἁγίυ Ἱερομάρτ. Γαλίυ. 379

λ.' Κλαυδίυ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 379

λα.' Κύρυ, & Ἰωάννυ μαρτύρων. 379

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

α΄. Ναὺμ Προφήτου. 339
β΄. Αββακοὺμ Προφήτου. 339
γ΄. Σοφονίου Προφήτου. 339
δ΄. Βαρβάρας μάρτ. καὶ τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. 339
ε΄. Σάβα τοῦ ἠρημοπολίτου, πρὸς ἡμῶν. 340
ς΄. Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων. 340
ζ΄. Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων. 340
η΄. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ τοῦ ὁσίου Παπίου. 341
θ΄. Ἡ Σύλληψις τῆς ἁγ. Ἄννης, ὅτε ἐωάγελαβε τὸν Θεόν. Ἑορλ. ὀκλαήμ. 341
ι΄. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 341
ια΄. Δανιὴλ τοῦ συλίτου ὁσίου, καὶ τῆς ἑορτ. 341
ιβ΄. Σπυρίδωνος ὁσίου, πρὸς ἡμῶν. καὶ τῆς ἑορτ. 342
ιγ΄. Εὐσταθίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μάρτ. καὶ Λουκίας τῆς παρθένου. καὶ τῆς ἑορτ. 342
ιδ΄. Θύρσου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 342
ιε΄. Ἐλευθερίου ἱερομάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 342
ις΄. Ἀγαίου Προφήτου. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 342
ιζ΄. Δανιὴλ τοῦ προφήτου, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. 342
ιη΄. Σεβαστιανοῦ μάρτ. καὶ τὰ προεόρτια τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. 343
ιθ΄. Βονιφατίου, καὶ Ἀθηνοδώρου μάρτ. καὶ τῶν προεορτίων. 343
Σάββατον τῶν Προπατόρων. 343
Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων. 343
Σάββατον τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. 344
Κυριακὴ τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. 344
κ΄. Ἰγναλίου ἱερομάρτ. καὶ τῶν προεορτ. 346
κα΄. Ἰουλιανοῦ μάρτ. καὶ τῶν προεορτ. 346.
κβ΄. Ἀναστασίας ὁσιομάρτ. καὶ τῶν προεορτ. 346
κγ΄. Τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ, καὶ τῶν προεορτ. 346
κδ΄. Ἡ προαμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. 346
κε΄. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἑορτὴ ἐπιφανήμερ. 349
κς΄. Ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Μεθέορτον τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. 351
Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. 352
Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. 352
Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. 353
Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. 354
κζ΄. Στεφάνου πρωτομάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 354
κη΄. Δισμυρίων Μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδίᾳ καιέντων. καὶ τῆς ἑορτ. 355
κθ΄. Τῶν ἁγίων Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων. καὶ τῆς ἑορτ. 355
λ΄. Ἀνυσίας μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 355
λα΄. Μελάνης ὁσίας. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 356

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

α.' Κοσμᾶ, & Δαμιανῦ Μαρτ. & τῶν Ἁγίων πάντων. 328
β.' Ἀκινδύνου, & τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων· καὶ μνήμη τῶν κεκοιμημένων πιστῶν. 329
γ.' Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ, καὶ Ἰωσὴφ μαρτύρων. 330
δ.' Νικάνδρου Ἐπισκ. καὶ μάρτ. 330
ε.' Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων. 330
ϛ.' Παύλου ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου Λεονάρδου. 330
ζ.' Ἄυκτου, & Ταυρίωνος μαρτύρων. 331
η.' Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων. 331
θ.' Ὀνησιφόρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 331
ι.' Ὀρέστου, Μίλωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. καὶ τοῦ ὁσίου πρ' ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. 331
ια.' Βαρθολομαίου τοῦ νέου, πρ' ἡμῶν, ὁσίου. Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 331
ιβ.' Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· & τῆς ἑορτ. 332
ιγ.' Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. καὶ τῆς ἑορτῆς. 333
ιδ.' Φιλίππου Ἀποστόλου. καὶ τῆς ἑορτῆς. 333
ιε.' Σαμωνᾶ, Γουρίου, καὶ Ἀβίβου ὁμολογητῶν. καὶ τῆς ἑορτῆς. 334
ιϛ.' Ματθαίου Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ. & τῆς ἑορτῆς. 334
ιζ.' Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Ἐπισκ. & τῆς ἑορτῆς. 335
ιη.' Πλάτωνος μάρτ. & ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 335
ιθ.' Ἀβδιοῦ Προφήτου. 335
κ.' Τὰ εἰσόδια τῆς εἰς τὸν ναὸν εἰσόδου τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. 335
κα.' Ἡ Εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ. Ἑορτὴ τετραήμερος. 336
κβ.' Κικιλίας, μάρτυρος. καὶ τῆς ἑορτ. 336
κγ.' Ἀμφιλοχίου Ἐπισκ. Ἰκονίου· & τῆς ἑορτ. 336
κδ.' Γρηγορίου Ἐπισκ. Ἀκραγαντ. καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. 337
κε.' Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας, & Αἰκατερίνης παρθενομάρτ. καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτ. Μερκουρίου. 337
κϛ.' Ἀλυπίου τοῦ Στυλίτου, ὁσίου· 338
κζ.' Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, μάρτ. 338
κη.' Εἰρηνάρχου μάρτυρος. 338
κθ.' Στεφάνου τοῦ νέου, ὁσιομάρτυρος. 338
λ.' Ἀνδρέου Ἀποστόλου. 338

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

α΄. Ἀνανίου Ἀποστόλου. ℭ τῆς ἑορτ. 321
β΄. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος. ℭ τῆς ἑορτ. 322
γ΄. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτ. ℭ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 322
δ΄. Ἱεροθέου. Ἐπισκ. καὶ μάρτ. 323
ε΄. Μαμέλχθης μάρτυρος. 323
ς΄. Θωμᾶ Ἀποστόλου. 323
ζ΄. Σεργίου, ℭ Βάκχου μαρτύρων. 323
η΄. Πελαγίας ὁσίας. 324
θ΄. Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, Ἀποστόλου. 324
ι΄. Εὐλαμπίου, ℭ Εὐλαμπίας μαρτύρων. 324
ια΄. Φιλίππου Ἀποστόλου, ἐκ τῶν ζ΄ Διακόνων. 324
ιβ΄. Γρόβου, Ταράχου, ℭ Ἀνδρονίκου μαρτύρων. 324
ιγ΄. Κάρπου, ℭ Παπύλου μαρτ. 325
ιδ΄. Ναζαρίου, ℭ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 325
ιε΄. Λουκιανοῦ μάρτυρος. 325
ις΄. Λογγίνου τοῦ Ἑκατονταρχου, μαρτ. 325
ιζ΄. Ὡσιὲ προφήτου. 326
ιη΄. Λουκᾶ Ἀποστόλου, ℭ Εὐαγγελιστοῦ. 326
ιθ΄. Οὐάρου μάρτυρος. 326
κ΄. Ἀρτεμίου μάρτυρος. 327
κα΄. Ἱλαρίωνος ὁσίου. 327
κβ΄. Ἀβερκίου τοῦ ἰσαποστόλου 327
κγ΄. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἀποστόλου. 327
κδ΄. Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 327
κε΄. Μαρκιανοῦ, ℭ Μαρτυρίου μαρτ: 327
κς΄. Δημητρίου Μεγαλομάρτυρος. 327
κζ΄. Νέστορος μάρτυρος. 328
κη΄. Τερεντίου, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ μαρτύρων. 328
κθ΄. Ἀναστασίας μάρτυρος. 328
λ΄. Ζηνοβίου, ℭ Ζηνοβίας μαρτύρων. 328
λα΄. Σάχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστόλων. 328

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

α΄. Ἀρχὴ τ῀ νέου Ἔτους, καὶ τ῀ ὁσίου Συμεὼν τ῀ Στυλίτου. 309
β΄. Μάμαντος μάρτυρος. 310
γ΄. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος. 310
δ΄. Βαβύλα ἱερομάρτυρος. 310
ε΄. Ζαχαρίου Προφήτου, πρὸ τ῀ Προδρόμου. 310
ς΄. Τῆ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. 311
ζ΄. Τὰ προεόρτια τ῀ γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας, καὶ Σώζοντος μάρτυρος. 311
η΄. Τὸ Γενέθλιον τ῀ Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας. Ἑορτὴ ἑξαήμερος. 312
θ΄. Τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης· καὶ τῆς ἑορτ. 312
ι΄. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 313
ια΄. Θεοδώρας ὁσίας· καὶ τῆς ἑορτ. 314
ιβ΄. Ἀὐξενόμου ἱερομάρτυρος· καὶ τῆς ἑορτ. 314
ιγ΄. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τ῀ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. 314
Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως. 314
Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. 314
ιδ΄. Ἡ Ὕψωσις τ῀ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· Ἑορτὴ ἑπταήμερος. 315
Σάββατον μετὰ τὴν Ὕψωσιν. 317
Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὕψωσιν. 317
ιε΄. Νικήτα μάρτυρος· καὶ τ῀ ἑορτ. 317
ις΄. Εὐφημίας μάρτυρος· καὶ τῆς ἑορτ. 317
ιζ΄. Σοφίας, καὶ τ῀ τελείων θυγατέρων αὐτῆς μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 318
ιη΄. Εὐμβρίου Ἐπισκ. καὶ τῆς ἑορτ. 318
ιθ΄. Τροφίμου, καὶ τ῀ σὺν αὐτῷ μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 318
κ΄. Εὐσταθίου, καὶ τ῀ σὺν αὐτῷ μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 318
κα΄. Κοδράτου Ἀποστόλου· καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτ. 318
κβ΄. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. 318
κγ΄. Ἡ σύλληψις τ῀ ἁγίου Ἰωάννου τ῀ Προδρόμου. 319
κδ΄. Θέκλης παρθενομάρτυρος. 319
κε΄. Ἰωάννου τ῀ Θεολόγου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ. 320
κς΄. Νείλου τ῀ Νέου ὁσίου, πρὸ ἡμῶν· Ἑορτὴ ὀκταήμερος. 320
κζ΄. Καλλιστράτου, καὶ Ἐπιχάρεως μάρτ. καὶ τῆς ἑορτ. 321
κη΄. Χαρίπωνος ὁσίου· καὶ τῆς ἑορτ. 321
κθ΄. Κυριακοῦ ὁσίου· καὶ τῆς ἑορτ. 321
λ΄. Γρηγορίου τ῀ μεγάλης Ἀρμενίας ἱερομάρτ. καὶ τῆς ἑορτῆς. 321

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.

Κυριακὴ τῆς Πάσχα. 1
Κυρ. β'. τοῦ Θωμᾶ. 11
Κυριακὴ γ'. τῶν Μυροφόρων. 18
Κυριακὴ δ'. τοῦ Παραλύτου. 25
Κυριακὴ ε'. τοῦ Σαμαρείτου. 33
Κυριακὴ ς'. τοῦ Τυφλοῦ. 41
Κυριακὴ ζ'. τῶν ἁγίων Πατέρων. 50
Κυριακὴ η'. τῆς Πεντηκοστῆς. 60

Κυριακαὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Κυρ. α'. τῶν Ἁγίων πάντων. 67
Κυρ. β'. 73
Κυριακὴ γ'. 78
Κυριακὴ δ'. 84
Κυριακὴ ε'. 89
Κυριακὴ ς'. 94
Κυριακὴ ζ'. 99
Κυριακὴ η'. 104
Κυριακὴ θ'. 110
Κυριακὴ ι'. 114
Κυριακὴ ια'. 119
Κυριακὴ ιβ'. 123
Κυριακὴ ιγ'. 128
Κυριακὴ ιδ'. 134
Κυριακὴ ιε'. 139
Κυριακὴ ις'. 144
Κυριακὴ ιζ'. 148
Κυριακὴ ιη'. 152
Κυριακὴ ιθ'. 157
Κυριακὴ κ'. 161
Κυριακὴ κα'. 166
Κυριακὴ κβ'. 171
Κυριακὴ κγ'. 175
Κυριακὴ κδ'. 180
Κυριακὴ κε'. 185
Κυριακὴ κς'. 190
Κυριακὴ κζ'. 194
Κυριακὴ κη'. 199
Κυριακὴ κθ'. 204
Κυριακὴ λ'. 209
Κυριακὴ λα'. 214
Κυριακὴ λβ'. 221

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριῳδίου.

Κυρ. τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου. 227
Κυρ. τοῦ Ἀσώτου. 232
Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω. 238
Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου. 242
Κυριακὴ α'. τῶν Νηστῶν. 245
Κυριακὴ β'. τῶν Νηστῶν. 248
Κυριακὴ γ'. τῶν Νηστῶν. 249
Κυριακὴ δ'. τῶν Νηστῶν. 252
Κυριακὴ ε'. τῶν Νηστῶν. 253
Κυριακὴ ς'. τῶν Βαΐων. 256

ILLVSTRISSIMI, ET REVERENDISSIMI DOMINI

D. ONVHPRII CONSTANTINI

ARCHIEPISCOPI DIBRENSIS

Et inferioris Macedoniæ Exarchi, in Alma Vrbe pro Ritu Græco à Sancta Sede Apostolica specialiter deputati,

APPROBATIO.

QVAE diffusa in multis, & dispersa, in vnum colligere, atque redigere, magnæ perfectionis inditium est, vt in præsenti accidit. Nam Orientalis Ecclesiæ volumina ad Officia Diuina non modò, per totius Anni orbitam celebranda, verùm etiam, quæ Sacrosancto Missæ Sacrificio inseruiunt, sunt quamplurima, itavt non semper commodè, & in promptu haberi queant; Propterea Reuerendissimus Pater Magister D. Apollinaris Agresta nostri Ordinis S. Basilij Magni Abbas Generalis huic incommodo consulere volens; vt quæ ad Diuinum cultum spectant, perfectè, ac integrè à cunctis persoluantur, curauit, vt ex prefatis tot Codicibus; præsens Λειτουργικὸν componeretur ad instar Latini Missalis, pro suis Religiosis, quatenus Sacrosanctum Missæ Sacrificium commodiùs peragere valeant. Quare ex commissione Reuerendissimi Patris Magistri Sacri Palatij Apostolici hoc idem Λειτουργικὸν accuratè vidi, & perlegi; & pro certo habeo, ex Diuino afflatu fuisse in hanc formam redactum (opus sanè non solum vtile, sed Monasterijs Occidentalibus prædicti Ordinis perquàm necessarium) & in eo nihil inueni quod non sit vel fidelitèr transcriptum ex Sacra Scriptura Græco sermone, vel quod non sit consonum cum Liturgijs secundum Ritum Græcum ad formam vetustissimi Typici, seu Ordinarij, & vsum celeberrimi Cœnobij Sanctæ Mariæ Cryptæferratæ; Denique nihil reperi, quod Catholicæ pietati, aut Ecclesiæ Ritibus obsistat, & ideo in lucem debere emitti perneccessarium iudico; sic censeo. Romæ idibus Decembris. M.DC.LXXXI.

Onuphrius Archiepiscopus Dibrensis &c.

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendissimo Patri Magistro Sacri Palatij Apostolici.

Iacobus de Angelis Archiepiscopus Vrbinatensis Vicesgerens.

Imprimatur,

Fr. Dominicus Maria Puteobonellus Sacri Palatij Apostolici Magister Ordinis Prædicatorum.

Magni, & Ioannis Chryſoſtomi Liturgias, nec non eam, quę Pręſanctificatorum donorum nuncupatur, vltrà quas, nil ferè aliud antiquum Liturgicon complectebatur, eorum, quibus mandatum eſt, labore, & ſtudio in vnum congeſtum fuit, (quod maximè profuturum ſperamus,) quidquid ad Miſſę vnitatem toto Anni tempore, tùm Dominicis, tùm Sanctorum Feſtis, & Ferialibus diebus requiritur, methodo, vt impenſiùs optabamus, rectè diſpoſita, & ad prędicti Typici formam, atquè pręſcriptum aptata.

Vos igitur omnes ac ſingulos Baſiliani Ordinis Aſſeclas, paterno, quo flagramus, charitatis affectu excitamus, & quantum in Domino poſſumus, admonemus, vt huiuſmodi compacto Liturgico, iuxtà vetuſtiſſimi veſtri Ordinis Ritum, in Sacro Miniſterio vtentes, eò maiora apud Altiſſimum merita cumulare non deſinatis, quò magis attenta, Diuiniſque Miniſterijs deuota mente, Sacroſanctum Miſſę Sacrificium Omnipotenti Deo offerre ſtudueritis, in quo quidem peragendo, Noſtri memores vos fore cupimus, ac ſperamus. Datum Romæ in Ædibus noſtris die xx. Septembris M.DC.LXXXI.

rum cumulus esset vobis ad Sacrum Altare congerendus, Missale videlicet, quosque appellatis, Epistolarium, Euangelistarium, Horologhium, nec non & Typicum siuè Ordinarium, ex quibus omnibus, quasi per frustula, essent decerpenda, quæ prò dierum, aut festiuitatum diuersitate forent necessaria, in quibus frequenter, ac sæpius euoluendis, reuoluendisque prò illorum perquisitione, quantum temporis insumi necesse erat, tantum deuotionis imminui tàm Sancto Ministerio debitæ, contingebat, mentemque aliò distrahi, cuius euagationem errores comitari consueuerunt: Et, prętерquam quod non vbique locorum ea voluminum copia commodè suppeteret, perdifficile celebranti erat, tot particulas ex ijs Codicibus hinc inde seligere, selectasque in vnum adamussim connectere, ac concinnare. Ad eliminandam igitur ab Altari eam non satis decoram librorum multiplicitatem, & consulendum celebrantis facilitati, operæpretium duximus, quæ in dictis Codicibus sparsim reperiebantur, in vnum corpus redigi proprijs locis, per orbitam anni digesto ordine, serieque aptari, atque disponi, seruato tamen Ritu Typici, seu Ordinarij Sacri Monasterij Cryptæferratæ per Diuum Bartholomæum vestri Ordinis professorem, eiusdemque Asceterij Fundatorem, & Abbatem à sexcentis sexaginta ferè annis compositi, & peruulgati: Cui sanè Typico, sicuti cuncti dictæ Religiosæ familiæ Monachi Italogræci virtutum excellentia præstantes, tùm prisci, tùm recentiores inconcussa obseruantia perpetuò se conformarunt, ita & vos, sicut facitis, conformari debetis: quod etiam Typicum Antonio Arcudio Soliti Archipresbytero in coaptatione Breuiarij pro Græcorum vsu perquàm vtile, atque opportunum cognoscitur extitisse.

Itaque vt Diuini huiusce Operis finem reipsa consequeremur, mentem nostram, ac voluntatem eidem P. Magistro D. Apollinari Agrestę Basilianę Familię Abbati Generali communicauimus, hortantes, vt aliquibus sui Ordinis viris pietate non minus, quàm Sacrorum Rituum, ac Græcæ linguę peritia prędítis, eam curam studiumque committeret: qui sanè huiusmodi opus sicuti perutile esse duxit, & omninò necessarium, ità magnopere commendauit, alacrique animo est amplexatus, ac non segniter perficiendum curauit. In quo Liturgico, siuè Missali, prętер Sacras Sanctorum Patrum Basilij

FRANCISCVS

TIT: S: MATTHAEI IN MERVLANA

S.R.E. PRESBYTER

CARD. NERLIVS

ARCHIEPISCOPVS FLORENTINVS

ORDINIS

SANCTI BASILII MAGNI

PROTECTOR.

Dilectis in Christo Religiosis eiusdem Sacræ Familiæ Alumnis.

NIVNCTI nobis à S. M. Clemente Decimo Pontifice Max. muneris ratio postulat, vt, solicitudini curæque nostræ commissum Ordinem Diui Basilij Magni omni studio tueri, ac fouere satagentes, ad ea vigilantiæ nostræ partes propensiùs impendamus, quæ Religioso eidem Instituto necessaria esse dignoscimus, & opportuna, eaque præsertim, quæ debitum Deo Optimo Maximo cultum, animarumque salutem per se ipsa respiciunt. Quocirca, cum euolutis proximè annis prò maiori vestrum commodo, ac magis expedita Diuini pensi persolutione, ex multis voluminibus colligendum, inque vnum, vt Græci dicunt, Horologhium perstringendum, quidquid in promptu, ac præ manibus in Choro, ac extrà illum haberi debet, Patri Magistro D. Apollinari Agrestæ vestri Ordinis Abbati Generali typis mandandum commendauerimus, supereſſe nunc videbatur, vt ad ea pariter, quę ad attentè, rectèque peragendum Sacrosanctum Missæ Sacrificium conducunt, pari, quinimò potiori ratione sedulitatis nostrę officia conuerterentur; cumque ad id integrè conficiendum, non paruus libro-

S.a M.a in Portica de Urbe

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
14
11 R
2 y